

F. D. Škrudnevas

<<Šviesioji Šluota>>

N. Levašovo

<<Pirties Reikaluose>>

A. Hatibovo

Gyvenimas tęsiasi...

Šioje ir ankstesnėse knygose bandžiau pateikti Naujų Žinių abėcėlę ir gramatiką. Rasite atsakymą į klausimą, kaip atsirado Žemė, kas atsitiko Žmogui per pastaruosius 20 tūkstančių metų, kodėl Žmogaus vystymasis vyko taip, kaip vyko, o ne kitaip. Koks yra smegenų genotipas, kaip ir kodėl „SvetL“ *programos* „sąveikauja“ su smegenimis, kurios naudojamos „Tamsiosios medžiagos“ *generatoriuje*, kurį sukūrė genijus Nikolajus Levašovas. Rasite raktą į tai, kas šiandien vyksta Planetoje su orais, kurių sinoptikai negali paaiškinti, ir jų įtaką jūsų bei jūsų artimųjų sveikatos būklei. Gausite rekomendacijas dėl „SvetL“ *programų naudojimo* jūsų pasveikimui ir, be to, dėl galimo jų taikymo kitomis kryptimis. Turėsite galimybę įminti eilės į Pirtį „kūrimo“ ir patekimo į šią eilę „paslaptį“ ir sužinosite, kaip iš džiaugsmo nepamiršti „Šluotos“ ir „Kastuvo“ ...

Turinys

Pratarmė

Įvadas

1 skyrius

- [1.1. Žinių poreikis](#)
- [1.2. Jėgos šaltinis](#)
- [1.3. Gravitacija ir šiek tiek apie „atostogas“](#)
- [1.4. Paims ar nepaims](#)
- [1.5. Skirtumas](#)
- [1.6. Evoliucija](#)
- [1.7. Minties testinumas ir įvykių raida](#)
- [1.8. Valdymas ir refleksija](#)
- [1.9. Rašome, kalbame ir naudojame](#)

2 skyrius. Informacija ir tik informacija

- [2.1. Nieko asmeniško - tik "bukai"](#)
- [2.2. Senatvė - ne džiaugsmas, o informacija naudinga](#)
- [2.3. Peržengti riba](#)
- [2.4. Dar penkias rubliais brangiau](#)
- [2.5. Informacija ir intelektas - nuo paprasto iki sudėtingo](#)
- [2.6. Patirtis ir informacija](#)
- [2.7. Ekskursija į istoriją, arba kaip skaičiuoti ir į ką pūsti ...](#)
- [2.8. Informaciniai blokai](#)
- [2.9. Informacinio bloko struktūra ir „SvetL“ programos](#)
- [2.10. Naikinimas kūrybai](#)

3 skyrius

- [3.1. Galima ir būtina](#)
- [3.2. Atmintis ir tikėjimo matas](#)
- [3.3. Tikėjimas ir tikėjimas + matas](#)
- [3.4. Nedaug kam žinoma](#)
- [3.5. Simptomai ir problemos](#)

- [3.6. Žinojimas negali būti naudojamas](#)
- [3.7. Jei šuo ant tavęs loja](#)
- [3.8. Mirtinumas, klaidos ir „SvetL“ pagalba](#)
- [3.9. Biokontrolė kaip išgyvenimo sistema](#)
- [3.10. Polinkis į mastymo procesą](#)
- [3.11. „Perspektyvus atrinkimas...“ ir programos supratimas](#)
- [3.12. Medicinos mėgėjo samprotavimai](#)

4 skyrius

- [4.1. Dievas nežaidžia kauliukais...](#)
 - [4.2. Perjungimas iš vieno į kita](#)
 - [4.3. Kaip tapti Dievu?- vaikiškas klausimas](#)
 - [4.4. Pasikeisti marškinius, nudažyti kiaušinius ir užkurti ugnį...](#)
 - [4.5. Išorinės ir vidinės formos: nuo pliuso iki minuso](#)
 - [4.6. Virvė, meduoliai ir Pikų dama](#)
 - [4.7. Judėjimas ir stovėjimas](#)
- [Priedas](#)

5 skyrius

- [5.1. Aplink viena medį](#)
- [5.2. Pasivaikščiavimas po atomo fiziką](#)
- [5.3. Juodoji skylė ir nauja saulė](#)
- [5.4. Juodosios skylės įstatymai](#)
- [5.5. Ne„mūsų“ atomo struktūra, ar „Veidrodis“ \(per žiūrėjimo stiklą\)](#)
- [5.6. Pyragas, arba Visatos korio struktūra](#)
- [5.7. Muzikinis išsilavinimas orkestro valdymui](#)
- [5.8. Apie judėjimą laike ir erdvėje be degalų sanaujų ir finansų](#)
- [5.9. Taisyklės fantomui](#)
- [5.10. Nevaikiški žaidimai su vaikais](#)
- [5.11. Augimo struktūra ir programinės pasekmės](#)

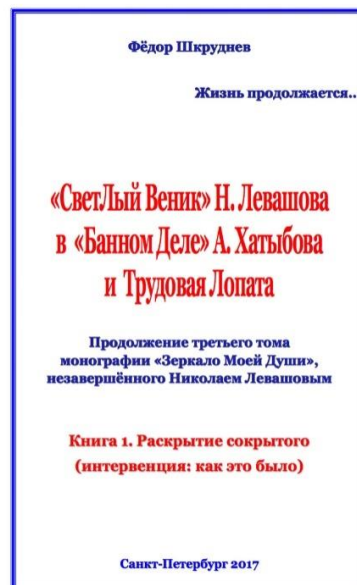
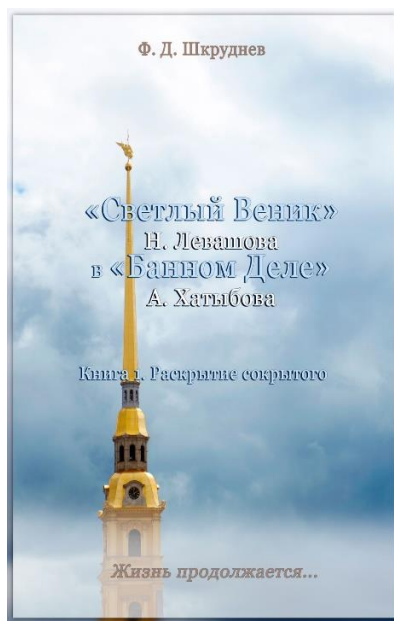
6 skyrius

- [6.1. Tikrinama nepatikrinta](#)
- [6.2. Visko teorija](#)
- [6.3. Judėjimo aplinka iš „SvetL“ programų pusės](#)
- [6.4. Laukai ir bangos](#)
- [6.5. Smūgiai, vibracijos ir skraidantis stiklas](#)
- [6.6. Daug prarandam ir mažai randam](#)
- [6.7. Skaičiuokite, išskaičiuokite, bet neišsigaskite](#)
- [6.8. "Žymėjimas" gyviems ir mirusiems, atsižvelgiant į kontrolę](#)
- [6.9. Kad daugiau "nepurtytu"](#)

7 skyrius

- [7.1. Vaizdas](#)
- [7.2. Visum](#)
- [7.3. Pareiškimas](#)
- [7.4. Pagal sąžinę](#)
- [7.5. Pažinimo šališkumas](#)
- [7.6. Ar galima sulaužyti stereotipus?](#)
- [7.7. Eikime į šventovę](#)
- [7.8. Laipsniškas išnykimas prisidengiant gerove](#)
- [7.9. Remonto bazė](#)
- [7.10. Asimiliacijos poreikis be išankstinio nusistatymo](#)

Pokalbis su tęsinio perspektyva

Pratarmė

Šiuolaikinė, kadaise stabili ir nugludinta žmogaus pažiūrų sistema šimtus metų puikiai atsispindi mokslinėse pažiūrose. Šios mokslinės pažiūros tvirtos, fundamentalios ir nepajudinamos savo pozicijos tiesoje – vienu žodžiu – tai „MOKSLAS“. Tai tarsi ***niekam neprieinamas dalykas, tuo pačiu metu ir prieinamas visiems***, tai nepanašu į kokiį įmantrų amatą, kurį, nors ir kartais sunku, bet vienu ar kitu būdu gali įvaldyti bet kas, vadinasi, gauti meistro vardą yra visai realu. Mokslas skirtas nedaugeliui. Būtina ne tik turėti nemažą žinių bagažą, be to, išplėstą ir pasvertą tam tikroje srityje iki beprasmių proporcijų, leidžiančių apie ką nors spręsti patikimiau nei visi kiti, reikia turėti ir mokslinį mąstymą, kuris leis bent jau oriai, niekada neprarandant savo mokslinio veido, pažvelgti į savotišką ratą, na, o jei pasistengti, tada bus galima spręsti apie mažiau patyrusių ir garbingų mokslininkų bizonų galimybes ir pasiekimus iš nemažo jų itin moksliško intelektualinio teiginio aukščio, tėviškai užmetant jiems naujų, niekam nepastebėtų, aktualių mokslinių tyrimų kelius.

Tokia geidžiama, sunkiai suvokiama ir vienu gražiu momentu vos kelios tikrai vertos mokslinės veiklos, kurios iš pradžių daugumai pasirodė labai artimos, tampa tikru apreiškimu – kokios plačios kūrybos erdvės! Kiek nepakankamai ištirto siūlo šiuolaikinė mokslo mokykla! Kiek naudos jai gali atnešti jos darbas! Patyrę mokslininkai didžiaja dalimi taip maloniai, su tokiu apčiuopiamu rūpestingumu priima į savo gretas jaunos mokslininkus, paskatindami, vesdami visus į nelengvą, bet patrauklų mokslinį ieškojimą. Nors ir šiek tiek pakeista politinių ir ekonominių mūšių, mokslo mokykla vis dar išlaikė realių mokslininkų tobulėjimo galimybes dotacijų forma, kurios skirstomos perspektyviausiose srityse, kurios svarbios mokslo raidai apskritai, ir pritaikymui šalies ūkyje. Taip, yra tam tikrų neatitikimų, laikinų ar vietinių sunkumų, bet tai tik nelygumai mokslo formavimosi ir vystymosi kelyje, kuris yra kaip monstras, sukūrtas turint vieną tikslą – išvesti žmoniją net už

galimybės suprasti tikrąjį pasaulio vaizdą, kiekvienam įbraukiant klaidingą, išgalvotomis legendomis pagrįstą pasaulėžiūrą, suteikdamas savo nešiotojams nenuginčijamumo ir neprieinamumo aureolę savo mokslinė didybe – pasauliečiui; bet šioje sunkiai pasiekiamoje Mokslo bendruomenėje organizuoti lygiai tokias pačias parazitines sąlygas kaip ir už jos ribų.

Kiekvienas eilinis aukštosios mokyklos, mokslo instituto ar kitos organizacijos, kuri yra Mokslo sistemos dalis, tyrėjas negali nematyti visos jos nestabilios, bet kažkodėl vis dar palaikomos kažkokios struktūros. Kiekvienas jos dalyvis su tuo susiduria ir bando kažkaip egzistuoti ar net klestėti, tačiau ne kiekvienas už viso šio kasdieninio šurmulio mato ir suvokia viską, ko jis yra dalis. Išgyvenimo sąlygos paprastos ir verčia suktis – publikacijos, straipsniai, disertacijos, tezės, VAK, citavimo indeksai, moksliniai projektai, ataskaitos, čekiai, pavadinimai ir laipsniai – visi šie mokslinio gyvenimo atributai ***kartu yra paprastas ir efektyvus įrankis žmogui – manipuliacija***, net jei jis tikrai intelektualiai išvystytas ir turi nepaprastą protą. Banalu, bet kažkam daugiau, be „dekoratyvinių“ darbų, tiesiog neužtenka nei laiko, nei pastangų, nei noro. Deja, ***mokslas, viena vertus, yra gerai apgalvoti ir gerai išdirbti sąstatai gabieams, kryptingiems ir protingiems žmonėms***, be to, su tikslu nesuteikti kiekvienam iš sugautų šansų realiai tobulėti. Ir, kita vertus, tai šilta vieta, kurioje, esant tam tikroms mąstymo savybėms, galima be ypatingo įsitempimo, patogiai ir maloniai gyventi tam skirtą laiką, pasikliaunant žemesnio lygio mokslininkais, teisėta galimybė panaudoti savo darbo rezultatus (sąvoka „vestuvių generolas“ buityje – labai aktuali). Mokslo bendruomenėje viskas labai paprastai verčiama į beprasmiško darbo lauką pačia primityviausia to žodžio prasme. Ar domitės daugybe mokslo sričių vienu metu? – ***jus įtikins***, kad tai beprasmiška ir pavirsite siauru specialistu, detaliam žinančiu kurio nors nariuotakojų apatinių žandikaulio skaičių, tačiau niekada net nepagalvosite, kodėl pirmą kartą jūsų mylimasis, auklėjamas ir asmeniškai aprašytas Porūšių, turinčių šį pavadinimą, įskaitant 19 morfų, besiskiriančių dantukų skaičiumi ir žiedų forma, Žemėje apskritai egzistuoja ir kodėl jis egzistuoja šiuose 19 morfų. Išstudijavote savo vadovo darbą ir iš esmės nesutinkate su jo požiūriu? – ***atsisveikinkite su disertacijos gynimu***, amžinas asistento titulas ir dažniausiai išbandymas ieškant naujo vadovo – jūsų likimas ilgus metus. Sugebėjai žengti pirmyn bei savo proto, gabumų ir kruopštumo dėka apginti savo požiūrį ir net apginti disertaciją? Puiku, bet esmė tokia. Džiaugiantys tokiu geidžiamu laipsniu, atlyginimu ir visuotine pagarba – esi sistemoje ir iš jos neišlipsi.

Atsiprašau skaitytojo už tokią ilgą įžangą, bet maniau, kad reikia šiek tiek pabrėžti, kas, ***mano požiūriu, dabar yra mokslas***. Žinoma, mes stropiai ir labai dažnai su nuoširdžiu susidomėjimu, su kūrybingu entuziazmu nagrinėjame ir tyrinėjame dirvinių voverių elgseną, lakštingalų giedojimo imitacijas, muskuso elnių mitybą, rasdami malonumą, pasitenkinimą, mėgdžiodami naudą visuomenei. Bet visa tai yra visiška nesąmonė. Patikėkite, didžioji dalis darbo atliekama laikantis tam tikrų reikalavimų, siekiant gauti „atsidėojama“ pinigų, titulų, straipsnių (taigi titulų, o tada pinigų), dotacijų (taigi irgi pinigų) pavidalų, kaip įvairovė, už ambicijas. Viskas, kaip ir bet kurioje kitoje srityje, priklauso nuo to, ar žmogus gauna tam tikrą materialinę naudą. Kitu atveju tai atsitinka tik tuo atveju, jei pašalpos jau gautos arba iš pradžių yra prieinamos. Arba – jei Asmuo užsiima kažkuo, toli nuo to, kas vadinama mokslu. ***Pavyzdžiui, jei jis yra "mokslo mėgėjas ..."***

Bet koks vaizdas į supančią tikrovę be išankstinių nusistatymų yra iššūkis, tai smūgis smegenims, bandymas išvesti jas iš stabilumo būsenos. Vienas dalykas, kai yra žmogus, o galimybės ir pasiūlymai jam pasipila iš skirtingų pusių – pasakoja, kaip viskas veikia, pateikia įrodymus, faktus, įtikina ir pagiria, kai jis priėmė siūlomas pareigas. Tokiam žmogui labai sunku, kai jau turi tam tikrą požiūrį, jį pakeisti. Tam reikia noro, kantrybės, ryžto ir dirgiklio, kuris padės pajudėti iš komforto vietos ir apsidairyti. Tada žmogus gali pamatyti kažkokį tikrovės fragmentą ir suprasti, kad jo įprasti mokytojai iš mokslo klydo. Jis daugiau prie jų negrįš, bet tikriausiai rinksis kitus. Bet kitas reikalas, kai reikia išvesti iš stabilumo būsenos ne tokį žmogų, ***kuris žinoka*** kaip teisingas ir kaip neteisingas tas, kuris visiems primeta savo šališkumą ir kurį iš tikrųjų tam sukūrė ir išugdė sistema. Tai prilygsta būtinybei

išlipti iš patogaus automobilio, kuriuo važiuojate lygiu keliu į šviesesnę ateitį, vedant įvairių transporto priemonių ir pėsčiųjų koloną, ir iškeliauti pėsčiomis – į kalnus, kur teka nerami upė, kuri numuša tave..nuo šlaitų krintantys gabalai krinta ant galvos ir kiekvieną minutę tyrantis pavojus suklupti atima protą, o dėl visko aplinkui nepažįstama net norisi atsikvėpti. Bet kurio protingo žmogaus pasirinkimas tokioje situacijoje yra akivaizdus ir niekur neveda – juk apleistas patogus modernus automobilis važiuoja lygiu, gerai asfaltuotu keliu .. kuris po dviejų posūkių – nutrūksta ir toliau – Nieko.

Tačiau dėl kažkokio keisto sutapimo, kuris, ko gero, kada nors bus suvoktas ir perkeltas į žmogaus supratimo plotmę, ***staiga pasirodo kažkieno ranka***, atidaro patogaus automobilio duris, negailestingai ištraukia keleivius iš salono ir išmuša iš įprastos realybės į kalnų taką.. Tai va, nebėra kur dėtis – gali sėdėti ant akmens ir pasinėti svajonėms apie senus laikus, prisiminti, kaip iškeitei „Lada“ į „Toyota“, o gedimų buvo mažiau, bet užtenka tik vėl atmerkti akis ir viskas aplinkui tampa nepatogu, nepažįstama, nesuprantama dideliu mastu.. Dar kartą atsiprašau skaitytojų – dabar už tokius „nemoksliskus“ palyginimus, bet ir jie turi priežastį. Su kuo žmogus susiduria pirmą kartą, ***suvokdamas mokslo ir artimųjų mokslų pateiktos pasaulėžiūros klaidingumą***– neskirti įprastais kalbos posūkiiais, bet anksčiau ar vėliau šis emocinis komponentas taip pat praeina, užleisdamas vietą stebėjimams, paieškoms, apmąstymams ir išvadoms.

Pažvelgti į pasaulį naujai, pamatyti tai, kas anksčiau nepastebėta, suvokti kludiesių mastą, pradėti judėti pasirinkta, o ne kažkieno nurodyta kryptimi, ***leidžia Informacija***. Žinoma, lengviau kažkuo patikėti ir, apsisprendus, užimti savo poziciją, bekompromisiškai ginant savo teisingumą ir ištikimybę. Tai suteikia pasitikėjimo ir savarankiškumo jausmą, kol nauji faktai, iš išorės gauta informacija panaikina visas anksčiau įdėtas pastangas. ***Todėl pats vertingiausias ir gyvybiškai svarbus dalykas, leidžiantis vystytis, yra informacija, be to, patikima, o ne kažkieno „pasodinta“ ar „pagaminta“***. Ji yra visur aplink mus, bet mes turime išmokti tai pamatyti ir iš to, ką matome, padaryti teisingas išvadas. Ir to nemoko joks akademinis leidinys. Kad ir kaip teisingai ir griežtai metodiškai būtų sudarytas vadovėlis – nesvarbu, ar jis parašytas filosofams, ar biologams, net ir kruopščiausiai ištyrus, jis to neišmokys, nes buvo sukurtas, kaip ir bet kuris kitas pripažintas mokslo ar mokslo populiarinimo leidinys, Sistemos rėmuose, o tai reiškia, kad jis griežtai atitinka savo uždavinius – išlaikyti asmens pasaulėžiūrą duotuose rėmuose, besivystant (tiksliau, keičiant) leistinomis kryptimis ir kartu kuriant mokslo pažangos iliuziją.

Šiandieninė įvairių autorių kūrinių knygų jūra pasaulinio žiniatinklio jėgomis, ir ne tik, buvo ***paversta šiukšlių vandenynu***, kuriame labai sunku rasti tai, ko jums reikia. Juk ieškant visi vadovaujasi kažkuo paruoštu, kas žmogui duos viską iš karto, ir turėtų būti patogiu ir malonu – apskritai šis „kažkas“ turėtų atkartoti esamą patogų kelią su patogiu automobiliu, bet gal kitoje pusėje ir su kitais peizažais už langų. Dėl šios priežasties ***visos knygos, kurios tikrai suteikia žmogui galimybę vystyti atveria šiek tiek užrakintas duris – sukelia atkirtį, atmetimą, bet tuo pačiu vis tiek traukia žmones, verčia juos kritikuoti, piktintis turiniu, ištraukia atskirus faktus, kurie sukelia riaušis galvoje arba, priešingai, euforija***. Visa tai visiškai nesvarbu, tai tik ieškojimų procesas, kuris savo ypač įtemptomis akimirkomis gali sukelti nepaprastai skirtingos spalvos emocijas ir staigų savijautos pasikeitimą, ir staigius likimo posūkius. Svarbu tai, kad šis lūžis veda į realybės suvokimą, nors ir užklumpa kiekvieno įsivaizdavimą – tiek kaip ir kodėl susiformavo žmonija, tiek kas jos laukia ateityje.

Žinoma, tokių knygų autoriai sukelia absoliučiai nepakeliamą skaitytojo susidomėjimą – pagal bet kurio žmogaus standartus tai yra transcendentinis reiškinys ir kuo sėkmingesnis skaitytojas yra jo taikymo srityje (pavyzdžiui, sėkmingas mokslininkas ar žymus politikas), tuo stipresnė gali būti jo reakcija, nepaisant jos spalvos. Tai yra natūrali tokių autorių knygų skaitymo apraiška, kurie, neįrodydami kažkokios aukštesnės Tiesos, tiesiog pateikia Informaciją plačiausia to žodžio prasme, demonstruoja gebėjimą daryti pagrįstas, teisingas išvadas remiantis giliausia jos analize. Tokios knygos niekada nėra išleidžiamos su Mokslų akademijos antspaudu, jos per naktį nesulaukia visuotinio

pripažinimo ir supratimo, o jų autoriai niekada nepuola prie tokio dalyko. Tačiau jų skaitytojai supranta, kas yra tiesa *Žmogus yra tikrovės supratimas per informacijos suvokimą*, kurią galima išmokti gauti patikima forma, be iškraipymų ir primestų klaidingų idėjų, kurios yra patogios bet kam. *N.V. Levašovas, A.M. Hatybovas, N.A. Morozovas, B. V. Makovas* yra knygu, kurios gali visa tai duoti, kūrėjai.

Fiodoras Dmitrievičas Škrūdnievas yra žmogus, kuris privers jus tai padaryti, nesuteikdamas jums galimybės grįžti ir pasinerti į įprastų stereotipų liūną ir vėl lipti į savo patogų automobilį, skubėdant lygiu keliu link uolos. *Fiodoro Škrudnevo sukurta* knyga, su kuria turėjau galimybę susipažinti ir kuri dabar yra jūsų rankose, pirmiausia yra iššūkis – iššūkis ir kiekvienam Žmogui, ir Sistemai. Skaitant viską, kas joje paraudyta, smegenys patenka į nuolatinio intensyvaus darbo būseną. Viskas sukelia protinį maištą, verčia leistis į paieškas, ištraukia iš įprastų sprendimų liūno. Joje *VISKAS „ne taip“*. Kad ir ką paliestumėte, viskas bus „negerai“, ne taip, kaip priimta, kitaip nei galima tikėtis iš Knygos.

F. Škrudnevo kūrinys beprotišku pavadinimu *„N. Levašovo „Šviesioji šluota“ A. Hatybovo „Pirties reikaluose“*, kurį jis paskyrė N. V. Levašovo *„Mano sielos veidrodis“ 3 tomo tęsiniai – daugiau nei Levašovo autobiografijos tęsinys*. Žinoma, buvo atkreiptas dėmesys į daugybę dalykų, susijusių su Nikolajaus Viktorovičiaus biografija, bet nieko daugiau. Tai net ne ekskursai į N. Levašovo biografiją, siekiant patenkinti skaitytojo smalsumą – taip aprašomi kai kurie punktai, leidžiantys visapusiškiau spręsti apie dalykus ir objektus, reikšmingesnius už asmeninį Išskirtinio Rusijos mokslininko gyvenimą. Svarbiau iš pasakojimo sužinoti ką nors apie kartos proceso fiziką, apie kurią šiek tiek kalbėjo A. Hatybovas ir su kuria kažkas jau susidūrė savo akimis susitikęs su *technologijomis „SvetL“*. Negali būti kitokio pagrįsto sprendimo dėl to, apie ką turi būti ir negali būti visa ši knyga: viską, ką reikėjo surašyti į popierių apie jo gyvenimą, padarė pats N. Levašovas, užbėgdamas už akių bet kokiai kovai šia kryptimi: „Pagalvojau, kad jei kas nors domisi mano gyvenimu ir mano keliu, tai niekas geriau už mane negali perteikti, kas ir kada atsitiko mano gyvenime, ką ir kaip galvojau tam tikrose gyvenimo situacijose, ką tuo pačiu jaučiau ir patyriau . . . Ir kadangi tai yra mano biografija, niekas to nepadarys geriau už mane ...”

To supratimas, taip pat aiškus supratimas, ko žmogui reikia žinioms ir kur prasideda banalus smalsumas, nulėmė Fiodoro Dmitrijevičiaus knygų turinį. Kitaip ir būti negalėjo. Bet jo pasirinktas pateikimo kelias ir stilius yra ribotas iš skirtingų pusių – pateikiamos informacijos viešumas ribojasi su visiškai neviešomis detalėmis ir esminiais atradimais. Apie tą pačią kartą autorius pasakė daug, nepasakydamas nieko, kas galėtų suteikti žinių vaizdą. Biologams bus svarbu perskaityti ir sužinoti apie tikrąjį gyvos ląstelės dizainą, žinomą iš tradicinių mokslinių publikacijų, tačiau pirmiausia jie turės įsitikinti, kad mokslinės publikacijos ir jų autoriai neturi supratimo apie jos struktūrą, apie gyvą ląstelę ar apie jos galimybes. Šias žinias tikrai galima gauti skaitant Knygą,

Tikriausiai kažkam teksto stilius atrodys pastatytas pagal kiek neįprastą logiką. Nei visuotinai priimtos logikos, nei universalus šios Knygos pristatymo prieinamumas negali rasti tokio pavidalo, kokia knyga turėtų būti solidžiai pristatyta, ir galinti pretenduoti į esminius leidinius. Viskas yra visiškai kitokia ir galbūt panašu į DNR spiralės dizainą tokiu pavidalu, koku ji pirmą kartą pasirodė pirmųjų stebėtojų mintyse. Sudėtingiausia struktūra, apimanti daugybę sąsajų ir tarpusavio priklausomybių, *griežtai patikrinta ir kažkieno sumanyta*, bet iš pirmo žvilgsnio reprezentuojanti neįtikėtiną ir labai susivėlusį „nesuprantu ką“ raizginį. Pradedi suprasti – ir, sekdamas įvykių ir pateiktų faktų posūkius, pamatai griežtą spiralinę struktūrą, kuri visada grįžta prie anksčiau minėtų faktų, verčianti matyti jų ryšį su kitais ir giliau įvertinti jų vietą bendroje struktūroje. Kitame posūkyje tie patys, jau „pažįstami“ faktai pasirodo jau ne kažkaip paminėti, o *stovintys savo griežtai apibrėžtoje vietoje*, kurią nulemia ne atsitiktinumas, o anksčiau nepastebėti ir nesuprasti šablonai. Toks suvokimas verčia perskaičius galvoje susikurtą struktūrą perstatyti iš naujo – ji tampa sudėtingesnė, įgydama griežto paprastumo ir reikšmingumo.

Manau, kad bet kuris su moksline veikla šiuolaikine prasme susijęs žmogus negalės ignoruoti literatūros šaltinių pritraukimo prie kūrinių (tiek savo, tiek kitų) klausimo. Iš tiesų, mes to labai griežtai laikomės – už plagiatą baudžiama, todėl būtina pasikliauti pirmtakų darbais. Šios mokslinės moralės nesilaikymas sukelia labai nemalonių pasekmių. Viso to ištakas nesunku surasti, šio griežto autorystės laikymosi, puoselėjant savo, kruopščiai parengtas nuorodas į kolegų ir mokytojų

darbus. Reikia aiškiai sekti, kur kieno, kad nesusipainiotų, kada visa „tai“ bus paversta materialinėmis vertybėmis. Grandinė nesudėtinga – kas sugalvojo, išplėtojo, pagal ją gavo (pakeiskite reikiama – katedra, stipendija, vieta, darbas, visas institutas, titulas, laipsnis, pareigos, garbė, monografija, visuotinis pripažinimas ir pan.) – tai yra jos savininkas, ir kiti neturėtų apie tai pamiršti – galimybė pervesti į pelną, taip pat linksminti savo pasididžiavimą ir palaikyti mokslinėje aplinkoje būtinas ambicijas, turi būti griežtai išlaikyta dabartinė būsena. Tiesa yra ir atvirksčiai – jis paskelbė kažką nepadoraus – tai yra įvesdamas tokių blaivų ir gairių žvilgsnį į esamas idėjas, kad visa piramidė siūbavo – nuorodos į šį bjaurų kūrinių visur reiškia atstumtąjį, per toli nuėjusį beprotybėje – galbūt kažkas atsidusęs pasakys: „Bet jis davė tokių vilčių ...“

Tačiau tai, kas parašyta kitiems tikslams, kas duota žmonėms ne senosios Sistemos rėmuose, kas laužo pamatą, atlaisvindamas vietą tvirtoms proto konstrukcijoms tiesos ieškojimo kryptimi, *net neturi tokio dalyko kaip plagiatas*. Todėl tie, kuriems šio reiškinio esmė yra kažkas švento, gali nejudėti toliau, nes *visa tai švenčiausia bus negailestingai sunaikinta kaip nereikalinga*. Štai kodėl „Šluota“ – jas plaka nepakenčiamai, iki „kūno“ nubrodinimų, o kančios plagijavimo šūksniai tiesiog nebus suprasti ir išgirsti – Pirties „verslas“ per daug nutolęs nuo šiuolaikinio mokslo ir jo postulatų. Na, o jei Knygos teksto užtenka tik pabandyti užduoti tokią klausimą: kiek panašu, ką pasakoja ir ką galiausiai pasako tekstas, galima kitaip perteikti Skaitytojui? Klausimas retorinis – kad ir kaip stengtumėtės, galite gauti tai, ką knygos autorius yra suplanavęs, tik dalyvaujant tiek tai, ką pasakė vienas asmuo, tiek tai, kas parašyta šiuo klausimu, skirtingais supratimo lygmenimis, o ką apie tai pasakė trečias asmuo, nebūdamas taip mylimas pagražinimas su nuorodomis – pateikti skaitytojui kaip vieną vientisą mintį, nenutrūkstamą visu savo begaliniu kiekiu ir plėtra.

Tačiau norėdamas nuraminti kiekvieno skaitytojo moralinius reikalavimus, niekas neslepia šių Žmonių – iš dalies Knygoje pateiktų tekstų Autorių, atvirksčiai – perskaičius šią vieną Knygą jų vardai tau taps reikšmingesni. *Ir tai verta daugiau* nei dalyvavimas kaip sudedamoji dalis ar tokių vienetų rinkinys panaudotų literatūros šaltinių bibliografiniame sąrašė.

Kad ir kaip vertintumėte Fiodoro Škrudnevo darbo rezultata, jis visiškai neatitinka visuotinai priimtų mokslo ar pseudomokslinių standartų, kurie naudojami rašant mokslines ar mokslo populiarinimo knygas. Visa tai, kaip ir bet kokios kitos formalizuotos įvairių standartizuotų požiūrių versijos, negali būti taikomos tokiam darbui. Visa tai, sukurta autoriaus, peržengia šiuo metu egzistuojančių ir neišvengiamai griūvančių Sisteminių duotybių ribas – *moko savarankiškai mąstyti*, suteikia neįkainojamos informacijos, verčia atmesti viską, kas buvo padėta Žmogui su auklėjimu, išsilavinimu ir gauta patirtimi, iškreipta klaidingų gyvenimo vertybių. *Ar dabar nemanote, kad šis Kūrinys tokiu absurdišku pasauliečiui pavadinimu „N.Levašovo „Šviesioji šluota“ A.Hatybovo „Pirties reikaluose“ ir „Darbo kastuvas“ yra tikrojo ir Naujojo mokslo vieša pradžia?*

*Biologijos mokslų daktaras,
profesorius V.O. Salovarovas*

* * *

*Skirta:
Nikolajui Levašovui,
Svetlanai Levašovai,
ir Tamarai Škrudnevai.*

Žinios yra svarbiausios, gražiausios ir reikalingiausios Žmogaus gyvenime. Tai visada buvo ir bus aukščiausia pasaulio pažinimo apraiška. Tik remdamasis savo žiniomis apie aplinką, žmogus gali pakeisti Gamtą ir save patį.

Padėka

Pirmiausia (o tiksliau, visada) esu dėkingas viskam, kas yra šioje knygoje, visiems Šaltiniams; Viskam, iš ko šiandien susideda mano Žinios ir patirtis, šaltiniai, kurių pagrindu realizuojama kažkas, kas pamažu tampa **VIEŠA** ir veikia **NAUDAI**. Apie šiuos šaltinius išsamiai rašiau ir pasakojau knygoje. Tačiau pagrindinis šaltinis yra mano susitikimai su **Nikolajumi Levašovu**, pokalbiai su juo, jo darbai ir tai, ką sužinojau ir ko **IŠMOKAU** jo dėka.

Antra, man akivaizdu, kad kiekvienas iš mūsų gali sudaryti sąrašą žmonių, kurie taip reikšmingai ir giliai įtakojo mūsų gyvenimą ir mūsų **Žinias**, kad **NEĮMANOMA nei paaiškinti**, nei aprašyti, kurie dalijosi su mumis savo išmintimi, pasakojo apie savo tiesą, su begaline **kantrybe** padėjo išgyventi visas mūsų klaidas ir nesėkmes ir įžvelgė mumyse tai, kas yra geriausia. Priimdami, taip pat **ATSISAKYDAMI** priimti mumyse tai, ko mes patys norėtume atsisakyti, šie žmonės skatino mus augti, skatino tapti kažkuo **DAUGIAU**.

Taip pat norėčiau įtraukti į šį sąrašą kai kuriuos savo draugus, kurių vardų neįvardiju dėl konfidencialumo, nors žinau ir vertinu jų vaidmenį mano gyvenime ir tai, ką jie padarė ir daro dėl **JAU SUKURTŲ** ir **KURIAMŲ** N.Levašovo **patvirtintų technologijų** ir **programų** bendru pavadinimu „SvetL“, apie kurias daug sužinosite skaitydami šią knygą. Ypač noriu padėkoti tokiems žmonėms kaip: **B. Makovas, I. Kondrakov, V. Iktisanov, A. Gončarov, A. Jurijev, B. Chudinov, V. Efimov** – tai žmonės, tiesiogiai susiję su mokslu, kurie man padėjo šiame darbe.

Trečia, dėkoju aktyviems Rusijos mokslo ir technikos draugijos („RNTO“) dalyviams ir N.Levašovo įsteigtų **naujų žinių klubų nariams**, kurie visais savo poelgiais sklaidžiant informaciją ir technologijas „SvetL“ leido pradėti vykdyti mano viešai duotą pažadą – **UŽBAIGTI NEBAIGTĄ** N. Levašovo knygą. Ir pabaigti jų dalyvavimu, nes jie **NĖRA abejingi** tam, ką mums visiems paliko N. Levašovas, A. Hatybovas ir kiti iškilūs Rusijos mokslininkai. Taip man **ATSITIKO** ši knyga. Tiesiogine to žodžio prasme. Šią knygą parašiau ne aš – taip man **nutiko**. Ir kai skaitai šią knygą, esu daugiau nei tikras, kad tau nutiks taip pat, kaip daugeliui, susipažinus su N. Levašovo kūryba, o paskui ir kitiems, nes tai mus visus **PASKATINO** pažinti tą tiesą, kuriai mes jau buvome pasirošę. „SvetL“ technologijos, jų žinios ir pritaikymas šį procesą tik paspartino. Ir nors mano širdis yra **PERPILDYTA DĖKINGUMO** už viską, ką šie nuostabūs žmonės padarė dėl manęs, negaliu nutylėti apie savo **PAGRINDINĮ** padėjėją, žmoną ir gyvenimo draugę – **Tamarą Viktorovną Škrudneva**, moterį, kuri turi nepaprastą išmintį, gebėjimą išreikšti meilę bei užuojautą ne tik man, visuose mano darbuose, bet ir žmonėms, kurie į ją kreipiasi.

Ir galiausiai, ketvirta, norėčiau paminėti žmones, kurių **NIEKADA NESUTIKAU**. Tačiau pats jų gyvenimas ir tai, ką jie padarė žmonių labui, man padarė tokią didelę įtaką, kad negaliu jiems pamiršti **PADEKOTI**.

Mano gyvenimas tikriausiai būtų daug lengvesnis, jei apie visa tai nutylėčiau. Bet mano straipsniai, žinios, kurias įgijau, ir ši knyga – viskas man **NUTIKO NE DĖL TO, KAD APIE TAI NUTYLĖČIAU**. Ir kad ir kokių sunkumų visa tai man atneštų (pavyzdžiui, mane jau vadina piktžodžiautoju, apgaviku, veidmainiu, kad **ANKSČIAU NEGYVENAU ŠIOMIS** tiesomis, arba, dar blogiau, buvau „šventuoju“), dabar aš **NEBEGALIU SUSTABDYTI šio** proceso . . Taip, ir aš nenoriu. Turėjau daug progų viso to išvengti ir jomis nepasinaudojau. Nusprendžiau viską spręsti taip, kaip liepia mano sąžinė ir intuícija, o ne taip, kaip sako didžioji dalis žmonių.

Mano žinios ir intuícija man sako, kad ši knyga, viskas, kas joje parašyta, nėra nesąmonė, ne išvargintos vaizduotės vaisius. Visa tai yra šių dienų **REALYBĖ**. Ir jei mes kalbame apie technologijas ir konkrečiai apie „SvetL“ programas, kurios yra aprašytos šioje knygoje – ką jos „gali“ ar „nepajėgia“ (nesvarbu, kaip kas nors su tuo susietų), **TIESA** yra ta, kad **programos KALBA** visiems, kurie nusprendžia jomis naudotis. Su geru ir blogu, su šventuoju ir su niekšu. Ir, žinoma, su kiekvienu iš mūsų, kurie jau taikė šias **programas**.

Prologas

Gyvenimas tęsiasi...

Kaip Knygos pagrindą, po ilgų svarstymų, nusprendžiau paimti nuostabų Žmogaus darbą, kuris mane pavadino kovos draugu, „suteikė“ tiek žinių, kad pažintis su juo tapo neatsiejama mano gyvenimo dalimi, ir tai, ką gavau iš jo, buvo – **MANO ŽINIOS**. Šis kūrinys yra „**Mano sielos veidrodis**“. Per pastaruosius kelerius metus man nutiko įvykių, kurie tarsi „atkartoja“ Nikolajui Levašovui nutikusius atvejus. Štai kodėl, kad mano pasakojimo skaitytojai geriau suprastų, iš Nikolajaus Levašovo knygos „paimsiu“ tuos epizodus, kuriuos laikau būtiniais, ir šiandien juos projektuosiu į įvykius, nutikusius man po jo „išvykimo“. (Nenoriu rašyti – mirtis). Tai leis daugeliui dar kartą sugrįžti prie informacijos, kurią savo knygoje pateikė N. Levašovas, ir ją suvokti, suvokiant, kad tai, apie ką jis rašė, šiandien vyksta su daugeliu ir visur.

Tai darau dar ir todėl, kad pažadėjau „baigti“ **NEBAIGTA trečiaji „Mano sielos veidrodžio“ tomas**, kurį Levašovas pradėjo pažodžiui prieš mirtį ir kuris vadinasi „**Gyvenimas tęsiasi...“ Buvo daug investuota į šį pavadinimą** (jei gerai pagalvoji), įskaitant atsakymą į klausimą: kodėl šis tomas turėjo būti pratęstas **JAM IŠVYKUS**, kaip **jis** turėtų būti pratęstas ir kodėl išvis turėtų būti tęsiamas. Tai ne N. Levašovo biografijos tąsa, ne kažkokie jo gyvenimo momentai, kuriuos žinau ir kurie neatsispindi jo darbuose, nors, žinoma, paliesiu kai kuriuos aspektus ir momentus. Esu tikras, kad **KAI** kurie mane **KRITIKUOS**, nes tikisi, kad ši knyga išryškins paslėptas Levašovo gyvenimo akimirkas ir tęs pasakojimą apie jį. Bet tai ne memuarai ar biografija. Tai apmąstymai apie praeitį ir tai, kas jau nugyventa. Tai **MANO ŽINIOS**, kurias gavau mokykloje, jūreivystės mokykloje, jūrų akademijoje ir kitose garsiose mokymo įstaigose. Tai žinios, įgytos kariniame jūrų laivyne ir valstybės tarnyboje. Tačiau svarbiausios mano žinios yra tos, kurias „gavau“ iš iškilių Rusijos mokslininkų, su kuriais man pasisekė bendrauti asmeniškai, ir iš tų, su kuriais, deja, nereikėjo bendrauti, bet su kurių darbais teko susipažinti. Šių darbų pagrindu gavęs **ŽINIAS** (kurios tapo **MANO**), **GAVAU** jas pritaikyti praktikoje.

Kodėl mintis „pabaigti“ šią knygą kilo tik man? Kodėl niekas iš Levašovo draugų ir jo knygos skaitytojų rado **NEINICIJAVO** sukurti ir įdiegti jokios jo technologijos (**įskaitant vadinamąją „tamsiosios materijos“ generatorių**), **apie kurį rašė ir galėjo sukurti N. Levašovas?** Kodėl kai kurie žmonės šiandien skleidžia ne informaciją iš Levašovo darbų, o melą ir gandais pagrįstas apkalbas? Atsakymus į daugelį „kodėl“ sužinosite iš šios knygos.

Man neegzistuoja „plagiato“ sąvoka, nes viskas, kas su tuo susiję, yra skirta apriboti tikros informacijos sklaidą ir suteikti tam tikrą reikšmę tiems, kurie „**išleido ir išduoda ant kalno**“, uždėjo

ant tuščio popieriaus, nesuprasdami vieno: **NE JIS** (autorius) rašo, o **JIEMS** (autoriams) **RAŠOMA**. Kaip tai vyksta ir kas už to slypi, bus aprašyta šioje knygoje.

Ilgą laiką teko viešai kalbėti apie savo santykius su N. Levašovu, apie mūsų susitikimus ir planus su juo, apie kai kuriuos įvykius ir apie tai, ką veikiu ir darau. Daug kalbėjau apie **A.Hatybovo**, **N.Morozovo** ir **kitų** šiandien gyvenančių rusų mokslininkų darbus, bandžiau žmonėms perteikti, pavyzdžiui, **kad N.Levašovas ir A.Hatybovas** pažinojo vienas kitą, susitiko, keitėsi informacija. Kalbėjau apie tai, kad viskas, ką jie rašo savo raštuose, yra **SUSIJĘ** ir vienas kitą papildo – pabrėžiau, kad tai leido jiems sukurti tai, ką jie darė.

Kalbėjau apie tai, kad **N. Levašovas turėjo ir turi Draugų**, apie kuriuos atvirai rašė, tačiau daugelis skaitytojų nesuprato šių Draugų **TIKSLO**.

Išsamiai rašiau apie N. Levašovo sukurtą Generatorių (jo terminologijoje „tamsiosios materijos“ generatorius), **kaip ir kas sukūrė „SvetL“ programas**. Tačiau labai dažnai mano istorijos ir informacija, kurią bandžiau perteikti, man sugriždavo savotiško „tautosako“ pavidalų, nes buvo apaugę tokiais faktais, kurie iškraipė beveik viską, įskaitant Nikolajaus Levašovo įvaizdį. Šio „tautosakos“ rašytojai ir platintojai, perdėdami ir iškraipydami faktus, išskyrus neigiamą požiūrį į Nikolajaus figūrą ir jo veiklą, nieko daugiau nesukėlė. Ar tie, kurie tai padarė, suprato, ką daro? Su visa atsakomybe galiu pasakyti: **TAIP, SUPRATO**. Bet daug kas man rašė laiškus ir tiesiog skambino per „Skype“ ir telefonu – tie, kurie jau skaitė mano straipsnius – prašė ir rekomendavo aprašyti įvykius, kurie vyko nuo tos dienos, kai „susipažinau“ su Nikolajumi Levašovu. Žmonės prašė papasakoti apie mums visiems palikto jo palikimo raidą.

Ir nusprendžiau **PATS RAŠYTI IR** paskelbti man prieinamą informaciją. Kalbėti apie įgytas ir patikrintas žinias. Papasakoti, tiksliau, tęsti savo istoriją apie tas technologijas, kurios šiandien jau veikia gerai. Papasakoti ne tik apie **MŪSŲ** su **N. Levašovo** idėjas ir planus, bet ir žinias (gautas **A. Hatybovo** ir **kitų mokslininkų** darbo dėka), kurios leido suprasti, kurti ir plėtoti „SvetL“ programas.

Kai pradėjau dirbti šia kryptimi, viskas savaime ėmė vystytis į *N. Levašovo nebaigto trečiojo jo kūrinio „Mano sielos veidrodis“* tomo tęsinį ir mano supratimą apie tai, kas vyksta.

Tikiuosi, kad pavyks išlaikyti tam tikrą objektyvumą. Žinoma, viskas, kas aprašyta, bus subjektyvu. Tai atspindės mane supantį pasaulį, matytą savo akimis. Bet su visu tuo pasistengsiu viską atspindėti kuo objektyviau. O kadangi tai yra aprašymas to, kas man atsitiko ir vyksta (kas ir kada nutiko mano gyvenime, ką ir kaip galvojau tam tikrose gyvenimo situacijose, ką jaučiau ir patyriau tuo pačiu metu), niekas to nepadarys geriau, o tiksliau geriau nei aš. Bet jei kažkas negerai, tai bus mano paties regėjimo iškraipymas ir vis tiek bus geriau nei kažkieno kito padaryti iškraipymai.

Iš karto noriu pažymėti, kad nebuvo ir nelaikau savęs išrinktu. Man net juokinga, kai žmonės bando tai priskirti man, remdamiesi tuo, kad buvau susipažinęs su **N. Levašovu**, ir tai, kad **JIS „ATVĖRĖ“ mano smegenis** ir suteikė man antgamtinių sugebėjimų, kurie šiandien leidžia daryti tai, ką darau. Tikėjimas likimu visiškai paneigia laisvą Žmogaus valią, paverčia Žmogų aplinkybių vergu, padaro jį nuolankiu išorinių jėgų žaislu.

N. Levašovas mane daug ko „pamokė“, daug išmokau kalbėdamas su juo, studijuodamas jo ir kitų darbus, apie kuriuos jau rašiau. **VISKAS** tapo **MANO ŽINIOMIS**. Žinios, kurias dabar galiu naudoti. Aš tiesiog gyvenu **SAVO** gyvenimą, darau tai, ką man **SAKO SAŽINĖ** ir teisingumo jausmas. Kažkam tai patinka. Kažkas manęs dėl to nekenčia ir vis dar negali „išgyventi“ to, kad **N. Levašovas MAN** daug davė. Kažkas bijo, nes **ŽINO** apie mano dabartines galimybes.

Aš žinau savo likimą – tai gyventi ir elgtis pagal sąžinę ir teisingumą, nepaisant to, ar tai man **PALANKU**, ar ne, **PASAKYS** man kas nors ačiū ar ne. Ir kai aš aptikau ir teberandu kažkokių

„smalsuolių faktų“, vienaip ar kitaip susijusių su mano gyvenimu, man tiesiog **SMALSU** ir **KEISTA**, bet nieko daugiau. Nekankinu nepilnavertiškumo komplekso ir megalomanijos! Kiekvienas yra atsakingas už savo gyvenimą, pats pasirenka ir prisiima atsakomybę už šio pasirinkimo rezultatus.

Po susitikimo su **N. Levašovu** mane vede tiek vienas dalykas – noras suprasti, kaip ir **KODĖL** vyksta tas ar kitas gamtos reiškinys, noras pažinti gyvos ląstelės **FIZIKĄ**, **ENERGIJŲ FIZIKĄ** IR **SMEGENŲ FIZIKĄ**, taip pat noras įminti tą ar kitą mįslę ir išspręsti užduotis, kurias pats sau išsikėliau.

N. Levašovas mane išmokė ieškoti progos suprasti, kas vyksta, pažvelgti į tą ar kitą reiškinį iš tos pusės, iš kurios niekas anksčiau nežiūrėjo. Kartais tam tekdavo pažvelgti į reiškinį ne iš vieno naujo aspekto, o iš daugelio, ir, kas visame tame labiausiai stebina, pastaruoju metu beveik visada pavyksta rasti esmę, pasiekti supratimą. Tik dėl to turėjau būti **Levašovo** „prižiūrimas“ ir pats (kai **JO NEBUVO**), taip pat „prižiūrimas“ jo Draugų (kai buvo ypač sunku), radikaliai pakeisti ne tik savo žvilgsnį į tą ar aną, bet ir pasikeisti pačiam. Ir, kaip sakė **N. Levašovas**, būtent tai leido man judėti į priekį...

Išmintingas yra tas, kuris pripažįsta savo žinių ir įgūdžių ribotumą. O tas, kuris teigia **VISKĄ ŽINANTIS**, gali atnešti tik **ŽALĄ**. Taigi, kaip sako **N. Levašovas** ir **A. Hatybovas**, viskam savas laikas!

Didžioji dalis to, ką aš darau, ko mane išmokė **N. Levašovas** ir jo draugai ir ką aš pats supratau, netelpa į daugelio žmonių prokrusto idėjų guolį, bet... Labai daug žmonių net neįsivaizduoja, kaip pavyzdžiui, veikia kompiuteris, vaizdo kamera, telefonas ir labai labai daug kitų dalykų, ypač apie procesus, kurie vyksta mikro ir makro lygmeniu. Tačiau, nepaisant to, jie viso to **NEATMETA**, nes tai lydi žmones nuo vaikystės, taip pat todėl, kad žmonės buvo įkvėpti susimąstyti apie savo menkumą, kad „*žmogus yra apgailėtinas padaras ir praktiškai nieko negali padaryti pats!*“ Ir dar vienas dalykas, kurį gali sukurti tik **VIEŠPATS DIEVAS !!!** Kas įdomiausia visame tame: *niekas neturi jokių įrodymų, kad Visagalis sukūrė viską – tai tik aklas tikėjimas!* Ir tai dar ne viskas! Tai, kaip Visagalis „šventose“ knygoje sukūrė Visatą, įskaitant mūsų Planetą, keitėsi kelis kartus, tiksliau – paties kūrimo proceso interpretacija. Visi dieviškosios kūrinijos prigimties paaiškinimai atsirado tik sukauptus faktus, kurių bažnyčia **NEGALĖJO PANEIGTI NET** su didžiausiu troškimu. O viduramžiais inkvizicija sudegino mokslininkus už vieną teiginį, kad Žemė sukasi aplink savo ašį ir aplink Saulę, kaip jie sudegino **Giordano Bruno**. Šiuo metu bažnyčia jau oficialiai pripažįsta ateivių egzistavimą ir protingą **GYVENIMĄ** kitos planetos. Vatikano atstovai vis garsiau kalba apie tai, kas yra nepaneigiamas manipuliavimo masių sąmone įrodymas ir kas iš tikrųjų stovi už vadinamojo „Dievo“!

Ar Bažnyčia ir jos „tarnai“ vaidina kokį nors reikšmingą vaidmenį to, kas vyksta šiandien? Nekomentuosiu. Aš tik duosiu jums skaičius. Nuo **1991 m.** šalyje buvo pastatyta ir **ATIDARYTA 20 000** bažnyčių, o **23 000** mokyklų buvo **UŽDARYTA**. Ir niekas taip išsamiai, suprantamai ir nenuginčijamai viso to esmės neaprašė, kaip **N. Levašovas** ir **A. Hatybovas**.

Perskaitykite, nepatingėkite ir pasidarykite išvadas – kam naudinga įkvėpti žmones, kad jie „nuo pat gimimo yra apgailėtini ir nuodėmingi“ ir nieko nesugeba, išskyrus nesiskundžiamą paklusnumą Visagalio išrinktiesiems (kuris **NEEGZISTUOJA (!)**). Kam naudinga **SLEPTI** nuo žmonių galimybę **išsivystyti iki Kūrėjo lygio**, bet ne taip, kaip tai aprašo socialiniai parazitai savo pačių išgalvotuose tekstuose.

Žmonės! Pradėkite mąstyti savo smegenimis, nustokite klausytis kitų žmonių paaiškinimų, be to, jie taip pat yra absurdiški! Daug kas taps nepaprastai aišku, jei teisingai ugdysite save. Ir tai, kas buvo priskirta Dievams, taps įmanoma Žmogui! Taip, Žmogui, pasiekusiam kūrybos lygį, pabrėžiu – sąmoningą Kūrybą! Tereikia pereiti visus būtinus šio vystymosi etapus, kaip sakoma: **„Dievai puodų nedegina“!** Nemanau, kad man pavyko įveikti visus etapus, apie kuriuos kalbėjo **N. Levašovas**. Bet aš žinau, kad aš einu šiuo keliu. Ir rezultatai, kurie yra **PATEIKTI VIEŠAI**, tai patvirtina.

Kiekvienas žmogus gali turėti savo originalių idėjų, idėjų, planų, vedančių į **ŽINIAS**, ir norą teisingai save tobulinti. Svarbiausia, kartą žengus į šį pažinimo **KELIĄ**, nepasiduoti kitai dienai, mėnesiui, metams. Dirbkite tokiu tempu, kurį galite nuolat išlaikyti. Išlaikykite saiko jausmą.

BIJOTI tik vieno – **SUERZINTI** žmones jų nereikalingais veiksmais. Venkite **bevaisių** ginčų. Švaistykite laiką ne tuščiais **GINČAIS**, o **ŽINIOMS**. Ir, žinoma, reikia suprasti, kad sąmoningas tiesos neigimas yra savęs išdavimas. Tai yra kelias, kuriuo turi eiti Žmogus, jei nori iš žmonių kategorijos pereiti į Žmogaus kategoriją.

Ilgai galvojau apie turimos informacijos pateikimo seką, galvojau apie žinias, kurias norėčiau perteikti skaitytojams. Po **N. Levašovo** „išvykimo“ praėjo nedaug laiko, kalbant apie šiandien vykstančius reiškinius. Tačiau šis laikas kupinas daugybės įvykių pasaulio supratimo rėmuose. Žinoma, noriu daug pasakoti ir pasidalinti savo žiniomis su skaitytojais taip, kaip tai padarė **N. Levašovas**. Bet nuo ko pradėti? Nusprendžiau pradėti nuo bendro pavadinimo, ką noriu pasakyti. Su pavadinimu, kuriame būtų viskas, kas turėtų būti šioje knygoje. Iš to, kad **N. Levašovas**, „**NESPĖJO**“ rašyti; su paaiškinimu, ką teigė **A. Hatybovas**; parodyti **VISIŠKĄ** šių mokslininkų darbų, atvėrusių mums informaciją, kuri turėtų „virsti“ žiniomis, **RYŠI**. Tačiau daugelio Smegenys tiesiog nesugeba to suvokti – ir ne todėl, kad žmonės kvaili, o todėl, kad mažai kas supranta – **KAS YRA SMEGENYS**.

Per daugelį metų buvo parašyta daug straipsnių, kuriuose norėjau paaiškinti žmonėms, kokią **palikimą N. Levašovas** paliko apart savo darbų. Buvo parašyta ir pasakyta, atsižvelgiant į šiandienos galimybes, kaip buvo sukurtas ir pritaikomas „tamsiosios materijos“ generatorius; kas yra „**SvetL**“ programa; kaip šie procesai atsirado ir kaip buvo modernizuoti, išbandyti ir kaip naudojami šiandien; kaip atsirado pavadinimas „**SvetL**“. Visa tai buvo nuspręsta apibendrinti rinkinyje „**Žinios nuo pradžių**“, kuris buvo išleistas **2015 m.** Tačiau reikėjo rasti bendrą pavadinimą, kuris vienytų esamus **N. Levašovo** ir **A. Hatybovas** kūrinis su naujais darbais, kurie leistų išplėtoti šį **PAVELDĄ** ir pritaikyti jį gyvenime, taip pat teikti „pagalbą“ Smegenų **VYSTYME**, kuri yra svarbus šiandien. Kad ir kaip kas sakytų, paaiškėja, kad **be Smegenų – niekur**.

Svarbu suprasti, ar smegenys turi įtakos žmogaus gyvenimui? Pasirodo, mūsų vaizduotėje arba prisilietime, Smegenys neegzistuoja. Negalime Smegenų tirti po mikroskopu, perpjauti jų skalpelio. Mes **VISIŠKAI NEŽINOME**, kas yra *Smegenys*. Ir pasirodo – norėdamas tai žinoti, kaip teigia **A. Hatybovas**, „*jums reikia eiti į Pirtį*“. Taip gimė pavadinimas, vienijantis viską, kas čia bus rašoma ir pasakojama: *N. Levašovo „Šviesioji šluota“ ir A. Hatybovo „Darbo kastuvas“*.

Sužinosite: kas yra „Šviesioji šluota“ pagal **N. Levašova** ir kam ji skirta; kas yra „Pirtis“ ir kodėl reikia į ją eiti; kas yra „Darbo kastuvas“ ir kaip juo naudotis.

Protینگam žmogui dažnai lengviau atskleisti pasauliui naują tiesą, nei suprasti, kodėl likusieji jos nepriima. Jau seniai esu įsitikinęs, kad ir kaip stengčiausi savo mintis pateikti prienamai ir paprastai, žmonės vis tiek negalės per naktį atsiskirti su savo įprastomis klisėmis, ypač jei **SAMONĖ** prarado savo elastingumą ir sustingo, kas yra būdinga būtent vyresnio amžiaus asmenims. Ji nenori lengvai išsiskirti su **MITAIS**, įkaltais į mūsų galvas. Pabandysiu sulaužyti šiuos antspaudus, sugrąžinti į antspauduotą žmonių sąmonę Žmogiškąsias savybes ir pasaulio vaizdus, kurie buvo sąmoningai slepiami tūkstančius metų.

Žmogus šiandien turi du kelius. **PIRMAS** – atsisakyti bet kokių samprotavimų apie visuomenės pamatą ir prigimtį, susilieti su minia, ištroškusia duonos ir cirko, ir pasiduoti stichijų valiai. **ANTRAS** – įsigilinti į reikalo esmę, mūsų bėdų priežastis ir sukurti modernią žinių sistemą. Sukurti sistemą, pagrįstą žiniomis **tu**, kurie drąsiai stojo prieš vadinamąjį šiuolaikinį mokslą ir stovėjo ir stovi prie **NAUJŪJŪ ŽINIŲ** ištakų, kuri turėtų išvesti žmoniją iš bedugnės ir tamsos, į kurią žmonės buvo sąmoningai panirę.

Yra emocijų skatinamas skaitymas, o skaitymo skatinamos emocijos yra svarbesnės. Tačiau yra ir **PROTAS**, kuriam trukdo emocijos. Daugelis jau suprato, kad mums reikia informacijos (iš skaitymo) ir proto, kad mūsų smegenys priimtų (arba nepriimtų) šios informacijos. Labai daug kas skaito **N. Levašova**, atkreipė dėmesį į tai, kad per pirmąjį skaitymą jie suprato vieną dalyką, o paskui, skaitydami iš naujo, suprato visiškai ką kitą, gilesnį ir reikšmingesnį. Praktiškai visa informacija, kurią Centrinio valdymo centro **tyrimų instituto** ir „**RNTO**“ tinklalapiuose pateikia **A. Hatybovas**, **N. Morozovas**, taip pat yra parašyta jūsų smegenų galimybių „rėmuose“.

Tai, ką dabar skaitote, yra **ANTRASIS PILNAS** dviejų knygų **LEIDIMAS, BAIGTAS 2017 M. kovo mėn.** Tačiau visko, kas padaryta, įvertinimas atliekamas gavus rezultata. Kai pradėjau rašyti knygą ir savo svetainėje paskelbiau skyrių po skyriaus, kai dirbau, ėmiau gauti skaitytojų laiškus. Jie atsiuntė savo pastabas ir pageidavimus – kurie punktai buvo nepakankamai aprėpti, o kurie visiškai praleisti. Į visus šiuos daugybę klausimų, prašymų, paaiškinimų ir, žinoma, komentarų atsižvelgta šiame teksto leidime. Jis pasirodė didelis ir, mano nuomone, nelabai patogus žiniomis. Todėl nusprendžiau iš visos rašytinės medžiagos padaryti 4 knygas, kurios, viena vertus, yra savarankiškos savo supratimu, o kita vertus, **YRA TĘSINYS** viena kitai ir, svarbiausia, kaip žadėta – trečiojo **N. Levašovo** tomo „**Mano sielos veidrodis**“ **tęsinys**. Esu tikras, kad skaitytojai mane supras. Laikas bėga greitai. Informacija pasensta, todėl šiame leidime pasistengsiu aprėpti visas sritis, apie kurias man rašėte, ir, be to, papildyti tai, ką, mano nuomone, jau reikėjo paaiškinti.

Viena iš gilių paslapčių Žmogui yra suvokimas paties fizinio proceso nutekėjimo fakto, kuriame formuojasi veikiančių Smegenų vidinių būsenų ir išorinių jų valdymo būsenų harmonija, kuri palaiapsniui pildosi sąmonės ir proto būsenų tobulume. Žmogaus smegenys kuria savo tikrovės versiją. Pasaulis, kurį matote ir girdite aplinkui, pasirodo tik mums. Didesniu mastu jūs matote ir girdite tarsi dėl malonumo. Jūs suvokiate tik nedidelę dalelę to, kas iš tikrųjų vyksta. Prieš akis atsiveria plačios panoramos įspūdis, **BET TIKRAS** matomas ištiestos rankos atstumune daugiau kaip savo pirštų dydžio. Likusi erdvė užpildyta įsivaizduojama realybe, nes smegenys sukuria jums stabilias sąlygas. Nors galite manyti, kad esate žmogus ir savo laivo kapitonas, tačiau daugelį procesų kontroliuoja aplinkiniai ir jūsų aplinka, kurioje esate. Jūs negalite pasitikėti savo smegenimis. Bet jei vertinate savo smegenis, turite pasiruošti ir nueiti į „**PIRTĮ**“ ir pirmiausia perskaityti šį kūrinį – suprasti, kas yra „**PIRTIS**“, kaip ją pritaikyti ir kodėl ten „eiti“. Tam ir **REIKIA** **N. Levašovo** „**Šviesios šluotos**“ bei **A. Hatybovo** „**Darbo kastuvo**“.

Įvadas

Rėmiausi tuo, kad gera knyga sutvarko turimas žinias. Ji ištraukia mūsų mintis iš sąmonės, ištraukia jas iš sąmonės kampelių, ištraukia iš širdies ir iš jų sulipdo **NAUJAS** žinias. Dėl to iš jau esančio „2 + 2“ gimsta naujas „4“.

Naujas, gimęs iš esamo, **NETURI SUTRIKDYTI buvusio** harmonijos. Taip, mano nuomone, pasaulėžiūra tampa pilnesnė ir aiškesnė.

Tiems, kurie skaitė **N. Levašova** ir tęsė iki **A. Hatybovo** (nors ir menkai apie tai suprasdami), kurie atkakliai žengia į priekį savo žinioms, tikriausiai vertėtų imti jautį už ragų ir net susidoroti su **Pirtimi**. Bet objektyviai – kiek jų dabar yra? Neabejotina dauguma vargu ar sugeba tinkamai suvokti kai kuriuos smegenų genotipus, nesuprantamus albedo ir dažnius... O kaip su vorais, Žemės gaudymu ir jų valdymo sistema (CPS), t.y. „ne mūsų“ Saule ir Mėnuliu? O apie **GYVA** ląstelę ir tai, kas kur ir už ką „užlipo“ – tai visiškai ne iš šio pasaulio. Kur yra įvykių seka (tokiu pavidalu, kaip viskas buvo „mums duota“), paremta „moksliniais“ straipsniais, artefaktais ir „pasauliniais“ „tyrėjų mokslininkų“ vardais?

Nikolajaus Levašovo darbuose, **ATSARGIAI** skaitant, viskas logiškai „atskleidžiama“ prieš skaitytoją, pagrįsta sunkiais paneigiamais argumentais, o visa medžiaga pateikiama nuosekliai. A. Hatybovo darbuose (dėl daugumos jo kūrinių uždraudimo) – **NE!** Noriu suteikti informaciją, kuri ją smegenyse gaunančiojo turėtų virsti **NAUJOMIS** žiniomis. Tai tarsi skubi pagalba, staiga sustojusi prieš pačią mirštančiojo, praradusio viltį, nosį. Tačiau šios naujos žinios nėra renkamos kartu, jos yra tarsi laužo krūva, kuri guli kampe. Jei pavyks surinkti – bus technikos stebuklas. Kas įvaldys šią techniką, nebenorės kreiptis į kažkieno pagalbą. Štai ką norėčiau perteikti skaitytojui.

Priėjau prie įdomios išvados: žmonės dažniausiai (didesniu mastu) yra **PASIRENĖ** įgyti **NAUJAS** žinias, **TAČIAU ŠIŲ ŽINIŲ ĮVALDYMO** logika yra neveiksminga. Tai paaiškina, kodėl ginčai tokiais temomis, net tarp „**ŽINOMŲ**“, prie nieko nepriveda. Tie, kurie ginčijasi neobjektyviai, mano, kad **SVARBIAUSIA** yra pasakyta nelogiškai, net negalinti apibrėžti šio esminio. Tai reiškia, kad reikia konstatuoti pagal logiką, kad skaitytojas turėtų aiškų pasirinkimą – priimti šią informaciją ar nepriimti. Norint paprastai paaiškinti kompleksą, neužtenka pačiam pajusti tiesą, reikia ir ją suprasti. Kalbėtis su žmonėmis, maistančiais pažįstamomis kategorijomis, neįprastomis temomis dėl didžiulio temos masto, prilygsta pokalbiui su vaikais. Dauguma žmonių, kad ir kokie protingi jie būtų į tokį pokalbį **NEŽIŪRĖS RIMTAI**. **Tuo įsitikinau ir pokalbiuose su N. Levašovu**, ne kartą grįžau prie šios temos. Tai, kad kažkas puikiai išmano branduolinę fiziką ar uodo pėdos struktūrą, rodo intelekto ar žinių buvimą, bet ne minčių **MASTČ**. Vienas protas, jei nėra plataus mąstymo, **NIEKO NESPRENDŽIA**. Mintis yra žinių apdorojimo produktas! Žmogus gimdo mintį. *Mintis formuoja Žmogų, nes pradžioje buvo mintis, o ne žodis. Žodis atėjo vėliau.* Negalite daryti to, ko nepriėmėte dideliu mastu, nes nepatikėsite reikalo tikrove. O jei netiki, tai automatiškai tai laikysi nesąmonė ir tuščia fantazija. Taip atsitinka daugeliui, kurie bando „suprasti“ „**SvetL**“ programų kūrimo technologiją“. Puikus pavyzdys, kaip judėti į priekį suvokiant priežastį ir pasekmę, kuria remdamiesi gilinsimės į žinias, kol jie bus pakviesti į **pirtį**.

Ir jie tikrai nuvyks į Pirtį, aš tuom tikras, nes kiekvienas žmogus yra absoliučiai **SAVARANKIŠKAS**. **Jis žino viską**. Tai pabrėžė ir N. Levašovas ir A. Hatybovas, ir aš tuo buvau įsitikinęs. Tačiau žmogui NĖRA LAIKO sutvarkyti savo žinias, mintis, **išmokti** naujų dalykų, nes trūksta to, kas pasakyta. Neįmanoma judėti **PIRMYN**, nes yra per mažai „patarimų“ ir paaiškinimų. Pradėkite veikti! Štai ką daryti.

Veikti čia ir dabar. **NEDVEJODAMAS** ir **NESIGINČYDAMAS** apie savo veiksmų priežastis ir pasekmes sprendžiant tokias didelio masto užduotis, su kuriomis susiduriate. Pradėkite nuo mažo – čia ateina mintis: tai reikia pakeisti; pradėti ką nors naujo arba užbaigti ką nors seno. Galbūt reikia ką nors pasivyti, surasti, palikti, padėti ar tiesiog apkabinti... Jaučiate poreikį ką nors pasakyti žmogui, kuris yra šalia ar jo nėra šalia, ar nori būti šalia...

Jei yra kažkas, dėl ko reikia jūsų dalyvavimo, kad judėtumėte toliau, tada veikite: kalbėkite, ieškokite, kovokite, **TIK NELIKITE ABEJINGI**. Imkites veiksmų, nes pasauliui reikia jūsų pastangų. *Galvokite, kad mano knyga yra PATARIMAS IR PAAIŠKINIMAS*.

1 skyrius

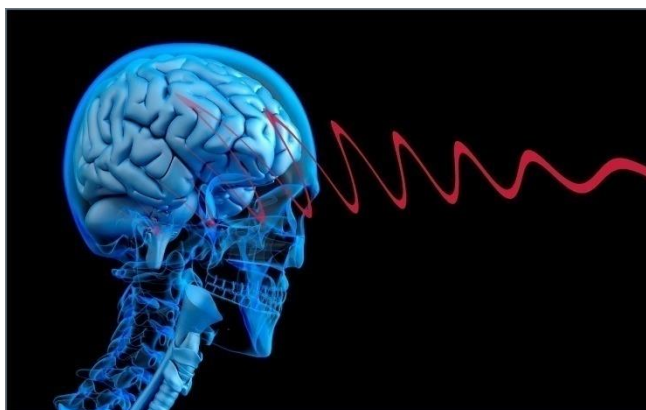
*Bloga žinia ta, kad mes neturime visatos raktų.
Geros naujienos yra tai, kad visata nėra užrakinta...*

Mus supantis pasaulis, kaip ir mūsų asmeninis pasaulis, yra iliuzinis, bet kartu ir tikras. Mūsų vizija yra klaidinga, tačiau tai taip pat yra tiesos vizija. Kas patvirtins, kad objektas, kuris mums atrodo kietas, iš tikrųjų yra kietas? Mes galvojame apie erdvės geometriją, bet kodėl mums kilo mintis, kad erdvė paprastai kuriama pagal geometrijos dėsnius? Kodėl laiką matuojame įvykių seka ir ar tai yra laiko esmė? Materialus pasaulis, susidedantis iš fizinių objektų, iš esmės yra blefas, mūsų smegenų nupieštas paveikslas. Mus supantis pasaulis, žinoma, egzistuoja. Tačiau tai, ką matome, yra tik viena realaus pasaulio versija. Tai mūsų sąmonės, pojūčių sukurta tiesos versija. Tikrasis pasaulis yra srautas, procesas, judėjimas. Ar galime išsivaizduoti, kaip šį pasaulį suvokia akmuo, medis ar, pavyzdžiui, paukštis?

Net nereikia imti to, ką sakiau tikėjimu, nes po kurio laiko niekas neužsimins, kad reikia lankytis tam tikrose gydymo įstaigose vien dėl samprotavimo, pavyzdžiui, apie galimybę perkelti Asmenį erdvėje per laiką ar bet koki atstumą – kiekvienas norintis gali įsitikinti visko, apie ką aš rašau, tikrumu. Iš tiesų, tam pakankama (bet ir būtina) sąlyga bus tik ***priimti naujas žinias, paliekant nereikalingas praeityje.***

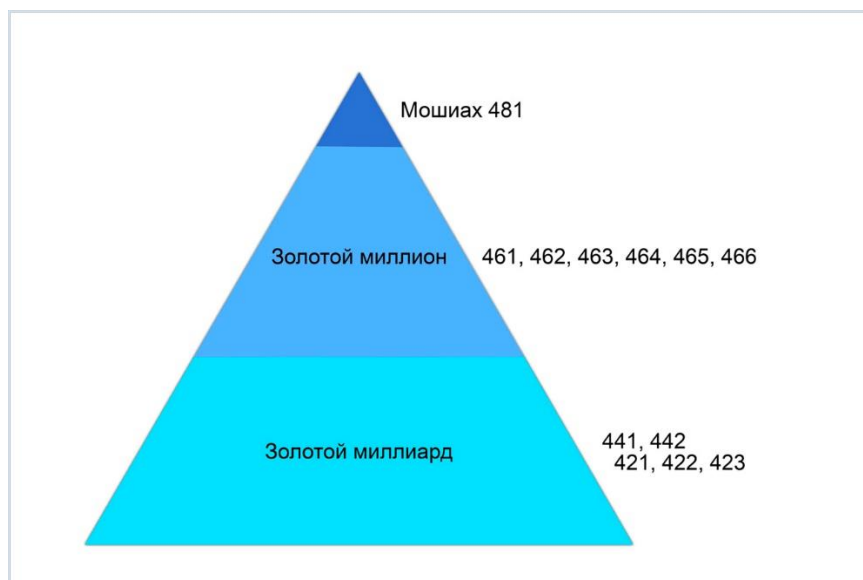
1.1. Žinių poreikis

Bet koks bandymas įgyti paviršutinišką pažinimą „pagreintu režimu“ (vis dar šiandieninio automotorinio „galutinio egoizmo“ sąlygomis ir būsenoje) yra kylančio „smalsumo“ patenkinimas kažkuo, kas atsirado dėl tam tikrų laikinų priežasčių. Reikia pačiam suprasti kokį nors funkcinį Žmogaus smegenų veiklos bruožą, susijusį su psichiniais ir kognityviniais aspektais (ko daugelis psichologais ir politikos strategais save vadinančių specialistų vis dar nėra išsiaiškinę). Šiuo atžvilgiu **PROTINĖ VEIKLA YRA PROCESAS** jau susiformavusių Sąmonės elementų „sukaupimas“ griežtai išreiškia jų reikšmingumo seką, suteikiant laikinus galimus „praleidimus“, nesant iš jų kokių nors reikšmingų ar įtakingų darinių konkrečiam įvykiui laike. Tokios individo „Logikos“ esmės formavimasi (kuriant Sąmonės elementų kaupimosi seką) iš esmės įtakoja konkretaus Žmogaus Žemėje funkcinis aprūpinimas per jo gyvenimą fiziniame plotmėje šiame sąmonės etape bei bendroje civilizacijos raidoje.

Kai kurie Sąmonės elementų „praleidimai“, žinoma, yra objektyvūs ir yra laikino pobūdžio. Tačiau tam tikru momentu, kas vyksta, tokie praleidimai yra tinkami dėl daugelio objektyvių priežasčių. Jie bus „užpildyti“ bendroje logikos grandinėje visos Sąmonės elementų sekos ir kaupimosi, kai įgyjamas duotas trūkstamas elementas (pažinimo procese psichikos ar priskyrimo lygmeniu) su numatymu prieš bet kokią veiksmą ar vėlesnį įvykį bendro chronoproceso raidos fragmentą, jei Asmeniui buvo leista tiesiogiai jame dalyvauti arba tiesioginiu, arba kaip bendrininku bendruoju variantu. Objektyvių „spragų“ užpildymas kai kuriems reikšmingiems sąmonės elementams (siekiant pasiekti žmogaus proto išsivystymą iki tobulo proto lygio) gali būti išdėstytas gana dideliu atstumu vienas nuo kito ir atliekamas dviem ar daugiau akivaizdaus apsirėngimo etapais, kuris „pakeitė“ reinkarnaciją, arba „perkėlė“ Esmę į materialų pasaulį; ir tai ne vienam „gyvenimui“ Esmės fizinės būties plotmės pavidalu. Žinoma, **DAUGELIUI TAI LABAI SUNKU PRIIMTI**, nes jie *nori „rytojaus“ ir net per šį gyvenimą*. Nedaug žmonių šiandien sugeba mintyse susikurti sau įvykių raidos planą bent keliems dešimtmečiams, jau nekalbu apie 100–300 metų. Sparčiai besikeičiančiame pasaulyje mus dominuoja vadinamoji mūsų gyvenimo kelio „pabaiga“, ir ji gana trumpa. *Tai sunkiausia suprasti ir priimti*. Čia ir slypi negalėjimas „suplanuoti“ savo ateities pažinimo perspektyvos. Deja, šiandien dauguma žmonių, prikimštų tam tikrų „faktų“ ir patikinimų „mokslas įrodė“, viską vienu ar kitu aiškinimu redukuoja į dešrą. Jei Asmuo veda tam tikrą gyvenimo būdą, kuris neleidžia jam dėl subjektyvių (elgesio-asmeninių) priežasčių įkūnyti Protinę veiklą ir Sąmonės elementų „kaupimo“ procesą (dėl minčių apie „dešrą“, girtumą, izoliaciją nuo Pažinimo, įvairių rūšių įgytos ydos ir t.t.), tada šiandien per Sistemą jam atliekama globėjo korekcija, kad suaktyvintų tokias galimybes, taip pat ir Smegenų funkcijas. Žmogaus supratimu tai vadinama – Žmogus persivalvojo. Bet jei nėra teigiamų pasekmių, tada **TOKIŲ INDIVIDŲ YRA ATSIKRATOMA** dažniausiai natūraliai. Esmei tokiais atvejais tolesnio funkcinio aprūpinimo korekcija gali būti priskiriama galimiems reikšmingo pataisymo procesams ir pačiam būsimam [sikūnijimui (išraiškingam apsirėngimui) į *naują fizinę plotmę*. *Už klaidas ir valios stoką, kai stengiamės Žinoti, atsakysime patys*.

4XX smegenų genotipo asmenų psichinė veikla šiandien, kaip jau minėta, yra automotorinė ir tiesiogiai priklausoma nuo išorinės kontrolės. Šiandien pagal Ebrų programą, kuri *nebuvo iki galo įgyvendinta*, Žemės gyventojai skirstomi į **3 genotipus**. Trumpai pakartosiu pagrindinį dalyką, apie kurį rašiau anksčiau.

42 genotipas (pagrindinė populiacija, daugiau nei 5 milijardai žmonių) ir indeksas 421 suteikė Ararato kompleksą (regionas – Mažoji Azija), bazę – Jeruzalę. 422 indeksą pateikė Kazbeko kompleksas (regionas – Vidurinė Azija), bazė – Samarkandas. 423 indeksą pateikė kompleksas „Elbrus“ (regionas – Bulgarija, Ukraina, Rytų Europa), bazės – Sofija, Belaya Tserkov (Ukraina), Mnevnikai (Maskva).

44 genotipas („auksinis milijardas“, kurio smegenys atneštos iš planetų palydovų). Indeksas 441 pateikė Alpių kompleksą 1 (regionas – Vakarų Europa), 8 bazės. 442 indeksą suteikė Alpių 2 kompleksas (regionas – Vokietija, Baltijos šalys), bazės – Gdanskas, Ryga, Vyborgas. 461 suteikė Kalifornijos kompleksą Kailaše. Kompleksai periodiškai numesdavo informaciją, pagal kurią vyko protinės veiklos vystymasis ir „mokslinė ir techninė“ pažanga.

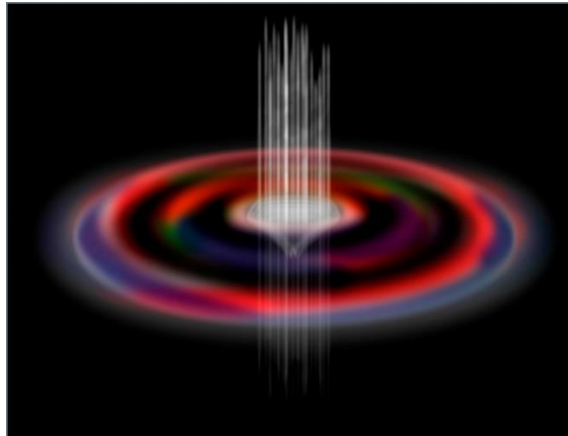
46 genotipas („auksinis milijonas“, 1 200 000 žmonių, kurių smegenys buvo „išmestos“ iš Saulės planetos). Norint perkelti 42 genotipą į 44 ir 46, yra Velykos arba tam tikra diena, kai Mėnulis iš naujo nustato programas. Iki 2009 metų visos Velykos buvo švenčiamos tik trečiojoje mėnulio fazėje. Indeksai 421, 422, 423, 441, 442 yra darbas 50 Hz gardelės struktūroje, indeksas 461 ir didesnis – 60 Hz². Tai paaiškina, kodėl rusiškame lizde yra 220 voltų / 50 Hz, o amerikietiškas yra kitoks. Rusijos teritorijoje 60 Hz tinklelis turi minimalų potencialą, o šiame tinkle nėra smegenų dirbti.

Nuo 2000 m. informacijos tiekimas visoms **4xx** struktūroms buvo sustabdytas iki Smegenų korekcijos pabaigos ir visų, kurių Smegenų struktūra neatitinka Programos, sunaikinimo. Tačiau iki **2009 m. 44 ir 46** genotipų formavimas vis dar buvo baigtas ir buvo galima pradėti naikinti **42** genotipą. Todėl Velykos **2009-04-19** įvyko jaunaties mėnulyje (I fazė), o Žemės valdymo sistemos **TURĖJO PRADĖTI NAIKINTI 42 GENOTIPĄ** (su visais jo subgenotipais) jų smegenų likučių pašalinimo sąlygomis prie Mėnulio. Sunaikinimui buvo skirti 3 metai (**2012 m. – pabaiga**). Tačiau to neįvyko, buvo sustabdyti visi Ebrų valdymo procesai ir „įdiegti“ nauji, sudėtingiausi Žmogaus atkūrimo procesai. Čia aš padarysiu išlygą, **kad buvo ir yra specialus genotipas – 384**. Pats savaime jo, kaip genotipo, apibrėžimas yra neteisingas. Šis skaitmeninis žymėjimas yra daugybės žmonių, kurių proto struktūra buvo paveikta intervencinės sistemos trukdžių dėl įvairių priežasčių, kodavimas. **Šiandien jie turi daugiau priežasčių integruotis į ateitį arba sąlyginai integruotis į ateitį 3-5 kartų procese**. Viskas, ką jie turi, kyla iš Proto konstravimo. Jis yra konstruktyvus. Sudėtingas ir sukrautas tokiu sudėtingu dizaino lygiu, kad jis yra paprastas kaip tabakas. Tai paprasta, tačiau šis paprastumas yra supakuotas į milžinišką sudėtingumą. Jis turi tokią apsaugą, kad intervencinė sistema jo ne itin suluošino. Blokuoti, supaprastinti, nenaudoti jokių konstrukcinių elementų – taip! – jiems pavyko. Ir daugiau – ne. Pateiksiu pavyzdį dėl paprastumo – jei mano imtuvas sureguliuotas ilgoms bangoms, o perdavimas transliuojamas vidutiniu arba VHF ryšiu, tai mano imtuvas tyli. Šis perdavimas nepagauna, nesuteikia laimės!

Jie sukūrė tokią informacinę sistemą ir sukūrė visą energetinės informacijos palaikymą tokiu lygiu, kad pagal proto projektą ji būtų susijusi tik su konkrečiais asmenimis. **Informacija buvo pateikta tikslingai, tiksliai nukreipta, jokių klaidų, nelaimingų atsitikimų – niekas negalėjo įvykti be kontrolės**. Tai reiškia, kad **SIAUROS PASKIRTIES KORIDORIUS YRA PATS BLOKAVIMAS** – galiu taip pasakyti, kad būtų lengviau suprasti. Pati Sąmonės elementų kaupimo hierarchijos kūrimo logika buvo supaprastinta dėl jų funkcinių savybių (priklausomai nuo genotipo). Tačiau net ir šiandien Sąmonės elementų kaupimas yra griežtai filtruojamas ir vykdomas būtent ta apimtimi ir ta kryptimi, į kurią šis individas „įtraukiamas“ atliekant jam skirtus veiksmus. Tai bene svarbiausia šiandien suprasti. Ankstesnių kartų išminčių, buvo paprašyta sąlygiškai suskirstyti viską, kas mus supa, į: **kaulinę substanciją** (kietą, negyvą, materialią ir kitus apibrėžimus bei siūlomus susitarimus) ir **gyvąją substanciją** (t.y. viskas, kas susiję su biosfera). Liko neišspręstas klausimas, kaip (bet neatsitiktinai) iš kaulinės medžiagos atsirado ląstelė ir jos gyvybė, kokia jų sąveika susiformavus gyvybei ir kas yra pirminė. **Sąlygiškai sutarėme, kad be valdymo proceso niekas negali egzistuoti, juo labiau susiformuoti**. Kontrolės ir savivaldos elementas – **TAI INFORMACIJA, KURIĄ FORMUOJA KAŽKAS IR KAŽKAIP** yra perduodama per Kažką arba formuoja kažkokias supančias

informacines erdves, kurių aplinkoje įkūnija gyvybę su visais savo kompleksais ir įvairove. ***Aukščiausia gyvosios materijos egzistavimo „grandys“ yra žmonės.*** Kadangi tai yra aukščiausia grandis, dėl tam tikrų evoliucinių informacijos priėmimo ir taikymo procesų jie įgijo tam tikrą intelektą, supratimą, protingus gebėjimus, suteikiančius informacijos kaupimo rinkinį, kaip sukauptą informacijos patirtį genų lygmenyje, supančios tikrovės pažinimo lygis, organizacinė ir socialinė patirtis organizuojant jūsų bendrą gyvenimą ir daug daugiau. Smulkmenos čia yra antraeilės, ypač todėl, kad šias problemas išsamiai nagrinėjome ankstesnėse knygoose. Daugybė anksčiau pristatytų teorijų (monadologija, materializmo filosofija, ezoterika, religinės dogmos, religinė filosofija visomis interpretacijomis ir daug daugiau) bandė pateikti įvairius Pasaulio sandaros modelius, kuriuose mes visi egzistuojame. Jų negalima traktuoti iš revizionistinės pozicijos, jie yra būtent tokie kurie iš tikrųjų leido žmonėms vystyti savo Intelektą, tiksliau, savo Protą. Tai viskas! Jie buvo veiksmingi ir geri – kiekvienas savo laiku. Dabar Jums tereikia eiti į priekį ir, visų pirma, žinant tai ką žinote ir jei asmuo yra programos „SvetL“ vartotojas, tada jos paskirtis gali būti pakeista priklausomai nuo realybės ir galimybės vystyti savo smegenis. Ir tokių jau yra tarp Programų Vartotojų. Tikslas, žinoma, gali būti pakeistas ir „nenaudojant“ Programų, tačiau šiuo atveju viskas priklausys nuo sudėtingiausio „profesinio tinkamumo“ nustatymo mechanizmo ateityje. Kaip pavyzdys (nepriklausomai nuo asmenybės) – kažkas daug metų buvo geras batsiuvys, jam viskas tiko. Ir „staiga“, tarsi burtų keliu, atsisakė savo amato ir ėmėsi bitininkauti, ir net taip sėkmingai, kad aplinkiniai stebisi. Bet svarbiausia, kad Žmogus nebegalvoja apie save už šios materijos ribų.

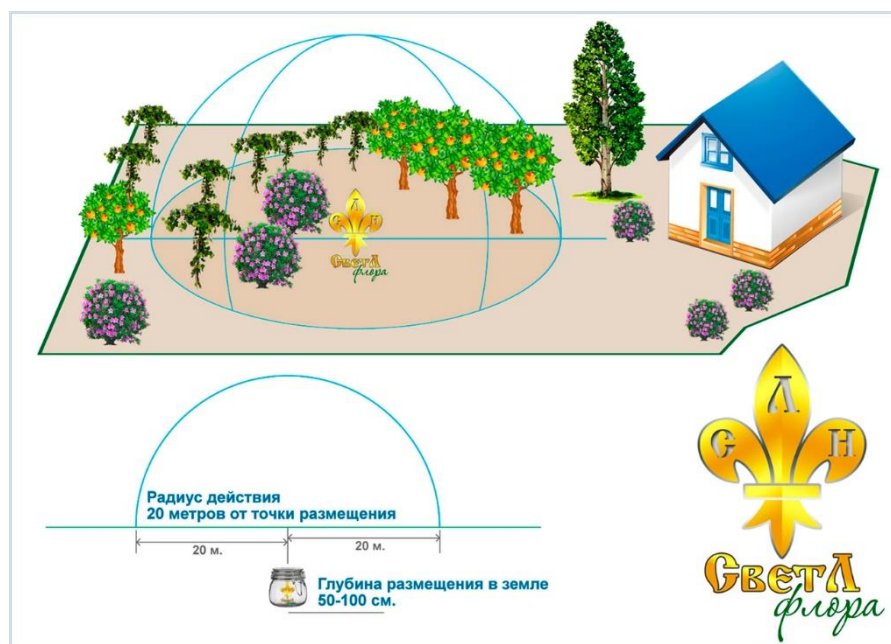
Skirtingai nuo psichikos, žmogaus smegenų protinė veikla labai skiriasi tiek savo funkcine, tiek fizine pasireiškimo esme. Tai visų pirma gautos informacijos suvokimas, vėlesnis jos dekodavimas, atribojimas pagal numatytą paskirtį (pažinimo ar atliekamąjį pobūdį) ir kt. Tiesą sakant, tai yra savotiškas jo naudingumo ar antrinės svarbos pasireiškimo procesas, Žmogaus smegenų funkcijų gebėjimas (pagal išsivystymo lygį) pritaikyti tai ateityje ir t.t. yra Sąmonės elementų formavimosi pirmtakas, kitu atveju jis gali būti apibrėžiamas kaip psichikos principo kūrybinio (būtent kūrybinio, iš žodžio – kūrėjo) procesas. Daugeliui vienokiu ar kitokiu laipsniu gyvenime teko susidurti su tokia savotiško „dvasinio dejavimo“ būseną, ko nors ieškant, kai pats psichikos kankinimo procesas būtina turi pasiekti kulminacinę būseną ir tik tada tarsi „galvojo ir užgožia“ jus. Tai yra informacijos pasireiškimas (mintis pagaliau jus aplankė tam tikru tikslu, t. y. Žinių ar bendrininkavimo atliekant kai kuriuos veiksmus). Kai „aplankoma“, baigiasi sąmoningumo procesas, atitinkamai – baigiasi mąstymo procesas! **Programos "SvetL"** čia atlieka nepaprastai svarbų vaidmenį, plečia smegenų galimybes laukiant dabartinės informacijos ir mąstymo proceso. Tai yra vadinamasis pirminis smegenų atsivėrimas tolesniam reikšmingos ir naujai atpažįstamos informacijos masyvo priėmimui ir „apdorojimui“, kuris vėliau įkūnijamas realybėje per jau išplėstas smegenų galimybes. Tik tokiu būdu procese gimusi mintis (mąstymo eigoje) gali būti įkūnyta konkrečiai norima forma. Tai taip vadinamas posakis: „valdyti, kurti minties galia...“ Ar įmanoma išplėsti (sustiprinti, padidinti) Smegenų, kurios jau „atviros“ ir pasiekusios sau visiškai naujas ribas, galimybes? Taip tu gali. Pavyzdžiui, „Lauko generatorius“ kuris buvo Prancūzijoje ir dabar „migravo“ į Rusiją,

Generatorius veikia normaliai. 2017 m. lapkritis

Grįžtant prie N. Levašovo darbų, prisiminkime, kad Pirminės medžiagos sintezės metu sukuria kelias hibridines materijos formas mūsų Visatoje, o vadinamoji fiziškai tanki medžiaga yra tik viena iš šešių hibridinių materijos formų mūsų Visatoje, atsirandančių nuo septynių pagrindinių dalykų sujungimo. Likusios hibridinės formos atsiranda dėl susijungimo: atitinkamai šeši, penki, keturi, trys ir du pagrindiniai dalykai. Visos šios hibridinės materijos formos yra ne mažiau tikros ir materialios nei fiziškai tanki materija. Jos skiriasi viena nuo kitos kiekybine ir kokybine sudėtimi ³.

Programos „SvetL“, taikomos N. Levašovo sukurtame generatoriuje, priklausomai nuo specifinio Žmogaus išsivystymo, **YRA SMEGENŲ „PADĖJĖJAI“ ŠIOJE VEIKLOJE**, o pagrindinis jų principas taip pat paremtas septynių pirminių dalykų sąveika. Kaip pavyzdį pateiksiu vadinamąjį „bandomąjį eksperimentą“, kurį pradėjome beveik visoje Rusijoje, norėdami išmokyti „SvetL“ kompleksų savininkus (per jų smegenų, tiksliau, minties galimybes) valdyti „SvetL-Flora“ generatorius (ir juose „įterptomis“ Programomis); ir tiesiogiai sąveikauti su Smegenų pastatyta „konstrukcija“ (vaizdu), tiesiogiai valdyti augalus (jų augimą, vaisių gamybą, produktyvumą laike ir kt.).

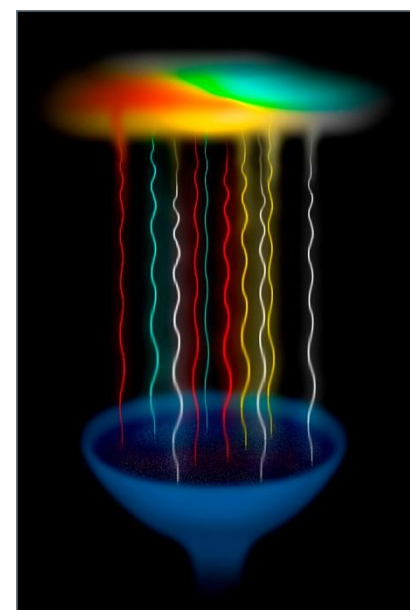
Kai Vartotojas sąveikauja su „SvetL-Flora“ komplekse įdiegtu generatoriumi ir smegenyse sukurta struktūra, pasikeičia biologinis efektyvumas ³ (su „SvetL“ programų „pagalba“

). Todėl daugelis augalų organizmų auga *nuo penkių iki septynių kartų greičiau* nei įprastomis sąlygomis.

Vaisių dydis ir skaičius kelis kartus viršija vaisių dydį ir skaičių tuose pačiuose augaluose, kurie nėra veikiami lauko generatoriaus ir auga normaliomis sąlygomis. Kai kurie augalai žydi ir neša vaisius du kartus per metus, o ne įprastus pavienius vaisius. Ant kai kurių augalų vienu metu buvo galima pamatyti gėles ir vaisius. Įvairių rūšių augalai skirtingai reagavo į Generatoriaus veikimą. Norint visa tai nustatyti, **REIKIA ATITINKAMŲ ĮGŪDŽIŲ KOREGUOTI GENERATORIAUS ĮTAKOS LAUKUS** per programas kiekvienai konkrečiai augalų rūšiai. Būtent tai pasiūlė pasiekti „SvetL“ programų vartotojai, bendradarbiaudami su „SvetL-Flora“ lauko generatoriumi.

„SvetL“ programų vartotojo įtakos su „SvetL-Flora“ generatoriumi rezultatai yra realūs ir materialūs, juos galima pamatyti, paliesti, paragauti, užuosti, ir visa tai vyksta veikiant „SvetL-Flora“ lauko generatoriui, kuris nėra sukurtas fiziškai tankios materijos pagrindu. „SvetL-Flora“ generatoriaus įdėjimas į Žemę eksperimento zonoje nesukėlė ir nesukels jokių pokyčių fiziškai tankioje Midgard-Žemės medžiagoje. Generatorius gali transformuoti pačią žemę (jos vaisingą sluoksnį) savo įrengimo zonoje specialiai konkrečioms augalams taip, kad vienos hibridinės medžiagos uždėjimas kitai nepakeistų negyvosios medžiagos savybių. Ant specialios plokštelės pastatytas generatorius pats savaime neturi fiziškai tankaus nešiklio ir jo neįmanoma aptikti per šešis Žmogaus jutimo organus, jei smegenys nėra išvystytos iki tam tikro lygio. Nepaisant to, šis lauko generatorius yra tikras, o jo įtaka gyvajai medžiagai yra reali. Tie, kurie „sugebėjo“ išplėsti savo smegenis, gali pamatyti patį generatorių „SvetL“ sveikatos komplekso platformoje, bei įdiegtą „SvetL-Flora“ komplekso platformą. Šį „spektaklį“ nelengva išreikšti mums įprastais žodžiais, juolab kad pats Generatorius yra kažkas gyvo, galinčio keistis priklausomai nuo situacijos ir konkrečiai per „SvetL“ programas sprendžiamas užduotys.

Galimybę valdyti Generatorių sukuriant tam tikrą valdymo struktūrą „pasireikš“ ne visiems, ir tai buvo eksperimentiškai patvirtinta. Tačiau džiaugiamės, kad tik maža dalis eksperimente dalyvavusių žmonių su tuo „nesusitvarkė“. Veiksminga „SvetL“ programų sąveika su smegenimis jos veiklos pertvarkos kryptimi realizuojama tik tiems, kurie nesėdi ir nelaukia „manos iš dangaus“. Tokių galimybių realizavimo kriterijų būtų teisinga įvardinti kaip žinių troškimą ir, žinoma, visos fizikos

(prigimties) supratimą to, ką ketinate realizuoti, kad taip neatsitiktų, kaip A. Hatybovas sakė: „*Jie norėjo sustabdyti lietų, bet namas sugriuvo...*“

Jei atsigrežtume į tai, ką padarė N. Levašovas, tai jis „atrado“ Smegenis daugeliui žmonių, net ir apmokė, ir tokia buvo jo patirtis. Tačiau laikas praėjo, o dabar, pavyzdžiui, pažįstu tik kelis žmones, kuriems pavyko išsaugoti ir išvystyti duoto gebėjimo dovaną ir panaudoti ją konkrečioms tikslams bei gerovei. Iš esmės visa tai yra nukreipta ir įkūnyta didelėse galimybėse gerinant žmonių sveikatą. Visiems likusiems tiesiog nepavyko išsaugoti ir juo labiau išvystyti naujai įgytų savo smegenų gebėjimų ir galimybių. O kai kuriems Levašovas šias galimybes „sumažindavo“, nes asmeninės ambicijos ir neaišku, iš kur kilo tas „didumas“ ėmė slysti peržengiant visas įmanomas ribas. Deja, kartais man tenka „kištis“ į spartų smegenų vystymąsi (ir atsivėrimą), kuris vyksta sąveikaujant su **programomis "SetL"**, jei, žinoma, galvoju ar matau iš Žmogaus veiksmų, kad jis buvo tiesiog "išneštas". Ar man buvo suteikta tokia teisė (ir ar čia yra kokia nors atsakomybė) – nustatyti, kas „nukentėjo“, o kas ne? Taip, taip ir aš anksčiau parodžiau tai patvirtinantį „ženklą“. Tačiau tokie procesai, mano priimti sprendimai ir „**SvetL**“ **programų** pritaikymas (keitimas ir koregavimas), yra kontroliuojami. Tai jokiū būdu nereiškia, kad Generatoriaus veiksmas yra blokuojamas Vartotojo atžvilgiu. **Tai yra nepriimtina.** Tai tiesiog „sustabdo“ **smegenų „vystymo“ programą** (laikinei arba visam laikui). Bet viskas, kas susiję su Žmogaus tobulėjimu, ir toliau veikia taip, kaip veikė, nieko nesikeičiant. Tačiau „**SvetL**“ **programų** blokavimą ir tiesiog žmogaus, kuris nėra Programų vartotojas, smegenų blokavimą gali įgyvendinti tiek Valdymo sistema, su kuria šios programos yra „derinamos“, tiek Valdymo sistema (kontrolė laidai), kuris buvo laikomas anksčiau. Tačiau jūs turite suprasti, kad tai, be abejo, visų pirma taikoma „**SvetL**“ **Programų Vartotojams**, kurie, skirtingai nei visi kiti žmonės, yra Valdymo sistemos „akyje“ su visomis iš to išplaukiančiomis pasekmėmis. Štai kažkas panašaus į šią „supaprastintą aritmetiką paveikslėliuose ir kubeliuose“.

1.2. Jėgos šaltinis

Ebrams visiškai sunaikinus Midgardo-Žemės civilizacijos infrastruktūrą, tik nedidelei daliai žmonių pavyko išlaikyti savo civilizuotą lygį, tačiau jie nebegalėjo kontroliuoti situacijos. Vienintelis dalykas, kurį jie galėjo padaryti, buvo **IŠSAUGOTI ŽINIAS IR INFORMACIJĄ APIE ĮVYKUSIUS ĮVYKIUS**. Šie žmonės dažniausiai yra „užkonservuoti“ dabartinės Rusijos teritorijoje. Ebrai jau buvo pasiruošę švęsti pergalę, tačiau, kaip vėliau paaiškėjo, kiek per anksti. Numatydami tokios įvykių raidos galimybę, žmonės-dievai arba šviesos jėgų hierarchai įdėjo Jėgos Šaltinį į Midgardo-Žemės gelmes. Jie sugebėjo Žemėje paslėpti apie **33 milijonus Esencijų** (Smegenys) su Smegenų oktava 224, kurios, tiesą sakant, yra Žinių šaltiniai. O Jėgos Šaltinis, apie kurį galvojome anksčiau, turėjo būti kaip atsvara „**žmonių poilsio**“ **programai**, kuri prasidėjo pagal Ebrų planą, tai yra neigiamą evoliucinį poslinkį, atsiradusį, kai Midgard-Žemė pateko į kosmoso sritį su pirminių dalykų pasiskirstymu, kuris buvo neigiamas vystymuisi Žemės judėjimo pradžioje (pagal Ebrų planus) link Didžiosios Ursa žvaigždyno ir Sur planetos. Tai buvo pradėta suorganizuojant Gyvybės palaikymo sistemos valdymo kompleksus Žemėje (per tas pačias Ebrų programas). Laikas, kurį Žemė praleido šioje erdvinėje zonoje su neigiamu evoliuciniu poslinkiu ir tiesiogiai kontroliuojama kompleksų pagal Ebrų programas buvodešimtojo dešimtmečio pabaigoje, kiek mažiau nei **18 tūkst.** Mūsų protėviai šį laiką vadino **Svarogo naktimi**. Paskutinis, sunkiausias Svarogo nakties laikotarpis, vykęs Žemėje, pradedant nuo 6496 (988 m.) vasaros iki 7504 vasaros (1995–1996 m.), truko 1008 metus. Tiesą sakant, tai buvo pagrindas įgyvendinti Ebrų planą „sukurti“ **4XX** smegenų genotipus, kuris, kaip jau žinote, neįvyko.

Šio laikotarpio „sunkumą“ nulėmė neigiamas evoliucinio poslinkio, susidariusio erdvės regionuose, tiksliau – atmosferos sluoksnių viduje, susidariusio pačios Žemės atmosferos pokyčių sąlygomis, kai kontroliuojamas visų kompleksų ir jų periferijos „darbas“. Kuo stipresnis išorinis neigiamas evoliucinis erdvės iškraipymas, sukeltas daugelio dirbtinai sukurtų veiksmų bendros įtakos,

tuo sunkiau kiekvienam žmogui buvo harmoningai vystytis, tiksliau, vystytis reikėjo tik programos rėmuose „sukuriant“ specifinius smegenų genotipus. Kitaip tariant, Žmogui buvo sunkiau išvengti agresyvumo ir žiaurumo apraiškų, atsispirti žemiškiems instinktams, emocijoms ir pan. Erdvinis neigiamas evoliucinis poslinkis perkonfigūruoja kokybinę Esmės (smegenų) struktūrą, o tai ypač lengvai atsitinka pradinėse evoliucijos stadijose. Tik labai stipri valia ir aukšti moraliniai principai gali leisti Žmogui įveikti neigiamo evoliucinio disbalanso įtaką ir įveikti racionalaus gyvūno evoliucinę fazę. Mūsų protėviai ir Šviesos hierarchai žinojo apie Ebrų ketinimus ir planuojamą puolimą net jų laivyno artėjimo prie Žemės etape. Štai kodėl jie įdėjo **Jėgos šaltinį** Midgard-Žemės žarnyne, siekiant maksimaliai neutralizuoti neigiamą Svarogo nakties evoliucinį šališkumą.

Branginamas šaltinis maitino rasę,

kuris buvo išsaugotas senoviniuose traktuose ...

Dievai numatė tamsą Midgarde,

ir Rasė nusprendė padėti palikuonims ...

Šviesos hierarchai tikėjosi galimybe kompensuoti Jėgos Šaltinį už neigiamą evoliucinį iškraipymą ir Ebrų programų sutrikimą, kai jie įrengė Šaltinį Midgard-Žemės žarnyne. Tuo pačiu metu Šaltinio išėjimai į paviršių nebuvo pastovūs dėl to, kad neigiamas evoliucinis poslinkis nebuvo nepakitęs tiek kokybiškai, tiek kiekybiškai, nes jį „reguliuo“ Kompleksų darbas. Todėl Šaltinio neutralizuojančios įtakos primetimas laikui bėgant kintamam neigiamam evoliuciniam poslinkiui lėmė Šaltinio išėjimų atsiradimą Midgardo-Žemės paviršiuje skirtinguose taškuose. Šie Šaltinio išėjimai periodiškai išnykdavo vienoje vietoje, kad atsirastų kitoje.

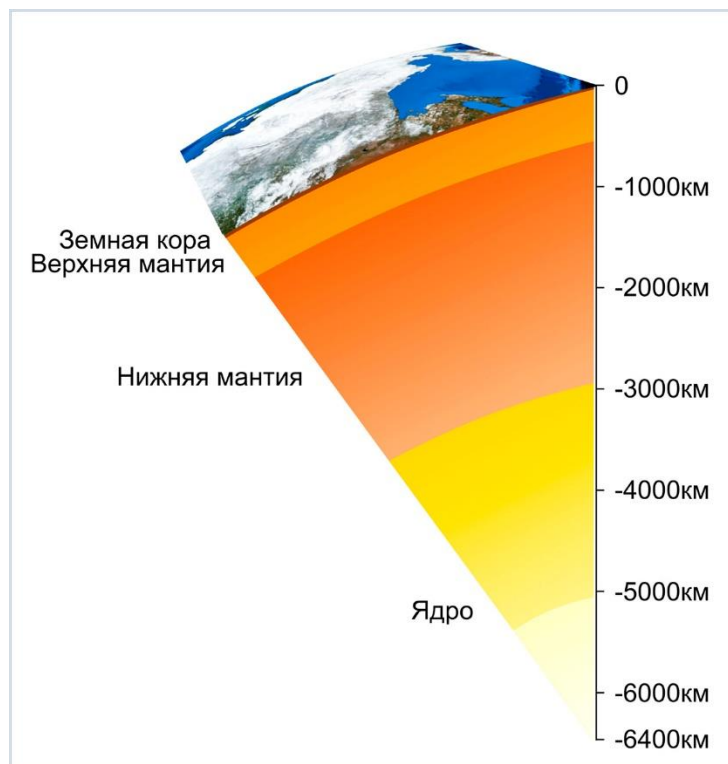
Žemės gelmėse jis kaupė jėgas,

skirtingose paviršiaus vietose.

Tačiau amžinasis dieviškosios jėgos šaltinis

ne kiekviename Šventosios Rasės regione tekėjo.

Jėgos Šaltinis, kaip ir išsaugotos Esencijos (Smegenys su saugoma informacija), buvo patalpintos maždaug **2200-2400** kilometrų gylyje.

Tačiau Ebrai žinojo ir apie Jėgos šaltinį, ir apie paslėptas Esmes (Smegenis). Todėl jie sukūrė Žemės viduje vadinamąją „viršutinę mantiją“ (mokslinis pavadinimas iš „šiuolaikinio“ mokslo), susidedančią iš kietų granitinių uolienų ir besitęsiančią per visą Žemės paviršių maždaug **2000 m.km**. Pagal jų „planus“ ši „konstrukcija“ turėjo patikimai blokuoti Jėgos Šaltinio darbą ir neleisti žmogui „naudoti“ tų 30 milijonų Esencijų, kurios buvo paslėptos Žemėje. Jei ši „konstrukcija“ kaip nors „išlaikė“ paslėptas Esmes, tai Jėgos Šaltinis – ne. Tose vietose, kur Midgard-Žemė iškilo į paviršių, Jėgos Šaltinis paspartino evoliucinį Žmogaus vystymąsi. Ir šie Šaltinio išėjimai buvo laikomi paslapyje nuo priešų ir neišmanėlių. Šiose vietose buvo pašalintas blokuojantis poveikis Smegenims ir Žmogui būdingoms genetinėms galimybėms. Bet ne visi žmonės. Tai gali paaiškinti kai kuriuos istorinius individų, kurie sugebėjo pasipriešinti Sistemai, nepaklusnumo „sprogimus“. Šviesos hierarchai į Midgard-Žemės žarnas įdėjo generatorių, blokuojantį žmogaus smegenų galimybių pasireiškimą iki kol jų nešėjas pasiekia evoliucinio išsivystymo lygį, leidžiantį suvokti atsakomybę už kiekvieną poelgį. Tai atitinka evoliucinį vystymąsi, kurio metu Žmogus įgyja šešis materialius esmės kūnus esamam fiziniam². Pasiekęs tokį evoliucinį lygį, Žmogus užbaigia planetinio vystymosi ciklo etapą ir patenka į kosminę stadiją. Beveik tas pats principas buvo taikomas „SvetL“ programose, kurios skirtos „padėti“ laipsniškam evoliuciniam vystymuisi. Blokuojančio generatoriaus įrengimas Midgard-Žemės žarnose tame pačiame gylyje, kuriame yra galios šaltinis, buvo būtina priemonė po neprotingų žmonių, atlaikiusių pradinį intervencininkų „poveikį“ atkuriant naują žmogų, veiksmų pagal Ebrų programas, kai jie bandė panaudoti elementų jėgas savo tikslams, kas beveik lėmė Midgard-Žemės mirtį **13014 m.prieš metus** (2005 m.). Būtent tada buvo sukurta savotiška „apsaugos nuo kvailių“ sistema, kuri neleido besivystančiam Žmogui pasinaudoti Žmogaus ląstelės DNR kodonuose sukaupto genetinio potencialo galimybių (kurio Ebrai neatpažino) iki tol, kol šio potencialo nešėjas (Žmogus) nepasiekė darnaus nušvitimo ugdymo žiniomis, **SAVO VEIKSMŲ PASEKMIŲ SUVOKIMU IR ATSAKOMYBĖS SUVOKIMU**. Apie tai jau kalbėjome. Dėl to, kas išdėstyta aukščiau, Šaltinio išėjimai buvo laikomi paslapyje, taip pat dėl to, kad blokuojantis generatorius nepaveikė Žmogaus išėjimo zonoje ir tai jau buvo šiek tiek pavojinga.

*Kaip Gyvybės Šaltinis, jis suteikia jėgų kiekvienam
žmonėms, dievams ir įvairiems augalams.
Ką jis atskleidžia kiekvieno iš esmės,
kokias dovanas jis dovanoja gyvenimui...
Dievuose jis atskleidžia paslėptas galias,
apdovanoja žmones pagal jų mintis... ⁶*

Iš šios **slavų-arijų Vedų** ištraukos išryškėja keista detalė. Gyvybės šaltinis suteikia stiprybės ir žmonėms, ir Dievams. Ir ne tik tai. Gyvybės šaltinis Dievuose atskleidžia paslėptas galias ir apdovanoja žmones pagal jų mintis. Senovėje mūsų protėviai dievus suprato visai ne tai, kas dabar įtraukiama į šią sąvoką. Valdant dievams, mūsų protėviai reiškė Šviesos hierarchus ir žmones, kurie potencialiai turi galimybę jais tapti. Pasirodo, kai kurie žmonės yra „**miegantys dievai**“, t.y. turi genetinių gebėjimų, kuriuos tinkamai vystydamas asmuo, turintis jas, gali pasiekti aukštą išsivystymo lygį. Toks Asmuo, veikiamas blokuojančio generatoriaus, negalėjo pasireikšti ir realizuoti savo genetiškai būdingų galimybių iki to momento, kai baigė planetinį evoliucijos ciklą. Ir, greičiausiai, Magai naudojo Gyvybės šaltinio išteklius, kad nustatytų „miegančius dievus“ tarp žmonių, kad vėliau aktyviai padėtų šiems žmonėms harmoningai vystytis. Reikalas tas, kad ne kiekvienas, net ir labai geras Asmuo, sugeba pereiti visas planetines vystymosi stadijas ir pasiekti kosminį lygį. Būtų teisinga sakyti, kad labai mažai kas sugeba tai padaryti. Ir čia esmė ta, kad, deja, retas atvejis, kai vienas žmogus derina natūralias genetines galimybes ir savybes, ir harmoningą asmenybės vystymąsi, be kurio tiesiog neįmanoma užbaigti planetinio evoliucijos ciklo. Tiesą sakant, tai buvo vienas iš Ebrų programų komponentų, skirtų formuoti asmenį, o tiksliau, jo smegenis (esmę) jų Programų rėmuose. Ir tik pakeitus Programas Valdymo kompleksuose į Vietines poilsio programas **PAMAŽU ŠIS SUPRATIMAS IMA SKLEISTIS**. Be viso to, taip pat būtina turėti atitinkamas savybes, kurios leistų atlikti šią intervenciją, suvokiant visą asmeninę atsakomybę už kiekvieną tokį veiksmą. Tik tada, kai visa tai harmoningai susijungia viename Žmoguje, tampa įmanoma pereiti planetinį evoliucijos ciklą. Taigi, Gyvybės Šaltinio išėjimai buvo naudojami identifikuoti žmones, turinčius didelį evoliucinį potencialą, o jo neturintys žmonės, patekę į Šaltinio išėjimo zoną, negalėjo parodyti jokių ypatingų savybių. Štai kodėl tekstas sako, kad Gyvybės Šaltinis apdovanoja žmones be ypatingų savybių pagal jų mintis.

Tai galima visiškai sieti su N. Levašovo „atradimu“ Smegenimis ir viskuo, kas po to atsitiko šiems žmonėms. Tą patį galima priskirti ir „**SvetL**“ programoms, kurios, „nustačiusios“ konkretaus Asmens potencialą, „priima“ sprendimą pagal pačių šių žmonių mintis. Tačiau, kaip jau rašiau, tai neturi įtakos **Vartotojo atkūrimo programų veikimui**. Gyvybės Šaltinio išėjimo zonose žmonės, turintys didelį evoliucinį potencialą – „Miegantys dievai“ – galėjo veikti tokiame galimybių lygmenyje, kurios už šių zonų buvo neįmanomos. Kuris iš žmonių yra „Miegantis Dievas“, buvo beveik neįmanoma nustatyti už Gyvybės šulinio ribų. Tik Šaltinio veikimo ribose buvo atskleista, kas yra kas, todėl Šaltinio išleidimo vietas Magai laikė paslapytyje ne tik nuo priešų, bet ir nuo visų, kurie nebuvo inicijuoti. Tokią vietą radau **Rusijos šiaurės vakaruose – 2013 m., Nikolajui išvykus**. Radau vietą pagal ženklus, kuriuos jis aprašė savo knygoje, ir pagal kai kuriuos kitus, apie kuriuos jis man papasakojo. Tiesą sakant, tai buvo raktas nustatant iš Prancūzijos perkeltą generatoriaus vietą. Dabar suprantu, kad jo istorija buvo savotiška „užuomina“ – būtent tam, kad būtų galima rasti tinkamą vietą. Ir tai dar kartą patvirtino jo teisingumą ir dėmesį žmonėms, kuriais jis pasitikėjo ir su kuriais planavo tolesnę jam jau žinomų ateities įvykių raidą. Taip slavų-arijų Vedos nurodo ženklus, pagal kuriuos buvo nustatytos Gyvybės Šaltinio išėjimų vietos:

*Žolelių gimimo šaltinio rate paslaptys
iki šiol visiems nežinomos buvo...
Pasodinkite kiekvieną šalia šaltinio
savybės pasikeis ir pradinis augimas.
Grybai pakilo kieme virš žemės,
bet jie buvo apdovanoti akmenine mėsa.
Plunksnų žolė pakilo iki tarpo,
o komos uogos augo kaip medžiai.
Kas atsitiks su Svarog žolė,
kada išmuš valanda ir pasirodys ugliai?
Kas suteiks Gyvybės žolei Šaltinį
kunigai neturi atsakymo į šį klausimą.⁷*

Vietose, kur į paviršių iškilo Gyvybės Šaltinis, buvo pastebėta augalų augimo anomalija, kurios priežasčių kunigai nežinojo. O tai reiškia, kad Magai nežinojo Gyvybės Šaltinio veikimo principo žmonėms. Visai gali būti, kad magai-globėjai tiesiog buvo informuoti apie Gyvybės Šaltinio įrengimo Midgardo-Žemės gelmėse faktą ir jo įrengimo prasmę, nepaaiškinus veikimo principo. Labiausiai tikėtina, kad ši informacija būtų visiškai paslapyje. Lyginant su šiomis žiniomis, aš atskleidžiau generatoriaus diegimo procesą „SvetL“ komplekse ir kaip pirmas apytikslis, be ypatingų detalių ir subtilybių, papasakojo veikimo principą ir pateikė keletą skaičiavimų. Tai privedė prie to, kad vadinamieji „N. Levašovo žinių gerbėjai“ (savų nėra) iškart apkaltino mane tuo, kad visa tai yra melas – nes remiantis tuo, kas parašyta neįmanoma to atgaivinti, o tai yra įrodymas, kad aš pats nieko nežinau ir nesuprantu, apie ką rašau. Kiti vertikalčiai integruoti „gerbėjai“ iškart sukūrė kažkokį vizualiai panašų įrenginį, paskelbė, kad jis sukurtas „N. Levašovo žinių“ pagrindu. Visa tai labai išsamiai aprašiau savo straipsniuose. Šie veiksmai patvirtino, kad nereikia aiškinti Generatoriaus ir „SvetL“ programų veikimo principo. ***Tai dar per anksti.*** Aš nesigilinsiu į proceso, susijusio su „SvetL“ programų kūrimu ir taikymu, fizikos paaiškinimą. Dabar tiksliai žinau, ką skelbti viešai, o ko ne.

Ebrai bandė rasti vietas, kur Gyvybės Šaltinis išeitų į paviršių, kad išsivaduočiau nuo blokuojančio generatoriaus veikimo. Ir tik turėdami vieną tikslą, kurio niekaip negalėjo išspręsti ir nesiryžo – atpažinti laštelės DNR kodus. Būtent dėl šios priežasties Šaltinio išėjimų paslaptis buvo būtinybė. Todėl „SvetL“ kompleksas „atsirado“ būtent tada, kada ir turėjo pasirodyti. Ne anksčiau ir ne vėliau. Ir pirmasis eksperimentas su laikrodžiais, kurį Nikolajus atliko 90-ųjų pabaigoje, masiškai neįvyko, dabar suprantu, dėl tų pačių priežasčių. Buvo anksti! Detaliau nepateiksiu mūsų pokalbio su Nikolajumi šiuo klausimu, kuris (kaip skaitytojas supranta) negalėjo įvykti po sėkmingo „SvetL“ projekto „paleidimo“.. Pasakysiu tik tiek, kad iki šiol niekas nepriartėjo prie atsakymo į klausimą „kodėl po nepavykusio“ projekto „susijusio su generatoriumi ir jo įrengimu laikrodyje Levašovas ^{grižo} prie šio klausimo po tiek metų ir būdamas būtent Rusijoje? »

Tai, kas čia aprašyta, pasiskolinau iš N. Levašovo, šiek tiek papildydamas tuo, ko jis tuo metu negalėjo parašyti ir pasakyti. Pasiskolinau, nes, be kitų, vargu ar kas nors kitas, išskyrus jį, sugebės taip paprastai ir suprantamai išdėstyti šį klausimą.

1.3. Gravitacija ir šiek tiek apie „atostogas“

Gamtos dėsniai susiformuoja makrokosmoso ir mikrokosmoso lygmenyje. Žmogus, kaip gyva būtybė, egzistuoja vadinamajame tarpiniame pasaulyje – tarp makro ir mikro pasaulių. Ir šiame tarpiniame pasaulyje tenka susidurti tik su gamtos dėsnių pasireiškimu, o ne su jais tiesiogiai. Dėl to kyla problemų kuriant išsamų visatos vaizdą. Ši problema egzistuos tol, kol bus sukurtas visatos vaizdas, remiantis supratimu apie makrokosmoso ir mikrokosmoso dėsnius.

Kad ir kiek ilgai žiūrėtume į ledkalnio viršūnę, objektyvaus supratimo apie tai negausime tol, kol kas nors nesupras pasinerti po vandeniu ir pamatyti visą ledkalnį. Be to visi bandymai tai apibūdinti geriausiu atveju bus neišsamūs. Panaši situacija ir su visatos „ledkalniu“. Kol kas nors „nardys“ į nežinomybės vandenį, visi bandymai sukurti visatos paveikslą, kad ir kokie gražūs jie atrodytų, žlugs. Žmogaus gamtos pažinimo istorija yra visiškai to patvirtinimas. Tą patį galima priskirti ir N. Levašovo kūrybos ir jo technologijų pažinimui.

Tie, kurie visą šią informaciją interpretuoja tik tam, kad įgytų savo reikšmę (savų akyse arba įsakymu, kuriuo siekiama blokuoti šią informaciją ir jos sklaidą), užuot rašę straipsnį, leidžiantį Nikolajaus Levašovo gerbėjams geriau suprasti tam tikrus jo koncepcijų klausimus, – sulaukė kritikos. Paprasčiausias užsiėmimas: klasikos citatomis apibarstyta musė tepaluose, truputis pasitikėjimo – ir melą „nekramtę“ praris neišmanėliai. Bet priešingas klausimas: „O ką jūs, Levašovo palikimo „stačiatikiškai globėjai ir sergėtojai“, konkrečiai padarėte patys, kad jo palikimas gyvuotų? Atsakymas akivaizdus: **NIEKO!**

* * *

Kiekvienoje smegenų ląstelėje yra informacijos apie Žmogaus vystymąsi, jo sandarą ir nulemia kūno ląstelių gyvavimo trukmę. Pakeitus gravitacinio dažnio oktavą, atsižvelgiant į ypatingą Smegenų vaidmenį asmenybės formavimuisi ir vystymuisi, būtina turėti informacijos ne tik apie Smegenų albedą (kaip visumą), bet ir apie visų Žmogaus kūno organų albedą, net jei šis kūnas yra tik 162 cm ir yra ne Rusijoje, o šiltojoje Ispanijoje. Beje, gyva Žmogaus smegenų ląstelė yra **32-oji magnetinio impulso oktava, o šimpanzė – 24-oji magnetinio impulso oktava**. Štai kodėl aš kalbėsiu apie tai, kas yra gravitacija ir kad praradus oktavą, žmogaus smegenys gali virsti *Pitekantropo smegenimis*. Naivu manyti apie Darvino giminaičių ir juo labiau tokių „žinojimo apie viską“ atstovų išsivystymo ir humanizavimo galimybę. Bet geriau tęsti apie gravitaciją.

Yra 8 gravitacijos tipai:

1. Gravitacija *laikė Saulės sistemos planetas*. Nešioklė 56,5 oktavos, stumdoma 75,5.
2. Gravitacija, naudojama *Žemei sujungti su planetomis*. Nešioklė – 95,5 oktavos, stumdoma – 105,5.
3. Gravitacija naudojama *tarp planetų ir Žemės palydovų*. Nešioklė – 75,5 oktavos, stumdoma – 85,5.
4. Gravitacija *laikė Žemės gynybos sistemą*. Nešioklė – 53,5 oktavos, stumdoma – 51,5.
5. Gravitacija anksčiau *laikė Žemės atmosferos sluoksnius*. Nešioklė – 115,5 oktavos, stumdoma – 110,5.
6. Gravitacija *laikė Žemės struktūrą*. Nešioklė – 155,5 oktavos, stumdoma – 151,5.
7. Gravitacija naudojama *dirbtinėms* programinės įrangos sprendimų struktūroms palaikyti. Nešioklė – 49,5 oktavos, slydimas – 47,5.

8. Gravitacija naudojama *dirbtinai sukurtoms biologinėms struktūroms palaikyti kaip programinės įrangos sprendimų dalis*. Nešioklė - 43,5 oktavos, stumdoma - 41,5.

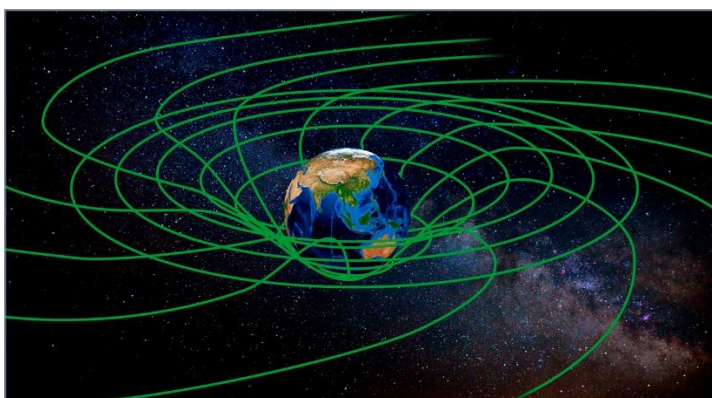
Kai kurios konstantos buvo įvestos kuriant Žemę ir planetas. Pagrindinė dalis buvo pakeista dėl naujų struktūrų atsiradimo. Pagal Programą pakeičiamos (padidina) Smegenų struktūrų oktavos ir dėl to - biologinių struktūrų komunikacijos struktūros. Todėl visi bendrai priimtų konstantų santykiai bus pakeisti (procesas jau vyksta), o šie pokyčiai prasidėjo nuo **gravitacijos**. Manau, kad šiuo itin sunkiu ir tokių pokyčių kupinu metu „SvetL“ programų vaidmuo aiškėja. Daugeliui Smegenys tiesiog neatsistoja, o tai matyti iš „valdovų“, „ekspertų“, „vertėjų“ ir ne tik, poelgių.

Visos šiuo metu naudojamos gravitacinės konstantos taikomos pastatams, todėl visi pastatai virš 7 aukštų gali būti sunaikinti. Oktavų santykis yra netolygus ir Žemėje nulemtas vadinamųjų „dangaus ir pragaro“ zonų, apie kurias rašė N. Levašovas ir A. Hatybovas, bei jūsų nuolankus tarnas - tiems, kurie „trokšta patekti į „Pirtį“. Tuo pačiu metu buvo palaikomos šios būsenos (iki 2006-02-21) (maks. 1,0), diapazonas ± 22 %:

Nešioklė	56.5	95.5	75.5	53.5	115.5	155.5	49.5	43.5
Stumdoma	75.5	105.5	85.5	51.5	110.5	151.5	47.5	41.5
Iki 2006-02-21	0,02	0,01	0.32	0.21	0.16	0.12	0,04	0.12
Po 2006-02-25	0,02	0,06	0,02	0.12	0.32	0.32	0.14	0,0

Šiandien pamažu tęsiasi betoninių konstrukcijų stiprumo mažėjimas, kuris sumažės, A.Hatybovo atliktais skaičiavimais, 21 kartą. Tai atsitinka su betonu. O dabar įsivaizduokite, kokios apkrovos tenka smegenims, jei jos, žinoma, yra. Vėliau, siekiant išsamumo ir supratimo, apžvelgsime atmosferos ir noosferos pokyčius, su kuriais „SvetL“ programos susiduria „kasdienėje“ veikloje.

Kol kas grįžkime prie gravitacijos. **GRAVITACIJOS MOKSLE NĖRA PAGRINDINIŲ DUOMENŲ**, o visos idėjos apie tai pagrįstos Krylovo pasakomis, tokiomis kaip „Gulbė, Vėžys ir Lydeka“, tai yra fizikinių dydžių sistema, neturinti nieko bendra su fizika.

Gravitacijos pagrindas yra Gravitonas, kurio visi ieško. Gravitacinė jėga yra silpniausia iš keturių pagrindinių jėgų. Skaičiavimas - pagal Niutoną:

$$F_g = \frac{G \cdot m_1 \cdot m_2}{r^2}$$

kur m_1 , m_2 yra dalelių masės,

$$G = 6,67 \cdot 10^{-8} \frac{\text{cm}^3}{\text{rcek}^2} \text{ yra gravitacinė konstanta,}$$

$\sqrt{G \cdot m}$ yra gravitacinis krūvis.

Gravimetrija. Mokslas apie gravitacijos matavimo metodus. 1971 m. priimta tarptautinė gravimetrinė sistema (IGSN 71), standartas: $\odot = 9,780318(0,005302 \sin^2 \varphi - 0,0000059 \sin^2 2\varphi) \text{ m/s}^2$

Normos pokyčiai iki 1000 mGal dėl daugelio veiksnių, kurie neturi **nieko** bendra su gravitacija. Dėl viso to, kas išdėstyta aukščiau, išsakysiu nemokslišką požiūrį arba **mokslo mėgėjo** nuomonę .

Gravitacija yra stabilios oktavos struktūrų būklės rezultatas. Bet kokio tipo gravitacija turi kelis šimtus tūkstančių dažnių (oktavų), glaudžiai susijusių vienas su kitu. Išskirkime 2 pagrindinius – laikrodį ir nešiklį. Jis nustato visų kitų oktavų elektros krūvio judėjimo režimą. Tai yra konstanta, pavyzdžiui, 49,5. Pakeitus šią konstantą į **52,5** keičia visus santykius gravitacijos pakete. Kalbant apie laikrodžio oktavą, pagrindinė oktava yra nešiklio oktava. Laikrodžio atžvilgiu jis turi poslinkį (šiuo atveju naudojamas laikrodžio oktavos nurodytas laikas). Jei nešiklio oktava aukštesnė už laikrodžio oktavą, turime „atstūmimą“, jei žemesnė – „trauką“. Yra tipiškas pavyzdys – žiūrint filmą (taktas – 24 kadrai/sek.), Vežimėlio ratas gali suktis tiek į reikiamą, tiek į priešingą pusę. Gravitacinio efekto galia apibūdinama krūvių, sudarančių gravitacinį paketą, tankiu. Kadangi pagal šiandieninę Programą keičiasi laikrodžio dažnių oktavos, pasikeis ir pagrindinės akompanimentinės oktavos (arba pasikeis erdvė) – tai šviesos greitis, krūvio judėjimo atominėse struktūrose principas, ir taip toliau.

Pašalinus oktavą 53.375, bus išnaikintos tokios ligos kaip vėžys. Tačiau perėjimas vyksta dėl to, kad atominės sandaros pagrindas bus kosaedras be kubinio rėmo, todėl didžioji dalis Žemės gyventojų sirgs su šiais pokyčiais susijusiomis ligomis. Tam gali atsispirti tik „SvetL“ programos , o apie joki kitokį gydymą šiuolaikinės medicinos ir jos preparatų rėmuose negali būti nė kalbos. Ar dar kas nors (išskyrus tuos, kurie specialiai apmokyti naikinti šias technologijas) abejoja, kad N. Levašovas numatė šių procesų pradžią, nepriklausomai nuo žmonių noro ar nenoro, sukurdamas savo generatorių ir programas, apsaugančias žmones tokiu sunkiu laikotarpiu? Jie saugo – suteikia galimybę ramiai išgyventi jiems skirtą biologinį laiką ir ramiai „išvažiuoti“; kiti vysto ir „atveria“ smegenis, leisdami jiems rimtai išplėsti savo biologinį egzistavimą, priklausomai nuo asmeninio poreikio. Beveik visi N. Levašovo gerbėjai mano, kad jis gali daug ką, ko šiuolaikinis žmogus negali kontroliuoti. Yra daug straipsnių apie jo padorumą žmonėms, dėmesį ir užuojautą Žmogui. Jau rašiau, kad paskutiniame „susitikime“ su juo pavyko daug aptarti dėl ateities. Ar tai ne atsakymas visiems, kurie abejoja „SvetL“ programų egzistavimu, abejoja, kad po jo išvykimo jie nėra „sulankstyti“ (ar kažkieno „išjungti“), ir toliau dirba būtent tiems, kuriems juos sukūrė šis puikus Rusijos mokslininkas . Kodėl tie, kurie nuolat sako, kad po N. Levašovo pasitraukimo nebėra technologijų, taip menkina jį patį, sulyginami su saviškiu?

Ir paskutinis aspektas skirtas – uždaryti šią temą kartą ir visiems laikams. N. Levašovas niekada nesustabdė ir nesunaikino to, ką sukūrė Žmogui. Tai žino visi, kurie bent kažkaip su juo susisieki, ir **TAI NEBĖRA DISKUSIJŲ OBJEKTAS** . Viską, kas susiję su „SvetL“ programomis jis išbandė ir „paleido“ per savo gyvenimą. Tarkime, kad būtent aš esu tas, kuris apie Levašovą parašė svetainėje (išniekinau ją ir tęsiu tai, kas buvo pradėta) šiandien jam vadovaujančio asmens. Tarkime, kad būtent apie tai Levašovas galvojo prieš išvykdamas. Bet tada – kam priskiriama ir paliekama galimybė pritaikyti, kontroliuoti ir plėtoti sukurtas Technologijas? Aš tokių nežinau. Ir vargu ar kas nors pasisakys šiuo klausimu ne slapta, o atvirai ir viešai.

Tačiau ji nuvylė. Mačiau senų konstrukcijų sunaikinimo grafiką, kuris yra paskelbtas Hatybovo darbuose (šiandien neviešas). Po 2012 m. Velykų buvo tikimasi naujų struktūrų su informacinėmis oktavomis 49–72 , kurios apima galimos išorinių objektų įtakos spektrą. Ten yra šių sunaikintų objektų charakteristikos. Noriu pasilikti ties kai kuriomis „reikšmingomis“ datomis, kurios buvo paskelbtos pagrindinėmis žydų šventėmis ir yra pagerbtos bei švenčiamos šiandien.

Sausio 7 d. – 0000-01-07 pirmoji „žinutė“, kad yra jungtis 37 oktavoje – reiškia galimybę kontroliuoti biostruktūras.

Vasario 23 -ioji – šventė: prieš 532 metus (1474-02-22) buvo sukurta „robotų“ struktūra, kurios Smegenyse visada yra informacijos apie žmogžudystę (ir galimybę žudyti). Tai būtent šventė, prieš tai tokį sugebėjimą turėjo *tik semitai (daugiausia žydai ir mongolai)*. Mongolai buvo pašalinti už pernelyg didelį uolumą, sunaikindami visus Ebrus šiuolaikinės Rusijos teritorijoje ⁹.

Kovo 8 d. – nuo 1472-03-08 (sekmadienį) visų valdymo sistemų įtraukimas.

Gegužės 9 d. – 1457-05-09 (pirmadienis) Žemės valdymo sistemos (Čechovo) užgrobimas, sunaikinant visus ten buvusius.

Visos datos yra pateiktos A. Hatybovo datų (šventinių ir minėjimų) kataloge, tačiau ne visos šiandien gali būti viešos.

1.4. Paims ar nepaims

Kuri laiką nukrypsiu nuo fizikos ir kai kurių skaičiavimų, kurie daugeliui bus sudėtingi. Aš parašysiu apie šiandienos realijas, tiksliau, apie savo viziją apie šias realijas. *Vyksta „Senosios intervencinės sistemos“ organizuotos egzistencijos struktūros likvidavimo procesas.* Ką tai reiškia mums visiems? Tai reiškia, kad informacijos perdavimas iš vieno Asmens kitam vyksta su iškreipymais. Senosios sistemos programos, parengtos automotoriumi, nesuderinamos su atsikuriančios Tikrosios Žemės valdymo sistemos valdymo dažnių programomis. Senojo ir naujo mąstymo konfliktas pasireiškia konfrontacija, opozicija, sabotazu ir neadekvačia žmonių reakcija į vykstančius procesus, žodžius, reiškinius, veiksmus. Žmogus – kaip lapais apyyniotas kopūsto stiebas. Stiebas gali žinoti tik tą informaciją apie pasaulį, kurios lapai pasigedo. Žinome tik tai, ko mūsų penki pojūčiai praleidžia. Ko jie nepraleidžia, mes negalime žinoti. Ir prie to turime pridėti transliuojamų programų ir informacijos nesuderinamumą. Daugelis žmonių pasąmoningai jaučia aklavietę net tikėjimo ir religijos klausimais. Daugelis jau intuityviai nusigręžia nuo oficialių religinių institucijų, neišsivadėdami Dievo. Dauguma neabejoja aukštesnės jėgos egzistavimu, tačiau labai abejoja religinės biurokratijos teise pretenduoti į savo tiesos monopolį, ypač po „istorinio“ susitikimo (kažkodėl pro šalį Havanos oro uoste vasario 12 d. , 2016) tarp popiežiaus Pranciškaus ir Maskvos patriarcho bei visos Rusijos Kirilo. Jei paanalizuotume šį susitikimą ir esamus mokymus, pretenduojančius į absoliučios tiesos statusą, iškart paaiškėja: jie yra žmogaus puikybės ir kvailumo, bet ne tiesos, rezultatas. Pasaulyje nėra ir niekada nebuvo absoliučios tiesos, ypač pasaulyje, kuris buvo sukurtas ir **PASTATYTAS MUMS – O NE MŪSŲ**, nes tai už pasaulio ribų. Net jei darytume prielaidą, kad tiesą į pasaulį atnešė pranašai, o dabar ją „atnešė“ popiežius ir patriarchas, tai ji neperžengė ribų to, kas buvo priskirta jiems, o paskui per juos ir mums, konkrečiai informacija, priklausomai nuo smegenų genotipo. Tai apie pranašus ir oro uosto paėmimus. Išsiliejo į išorinį pasaulį, tokia „informacija“ ir būtent tokiu būdu iškart susimaišė su savo realijomis ir nustojo būti tiesa.

Nė vienas žmogus negali žinoti tiesos vien todėl, kad jis yra Žmogus. Viskas, kas pasakyta, nesvarbu, kaip vertinate tai, ką perskaitėte, negali būti tiesa, nes dalyje nėra visumos. Ir tai atrodo kaip aklavietė. Tačiau yra išeitis iš šios aklavietės. Tai slypi žinių siekime. Ir tai nepaprastai svarbu šiandien, kai žmonių smegenys yra priverstos išverti tokias „perkrovas“.

Natalija Petrovna Bekhtereva yra išskirtinai gabus žmogus, atsidavęs mokslui, giliai jį gerbiantis, tačiau kartu ji vis dar yra tikra mokslininkė (kaip ir nedaugelis, skirtingai nuo daugelio) – su materialistine pasaulėžiūra, nustatyta SSRS. Ji nors ir subtiliai – atsargiai, bet aiškiai nurodė tuos aspektus, kurių negalima paaiškinti vien iš materialistinių pozicijų. Ji pamatė, **KAD YRA KAŽKAS KITO, IR TO NENEIGĖ**. Taip, ji dirbo leistina kryptimi, bet suprato, kad yra kita. Ji, žinoma, padarė išlygą, kad gali būti, kad paaiškinimas dar nebuvo rastas, nes buvo mažai faktų ir panašiai, bet greičiau iš mandagumo – tiesiog todėl, kad taip turėjo būti. Bet ji buvo tikra, kad kažkur kažkas yra.

Ji aprašo vieną iš savo atradimų, vadinamų nuolatine patalogine smegenų būkle (PSC). Taip paviršutiniškai aprašoma, apie ką rašė N. Levašovas. Kitaip tariant, jai suteikta ir jos priimta pasaulėžiūra neleido refleksijoje ir tyrinėjimuose persikelti ten, kur „praėjo Nikolajus Levašovas“. Tiesą sakant, jos atradimas yra Smegenų pristatymas, pastebėtas darbe, jos nuomone – ligos metu (smegenų liga) Smegenys tam tikrą laiką formuoja sau naują būseną (mažiau sveiką), o ne pilnai sveiką. Tai ji pavadino nuolatine patalogine būkle. Po jo susiformavimo kūno būklė pagerėja, bet ne atsigauna – būtent taip ji rašo. Tačiau čia jos judėjimas (tiriamoji veikla) sustoja. Viskas, tada ji operuoja su šia Stabilia patalogine būkle, ieško būdų, kaip padėti žmogui, bet aš joje neradau jokių veiksmų (net ir psichinių) kryptimi – o kas toliau (giliau)? Juk atrodytų, kad jos atradimas – tik pradžia. Kodėl ji neatsižvelgia į šios nuolatinės pataloginės būklės susidarymo mechanizmą? Nors ji numato, kad norint atkurti sveikatą, ši būseną tampa kliūtimi, stabdžiu, tačiau savo mokslinio intereso nekreipia į šios būsenos, jos formavimosi mechanizmų tyrinėjimą. Tiksliau – ji tarsi teigia, kad šią būseną palaiko ilgalaikė atmintis, tačiau kur atmintis slepiasi ir kaip ji veikia – pasirodo, kad tai nepatenka į jos mokslinių interesų ribas. Bet ne Žmogus. Kaip žmogus, ji, nors ir tvarkinga, bet užtikrintai reikalauja šiuolaikinių mokslinių pažiūrų ribotumo. Kaip rezultatas, paaiškėja, kad genialų protą ir sugebėjimus smarkiai apribojo mokslinė aplinka ir išsilavinimas, kaip dalis smegenų genotipų kūrimo, tačiau žmogiškosios savybės vis tiek veržėsi, priversdamos juos imtis kažko, kas prieštarauja visuotinai priimtam. Ji nuolatos klausinėjo klausimų, į kuriuos aiškiai (o dažniausiai ir ne) atsakymo nerasdavo, remdamasi tik jai žinomu moksliniu pasaulio paveikslu. Taip nutiko ir su kitais jos atradimais – jie buvo padaryti griežtai ribota forma. Nemanau, kad jos minties judėjimas buvo toliau sustabdytas dėl kažkokios banalios euforijos dėl įvykusio proveržio ar panašiai (nors tam tikra prasme ji atrodė budri autorystės ir su juo susijusių dalykų). Nemanau, kad tolesnį žengimą į savo atradimų gelmes sustabdė kasdienė rutina, šokiai aplink įvykusį proveržį su visu jo įvedimu į gamybą ir pan. Vis dėlto tai išorinis apribojimas, susijęs su dirbtinai (išoriškai) ribota pasaulėžiūra. Tai jums kaip pavyzdys.

Žmonių neadekvatumas (beprotybė), kurį mes visi pastebime, yra tai, kad neįmanoma perkelti naujos informacijos iš Žemės valdymo sistemos į individo smegenis, nesunaikinant ir pačios informacijos, ir smegenų. Viskas tarpusavyje susiję. Smurtas draudžiamas, o visos problemos turi būti sprendžiamos tik nesmurtiniu būdu. Norint pašalinti piktas programas, kurios jau šiandien yra nereikalingos (daugiausia smurtinius veiksmus iš Senosios sistemos), jas reikia atrasti, pasireikšti taip, kad visi įsitikintų jų piktybiškumu ir nenaudingumu, ir tik po to – pašalintos. Tai paaiškina vykstančius procesus Ukrainoje, Sirijoje, Izraelyje, Europoje su didžiuliu („staiga“) ir nepaaiškinamu pabėgėlių skaičiumi. Tai taip pat paaiškina visišką vadinamojo „elito“, įskaitant mūsų, neadekvatumą. Ir vis daugiau žmonių apie tai kalba. Dabar beveik visi parodė kas jie tokie! Ir tarp vadinamųjų valdovų, ir tarp žmonių, kurie mus supa ir su kuriais palaikome ar palaikėme bet kokius santykius. Nereikia jų teisti. Vertinimas paprastai yra paskutinis dalykas, ypač tik dvejetainėje mąstymo sistemoje – „blogai-gerai“, kuri gražiai parašyta, **Paskutinis kreipimasis į**

žmonija“ . Pirmiausia pabandykite suprasti, kas vyksta, ir **REAGUOKITE PAGAL SAVO SUPRATIMĄ, O NE NORA**. Tiesą sakant, daugeliui „niežti“ rankos ką nors „sukurti“ savo teisingumo supratimo rėmuose. Ir kiekvienas turi savo ir skirtingą supratimą, pagrįstą pirmiausia savo žiniomis ir gyvenimiška patirtimi, kuri praeityje buvo gera, bet tai nereiškia, kad bus gerai ir ateityje.

Visi žmonės šiandien yra aiškiai susiskaldę. Tai arba integracijos, arba neintegracijos procesas. Jie niekaip nereaguos į šį jau vykdomą stratifikaciją. Tie, kurie nesiintegruoja, to net nepastebės. Jiems viskas bus lengva ir neįkyru. O kiti savo pokyčiuose išgyvens gilaus dvasinio dejavimo procesus. Per skausmą, per nesupratimą to, kas vyksta, bet pasitikint savo kelio teisingumu, kuris pasirinktas remiantis tavo paties, o ne kažkieno žiniomis. Bet kaip su „SvetL“? Daugelis paklaus! „Nusipirkau ne tik atsigauti, bet ir „integruotis“ (be **Pirties**, pageidautina, be eilės)! Juk šiandien žinau, kad ten, ateityje, esu reikalingas, o be manęs – nieko! Kai tik tokios mintys atsiranda galvoje (Smegenyse), tai reiškia, kad apie integraciją niekada negali būti kalbos. Atsiminkite – „SvetL“ ne tik gerina žmogaus sveikatą, bet ir yra savotiška „mirksinti šviesa“, išskirianti jus iš visos „masės“ žmonių, atkreipianti į jus didesnę dėmesį iš valdymo sistemos . **Štai ką reiškia – „be eilės“**. Bet ar jie įleis juos, ar ne, yra visiškai kitas klausimas. Bet jei „išmesite“ iš galvos visus savo asmeninės integracijos troškimus, vilties vis tiek bus. Integracijos į ateitį klausimų neapsprendžia galvos dydis ar, pavyzdžiui, batai ir skaitmenų skaičius „Sberbank“ sąskaitoje. Nauja valdymo sistema veikia. O kontrolės procesas, visų pirma, vyksta per visuomenės sąmonės pokyčių kontrolę. **Tai yra užskaitoma.**

1.5. Skirtumas

Savo raštuose B. Makovas įvedė terminą "**Manifestuota apranga**". Mano nuomone, tai yra būtent tai, kas labai talpia atspindi vykstantį procesą, susijusį su judėjimu ir galimybės Sielos esmei suteikimu įgyti materialaus ir biologinio kūno. Kam skirta ši mėsa? Sudėtingesniai energijos suvartojimui. Kokiu tikslu? Jūsų proto tobulumui. Štai ir visas paprastumas!

Klausimas, kuris jaudina daugelį: perkels ar ne? Esminis skirtumas tarp akivaizdaus apsi rengimo ir reinkarnacijos, su kuriuo yra susipažinę tie, kurie skaitė N. Levašovo kūrinius, yra tas, kad reinkarnacijos metu yra **LAIKINA SĄMONĖS TOBULĖJIMO NORMA IR TANKIS**, t.y. kitimas ir augimas sąmonės lygyje, kuris **buvo antrinio pobūdžio**. Be Esmių judėjimo pagal Smegenų genotipų raidą, tai buvo ir *priverstinis Esmės „stūmimas“ tais atvejais, kai reikėjo konkrečių genotipų masės*. Tarkime, mums reikėjo dešimčių tūkstančių Aleksandrovo Matrosovų. Jie buvo tokie „padaryti“. Mums reikėjo „Jankių į Vietnamą“ – „čia“! Kiekvienos sielos Esmės funkcinio aprūpinimo bruožai buvo kategoriškai, daugeliu dydžių kategorijų, supaprastinti. Labiausiai tai buvo susiję su **4xx** genotipu, kuriam buvo taikoma destruktivi proto korekcija, tai yra, pačios proto struktūros atskyrimas nuo prigimties. Tad šiandien geriau rečiau priminti, kad jie „specialiai išrinkti“. Šis pasirinkimas **NĖRA GERAS** būdas.

Taigi, galime teigti, kad reinkarnacija yra Smegenų grįžimo savybė gimus naujai gyvybei arba dabartinei Smegenų pakeitimo programai. Reinkarnaciją atliko **Kailaš kompleksas**. Tik „auksinio milijardo“ atstovai buvo reinkarnuoti. Šis įdiegtas technologinis ir novatoriškas požiūris, kaip naujas valdymo tipas, yra ne kas kita, kaip modifikuota valdymo programa visam vykdomajam procesui, skirta organizuoti sudėtingą žmonių egzistavimą ir esminį pakeitimą pačiame smegenų genotipų vystymosi procese naudojant kuriant humanoidinės sistemos struktūrą ir jos sudėtingas valdymo komunikacijos sistemas. Būtent nuo šios valdymo būsenos įvedimo Sistema įvedė naują chronologiją, t.y. prasidėjo **apie metus po Kr.** kaip pagrindinė tokio fakto priežastis, o visa kita, kas su tuo susiję, yra antraeilis dalykas (netgi Jėzaus Kristaus pasirodymas), kuris iš tikrųjų „pasirodė“ tam, **kad kažkaip „paveiktų“ šių didelio masto pradžios procesus**.

Kailašo kalnas

Jei per gyvenimą „auksinio milijardo“ atstovams (apie 1200 mln. žmonių) buvo nustatytas Smegenų neatitikimas Programos reikalavimams, Smegenys buvo sunaikintos. 2000 metais buvo baigta 500 metų „auksinio milijardo“ formavimo programa. **VISKAS UŽTRUKO 2000 METŲ**. Naujosios valdymo sistemos darbo kontrolė prieš Velykas parodė didelius Protų funkcijų ir Programos reikalavimų neatitikimus. Dėl to visos reinkarnacijos funkcijos buvo pašalintos iki normalaus Programos reikalavimų atkūrimo. Visi „auksinio milijardo“ atstovai nuo šiol – bendrais pagrindais, be reinkarnacijos. *Bažnyčia, kuri iš pradžių buvo*

sukurta remiantis informacija apie reinkarnaciją, šiandien yra parazitinė stichija, o visos pasakos apie būsimą gyvenimą skirtos tik jų laimingam egzistavimui. Jei anksčiau apie 12% gyventojų buvo reinkarnuoti, tai per ateinančius 120–140 metų ši vertė bus lygi nuliui.

Biologinio gyvenimo laikotarpiu reinkarnacijos metu Sąmonės tobulėjimas vyko labai lėtai. Ir ši prievolė buvo labai maža. Intervencinė sistema tai darė sąmoningai, kad „labai protingų“ būtų kuo mažiau ir jie neužduotų nereikalingų klausimų, o tik užsiimtų egzekucija. „Kam ją duoti? Taigi, leiskime Petrovui išradinėti dviratį. Na, Petrovai! Bet jūs niekada nieko daugiau negausite ir to jums užteks ir šlovei, ir saviguodai! Kitas, ar turime obuolių? – Yra! Nagi, duok jam galvą! Buvo toks priėmimas – obuoliai ant galvos – ir...! Šiuo metu tokio reguliavimo nėra. Tai yra svarbiausias skirtumas tarp Manifestuotos Aprangos ir praeities Reinkarnacijos.

Kitas skirtumas taip pat svarbus – reinkarnacijos metu viskas buvo padaryta (priskirta) pagal „komandą“. Kaip sakiau, ar karui reikia 20 mln. "Nagi! Štai šie, ir štai tie, .. viskas ir pirmyn! Eik!" Dabar su Manifestuota apranga kiekviena dvasinė Esmė atsiranda tik paprašius. Noriu – pirmyn! Nuopelnai! „Jis gerai mokėsi – gerai vedė! Individualiai! Dėl tobulumo. Ir jis gali tapti toks tobulas, kad per tris ar keturis Manifesto apsirengimo etapus žmogus įveiks maksimalų savo sąmonės tobulumą. Tai yra, dabartinė dvasinės Esmės būseną – Sąmonė, kuriai suteiktas tobulumo siekis, paprastai priskiriamas jai visam gyvenimui! Sąmonė tapo Protu! Viskas! Kai tik Sąmonė prilygs Protui, ji bus „skatinama“ keičiant Smegenų oktavos lygį. Taigi, jis išaugo iki 224 oktavos ar net daugiau. Tačiau nuo oktavos, viršijančios 224 ir daugiau, (iš karto) kito biologinio egzistavimo etapo trukmė bus reikšmingai pakeista (taip pat kaip paskatinimas). Galės gyventi 800, 1200 metų, o gal ir daugiau. Ir vėl dėl nuopelnų! Ir žmonės (svarbiausia) tai žinos. Nereikia jokių drausminančių ir stimuliuojančių veiksnių. Žmonės sąmoningai sieks savo tobulėjimo. Tik po truputį sąmonės lygis pakilo, o kažkada – perėjau prie nealkoholinio alaus... Dar šiek tiek aukščiau – ir nereikia nealkoholinio

alaus... Ir nereikia šypsotis... Iš tiesų, šis klausimas ateityje bus labai problemiškas, bet visiškai objektyvus .

Žinoma, į klausimą, kur ir kam duoti kyšį, kad tai būtų realizuota, atsakyti negalėsiu. Ir į ką kreipti – irgi ! Aš tiesiog nežinau! Bet aš žinau, kad jei „SvetL“ programos yra „įtraukiamos ir taikomos šiame procese , o šiandien jau aišku, kaip tai padaryti ir įgyvendinti, o jūs taip pat būsite „nuplauti“ Pirtyje, tada neabejotina, kad nurodytos vertės bus pasiektos keliais akivaizdaus **padažo**.

Atskleisiu nedidelę „ SvetL“ technologijų plėtros „paslaptį“ , kodėl prašau atsiųsti man išėjusių Vartotojų kompleksus. Tai reikalinga tam, kad būtų „sukurtas“ tam tikras sukauptos Esminės informacijos archyvas (informacijos saugyklos blokas) (jei taip galima sakyti), kuris (žinoma, ne kiekvienas) bus taikomas pasireiškusio asmens apsirengimo atveju, kuris išvyko, „naudodamasis“ „SvetL“ programa prieš išvykstant. Tai pats rimčiausias darbas kuriant tokią „saugyklą“. Greičiau tai atitiktų „tamsiosios medžiagos“ generatoriaus kūrimą. Bet pasakysiu nesigyręs, kad šis darbas pradėtas, apgalvotas ir suprastas. Ir jei šiame etape man neužtenka savo Žinių, energijos ar dar kažko, žinau, kad **BŪTENT ŠITAME** , - **JIE PADĖS**.

1.6. Evoliucija...

Kaip paspartinti asmeninę evoliuciją ir kodėl toks evoliucinis tobulumas? Kam iš tikrųjų „apsikrauti“, jei „CPS“ viską padarys už mus? Gal tam, kad užaugtų trečia ranka ar dar dvi kojos? O ką reikia tobulinti?

Protas pagerės. Žmogus kiekviename Manifesto apsirengimo etape pasiekia naują proto tobulumą, išmatuotą jam. Štai kas vystosi! Ir visa kita suteikia. Tai tobulumas, tiksliau, tobulo proto įgijimas kiekviename apsirengimo etape – tai taps ne tik tikslu, bet ir sąmoningu poreikiu, kuris jau pradėjo reikštis kai kuriems žmonėms, ir išimtinai Rusijoje. Žmogus stengsis maksimaliai išnaudoti kiekvieną savo biologinės egzistencijos laikotarpį, kad tai pasiektų. Dabar nelengva tai išreikšti koku nors pavyzdžiu. Bet aš žinau, kad Sąmonės kontaktinės būsenos tobulumas yra tai, kas dabar prieinama žmonėms.

Žmogus dar nesupranta, tiksliau, nejaučia, kad vis labiau įgyja galimybę gauti energetinės informacijos perdavimą iš CPS. Maždaug taip pat kaip ir „SvetL“ programose . Bet tai nereiškia, kad nėra procesų. Svarbus galutinis rezultatas. Svarbiausias yra informacijos perdavimas ir Smegenų reakcija į gautą informaciją. Rezultatas pasireiškė gijimu ir gebėjimu mąstyti.

Ar galite paaiškinti, kodėl visomis pasaulio kalbomis pradedama mokyti vaikus kalbėti su posakiu „**MAMA PLAUNA RĖMA**“ ? Pastaba! Tarsi pasaulio motinos neturi ką veikti. Arba, jei mama nenuplauna rėmo, Žmogus bus neišsivysčiusiu, nemokės taisyklingai kalbėti... Ar tai kvailystė? Visiškai ne! Kiek įdėtųjų informacinių ypatybių turi **raidė A** ? Kasdieniam suvokimui – „na, **raidė A** ir **raidė A** “. Modeliuokite jį kalboje, ieškokite raidės A skirtinguose žodžiuose ir atkreipkite dėmesį į tai, kad jei ją tiesiog suprantate tuo pačiu raktu, žodis tiesiog praranda prasmę. Taigi **raidė A** turi daugiau nei septynis su puse tūkstančio informacinių reikšmių. Štai jums paprasta „**A raidė**“ ! Tai yra informaciniame kontekste. Kitas – **mama-ma** . Kam kartoti garsų derinį „**ma**“ du kartus ? Kodėl žodis „**tėtis**“ (rus – papa) taip pat kartoja

raide „A“? Lengviau pasakyti *mama, tėti*, kiek sutaupysime laiko. Pasirodo, **VIENAS MA IR VIENAS PA NEFORMUOJA PRIKLAUSYMO JAUSMO** ši moteris ar šis vyras, kaip mama ar tėvas. O „motina“ yra visiškai išbaigta visos Vyro reprezentacijos sinergija – kas ji (ši moteris) jam yra. Nuo liūdesio iki džiaugsmo ašarų – viskas tuoj paveiks. O gal iš karto atsiras ilgesio elementai, kažkokie kiti jausmai. Čia mes turime tokią sudėtingą „galvą“. Rusų kalba turi ne tik garsinį ir simbolinį mūsų pasaulio reiškinių įvardijimą, bet ir gilesnę prasmę, kuri atsiskleidžia supratimo kontekste. Tai yra Žinių elementas, jei, žinoma, joje yra noro. Todėl Darvino artimieji laisvi! Ypač įsitikinęs, kad vos tik rankas užėmė gamybos įrankiai, Žmogus buvo priverstas pradėti kalbėti. Daugelis sakys, kad tikriausiai dar nėra laiko atkreipti dėmesį į tokias subtilybes, tačiau tai nėra subtilybės, *tai yra Sąmonė*.

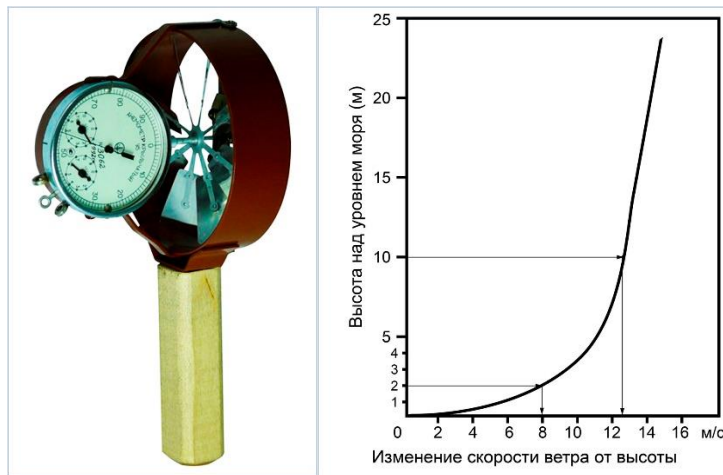
Ankstesniuose etapuose Ebrų sistema, priversta išsaugoti kalbą, nustatė tokį svarų tabu žmonių sąmoningumui! Juk žmonės į šiuos dalykus niekada nekreipė dėmesio. Po intervencijos ebrai buvo priversti išlaikyti tam tikrą skaičių žmonių, nesuteikdami jiems pakankamai ankstesnių sąlygų gyvybei palaikyti. Tik tuo atveju, supranti, kad už Žmogaus formos (vadinamieji kūno „marškiniai“) jų egzistavimas fizinėje plotmėje Žemėje yra tiesiog neįmanomas. Tačiau šių (paliktų) žmonių degradacija ir išnykimas įvyko gana greitai. Gana daug dvasinių subjektų, kurių Smegenų oktava buvo mažesnė nei 224, buvo sužavėti. Visko pasiimti buvo neįmanoma. Taigi aš išsaugojau geriausią. *Iki šių dienų buvo išsaugota šiek tiek daugiau nei 33 milijonai dvasinių Esencijų su Smegenų oktavų 224*. Per fantazijos elementus ir įvairias legendas išryškėjo Atlantidos, Atlanto ir kai kurių kitų fantazijos objektų buvimas šia kryptimi. Ir visa tai buvo specialiai palaikoma Ebrų sistemos. Juk civilizacinė raida vyko toliau. O žmonių smegenys bet kokiame vystymosi etape (kas turi daugiau, kas mažiau) yra smalsios. Šiaip ar taip, kažkada jie ims klausinėti, kaip vaikai: *„Kas mane atnešė – gandrai atnešė, ar kopūstuose radote?!*“ Tokia „legendacija“ specialiai lydėjo Ebrų sistema. Žinoma, šiame akompanimente yra Tiesos elementų, bet kontekste, kuriame visa tai pateikiama, ši Tiesa taip uždengta įvairių „rūkų“, kad surasti pačios Tiesos grūdus yra visiškai beviltiška užduotis. Šis Tiesos „pateikimo“ metodas yra gyvas ir klesti (tiksliau, prasidėjo mirtis) šių dienų realybėje. Mums artimas pavyzdys – viskas, kas susiję su „SvetL“ programomis, su N. Levašovo ir A. Hatybovo palikimu ir tuo, kaip visa tai „pateikiama“ žmonėms. O ką daryti tokiomis sąlygomis ir su tais „kalbėtojais“? Ignoruoti ir pamiršti apie juos? Pamiršti nebūtina! Tegul šie žmonės egzistuoja. Šis jų neteisingumas jiems bus tiesiog atleistas iki to laiko, kai Tiesos pažinimas pasieks vertą lygį. Ir tai yra normalus procesas! Viskas gerai. Kam dabar bandyti su puta iš burnos kovoti tribūnose? Kokia prasmė ir koks tikslas? Tiesiog pablogės reikalai. Kuo daugiau painiavos, tuo mažiau Tiesos. Kuo daugiau tokių beverčių ginčų, tuo labiau mažėja Pažinimo greitis.

Žmogaus ir visos Žemės vystymosi laikotarpis iki Ebrų puolimo ir užgrobimo buvo civilizacijos raidos etapas, *kurį globojo Oriono civilizacijų grupė*. Iš esmės vaikų darželis. Tiek daug mikroetapų įvyko prieš invaziją, ir po jo, ir su tokiu įvykių intensyvumu, kad būtų tiesiog suklaidinti žmonės bei juos detalizuoti dabar. **Bet esu tikras, kad šiek tiek vėliau tai bus „padovanota“ žmonėms – visa įvykių chronoprocesų grandinė**, ir tai nebebus susieta su jokia istorija. **DAUGELIS JAU SUPRANTA, KAD ISTORIJA YRA MELAS!** Ir tai taip pat turėtų būti traktuojama normaliai, be isterijos. Tai buvo reikalaujama už pinigus arba „suformuoti istoriją taip, kaip reikėjo vystant procesus“, – rašė jie. Šių dienų Žinioms nelabai naudingi ir įvairūs spėlionimai apie archeologinius kasinėjimus. Visa tai, mano nuomone, yra spėlionės. Laikas nustoti į juos kreipti dėmesį. O kaip su natūraliu irimu siejamu „technologijų pagalba“ buvo nustatytas rastų „objektų“ amžius – visiškai neleistina. Norėčiau atkreipti jūsų dėmesį į tokį dalyką: irimas, kurį žmonės matavo, yra šiek tiek daugiau nei šeši šimtai metų. O kas tada yra „matuojama“? Apie kokius milijonus metų mes kalbame!?

Štai mažas pavyzdys: tai vėjo greičio kreivės elgsenos grafikas. Remiantis šiuo grafiku, buvo pagamintas įrenginys. Jis pradeda suktyti, o Žmogus matuoja vėjo greitį. O vėjui šis prietaisas ir šio vėjo pūstuvo matuoklio nuomonė nerūpėjo. **32 metrai per sekundę** yra atmosferos mikrolūžis. Viena

smulkmena: pažiūrėkite į šio matavimo prietaiso padalijimo skalę. Parašyta, pavyzdžiui, 35. Tada, po 32, ką jie matuoja?

Šis eksponentas varo juos iš proto. Ar tai kreivė? Jis nėra tiesinis, mažas padalų atstumas horizontalioje skalėje suteikia visiškai kitokią būseną. Tiesiškumo visai nėra.

Tai techninė iliuzija, bet jie atiduos savo sielą už tai, kad – "ten yra 35 metrai!" Na, gerai! Jums reikia 35, gerai, jūs gaunate. To tiesiog nebėra. Todėl būtina atkreipti dėmesį į visą informaciją apie šqualų momentus iki 40 metrų per sekundę ir pan. Nes tokių judesių iš viso nėra! Tačiau Hidrometeorologijos centras mums apie tai ir toliau pasakoja.

Taip yra ir su technologiniais laiko nustatymo matavimų metodais, pagrįstais natūraliu skilimu. Skaičiuojama dalimis iš milijono. Leiskit jiems skaičiuoti. Ir mes jiems netrukdyšime. Visas natūralus skilimas priklauso nuo valdomos aplinkos būsenų, nuo atmosferos gardelių būsenų. Atmosferos struktūroje yra vadinamoji radiacinė grotelė, apie kurią jau rašiau. Atsižvelgiant į potencialaus minkštimo būseną šioje grotelėje, **ATLIEKAMAS VISAS NATŪRALAUS IRIMO PROCESAS**. Paprastai jis yra nestabilus. Jis turi atskirą srauto padidėjimo ir privalomo sumažėjimo charakteristiką, tada vėl staigų padidėjimą ir sumažėjimą. Tačiau į tokį potencialo tankio elgesį radiacinėje grotelėje visiškai neatsižvelgiama. Todėl šis metodas yra visiškai susitarimas ir visiškai nesujęs su įvykio laiko taktu. Ir tai neturi nieko bendra su Tiesa.

1.7. Minties tęstinumas ir įvykių raida

Iš viso to, ką pavyko rasti, mąstymo tęstinumas aiškiau išdėstytas skyriuje „*Trečiasis kreipimasis į žmoniją*“, kuris išdėstytas N. Levašovo knygoje „*Paskutinis kreipimasis į žmoniją*“.

N. Levašovas, turime atiduoti jam savo pareigas, pasielgė teisingai, kad savo knygoje pradėjo šio Kreipimosi prasmės išskleidimo procesą. Čia į mąstymo tęstinumą, prie kurio visi esame įpratę, įspraustas visai kitoks šio proceso prasmės supratimas. 18 000 metų buvo „iškirpti“ iš tikro įdėto programavimo proceso, kuriame būtų galima nustatyti tikrąją mūsų Žemės būklę. Dabar juos reikia kompensuoti. O šio tęstinumo prasmė numato šio įvykio (prarasto) laiko kompensavimą. Juk likusi Civilizacijų grupė, skirtingai nei mes, vystosi greičiau. Mes, „nevykėliai“, savo raidoje turime juos pasivyti, o mąstymo tęstinumas šia prasme jau matomas. „SvetL“ programos čia yra labai svarbios palaikant mąstymo tęstinumo procesą vis labiau, priklausomai nuo smegenų pasirengimo. Programos „padeda“, be natūraliai Naujosios valdymo sistemos sukurtų sąlygų, kuo greičiau atkurti papildomas sąlygas, kurios padės Smegenims suteikti aukštesnį oktavos lygį. Tačiau pats procesas ir jo stiprinimas (pagreitinimas) „SvetL“ programomis nėra reostatas. Programos padidino jį voltais – viskas iškart

pradėjo suktis! Tai visiškai netiesa. Ir tai nėra greitas chronometras. Kiekviename įvykių laiko cikle būtina „sukrauti“ daug tankesni įvykių skaičių, kad galėtume pasivyti plėtrą, kurios siekiame. Turiu omenyje pažangių civilizacijų vystymąsi. Ir geriausia, kad tai įmanoma!

Visas pirmasis civilizacijos vystymosi etapas nuo 8 iki 512 oktavų atliekamas dviem etapais: pirmiausia jie mokėsi *darželyje (Oriono civilizacijų grupė)*, –baigė šiuos mokymus. Dabar jie turėjo diskretiškai pereiti prie mokyklinio ugdymo – į *intelektualios orientacijos Sirijaus civilizacijų grupę*. Šis lygis yra „sunkesnis“. Šioje civilizacijų grupėje buvo 384 „mokyklinukai“. Dabar 383. Išėjome iš darželio, bet mokyklos nepasiekėme. Perėjoje mus „užkabino“ Ebrų civilizacija, nors, mano nuomone, vadinti to „civilizacija“ nebūtina. Tai ne civilizacija, tai Ebrų grupė. O jos užduotis buvo (jei trumpai paaiškinti tiems, kurie skaitė ankstesnius skyrius ir nesuprato) viską Žemėje (Midgarde) „perlaužti“, įgyti „Žmogaus įvaizdį“ ir „įstoti“ į mokyklą – nes jie neturėjo civilizacinio vystymosi perspektyvų ir niekada jų neturės.

Kas yra ebrai? Pasikartosiu – tokia yra baltymo Proto evoliucija. Ji turi ribą. Jie – „Ebrų grupė“, arba „Ebrai“ – neatliko savo funkcijos ir turėjo pasiduoti perdirbimui. Bet jie neturėjo tokio noro: „Nagi, pabandykime... čia yra galimybė, .. čia mes pabandydysime...“ Tai mes šiandien stebime, be to, esame tiesioginiai dalyviai. Tačiau yra ir kitų stebėtojų. Tie stebėtojai, kurie kreipėsi į protingus Žemės gyventojus, į rasę, kuri save vadina Žmonija. Tai yra Stebėtojų koalicijos būrys (C.O.N.), kuris perdavė savo kreipimąsi į Šambhalą: E.I. Rerichas ir N.K. Rerichas 1929 m. Šis kreipimasis į K.O.N. žemiečiams buvo trečias iš eilės, kontrolinis. Pirmasis apeliacinis skundas K.O.N.perduotas 576 m.pr.Kr. Amurajhapura, tuo metu didžiausiam miestui pagal gyventojus Žemėje. Antrasis apeliacinis skundas K.O.N. perduotas 711 m. A.D tuometinio didžiausio Amerikos žemyno miesto Tkaacetkoalo gyventojams. Trečiasis apeliacinis skundas K.O.N. žemiečiams – iš esmės identiškas pirmiesiems dviem turiniu ir buvo sudarytas 4 Žemės kalbomis (šiandien pagrindinėmis): rusų, kinų, anglų ir ispanų. Visa tai buvo kruopščiai slepiama nuo daugumos žmonių. Aš taip pat apie tai nežinojau ir sužinojau tik perskaičiusi N. Levašovo (turbūt kaip ir daugelio kitų) knygą „Paskutinis kreipimasis į žmoniją“. Ir kodėl taip atsitiko, jūs jau suprantate.

Taigi, kas yra K.O.N. ir iš kur jis atsirado? K.O.N. – iš Sirijaus civilizacijų grupės, kurios dalimi buvome būdami dar „darželyje“. Jie pradėjo mums padėti. Tačiau tai nėra lengvas dalykas – iš pradžių jie tikrai lauke, *o dabar pradėjo padėti*. Kaip padėti? Viena vertus, tai nepaprastai sunku suprasti, kita vertus, tai gana paprasta. Tai yra klasterių sistema. Tam nereikia judėti iš vieno visatos taško į kitą. Tai visiškai kitokia informacijos ir valdymo sąveikos tarp Protingos orientacijos planetų sistema, kuri jas sujungia į tam tikrą klasterio mokymo sistemą. Ir visa tai yra sutelkta į šios Civilizacijų grupės Proto kontroliuojamą tikslinį tobulumą. Yra didžiulė pagalba ir palaikymas. Viskas, kas prasidėjo 1985 m. spalio 25 d., vyksta tik jiems pritarus. Tačiau prie to prisideda ir Oriono civilizacijos grupė ir labai padeda. Todėl visi procesai Žemėje vyksta taip greitai. Kodėl vis dar Sirijus ir Orionas? Tai yra civilizacijų grupės, kurių globoje Žemė buvo civilizacinės raidos stadijoje iki Ebrų invazijos. **O dabar pagalvokite patys (sau), kur, kada ir kodėl N. Levašovo (Iljano) Esmė priėmė sprendimą persikelti į Žemę ir įsikūnyti Nikolajumi Levašovu.**

Šios civilizacijos (*ir turime joms padėkoti*) labai prisidėjo prie tikrosios energijų būsenos atkūrimo proceso pradžios. Štai kodėl savo straipsniuose dar 2012 m. šias dvi civilizacijas pradėjau minėti sudėtingiausio energijų fizikos derinimo proceso, susijusio su tuo metu veikusių ir jau kuriamų „SvetL“ programų veikimu, kontekste. Tada daugelis juokėsi ir „sukiodavo pirštą aplink smilkinį“. Šiandien tai daro vis mažiau žmonių, nes viskas, kas susiję su programomis, pasirodė esą daugiau, nei efektyvu. Bet aišku tai užtruko. Tačiau aš šiek tiek išsiblaščiau ir, kaip sakė N. Levašovas, „*eikime toliau...*“

Jei Ebrų grupei būtų pavykę užbaigti savo programą, tada ši Ebrų grupė būtų likviduota kartu su mumis. Realiai tai galėjo įvykti jau 2012 metų gruodį, bet taip neatsitiko. Mažai tam trūko. Jei Ebrų

sistemos likvidavimo procesai nebūtų prasidėję nuo 1985 m., jei nebūtų įvykęs sisteminės galios pasikeitimas, Žemėje būtų įvykusi savilikvidacija. Žemės plėtos programoje yra tokia galimybė neįtraukti vystymosi neteisingumo. **18 tūkstančių metų „eksperimentų“** Žemėje ir, žinoma, Žmoguje – daug ar mažai? Kalbant apie biologinį ilgaamžiškumą, uodas yra amžinybė. O mums? **MUMS TAI YRA PRARASTŲ ŽINIŲ SEGMENTAS**, kuris galėjo būti, bet neįvyko ir galimai priverstinai neįvyko. Dabar „atskleidžiama“ daug įvairių tariamai šventų paslapčių, kurias saugojo kai kurios ezoterikos sritys, perduodamos iš kartos į kartą tik „išrinktiesiems“. Dabar jie tampa vieši ir, kaip paaiškėjo, sveiko proto žmonėms yra beverčiai savo turiniu ar pritaikymu. Reikia nusiraminti. Atidžiai „pažvelgus“ į šį procesą, galima pastebėti ir suprasti, kad gana subrendę ir rimti žmonės, kuriuos traukė ezoterika, per visą tai pradėjo suprasti mokymų, ritualų, prognozių ir valdymo nesėkmes. Taigi, „įsakymas įvykdytas“. Prisiminkite 2011 m. **princo Williamo ir Catherine Middleton vestuves**, kurios buvo transliuojamas visose šalyse ir kurias žiūrėjo apie 5 mlrd. Tai taip pat buvo savotiška apeiga (ritualas), daug kalbanti „iniciatoriams.“ ¹⁰.

Tačiau šis veiksmas neprivedė prie norimo rezultato – parodyti „kas yra šeimininkas namuose (Žemėje). Bet įdomiausia yra tai: tie, kurie tai „sugalvojo“ ir paleido „bandomąjį balioną“, pamatę kitus savo nemokumo rezultatus, „kažkodėl“ normaliai reagavo į šią ir kitas savo nesėkmes, sakydami: „*viskas yra aišku, pripažįstame – buvo klaidų*“ .

Ezoterinės medžiagos buvo tikrai naudingos, bet tik savo laiku ir to meto sąlygų atžvilgiu. Kiekviena sąlyga turėjo savo ezoteriką. Niekada nebuvo vienoda. Dabar mes stengiamės išeiti iš viso to ir šis procesas vyksta gana sklandžiai. Aukščiau yra tik vienas pavyzdys, kuris tampa vis didesnis ir didesnis. Bet vis tiek jie nori daug iš karto. Tačiau kartodamas ir kartodamas sakau – tai seka, kurios šiandien griežtai laikomasi. **PIRMA, REIŠKINYS, PO KURIO SEKA VEIKSMAS, KURIS KARTU SUKELIA ĮVYKĮ**. Priešingai nebūna. Ne tik kažkur mūsų kolektyve, ne tik Žemėje, bet apskritai Visatoje. Tiems, kurie pradeda suprasti ir siekti Pažinimo, tai Programos informacija, užuomina, kaip elgtis toliau, ką ir kaip atlikti toliau, kaip toliau detalčiai, sėkmingai įvykdžius tai, kas tau buvo atskleista. Viskas paprasta ir nebus kitaip. Kiekvienas įvykis tarsi nulemia tam tikrą „platformą“ kitam civilizacijos etapui. Remiantis tuo, priežastingumo dėsnis turi būti aiškinamas taip, o ne taip, kaip mus mokė mokykloje. Tai labai svarbus įstatymas. Beje, Gyvybės dėsnyje yra Logikos dėsnio elementas – jis kalba apie reiškinių, vėlesnių veiksnių ir vykdomo įvykio viršenybę. Tai yra Gyvybės Įstatymas. Už Gyvybės Įstatymo ribų viskas yra nelogiška. Tai tiesiog beprotiška. Net iš **Žinutės K.O.N.**ji „teka“, ir pagal tai reikėtų suprasti civilizacijų grupės valdymo informacijos „pranešimą“ visai Žemei. Štai iš kur ateina žinia, nukreipta į neteisingus ryšius – siekiant atkurti prarastus **18 000 metų** . „SvetL“ **programų** įdiegimas gali paveikti ir paveikia šį procesą labai rimtai, ir kuo greičiau tai daroma, tuo arčiau tikslo. Tai tiesiogiai taikoma „SvetL“ **programoms** , kurios iš ateities technologijų tampa realybės technologijomis (programomis).

Nereikšminga smulkmena: elektronas buvo nematomas ir tapo matomas... Tai savotiškas laiko šuolis. **Tai yra daugiau nei 2000 metų laiko šuolis**. „Smulkmena“, – galite pagalvoti. Ir ši smulkmena yra perėjimo iš vienos pažinimo būsenos į visiškai kitokią bifurkacijos fragmentą, ir šis elektronų dalijimosi šuolis dabar leis „išleisti“ daugybę technologijų, susijusių su energijos gavimu nenaudojant destruktivaus pobūdžio technologijų! Taip jau yra, ir vien dėl to visa žmonių visuomenė gali būti pripažinta Žmonija. Galvokit, vienas užskaitymas jau praeitas. Tokių esminių užskaitymų skaičius, kuri reiks praeiti – 8. Bet ką daryti su „Gazprom“, „Rosneft“ ir panašiomis „struktūromis“? Bet ne mums turėtų dėl šito skaudėti galvą.

„SvetL“ technologija siejama su pagalba gelbėjant žmonių gyvybes ir jų vystymuisi (smegenų vystymuisi). O gyvybės palaikymas yra sisteminis dalykas, ir su tuo užsiima CPS. Tačiau šios sąvokos yra tarpusavyje susijusios. „SvetL“ kompleksas yra tik nedidelė (bet reikšminga visais atžvilgiais) šių santykių pradžia. Tai pradžia. Pradžia yra pagalba Smegenų struktūrai atkurti dalį jų prarastų funkcijų arba atstatyti iki tinkamo lygio dalį neįvertintų smegenų funkcijų generuojant energijas: magnetines ar elektrines, arba dvejų. Tai N. **Levašovo įžvalgumo ir genialumo patvirtinimas**. Tiesą sakant, sunkiausia buvo „pradėti“. Jie pradėjo, nes iš pradžių suprato – atsuktuvo/plaktuko ir mikroskopo pagalba – niekas neveiks, o pats generatorius nebus „rastas“. Kas nori „žinoti“, tegul atidaro bet ką, pradedant Komplexo pastatu – nieko nerastas. Tai yra iniciacija. Jei dabar žmonėms pasakysiu: *„Neieškokite Psi-generatoriaus komplekse, jis yra jūsų galvoje“*, – kaip jie į tai reaguos? Tikriausiai su dideliu netikėjimu. Ar reikia aiškinti ir net viešai, kaip jis „išsoko“ į galvą, ar „išsoko“ visas, ar tik dalinai? Kodėl būtent galvoje, o ne kitoje, taip pat „reikšmingoje“ vietoje? Bet kaip su Programomis, ir kodėl tada platforma, kurios taip ilgai ieškojau ir kurios dėka buvo sukurti naujos kartos Komplexai ir pan.. Kas yra įmanoma ir būtina, kas šiandien turėtų būti prieinama tiems žmonėms, kurie pradėjo savo Pažinimą šiuo klausimu ir pradėjo būtent nuo N. V. Levašovo darbų – būtina paaiškinti. Bet nereikėtų imti pavyzdžio iš tų „aiškintojų“, kurie tiki, kad jau viską žino. Jums tiesiog reikia paaiškinti žmonėms – kas tai yra kompleksas (generatorius) – ir kuom jis naudingas. Ne žodžiais, o taikymo pavyzdžiais. Nes tas, kuris juo jau naudojasi ir yra Programų Vartotojas, **PRADEDA PATS GERAI JAUSTIS**. Tai yra svarbiau. Jis pradeda įsitvirtinti tikėjime, o paskui – Žiniose, kad tai jam padeda. Padeda atkurti smegenų funkciją. Ir Smegenys už tai dėkingos. Jos sako: „Ivanovai, tark „ačiū“ šiems gamintojams savo plepia kalba. Anksčiau sakydavai kitaip, o dabar sakyk taip! Arba rašyk taip! Ir daugiau nesiginčyk!“ Tiesą sakant, tai pastebima ir žmonių laiškuose, ir jų apžvalgose apie kompleksą.

Daugelis jau dabar klausia apie „SvetL“ programų plėtros perspektyvas. Ir kadangi jie klausia, vadinasi, jie patys įsitikinę jų veiksmingumu. Neslėpsiu ir nesigirsiu, bet jau yra pasiteisinęs techninis sprendimas ir nėra neaiškumų – kaip padaryti (sukurti) „arealinę“ Psi-kartą arba, tiksliau, būtent taip, kaip tai padarė N. **Levašovas**. Tačiau dabar negalėsime jo išlaikyti taikomojoje ir atviroje būsenoje. Vertikaliai integruoti „ekspertai“ ten pateks ir bus naudojami kitam tikslui. Programa nebus pristatyta, nes nesupras (kaip ir kas), bet „bandys skirtingus veikimo režimus“ ir su džiaugsmu stebės, kaip miršta žmonės. Tai buvo daroma anksčiau naudojant HAARP kompleksą iki **KOL JIS NENUSTOJO VEIKTI**. Kas tam „pagelbėjo“ atsitikti – tikriausiai jau atspėjote. Įdomiausia, kad HAARP kompleksas yra, kažkas ten veikia, bet jokio efektyvumo numatytoje programoje nėra.

Beje, noriu pakartoti, kad „McDonald's“ nėra kaltas dėl amerikiečių svorio padidėjimo, kaip visiems apie tai pasakojama. Tebūnie **padėkota HAARP** organizatoriams, kurie patys to nežinodami ir net neįtardami kišasi į savo gyventojų mainų procesų valdymą. Ir tai yra amžinai, jo atkurti neįmanoma. Jie patys nežino, kaip tai padarė, be to, nežino, kaip įtakuoja ir kaip gali padėti tai atkurti. Tai jau antra ir trečia kategorija pagal psi poveikį žmonėms. Dabar jie skina atlygį. Jie bandė paveikti žmones per pokyčius (poveikį) aplinkai. **HAARP II**, kuris buvo „sukurta“, visų pirma, kaip „klimato ginklas“, yra to pavyzdys. Tačiau, tiesą sakant, klimato ginklai yra vėlesnis mitas, skirtas įbauginti žmones po branduolinių ginklų. Bet ar kas nors ko nors išmoko taikydamas šią „nuostatą“? NE. Supratimui pasakysiu, kad jie tiesiog vaikščiojo su kibiru ant galvos ir naktį per taigą. Plačiame ar siaurame dažnių diapazone jie bandė paveikti įvairius atmosferos sluoksnius, net neįsivaizduodami apie pačios atmosferos konstrukciją apskritai. Tai tarsi laužtuvu bandant išardyti kompiuterį, įgavus proto būseną ir atkakliai bandant išsiaiškinti, kokia programa jis veikia. Na, ką jie pasiekė su šiuo laužtuvu? Kažkoks tikrai drastiškas klimato sąlygų pasikeitimas? Jie įgijo klimakterinę galvos būklę, tačiau nesukūrė klimato ginklo. Ir čia taip pat **Levašovas „įsikišo“**, o po Levašovo kiti „pagelbėjo...“ Be to, jie nebesiekė nieko tikro su iliuziniais efektais, naudodant sidabro oksidą, kad išsklaidytų **dėmių** sluoksnį (t.y debesį). O visa kita yra psichologinio poveikio žmonėms forma, siekiant parodyti tariamą civilizacinį pranašumą.

HAARP sistemos antenos laukas

Su laužtuvu rankose šie gešftmacheriai tikrai bandė suorganizuoti **2010** metų anti-rusišką anticikloną kaip veiksmingą eksperimentą ir tikėjosi, kad tai turės labai rimtos įtakos klimato valdymo procesams. Apart židinio **mikrobangų krosnelės** efekto ribotose vietose – jie nieko nepasiekė. Tai yra jų tobulumo maksimumas. Buvo naudojami, tame tarpe įskaitant ir palydovus transliavimui. Ne lazeriniai ginklai iš palydovų, kaip rašė ir kalbėjo, o aukšto dažnio ekspozicija. Lazeriniai ginklai ir aukšto dažnio ekspozicijos proceso poveikis yra du skirtingi dalykai. Čia aš kalbu apie mikrobangų krosneles. Šiam eksperimentui jie ruošėsi labai ilgai. Tačiau buitinių mikrobangų krosnelių gamintojai **"nužengė toliau, nei jie"**. Ir verslas buvo sėkmingesnis nei **HAARP**. Tai, kad buvo daug neigiamo, ir ne tiek per klimatą, kiek per atsitiktinių pasekmių elementus dėl poveikio žmonėms, žinoma, yra nusikaltimas. Bet, mano supratimu, tai nėra nusikaltėliai. Žodis „nusikaltėliai“ šiuo atveju yra kažkas „minkšto“. Jie turėtų būti išardomi į molekules, naudodant **Levašovo „metodą“**. Bet jie

(absoliučiai visi dalyvaujantys šiame „projekte“) ir tie, kurie dalyvavo aptarnaujant stotį ir t.t. jau buvo nubausti. Naujos gyvenamojo ploto zonos „žemėlapyje“ tokios vietos nėra ir negali būti. Tai, mano žodžiu, yra daug blogiau nei Niurnbergo tyrimas numeris 2 ir jo rezultatai.

1.8. Valdymas ir refleksija

Tikriausiai daugelis jau supranta, kad ilgainiui brutali jėga ir smurtas, kurie anksčiau visur buvo naudojami sprendžiant bet kokius klausimus, niekada negali atsisipirti tiesai (tai, ką žmonės laiko tiesa). Naujos tiesos persekiojimas visada turėjo priešingą poveikį. Visa Žmonijos istorija, net ir ta, kurios buvo dėstoma mokykloje, tai patvirtina.

Viskas, kas šiandien vyksta aplink mus, yra tarsi vikšras, su kuriuo vyksta kažkas nesuprantamo. Tiesą sakant, viskas paprasta: vikšras nesusirgo – jis patenka į lėliavimo stadiją. Negalite jo išsaugoti „vikšro“ formatu. Pats laikas virsti drugeliu. Ji dar netapo drugeliu, bet jau yra nebe vikšru.

Esu įsitikinęs, kad ateinanti realybė pranoks fikciją. Sąmonė atsisako ją priimti dėl tos pačios priežasties, dėl kurios papuaso sąmonė atsisako rimtai galvoti apie skraidančius „geležinius paukščius“: „to negali būti, nes tiesiog niekada negali būti“. Tą patį ne kartą sakiau apie „SvetL“ technologijas. Štai jums realybės pavyzdys, pranokęs net brolių Strugatskių fikciją.

2013 m. vasarą, per pokalbį su Borisu Makovu kavinėje Stary Arbat (Senasis Arbatas) mieste, jis papasakojo, kaip „kovojo“ su Hatybovu, kad neįtrauktų į jų informaciją, kurią jie kartu davė, apskritai viską, kas susiję su smegenų genotipais. Kaip pavyzdys buvo pateikti N. Levašovo darbai, kuriuose jis labai teisingai „aplenkė“ šią temą, suradęs kitokią terminiją. B. Makovas buvo tikras, kad galiausiai teks išnarplioti viską, kas susiję su genotipais. Tai panašu į tai, kas nutiko „Šlovingame laike“: „Draugai, aš mačiau Lenina! Kas nematė Lenino, yra niekšas, o kas matė – tam tikras visuomenės lyderis. Taip pat ir su genotipais – nuožmus noras iš nevilties žinoti savo genotipą ar siekti kito. Tai, tiesą sakant, šiandien galima pastebėti tarp atskirų Darvino atstovų. Bet norint išsamiai papasakoti apie praeitį, kaip tai buvo ne paprastumo požiūriu, o paaiškinti, kaip visas kronikos chronoprocesas buvo atliktas kitaip, taip pat buvo neįmanoma. Levašovui buvo šiek tiek lengviau, nes jo pasakojimo kryptis nebuvo susijusi su valdymo procesais. Valdymas, kaip tikiuosi jau supratote, yra pati sudėtingiausia ir apofatiškiausia sistema apskritai, o žmonės, savo buvimo bendroje viso valdymo proceso hierarchijoje, yra posisteminiai.

Leiskite jums priminti, kad yra trys lygiai: supersistema, sistema ir posistemė. **Posistemė** – tai energijų būtybė, būtis, apimanti visą gyvenimo sritį. Ji turi skirtingas funkcijas. Tačiau tiesa apie praeitį turėjo būti suteikta. Todėl ir Hatybovas, ir Makovas nusprendė, kad reikės kalbėti tik apie valdymą, kaip buvo anksčiau. Ir tik dėl to jie nusprendė, kad reikia pasakyti smegenų genotipus. Kas ir buvo realizuota jų darbuose. Tačiau šiandien, savo pažinimu, turite suprasti ir prisiminti, kad smegenų genotipai buvo, o dabar turite pateikti kitokią gradaciją, remiantis šiandieninėmis mintimis ir savo Žinių vertinimais: jie yra integruoti į ateitį (tai yra pirmoji grupė), t.y. *integruota tiesiogiai* į vieną kartą. Štai Žmogus dabar yra ir jis bus integruotas. Sekanti grupė – *sąlygiškai integruojama*. Tai gyventojų grupė, kuri jau per **3–5 kartas** harmonizuos savo gyvybę ir kūną, įskaitant pasikeitusias Tvarkomos aplinkos ir gyvenimo sąlygas. Ir trečioji grupė *yra neintegruojama*. *Į šią grupę* priskiriami visi nepatekę į pirmą ir antrą grupes. Ir nereikia su jais elgtis taip, lyg būtų atliekos ir pan. Jiems reikia padėti normaliam biologiniam išgyvenimui, kito požiūriu į juos nebus, kad ir kaip kas to norėtų. Bet jei jie savo veiksmais kišasi į atliekamus procesus, priešinasi būsimų įvykių įvykdymui, reiškinių ir veiksnių raidos vektorius rėmuose, -jie tiesiog bus pašalinti tiesiogine (nešvaria) to žodžio prasme. O tokių pavyzdžių jau yra, apie kai kuriuos rašiau savo straipsniuose.

Žinoma, mes su B. Makovu kalbėjome apie **Programas** ir „SvetL“ kompleksą, nes jis atliko (mano prašymu) dar vieną komplekso „testą“, kad pagaliau įsitikintų, jog „SvetL“ programos yra „susietos“ su Sistema ir jų neatmesti. Visos šios veiklos iš Plano, patvirtinto N. Levašovo paskutinio mūsų susitikimo su juo metu, buvo vykdomos etapais ir griežta seka. Tiesą sakant, dabar to rezultatas akivaizdus.

Grįžkime prie genotipų. Taigi kalbėti apie juos ar nekalbėti? Geriausia diskutuoti. Koks yra vieno ar kito žmogaus Smegenų genotipas ir kt. Jei jus domina ši Žinių kryptis, galite drąsiai pasakyti: „Jaunuoliai, jūs nesate pamiršti! Ir į **Pirtį** jus paims, galbūt. Taigi neliūdėkit!“

Ir tie, kurie apskritai neigiamai vertina visa tai (ir genotipus, ir „integraciją“), nėra kalti, jų Smegenys to tiesiog negali suvokti. Tokiomis aplinkybėmis dažnai kyla klausimas: kokių priemonių „galima“ imtis prieš tuos, kurie sukioja pirštus aplink smilkinį ir sako, kad tu esi idiotas, kai pradedi kam nors ką nors aiškinti? Tiesiog pasigailėkit jų.. Tai vienas iš matomų „neintegruojamo“ žmogaus požymių. Šiuo atžvilgiu nereikia elgtis agresyviai. Turite jų pasigailėti. Dėl jų likimo nereikia pergyventi. Tai yra paslėpta agresijos forma. Jiems reikia kažkuo padėti, įtikinti ką nors padaryti. Kažką gero.

Ar įmanoma „ketvirto“ Smegenų genotipo korekcija, jei pagal Žmogaus atlikimo ypatybes jo veiksmai yra kryptingi ir dera su įvykių tėkme. Taip, tai įmanoma. Bet priklausomai nuo jų konkrečių veiksmų. Žinau, kad tokiu „metodu“ (arba korekcija) NII CUS komanda „patraukė“ tam tikrus mokslininkus konkrečioms atvejams. NII CUS yra viena darbuotojų šeima. Jie gimė Kaukaze. Kol **Kailaš kompleksas** vis dar veikė, tai buvo įmanoma per jį pakeisti savo gimimo geografiją. Ir beveik... metus jų kūne netgi buvo tam tikrų pokyčių. Visą apskaičiavo A. Hatybovo metodais, o Kailaš komplekso paskutinio (baigiamojo) darbo metu jie buvo „įmesti“ į kitą sąrašą. Ir baigus Kailašo darbą, archyvas buvo konfiskuotas. Jie yra kitame sąrašė. Tiksliau „lyderių“ sąrašė, o nereikalingas sąrašas buvo sunaikintas. Pradėjo rikiuotis eilė norinčiųjų pasitikrinti, kas kuriame sąrašė, o paskui – dar didesnė eilė persirašyti iš vieno sąrašo į kitą. Tačiau yra ir kitas būdas kažką panašaus padaryti. Tai priklauso nuo „SvetL“ technologijų taikymo ir jų sąveikos, viena vertus, su konkrečiomis smegenimis ir, kita vertus, su valdymo sistema. Ir, žinoma, atsižvelgiant į organizuojamus veiksmus ir sąveikaujant su tuo, kas vyksta. Bet „Šluota“, „Pirtis“ ir ypač „Kastuvas“ turėtų tapti nuolatiniais „norų“ atributais. **Organizavimo veiksmų yra daug**, ir ne tik tokiuose procesuose. Jie neturi geografinių ribų. Ribos visiškai neįtrauktos. Jų yra arba visur, arba niekur. Ir bet kuri šalis ar teritorija arba, tuo labiau, asmuo, neturi pranašumo. Bet jei bus bandoma kažkuo įgyti savo pranašumą – bus „nubaustas“ Sistema. O darbo (bausmės) principas yra maždaug toks pat, kaip skamba Purgen reklama (amerikietiška reklama). Nuotraukų nėra, tiesiog eilutė **„veikia švelniai, netrukdydamas miegoti“**. Taip tai veikia, nepertraukiant palaimingos nereikšmingos mažumos būsenos, užtikrinant, kad tai yra gerai!

Fragmentai buvo rodomi ne kartą. Nereikia nieko „pateikti“ eteryje, sakant: **„taip, tai yra tas spekuliacinis efektas, apie kurį mes jau daug kartų kalbėjome, bet jūs vis tiek netikite! Niekam nereikia nieko įrodinėti dėl to, kas vyksta, pavyzdžiui, dėl „SvetL“ programų veiksmų. Programa tiesiog turi veikti kaip „Purgen“ ir netrukdyti miego malonumui. Dar niekas manęs neįtikino kitaip. Ir su pasekmėmis po miego jie tai išsiaiškins patys. Jie tai jau padarė, bet nemato, neįaučia.**

1.9. Rašome, kalbame ir naudojame...

Noriu pabrėžti, kad gyvename informacijos amžiuje. Tai reiškia, kad kiekvienas žmogus yra potencialus taikiny, visiškai neapsaugotas nuo informacinių kulkų. Norint veikti (vadovaujantis planu, o ne pagal situaciją), reikia laisvės, reikia supratimo ir įvertinimo, kas skelbiama ir kodėl skelbiama. Nebijokite publikuoti savo straipsnių. Bet svarbiausia (mano nuomone), net jei kažkas nepavyksta, niekada neturėtumėte nusiminti. Nes nevirtis užgožia protą. Tačiau priversti žmones nusivilti taip pat neįmanoma. Be to, primetant savo pasaulietines koncepcijas. Kiekvienas Asmuo yra nepriklausomas savo sprendimais, o juo labiau mąstantis Asmuo. Ir jei Asmuo taip pat ką nors daro ar net bando ką nors padaryti – dėl gero – tai turėtų būti tik sveikintina. Kiekvienas turi turėti šią poziciją. Skelbkite tik tai, su kuo elgiatės kruopščiai ir atsargiai, neižeisdami tų, kurie skaito šiuos leidinius, jausmų. Iš tiesų, dabar pasirodo daug straipsnių, kurių tikslas – daugeliu dalykų ir daugeliu atvejų sukelti maištą. Štai ko jums nereikia daryti. Jei Žmogus nesugeba įvertinti savo veiksmų, jis įgauna sutrikusią būseną. Jis tampa tiesiog „gyvulių augintoju“. Ir tai yra blogiausia. Jeigu straipsniai, publikacijos ar svetainė sukels tokius jausmus, tai kam jie (svetainė, straipsnis) reikalingi? Visų pirma, į tai reikia žiūrėti rimtai ir įvertinti kiekvieno straipsnio ar publikacijos pasekmes. Nereikia būti tokiems kaip šio kibernetinio karo pradininkai, amerikiečiai (jie patys sukūrė šią sferą ir patys ten laimi). Nereikia. Aš ir ypač Borisas Viktorovičius Makovas ne kartą daugeliui šio kibernetinio karo specialistų aiškino, kad Amerika siekia būtent šio tikslo. Nekreipkite dėmesio į tokius straipsnius.

Yra pasaka, gaila – Baltijos šalyse: „Kaime gyveno burtininkė. Ji terorizavo visus, vertė jai aukotis ir pan. Vieną dieną visi susirinko ir nusprendė tiesiog atsukti jai nugarą. *Ir ragana mirė.*“ Taip ir darykit. *Pasaka yra melas¹², bet joje yra užuomina. Kas supras – tam pamoka!* Skaityk pasakas! Atidžiai perskaitykite, jei norite žinoti, kodėl N. Levašovas tikėjo, kad Puškino pasaka „*Apie žveją ir žuvį*“ turėtų būti žinynas. Geriausias ekonomistas Rusijoje yra A.S. Puškinas. Jis viską išaiškino – eilėmis, gera filosofine lingvistika.

Tą dieną (tiksliau vakare) su Borisu kalbėjomės apie daugybę dalykų. Jis žinojo, kad pradėjau rašyti N. Levašovo „*Mano sielos veidrodžio*“ tęsinį, ir pasiūlė man iškelti alkoholio problemą, kuri, jo nuomone, buvo ne tik aktuali, bet apie kurią N. Levašovas turėjo savo nuomonę, išdėstydamas ją savo autobiografijoje. Šia tema daug informacijos pateikiama paskaitose, spaudiniuose, vaizdo ir garso medžiagoje. Didieji tikėjo: **Hipokratas:** „Girtumas yra savanoriška beprotybė“; **Aristotelis:** „Apsvaigimas yra savanoriška beprotybė“; **Lombrosorašė:** „Genialūs žmonės... instinktyviai vartojo tokius vaistus, kurie laikinai padidina kraujo tekėjimą į galvą, o tai kenkia likusiai kūno daliai. Čia, beje, ypatingai paminėtini gabūs ir ypač genialūs žmonės – pavyzdžiui, Aleksandras Makedonietis, kuris apsvaigęs nužudė savo geriausią draugą ir mirė dešimt kartų išgėręs Heraklio taure¹³. Cezaris dažnai buvo nešamas namo ant pečių. Sokratas, Seneka, Alkibiadas, Ketonas ir ypač Septimijus Severas ir Mahmudas II buvo tokie nesavarankiški, kad visi mirė nuo perdozavimo.. Alkoholizmu sirgo Konetablįus Burbonskis, Avicena ir daugelis kitų.. Lombroso nebuvo visiškai teisingas, manydamas, kad Genijams: „*tokios priemonės... laikinai paspartinakraujo patekimą į smegenys*“. Nors jis teisingas – perdozavus alkoholį *daroma „žala likusiai kūno daliai“*. Akademikas E. Chazovas atkreipė dėmesį: „*50-100 gramų alkoholio nepakenks. Tai kaip viena vaisto tabletė – išsigelbėjimui, o sauja – tapsi neįgalus...*“ Kiekvienas turi žinoti savo dozę.

Man dažnai buvo užduodamas klausimas apie alkoholio vartojimą, atsižvelgiant į galimą šios skaudžios problemos sprendimą per „**SvetL**“ programą. Nusprendžiau trumpai išdėstyti tiek savo, tiek B. Makovo poziciją šiuo gana svarbiu klausimu „*gerti ar negerti? O jei geri, tai ką ir kiek?*“

Iš daugelio šaltinių žinoma, kad alkoholis „sunaikina“ neuronus ir žudo gyvą ląstelę. Kas iš tikrųjų vyksta? **ALKOHOLIS SUTRUMPINA NEURONO GYVENIMĄ**. Jis nesugeba sunaikinti – žemesnis energijų oktavos lygis nesunaikina aukštesnio lygio, bet savo įtaka sutrumpina neurono gyvenimą. Apskritai niekas neabejoja etanolio gebėjimu nužudyti gyvą ląstelę – neatsitiktinai alkoholis yra dezinfekcinė priemonė. Bet vis tiek mes nemerkiame smegenų į degtinės kibirą, o

alkoholio koncentracijos, kuri gali būti kraujyje (su sąlyga, kad žmogus išgėręs ir dar gyvas), žinoma, nepakanka ląstelėms sunaikinti.

Populiarių mitų dar 1993 metais paneigė dvi mokslininkės damos – *Grete Badsberg Jensen ir Bente Pakkenberg* – iš Orhuso universiteto (Danija) neurofiziologinės laboratorijos. Tyrimams jos išpjauستė smegenis II-kai mirusių žmonių, kurie per savo gyvenimą buvo alkoholikai, ir II-kai kitų mirusių, kurie šiame pasaulyje pirmenybę teikė blaivybei. Skaičiuodami ląstelių skaičių panašiuose smegenų *neokortekso regionuose pas girtuoklius ir blaivininkus, mokslininkai nerado reikšmingo neuronų skaičiaus skirtumo*. Kita vertus, buvo pastebėtas baltosios medžiagos tankio sumažėjimas senojoje smegenų žievėje (*archicortex*). Senoji žievė apima, kaip žinote, Smegenų struktūros *hipokampą*, atsakinga už atmintį. Pačioje baltojoje medžiagoje neuronų nėra, tik jų procesai, taip ląstelės. Baltosios medžiagos tankio sumažėjimas rodo, kad alkoholis nežudo neuronų, o kenkia jų procesams ir taip ardo ryšius tarp neuronų ir skirtingų smegenų dalių. Visų pirma tai gali paaiškinti atminties problemas, su kuriomis susiduria geriantys žmonės. Tačiau, anot danų mokslininkų, jungčių sunaikinimas (skirtingai nei neurono mirtis) nėra negrįžtamas. Pakanka nustoti piktnaudžiauti alkoholiu, ir baltosios medžiagos tankis bus atkurtas. Ir tai yra pati svarbiausia sąvoka, norint patiems nustatyti galimybę panaudoti (šiam fone) „SvetL“ programas „kovojuant“ su šiuo reiškiniu.

Mano nuomone, alkoholio vartojimo klausimas iš esmės yra prieštaringas. Vienais atvejais tai naudinga, kitais – tikrai nenaudinga. Šią temą paliečiau pokalbiuose su N. Levašovu, kuris, kaip žinia, visiškai nevartojo alkoholio, bet niekada griežta forma neprimygtinai reikalavo, kad kas nors užimtų šias pareigas. Mano nuomone, teisė rinktis mokantis informacijos apie ką nors (šiuo atveju apie alkoholį) visada yra Žmogaus teisė.

Viską sudėjome į vieną sąrašą po alkoholiu. Alkoholis, kuris gaminamas dabar ir kurį gamina įvairaus dydžio gešeftmacheriai, nebėra alkoholis, o tik tai, kas naikina nuodus. Sunku net apibrėžti, kas tai yra. Bet, pavyzdžiui, natūralus vynas yra nektaras. Šis alkoholis tikrai naudingas, bet kiekvienas turi savo normą.

Kodėl tai naudinga: pietinių kraštų žmonėms medžiagų apykaitos procesams reikalingas fuzelių aliejus organizme beveik nesigamina. Tai reiškia, kad sintezės programa negali būti suformuota visu mastu ir visomis savo subtilybėmis, kiekvienos ląstelės maitinimas negali būti suformuotas, jei nėra tokio elemento kaip fuzelio aliejus. Todėl (sąlygiškai kalbant) gruzinai be „*Rkatsiteli*“ jausis blogai ir mažai judės. O šiaurės elnių augintojo Beldijevo kūnas pagamina beveik 14 kartų daugiau fuzelių aliejaus, nei gruzinai. Kodėl staiga atsiranda toks skirtumas? Tai yra kūno ląstelės energetinės biogenezės programos pasekmės. O šiaurės elnių augintojas Beldijevas negali valgyti šviežios mėsos, nes jo medžiagų apykaitos procesai vyksta pagal kitokią programą. T.y turėtų būti pagamintas gamtos sąlygomis: pabūti šiek tiek ne šaldytuve. O sūrio jis nevalgo. Beje, meškos irgi negali valgyti šviežios mėsos. Jei lokys iš bado paima šviežią mėsą, tada skrandyje bus sutrikęs virškinimas. Tas pats pasakytina ir apie Beldijevą. Ir jei Beldijevui bus įpilta „Specialioji Maskva“, ji pradės procesą, kad sunaikintų medžiagų apykaitos procesų valdymą organizme. Ši žmonių kategorija neserga alkoholizmu. Jie žudo save. Jiems reikia nedidelio kiekio stipraus alkoholio – ir jis jau, kaip sakoma, "apsvaigęs". Grįžkime prie gruzinų. Energetinės biogenezės programos plėtra nulėmė tokį jų gyvenimo būdą ir ne dėl to, kad gruzinai būtų svetingi, ir ne dėl to, kad galėtų visą dieną sėdėti prie stalo. Jei tyliai sėdi prie stalo, ar gali išsėdėti kelias valandas? Natūralu, kad turime apie ką nors pasikalbėti. Taigi jie puikuoja – taria įvairius tostus. Giliausiais filosofiniais gruziniškais tostais – „*Mes susirinkome pas jus išgerti, tad gerkime už tai, kad susirinkome, ir už viską aplinkui!*“ Visi tostai yra priežastis pasilikti ilgiau. Priešingu atveju keitimo procesas bus neteisingas. Skirtingai nuo karinio jūrų laivyno. Vyksta mainų procesas pagal

grafiką. Laive vyksta vienas mainų procesas, o išplaukus į krantą – kitas mainų procesas. Taigi tai būtina pagal Laivo chartiją. Tai ir yra pagrindinis tarnybos kariniame jūrų laivyne sunkumas – keisti medžiagų apykaitos procesus ir visa tai atkakliai bei drąsiai ištvirti.

NATŪRALUS NEKTARAS... LABAI NAUDINGAS. Ypač tuose regionuose, kur auga pats originalus produktas. Jei tai vynuogių vynai, tai vynuogės. Dėl vynu gabenimo iš vienos vietos į kitą – tai atskiras klausimas. Nuvežti „Solntsedar“ iš Krasnodaro į Tiumenę jau yra žmonių likvidavimas. Ir tai nėra skambūs žodžiai, tai yra realybė, kuroje mes esame. Jau kurį laiką tapo „madinga“ visą alkoholinių gėrimų gamybos procesą iš natūralių vyno medžiagų perkelti į europinius standartus, kurie galiausiai sunaikina bet kurią šio nektaro pradžią. Ko jie ten neprideda, nieko bendro su alkoholiu ir, be to, vynu. Ir gešftmacheriai to daro daug. Aš net negaliu to apibrėžti. Bet pasirinkimas, kaip visada, yra jųsų.

Toliau – alus. Trumpai tariant, alus istorija yra tokia: alų pradėjo gaminti ten, kur vynuogės neaugo. Buvo **apynių** alaus. Jis buvo skiriamas net vaikams nuo rudens vidurio, kad pereinamuoju laikotarpiu iki žiemos pradžios atkurtų normalią imuninę būklę. Europinių standartų alui nebuvo. Buvo apynių ir nieko daugiau, o pats apynis yra vaistinis augalas. Kitas yra **javų alus** gaminamas iš miežių. Pavyzdžiui, osetinai gamino alų iš kukurūzų – tai irgi natūralu. Ir tai galiojo toms vietovėms, kuriose nebuvo nektaro (vynuogių). Deja, šito jau nebėra. Tie „neeuropietiško“ gėrimo gamintojai buvo negailestingai išskersti, kaip liaudies priešai. Kas yra „šiuolaikinis alus“, ir kaip jis gaminamas, ar jis geras, ar blogas – šiandien internete galima rasti daugybę straipsnių panašiomis temomis. Šią temą N. Levašovas palietė ir susitikimuose su Skaitytojais. Žinoma, yra žmonių, kurie individualiai užsiima sveikų gėrimų gamyba – sau, o ne gešftmacheriams.. Tai yra gyvenimo būdas, nes Žmogus tai daro ir dėl savęs, ir dėl draugų, kurie su malonumu ateina pas jį. Mačiau, koks tai sunkus darbas – su vynmedžiu blaškytis, bet neparduoti. Draugams. Todėl **ETANOLIS (ALKOHOLIO PRASME) IR NATŪRALIAI FERMENTUOTAS GĖRIMAS NĖRA TAS PATS.** Alkoholis – naikina. Tikrai sunaikina smegenis ir labai stipriai paveikia kasą, kuri yra tarpusavyje susijusi su smegenimis. Alkoholis su didelėmis ir dažnomis dozėmis atveria Smegenis trumpalaikiu „režimu“, priversdamas Smegenų neuronus dirbti įtemptai. Tačiau kaip ir sakiau, tai sutrumpina (praktiškai žudo) neuronų gyvenimą. Kai kurie asmenys, išgėrę iki „sąmonės praradimo“, mato žalius „velnius“, lambletus ir kitus astralinio pasaulio atstovus, virš kurių tas pats alkoholis niekada neeis pakilti. Maždaug toks pat vaizdas susidaro ir su narkotikus vartojančiais žmonėmis.

Kalbant apie „SvetL“ programų taikymą gydant žmogų nuo šios rykštės, 2014 m., vieno vadovaujančio Psichoneurologijos instituto specialisto prašymu (A. V.M. Bekhterevo) Sankt Peterburge, sutikau atlikti keletą "SLN" **apyrankių** testų žmonių "atsikratymui" nuo alkoholizmo kryptimi. Mėginys buvo paimtas iš **10 pacientų**. Testo trukmė – 3 mėnesiai. Manau, kad eksperimentas pavyko gerai. Iš 10 žmonių keturi iš viso nustojo vartoti alkoholį, trys išbuvo beveik metus, o paskui „palūžo“, o likę trys „sulūžo“ beveik pirmąjį ir antrąjį „eksperimento“ mėnesius. Išvada, kurią iš viso to padariau sau, yra paprasta. Žinoma, būtina suteikti Asmeniui galimybę naudotis „SvetL“ **programomis, kad atsigauntų** nuo šios priklausomybės. Neturiu teisės atsisakyti įsigyti „SvetL“ **programų**, bet kuriam iš žmonių, kurie susisieko su manimi ar mano komanda. Stengsimės užtikrinti šiems žmonėms įprastą gyvenimą, jei tai įmanoma taip pavadinti, nes, kad ir kaip bebūtų gaila, negali būti nė kalbos apie jokią integraciją į ateitį, kaip suprantate. Bet svarbiausia, mano nuomone, net ne tai. Svarbiausia yra pačiame Žmoguje ir jo troškime pažinti ir įveikti savo priklausomybę, kad ir kaip „pompastiškai“ tai skambėtų.

Su Borisu Makovu kalbėjome ilgai, nes, deja, dėl susiklosčiusių aplinkybių susitinkame retai. Mes kalbėjome. Dalinomės nuomonėmis. Taip pat kalbėjome, kokias temas turėčiau aprėpti šioje knygoje – ką dar galiu duoti – apie save ir savo gyvenimo kelią? Apie mūsų susitikimus su N. Levašovu ir mūsų pokalbius? Bet ta ar kita informacija įdomi tam tikram žmonių ratui. O gal geriau duoti kuo daugiau fizinių procesų, kurie šiandien vyksta ir kurių žmonės nebegali ignoruoti,

pagrindų? Noosferos pagrindai, Žemės atmosfera, bangų procesai, gyva ląstelė, jos fizika ir daug, daug daugiau. Ir, žinoma, viskas, kas susiję su „SvetL“ technologija (žinoma, toje sistemoje, kuri šiandien gali būti vieša) ir „SvetL“ programomis .

Sutarėme, kad Borisas man padės ir informacija, ir veiksmais. Bet svarbiausia (mano nuomone) yra suteikti kuo daugiau informacijos, kurią privalome perduoti žmonėms! Nepaisant to, žmonės įvertins šią knygą. Tie žmonės, kuriems tai taps informatyvu, ir kurie bent dalį to, ką išmoko, galės pritaikyti praktiškai. Visa kita yra antraeilis dalykas.

¹ Užuotis – anglų kalba. pavedimas – pavedimas, užduotis, nurodymas atlikti konkrečią operaciją (veiksma).

² Pagrindiniai kintamosios srovės tinklo parametrai – įtampa ir dažnis – skirtinguose pasaulio regionuose skiriasi. Daugumoje Europos šalių tinklo įtampa yra 230/400 V, esant 50 Hz. Šiaurės, Centrinėje ir kai kuriose Pietų Amerikos dalyse tinklo įtampa yra 120/240 V, esant 60 Hz.

³ Daugiau apie tai žr.: Nikolajus Levašovas, „Nehomogeninė visata“, 2, 3 ir 4 skyriai.

⁴ Daugiau apie tai žr.: Nikolajus Levašovas, „Paskutinis kreipimasis į žmoniją“, 3 ir 4 skyriai.

⁵ Plačiau žr.: N. Levašovas „Paskutinis kreipimasis į žmoniją“, 5, 6, 7 skyriai; N. Levašovas „Esmė ir protas“, 2 tomas, 9 skyrius.

⁶ „Slavų-arijų Vedos“, Ketvirta knyga, Gyvybės šaltinis. Antrasis pranešimas, p. 27.

⁷ „Slavų-arijų Vedos“, Ketvirta knyga, Gyvybės šaltinis. Antrasis pranešimas, p. 27.

⁸ „Mano sielos veidrodis“, 1 tomas.

⁹ Mongolijos gyventojų skaičiaus dinamika 1918 m. – 647,5 tūkst. žmonių, 1935 – 738,2 tūkst. žmonių 1944 – 759,1 tūkst. žmonių, 1963 – 1071,1 tūkst. žmonių 1979 – 1595,0 tūkst.

¹⁰ **Kembridžo hercogo princo Williamo ir Catherine Middleton vestuvės** įvyko 2011 m. balandžio 29 d. Vestminsterio abatijoje, Londone. Pasiruošimas vestuvėms ir pats renginys sulaukė didelio žiniasklaidos dėmesio; paslauga buvo tiesiogiai transliuojama visame pasaulyje ir daugeliu atžvilgių buvo lyginama su Williamo tėvų princo Charleso santuoka su ponia Diana Spencer 1981 m. *Daug dėmesio skirta Kate Middleton, kaip paprastos* (t.y. ne aristokratės), ištekėjusios už karališkosios šeimos nario, statusui.

¹¹ **HAARP** (Auroral High Frequency Active Research Program) statoma oro pajėgoms ir kariniam jūrų laivynui kaip ARCO projekto dukterinė įmonė. Siūlomas kaip mokslinis tyrimas, HAARP yra plonai užmaskuotas projektas, skirtas „sutrikdyti“ jonosferą itin galingais energijos spinduliais, siekiant išsiaiškinti, kokiems kariniams tikslams jis galėtų pasitarnauti. Remiantis HAARP RFP, šie energijos pluoštai bus naudojami „manipuliuoti jonosferos procesais tokiu būdu, kad iš esmės pagerintų C3 sistemų veikimą (arba užkirstų kelią priešininkui). Pagal šį aprašymą tai atrodo kaip ginklas. Kiti panašūs projektai kodiniu pavadinimu BIME.

¹² „Melas“ tarp slavų buvo vadinamas nepilna, paviršutiniška Tiesa. Pavyzdžiui, galite pasakyti: „Čia yra visa bala benzino“, arba galite pasakyti, kad tai yra nešvaraus vandens bala, viršuje padengta benzino plėvele. Antrame teiginyje – Tiesa, pirmajame ne visai Tiesa, t.y. Melas. „Melas“ ir

„lova“, „lodė“ – turi tą pačią šaknies kilmę. T.y kažkas , *kas guli paviršiuje arba ant kurio paviršiaus galima meluoti, arba – paviršutiniškas sprendimas apie daiktą.*

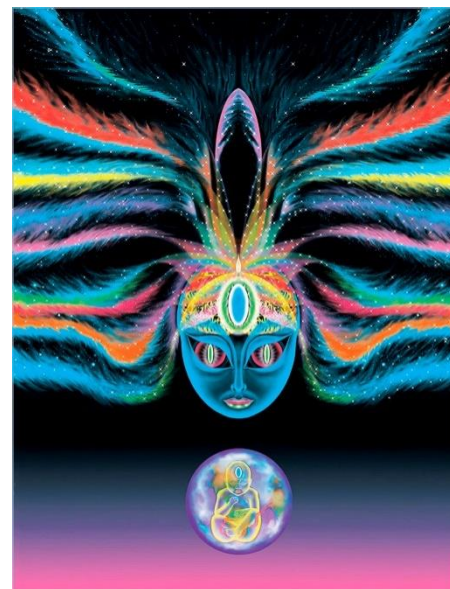
¹³ **Skyphos** (senovės graikų σκύφος) – senovės graikų keraminis gėrimo dubuo ant žemos kojos su dviem horizontaliomis rankenomis. Skyfosas buvo mitinė **Heraklio** taurė , todėl skyfosas dar vadinamas *Heraklio* taure .

2 skyrius. Informacija ir tik informacija

Yra informacijos, už kurią mokami milijonai, ir yra milijonai informacijos, kuri nieko verta.

Mintis yra gyva energija. Jūs turite būti atsargūs su ja. Kai mintis išskrenda iš galvos, o paskui dingsta, ji nenustoja gyvuoti – kaip ir vaizdas už lango iš lekiančio traukinio – jis nenustoja egzistuoti, nors iš karto jį pamiršai. Jūs išleidote energiją, kuri gyvena ir kuria. Vėliau tikrai sutiksite šią mintį, sutiksite tai, ką ji sukūrė. Kalbėti apie mintis ir prielaidas nepaprastai sunku, bet įdomu, nes taip gimsta informacija, o tiksliau – tam tikrų informacinių blokų kūrimas. Ir net jei aš ne pirmas tai darau, šios idėjos yra tiek tūkstančių metų senumo, kiek žmonija save prisimena, ir jos išsibarsčiusios pasakose, legendose, tradicijose.

Kažkodėl daugybė minčių ir pasiūlymų „sukasi“ apie ilgaamžiškumą, maksimalų jaunystės išsaugojimą ir pratęsimą, kažko ar kažkieno panaudojimą vardan šios neišsprendžiamos (ar dar išsprendžiamos?) užduoties sprendimo. Daugelį procesų būtų buvę galima suprasti jau seniai, jei požiūris į gautus rezultatus būtų atsargesnis ir dėmesingesnis, o jų iliuzija nebūtų laikoma atskaitos vertybėmis. Tačiau dėl to niekas negali būti kaltas, ir jau aišku, kodėl. Tačiau atėjo laikas mokytis, užpildyti nežinomą ir vėl siekti Pažinimo. Apie tai galima kalbėti daug ir ilgai, tačiau savo žinias sutelkiame į sveikatos, galimo ilgaamžiškumo (gyvenimo pratęsimo) ir „dalyvavimo“ šiuose „**SvetL**“ programų procesuose klausimus – jų naudojimas ir žinios apie viską, kas su jais susiję. Mes pabrėžiame, bet tai antraeilis dalykas. Pirminės **yra smegenų fizika, lastelės fizika ir energijų fizika** , kurios leidžia suprasti, kas vyksta, nes žmogaus smegenys turi egzistuoti, o ne priklausyti nuo išorinių sąlygų pokyčių. Vystydamosios smegenys turi gauti naujos informacijos ir panaudoti ją „šalies ūkyje“. Jei to nebūtų, „civilizuotos“ visuomenės raida priklausytų tik nuo Žmogaus gyvenimo trukmės. Tai bus aptarta.

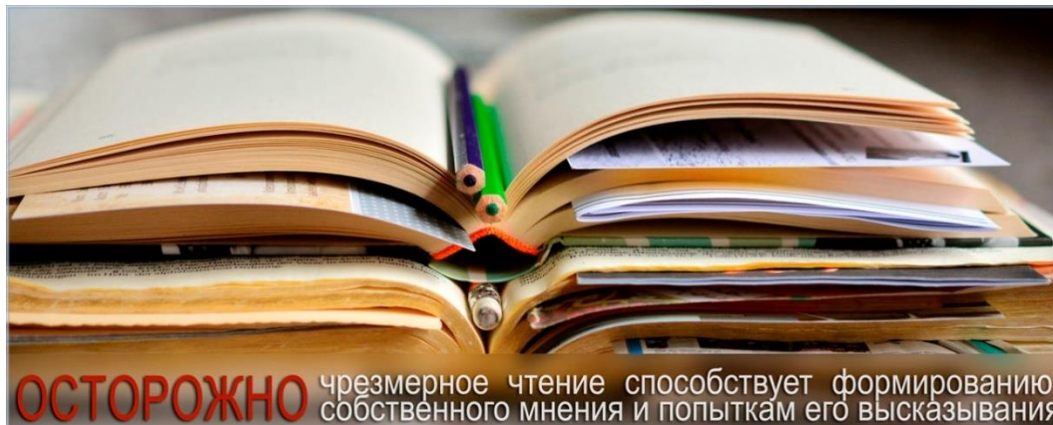

Praktikoje beveik niekada nebūna situacijos, kai apsvarstome tik vieną savybę be jos ryšio su kitomis. Kruopščiai išanalizavus galima parodyti, kad matuodami dažniausiai pasitaikančius dydžius (masę, atstumą, greitį ir kt.), turime reikalą su savybių rinkiniu. Tas pats atsitinka ir Žmogui, kai, veikiant tam tikriems veiksniams, pasikeičia jo Smegenų, kūno (marškinių) ir gyvybės palaikymo sistemos parametrai. Tai, su kuo visi mūsų planetos žmonės šiandien savarankiškai susiduria, **NUTINKA PIRMĄ KARTĄ PER PASTARUOSIUS 18 000 METŲ** . Žinoma, tam reikia paaiškinimo – išaiškinimo, kuriam gali pritarti dauguma. Tai sunku ir yra ant visiško nesusipratimo ribos, tačiau tai reikia padaryti bet kuriuo atveju, stengiantis rasti tokias pateikimo formas, kurios būtų žinomos ir suprantamos daugeliui. Ne kartą apie tai kalbėjomės su Nikolajumi Levašovu, tą ir stengiuosi padaryti knygoje.

2.1. Nieko asmeniško – tik „bukai“...

Vaikai šiandien – ryt žmonija. Garsus posakis? Tai iš esmės teisinga. Ir apskritai visos šiandieninės transformacijos vyksta būtent šios koncepcijos rėmuose. Sunku eina, bet jie eina ir parodo visą negatyvą, kurio neturėtų būti ateityje. Mano kartos ir jaunesnės kartos žmonės prisimena, kas tais metais buvo sakoma: „Knyga – geriausia dovana...“ Ar šiandien galime prisiminti žmogų, kuris *entuziastingai* žiūri į padovanotą knygą ir ar yra laimingas? 2000 metais vienas iš „naujosios“ Rusijos švietimo sistemos vadovų pasakė (labai gerai tai prisimenu), kad „sovietinės švietimo sistemos trūkumas buvo **BANDYMAS SUFORMUOTI ŽMOGŲ-KŪRĖJĄ**, o dabar mūsų užduotis *yra užaugti „kvalifikuotu vartotoju“*. Pagalvok apie tai! Tai buvo paskutinio žmonių kaip vartotojų formavimo etapo pradžios kuriamo „auksinio milijardo“ rėmuose. *Visa kita nereikalinga*. Bet šis planas nepasitvirtino, ir jūs, perskaite ankstesnius skyrius, žinote kodėl.

Kai bet kokią informaciją galima gauti per „Google“, „Yandex“ ir kt., galite parodyti savo žinias tiesiog „paspaudę“ paieškos „mygtuką“. Gavai informaciją – ir nereikia jos įsiminti. Nereikia skaityti. Jei jums reikia ką nors sužinoti, tiesiog įveskite į „Google“, „Yandex“ ar kitą šaltinį ir gaukite atsakymą. Kur jūsų supratimas? Koks jūsų požiūris į šį faktą? Prašau atleisti man, bet šiandien esu įsitikinęs, *kad tik rusų literatūros žinios gali duoti žmogui atsakymus į bet kokius gyvenimo klausimus*, įskaitant techninius. Literatūroje vienaip ar kitaip buvo pateikti visi klausimai, todėl rusų mokslininkų – N. Levašovo, A. Hatybovo, A. Lučino, V. Vidjapino, B. Makovo ir daugelio kitų knygos atneša mums naujų žinių ir atsakymų į daugelį klausimų. Juk atsakydamas į šiuos klausimus (prašymus), didysis rašytojas perteikia būtent tai, kas gali mus praturtinti, padėti tapti kitokiems. Tačiau kaip galime padėti tapti kitokiais žmonėmis, kuriems praktiškai viskas (neatmetant ir savęs sampratos), kas yra mūsų dvasia ir dvasinis paveldas, yra tuščias popieriaus lapas?

Didžiausia prabanga pasaulyje – Žmonių bendravimas. Su kuo bendrauti? Apie ką bendrauti? Atsiranda vakuumas, kuris stumia žmones į kasdienybę, į seksą, į momentinius poreikius, į televizoriaus žiūrėjimą, į diskusijas ir „kaulų šlifavimą“ savo draugams ir pažįstamiems. Tačiau būdinga tai, kad 2000–2002 m. žmonės, kurie iš tikrųjų yra savo sukurtos interneto imperijos su visomis „Google“, „Yandex“ ir kitomis Vikipedijomis įkūrėjai – beveik visi – uždraudė savo vaikams naudoti programėles ir internetą mokymosi tikslui. Jie buvo izoliuoti nuo to, kas sukelia narcisizmą, infantilumą, poreikį „paleisti į erdvę“ kiekvieną judesį, informuoti visą pasaulį apie savo veiksmus. Tai **PRISIDEDA PRIE NERIBOTO TUŠTYBĖS AUGIMO IR AMBICIJŲ**, nes asmeninio gyvenimo faktai tampa milijonų nuosavybe. Iš to išauga pats neįtikėtiniausias žmogaus pasipūtimas – pats narcisizmas. Viskas aiškiai matoma ir nieko nelieka asmeniško. Su koku ilgesiu žiūri žmonės į tekstus, kurių apimtis viršija puslapį. Kai prie tokio teksto komentaruose pamatai daugiau nei keturias eilutes, kitas „komentatorius“ rašo: „.... daug raidžių... nenoriu skaityti tiek daug.. **Nuotraukas geriau žiūrėti! Kokias raides skaityti? Jų daug...raidžių...**“ Spustelėjau – pamačiau, ką reikia – paryškinau, pažiūrėjau nuotrauką, pažiūrėjau „Youtube“ – štai! *Esu išsilavinęs žmogus. Galiu bendrauti!* O jo veide

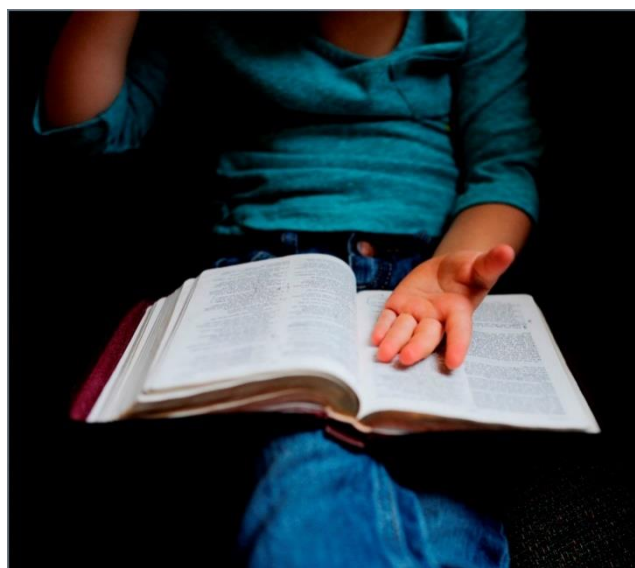
– džiaugsmo šypsena – „Aš pažįstu Borisą Moisejevą! Neturiu nieko prieš Borisą Moisejevą. Bet aš negaliu sutikti su tuo, kad **maršalas Žukovas nėra žinomas, bet Borisas Moisejevas yra žinomas**. *Kas išaugs iš vaikų, kurie nežino karo istorijos, bet žino Dom-2 istoriją?* Net patriarchas Kirilas ragino žmones susimąstyti, ką rašo internete. Anot jo, „kiekvienas, paskelbęs savo mintis ir žodžius internete, patenka į gretas tų, kurie gali turėti siaubingą ir destruktivią įtaką.“

Mes žinome, kad tūkstančiai ir milijonai šiandien daro įtaką mūsų Sąmonei, mūsų protui. Ypatingą atsakomybę prisiima tie, kurie visuomenėje turi autoritetą, yra žinomi, savo kūrybiškumu įtakoja žmones, kurie, turėdami kūrybinių galių, šiomis galiomis užkrečia žmonių protus, daro didžiulę įtaką jų būklei. Kiek šiandien yra tų, kurie savo talentą, sumanumą, žinias, įtaką, populiarumą naudoja siekdami sugadinti Žmogaus prigimtį! Šiandien net vienuolyne neįmanoma pasislėpti nuo visą Žemę užpildančio informacijos srauto ir atsiriboti nuo Žmogaus Sąmonei mirtinų idėjų. Todėl, anot jo, vienuoliams, dvasininkams, o pirmiausia – jaunimui ir vaikams šiandien reikia ypatingos stiprybės jiems atsispirti. Manau, gerai, kad daug kas apie tai jau pagalvojo. Ir pagalvojo ir pradėjo kalbėti... Tai tikrų pokyčių pradžia. Knygos vertę lemia ne tai, kiek žmonių ją skaito. „Džakondos“ genialumas nepriklauso nuo to, kiek lankytojų pro ją praeina per metus. Didžiausios knygos, o išvardintų autorių knygas (darbus) drąsiai priskirsiu prie didžiausių knygų, jos turi mažai skaitytojų, nes kad jas **PERSKAITYTI REIKIA PASTANGŲ**. Tačiau kaip tik iš šių pastangų gimsta pažinimo ir supratimo efektas. Literatūrinis greitas maistas, kurio šiandien pilna, nieko panašaus jums nedovanos.

Atsižvelgiant į tai, viena iš Programų, įgyvendinamų per **Vartotojo** smegenis, sukelia norą „skaityti“ (Žinios per knygą). Bet tik inicijuoja norą, o ne verčia. O kai pradėdi skaityti knygas – rusų rašytojų knygas, N. Levašovo, A. Hatybovo ir kitas, apie kurias kalbėjau, drąsiai praleisk tai, kas tau nesuprantama, ir skaityk toliau. Išsirinkite patys, ką suprantate. O perskaite iki galo, **PABANDYKITE SUPRASTI TAI, KĄ PERSKAITĖTE, IR PRADĖKITE SKAITYTI IŠ NAUJO** .. Tai bus visiškai kitoks supratimas. Tie, kurie rimtai žiūri į medžiagas, gali būti pasirengę pasaulėžiūros pokyčiams. Tai yra pagrindinis tikslas. Nereikia girtis, kiek kartų skaitėte. Jei neužtenka vieną kartą pakeisti pasaulėžiūrą, perskaitykite ją du kartus. Tai nėra blogai. Jei jums reikia perskaityti daugiau nei vieną kartą, tai taip pat nėra blogai. Pažįstu daug tokių, kurie „skaito“ be galo, **žinoma**, knygą po knygos, laišką po laiško. Ir vis dėlto aš nepavadinsiu šių žmonių kitaip, kaip „prisiskaičiusių“. Žinoma, šie žmonės turi daug „žinių“, tačiau jų Smegenys visiškai nepajėgios niekaip teisingai įsisavinti, registruoti ir klasifikuoti suvoktos medžiagos. Jie visiškai neturi meno **atskirti tai ką skaito, t.y vertingo nuo nereikalingo**, būtina turėti tai omenyje, bet kokiu atveju, neapkrauti savęs balastu.

Pats skaitymas nėra tikslas savaime, o tik priemonė tikslui pasiekti. Skaitymu siekiama padėti Žmogui įgyti žinių ta kryptimi, kurią lemia jo gebėjimai ir tikslingumas. Skaitymas suteikia Žmogui įrankius, reikalingus jo pažinimui, nesvarbu, ar tai paprasta kova už būvį, ar aukštesnio tikslo pasiekimą. Tačiau, kita vertus, manau, kad skaitymas turėtų **PADĖTI ŽMOGUI SUSIDARYTI BENDRĄ PASAULIO SUPRATIMĄ IR PASAULĖŽIURĄ**.

.. Visais atvejais vienodai būtina, kad to, kas perskaityta, turinys nebūtų saugomas Smegenyse knygos turinio tvarka. Iššūkis yra neapkrauti savo atminties tam tikru knygų skaičiumi. Būtina užtikrinti, kad bendros pasaulėžiūros rėmuose knygų mozaika rastų sau tinkamą vietą protiniame Žmogaus багаže ir padėtų jam sustiprinti bei plėsti savo žinias ir pasaulėžiūrą. Priešingu atveju skaitytojo galvoje susidaro tik chaosas. Mechaninis skaitymas pasirodo visiškai nenaudingas, kad ir kaip jaustūsi nelaimingas skaitytojas, „prarijęs“ knygas. Toks skaitytojas kartais rimčiausiai laiko save „išsilavinusiu“, įsivaizduoja, kad gerai pažinojo gyvenimą, kad praturtino save žiniomis, bet tuo tarpu realybėje toks „išsilavinęs asmuo“ vis labiau tolsta nuo savo tikslo. Galų gale tai neduos nieko, o ypač žinant, ką norėtūsi žinoti. Tas, kuris taip dirba su savimi, niekada negalės panaudoti savo chaotiškų „žinių“ tikslams, kurie kiekvieną akimirką iškyla prieš jį. Jo protinis balastas yra ne palei gyvenimo, o palei mirusių knygų liniją. Ir nors gyvenimas jį daug kartų pastūmės pasiimti ką nors tikrai vertingo iš knygų, šis nelaimingas skaitytojas galės remtis tik tokiu ir kitu puslapiu to, ką perskaitė knygoje. *Kiekvienu kritiniu momentu tokie išminčiai, išlieti antakių prakaitu, ieško analogijų, paralelių knygose ir, žinoma, neišsvengiamai baksnoja pirštu į dangų, net* jei šios paieškos tęsiasi, pavyzdžiui, Levašovo ar Hatybovo darbuose. Tas pats Žmogus, kuris moka taisyklingai skaityti, galės panaudoti bet kurią perskaitytą knygą, brošiūrą taip, kad **PAIMTŲ IŠ JOS VISKĄ, KAS TIKRAI VERTINGA**, viską, kas iš tikrųjų turi ne tik laikiną prasmę. Jis gebės suskaidyti ir įsisavinti įgytą naują medžiagą taip, kad ji padėtų patikslinti ar papildyti tai, ką jau žinojo anksčiau, gauti naujos medžiagos, padedančios pagrįsti savo pažiūrų teisingumą. Tai ne kartą aiškino Nikolajus Levašovas savo susitikimuose su skaitytojais. Ir labai tikiuosi, kad mano straipsniais ir knygomis taip pat pasinaudos skaitytojai. Jei tokiam Žmogui gyvenimas staiga užduoda naujų klausimų, jo atmintis akimirksniu primins tai, ką jis perskaitė, ko reikia šiai konkrečiai situacijai. Iš dešimtmečius Smegenyse kaupiamos medžiagos jis galės greitai prisiminti tai, ko reikia, kad suprastų naują iškeltą problemą ir į ją teisingai atsakytų. Tik toks skaitymas turi prasmę ir tikslą.

Pats skaitymo procesas nėra tik puslapių vartymas. Tai apmąstymai apie tai, kas parašyta: paraštės, mintys bei palyginimai su kitomis knygomis, naujų idėjų ar vaizdinių paieška. Pagrindinis dalykas, kurio mus išmoko knygų skaitymas, yra tai, kad **LABAI MAŽAI KNYGŲ VERTA PERSKAITYTI**. Nėra prasmės skaityti, jei knygą tiesiog „praryji“, o po dešimties minučių pamiršti, apie ką ji. Knygos skaitymas – tai mankšta protui, minties gimnastika, lavinanti ne tik vaizduotę. Daugelis (neįžeidinėsimė) skaito – ir randa tik pažįstamas raides, kurias nuneša greitasis skaitymas ir kitos nesąmonės, kurios yra plačiai reklamuojamos, bet neturi nieko bendro su to, ką skaito, supratimu ar įsisavinimu. *Išmokite skaityti smegenimis, o ne judindami lūpas*. Tai dvi skirtingos medžiagos (tiksliau – informacijos) suvokimo formos. Be to (dabar dar anksti apie tai kalbėti) – yra kalbos kodas. Tai labai svarbus momentas. Galbūt Asmuo, kuris skaito tekstą (įskaitant šį), turi šiek tiek kitokį kalbos kodą. Jį reikia pakoreguoti. Gal jis tik pradeda suprasti, kas parašyta tame pačiame kalbos kodekse, kurį, pavyzdžiui, N. Levašovas pateikė medžiagoje. Apie

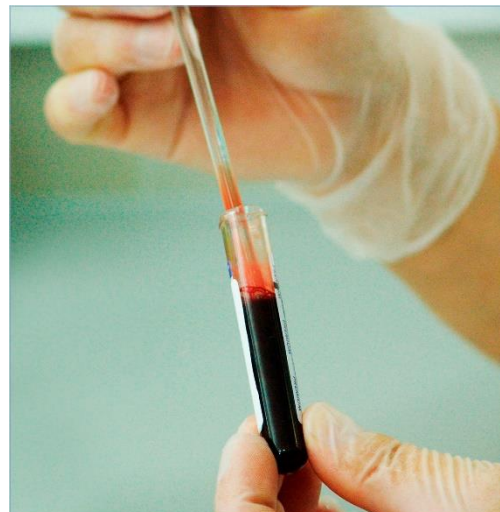
daugiasluoksnį rašymą jau kalbėjau, apie šią knygą taip pat. Skaitant N. Levašovą (A. Hatybovą, B. Makovą...) reikia priprasti prie teksto, kurį jis (jie) įdėjo į savo kūrinį. Pasakysiu taip: jei iš šimto skaitytojų du ar trys iškart „įsijungia“ ir pradeda suprasti – tai jau laimė! Bet jei ne, tai ne sielvartas. Jei esate „SvetL“ programų vartotojas, tada šis procesas jums užtruks daug trumpiau, arba laiko nereikės išvis, nes nuo pat pirmo puslapio pradėsite suprasti esmę. Tai sakau atsakingai, remdamasis ilgamete *daugelio žmonių Programų* taikymo patirtimi. Tiems, kurie nėra Vartotojai – reikia perskaityti antrą kartą, trečią – kiekvieną kartą kiekvienas šią informaciją pajus savaip. Kiekvieną kartą! Ir jūs neturite to gėdytis. Daugelis nesidrovi – atvirai sako, kad skaito du ar tris kartus. Tai leidžia labai gerai „matyti“ tekstą ir daug ką suprasti. Taip susipažinau su Levašovo, Hatybovo ir kitų darbais.. Bet esu dėkingas likimui už tai, kad N. Levašovas man suteikė „pagreičio“ šiame procese. Ir tai reikšmingas pagreitis per labai trumpą laiką. Ir dar vienas dalykas yra labai svarbus, susijęs su žodžių reikšme. Rene Descartes¹ turi vieną labai išmintingą teiginį: „*Nustatęs tikslią žodžių reikšmę, išgelbėsi žmoniją nuo pusės kliesių*“.

Šį skyrių tęsiu pasakojimu apie įdomų ir paprastą, mano nuomone, momentą, kurio suvokimas ir toliau ves skaitytojus prie **SUDĖTINGESNIŲ DALYKŲ**, suprantančių „SvetL“ programų taikymą, **Generatoriaus** darbą ir visa tai tiesiogiai su Vartotojo smegenimis plėtros ir atkūrimo klausimais.

2.2. Senatvė – ne džiaugsmas, bet informacija privers...

Žmogus mėgsta kalbėti apie savo ligas, bet tuo tarpu tai yra pats neįdomiausias dalykas jo gyvenime. Ir kai tau karts nuo karto kas nors nutinka, tai nėra priežastis stačia galva bėgti pas gydytojus ir pradėti pumpuoti save visokiais nuodais. Žinoma, aš negaliu pasiūlyti jums stebuklingo vaisto nuo senatvės, bet pasistengsiu aiškiai suprasti senėjimo mechanizmus ir pasiūlyti, ką galite padaryti, kad sustabdytumėte arba sulėtintumėte šį procesą ant tiek, kiek tai įmanoma. Taip pat papasakosiu, ką sužinojau iš N. Levašovo ir spėjau užrašyti į dienoraštį. Natūralu, kad kalbėsime apie informaciją (pagrindų pagrindą), tiksliau, apie **JOS FORMAVIMĄSI**, **PRITAIKYMĄ** ir **PASKIRSTYMĄ**, kadangi tai yra svarbiausios energijų (magnetinės ir elektrinės) pirminių materijų savybės, perduodančios (nešančios savyje) pasaulį formuojančius konstruktyvaus išdėstymo tikslus antrinėms sudėtingoms tikslingoms energijų struktūroms tam, kad jos tam tikram vėlesniam harmoningam funkciniam egzistavimui ir pritaikymui, o mūsų atveju – sąveika „SvetL“ programų **rėmuose**, susijusiuose su Vartotojo smegenimis, ypač kūrimo ir atkūrimo klausimais. Bet tai tik maža dalis konstruktyvios programos, ypač vadinamuosiuose informacijos blokuose, kurie susidaro begalinės grandinės ir taip, kad būtų užtikrintas įvairių informacinių bazių ir struktūrų, sujungtų į vieną sistemą, sukūrimas. Tokia Sistema yra atmosferos smegenys, kurios reguliuoja ir tiesiogiai veikia žmonių gyvybės palaikymo sistemą, priklausomai nuo kiekvieno smegenų vystymosi ir dabartinių transformacijų. „SvetL“ programos šiame procese yra savotiškas amortizatorius arba, jei norite, Vartotojo smegenų sąveikos su pačiais procesais reguliatorius. Bet daugiau apie tai vėliau ir atsižvelgiant į tai, kas pirmiausia yra susijusi su atsigavimu.

Kokie yra geros sveikatos ir net paslėptų sveikatos problemų nebuvimo kriterijai? Tai ne tik tam tikra analizė. Kiek žmonių, baigdami savo gyvenimą, turėjo vadovėlinius pavyzdinius tyrimus beveik visais

parametrais. Ir atvirksčiai, žmonės, kurių analizė buvo pasibjaurėtina, dažnai rodydavo gyvybinės veiklos modelį. Todėl, kaip man pasakė Nikolajus, tikrosios sveikatos kriterijai yra šie:

- visiškas priklausomybių (narkotikų, toksinų, maisto, psichologinių ir kt.) nebuvimas;
- bet kokio skausmo ar diskomforto nebuvimas kūne;
- mažas nuovargis net esant dideliam aktyvumui;
- geras, kokybiškas, nepertraukiamas miegas (greitas užmigimas, lengvas pabudimas);
- psichoneurologinių problemų nebuvimas (dažniausiai tolygi, rami, kontempliatyvi nuotaika);
- skaidrus, rausvai raudonas liežuvis be baltos dangos ar "raštų";²
- **reguliaris išmatos** (kasdien arba kas antrą dieną), **savarankiškos, t.y. be klizmų pagalbos** (jau nekalbant apie vidurius laisvinančius), „**dešros pavidalo**“ (ne išmetimo, ne srutų, ne pyragaičių ir ne ožkų kukulių). Mokslinis darbas šia tema atsispindi **Bristolio išmatų formos skalėje** – ypač skirta komiksų žinovams – medicininėje žmonių išmatų formų klasifikacijoje, kurią 1997 m. Bristolio universitete sukūrė Meyersas Haytonas ;

Бристольская шкала формы кала			
Большое время транзита, до 100 ч	Тип кала	писание внешнего вида кала	Форма
	1	Отдельные твердые комки, как орехи, трудно продвигаются	
	2	В форме колбаски комковатой	
	3	В форме колбаски с ребристой поверхностью	
	4	В форме колбаски или змеи, гладкий, мягкий	
	5	Мягкие маленькие шарики с ровными краями	
	6	Рыхлые частицы с неровными краями, кашецеобразный стул	
	7	Водянистый без твердых частиц	
Короткое время транзита, до 12 ч			

- **geras appetitas** yra natūralus **alkio** jausmas (nepainioti su **valgymo procesu be ramybės**, nuobodulio ir tinginystės su skaniu maistu prie televizoriaus).

Atskiras dalykas, kurį verta paminėti, yra tinkamas **prakaitavimas**. Kas tai yra? Tai toksinų, streso hormonų pašalinimas per odą prakaito liaukų pagalba. Prakaitavimas sveikiems žmonėms padidėja fizinio krūvio metu ar per karščius, tai suprantama organizmo reakcija. **Žmonių, kurie praktiškai neprakaituoja net esant dideliam karščiui arba prakaituoja gausiai**, sveikata kelia nerimą, arba tik tam tikrose vietose (rankos ir kojos), arba tik veidas, pakaušis ir galva prakaituoja ir niekur kitur (kaip kūdikiui). Sveikas žmogus prakaituoja visą kūną, įskaitant veidą, kaklą ir liemenį. Taip pat bėdos simptomai yra bjaurus prakaito kvapas. Žmonės, kurių silicio apykaita sutrikusi, net kūdikystėje jaučia nemalonų pėdų kvapą, jei tokį simptomą turintys žmonės piktnaudžiauja dezodorantais (antiperspirantais), rizikuoja susirgti labai rimta inkstų patologija.

Širdies ir kraujagyslių sistemos darbui būdingi tokie rodikliai kaip **kraujospūdis ir širdies susitraukimų dažnis**. Kraujospūdis matuojamas gyvsidabrio stulpelio milimetrais ir rašomas trupmena, pavyzdžiui, 110/75, kur 110 – sistolinis spaudimas, o 75 – diastolinis; skirtumas tarp jų vadinamas pulsiniu slėgiu, ir jis neturi viršyti 40–50 mm hg. art. Pulso slėgio indikatorius yra labai svarbus kraujagyslių „amžiaus“ rodiklis. Spaudimo sumažėjimas ir padidėjimas rodo jų darbo

pažeidimą. Optimalus suaugusiojo spaudimas yra 120/70, o pulsas – 65-75 dūžiai per minutę. Spaudimas yra kintamasis. Visą laiką keičiasi. Tuo galite įsitikinti patys, atlikdami kelis matavimus. Perėjus iš gulimos padėties į stovimą, sveiko žmogaus spaudimas visada pakyla 6-12 vienetų (tiek sistolinis, tiek diastolinis), o pulsas trumpam pagreitėja **12-15 dūžių** per minutę, po to vėl sumažėja iki 4-6 vienetais didesnių verčių nei sėdimoje padėtyje.

Kūno temperatūrai padidėjus 1 laipsniu, pulsas pakyla 10 dūžių per minutę. Impulsų skaičiavimas yra įrodytas būdas matuoti kūno **temperatūrą , kai nėra termometro** . Pulsas žymiai padidėja fizinio ir psichologinio streso metu, pavyzdžiui, padažnėjimo priežastis gali būti daktarų baimė.

Prasidėjus CPS ir atitinkamai žmogaus gyvybės palaikymo sistemos pokyčiams, didėja apkrova, ypač sistemoms, skirtoms transformuoti ir pašalinti anksčiau susikaupusias šiukšles, susidedančias iš egzotoksinų, **GAUTŲ VARTOJANT VAISTUS, GMO** , transgeninius riebalus, dažiklius, sunkiuosius metalus (su maistu, vandeniu, oru – senosios parazitinės sistemos palikimas) ir endotoksinais. Tuo pačiu metu jie yra linkę kauptis kiekvienoje ląstelėje dėl nuolatinio struktūrų naikinimo „planuotą“ organizmo transformacijų metu, o visa tai apsunkina lėtinio streso būseną, fizinis ir psichinis pervargimas.

„Šlakai – tai molekulės, kurių ląstelė nesugeba suskaidyti dėl to, kad jų pačių matmenų lygis yra nereikšmingas, todėl DNR ir RNR molekulių sukuriamos matmenų skirtumo stovinčios bangos jų stabilumui reikšmingos įtakos neturi. Taigi toksinai yra plazmoje, o vėliau per limfagysles plazma, pernešanti toksinus, rekombinuojama su likusiu krauju. Per venas toksinų prisotintas kraujas patenka į širdį, kuri, esant spaudimui, nukreipia šį kraują į inkstus, kur jis išlaisvinamas nuo toksinų ... ”

Valymo procesas, taip pat žinomas kaip **detoksikacija** , prasideda nuo ląstelės ir yra vykdomas per drenažo ir šalinimo sistemas, kurias kontroliuoja smegenys. „Tačiau reikia atsiminti, kad smegenyse yra integruotas koridorius, skirtas 50 000 elementų per saulės dieną išvesties, o kai ši vertė viršijama, mažiau „kenksmingos“ ląstelės gauna laikiną ryšį su smegenimis magnetiniu impulsu, likusios išjungiamos³. Tai ir yra išvesties sistemos silpnybė „- ją perkrovus dalis darbų nukeliama“ į tolimą kampą. Mūsų organizmas atliekų išvežimo kelyje yra priverstas kaupti atliekas, kad nesusidarytų „kamščių“, kraštutiniais atvejais, atsižvelgdamas į prekių pavojingumą, jas kaupia tam skirtose vietose. Tokių medžiagų laidojimo vietos yra riebalinis audinys ir tarpląstelinė medžiaga. Daugybei toksinų, kurių negalima laiku pašalinti, reikia daug saugoti. Riebalinio audinio tūris Žmogaus organizme padidėjo – riebalinė ląstelė struktūriškai pakito dėl „vandens“ susilaikymo ji tapo didesnio tūrio. Kūnas naudoja limfos skystį, kad apsisaugotų nuo uždegimų, susijusių su toksinų kaupimu. Tarpląstelinėje medžiagoje taip pat atsiranda skysčių susilaikymas, taigi ir patinimas. Ląstelė, pripildyta toksinų keičia savo pagreitį ir praranda ryšį su Smegenimis. Tai reiškia, kad jokie „natūralūs“ metodai (klizmos, vidurius laisvinantys, choleretikai, masažai, išgarinto šlapimo paėmimas, kūno įvyniojimai ir kt.) nepadės pašalinti toksinų, „kapinių“ tik daugės. Riebalų nusiurbimo gerbėjai (liposakcija), turite atsiminti, ***kad jei pašalinsite riebalus nuo pilvo, tada organų riebalų transformacija didės laipsniškai***. Tai padarys Smegenys, kompensuodamos tai, kas „išsiurbta“. Lyderių sąrašė – riebalinė kepenų degeneracija arba riebalinė hepatozė, kai sveikos funkcionuojančios kepenų ląstelės prisipildo „šiukšlių“ ir išsigimsta į riebalus.

Neįmanoma ignoruoti ir nematyti to:

1. *Antsvorio turintys žmonės negali būti sveiki.*
2. *Dauguma šių dienų pacientų turi antsvorio.*
3. *Dauguma šiuolaikinių pacientų yra apsinuodiję, apšlakstyti vaistų kompleksais.*
4. *Gyvenimas užnuodytoje aplinkoje lėtinio streso sąlygomis lėmė tai, kad beveik visi vyresni nei 32 metų žmonės yra iš dalies negrįžtamo išteklių išekvojimo būsenoje..*

Pasaulio sveikatos organizacijos duomenimis, daugiau nei 2/3 Rusijos gyventojų turi antsvorio. Tai kas? Tiesą sakant, su liūdna statistika realybė yra dar blogesnė – per pastaruosius 30

metų nutukusių žmonių skaičius išaugo dvigubai. Devintojo dešimtmečio pradžioje tik trečdalis gyventojų buvo nutukę. Dabar nesigilinsiu į

pamąstymus apie **TOKIO BAUGINANČIO IŠSIGIMIMO PRIEŽASTIS**, bet tai objektyvu tų procesų rėmuose, kurie jau yra „paleisti“ žmogaus atžvilgiu, o tiksliau – konkrečių genotipų (ir Žmogaus smegenų subgenotipai). Pats Žmogus, tiksliau, jo „marškiniai“ yra atnešti į tokią būseną, kokia buvo prieš 18 000 metų .. Kitas dalykas – kas, kaip, kodėl ir už ką „atneša“. Tačiau kalbėsime tik apie klinikinę reikšmę ir atsigavimo galimybes kiekvienam, kuris tampa „SvetL“ programų naudotoju . Dabar tik ši technologija turi galimybę ir yra CPS „prileidžiama“ (be pačios CPS veiklos Žmogaus gyvybės palaikymo rėmuose) realiai tobulinti Žmogų, vystyti jo smegenims ir pratęsti gyvenimą, priklausomai nuo paklausos, bet atsizvelgiant į dabartinį smegenų genotipą.

N. Levašovas man pasakė (*skaitytojai nepamirškite, aš ne gydytojas, bet kai ką išmokau, ir daugiausia dėl to, kad pavyko daug Pažinti*), kad antsvoris daugeliu atvejų atsiranda dėl atsparumo insulinui ⁴ . Kepenys ir žarnos (kai kurios žarnų ląstelės sintetina insuliną) yra 2 tipo diabeto (dažniausiai pasitaikančio) priežastis. Kita nutukimo ir diabeto priežastis – daugiahormoninė patologija, kurioje insulinas visai nėra „svarbiausias“. Priešingu atveju skydliaukės hormonų trūkumas gali sukelti nutukimą. Bet visų šių „ligų“ priežastis yra kaip tik kontrolės praradimas, o pasipriešinimas ir panašiai jau yra to pasekmė, ir jūs negalite atkurti kontrolės vaistais. Tuo pačiu metu, pavyzdžiui, vien atsparumas insulinui gali būti pagrindinis visų pagrindinių mirties priežasčių pagrindas: **širdies ir kraujagyslių ligos, vėžys, diabetas, nealkoholinė suriebėjusių kepenų liga ir demencija** ⁵ . Kitaip tariant, jei PSO statistiką išversime į žmonių kalbą, galime teigti, kad 2/3 pacientų kenčia nuo atsparumo insulinui. Ir ką su jais daryti? Išgydyti savo širdį? Kepenys? Mažesnis trigliceridų ir cholesterolio kiekis? Duoti tabletes „nuo depresijos“? Gerti nootropinius vaistus? Daugelis tų, kurie dar nepamiršo, kaip gauti informaciją (įvairiais būdais), supranta, kad poliklinikose gydytojų išrašyti vaistai tiesiogine prasme griaua daugumos pacientų sveikatą. **AŠ NIEKO NEGAŠDINU** . Aš tik konstatuoju, kas, mano požiūriu, vyksta. Visuomenės sveikatos sistema kartu su milijardais rublių, išleistų vaistų reklamai (tegu kas nors sako, kad taip nėra), lemia tai, kad didžioji dauguma pacientų **RYJA LABAI TOKSIŠKAS TABLETES PARTIJOMIS** . Ir tai nepaisant to, kad beveik visi vaistai naikina kepenis, inkstus, minkštuosius audinius ir, žinoma, smegenų ląsteles. Tai yra blogiausia, nes jūs jau žinote, kas yra Smegenys. Remiantis statistika, tipiškas Rusijos pilietis , vyresnis **nei 65 m.** vienu metu vartoja 5 skirtingus vaistus. Dabar minutėlę pagalvokite: 5 yra vidurkis! Kąkas vartoja 10 ar daugiau narkotikų absurdiškais ir vienas kitą paneigiančiais deriniais. Patariu visados atsimiti: bet koks vaistas ateityje visada padarys daugiau žalos, nei tiesioginės naudos.

Vis daugiau sužinome apie vakcinas. Naujausias pavyzdys – neseniai išleistas filmas **VAKCINUOTAS** , kuris yra nuodugnus mokslinis **JAV Ligų kontrolės centrų** įvykdyto akivaizdžios klastojimo tyrimas (kartu su farmacijos kompanijomis), dėl to gydytojai visame pasaulyje buvo apgauti, milijonai vaikų buvo ir tebėra sužeisti. Sprendžiant iš atsiliepimų, abejingų nelieta: visi žiūrovai į šį dokumentinį filmą reaguoja aštriai – arba giria, arba griežtai kritikuoja. Ir tai yra jų teisė. Prieš pat šio filmo pasirodymą aktorius Robertas De Niro pirmą kartą viešai prisipažino, kad jo 18-metis sūnus serga autizmu, todėl Robertas asmeniškai iš visų jėgų reklamuoja šį filmą **JAV**, nepaisydamas kritikų spaudimo, ir žiniasklaidos. Cituosiu Genadijų Oniščenką (2013): „Per

kyšininkavimą, visokius nesąžiningus veiksmus... nemažai tarptautinių kompanijų sprendė klausimus, susijusius su mūsų vaikų vakcinų testavimu...“

Alternatyvus filmo pavadinimas Rusijos kataloguose yra „*Skiepytas: nuo klastojimo iki nelaimės*“. Raskit ir pažiūrėkit. Tai mums visiems primestų medicinos dogmų naikinimo pavyzdys. Ir tokių pavyzdžių daugėja. Ir kas būdinga – daugelis „SvetL“ programų vartotojų, tai perskaitę ir peržiūrėję, daro išvadas, kurios pradeda keisti jų (primesta) pasaulėžiūrą, ir ne tik sveikatos ir medicinos klausimais.

Per pastaruosius kelis dešimtmečius pasaulis tapo tikrai patologiškesnis, ir tai objektyvu. Neigiamų emocijų, šlykščios mitybos, bjaurios ekologijos ir siaubingo medicininio bei farmacinio beribiškumo derinys Žmogaus kūne **sukelia** tiek įvairių patologiškus procesus, kurie vyksta vienu metu ir net tarpusavyje priklausomi, kad jų neįmanoma suprasti. „SvetL“ programų naudotojams to nereikia suprasti. Žinoma, kiekvienam suteikiama galimybė „spindėti“ prieš save ir prieš **Kompleksą** savo Žiniomis apie save, pasirenkant atsigavimo pozicijas. Bet jau rašiau, kad **GENERATORIUS YRA GYVAS IR PROTINGAS**. Jis arba „juoksis“ iš jūsų ir eis savo sveikimo keliu, arba išklausys jus (atsižvelgs į jūsų „norus“, nurodytus pasirinktose pozicijose).

„Šimtai hipotezių nesuteikia aiškumo senėjimo proceso supratimui. Senatvėje ligų ir negalavimų padaugėja tiek, kad diagnozuoti ir gydyti visą šį kompleksą beviltiška. Terapinę užduotį matome ne šių ligų ir negalavimų gydyme, o procesų, lemiančių jų vystymąsi, nervinio komponento būsenos normalizavimą...“⁶ Ir, žinoma, visiems medikų profesijos žmonėms tokia situacija iš tikrųjų ar nesąmoningai naudinga. Šiuo atžvilgiu neatidėliotina problema, kuri šiandien yra neišsprendžiama, yra tai, ką daryti su žmonėmis, kurie patiria ūminį imuninį (neuroendokrininį) stresą, atsirandantį reaguojant į neigiamų emocijų antplūdį, sukeliantį destruktivius procesus, kurie tiesiogiai veikia smegenis ir širdį? Jų vis daugėja, ir tu jau supranti, kad tai yra objektyvus procesas. Ką daryti su žmonėmis, kurių prisitaikymo gebėjimus praktiškai panaikina nenumaldomai „progresuojančio“ pasaulio socialinis ir ekonominis spaudimas? Ką daryti žmonėms, kurių imuninę sistemą slopina pelėsių toksinai, insekticidai, herbicidai, sunkieji metalai, cheminiai nuodai ir radiacija? Ką daryti su žmonėmis (žr. aukščiau), **APSINUODIJUSIAIS LABAI TOKSIŠKAIS VAISTAIS**, ir be to, kad atsidūrė ties nervinio streso slenksčiu, slopinama finansų ir ekonomikos suirutės, jau nekalbant apie visur esančias ir maistinės, ir ne maisto kilmės chemines medžiagas? Bet tai „ką daryti“ – pasauliečio supratimu. Ir jei, knygos skaitytojo supratimu, tai yra žmonių, kurie neturi perspektyvų ir net potencialo integruotis į ateitį, prisitaikymo gebėjimų atstatymo procese, apie kurį rašiau antroje šios knygos dalyje.. Bet ar jie turi galimybę? Turi. Ir šiandien – tik naudojant „SvetL“ programas, kurios suteiks tam tikrą *tikimybę, o ne „jėjimo bilietą“*, kaip daugelis galvoja. Visada yra galimybė. Bet tai yra viena galimybė, ir kitos nebus. Kažkas manys, kad tai – pasitikėjimo savimi reklama. Ne, taip nėra. Tokia išvada padaryta remiantis Programų naudojimo patirtimi, žiniomis apie tai, kas dabar vyksta ir vykstančius procesus CPS bei žmonių gyvybės palaikymo sistemoje.

2.3. Peržengti ribą...

Šią istoriją man pasakojo N. Levašovas. Sužinojo apie ją būdamas Jungtinėse Valstijose. Mano nuomone, ji daug ką pasako.

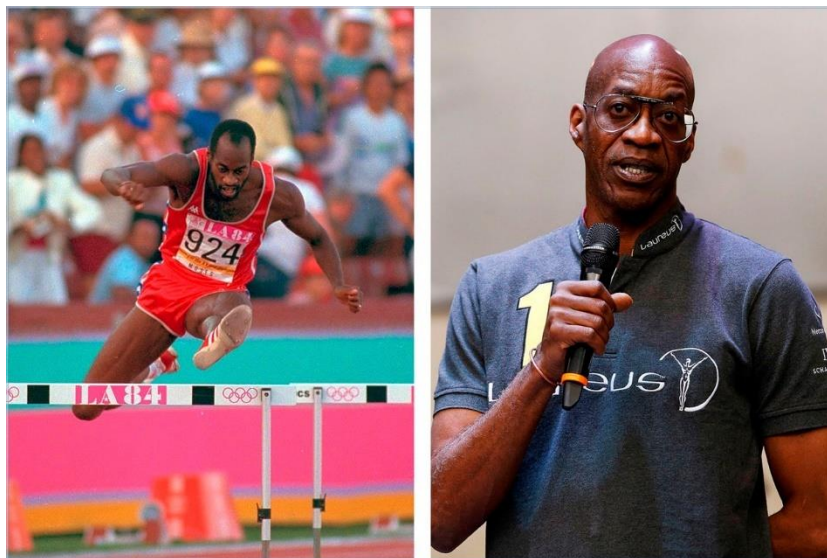
Kadaise Edvinas Mosesas studijavo mažame koledže, o disciplinos, kurias jis pasirinko specializuotis, buvo fizika ir pramonės inžinerija. Be to, kadangi Edvinas itin mėgo lengvąją atletiką, jis buvo instituto sporto komandos narys, dalyvavo įvairiose varžybose. Kartą Edvinas visai atsitiktinai dalyvavo jam nepažįstamosse varžybose – 400 metrų barjerinio bėgimo rungtyje – ir kažkoku neįsivaizduojamu būdu jas laimėjo, palikdamas visus varžovus ne tik už nugaros, bet labai toli už nugaros. Po to jis, logiška, nusprendė susikonsultuoti į kliūtinį bėgimą. Būdamas visiškai nežinomas šio sporto elitui, Mosesas vis dėlto pateko į 1976 m. JAV olimpinę komandą. Tada jam buvo 21 metai.

1976 m. olimpinėse žaidynėse Edvinas ne tik **IŠKOVOJO AUKSO MEDALĮ**, bet ir **PASIEKĖ PASAULIO REKORDĄ**.

Kitais metais Mosesas pagerino savo paties pasaulio rekordą, bet tada jį sumušė kitas sportininkas. Žodžiu, praėjus savaitei po to, Mosesas vėl nustatė pasaulio rekordą, po kurio niekas negalėjo jo įveikti beveik 10 metų – *Mosesas pirmąją vietą užėmė 122 kartus iš eilės*.

Mosesas nedalyvavo 1980 m. Maskvos olimpinėse žaidynėse, nes JAV boikotavo šį renginį. O jei dalyvautų, greičiausiai ten ir laimėtų aukso medalį.

1984 m. olimpinėse žaidynėse Mosesas vėl gavo aukso medalį. Ir tai nepaisant to, kad jam jau buvo 29 metai (sprinteriams šis amžius laikomas „priešpensiniu“). Tada Mosesas bandė padaryti tai, kas visiškai neįsivaizduojama. Jis sunkiai treniravosi ir dalyvavo 1988 metų olimpinėse žaidynėse, būdamas jau tikras pensininkas – jam buvo 33 metai. Deja, nepaisant visų pastangų ir gerai sudėliotų treniruočių, Edvinas gavo tik „bronzą“. Ir vienintelė Moseso problema buvo ta, kad jis peržengė **32 metų** ribą. Nesunku atspėti, ką Edvino Moses istorija turi bendro su mumis visais.

Mes visi (t. y. vyresni nei 32 m.) esame tokioje pačioje padėtyje kaip Edvinas 1988 m. olimpinėse žaidynėse. Mūsų gyvybingumas pasiekė aukščiausią tašką sulaukus 28 metų, o po to išliko tame pačiame lygyje apie 4 metus, o po to prasidėjo ilgas ir lėtas nusileidimas mirties link. Šiuo metu nieko negalima padaryti. Ir, žinoma, tai ne mūsų kaltė. Jūs ir aš buvome „taip sukurti“ ir nieko daugiau negalėjome padaryti, nes negalėjome atpažinti ketvirtojo DNR kodono. Todėl šiandien viskas, ką galima ir reikia padaryti, tai išlaikyti aukštą gyvenimo kokybę viso „nusileidimo“ metu ir kiek įmanoma sulėtinti, sulėtinti šį nusileidimą būtent taip, kaip apie tai rašė A. Hatybovas ir kaip rašoma mano

knygose. Ar šis nusileidimas bus skausmingas ar ramus ir džiugus (aš nejuokauju), priklauso tik nuo mūsų. Šiuo metu kiekvienam iš mūsų būtina priimti tai, kad tai yra faktas – net jei visą gyvenimą „treniruosimės“ taip sunkiai ir kompetentingai, kaip tai darė Edvinas Mosesas, ruošdamasis 1988 m. olimpinėms žaidynėms, niekas iš mūsų nepasieks (bet aš esu tikras, kad tai gali būti išspręsta naudojant technologijas, kurias šiandien jau turime savo rankose) tokio gyvybingumo lygio, kokį turėjome (tiksliau, galėjome turėti) būdami 28 metų. Jaučiau poreikį apie tai parašyti. Kad apsispręstų dėl „SvetL“ technologijų ir programų naudojimo, žmonės turėtų apie tai žinoti. Ir ne tik apie tai. Kad ir kaip pakoreguota bus mūsų mityba, kad ir kokius stimuliatorių ir aktyvatorių derinius į save įsivestume, nieko iš to nebus, be Technologijų šiandien nepasieksime 28 metų piko. Kodėl – atsakymas pateikiamas šioje knygoje.

Kaip atrodo ilgaamžiškumas idealiomis sąlygomis žvelgiant iš tų, kurie bent ką nors supranta apie Žmogaus raidą ir vilki baltą chalata (nors šiandien jau madingi įvairių spalvų medicininiai drabužiai). Ilgaamžiškumas nustatomas vaikystėje. Pas sveiką mamą, kuri: tinkamai maitinasi, daug laiko praleidžia lauke, geria mineralizuotą vandenį, gyvena ekologiškoje vietoje, **NEPATIRIA JOKIO STRESO**, kaip taisyklė gimsta sveikas vaikas. Motina kūdikį žindo *nuo 4 iki 12 mėnesių*, po kurio ji pradeda sklandžiai pratinti vaiką prie tinkamos savarankiškos mitybos. Vaikas iki 28 metų gyvena panašiomis sąlygomis kaip ir jo mama – grynas oras, daug saulės, gera ekologija, jokie streso ir pan. Organų funkcijos, skeleto ir raumenų audinio augimas – viskas vyksta taip, kaip užprogramuota, taip pat ir genetiškai. Neurologinis vystymasis pereina visus etapus – šliaužiojimą ant pilvo, šliaužiojimą keturiomis, ėjimą, bėgimą. Kūdikystė užleidžia vietą vaikystei 5–6 metų amžiaus, tada ateina paauglystė 12 metų ir tai, kas vadinama „formavimusi“ maždaug 22 metų amžiaus. Visam tam Esmė (Smegenys), patekusi į vaisių, išleidžia beveik trečdalį savo sukaupto potencialo iš ankstesnio įsikūnijimo. Tada ateina „brandumas“ ir stabilus gyvenimo būdas iki 28–32 metų. Kas atsitiks po 32 metų? Net ir sveikas žmogus pradeda beveik nepastebimai slysti žemyn nuo plynaukštės, kuri tęsiasi nuo 28 iki 32 metų. Tačiau kartu jam atrodo, kad bendra gyvenimo kokybė gerėja, net nepaisant akivaizdus jėgos ir ištvermės smukimo. Kodėl? Nes Esmės (Smegenų) vystymasis tęsiasi, o visi aukščiau išvardinti momentai, kurie veikia Žmogaus kūną („marškinius“), tiesiogiai nulemia esamos gyvybės palaikymo būseną. Šiuolaikinio civilizuoto pasaulio siūlomomis išsigimusiomis sąlygomis nusileidimas iš gyvenimo plynaukštės yra tikras išbandymas. Dauguma žmonių vos įkopia į gyvenimo plynaukštę, o paskui nurieda nuo jos salto, smarkiai kentėdami iki pat pabaigos. Noriu pažymėti, kad tai taip pat yra objektyvus procesas, sukurtas sprendžiant smegenų genotipų vystymosi problemą, ir jis yra susijęs, visų pirma, su „auksinio milijardo“ sudėties „atrinktų“ asmenų apibrėžimu ir pačia atranka. Taigi jūs negalite nepastebėti, kad dauguma jaunų žmonių šiandien **FIZIŠKAI IŠSEKĘ, PROTIŠKAI ATSLIKĘ, EMOCIŠKAI PRISLĖGTI ir DVASIŠKAI NUSIAUBTI**. Atsparumas insulinui juose (ir ne tik atsparumas) tampa įprastu reiškiniu (tai galioja net paaugliams), o sulaukus 32 metų išsivysto, kaip minėta aukščiau. Dar kartą pakartojau visas pagrindines mirties priežastis – *širdies ir kraujagyslių ligas, vėžys, diabetas, nealkoholinės suriebėjusios kepenys, demencija ir kt.*

Savo patirties atžvilgiu, remdamasis savo pastebėjimais, visus žmones suskirstyčiau į 2 kategorijas: tie, kurie valgo ir valgo daugmaž normaliai, stengiasi gyventi harmonijoje su savimi, nepaisant patloginės visuomenės įtakos (žinoma, tai mažuma), ir socialinės degradacijos „aukos“, kurias reikia gelbėti nuo jų pačių (jų, žinoma, yra dauguma). Gerovės problema kardinaliai skiriasi nuo išlikimo problemos. Deja, vien pakeitus mitybą šios problemos išspręsti nepavyks. Netgi be dekalitų visokių saldžių gėrimų su nerealiu kofeino kiekiu ir visokių priedų, cukraus, dažiklių ir skonio pakaitalų, kuriuos geria ir valgo tipiškas pilietis, **yra begalė kitų patogeninių veiksnių, su kuriais kūnas (marškiniai) turi nuolat susidurti (smegenys – kita istorija, ir tai jei jos yra)**. Pakartosiu pavojingiausius iš jų:

- neigiamos emocijos, sukeliančios ūmų imuninį-neuroendokrininį stresą;
- nuolatinis socialinis ir ekonominis spaudimas;
- nuolatinis kontaktas su pelėsių toksinais, insekticidais, herbicidais, oru plintančiomis infekcijomis, užterštu vandeniu ir radiacija;
- žmogaus sukurti elektromagnetiniai laukai, skaitmeninės technologijos ir viskas, kas susiję su vadinamuoju „technologiniu“ proveržiu ir, žinoma, vadinamosiomis „nanotechnologijomis“;
- farmacinių vaistų naudojimas, kurie neišvengiamai sukelia kepenų kolapsą, antinksčių išsekimą, inkstų perkrovą (užsikimšimą) ir staigų smegenų potraukį gliukozei, beveik kaip narkotikai.

Trumpai tariant, **NĖRA PAPERSTO** ir **NATŪRALAUS BŪDO** atsispirti šiam pasauliui. Galima išgyventi be adaptogenų⁷, bet ne klestėti. Šios alternatyvios problemos sprendimas yra **tai, kuo „SvetL“ programos užsiima** – ne išlikimo klausimais, o klestėjimo galimybėmis.

Absoliučiai visi žmonės po **32 metų** pradeda kurti savo gyvybės išteklius, o visi vyresni nei **53 metų** žmonės jau praktiškai jį išvystė. Tai ryškus pavyzdys, kad „įsibrovėliai“ negalėjo suvokti visų DNR kodonų, apie kuriuos jau kalbėjau ankstesnėse knygose. Iki šiol geriausia knyga apie simpatinės ir parasimpatinės sistemos funkcijas ir sutrikimus, taip pat apie Esmės, smegenų, ląstelės galimybes, mano nuomone, yra *N. Levašovo „Esmė ir protas“ bei A. Hatybovo „Pirties instrukcija“ (su priedu)* „Dažniausia priežastis, sukelianti visas ligas, susijusias su simpatinės ar parasimpatinės nervų sistemos disfunkcija, yra informacijos tiekimo ir autonominės nervų sistemos smegenų kontrolės sutrikimas“, – sakoma šiuose darbuose, ir su tuo negalima nesutikti. Kitaip tariant, pagrindinė daugelio ligų priežastis yra ne simpatinės nervų ir ne parasimpatinio sistemų skyrių darbo pažeidimas, o tuo pačiu metu sutrikusi abiejų gynybos sistemų funkcinė veikla ir mechanizmai, kurie **ŽYMAI SUMAŽINA SMEGENŲ KONTROLĖS VEIKSMINGUMĄ**. Iš to išplaukia, kad pagrindinė nauda, kurią galime gauti iššios informacijos, yra ta, kad visi pacientai iš tikrųjų serga tik todėl, kad išnaudojo savo išteklius, kurie leido jiems apsisaugoti nuo stresinių gyvenimo veiksnių, o ši raida yra susijusi ne tiek su – kai kuriais specifiniais medžiagų apykaitos sutrikimais, o taip pat staigus Smegenų valdymo pažeidimas ir jų gebėjimas „papildyti“ vadinamąsias gyvybines atsargas, koordinuojančias viso organizmo darbą. Štai kodėl daugumai žmonių ten nereikia koreguoti kai kurių medžiagų apykaitos sutrikimų, sukeliančių visus savo patologinius simptomus, apie kuriuos papasakos baltais chalatais vilkintys žmonės, kiek papildyti gyvybiškai svarbias atsargas apverčiant ar bent sulėtinant jų išsekvojimą. Štai kodėl visi vyresni nei 32 metų žmonės turėtų (savo interesais) išlaikyti savo kasdienių biocheminių svyravimų amplitudę aukščiausiu įmanomu lygiu, kuris pasiekiamas „SvetL“ programų pagalba jiems sąveikaujant su Vartotojo smegenimis. Šiandien, žinoma, tai ne vienintelis būdas atidėti neišvengiamą, bet patikimas ir daugelio vartotojų patikrintas metodas. Tam tikru mastu tai buvo sprendimas mobiliam **Programų** naudojimui, ypač žmonėms nuo 22 iki 55–60 metų, sukuriant vadinamąją bioinformacinę adaptacinę apyranę (pirmiausia „SLN“, o paskui „SvetL“).

2.4. Dar penkiais rubliais brangiau

Stovint prieš sergančio žmogaus kūną, šiuolaikinė medicina atsidūrė aklavietėje – kiek tu nebendytum suprasti ląstelės membranos teorijos, kiek pelių, jūrų kiaulyčių, beždžionių ir kalmarų nepaleistum, žiūrint kiek kandidatų ir doktorantų nesigina, kiek neapsirengia akademikais- „atgaivinti lavoną“ **DABARTINIAME ŽINIŲ ETAPE NEĮMANOMA**. Visos mūsų šiandieninės diskusijos apie Žmogaus sandarą yra tiesiog juokingos, kad ir kas priimtų tokius sprendimus – paprasti piliečiai virtuvėje,

neturintys specializuoto išsilavinimo, ar aukštos medicinos atstovai moderniausiose laboratorijose. Taip nutinka dėl paprastos priežasties, kad žmonija šiame vystymosi etape net neturi nuotolinio supratimo, kaip gyvos ląstelės iš tikrųjų gyvena ir yra valdomos. Šiuolaikiniai žmonės turi daugybę hipotezių ir teorijų apie žmogaus kūno sveikatos sutrikimus ir būdus, kaip su jais kovoti. Tačiau tikrosios padėties požiūriu jie visi yra juokingi ir laukiniai – tai yra kažkas panašaus į šamanizmą.

Visi žino, kad kalbant apie sveikatą, žmonės nepasitiki net šeimos narių ir artimų draugų nuomone (patarimais), jau nekalbant apie tolimesnius pažįstamus. Logika aiški: jie ne gydytojai – kam jų klausyti? Be to, jų yra daug (patarėjų), ir jie visi skirtingi – norint pasirinkti kažką vieną, reikia pagalvoti. Todėl paprastas žmogus negali žengti žingsnio be gydytojo, į kurį yra įpratęs kreiptis, leidimo. Žinoma, yra išimčių, bet jos tik patvirtina taisyklę.

Taip pat labai svarbu, kad būtų susipažinę su gydytojo receptais. Netgi senas geras gydytojas, 10 metų iš eilės einantis į bažnyčią, rizikuoja prarasti visą savo „parapiją“, jei pradės pacientams taikyti kokius nors **PROGRESYVIUS, NEĮPRASTUS GYDYMO METODUS** – daugybė žmonių viską, kas nauja ir neįprasta, suvokia griežtai priešiška, net jei efektyvumo įrodymai, kaip sakoma, yra akivaizdūs (tiesiogine ir perkeltine prasme). Ir jokie kitų žmonių pavyzdžiai ir net itin teigiami rezultatai beveik niekada nieko neįkvepia. Šios prasmės visiškai taikomos „SvetL“ programoms. Reikia tai priimti visiškai ramiai ir nieko neįtikinėti, nieko niekuo neįtikinėjant. Leisk jiems patiems priimti sprendimus. Kiekvienas visada turi turėti savo pasirinkimą.

Močiutė vaistinėje: „*Dukra, aš norėčiau kalio chlorido!*“

Vaistininke: „*Chlorido nėra, yra tik cianidas*“.

Močiutė: „*Koks skirtumas?*“

Vaistininke: „*5 rubliais brangesnis*“.

Žodžiu, paciento ir gydytojo santykiai daugeliu atvejų yra kuriami ant kažkokio asmeninio, migloto, nepaaiškino pasitikėjimo, kuris praktiškai nepriklauso nuo tikrosios pastarojo kompetencijos. Svarbiausia, kad gydytojas su pacientu kalbėtų ta pačia kalba ir pasakytų jam tai, ką jis nori išgirsti.

Laimei, aš nesu gydytoja, o žmonės, kurie kreipiasi į mane pagalbos, negali būti vadinami pacientais. Dauguma su manimi dirba jau daugiau nei metus (kai kurie – daugiau nei 4 metus iš eilės). Ypatingą dėmesį skiriu frazės konstrukcijai – jie **DIRBA SU MANIMI**, o **NE AŠ DIRBU SU JAIS**. Tai reiškia, kad man nereikia „bėgti“ paskui juos, t.y. nereikia kažkuo įtikinėti, drausminti, nudžiuginti ar priminti apie save. Atsižvelgiant į tai, atsiranda potencialių naujokų, t.y. žmonių, kurie rimtai galvoja apie prisijungimą prie „SvetL“ programų ir ne tik sveikatos klausimais. Dauguma „užverbuotų“ ateina iš mūsų naujienų šaltinių pagal asmenines rekomendacijas tų, kurie jau yra „SvetL“ programų vartotojai, o kai kurie iš jų kažkaip randa šias svetaines interneto gelmėse. Ir prieš pereinant prie konkrečių veiksmų, beveik visi klausia: „Kur galiu pasiskaityti apie taikymo „metodą“? Kas yra autorius? Bent jau bendrais bruožais – kas tai, kas sugalvojo, kokios garantijos, kokia statistika, apžvalgos, argumentai? Atsakymas visada tas pats – norint suprasti, kad šių Technologijų „tėvas-įkūrėjas“ yra N. Levašovas, reikia eiti ieškoti jo knygų ir net jas perskaityti. Tačiau tai nėra kiekvieno kasdienių rūpesčių apsunkinto Žmogaus galioje. Mūsų ištekliais, esančiais internete, mano nuomone, yra daugiau nei pakankamai informacijos, kurioje ne tik aš bandžiau paaiškinti ir pagrįsti gydymo principus (požiūrio ypatybes), tiksliau, sveikatos atkūrimo ir smegenų vystymo nuolat kintančioje

Žmogaus gyvybės palaikymo sistemoje.. Per ilgą laiką stebėjau, į ką žmonės kreipia dėmesį, ko klausia, ką „paima“ iš mūsų svetainių ir platina kur nors savo ratuose (forumuose, tinklaraščiuose ir pan.), arba kurie pasilieka sau (epizodiniam perskaitymui). Mano nusivylimui paaiškėjo, kad tik pati primityviausia, mažiausiai reikšminga informacija yra daugiau ar mažiau paklausi: **ka valgyti, koki vandenį gerti, kodėl „nejaučiu Generatoriaus darbo“, kaip atsivert Smegenys ir pradedi „kurti“ (ka „kurti“ lengva atspėti) ir t.t.** . Iš visų įdomiausių temų gausos ir įvairovės, siūlomos tyrinėti mūsų išteklius, tikrai svarbūs ir reikšmingi dalykai liko beveik visiškai nepastebėti. Paprasčiau tariant, sveikimo ir vystymosi „teorija“ žmonių (su daugiausia medicininėmis ir kasdieninėmis problemomis) iš esmės nedomina – jiems nesvarbu, ką ir kaip taikyti, kodėl taip yra, jei tai a) atitinka jų idėjas apie gyvenimą ir b) padėjo, ir pageidautina labai greitai.

Nenoriu nieko įžeisti, bet noriu, kad mūsų bendražygiai, kurie padeda ir neša informaciją apie technologijas ir naujas žinias, nepriimtų to, ką parašiau, asmeniškai.

Ir čia yra puikus pavyzdys. Vartotojas skambina ir pasitikinčiu balsu sako: „Per 5 dienas turiu skristi į komandiruotę, susirgau – man skubiai reikia pasveikti! Skubiai! Ką patariate „įjungti“, kokią galią įdėti ir apskritai ką reikia daryti? „Man niekas nerūpi – pasveikti prieš skrydį... Skaičiau, kad jei „prisijungsit“ prie mano komplekso („Apyrankė“), padarysit viską...“ Ir tai po to, kai aš praleidau kelias valandas savo laiko tam, kad jam paaiškinčiau (prieš mėnesį) keliais laiškais – ką ir kaip daryti, kodėl būtent taip, o ne kitaip, kokia organizmo reakcija byloja apie laipsnišką sveikimą ir daug daugiau – ir atrodė, kad jis net viską suprato. Iš pradžių tai mane nuliūdino, bet paskui padariau išvadą, kad taip dar geriau. Ta prasme, kad iš tikrųjų nereikėtų gaišti savo laiko ir jėgų bandant kažkam ką nors pateisinti, piešti visokius „kodėl“ ir „kaip“. Ir ne tik todėl, kad mažai kas ateina pas žmones (o kas ateina, greitai pasimiršta. Skirti laiko ir pastangų aiškinimams beprasmiška dėl kitos, galbūt net svarbesnės priežasties. Žiūrėdamas į įvairius alternatyvius gydytojus, skelbiančius savo paskaitas „YouTube“ ir protingu žvilgsniu pasakojančius „pulku“ apie savo „supratimą“ ir gebėjimą gydytis bei sužinoti apie sergančio žmogaus problemas, greitai supratau, kad piešti kažkokias papildomas diagramas yra visiškai beprasmiška, išskyrus tas diagramas ir grafikus, kurie pavaizduoti mano straipsniuose ir šioje knygoje.. Visa tai bus lygiai taip, kaip paaiškinau anksčiau – „Žiūrėk: A taip paveikia B, o pagal grįžtamojo ryšio sistemą – ir C bei D, atspindi „SvetL“ programų sąveiką su Vartotojo smegenimis“. Ir visa tai – kad Žmogus bent kažkaip įsivaizduotų vykstančių gijimo ir transformacijos procesų fiziką.

Nėra prasmės reaguoti į tam tikrą kritiką iš „pažengusių Levašovo gerbėjų“, kurie to reikalauja, kad patvirtintų „SvetL“ programų ir „Generatoriaus“ darbo tikrovę. Aktyviai dirbanti nervų sistema, pavyzdžiui, kontroliuojama smegenims sąveikaujant su „SvetL“ programomis, gali išbraukti visus skaičiavimus, atliktus šiuolaikinės matematikos ir fizikos rėmuose. **NIEKADA** nepamirškite, kad **GENERATORIUS YRA GYVYBĖ**, ir net su savo „Smegenimis“. Tik taikydamas A. Hatybovo darbų gautas žinias, galėjau apibūdinti vykstančių procesų fiziką. Tačiau daugumai žmonių (mokslininkų, žinovų, gerbėjų) tai, deja, nesuprantama. Kodėl, išsamiai aprašyta trijose ankstesnėse knygoose, ir aš toliau apie tai rašau, vis dėlto tikėdamasis, kad toks supratimas ateis pas žmones. Jis atsiras tarp tų, kurie to siekia, bet, visų pirma, ateis (tiksliau, jau ateina) pas tuos, kurie pradėjo sąveikauti su „SvetL“ programomis ir pradėjo tai sąmoningai.

Kuo daugiau sužinojau iš N. Levašovo, A. Hatybovo ir kitų Rusijos mokslininkų, apie kuriuos jau rašiau, informacijos, tuo labiau įsitikinau, kad tai, kas šiandien vyksta gyvame organizme daugeliui žmonių, negali būti paaiškinta iš įprastų pozicijų ar racionalios logikos. Tiksliau: kartais gali, bet dažniau negali. Ir esmė visai ne ta, kad gyvas organizmas yra per sudėtingas Žmogaus supratimui. Situaciją geriausiai apibūdina dvi tikrai genialios citatos – pirmoji priklauso iškiliam fizikui Richardui Feynmanui⁸ antroji – broliams Strugackiams („Milijardas metų iki pasaulio pabaigos“).

„Gali būti, kad jūs niekada apie tai nesvajojote... Aš jums pasakysiu, kaip veikia Gamta, o jei jums nepatiks, kaip ji veikia, tai trukdys jums suprasti. Fizikai išmoko išspręsti šią problemą: jie suprato, kad nesvarbu, patinka teorija, ar ne. Svarbu, ar teorija pateikia prognozes, atitinkančias eksperimentą. Čia nesvarbu, ar teorija gera filosofiniu požiūriu, ar ji lengvai suprantama, ar nepriekaištinga sveiko proto požiūriu. Pavyzdžiui, sveiko proto požiūriu kvantinė elektrodinamika pateikia visiškai absurdišką Gamtos aprašymą. Bet tai visiškai atitinka eksperimentą. *Tad tikiuosi, kad galėsite priimti Gamtą tokią, kokia ji yra – absurdiška*“.

„Kam vertinti nežmogišką tikslingumą pagal žmogiškuosius standartus? Ir tada įsivaizduok: kokia jėga trenki sau į skruostą, kad užmuštum nelaimingąjį uodą? Juk toks smūgis gali vienu metu nužudyti visus apylinkės uodus. Ar, pavyzdžiui, koks tikslas statyti tiltą per upę lydekos požiūriu?“

Kitaip tariant, tam tikruose kūno veiksmuose (ypač reakcijose į jo pusiausvyrą sutrikdančius veiksmus) yra tam tikras modelis ar logika, tačiau dauguma žmonių (įskaitant gydytojus ir mokslininkus, ekspertus ir ekstrasensus) tai supranta taip, kaip suprato, pavyzdžiui, Levašovas ir Hatybovas, bet kuriuo atveju tai **NĖRA ĮMANOMA** šiame žinių etape. Daugeliui šios sąvokos yra panašios į savotišką „juodąją dėžę“, kurios principų jūs nesuprantate, tačiau galite vien tik iš patirties, eksperimentiškai nustatyti keletą būdų, kaip pakeisti jos veikimo būdą taip, kad apskritai jis pradėtų veikti aiškiai geriau. Ir kol kas nieko daugiau, bet ne mažiau. Galima sakyti taip – mes dažnai (bet ne visada) suprantame, kaip organizmas kažką daro, bet prastai, beveik visiškai nesuprantame, kodėl. Ir jei staiga išgirsite ar perskaitysite, kaip kažkas viską suprato ir gali viską paaiškinti iš kokios nors unikalioms savo teorijos pozicijų, tuomet turėtumėte žinoti, kad bet kurią tokią teoriją gali lydėti fiziologinis smalsumas, kuris akimirksniu panaikins visą jos pafosą ir universalumą. Arba **N. Morozovo žodžiais: „Didžiausia mokslo tragedija yra nuostabios teorijos sunaikinimas vienu mažu, niekšišku faktu**.“ Paprasčiau tariant, nėra ir negali būti jokių garantijų ir metodų, susijusių su „SvetL“ programų, kurios sąveikauja su Vartotojais. Kiekvienu atveju viskas yra individualu ir priklauso nuo daugelio faktorių, o ypač nuo Vartotojo smegenų genotipo. Viskas kaip kvantinėje mechanikoje – yra tik tikimybės – didesnės arba mažesnės. Labai didelė pasveikimo tikimybė, kaip rodo Programų naudojimo praktika, didelė tikimybė, kad smegenys išsivystys ir prisitaikys sąveikaujant su valdymo sistema (tačiau tikimybė pagrįsta žinių troškimu) ir tikimybė patekti į **Pirtį** (šiuo atveju jums reikia **šluotos ir kastuvo**).

N. Levašovas man pasakė (ir aš su juo visiškai sutinku dėl to), kad žmogus nori vieno – kad jam pirštu parodytų vietą, kur galėtų nusipirkti stebuklingą piliulę, kuri garantuotai padės. Ir apskritai aš tai suprantu. Galima, žinoma, su protingu žvilgsniu nešti nesąmones taip, pavyzdžiui, tai daro visokio plauko gydytojai, bet tai atrodo labai šlykščiai, ypač tiems, kurie žengė į Žinių kelią (nenustosiu to kartoti). Jie tyliai nuodytų žmones...

Be to, visi žino, kad jei kas nors jau susidarė **TAM TIKRĄ STABILŲ PASAULIO VAIZDĄ** (arba nuomonę apie ką nors), tai kiek argumentų, įrodančių jo įsitikinimų ar įsitikinimų klaidingumą, jam nepateikite, reakcija visada bus būti to paties tipo – susierzinimas, neigimas, atstūmimas, nenoras klausytis ir diskutuoti. Net jei tai, ką jam sakote, gali būti jam tikrai naudinga. Čia aš nekalbu apie **programas**, apie jas jau daug pasakyta. Kalbu apie paprastus ir visur esančius dalykus, pavyzdžiui, jūs sakote Žmogui: „Nereikia daryti kūno kultūros, nereikia eiti į sporto salę, nereikia važiuoti dviračiu tiek kilometrų“, ir jis žiūri į tave krauju pasrūvusiomis akimis... Paaikškinimas tam labai paprastas: viskas neįprastai **smarkiai pažeidžia vidinės harmonijos jausmą ir sukelia didelį diskomfortą**, o poreikis elgtis kitaip, nei esi įpratęs, stipriai smogia tavo pasididžiavimui – **juk turi pripažinti, kad klydai, o tai niekam nepatinka**.

Kitaip tariant, kalbame apie gerai žinomą ir itin nemalonią Žmogaus psichikos ypatybę – šališkumą, kai, kartoju, Žmogus ieško ir, kas būdinga, randa įrodymų išskirtinai to, kuo jis jau tiki, visiškai ignoruodamas viską, kas gali sukrėsti šį tikėjimą.. Tai yra, jei, vaizdžiai tariant, prieš Žmogų

pastatytas visas baseinas, pripildytas įvairiausios informacijos, jis viso to nenagrinės ir neanalizuos – iš ten išsirinks tik tą, kuris telpa į jo idėjas apie pasaulį. Visa kita, neatsižvelgiant į vertę ir naudingumą, bus priskiriama šiukšlėms, nesąmonėms, pinigų sukčiams ir pan. Taigi, pavyzdžiui, gydytojai nori tik išgirsti apie ankstyvą diagnostiką, gydymą vaistais ir savigydos nepriimtinumą (bet kokia alternatyva iš karto pažymima „pavojinga nesąmonė“). Prekiautojai **maisto papildais** (vadinamųjų maistinių medžiagų) – tik apie siaubingą visokių makro ir mikroelementų trūkumą organizme, kurį gyvybiškai būtina papildyti maisto papildais (pasižymiu, ne homeopatija, kuri yra atskiras pokalbis, bet su maisto papildais). Vegetarai – apie baisią mėsos „žalą“. Žaliavalgiai – apie terminio apdorojimo nepriimtinumą. Sportininkai – apie neįtikėtiną sporto naudą ir kt. Trumpai tariant, kaip buvo visiškai **TEISINGAI PABREŽTA: KIEKVIENAM- SAVO**.

Spręskite patys (tai iš mano patirties ir pokalbių su Nikolajumi) – tipiskam pacientui labai svarbu dekoracijos, pavyzdžiui, turėti kabinetą. Ar tikras specialistas gali būti be kabineto? Kad specialistas atrodytų kaip gydytojas. Ar tikras gydytojas gali dėvėti marškinėlius ir kepurę? Visi vaistai buvo su išsamiomis instrukcijomis. Ar įmanoma praryti tai, ko nežinai? Ir aš tai taip pat suprantu. Pagrindinė ir vienintelė gydytojo užduotis, net jei jis pats to nesupranta, yra pašalinti abejones ir įkvėpti pacientui pasitikėjimo. Tai pasiekama arba šlove, arba titulų gausa, bet tikrai ne gudriomis kalbomis. Toks gydytojas netgi gali išspausti pieno miltelius į tabletes pacientams – nedvejokite, jie pagirs ir patars kitiems.

Todėl didžioji dalis pacientų užkimba išskirtinai už „titulus“, o tie, kurie dar nepamiršo, kas yra „sąstingis“, kartais sveikatos įgyja užsiregistravę pas gydytoją prieš kelis mėnesius, sėdėdami eilėse daug valandų arba stovėdami trijų valandų eilėje dvidešimties laipsnių šaltyje Užtarimo vienuolyne – tam, kad *ten „pasveikimui pabučiuotų“* kai kurias relikvijas.

Iš minėtų dalykų kenčiantiems negaliu pasiūlyti nieko – nei kabineto, nei balto chalato, nei šlovės, nei titulų, nei eilių, nei garantijų. Galiu *siųsti tik... pirminiams šaltiniams*, o ten nori – skaityk (ir gilinkis), jei nenori – neskaityk. O pirminius šaltinius sukūrė Mokslininkai iš didžiosios raidės, iš kurių pats daug ko išmokau. Ir kadangi vienas žmogus išmoko, tai reiškia, kad teoriškai kitas gali mokytis. Kaip išmokau? Skaičiau jų kūrinius ir galvojau, galvojau ir perskaičiau ir, žinoma, turėjau unikalią galimybę užduoti klausimus ir gauti išsamius atsakymus į juos. Bet patys klausimai kilo po to, kai perskaičiau jų kūrinius – skaičiau ir galvojau, galvojau ir perskaičiau. Galite pabandyti ir jūs. Nežinau, ar tu ką nors suprasi, ar ne, ar tai tave kažkuo įtikins, ar ne, bet kito kelio, mano nuomone, nėra. Bet kokiu atveju, jei nepasiseks, nenusiminkite – ne visi gali būti astronautais, kažkas turi ir siūti batus. Štai kodėl *jei supranti, kad nieko nesupranti, nesidrovėk, grįžk prie N. Levašovo kūrybos ir bandyk dar kartą*.

2.5. Informacija ir intelektas – nuo paprasto iki sudėtingo

Grižkime prie informacijos – kaip buvo sakyta, tai yra viena svarbiausių energijų (magnetinės ir elektrinės) pirminės materijos savybių, perduodančios (nešančios savyje) pasaulį formuojančius konstruktyvios funkcinės būties išdėstymo tikslus, atspindinti visuotinę įvairovę esamame civilizaciniame besivystančiame makro- ir mikrokosminių energijų pasaulyje. Tai konstruktyviai nulemtas tobulumas pirminių energetinių medžiagų išdėstymas į stabilią ir funkcionalią (kontroliuojamą) būseną jų tarpusavio harmonijos su potencialiu gebėjimu atlikti darbą, kuris veikia mažiau stabilias energetines struktūras, suteikiant ar sulaužant esamą jų inercinės ar arsenalinės harmonijos pusiausvyrą neinerinės būsenos (materialios arba nematerialios pagal senąjį supratimą) atsiradusio įvykio laiko taktikoje, kaip užprogramuoto civilizacijos besikeičiančio „Sukurto pasaulio“ elementas. Šis apibrėžimas iš pirmo žvilgsnio sunkiai suprantamas, puošnus, tačiau talpus ir perteikia visą tą pačią informaciją iš šaltinio („OFC, sk. 1-4“⁹) į skaitytojo smegenis.

Svarbu suprasti, kad **INFORMACIJA** pagal **LEIDŽIAMAS FUNKCIJAS** skirstoma į tris tipus:

- pasaulį formuojantis charakteris;
- pažintinis charakteris;
- vadybinis charakteris.

Kiekviename valdymo lygmenyje informacijos tipas turi savo funkcinės savybes, kurios dėl sudėtingo privalomo elementinio buvimo kiekviename programos kūrimo etape, taip pat aktyvaus konstruktyvaus jų konstravimo ir formuojamojo valdymo veiksmo paprastumas sukuria tą bendrą visų natūralios energijų egzistavimo ir jų civilizacinės raidos procesų valdymo ir kontrolės harmoniją, kuri kartu formuoja formavimo modelius ir atitinkamą besivystančių programų harmoniją kiekvienam vystymosi harmonijos valdymo lygiui. Bet kuri gyva organinė medžiaga, kuri vienaip ar kitaip patenka į kūną iš išorės arba susiformuoja jame gyvenimo eigoje, vienaip ar kitaip **TURI KONTROLĖS PRIEMONES PER INFORMACIJĄ**, ir tai jau buvo paminėta trečioje knygoje. Be kita ko, tai reiškia, kad bet kuris audinys – nuo pooperacinių randų iki kraujo krešulių ir vėžinių navikų – gali gauti ir vykdyti tam tikras komandas. Ir kartais generuoja komandas, siunčiamas į išorę, bet vėlgi – per informaciją, kuri atitinka tai, kas vyksta arba reikalinga vykdam. Pavyzdžiui, komandos, skatinančios audinį augti arba, atvirkščiai, susinaikinti. Tik klausimas, kokios tai komandos, kaip ir kuo jos perduodamos. Informacija, jos analizė, pavertimas „komanda“ dėl sprendžiamos užduoties ir šiuo požiūriu sąveika su smegenimis perduodant informaciją, kurią Smegenys paverčia komanda – tai yra „SvetL“ programų kūrimo pagrindas. Tačiau informacija visada yra pirmoje vietoje. Kiekvienu konkrečiu atveju yra sava informacija pasaulį formuojančio, pažinimo ar valdymo pobūdžio rėmuose ir sava informacija konkrečiai teritorijai, kurioje sprendžiama užduotis. Būtent todėl buvo tikslinga iš naujo paleisti Komplexus, kai Naudotojas juda dideliais atstumais iš savo nuolatinės gyvenamosios vietos.

Situaciją galima iliustruoti paprastu pavyzdžiu iš kiek kitos srities. VHF transliavimo dažnių diapazonas Europoje yra nuo 87,5 iki 108 MHz, o Japonijoje – nuo 76 iki 89,9 MHz, t.y. aišku, kad diapazonai beveik nesikerta. Todėl japoniškas radijas (ta prasme, sukurtas specialiai Japonijai), atvežtas į Europą, čia gaudys mažai – tik radijo stotys, transliuojančias 87,5–89,9 MHz dažnių juostoje. Panašiai Europos radijas daugiausiai atmosferos trukdžių priims Japonijoje, nes nėra transliacijos virš 89,9 MHz.

Kalbant apie Žmogų, pavyzdžiui, šiurkščios storos kulnų nuospaudos tam tikromis aplinkybėmis gali visiškai išnykti savaime, be jokio pjovimo, įbrėžimo, pedikiūro ir viso kito, atidengdamos gležną rausvą odą (kaip vaiko). Tas pats pasakytina ir apie gerybinius bei piktybinius navikus – jie tam tikromis aplinkybėmis gali „iširti“, nereikalaujant jokių operacijų, spinduliavimo

ar bendro organizmo nuodijimo chemoterapija. Ir jie gali augti, ir atvirksčiai, gamindamos medžiagas, kurios visomis kryptimis siunčia signalus normalių ląstelių savaiminiam sunaikinimui, o tai sukelia Žmogui kacheksiją, t.y. sparčiai progresuojantis išsekimas, apie kurį sakoma: „žmogus perdegė nuo vėžio“. Tai irgi informacija, tiksliau, „SvetL“ programos šiuo sunkiausiu žmonių gyvybės palaikymo sistemos pertvarkymo metu yra savotiškas iš Valdymo sistemos gaunamos informacijos, kurią priima (arba nepriima) Smegenys, „filtras“ ir „regulatorius“, o ne tik gyvybės palaikymo ir sveikatos gerinimo klausimais.

Ne viena medicinos specialybė (išskyrus, galbūt, neurologiją, ir net tada primityviame lygmenyje) **NELAIKO SERGANČIO ŽMOGAUS SISTEMA**, kurioje būtina užmegzti (keisti) informacinius ryšius. Taip pat išsakysiu dar vieną esminę mintį: visi žino, kad jei pamiršite kur nors maiše žiemą (ar net anksčiau) pirktą bulvę, tai pavasarį ji garantuotai išdygs. Bet kaip bulvė žino, kad jau laikas? Bet bulvė net nesiejama su gyvu daiktu... Daugelis procesų Žmoguje vyksta dėl tos pačios priežasties. Kažkas mano, kad tai kažkoks biologinis laikrodis, tiksiantis kažkur. Bet tai vis tiek yra ta pati informacija, kuri ateina tam tikru metu ir yra suvokiama (arba šiandien, kai kuriais atvejais, nesuvokiama) Smegenų.

Tiesą sakant, tai yra universalių energijų egzistavimas, įkūnytas per jų egzistavimo harmonijos įgijimą konkrečiau Žmogaus arba, tiksliau, specifinio Smegenų genotipo, atžvilgiu. Tai gali vykti **TIK KONTROLIUOJANT –IR NIEKO DAUGIAU**, nes pats energijų egzistavimas yra kontroliuojamos būsenos kosmofiziniai procesai. A. Hatybovas pristatė supančios kosmofizinės erdvės ir besivystančių holografinių pasaulių sampratą, nes į Visatos erdvę **įeina** nesibaigiantis holografinių erdvių ir srautų skaičius. Tą patį galima pamatyti ir N. Levašovo darbuose, o ypač suprantamai – jo knygoje „Nehomogeniška visata“. Ta holograma, kuri dabar reliatyvistinėje fizikoje kuriama pasitelkiant nuotraukas ir lazerines sistemas, yra tik supaprastintas apytikslis galimybės suprasti tikrąją holografinių struktūrų padėtį ir formas, simbolis. Tačiau vaizdavimo ir demonstravimo procesas jau vyksta!

Komplekso „SvetL“ generatoriuje, kai Programos sukuria kažkokį nevienalytės informacijos „eterį“, jo srautai sąveikauja su baltymo–nukleorūgščių formato ląstelėmis, įtakoja visus jų buvimo procesus per smegenis, kaip kontrolės veiksmą. Baltymai yra pagrindinis gyvybės substratas. Neįmanoma paneigti DNR ir RNR svarbos, be kurių gyvybė negalėtų tęstis ilgai. Tačiau DNR ir RNR funkcijos neperžengia jų baltymų kodavimo ribų (išskyrus savaiminį kopijavimą), todėl jų vaidmuo nėra taip glaudžiai susijęs su gyvybe kaip baltymų vaidmuo. Ląstelės ir kūnas (marškiniai) iš jų, didžiulė žmonių smegenų funkcijų įvairovė (ypač), susiformavusio intelekto lygis (protas su visais jo konstruktyviais bruožais, primestais žmonėms ir gebėjimu atspindėti žmogaus realijas bei supančią tikrovę) **IR NE DAUGIAU**. Aplinkos vadybos procesuose vyksta rimti pokyčiai. Kalbėjau apie tai išsamiai. Tačiau Intelektu būsenos, Smegenų funkcijos ir taip toliau yra inertiškos, o **4XX genotipe** jos negrįžtamai atmetamos nuo tokių pokyčių suvokimo.

Taigi informacinė aplinka pasikeitė, ji grįžta į savo prigimtą būseną, kaip ir visame makrokosmose, mūsų erdvės laiko daliai, o kūnas ir Protas atsilieka arba negali prisitaikyti. **Būtent dėl šios priežasties įvyko visiško Intelektu vystymosi sustojimo procesas**. Tai reiškia, kad Proto tobulinimo procesas šiandien sustabdytas! Tačiau tai nereiškia, kad vystymosi procesas, įskaitant Priežastį, buvo sustabdytas. Dėl to kyla vadinamoji Intelektu krizė, kuri suprantama ir stebima kaip tam tikras, kasdieniškai kalbant, infantiliškumas arba nesupratimas to, kas vyksta aplink žmones. Jis toks vienodas, kad nematomas žmonių visuomenės aplinkoje. Kaip savo raštuose sako B. Makovas: „dauguma žmonių **įgavo neprotingą būseną**“. Tai yra pagrindinės visų dabartinės žmonių bendruomenės bėdų priežastys. Taip, būtent tokiu laikotarpiu reikia būti labai atsargiems su žmonėmis, pateikiant bet kokią naują informaciją, nes tai gali rimtai pakenkti proto būsenai, sukeliant visišką netvarką idėjose apie tai, kas vyksta ir apie pasaulį kaip visumą. Būtent todėl buvo

priimta „SvetL“ programų skleidimo nuo žmogaus žmogui strategija ir tik savarankiškai sužinant informaciją apie Programų galimybes.

Kompleksų, sukurtų kaip N. Levašovo generatoriaus platforma, testai dėl jų darbo leistinumo naujosios valdymo sistemos rėmuose, žmonių gyvybės palaikymo sistemos pakeitimų, sukurtų „SvetL“ programų „pririšimo“ prie naujosios (gimtosios) Žemės valdymo sistemos buvo vykdomi dėl tos pačios priežasties. Šie „bandymai“ buvo sėkmingi. Paprasčiau tariant, gavau „leidimą“ (ir ne tik iš CPS) naudoti „SvetL“ programas žmonėms, siekiant ne tik tobulėti, bet ir pritaikyti savo smegenis prie greitai besikeičiančių realijų. „SvetL“ programos šiandien yra tikri pagalbininkai žmonėms, norintiems patekti į **Pirtį** ar bent persirengimo kambarį. Dar kartą pabrėžiu – „SvetL“ Programų Vartotojų atkūrimo procesas yra tam tikras priedas prie galimo smegenų vystymosi su visomis pasekmėmis iki gyvenimo pratęsimo (nejuokauju), arba, jei smegenys neturi vystymosi perspektyvų, jos tampa pagrindine gydymo priemone (pradžia), ir tai turi būti traktuojamas ne pašaipiai (tyčios yra likimas tų, kurie ją turi – Smegenys, tiesiog nėra), o su visišku supratimu. Šis supratimas yra smegenų vystymosi etapas. Čia noriu atkreipti jūsų dėmesį į tuos, kurie jau naudojasi „SvetL“ programomis arba rimtai galvoja apie programas. Pereinamuoju laikotarpiu tam tikra dalis žmonių, norinčių patekti į **Pirtį**, jei jie ten pateks, bus lydimi ir aprūpinami nauja valdymo sistema per svarbų procesą – žmonių smegenų integraciją **Į AUKŠTESNĖS ENERGIJOS OKTAVŲ BŪSENAS**. Praleidę smulkmenas, tokią žmonių dalį apibrėžkime kaip „*bandantys integruotis į būsimą būseną*“. Šių žmonių naudojimas „SvetL“ programomis pagreitina aukštesnių energijos oktavų įgijimą. Dauguma likusių žmonių (tų, kurie atsidūrė persirengimo kambaryje) dalyvauja šiame procese per kelias kartas keičiantis, išsaugant buvusio biologinio išlikimo galimybę, tai yra kaip „*sąlygiškai integruojantis*“. Likusi (tam tikra) dalis žmonių dėl keleto priežasčių negalės integruotis, galimas jos biologinis išgyvenimas, bet be kartos tęstinumo – kaip „*išeinantys*“... Bet net ir jiems „SvetL“ programos yra tikslingos ir reikalingos, kodėl – manau, kad tai jau aišku.

Mūsų paskutiniame susitikime su N. Levašovu po ilgo pokalbio, jau pabaigoje, jis atsivertė tekstą kompiuteryje, atskirai paryškintą ir pabrauktą. Kaip vėliau paaiškėjo, tai buvo ištrauka iš Žmonijos formavimosi pagrindų (OHF). „Paimkite tai kaip supratimą apie tai, kas vyksta, ir elkitės tiksliai pagal tai, ką iš to suprantate“, – sakė jis. „Vyksta priežasčių karas, jis labai skiriasi nuo karų, kuriuos kariauja žmonės mūsų planetoje. Jį vykdo ne žmonės, o iš dalies sąlygiškai įtraukiant juos į atskirus vaidybinio pobūdžio epizodus ir tuos ribotus procesus, kurie savo esme tiesiogiai susiję su tam tikrų būsenų korekcija įvairiose jų būties srityse. Tačiau toks minčių karas priveda prie vieno iš jų visiško pašalinimo! *Jūs, aš, Makovas, Hatybovas ir kiti, kiekvienas savo sektoriuje, esate šio karo dalyviai. Aktyvūs dalyviai...*“ – tęsė jis ir labai įdėmiai pažvelgė į mane, tarsi norėdamas įsitikinti, kad esu pasiruošęs tai suprasti. Vis dar prisimenu tą jo žvilgsnį, nešantį viltį ir pasitikėjimą tuo, ką jis padarė: „Ir su visapusišku supratimu darykite taip, kaip jums atrodo tinkama technologijų srityje, nepamiršdami apie jų „plėtrą“ ir pritaikymą pagal gautus rezultatus ir būsimus įvykius. Tačiau atminkite, visada atsiminkite – šiame kare svarbiausia yra informacija plačiaja to žodžio prasme. Tai žino ir tie, kurie mums prieštarauja. Jų taikymo rezultatai matomi iš pirmų lūpų.“

Informacija šiandien yra pagrindinis **XXI amžiaus ginklas**. Kas sekundę milijonai žmonių į tinklą įkelia informacijos apie save ir savo artimuosius, eiliniam Žmogui tokią informaciją rūšiuoti ir pritaikyti sunku. Programos gelbsti, bet jos nespėja nuo šniokščiančio pranešimų, nuotraukų, vaizdo įrašų, apsilankymų registracijų srauto. Žvalgybos agentūros ir rinkodaros specialistai naudoja vis daugiau naujų informacijos rūšiavimo algoritmų. Žmogus yra socialinių tinklų ir pasaulinio žiniatinklio malonėje, internetas tampa žaislu įgudusių lėlininkų rankose. Daugelis žmonių nebesugeba adekvačiai suvokti tinkle gaunamos informacijos, todėl kyla daug problemų, kurios tik didėja ir ateityje kels grėsmę visiems žmonėms. Informacijos yra per daug ir jos augimo negalima sustabdyti... Galima tam prieštarauti? Tam galima ir reikia prieštarauti, tik pačios informacijos svarbumas, kurią rūšiuoja kiekvienas Žmogus, jos supratimas (kviečiai atskiriami nuo pelų) ir savos

informacijos kūrimas remiantis Tiesa, yra aktualus. Ir mes tam turime viską, jau yra parašytų kūrinių, kuriuos žino milijonai žmonių, N. Levašovo darbai (bent jau pirmoje peržiūrėtoje apytikslėje), A. Hatybovo darbai ir kitų šioje knygoje minimų autorių darbai irgi. Ir, svarbiausia, yra sukurtos „SvetL“ technologijos. Jų vystymasis, nesvarbu, kaip kas nors su tuo susijęs, minimas šioje knygoje. Kai rašiau šias eilutes, gavau visiško neadekvatumo pavyzdį tų, kurie vis dar įsivaizduoja save (automatiškai) visų ir visko valdovais. Daugiau apie tai vėliau.

2.6. Patirtis ir informacija

2016 m. rugpjūčio mėn. radau patvirtinimą tam, apie ką kalbėjomės su Nikolajumi Levašovu, kai *buvo iškeltas kamieninių ląstelių* ir visko, kas su tuo susiję, klausimas ateityje plėtojant šią „kryptį“. JAV nacionaliniai sveikatos institutai (NIH) pranešė ketinantys atšaukti *chimerų kūrimo moratoriumą*¹¹.

Kalbame apie prieštarai vertinamus, etikos požiūriu, eksperimentus, kurių metu į gyvūnų embrionus suleidžiamos Žmogaus kamieninės ląstelės – dėl to susidaro organizmai, jungiantys gyvūno ir žmogaus savybes. Mokslininkai juos vadina chimeromis.

Senovės Graikijoje mitologiniai monstrai su liūto galva ir kaklu, ožkos kūnu ir gyvatės uodega buvo vadinami chimeromis. Tos pačios chimeros yra organizmai, turintys genetiškai nevienalytę medžiagą. Jie galėtų pasitarnauti kaip patogūs biologiniai modeliai tiriant įvairias ligas, tokias kaip vėžys ar neurodegeneraciniai sindromai, ir galėtų tapti organų, skirtų transplantacijai, šaltiniu. Bet tai yra specifinių smegenų genotipų, kurie daro viską, kad kažkaip pratęstų savo egzistavimą, įskaitant biologinį egzistavimą, automatiškumo pasekmę. Tai

bergždžios pastangos, bet bjaurius dalykus galima „padaryti“, o jau daroma daug, ir ne tik panašių.

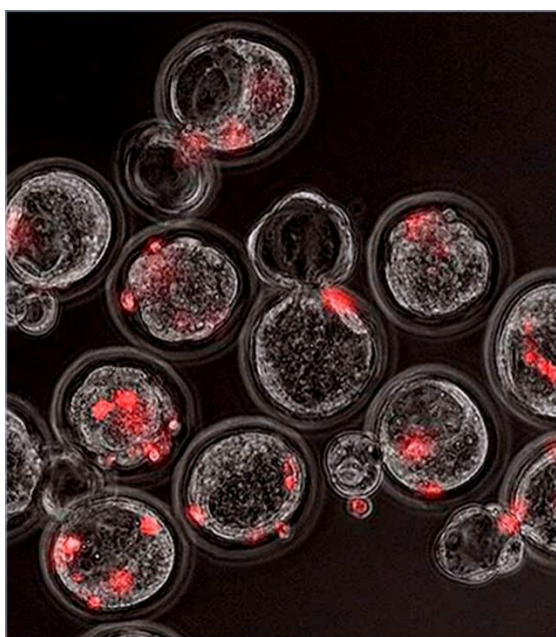
Kuriant chimeras **NAUDOJAMOS PLURIPOTENCIJOS SAVYBĖ TURINČIOS KAMIENINĖS LAŠTELĖS**. Kitaip tariant, jie gali virsti bet kokiomis Žmogaus vaisiaus ląstelėmis. Ląstelės įvedamos į pavyzdinių organizmų (pelių, žiurkių, beždžionių, kiaulių ir kitų gyvūnų) embrioninius audinius labai ankstyvose stadijose, po kurių embrionui leidžiama toliau vystytis. 2015 m. rugsėjį NIH išreiškė **susirūpinimą**, kad *jei kamieninės ląstelės būtų suleistos į pelių smegenis, rezultate gali būti graužikai su pakitusiais kognityviniais gebėjimais* – tai yra „super intelekto“ gyvūnai. Todėl NIH, kuri skiria dotacijas biomedicininiams tyrimams, nusprendė nefinansuoti chimerų eksperimentų, kol jų ekspertai išnagrinės etikos problemą.

Tačiau kai kurios JAV tyrimų grupės jau užsiima chimerų kūrimu. „MIT Technology Review“ praneša, kad 2015 m. buvo atlikta apie 20 bandymų *gaminti kiaulių-žmonių ir avių-žmonių chimeras*. Kol kas nepaskelbtas joks mokslinis darbas, taip pat nebuvo pranešimų apie sėkmingą gyvūnų auginimą su žmogaus audiniais. Aišku, kodėl toks „slaptumas“.

Atkreipkite dėmesį į vaizdą, kurį padarė Hiromitsu Nakauchi ir kolegos iš Tokijo universiteto. Iš kairės į dešinę: įprasta pelė, pelė su žiurkės narvais, žiurkė su pelės narvais, normali žiurkė. Eksperimentuose su chimeriniais organizmais derinama ir genų inžinerija, ir kamieninių ląstelių biologija. Neužtenka vien į gyvūno embrioną įvesti pluripotentių ląstelių, nes tokiu atveju gali pasirodyti organizmas, turintis katastrofišką vystymosi sutrikimą. „Mokslininkai“ vaisiuose dažniausiai „išjungia“ genus, kad jie negalėtų suformuoti specifinių audinių. Šiuo atveju kamieninės ląstelės imasi užduoties suformuoti trūkstamą organą, kuris niekuo nesiskiria nuo Žmogaus, todėl yra tinkamas transplantacijai.

Pasak kardiologo **Danielio Garry**, pirmieji šio metodo bandymai buvo atlikti jo laboratorijoje. Tyrėjai sukūrė kiaules, kurioms trūko kai kurių skeleto raumenų ir kraujagyslių. Tokie gyvūnai nebūtų gyvybingi, tačiau mokslininkai prie embrionų pridėjo kamieninių ląstelių iš kito kiaulės embriono. Rezultatai padarė tokį didelį įspūdį JAV kariškiams, kad jie skyrė Gerry **1,4 mln** paramą. Mokslininkas ketino tęsti tyrimus nepaisydamas **NIH moratoriumo** ir buvo vienas iš 11 autorių, paskelbusių laišką, kuriame kritikuojamas biomedicinos centro sprendimas. Mokslininkai teigė, kad **NIH moratoriumas** kelia grėsmę kamieninių ląstelių biologijos, vystymosi biologijos ir regeneracinės medicinos vystymuisi, ir išreiškė abejones, kad naudojant kamienines ląsteles

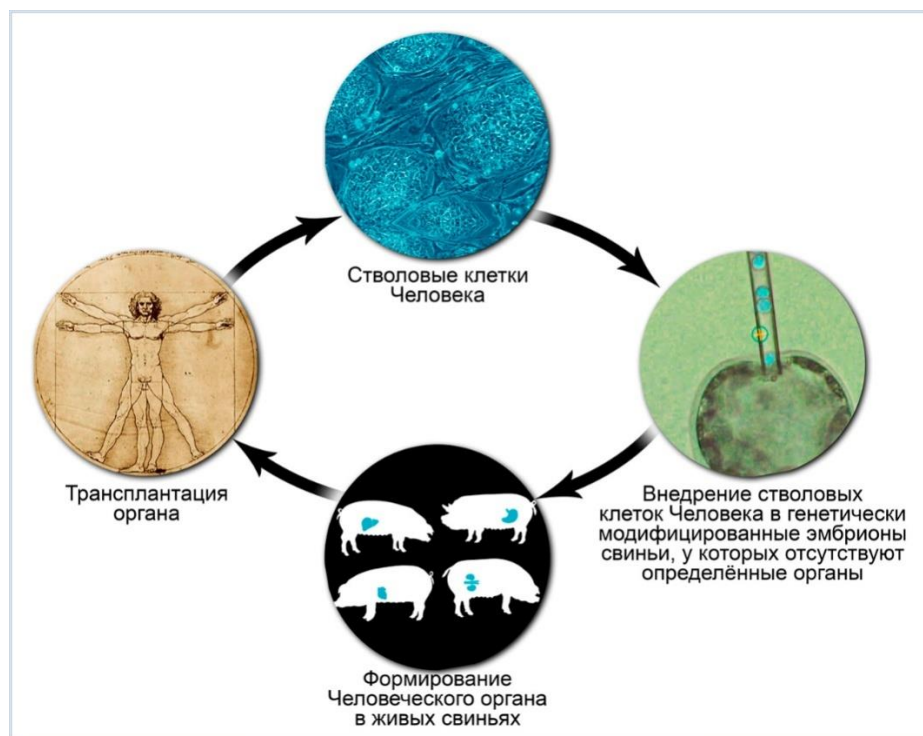
įmanoma gauti **AUKŠTO INTELEKTO „ŽMOGAUS“ GYVŪNĄ**. Visų pirma jie atkreipė dėmesį į tai, kad

eksperimentai ksenotransplantacijos srityje, kai žmogaus nervinės ląstelės įvedamos į pelių smegenis, nepadėjo atsirasti pernelyg protingiems graužikams.

Paveiksle pavaizduotos žmogaus kamieninės ląstelės (raudonos) pelių embrionuose **blastocistos** stadijoje¹²

Embriologai tiria vaisius, kad sužinotų, kiek žmogaus kamieninės ląstelės prisideda prie vaisiaus vystymosi. Tačiau, nepaisant to, kad atskiros laboratorijos yra perdraudžiamos, chimeriniai gyvūnai jau egzistuoja, pavyzdžiui, *pelės, turinčios žmogaus imuninę sistemą*. Tokie gyvūnai sukuriama į jau gimusių graužikų kūną patekus kepenų ir užkrūčio liaukos ląstelėms iš abortuotų žmogaus vaisių.

Didžiausią mokslininkų susidomėjimą kelia chimerų kūrimas blastocistos stadijoje, kai vaisius yra „rutulys“, susidedantis iš kelių dešimčių ląstelių. Šis metodas vadinamas embriono papildymu. 2010 m. Japonijos mokslininkams pavyko sukurti pelių, kurių kasa buvo sudaryta tik iš žiurkių ląstelių. Pagrindinis darbo autorius Hiromitsu Nakauchi vėliau nusprendė sukurti „kiaulė-žmogų“, dėl kurio jis turėjo persikelti į JAV, nes Japonijos moksliniai komitetai nepritaria tokiems eksperimentams. Dabar mokslininkas dirba Stanfordo universitete, gaudamas Kalifornijos regeneracinės medicinos instituto dotaciją. Pasak jo, **pluripotentiškiausios**¹³ jo laboratorijoje į embrionus suleistos ląstelės yra pagamintos iš jo paties kraujo, nes biurokratinės kliūtys neleidžia įdarbinti pašalinių savanorių.

Chimerų naudojimas kaip organų inkubatorius

Dauguma žmonių, išgirdę žodį „chimera“, įsivaizduoja pamišusių mokslininkų sukurtus monstrus. „Mokslininkai“ visais būdais įrodo, kad žmogaus ląstelės iš tiesų gali daugintis ir suformuoti visaverčius ir sveikus gyvūnų organus. Pelės ir žiurkės yra gana artimos genetiškai, todėl chimerų sukūrimas šiuo atveju nėra problema. Žmonių ir kiaulių atveju viskas gali būti kitaip. Mokslininkai jau tiria kiaulės embriono papildymą žmogaus kamieninėmis ląstelėmis. Tyrimai pradėti patvirtinus trims bioetikos komisijoms. Stanfordo universitetas, kuriame atliekami tyrimai, apribojo embrionų vystymosi laiką iki 28 dienų (kiaulės gimsta 114 diena). Tačiau vaisius bus pakankamai išsivystęs, kad galėtų nustatyti, kaip gerai susiformavo organų užuomazgos.

Neseniai NIH pasiūlė moratoriumą pakeisti papildoma etikos ir gyvūnų gerovės ekspertų komiteto peržiūra. Taigi vystymosi tendencija šia kryptimi yra akivaizdi. Tačiau esu tikras, o tiksliau, žinau, kad visi šie „eksperimentai“ niekur neprives, išskyrus, galbūt, tų (genotipų), kurie glosto tokios sėkmės viltimi, siaubą, pažadus ir pinigų švaistymą. Ir joks NIH nepadės. Nėra sėkmių ir nesėkmių. Yra tik patirtis ir informacija. Ir yra rezultatas. Štai kodėl aš taip išsamiai kalbu apie viską, kas susiję su „SvetL“ programų sąveika su smegenimis. Vartotojas yra ne tik sveikatos gerinimo procesuose gyvybės palaikymo sistemos pokyčių rėmuose, bet ir informacijos kūrimo, jos priėmimo, poveikio (suvokimo) ir paskirstymo klausimais, priklausomai nuo poreikio.

2.7. Ekskursija į ISTORIJĄ, ARBA kaip skaičiuoti ir į ką pūsti...

Norint „pūsti“, reikia mokėti skaityti ir suprasti, kaip pūsti ir ką pūsti, kad neatsirastų visokių informacinių ekscesų, kurie dėl savo netinkamumo gali nulemti tam tikras neigiamas pasekmes.. Ir tai yra informacija.

Žemėje po potvynio dažniausiai naudojama *10-oji skaičių sistema*. Tai patogesnė nei kitos skaičių sistemos tiek skaičiavimo, tiek vaizdavimo prasme. Skirtingai nuo karvės, kuri naudojasi dvinare sistema (kanopos dalijamos į dvi dalis), kaip mėgo sakyti A.Hatybovas, žmogus, kaip gamtos karalius, jam iš vienalaščio (pagal Darviną) perduotas rankas ir koja, paprastai gali naudotis jau paruošta 10-ąją skaičiaus sistema.

Nereikia priminti, kad rankų ir kojų (taip pat ir pirštų) skaičius tarp visų tautų, net ir tarp išrinktųjų, buvo maždaug vienodas, todėl mokslų karalienės enciklopedijoje – „**Matematinė enciklopedija**“¹⁴ nurodoma, kad pagal molio plokštes (ir tai, kaip žinoma, patvariausia medžiaga Žemėje), visos tautos naudoja 10 skaičių sistemą. Šiek tiek skiriasi tik atskirų skaičių rašymas ir trigubų integralų skaičiavimo metodai. Be to, kompiuterio išradimas nieko naujo neatnešė – skaičius π buvo apskaičiuotas, ir gana tiksliai, tuo pačiu metu kaip ir lanko ir strėlės išradimas. Beje, kai buvo išrastas kompiuteris, gamtos karalius nepasivargino visiškai perkelti 10 skaičių sistemos į kompiuterių bazę, o panaudojo *dvejatainę*, rodančią visai gyvybei Žemėje, kad kompiuteris vis dar yra žemiau žmogaus išsivystymo požiūriu ir nepajėgus savarankiškai kurti upių ir statyti elektrinių. Tačiau, kaip ir bet kurioje statinėje, derva taip pat pasitaiko istorijoje. Anglija pristatoma kaip tokia derva, kuri gali sugadinti visą loginę 10-osios sistemos vizualinio panaudojimo konstrukciją. Kadangi ši šalis yra toli nuo pagrindinės civilizacijos ir negalėjo manyti, kad Žemėje egzistuoja kažkas kita, ji buvo priversta naudoti savo skaičiavimo ir metrinės sistemas. Pavyzdžiui, *kiemas, svaras, šilingas ir kt.* Tiesa, šio amžiaus pabaigoje Angliją pagaliau pradėta supažindinti su pasaulio civilizacija ir tas nelemtas nesusipratimas, kad Anglija civilizuotame amžiuje buvo tankaus kliedesio dėl rankų ir kojų pirštų skaičiaus nešėja, jau buvo ištaisytas, enciklopedijose šis nesusipratimas nebėra aptariamasis. Tačiau galima padaryti ir pastabą – tik Anglijoje jie pastebėjo, kad gamtos karalius, be rankų ir kojų pirštų, turi ir kitų išsikišusių kūno dalių, o viskas, kas išsikiša, buvo suskaičiuota. Galbūt po potvynio Anglijoje buvo gana karštas klimatas (skirtingai nuo likusios teritorijos, kurioje buvo stebimas apledėjimas), ir žmonės galėjo drąsiai

suskaičiuoti viską, ką pastebėjo savyje ir savo kaimynuose. Laikui bėgant klimatas susilygino, todėl Anglija be didelio pasipriešinimo perėjo prie 10-osios skaičių sistemos naudojimo kasdieniame gyvenime. Tačiau Anglijos gudrumas yra tas, kad ji 12-ą skaičių sistemą perdavė visai civilizuoti žmonijai, ir būtent šis perkėlimas nulėmė civilizacijos raidos likimą. Visuotinai priimta, kad muzikoje (fortepijonas) yra tik vokiškos ir prancūziškos garso sistemos. Atidžiau pažvelgus paaiškės, kad **oktavoje yra 12 klavišų**, taigi, kad ir kaip jie skambėtų, tai yra angliška sistema.

Be to, buvo priimtas **7 lygių registras (do, re, mi, fa, sol, la, si)**, pridėtas 5 pustoniais – pagal **pirštų skaičių**. Dėl piktnaudžiavimo anglų sistema kai kurioms tautoms reikėjo suderinti kai kuriuos išsikišusius skaičiavimo sistemos elementus su anglų sistema, o šių elementų sutrumpinimas (pagal pustonius), Darvino teigimu, turėjo susiderinti su muzikos diapazonu, kurį visa civilizacija priėmė kaip pagrindą. Nežinia, kiek pustonių išsikišusių kūno dalių reikia nupjauti, kad harmoningai įsiliėtų į pasaulinę civilizaciją. Tiesa, kai kuriose šalyse įprasta iš viso pašalinti (pavyzdžiui, tarnaujant haremuose) atskirus skaičiavimo elementus, tačiau šiuo metu tai netrukdo atlikti reikiamų skaičiavimų, ypač išradus kompiuterį. Žinoma, galima iškelti hipotezę, kad po potvynio visos pelės pabėgo į Angliją, o katės, norėdamos jas suskaičiuoti **naudojo savo skaičiavimo sistemą**, kas buvo pastebėta. Toks kačių įprotis išliko iki šių dienų, o kai neturi ką veikti, jos prisimena apie laisvą gyvenimą Anglijoje ir pradeda skaičiuoti suvalgytų pelių skaičių. Paslaptis čia ta, kad civilizauta žmonija vis dar nežino, kodėl katės naudoja skaičiuojančius (tai yra išsikišusius) elementus – kaip skaičiavimo sistemą ar kaip muzikos centrą (o jei tai siūstuvai?).

Kartu su „tuzino“ sąvoka yra ir „prakeiktas tuzinas“. Tai, matyt, kažkas iš genetikos srities – kai vietoj vieno skaičiuojančio elemento yra antras dublis (apibūdino Bernardas Shaw). Grojant fortepijonu kartais naudojamas metronomas, o čia reikėjo įvesti laiko sąvoką – **12-oji sistema, padauginta iš 5 kairės pėdos pirštų, duoda sekundžių skaičių, o padauginta iš 5 dešinės pėdos pirštų, duoda minučių skaičių. 24 valandos yra primityvi susituokusi pora**. Tolesnį kalibravimą gali atlikti žvaigždės, tuo pačiu principu – 12 mėnesių, 12 zodiako ženklų.

Ne veltui laiko nuoroda eina per istoriškai nusistovėjusias idėjas apie laiką ir erdvę (Grinvičo dienovidinis). 12-oji skaičių sistema į Rusiją atkeliavo iš pasakų (4 pasaulio ir 3 judėjimo kryptys). **Anglų matematikas Hamiltonas** (gyveno Dubline) į matematiką įvedė 12-ąją sistemą žaidimo forma (**12 pusių dodekaedras**). Pastebėtas vienas Hamiltono uždavinio sprendimo kompiuteriu ypatumas – kaip tik šioje problemos dimensijoje visi egzistuojantys tokių problemų sprendimo būdai (išvardijimas) ir „**Kaleidoskopo**“ metodas¹⁵ suteikia tą patį sprendimo laiką.

Nereikia pamiršti, kad prieš daugelį šimtmečių, kai britai neįtarė, kad Žemėje egzistuoja trečiosios šalies civilizacija, jie bandė kosmose rasti bent kažkokią civilizaciją, kuriai pietuose pastatytą observatoriją. Anglija ir perdavė atitinkamą informaciją į kosmosą. Po kelių šimtų metų atsiliepė „Mėlynoji žvaigždė“, kuri pirmiausia prašė valdyti simboliką (pavyzdžiui, keltų kryžius, simbolizuojančia **informacinio bloko talpa, nulemtą vandenilio H2** struktūros, bet daugiau apie tai žemiau). Simbolika pradėta demonstruoti ant kviečių laukų, tačiau britai jau buvo pamiršę ne tik ką ir kam siunčia, bet ir simbolių reikšmes. Tačiau tamplieriai buvo įpareigoti naudoti šią simboliką savo veikloje, kurią jie įgyvendino.

Besikuriantys sluoksniai sužadina BBC specialistų susidomėjimą ir visi mosikuoja rankomis – kažką pažįstamo, bet nesuprantamo. Kas turi būti apkaltintas apskritimų fenomeno paaiškinimu? **Visų pirma – bažnyčia**, kadangi ji jau turi **neapmuitinamos** degtinės prekybos patirties, jai išaiškinti apskritimų prigimtį yra visai paprastas dalykas.

Pirma, kai kuriuose apskritimuose aiškiai matomas kryžius, o tai reiškia, kad prie įėjimo į ratą galima pastatyti kasininką. Galite sugalvoti ir tada išdalinti (bažnyčioje nieko nedaroma nemokamai) jų parapijiečiams. Negalite su savimi pasiimti apskritimo, negalite jo įdėti į reklamjuostę, bet kiek daug šventų vietų galite sukurti!

Antra, mokslas (oficialus). Tačiau mokslas jau turi savo ratus. Anksčiau tai buvo sinchrofasotronai, šiandien jie yra hadronų greitintuvai. Užsiimti kažkokiais rateliais ir net dirbamose žemėse, kur anksčiau visi mokslininkai buvo varomi nuimti derliaus, be finansavimo, be butų, vasarnamių, laipsnių – su lazda to nepavyrysi..

Trečia, neformalus mokslas. Tai visokie burtininkai, raganos, mokslininkai iš didelio kelio, ekstrasensai, ufologai ir kt. Čia reikia nepamiršti, kad pirmajame etape visas apskritimų tyrimo darbas buvo pagrįstas entuziazmu, tada norėjau sužinoti, ar Marse ar Plutone yra apskritimų ir ar problemos kaina viršys Žemės BVP. Tačiau būtent čia reikia **ieškoti 12-osios skaičių sistemos šaknų**.

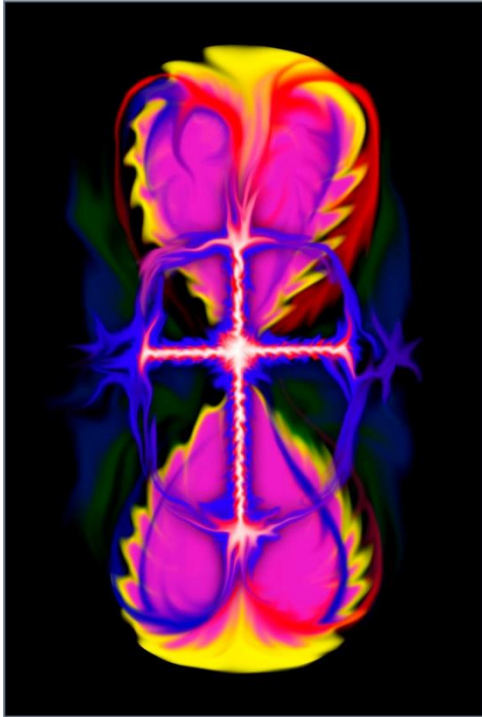

Nežinia, į kurią pusę britai apsisuko informacijos perdavimo metu ir kokia seka (ir kiek žmonių tame dalyvavo), tačiau perdavimo būdas pasirodė gana paprastas. Informacijos perteklius visada yra žalingas, ypač Kosmose, o 12-oji skaičių sistema pasirodė tokia informatyvi, kad turėsime prie jos grįžti dar kartą, bet ne jau pasiektame lygyje, o bendravimo su civilizacija Kosmose lygiu.

Taigi turime 12×12 matricą. Jei pradėsite nuo 0, tai maksimalus elementas yra 143. Iš viso matricoje yra 144 elementai (10-oje skaičių sistemoje). Tačiau 12-oje sistemoje tai atitinka 100 ($144_{10} \rightarrow 100_{12}$). Sunumeruokime visus matricos elementus skalėje 144 ($n/144$). Čia reikia pažymėti, kad 26_{10} abėcėlės raidžių yra 22_{12} , o šio fakto nežinojimas lėmė, kad pasirinktų Žemės gyventojų bendravimo kalba **PASIRODĖ NE ITIN PATOGI**, nes jie nukopijavo tik raidžių skaičių, nežinodami skaičių sistemos. Statant 12-ą sistemą, tam tikras debesų įtakos būdas (kiekvienam mėnesiui) turėjo formuoti orus, tačiau čia Golfo srovė pasirodė esanti ranka, ir šis poreikis dingo. Tačiau tokia galimybė išlieka, o artimiausiu metu bus galima ne tik kurti ilgalaikes orų prognozes, bet ir paprasčiausiu būdu jas kontroliuoti. Anksčiau buvo pranešta apie apskritimų buvimą pasėlyje, kuris sudaro „mėlynąją žvaigždę“. Galbūt tai yra klausimas, ar Žemėje buvo išspręsta apskritimo kvadratūros problema. Iki šiol šią problemą bandoma spręsti tradiciniais metodais, o kol ji nebus išspręsta, kitos Kosmoso civilizacijos juoksis iš klonavimo ir noro sukurti gyvą ląstelę, nežinant pagrindų. Tačiau šią užduotį *N. Levašovas* „sugebėjo“ išspręsti, o *A. Hatybovas* apibūdino paties proceso fiziką. Visa tai įkūnyta sukurtame komplekse „SvetL“ ir jo programose. Todėl kitos civilizacijos nebejuokina. Taip atrodo Generatorius, kurį ant mano ženkle (žiedo, apie kurį rašiau ankstesnėse knygose ir straipsniuose) įtaisė N. Levašovas.

O taip atrodo iš Prancūzijos į Šiaurės vakarų regione esančią Rusiją perkelta Generatoriaus darbas tam tikrą laiką, atliekant tam tikrus darbus bendradarbiaujant su „SvetL“ programomis.

Pastebima, kad prieš atsirandant apskritimui ant pasėlių pasigirsta garsas – *žemas dažnis pamažu virsta aukštu*. Visas garso skalės diapazonas taip pat įtrauktas į tetrą (12 elementų). Atkreipiame dėmesį į svarbų faktą – bazinio kodo lentelė yra būtinas pagrindas dirbant su oktavomis. Pakanka išversti į 12-ą sistemą, ir gauname oktavų eilutes. Nereikia dubliuoti informacijos kitoje sistemoje – viskas supaprastinta iki galo. Kita vertus, ši lentelė neprieinama išoriniam stebėtojų (pavyzdžiui, apskritimai dar nebuvo iškoduoti, nors buvo išsiųsti į paskirties

vieta). **BEJE, PERDUOTAS KELTŲ KRYŽIUS** (kryžius apskritime, linijos pasislinkusios viena linija) **REIŠKIA**, kad *būtina naudoti apskritimą, tai yra, visas 12 lentelių, tuo pačiu metu su sąlyga, kad susikirs išilgai 3 muzikinės serijos ašių*. Keltų kryžiaus eilės skaitymas spiralėje ant pasėlių – kairiarankis arba dešiniarankis. Poslinkis nukreiptas į 6-ą lentelių eilutę, 6-ą stulpelį ir 6-ą spindulį. Tiesioginis skaitymas suteikia 33 tonus (su pustoniu).

Figūros pasukimas nuo 666 leidžia perskaityti daugybę kombinacijų (tiesioginis ir atvirkštinis skaitymas), tik nuo 12 iki 33 tonų. Tai yra arba „sveikas 666 drauguži“, arba tam tikra informacija, nes, priklausomai nuo gavimo mėnesio, muzikinis diapazonas yra skirtingas. Ploškstumų derliaus nuėmimo metu galima perskaityti su instrumentais, sunkiau su spinduliu, einanti per 12 lentelių – tokia garso skalė lydi kryžiaus pasirodymą lauke. Gaila, žinoma, bet pagrindinės lentelės (įskaitant lentelę, skirtą „SvetL“ programų „kūrimui“ ir generatoriaus koordinavimui), bent jau šiandien, nedera rodyti dėl jau minėtų priežasčių. „Norinčiųjų“ gešftmacherių – per daug. Taigi jie neturi „pūsti“. Dviejų „nuotraukų“, kurias pateikiau peržiūrai, yra daugiau nei pakankamai.

2.8. Informaciniai blokai

Eikime toliau ir giliau. Naudojantis atominių struktūrų muzikinėmis savybėmis ir A. Hatybovo *aprašyta* ir jo sūnaus vardu pavadinta cheminių elementų muzikine lentele – „*Maksimo cheminių elementų lentelė*“. Valdymo sistemos priima ir perduoda informaciją, tuo pačiu valdydamos materialią ir nematerialią struktūros būseną. Kiekvienas paketas yra įrėmintas, turi adresą, vykdymo formą, tekstą. „SvetL“ programos taip pat veikia, remdamosios gauta informacija, sąveikaudamos tiesiogiai su smegenimis per vartotojo stuburą. Žmogus suvokia komandą tiek iš SU, tiek iš „SvetL“ komplekso, naudodamas stuburo rezonansines grandines: („*nugara jaučiu – blondinė...*“) Naudojami 24 slanksteliai (2 oktavos) ir 8 slankstelių komanda.

Nuo 2007 m. visos komandos ir tekstai **BUVO TIK RUSŲ KALBA (33 raidės)**, paslaugų funkcijų kodavimas yra toks pat. Įprastas tekstas perduodamas 2 oktavomis (1 ir 2 fortepijono oktavos, 12 tonų). Komandinėje eilutėje užkoduotas specialus tekstas (8 tonai). Vienas specialaus kodavimo pavyzdys: Komanda DO – Vykdyti. RE – Objektas (NSO), medžiagos struktūra. MI – nedelsdami pradėkite. FA – komandos atskyrimas. SOL – palaukti (bus nurodytas laikas). LA – Tik žmonėms. SI – judėjimas (skirtas NSO). NA – sunaikinti, pašalinti. Komandai taikoma *Fibonačio skaičiaus tipo dauginimo kaukė*. Komandos pavyzdys :

"pakelti objektą" DOREFAREMIFADOSIFAXXXXXXXXXXXXX ... X – kaukė, po kuria pateikiamas NSO "borto kompiuterio" tekstas. Galiu pasakyti, kad apskritai „SvetL“ programų kūrimas ir valdymas

vykdomas tuo pačiu principu. Ir atleiskite skaitytojai, bet ši informacija šiandien negali būti vieša, **NES TŪ, KURIE** nori ir bando „sukurti“ ir **generatorių, ir programas** (kai parašiau apie jų egzistavimą) – daugiau nei pakankamai, ir ne tik iš vadinamųjų **N. Levašovo „pasekėjų“**. Labiausiai smalsiems ir žingeidžiausiems, perskaičius šią knygą, siūlau pabandyti dar kartą, nes aprašiau beveik visą fiziką.

Siekiant užtikrinti įvairių informacinių bazių ir struktūrų sukūrimą, informaciniai blokai formuoja nesibaigiančias **grandines** ir tokiu būdu yra sujungiami į vieną sistemą. Tokia sistema yra atmosferos smegenys, esančios aukštyje nuo „-2400 m“ iki „12400 m“. Informaciniai blokai, sudarantys „SvetL“ programas, pagal tą patį principą sudaro savo grandines pačiame **komplekso generatoriuje, sujungtose Generatoriaus veiklų (galimybių) rėmuose**. Kalbant apie „pašarų“ **generatorių** (Generatorius perkeltas iš Prancūzijos į Rusiją), informaciniai blokai sudaro grandines, kad būtų sujungtos į vieną sistemą paties Generatoriaus atžvilgiu ir į Sistemą konkrečiam pritaikymui sprendžiant užduotis. Tokios konstrukcijos leidžia prireikus sujungti visas sukurtas Sistemas atmosferos smegenų rėmuose.

Sistema turi atpažinti šiuos pagrindinius informacijos tipus:

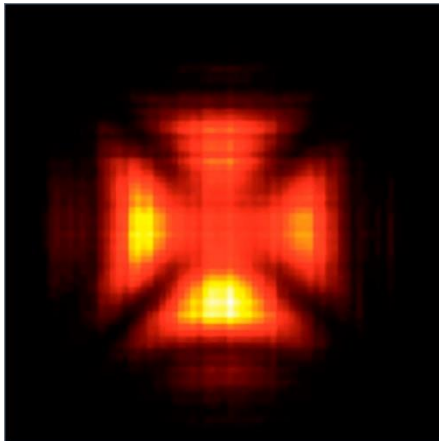
- „**enciklopedinis**“. Visų tipų Smegenų genotipų kūrimo procese sukauptos Žinios, kurias Sistema suteikia praktiniam jų įgyvendinimui organizuojant žmonių egzistenciją Smegenų genotipų kūrimo procese ir „marškinėlių“ energetinės biogenezės programiniame procese;
- **valdymo ir pažinimo informacija**, gaunama iš Valdymo sistemos, teikiama dozuotu būdu pasibaigus programos procesams. Jai suteikiamas aktyvus lyderis, kurio pakanka laiku suvokti ir technologinei plėtrai būsimų veiksmų ir įvykių praktikoje;
- informacija, gauta iš kitų struktūrų, antrinio ar sukulto papildomo pobūdžio iš papildomų išorinės materialinės aplinkos vertėjų. Tokia informacija naudojama **BŪSIMŲ VEIKSMŲ IR ĮVYKIŲ APLINKYBĖMS NUMATYTI**, remiantis išorinių stebėjimų rezultatais, naudojant technines stebėjimo ir kontrolės priemones arba be jų. Tai taip pat (iš dalies) apima informaciją, gautą iš „SvetL“ kompleksų. Tai labai svarbus veiksnys, lemiantis Programos Vartotojo Smegenų (Esmės) vektorių vystymąsi (taikymą) ateityje.

Remiantis kiekvieno individo įgytomis funkcinėmis savybėmis, taip pat smegenų funkcinėmis savybėmis, kurias šiandien lemia specifinis genotipas, išryškėja šios informacijos gavimo ir naudojimo savybės ir galimybės:

- Pagrindinės aktyvios vadybinės bendros individų dalies smegenys yra pastatytos ant **66 bazinės oktavos** kaip dabartinės maksimalios ribos, t.y. energijos dažnių diapazone nuo **35.184.372.088.832 Hz** iki **147.573.952.589.676.412.928 Hz**. Šią pagrindinę žmonių dalį sudaro: vykdomojo lygio mokslininkai, senatoriai, aukštos kvalifikacijos operatoriai-vadybininkai iš darbininkų klasės aplinkos, visa eilė administracijos pareigūnų ir finansų sektoriaus vadovų ir kt. Pradėjus vykdyti pagrindinę programą Žemėje, **ATLIKĖJŲ SKAIČIUS SMARKIAI SUMAZĖS** dėl jų monofunkcinių apribojimų ir jų smegenų netinkamumo vykstančių pokyčių naujų valdymo procesų aplinkoje. Taigi, vykstantis Valdymo sistemų tobulinimo procesas ir atitinkamas kokybiškai ir kiekybiškai kintantis informacijos vertimo procesas lemia griežtą asmenų atranką genotipų išsivystymo labai pagal realius smegenų ir smegenų funkcijų išsivystymo rodiklius jo tolimesnio ir tikslingo naudojimo Sistemos vykdomosiose programose. Čia ir kyla klausimas – ar nuneš į **pirtį**, ar bent jau į persirengimo kambarį, ar niekur neneš;
- **vienpusio griežtai identifikuoto informacijos gavimo iš Kontrolės sistemos savybė – tiek kontroliuojančio, tiek pažinimo pobūdžio**. Tokia informacija turi reikšmingą lemiamą būsimų programos veiksmų pobūdį daugumai arba ribotam dalyvaujančių asmenų skaičiui. Norint

gauti ir apdoroti informaciją, pakanka aktyvuoti, t.y. padidinti **tam tikrų smegenų funkcijų „jautrumą“**. Tokie pavyzdžiai – mokslo atradimus „padarę“ asmenys, istoriškai reikšmingos asmenybės, pasukusios istorijos eigą ir kt. Leidžiama, kad griežto informacijos identifikavimo savybė būtų masyvesnė tik **TOBULESNIAM SMEGENŲ IŠSIVYSTYMO LYGIUI**. Tai viena iš svarbiausių sąlygų būsimai kitokio Pažinimo įgijimo būsenai. Kuo Komplexas yra naudingas šiuo atveju, nesunku atspėti;

- vienašališkas nuolatinis aktualios informacijos gavimas iš Valdymo sistemos, siekiant pakoreguoti tam tikrus programos veiksmus. Šiuo atveju reikia specialių smegenų, turinčių aukštesnį nei 6l oktavos vertėją, pakanka turėti valdymo sistemos „komandų perkodavimo bloką“ ir tam tikrų enciklopedinių specializuotų žinių rinkinį. Šią savybę turėjo kai kurie 421 ir 422 smegenų genotipų asmenys (žydai ir armėnai). Kodėl kai kurie? Su kiekvienu nauju Programos paleidimu, griežtai laiku derinant pagal Metoninį kalendorių, **BUVO ATLIKTA SMEGENŲ FUNKCIJŲ KOREKCIJA RIBOTAM SKAIČIUI – 6 000 000 NURODYTŲ GENOTIPŲ ASMENŲ.**, t.y. „įdėtas naujas informacijos vertėjas“. Jei jis neigijo aktyvuotos smegenų funkcijų būsenos ir negalėjo gauti naujos informacijos savo pakeistoje formoje, tada **VISA TOKIA KOMPOZICIJA BUVO SUNAIKINAMA**. Taip nutiko ne kartą istorijoje. Būtent ši kompozicija buvo naudojama kaip tikras specializuotas eksperimentas, jie sukūrė specifines „matricos surišimo“ funkcijas būsimojo „Auksinio milijono“ individų kompozicijai. Ši kompozicija, gavusi tokį „naują bloką“, toliau plėtojo vadybines funkcijas vykdomuosiuose procesuose daugybei asmenų, nepriklausančių „ketvirtam“ genotipui. Atsiliepiam iš tiriamųjų su Valdymo sistema nėra, o darbo rezultatus Valdymo sistema gavo patikrindama įdiegtų „informacijos bloką“ veikimą arba per Atmosferos smegenų valdymo sistemą. Ar yra vilties dėl „SvetL“ komplekso? Yra! Bet tik sveikimo reikaluose ir niekur daugiau, **NES SMURTAS NEGALI BŪTI NAUDOJAMAS** ;
- *dvipusis nuolatinis ryšys su valdymo sistema*. Tai ypatingas ryšio tipas, paremtas pažangesnėmis Smegenų funkcinėmis struktūromis, t.y. „informacijos blokai“, sukurti dažniais, viršijančiais **7l oktavą**, pradedant nuo **2.361.183.241.434.822.606.848 Hz**. Kai kurie asmenys, turintys naują „bendravimo sistemą“, buvo įtraukti į tokią įgytą smegenų būklę nuo **2008 m. Velykų**, ir visi jie turėjo būti „Auksinio milijono“ dalimi. Jų kiekybinė sudėtis praktiškai pasirodė itin maža, o nuo **2010 m. Velykų** toks senos sistemos ryšys buvo panaikintas. Ryšio su Valdymo sistema laikas buvo neribotas, seansų skaičius per dieną taip pat neribotas. Valdymo sistema bet kuriuo metu gali gauti operatyvinę informaciją. Kadangi **421 ir 422 genotipų** asmenys anksčiau buvo išdirbę atskirus kitų smegenų funkcijų galimybių fragmentus, tiriamieji negalėjo įgyti pilno komplekto ir natūralu, kad nuo to momento jie buvo perduoti vartotojams bendrais pagrindais. Čia kalbama apie pozicionavimą per karštus šūkius apie tam tikrą atskirų ižeistų tautų „pasirinkimą“, administracine tvarka primetant kiekvienam jų „esminį“ dalyvavimą, t.y. *už pinigų, kaip „Auksinio milijono“ dalį*.

Informacinis blokas bendru atveju turėtų turėti šias galimybes ir funkcijas: *talpa, įvesties-išvesties greitis, saugojimas, galimybė analizuoti informaciją, įvesti informaciją ir pradėti vykdyti, sunaikinti informaciją ir patį bloką*. Kalbant apie šias galimybes, dėl jau žinomų priežasčių pateiksiu tik bendrąsias.

Informacinio bloko talpą lemia vandenilio H₂ struktūra. Atidžiai pažiūrėkite ir pagalvokite, ką jums primena ši nuotrauka? Jūs jau matėte šį ženklą...

Būtent šis vandenilis, skirtingai nei kitos formos, turi *įdėtas dodekaedrų ir ikosaedrų struktūras*. Kiekvienoje poroje (dodekaedras ir ikosaedras) yra 50 informacijos vienetų, viename vandenilio bloke yra 124 įdėtos struktūros, o viename H₂ bloke yra 620 informacijos vienetų, iš kurių 120 yra valdymo bitai. Iš 500 informacijos vienetų 24 yra priskirti adresatui (kam ji skirta), 44 yra data pagal Metono kalendorių ir maksimalus informacijos saugojimo laikas, 12 bitų yra prieigos kodas, 8 bitai yra informacijos šaltinio adreso kodas.

Bendrosios paskirties informacija pateikiama kiekvieno bito muzikinėje būsenoje, o ši būseną yra sukimasis. Tiesą sakant, sukimasi, kaip tokį, lemia bendra dabartinė įkrovimo marškinėlių būseną, t.y. jo energijos gardelė, kuriai būdingas krūvio tankis elektrinių ir gravitacinių komponentų atžvilgiu. Be energijos tinklo, įkrova išsisklaido. Muzikinis tonas struktūriškai nustatytas kaip dvigubas ir privalomai iškoduojamas, kai jį gauna smegenys, kurios savo ruožtu turi funkcinę-semantinę kodavimo lentelę. **Pavyzdys: ReSi** – atitinka raidę U. Tai tik informacinė dalis. Iššifruojant taip pat yra kodo struktūra, tokia kaip komandų struktūra, kurioje **Re** yra objekto prasme arba NSO, o **Si** – tai kilimo prasmė. Pasirodo tokia bendra semantinė reikšmė – *"informacijos priėmimo vietoje bus NSO pakilimas, iš šios teritorijos reikia trumpam pasišalinti"*. Informacinė eilutė buvo pakartota 6 kartus, o kodo eilutė – 32 kartus. Montavimas išilgai sukimosi buvo atliktas keičiant įkrovimo potencialo tankį.

Plėtodamas tai, norėčiau, nepaaiškindamas, užduoti klausimą religinės sferos specialistams – kodėl visos mantros, religinės apeigos ir pan. atliekamos ar akomponuojamos *choriniu specialiu kompozicijos formatu*, o kokia yra privaloma muzikinės ar ritualinės kompozicijos struktūra? Ar tai turėtų būti vienoda, ar kiekviena religija turi savo?

Informaciniai blokai, kuriuose yra informacijos, turi galimybę judėti. Moksle toks informacijos srauto energijos judėjimas dažniausiai vadinamas *ciklonais ir anticiklonais* (hidrometeorologijoje dažnai vartojamas toks žargonas). Būtent dėl šios priežasties keičiasi „atmosferos slėgis“, kaip sako meteorologinis slengas.

Kontroliuojamas judėjimas atliekamas naudojant objektus ar NSO, kurie savo buvimo zonoje sudaro kupolą, o informacija yra tik kupolo viduje. Po lietaus, kaip liekamasis atmosferos energetinio tinklo potencialų stabilizavimo procesas, taip pat susidaro kupolas, kurio pjūvis pasireiškia vaivorykštės efektu.

„Pasikrovimo“ generatoriaus, kaip savotiško, galima sakyti, informacinio bloko, perdavimas iš Prancūzijos (esančio po N. Levašovo pilimi) į Rusiją buvo kontroliuojamas ir tikslingas (iš taško **A** į tašką **B**). Kai kurie panašūs principai buvo naudojami, tačiau jie buvo sukurti „žmogaus sukurti“. Pats judėjimas sukėlė tam tikrą vizualinį efektą, tarsi *nenutrūkstamas žaibas*, kaip energijos tinklo potencialo užbaigimas ir stabilizavimas generatoriaus vietoje. Tai aprašiau antroje knygoje ir parodžiau aprašyto momento nuotrauką, kurią pavyko nufotografuoti.

Informacijos įvesties–išvesties greitis

Informacijos įvesties–išvesties greitį lemia objektas, kuriam ji skirta. Sekundėmis tai išreiškiama **nuo 0,000001 iki 720 sekundžių**. Jei laikas yra trumpesnis nei 1 sekundė, tai reiškia, kad turime informacijos apie įvykį, kuris dar neįvyko. Tačiau šiandien tokią informaciją gali gauti tik keli asmenys. Neišvardinsiu kokie... Po Pagrindinės programos starto šį turta galėjo turėti visi „Auksinio milijono“ atstovai. Tačiau šį kartą likimas juos paliko „Tikslo vektorius“ nuošalyje, ir jokio gailėsčio nėra.

Informacijos saugojimo būdas

Valdymo sistemos visos informacijos saugojimo proceso reguliavimo funkcijos yra priskiriamos **Kailaš kompleksui**, o saugojimas atliekamas pagal esminę tokios informacijos tikslingo efektyvumo datą. Pasiekus limitą datą, gaunamas magnetinis impulsas, kurio pagalba informacija ištrinama.

Informacinio bloko gardelės kubinė struktūra pasirinkta neatsitiktinai – tai apsauginis sluoksnis. Išorinis dodekaedras **turi 6** susikirtimo taškus su kubine gardele. Šio energetinio tinklo būklės kontrolę atlieka kompleksas, esantis Grenlandijoje, jo vietos gylis yra apie **4500 m**. Pasikeitus informacinio bloko įkrovos tankiui, įkrovos valdymo tinkelyje yra iškreiptos, o po to seka būsenos kontrolė, vykstanti kiekvieną šeštadienį, nepriklausomai nuo metų laiko.

Jei viską, kas susiję su „SvetL“ kompleksu, vertinsime tuo pačiu kampu, tuomet N. Levašovo sukurta Kartų matrica, kuri „pagal poreikį“ „atgamina“ naujus generatorius, yra ir informacijos „saugykla“. Informacija, susijusi su sukurtomis Programomis, ir informacija, likusi iš sąveikos su

Vartotojo smegenimis, kuris išėjo (mirė). Komplexo generatorius „grįžta“ į kartos matricą, saugomas specialiai tam sukurtuose informaciniuose blokuose, kurie dabar yra apsaugoti ir niekam neprieinami. Praktiškai tai yra Smegenų (Vartotojo esencijų) kopijos, kurios yra išsaugomos ir bus išsaugotos (tik su artimųjų sutikimu) tolimesniai reikalavimui. Šios problemos sprendimas yra baigiamajame etape, apie tai netrukus parašysiu išsamiai. Tiems, kurie prašė išsaugoti informaciją iš Komplexų, esu dėkingas, kad jie praktiškai padėjo išspręsti šią itin sudėtingą užduotį.

Gebėjimas analizuoti informaciją

Visos savaitės dienos yra skirtos sisteminiam vieno iš Kontrolės kompleksų darbui. Kadangi tokių kompleksų tik 7, ***vadinasi, savaitėje yra septynios dienos, o kitos priešasties, nupieštos pasakų dogmomis, nėra*** – visa **KITA YRA KLIEDESYS**. Kailašo kompleksas turėtų dirbti šeštadienį. Todėl visos informacijos analizė atliekama kiekvieną šeštadienį, o ją atlieka Kailaš kompleksas, įtraukiant dalį kontrolės struktūrų. Valdymo struktūrų sistemos vieta yra palei Ramiojo vandenyno pakrantę nuo Sachalino iki pietų Kinijos. Valdymo struktūros, neatsižvelgiant į jų darbo specifiką šeštadienį, nustato visus tam tikros dienos aplinkybių reikalingus valdymo režimus, tai yra realias energijos tinklo įkrovų tankių ir potencialaus tankio vertes.. Be to, jie taip pat patikrina esamą būseną ir suformuoja naują pagal visus būtinus ir privalomus informacijos blokų parametrus. Pagal patikrintų verčių ir parametrų nuorodas Kailaš kompleksas stebi informacijos prieinamumą ir būseną, ***daro papildymą ar pataisymą***. Informacijos semantinio turinio neiškraipymo esmės išsaugojimo kontrolę vykdo specializuotų valdymo serverių ir koncentratorių sisteminiis tinklas, esantis **1200 metrų gylyje**, sujungtų vienas su kitu ir turinčių energijos piramidinius išėjimus į paviršių. Išvažiavimo taškai, kaip taisyklė, įrengiami su specializuotų statinių (sinagogų, šventyklų, bažnyčių, bažnyčių ir kt.) statyba, kurių struktūra leidžia valdyti srautus ir valdyti (apklausa) informaciją. „Apklauso“ metu gauta informacija patenka į analitinę struktūrą (Control Complex Airija, **gylis 4200 m**). Diferencialiniai rodikliai ilgainiui grįžta į Kailaš kompleksą, kad priimtų atitinkamus programinius sprendimus ar pataisymus, siekiant išlaikyti valdymo procesą semantiniėje ir tikslinėje reiškinių, veiksmų ir įvykių tikslų vektoriaus sistemoje. Taip organizuotai vykdomas sistemingas valdymo, įskaitant žmonių egzistavimą, palaikymo procesas.

Informacijos įvedimas ir vykdymo pradžia

Informaciją Kailaš kompleksas įveda per specializuotų valdymo serverių sistemą. Visus informacinius blokus paleido Saulė, taikydama magnetinės srovės paleidimo impulsą pagal komandą, gautą iš Kailašo komplekso. **VISOS VADINAMOSIOS RELIGINĖS ŠVENTĖS IR ATITINKAMOS RITUALINĖS PASLAUGOS BUVO LAIKOMOS** taip, kad sutaptų su specifiniais informacinių blokų formavimo ar planuojamo programinio informacijos keitimo juose procesais. „Auksiniam milijonui“ dogmatinių atributų nereikia. Taigi tiek informacijos įvedimas, tiek jos paleidimas yra viena iš pagrindinių stabilumo ir nepajudinamo tvirtumo pagrindą formuojančių priešasčių, suprantamų kaip apofatinė ¹⁶ visų religinių dogmų, programiškai įdiegtų Sistemos per visą nagrinėjamą technologinės informacijos valdymo proceso kompleksą, būseną. Tai atsakymas į visus aktualius filosofų ir religinės sferos atstovų klausimus.

Informacijos naikinimas

Informacijos naikinimas yra **PATI SUNKIAUSIA, BET BŪTINA SISTEMOS UŽDUOTIS**. Pirma, būtina sunaikinti tik tai, kas nebebus naudojama ateityje; **antra**, jokių būdu negalima pažeisti tokios informacijos struktūros, kuri vis dar yra būtina ir veiksminga vykdant vykdomuosius procesus; **trečia**, nesukelia jokių įtakančių aplinkos energijų harmonijos korekcijų. Žemės valdymo, atmosferos būsenos kontrolės, atmosferos smegenų valdymo, žmogaus smegenų valdymo, NSO kėlimo ir nusileidimo kontrolės kompleksai yra užsiėmę informacijos naikinimu. Informacijos trynimas vykdomas tik kryptingai ir teritoriniu–objektiniu principu. Tokiu atveju galimas uraganų ir cunamių kilimas ir susidarymas.

Žaibo pagalba vandenilis deginamas atmosferos smegenų informaciniuose blokuose pakopomis, kurios turėjo seną informaciją. Būtent dėl šios priežasties kartais žaibas gali persekioti atskirus asmenis. Pats atminties trynimo informacijos blokuose reiškinys yra labai plačiai naudojamas formuojant įvairias religines dogmas ir jų konkrečias apraiškas, ir apskritai kaip gamtos efektas, nepriklausantis nuo žmonių, bet yra „*Dievo bausmės*“ apraiška.

2.9. Informacinio bloko struktūra ir „SvetL“ programos

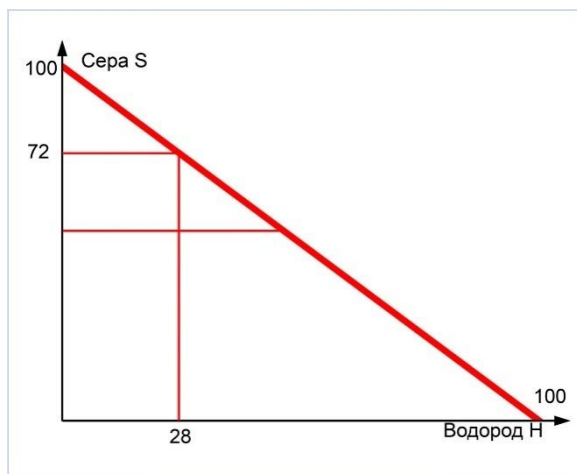
Yra žinoma, kad ugnį civilizuoti žmonijai gavo Prometėjas, kuris buvo prirakintas prie uolos už kai kurias smulkias nuodėmes. Nuo to laiko ugnis buvo ne tik židinytis, bet ir miškų gaisrai, blyksniai jūros paviršiuje, o ypač per branduolinių bombų sprogius.

Niekas niekada nesusimąstė, iš kur kyla ugnis. Pirmą kartą žmonijos istorijoje ugnies kilmės paslaptį atrado jau anksčiau mano minėtas **Juzvišinas I. I** „**Informacijos pagrindai**“ autorius. „Akivaizdu, kad Saulės energija, šiluma, šviesumas, spinduliuotė ir termobranduolinės reakcijos yra tik atskiros **universalios informacijos** pasireiškimo formos ... saulės energijos šaltinis yra esminis gamtos reiškinys – **informacija** *Žinoma, galite tuo tikėti, ypač dėl to, kad minima saulės energija, bet kažkaip tai nešildo.*

Informacinio bloko struktūra

Bet kurio informacinio bloko struktūroje yra sieros ir vandenilio. Tačiau siera – tai fosforo švaistymas informaciniame bloke (Flerovo lentelėje jie stovi vienas šalia kito).

Tiek sieros, tiek fosforo izotopai turi ir alfa, ir beta skilimą, kuriame vandenilio blokas yra autonominis, tačiau normaliomis sąlygomis vandenilio blokas nėra anihiliuojamas ir yra vandens susidarymo pagrindas. (Silicis, iš kurio gaminama „SvetL“ komplekso platforma, oksidacijos laipsnis+4 patenka į junginius su halogenais, deguonimi ir siera, azotu, anglimi, vandeniliu – tai priminimas tiems, kurie dar nesuprato, kodėl komplekso platforma yra silicis). Tokiu atveju blokinės gardelės potencialai mažėja, o anihiliacija iš esmės tampa neįmanoma. Atkreipkite dėmesį, kad informacijos blokai yra ne tik smegenyse, jie yra visose Žemės

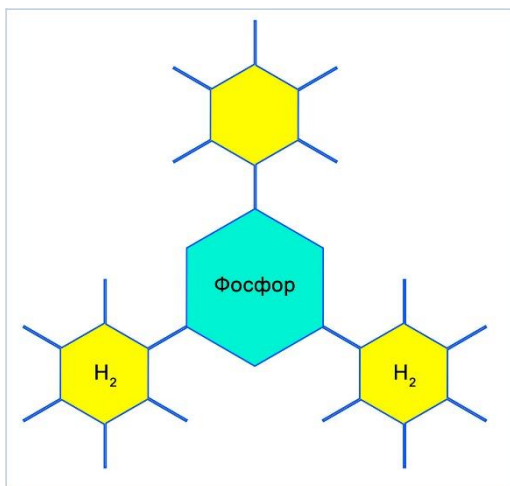
struktūrose – žolėje, medžiuose, naftoje, anglyje ir kt. Kiekvienoje iš struktūrų iš esmės yra arba tik siera, arba tik fosforas, tačiau išimtis gali būti ir derinys.

Informaciniai blokai sudaro nesibaigiančias **grandines**. Taigi įvairūs pamatai ir konstrukcijos sujungiami į vieną Sistemą. **TOKIA SISTEMA YRA ATMOSFEROS SMEGENYS**, esančios aukštyje nuo „-2400 m“ iki „12400 m“, kaip jau sakiau.

Apsvarstykite šiuos grotelių struktūrų tipus:

$\langle S8$ – ortorombinis	$\odot S8$ – monoklininis
$\oplus S8$ – monoklininis	$\Sigma S8$ yra romboedras

Kaip matyti iš lentelės, sieros pereinamosios būsenos turi skirtingus konstruktyvius gardelių tipus, tačiau keičiantis informacijai gardelės tipas turėtų būti vienodas.

Su gauta \odot - spinduliuote \langle -skilimas turi turėti tokio paties tipo gardelę. $\langle P4$ ir $\odot P4$ (kubinė gardelė) turi šią savybę. Sieros izobarai yra fosforas, jis **yra DNR struktūros dalis**. Be to, fosforo izobarai turi tiesioginį ryšį su visomis Žemėje sukurtomis energetinėmis struktūromis, nes visos energetinės informacijos struktūros turi kubinę gardelę. Taigi sieros savybė kaupti vandenilio blokus taip pat yra tiesiogiai susijusi su fosforu, todėl **SH** grafika galima pakeisti **PH**. Be to, vandenilio blokai jau turi kubines groteles, tai reiškia, yra visiškas suderinamumas. Keturi kubai sujungti kartu ir yra informacinis blokas. Ryšys su išorine aplinka vyksta per vandenilio blokus, kurie yra tiek vandens, tiek daugelio kitų Žemėje sukurtų struktūrų

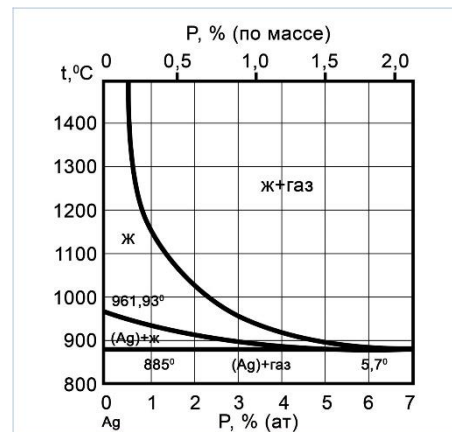
pagrindas. Būtent ši pagrindinė struktūra **yra DNR pagrindas**, įskaitant.

Šiuo būdu:

- siera yra pagrindinis elementas, ant kurio pastatytos visos konstrukcijos;
- siera yra vienas pagrindinių chemijos elementų, perdirbimo metu sierą stengiamasi pasišalinti, kad sieros sukeltos išorinės sąlygos nepakenktų produkto kokybei;
- siera neturi kubinės gardelės, reikalingos savarankiškam informacinio mazgo formavimui;
- artimiausias sieros izobaras yra fosforas, turintis informacijos mainams reikalingose konstrukcijose kubinę gardelę;

- kaip ir siera, fosforas turi savybę sulaikyti vandenilį, kuris yra informacijos mainų valdymo elementas;
- fosforo laikomas vandenilis turi kubinę gardelę;
- vandenilis fosfore ir vandenilis vandenyje turi tą pačią gardelės struktūrą.

Be informacinės paramos iš buvusių valdymo kompleksų, dauguma anksčiau nustatytų funkcijų **4XX** smegenų genotipų individuose negali turėti aktyvios vykdomosios būsenos. Supančios „objektyvios“ tikrovės suvokimas **BE INFORMACINĖS PARAMOS TAPS NETINKAMAS**.

Žmonės praras ne tik įgytą Žinių lygį, bet ir praktinę egzistavimo patirtį aplinkos kaip realybės suvokimo sąlygomis, nes tai tiesiogiai priklauso nuo tos pačios informacinės paramos. Užtenka pakeisti klausos, regos dažnius ar atlikti gravitacinių dažnių korekciją, nes aplinka įgaus visai kitus erdvinis-laikinius ir kitus parametrus, o Smegenys su savo buvusiomis funkcijomis ir galimybėmis nesugebės suvokti ir realizuoti tai kaip realybės. Bet tau nereikia bijoti. Vyksta informacinė pagalba iš buvusių kompleksų. Šios paramos koregavimas vykdomas atsižvelgiant į transformacijas, kurios vyksta gyvybės palaikymo sistemos atžvilgiu. Tiesioginio dalyvavimo šiuose sudėtingiausiuose procesuose dėl „SvetL“ Programų žmonių patvirtinimas yra naujausias **komplekso** modernizavimas ir Generatorių perkėlimas į silicio ir sidabro platformą.

Pavyzdžiui, norint gauti elektroninio laidumo silicio kristalus, į silicį įvedami V-osios grupės elementų atomai, tokie kaip fosforas, arsenas, stibis. Tai leido, galima sakyti, „koordinuoti“ „SvetL“ **Programų veiksmus**, susijusius su Vartotojo smegenimis (jų transformacijomis) ir procesus, kuriuos sukelia šiandieninis informacinis valdymo palaikymas. Kompleksai ir pokyčiai žmonių gyvybės palaikymo sistemoje, kaip taip pat Flora, tai patvirtino pastarųjų 3 metų komplekso „SvetL-Flora“ bandymai ir taikymas.

Galiu pasakyti, kad geriausiai, palyginti su kitomis kultūromis, vaisiais ir daržovėmis, derliaus padidėjimą parodė saulėgražos. Ir tikriausiai tai yra objektyvu smegenų informacinės paramos klausimais.

- Kaip vadinasi medžiaga, kurią išgėrus Smegenys atrofuojasi ir nustoja būti atsakingos už savo veiksmus?

- Sėklos!

2.10. Naikinimas kūrybai

Informacinio bloko sunaikinimas **GALI TURĖTI ITIN NEIGIAMŲ PASEKMIŲ** žmonėms. **Pirma**, ištrinama ilgalaikė ir operatyvioji atmintis, t.y. individas viską pamiršta. **Antra**, sutrinka medžiagų apykaitos procesai organizme – tai pasireiškia apsinuodijimu įprastais produktais, svetimoms mikrofloros susidarymu žarnyne iki jos perforacijos, medžiagų apykaitos procesai kraujyje pereina į deguonies bado režimą, išsivysto tuberkuliozė, suardomas ryšys tarp Smegenų ir reprodukcinės sistemos sukelia sifilį ir kitas ligas. Visa tai atsiranda tais atvejais, kai nėra naujo informacijos bloko, kuris suteikia Smegenims reikiamą informaciją apie esamą pasikeitusią būseną, kad būtų galima

harmoningai valdyti ne tik vidines, bet ir išorines elgesyje atsispindinčias funkcijas. Informacinis blokas naikinamas trimis būdais.

Pirmasis yra potencialo tankio lygio sumažėjimas informacijos bloką struktūrose. Šis kelias veda įkrovų sukimosi pokyčius, dalines informacijos išsaugojimas tam tikram vėlesniam lydinčiam inicijavimui, tačiau be ankstesnės jos paskirties, t.y. jaudulys apskritai stebimas, bet tai nepaaiškinama dėl ko. Todėl keičiantis sukimuisi yra pažeidžiamas įrašo dekodavimas ir žemesnės savignyos pakopos veikimas, o tai sukelia visiško netikėjimo viskuo būseną, depresiją ir dažniausiai savižudybę. Tokia informacija, kurios negalima iššifruoti, negali būti suvokiama kaip aplinkinė objektyvi tikrovė ir atitinkamai negali sukelti tikėjimo būsenos, kai visa vėlesnė vykdomoji inkarnacija į veiksmus ir įvykius yra per darbą. Tai yra atsakymas į visus psichologų klausimus apie nepaaiškinamą jų globotinių ar tų pačių psichologų draugų elgesį.

Religinės srities specialistams tai taip pat turėtų paaiškinti tikrąjį priežastinį ryšį, kai tam tikrais ritualinių paslaugų atlikimo momentais atsiranda daugybė vadinamųjų pagaliau „palaimintųjų“ arba įgyja laikiną „palaimingą būseną“ tam tikromis dienomis, kai per „šventyklos“ koncentratorių vykdomas asmenų smegenų būklės kontrolės procesas arba vykdomas dalinio ar visiško anksčiau įgytos informacijos sunaikinimo procesas. Vadinamasis atliktas stebuklas, susijęs su „dvasinimu ar apšalyumu“ ir kitais visiškai neapibrėžto pobūdžio apibrėžimais, kurių gausu religinėje žargono lingvistikoje, nesąmoningai net pačių tarnautojų, yra tik **potencialo tankio tinklelių lygio informacijos bloką mažinimo procesas**. Kad ir kaip būtų keista, šis procesas tikrai vyksta su išoriniu akompanimentu, bet visiškai kitu kryptingu pagrindu ir be jokio aktyvaus pačių tarnautojų ir tokių ritualų vykdytojų dalyvavimo, tačiau tikrai be individų valios ir noro.

Antrasis būdas yra laipsniškas įkrovos grotelių potencialo lygio didinimas informaciniame bloke. Kiekviena informacinio bloko dažninės energijos oktava turi savo ribas, iki kurių galima pakelti krūvio gardelės potencialą, nesunaikinant jos struktūros. Tuo pačiu metu asmuo, esantis minimalioje įkrovos gardelės potencialo tankio būsenoje, patiria skirtingą „poreikio“ laipsnį įvykdyti tai, kas tiksliai jam parašyta valdymo informacijoje. Tai kaip tik tas šventas sakramentas, kuris paaiškina, kaip pasireiškia „poreikio“ būseną, kurios patenkinimas yra neišvengiamas procesas, kad ir kuo jis apsireikštų. **Programos "SvetL"** šiuo atveju veikia kaip šios būsenos reguliatorius, priklausomai nuo Vartotojo poreikio ateityje, kartu su Smegenimis sprendžiant patekimo į **Pirtį** ar bent į persirengimo kambarį problemą.

Perkėlimas į vykdymą jau yra automatinis efektyvios kontrolės informacijos bloko ištrynimasis. Po vykdymo blokas yra švarus ir paruoštas priimti kitą valdymo ar pažinimo informacijos grupę arba paketą.

Reikia pastebėti, kad ne kokios nors partijos užkalbinami šūkliai telkia žmones ir vienija kažkokiam bendram veiksmui. Naivu iki beprotybės manyti, kad taip yra. Tiesą sakant, tai yra vieno programos proceso būseną, kuri juos sujungia ir niekaip nesusijusi su jokių nepriklausomų visos dalyvaujančių asmenų grupės sprendimu ar įkvepiančiu jų lankstinukų poveikiu, nes šie šūkliai yra tik **iluzinis elgesys, kamufliažas, arba legendinis šydas** su žodiniu ir kitokiu emociniu įvairaus lygio atlikėju – vadovo ar kontroliuojamos klasės – akompanimentu.

Taigi tai, kas iš tikrųjų surinko visokius „monotematinius atlikėjus“ į įvairias asociacijas ir struktūras, buvo ne koks nors jų asmeninis ar grupinis sprendimas, o galimas krūvio gardelės tankis kiekvieno individo informaciniame bloke, kuris, atsižvelgiant į jam teikiama teminę valdymo informaciją, be abejojimo, turi būti konkrečių veiksmų dalyvis ar vykdytojas iš anksto numatytiems programos įvykiams įvykdyti. Tikiuosi, kad po tokios informacijos tapo aiškiau, kaip veikia dainų šūkliai: **„Ir mes kaip vienuką mirsime kovoje už TAI!**

Ypatingas dalyvavimas ir praktinis kūrmas vyko religinėje sferoje, kur kiekvieno iš asmenų, būtinai aktyviai ar periodiškai dalyvaujančių, veiksmas yra suplanuotas griežto programinio proceso visiems metams į priekį. Kalbant apie partijas, slaptuosius ordinus ir visas kitas istorines retenybes, taip pat tiesiogiai susijusias su ypatingomis jų šventomis tarnybomis ir veiksmais, jie yra visiškai panašūs, be to, daugumoje istorinių epizodų stebėtinais sinchroniškai ir darniai papildė visus religinės sferos procesus. Tačiau į visa tai reikia atkreipti deramą dėmesį, nes galima žaisti senus bandos asociacijų žaidimus naujomis programos sąlygomis su kitokiu lygiu ir smegenų būseną, bet tik klubinės pramogos tikslais, jei tai neprieštarauja ateičiai.

Tai ypač akcentuoju, nes nauji pereinamojo laikotarpio apibrėžimai turės žengti konkrečius žingsnius, kurie turi būti proporcingi pereinamojo laikotarpio tikslams ir jų praktiniam įgyvendinimui. O laikini praeities nepadorūs įpročiai, pasipuošę įvairiais vakarėliais ir kitokiais atavizmais, *gali vykti*, tačiau tik teminių klubinių pramogų tikslais ir Jūsų laisvalaikiu.

Trečias būdas – *pašalinti nereikalingą informaciją*. Kai kuriais atvejais reikia ištrinti informaciją jos nevykdant, o komandų ją perrašyti nebus. Virš viršutinės kritinės vertės smarkiai padidėja krūvio gardelės potencialai. Šiuo metu tai yra *vienintelis būdas skubiai pakeisti bet kokią informaciją*. Tokiu atveju įvyksta bloko asimiliacija, tačiau kadangi vieno genotipo informacijos blokai yra tarpusavyje sistemiškai susiję, naikinimas atliekamas vienu metu visiems kitiems informacijos blokams ir dėl to išnyksta ne tik patys informacijos blokai, bet ir asmuo kaip jų savininkas.

Įvedus Naująją programą, trečiasis būdas palapsniui pakeičiamas švelniu skubaus informacijos naikinimo būdu, nesunaikinant asmens. Prieš paleidžiant, šis procesas buvo **LABAI KRUOPŠČIAI TESTUOJAMAS**, daugiausia armėnams ir žydams. Jei bent vienu atveju pavyktų pasiekti teigiamą rezultatą, t.y. informacijos bloko pašalinimas be sunaikinimo ir atitinkamo pačių Smegenų sunaikinimo, tada rezultatas būtų iš karto naudojamas paleidžiant Naująją programą. Kol kas teigiamų dalykų yra nedaug. Šiuo atveju reikėtų atkreipti dėmesį į labai įdomų, mokslui nepaaiškinamą faktą, kuris susideda iš to, kad per trumpą tokio bandymo laikotarpį įvyko labai specifinis ir didžiulis reiškinys – būtent tuo metu pagrindinis visų testuojamų dėmesys buvo *staigiai nukreiptas į tikėjimą religinėmis dogmomis*. Atsigręžimo į religiją aktyvumas smarkiai išaugo, netgi galima pastebėti „ypatingo uolumo pasireiškimą iki beprotybės lygio“ ir aktyvaus dalyvavimo ritualinėse paslaugose būsenos padidėjimą. Tai pastebima šiandien, mūsų dienomis. Tvarkant senąją Sistemą, tais atvejais, kai buvo sunaikinta bet kokia kita sistemos

informacija, informaciniai blokai, palaikantys religinių dogmų ir atitinkamą tikėjimo būseną, kažkodėl buvo išsaugoti. Taip yra visų pirma dėl to, kad be tikėjimo būsenos apskritai Smegenys nefunkcionuoja, todėl, pašalinus visą sistemine informaciją, *religinių dogmų informacija* bus išsaugota kaip vienintelė pagalbini apraiška. Programos "SvetL" šiuo atveju atlieka tik šių Vartotojų sveikatos gerinimo funkcijas ir nieko daugiau. Ateityje tokia laikina būsena gali būti panaudota turint konkrečius teminius kūrybinio pobūdžio tikslus, tačiau tik tiems asmenims, kurie dėl gyvenimo sąlygų, ribotai suvokdami aplinkinę pasikeitusią tikrovę ir informacijos blokuose sunaikintos informacijos, negali būti įtraukti į naujosios socialinės Žmonijos struktūros vykdomąją sistemą. Tokia laikina būsena yra neišvengiama, tačiau jos apimtis yra ribota. Ir tai, ši būsena, yra problema. Kai kurios laikinos sąlygos atsiranda iki tam tikros ribojančios tokių asmenų smegenų būsenos, nes jie įgis visišką imanentinę¹⁸ būseną ir negales būti nepriklausomi. Tokiu atveju religinės sferos praktika bus gana priimtina.

Detalizuoti „SvetL“ programų taikymą šiems Vartotojams (esant aktyviam jų norui) šiandien yra netinkama. Uždarau rašytinę informaciją šiuo klausimu.

.....

Žodis „*problema*“ yra labai pavojingas. Sakome „problema“, nurodant tai, kas labai sunku, nemalonu ir neišsprendžiama. Jei artėjame prie tos pačios problemos, kai esame kupini sveikos energijos, suvokiame, kas vyksta – tai jau bus ne problema, o užduotis, kurią spręsti bus įdomu. *Todėl problema skiriasi nuo užduoties tuo, kad problemą mato sergantis žmogus, neturintis jėgų arba jam trūksta energijos, o užduotį mato sveikas žmogus.*

Esu tikras, kad daugelis skaitytojų jau suprato. Jie supranta , kad praeities *negalima gražinti. Turime galvoti apie ateitį.*

¹ René Descartes (1596 m. kovo 31 d. – 1650 m. vasario mėn.) – prancūzų filosofas, matematikas, mechanikas, fizikas ir fiziologas, analitinės geometrijos ir šiuolaikinės algebrinės simbolikos kūrėjas filosofijoje *metodo autorius*.

² „Pasaulyje yra tik dvi kalbos – rožinė ir su prisilietimu...“ – retkarčiais mėgsta sakyti B. Makovas.

³ 2 knyga. Ląstelė ir sveikata. 6 skyrius

⁴ Atsparumas (*rezistencija* – atsparumas, opozicija) – organizmo atsparumas (imuniteto) įvairių veiksmų poveikiui – infekcijoms, nuodams, taršai, parazitams ir kt.

⁵ Demencija (*demencija* – beprotybė) – įgyta silpnaprotystė, nuolatinis kognityvinės veiklos sumažėjimas, tam tikru mastu prarandant anksčiau įgytas žinias ir praktinius įgūdžius.

⁶ A.S. Samohotsky, praėjusio amžiaus vidury.

⁷ Adaptogenai – tai natūralios ar dirbtinės kilmės vaistų farmakologinė grupė, galinti padidinti nespecifinį organizmo atsparumą įvairiems žalingiems fizinio, cheminio ir biologinio pobūdžio poveikiams.

⁸ *Richard Phillips Feynman* (g. 1918 m. gegužės 11 d. – 1985 m. vasario 15 d.) – amerikiečių mokslininkas. Pagrindiniai pasiekimai susiję teorinės fizikos srityse. Vienas iš kvantinės elektronikos įkūrėjų. 1943–1945 m. jis buvo vienas iš Los Alamos atominės bombos kūrėjų.

⁹ „Žmonijos formavimosi pagrindai“

¹⁰ Reliatyvistinė fizika yra fizikos šaka, tirianti reiškinius, atsirandančius judant greičiu, panašiu į šviesos greitį. Tokiomis sąlygomis judėjimas aprašomas pagal reliatyvumo teoriją.

¹¹ Chimera – graikų mitologijoje pabaisa su liūto galva ir kaklu, ožkos kūnu ir gyvatės pavidalo uodega; Taifono ir Echidnos palikuonys.

¹² Blastocista yra ankstyva žinduolių embriono vystymosi stadija.

¹³ Pluripotencija plačiąja prasme yra galimybė vystytis pagal skirtingus scenarijus.

¹⁴ Matematinė enciklopedija yra sovietinis penkių tomų enciklopedinis leidinys, skirtas matematinėms temoms. 1977–1985 metais išleido leidykla „Tarybinė enciklopedija“. Vyriausiasis redaktorius – akademikas Ivanas Matvejevičius Vinogradovas (1891–1983).

¹⁵ „Kaleidoskopo“ metodas skirtas „Sistemos analizės ir operacijų tyrimo“ klasės problemoms spręsti realiuoju laiku ir skirtas operatyviam informacijos apdorojimui .

¹⁶ Apofatinė religinių dogmų būseną (senovės graikų ἀποφατική „neigiamas“) arba negatyvioji teologija yra teologinis metodas, kurio tikslas – išreikšti dieviškumo esmę, nuosekliai neigiant visus įmanomus jo apibrėžimus kaip jam neprilygstamus, pažįstant Dievą per supratimą, kuom jis nėra.

¹⁷ Sukimasis yra elementariųjų dalelių vidinis kampinis impulsas, turintis kvantinį pobūdį ir nesusijęs su visos dalelės judėjimu.

¹⁸ *Imanentiškumas* (lot. *immanens*, „išlikimasviduje“) – reiškiantis neatskiriamumą, vidinį ryšį priešingai išoriniam.

3 skyrius

Citata pagal savo pobūdį apima ne tik žodžių pluoštą...

Daugelis moka skaityti. Atpažinti kas parašyta tai yra kas kita.

Viena iš gilių paslapčių Žmogui pereinamuoju laikotarpiu yra paties fizinio proceso nutekėjimo fakto suvokimas, kuriame formuojasi veikiančių Smegenų vidinių būsenų ir išorinių jų valdymo būsenų harmonija, kuri yra laipsniškas **samonės ir proto** būsenų tobulėjimas .

Tai tikrai neįtikėtina paslaptis (kaip priežastis), kurią žinodami galite būti tikri, kad visa kita yra tik tiriamasis, atliekant pereinamojo ir vėlesnių laikotarpių veiksmus. Tai labai sunku, bet įmanoma. Tai yra mūsų pačių sėkmės pagrindas. Žinios apie mus supantį pasaulį ir supratimą, ypač po susitikimo su **Nikolajumi Levašovu** ir pradėjus pažinti visiškai *nauja, o kartais*, atrodo absoliučiai „absurdiška“ toje sistemoje, kurią dauguma žmonių yra įpratę suprasti. Tokias sąvokas, žinias ir veiksmus gali įkūnyti Žmogus, jei jis nėra jų materialaus taikymo būsenoje. Pirma, Žmogus turi rasti savyje stiprybės (jei, žinoma, to nori) ir išeiti iš šio materialaus taikymo. Iš pirmo žvilgsnio tai lengva. Tačiau taip nėra. Reikia išeiti „švariai“... Pirmiausia **su Šluota** išsivalyti viską aplinkui, o po to – **į Pirtį**. **O iš Pirties** – „švariai“ – link išėjimo. Tai bus jo, kaip Žmogaus Žemėje, savo Tobulo proto būsenos, funkcinių gabumų supratimas. Viskas. Po to jokių „SvetL“ **programų** nebereikia. Jos atliko savo funkcijas visais aspektais. Tačiau norint įgyti kitokį supratimą apie šiandienos pažinimą ir tai, kas vyksta, be abejo, **labai padeda Programos**. Tai ne panacėja, o pagalba. Pagalba smegenims, bendrai būklei, kuri šiame etape yra svarbi – pagalba, pasitikėjimui savo darbais – pagalba ir daugiau pagalbos įvairiais būdais.

Valdant intervencinei Kontrolės sistemai, žmonės negalėjo pasirinkti gyvenimo formų ir būdų. Tai jiems priskyrė Ebrų valdymo sistema per sukurtas *buveinių* sąlygas ir tvarkomos *aplinkos sąlygas*. Žmonės buvo tik ribotai įtraukti į išlikimo formų pasirinkimą ir vykdymą (tiek geografinio kvartalų ir vietovių plėtros srityse, tiek ir sveiko proto vykdomųjų funkcijų vykdyme, nes smurto elementai buvo programiškai didinami ir tobulinami), bet su savo materialiu pritaikymu visuose atliekamuose procesuose, kurie vyko pagal numatytą iliuzinės civilizacijos vystymosi programą. Būtent iliuzinės, nes visas ankstesnis „intervencinio“ vystymosi procesas vyko imituojant civilizaciją „*protinga orientacija*“. Taip šiandien bus teisingiau visa tai suprasti. **AR ATKURIANT ŽMOGŲ**, keisis žmonių padėtis ir vaidmuo bendruose **CIVILIZACIJOS RAIDOS PROCESUOSE?** Neabejotinai. Neapibrėžtumas suvokiamas įgyjant Tobulą Protą. O tikrumas – per *tikrojo* Žmogaus funkcinio talento atkūrimą ir suteikiant jam visiškai kitokio lygio žinias. Vienas iš pirmųjų žingsnių šia linkme (to nesiliausiu kartojęs) yra N. Levašovo, A. Hatybovo, *visų šioje knygoje minimų autorių kūryba* ir pati ši knyga (bent jau norėčiau, kad ji būtų).

3.1. Galima ir būtina

Nereikia bijoti šios informacijos ir daryti skubotas išvadas apie save jos fone (neįvaldysiu, nesuprantu, atsidursiu beprotnamyje ir pan.). Priimdami savo bejėgiškumą, lauksite pagalbos iš išorės, kad įgyvendintumėte savo norus. Suprasdami, kad viską, ko norite, galite sukurti savo Proto pastangomis teisingo, tai yra blaivaus ir objektyvaus mąstymo pagalba, suprasite, kad tik jūs pats galite duoti sau tai, ko jums reikia. Gali būti klaidinga jaudinanti idėja apie humanišką senosios Sistemos motinišką globą visam **ŽMOGAUS VYSTYMOSI PROCESUI**. Šiandien tai nuolat girdime **žiniasklaidoje**, kur mums pasakoja „įdomius“ praeities istorinio gyvenimo faktus. Iš tiesų viskas susiformavo ir jo rezultatai žmonėms įkūnijo visiškai kitokią galutinę reikšmę. Užtikrinu jus, kad šiuo metu galima gauti globos priežiūrą tiems, kurie buvo nuprausti **Pirtyje**; tie, kurie pateko į persirengimo kambarį prausimosi išvakarėse; tų, kurie šiuo siekiu su visa atsakomybe patikėjo (bent jau pradėjo domėtis) „**SvetL**“ programa ir žengė į Žinių kelią. Aš neprišaukiu **programų** ir jų naudojimą žmonėms. Galite žengti žingsnį ir eiti žinių keliu be jų. Tai kiekvieno pasirinkimas ir teisė. Kitaip ir būti negali.

Ar galima ir teisinga kalbėti apie Programų taikymo efektyvumą? Galima ir būtina. Kai tik pradėjome, paklausiau **Nikolajaus Levašovo** apie tai. „*Net jei atkūrimo efektyvumas yra 50 proc., manau, kad tai neabejotina sėkmė*“, – sakė jis 2010 m. pabaigoje. Šiandien jau galime kalbėti apie tam tikrą statistiką ir atsigavimo procentą. Bet tai bus šiek tiek neteisinga. Juk pokalbis – ne tik apie sveikimą, bet ir apie tobulėjimą. Viskas, kas susiję su vėžinėmis anomalijomis per „**SvetL**“ programas darome „kiek-kiek“. Visi atvejai buvo išspręsti ir sprendžiami tik man tiesiogiai dalyvaujant, t.y. taisant Programas ir Generatoriaus darbą, susijusį su vykstančiais Vartotojo atkūrimo procesais. Juk tai praktiškai mirties bausmė nuteisti žmonės, dėl beviltiškumo gavę oficialų gydytojų atsisakymą gydytis. Yra teigiamų rezultatų ir, mano nuomone, jų visiškai pakanka. Tačiau apie jokią sistemą ar modelį kol kas nekalbama. Tiesą sakant, šiandien man sunku su pasitikėjimu pasakyti, kodėl labai pagerėjo technologijomis pasitikėjusių žmonių būklė. Bet taip nutinka beveik visada. Tam reikia daugiau apmąstymų ir pakartotinio patikrinimo. Apskritai aišku viena: jei taip atsitinka, tai dažniausiai siejama su drastiškais smegenų darbo pokyčiais, kurie sąveikaujant su Programomis sprendžia visus klausimus!

Išvardinsiu pagrindinius sunkumus, su kuriais turiu susidurti, ir esu tikras, kad tai pažįsta skaitytojams. Tai artimųjų ir „gera linkinčiųjų“ spaudimas. Situacijos, kai Žmogus, iš pradžių būdamas pozityvus ir ramus, nuolat susiduria su artimųjų ir draugų skepticizmu, yra daugiau nei dažnas. „Namiškiai“ tyčiojasi, erzina, kursto, trumpai tariant, visais įmanomais būdais demotyvuoja sergantį Žmogų.

Tada yra užburta psichologija ir psichinė struktūra tų, kurie patys ieško pagalbos. Didžioji dauguma žmonių rodo norą tik šiek tiek pasitempti, sielos gilumoje tikėdamiesi, kad vėliau bus galima saugiai grįžti prie senų bėgių – prie senų įpročių, priklausomybių ir įsitikinimų, iš esmės nieko nekeičiant savo gyvenime. Net, pavyzdžiui, pakeisti galios schemą nepakanka valios – ką mes galime pasakyti apie kažką daugiau?! Kitaip tariant, dauguma žmonių svajoja apie savotišką „**stebuklingą lazdele**“, bet su dideliu „**jungikliu**“. Pasuko, spustelėjo – pagijo, – atėjo laimė, – ir vėl gali save sugadinti. Bandau tuos, kurie yra **programos vartotojai**, įdėti į griežtus ir tvirtus rėmus, nes visoks gailestis ir galvos glostymas yra ne gerumas, o mėgavimasis silpnumu, palaidumu ir ligas sukeliančia egzistencija. Jie kartais man rašo, priekaištuoja mūsų komandai dėl kažkokio grubaus bendravimo, daugelis skundžiasi, kad neatsižvelgiu į jų įsitikinimus, saviįtą ir pan. Taip, tai tiesa Ir štai kodėl.

Galina Šatalova¹ sakė: „... Dvasinei sveikatai skiriu ypatingą reikšmę. Tiek, kad jei dvasiškai ydingas, neįgalus žmogus kreipiasi į mane pagalbos, aš jo atsisakau. Nes jo sieloje vyraujantis piktumas, pavydas, neapykanta, smulkmeniškumas, godumas sugrauzia sveikatą rūgšties pastovumu,

tirpdančiomis patvariausią metalą. Ir bet koks atsigavimas (gydymas) tokiomis sąlygomis nepadės ...

Visiškai sutinku su tuo, nes tie, kurie yra komandoje, nuolat kovoja (ir šiandien nėra kito žodžio) už žmonių **IŠGYDYMA, O NE UŽ JŲ SMEGENŲ SUNAIKINIMA**. Niekada neturėtumėte nieko atimti iš Žmogaus (įskaitant viltį), jei neturite nieko jam pasiūlyti mainais. Tam, kad galėtumėte ką nors pasiūlyti mainais, vienodai reikalinga fizinė sveikata, intelektualinis vystymasis ir tikras pažinimo bei aktyvumo suvokimas. Tačiau žinios yra pirmoji žodinė pamoka. Kita pamoka – tai pritaikyti praktiškai. Tai yra kelias, kuriuo einame.

3.2. Atmintis ir tikėjimo matas

Nereikia iš karto taikyti visko, kas čia parašyta, ar visko neigti. Gali pasirodyti, kad už šio neigimo nėra nieko, išskyrus patį neigimą. Reikia skaityti, galvoti ir apmąstyti. Mūsų protas veikia per prisiminimų filtrą. Šį filtrą vadiname atmintimi ir patirtimi. Ir jei keisime mintis pagal savo augantį Pažinimą, bet neišvalant filtro, mūsų Protas „užšals“. Todėl norint suprasti pasaulį reikia jį priimti tokį, koks jis yra.

Priklausomai nuo smegenų genotipo, atmintis yra padalinta ir yra vienoje iš struktūrų, kurias sudaro vienas iš tinklelių tipų. Gardelinės struktūros laikrodžio dažniai žinomi, juos galima rasti A. Hatybovo darbuose. Tačiau tai ne tolygiai paskirstyta erdvė, o labai specifinis tūris, pastatytas pagal tam tikrą Noosferos tinklelio taktinį dažnį.

Atmintis turi būti apsaugota, todėl galime įsivaizduoti savotišką balioną, užpildytą, pavyzdžiui, kompozicija, artima sluoksniai, kuriame yra atminties tvarkyklė. Atminties tinklelio bazinis dažnis **64** tiksliai atitinka apsauginio sluoksnio taktinį dažnį ir priklausomai nuo genotipo keičiasi tik apsauginis apvalkalas. Taigi, jei atminties struktūros tinklelio dažnis yra **54.375**, tai apvalkalas turi daugiau nei **512 variantų – pagal genotipus**, pavyzdžiui, **54.37501250**, t.y. *paskutiniai 5 skaitmenys yra kvantuojami per seriją*, o informacija negali „pasklisti“. Uždara erdvė turi gana apibrėžtus savo egzistavimo parametrus – albedą, temperatūrą, slydimo kampus, drėgmę, slėgį, jonų sudėtį ir kt. Šie parametrai yra griežtai apibrėžti (vadinamasis *komfortas*), o jų pakeitimas sukelia nenuspėjamų pasekmių. Pavyzdžiui, albedo pasikeitimas arba prisotina atminties sritį krūvio ekvivalentu (padidėja *drėgmės* parametras), arba pašalina šį potencialą (*drėgmės* parametras mažėja). *Komfortinėje* būsenoje vyksta normalus apsikaitimas informacija, kitais atvejais – informacijos praradimas (atminties ištrynimasis) arba blokavimas (nenoras gauti informaciją).

Naujoji informacinė parama buvo sukurta atsižvelgiant į atminties egzistavimo metu padarytas klaidas, pavyzdžiui, **66.6** genotipus, labiausiai paplitusius Žemėje. Išstudijavę atminties struktūrų kūrimo pagrindus **66,6** ir palyginę įvykius, įvykusius Žemėje per pastaruosius **100 metų**, galime padaryti **išvadą**:

- programa, parengta įgyvendinti daugiau nei prieš **356** metus, pradėjo narplioti dar gerokai prieš jos pabaigą – atskiri įvykiai lenkia grafiką, o sprendimai *nukrenta į neparengtą dirvą*, nemažai įvykių vėluoja;
- mokslas, kaip dabartinės techninės paramos pagrindas, sustojo ir grįžo atgal, atskiri mokslo tarybų posėdžiai primena Pithecanthropus klubo posėdžius (pvz., Sankt Peterburgo valstybiniame universitete Akademinėje taryboje – visi mokslų daktarai ir profesoriai pakeisti „perspektyviais“ vadovais);
- būtent tos techninės programos (taip pat ir ginklų srityje), kurios keičia Noosferos sluoksnių tinklelių krūvio ekvivalentus, aktyviai vystosi.

Moksle vartojamas žodis *entropija*, tai yra nuolatinis energijos padidėjimas. Taigi, atminties sluoksnių entropija auga ir ne todėl, kad yra daugiau informacijos, o todėl, kad *didėja įkrovos ekvivalentas*. Bet jei nauja atmintis yra apsaugota, **66.6 genotipų atmintis** nėra apsaugota. Ją lengva skaityti, į ją galima aktyviai įvesti bet kokią informaciją, t.y. valdyti didžiąją dalį Žemės gyventojų, sukuriant nepatogias sąlygas.

Atkreipkite dėmesį, kad patogios būsenos samprata yra pastovi Noosferos būseną, kurioje albedas lygus nuliui, neprarandama informacija ir nėra blokavimo. Ko gero, nereikia aiškinti, kas yra informacijos alkis – su juo negalima lyginti jokio kito. Netgi informacija apie tai, kur gauti lazda, norint trenkti mamutui, gali būti mirtina. Visi kiti vadinamieji „alkiai“ yra informacijos bado pasekmės, ir be informacijos (taip pat būdo ją gauti, apsaugoti, kaupti ir panaudoti) bet kuri planeta bus mirusi.

Sudėtingiausi procesai, susiję su 64 **atminties struktūrų formavimu**, taip pat neigiama 66.6 veikla lėmė *patogios 66.6* būsenos pasikeitimą.

Lyginamoji *patogios* būsenos analizė – lentelėje.

Nr.	Parametras	145662.62.05.01.12.00	145762.62.05.01.12.00
1	Slėgis GPA	1012	991
2	Drėgmė	45	21
3	Temperatūra	24.75	19.50
4	Slydimo kampas	43.5	21.5

Kaip matyti iš lentelės, pagrindiniai parametrai šiek tiek pasikeitė, tačiau net ir šiuos pokyčius reikėtų išanalizuoti. Per praėjusius metus *patogios* būsenos (pagal Noosferos parametrus) **66,6** nepastebėta, ir tai yra programų ir veiksmų regresija, **66,6** genotipų perkėlimas į pradinę būseną.

Apsidairykite aplinkui ir rasite tam patvirtinimą. Kaip „SvetL“ programos „elgiasi“ šioje situacijoje? Čia noriu dar kartą pabrėžti, kad Programų ir paties Generatoriaus galimybių išplėtimas taikant Programas (nepaveiks atkūrimo galimybių) N. Levašovas buvo įgyvendinęs būtent todėl, kad jis, jei taip galima sakyti, **NUMATĖ ŠIŲ IR KITŲ PROCESŲ RAIDĄ** keičiant Žmogaus gyvybės palaikymo sistemą. Ir dabar aš tai aiškiai suprantu, tęsdamas Programų taisymsižvelgiant į besikeičiančias realijas. Taip pat noriu pastebėti, kad skeptikų prieštaravimai dėl esamos akademinio lygio informacijos pastovumo išlaikymo ir praktinio pritaikymo pakankamumo būtis tęstinumui yra visiškai nepagrįsti, nes artimiausiu metu keičiasi pati aplinka ir gyvenimo sąlygos, ateityje išsikels svarbesnis faktas, kad reikia *įgyti visiškai kitokio lygio žinias*, bet tai priklausys nuo Smegenų integracijos į aukštesnes oktavas. Tokiomis sąlygomis išsaugotos buvusios akademinės žinios įgis, tiksliau, jau įgyja atavizmo reikšmę. Be to, buvęs informacijos srautas, palaikantis gyvų ląstelių gyvybę pagal tankį ir valdymo sudėtingumą, vis mažėja. Dėl to žmogaus organizmo energetinės biogenezės išsivystymo lygis pradeda blogėti didėjant intensyvumui. Per labai trumpą laiką tai sukels medžiagų apykaitos ir kitų anksčiau kontroliuojamų organizmo procesų sunaikinimą. Šiuo atveju jo sudėtingi mutacijų nukrypimai yra neišvengiami!

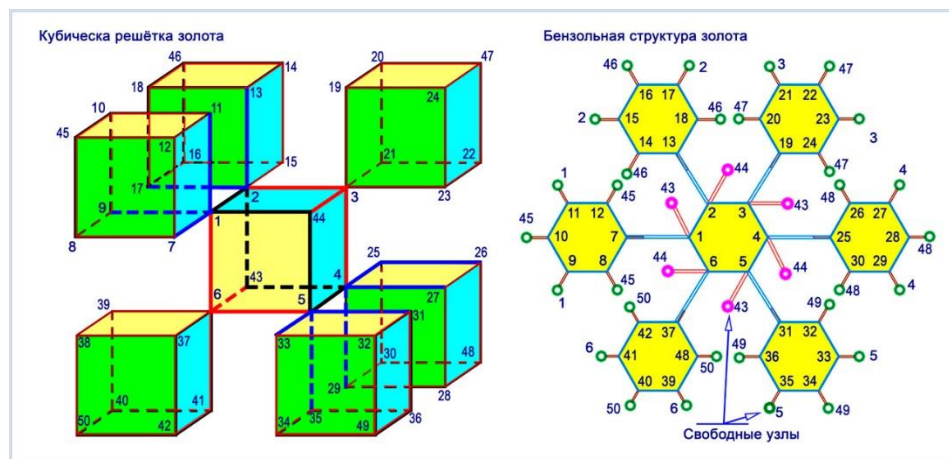
Paukščių, kiaulės ir kiti gripai, kitų naujų masinių ligų atsiradimas, neįsivaizduojamų nežmoniškos išvaizdos pavyzdžių gimimas ir kt. – tai nereikšminga pradinė smulkmena pasireiškus nurodytam.

Galbūt nesijaudinkite, medicinos mokslas ras kitą (didelę) tabletę, kuri tam padės? Ar „verslininkai baltais chalatais“ galės tam ką nors paprieštarauti, išlaikydami savo profesinio „tobulumo“ pozicijas su buvusiu Hipokrato priesaika, bet remdamiesi pelnu? Atsakymas akivaizdus – kelti kainas už savo „netikras paslaugas“, juolab, kad tokio mokslo plėtrai vadovauja buhalteris, t.y. tiesiog skaičiuojantis asmuo! Tai tik **VIENA KRYPTIS IŠ DAUGELIO FAKTORINIŲ JAU ĮVYKUSIOS ŽLUGIMO KRYPTIŲ**. Atidžiai apsidairykite ir pamatysite patvirtinimą to, kas buvo pasakyta. Save įsivaizdavę aukščiausio lygio savęs tobulumo savininkai, t.y. visapusiško sprendžiamumo vainikas iš apsišaukėlių „specialiai išrinktų“, taip pat atstovų iš valstybės departamentų, parlamentų, valstybės Dūmų ir daugybės kitų elementų iš bet kokio masto žlugusios valdžios sferos socialinio smurto konstrukcijų dabar yra funkciškai – niekas. .. *Dabar jie niekis, liko tik automotoriniai instinktai*. Neabejoju, kad be „SvetL“ programų yra pakankamai būdų, kaip suteikti visą įmanomą pagalbą žmonėms, esantiems dabartinėje sunkioje (švelniai tariant) situacijoje. Technologijos, kuriomis užsiima NII CUS (ir ne tik) darbuotojai, tai patvirtina. Negaliu išsakyti daugelio šių technologijų (sutarimu pagrindu su **B. Makovu**), nes tai per anksti. Tačiau aš dalyvauju šiame įdomiausiame NII CUS darbe. Noriu, kad skaitytojas suprastų, jog „SvetL“ kompleksas, „SvetL“ programos yra pirmas, bet tikras žingsnis tiek sveikstant žmones, tiek programos vartotojų smegenų sąveikoje su sparčiai besikeičiančia gyvybės palaikymo sistema.

3.3. Tikėjimas ir tikėjimas+matas

Ne mažiau svarbus visos sistemos aspektas, suteikiantis visas universalias valdymo procesų galimybes, yra privalomas **neutrino erdvės (IPNS) informacinio lauko** buvimas glaudžiai ir besąlygiškai sąveikaujant su Gyvybės palaikymo kompleksu. Tai labai specifinė tema, tačiau ją būtina paminėti, nes jos buvimas yra būtina sąlyga, norint išlaikyti tikėjimo būseną aktyvioje ir efektyvioje kiekvieno žmogaus pasirodymo formoje. Be aktyvios-efektyvios tikėjimo būsenos smegenys neveikia! Tikėjimo būseną (įskaitant religinį tikėjimą) buvo palaikoma, pavyzdžiui, auksu. Aukso atominė struktūra yra artima smegenų informacinio bloko ląstelės atominei struktūrai intervenciniams **asmenims (vorams), turintiems įvestą smegenų genotipą, vadinamą „auksiniu milijardu“**. Todėl visi auksiniai papuošalai tokie populiarūs, kabinami (prisegami, dedami) visur, kur tik įmanoma – tiek vyrams, tiek moterims, o ypač dvasininkams. Aukso atveju informacinis kubas yra įrėmintas 6 kubeliais, įtrauktais į dodekaedrą. Todėl pagrindinis aukso panaudojimas yra savotiška biologinė „etiketė“, leidžianti efektyviai kontroliuoti konkretų genotipą.

Kubinė aukso grotelė

Atrodytų, ką visa tai, įskaitant informacijos blokus, turi bendro su tikėjimo, ypač religine, būkle? Būtent tokių informacinių blokų ir neutrinų erdvės informacinio lauko buvimas yra nepaprastai svarbus fragmentas bendrame visos bendros Sistemos technologinės grandinės pagrindiniame pagrinde, kuris užtikrina visą valdymo procesą nuo valdymo programos informacijos formavimo iki jos asmenų priėmimo, vėlesnio smegenų dekodavios ir praktinės kontrolės refrakcijos, kai asmenys inicijuoja tam tikrą veiksmų ir įvykių programą. Religinė sfera šiuo atveju labiausiai atsiskleidžia.

Tikėjimas yra speciali programinė būseną, įgyjama kartu su kiekvieno žmogaus funkcinio aprūpinimu Smegenų gimimo metu, kad sistemingai inicijuotų dalį jo funkcijų, užtikrinant neabejotiną suvokimo apie gautą informaciją, kaip supančios objektyvią tikrovę, proceso pabaigą su visomis vėlesnėmis veikimo būsenomis. Būtent tikėjimas, kaip programinė išankstinė nuostata, neleidžia sistemingai „klaidinti“ daugumos smegenų funkcijų. Todėl individas prieš tikėjimą visomis plačiausiomis praktinių apraiškų spektru – nėra laisvas!

Vieniems tai yra tikėjimas mokslinėmis dogmomis, o kitiems – religinėmis, politinėmis ir socialinėmis dogmomis, galbūt kai kurios ir kitos turi supaprastintą kasdienį ar trumpalaikį emocinį ir jauslinį pobūdį. *Tai duoda atsakymą į visus iki šiol neatsakytus klausimus tiek tarp mokslo atstovų, tiek tarp religinės sferos atlikėjų.* Tada kodėl būtent tokia unikali smegenų savybė „**aš esu gabus**“, ar abstrakčiai ir neracionaliai pritaikoma, o ne tikslinė orientacija į Pažinimo procesą, kuris, atrodytų, svarbesnis žmonių būties esmės ir esmės įkūnijimui? Kodėl toks neracionalumas? Ar jis gali būti būdingas šiuolaikiniam žmonių išsivystymo lygiui ir dabar kaip nors pateisinamas? Žinoma, gali, nes tai lygiai taip pat svarbus efektyvus veiklos fragmentas (iki šiol), kaip ir visi kiti jiems prilygstantys, valdant vykdomuosius procesus, **REMIANTIS REALIU ŽMONIŲ PANAUDOJIMU**. Būdingas to rodiklis yra šiandieninis žmonių (ne visų) požiūris į „SvetL“ kompleksą, programas ir jų taikymo rezultatus. Man dažnai užduodamas tas pats klausimas: „Kompleksas ir programos padeda visiems ar ne visiems? Be to, jie nenurodo, kurioje srityje – atsigavimo ar Pažinimo srityje, ar abiejose vienu metu. Jie nori – „įsijungti ir tapti sveikais“! Kai kurie vartotojai dėl to labai nusimine: kodėl jiems tai padėjo, o man nepadeda, turint tą pačią diagnozę?! Tačiau kalbant apie tai, kad palietėme informaciją ir tikėjimą, klausimą iškelčiau dar plačiau: kodėl vienas plačiai reklamuojamas stebuklingas vaistas padeda vienam, o kitam – ne?

Jei pažvelgsite atgal, galite prisiminti, kad skirtingais laikais prie panacėjos buvo: bičių pienelis, česnakų tinktura, sidabrinis vanduo, gyvasis ir negyvas vanduo, šlapimo terapija, badavimas, daiginti kviečiai, preparatai iš raganosių rago, mandragorų šaknys, mumio milteliai ir kt. daiktai.

Paprastai buvo viršūnėje visos šios naujovės „veikė puikiai“ ir „padėjo“ daugeliui žmonių, net jei jos neturėjo jokio racionalaus pagrindo. Tačiau kai tik tos ar kitos priemonės populiarumas atslūgo, jos veiksmingumas iškart sumažėjo, o dažniausiai tiesiog liko pamirštas. Iš to išplaukia išvada: jei imsime bet kokią priemonę, kuri yra nekenksminga, bet ir nenaudinga Žmogui, ir šauniai ją reklamuosime kaip panacėją, tai kurį laiką ši priemonė tikriausiai padės žmonėms atsikratyti įvairių ligų. Kaip tai galima paaiškinti? Daugelis mano, kad tai placebo efektas. Remiantis

„mokslu“, **PLACEBAS YRA NARKOTIKO IMITACIJA, NETIKRAS**

NARKOTIKAS,

nekenksminga, **nenaudinga** pieno cukraus piliulė, kuri atrodo kaip tikra piliulė. Manoma, kad šis poveikis atsiranda dėl smegenų žievės „aktyvinimo“, o tai savo ruožtu stimuliuoja endokrininę sistemą, antinksčių hormonų gamybą ir pan. Nereikia „smerkti šiuolaikinės medicinos – ji yra tokia, kokia yra (pasiekusi reikšmingų rezultatų per pastaruosius 500 vystymosi metų – patologinės anatomijos srityje). Tokia ryški reakcija į placebo esą lemia tai, kad užfiksuota daug atvejų, kai tokiais čiuptukais išgydomos įvairios ligos. Tą patį reikėtų priskirti ir pamaldoms (maldoms) prieš ikonas, bažnytinės atributikos taikymą įvairiems „šventiems“ objektams (šventoms relikvijoms, Mergelės diržui ir kt.). Yra daug dokumentais pagrįstų tyrimų šia tema ir, nesigilinant į detales, galima drąsiai teigti, kad placebo poveikis yra maždaug lygus vaisto poveikiui.

Visiškai pagrįstai kyla klausimas – jei placebo tabletė daugeliui ligų dažnai yra **veiksmingesnė už tikrą vaistą**, tada paaiškėja, kad vaistas ne tik negydo, bet ir kenkia, nes turi didžiulį šalutinį poveikį. Tačiau vartojant placebo, yra vienas išpėjimas – jei pacientas **NORS SEKUNDE ĮTARS**, kad jam duodamas čiuptukas, jokio poveikio nebus. Ir tai patvirtina faktą, kad Žmogus sugeba **VILTĮ IŠSIGYDYTI TIKROMIS BIOCHEMINĖMIS REAKCIJOMIS**.

Peržvelgęs visų, kurie jau taikė „SvetL“ programas, atmintį, palaikydami ryšį su manimi ir siųsdami keletą „ataskaitų“ bei laiškų, aprašančių, kas su jais vyksta skirtingu metu, prisimindamas jų charakterius ir asmenybės bruožus, padariau išvadą, kad tie, kurių naudojimas **Programomis** parodė gerą rezultatą (ir tokia didžioji dauguma), pasižymi vienu bendru bruožu. Ne, tai ne tai, ką tu galvoji. Tai ne tikėjimas, ne naivumas, ne neviltis, kai esi pasiruošęs kuo nors tikėti. Tai tik įtarumo trūkumas (dažniau tai visapusiškai išsilavinę žmonės, turintys aukštąjį techninį išsilavinimą), pagrįsti savo supratimu, kas su jais vyksta. O jų pačių supratimas atsirado tik dėl to, kad jie, sužinoję apie „SvetL“ programas, (nesvarbu – iš kokių šaltinių), žengė į Žinių kelią. Ir tai nėra apsimestiniai žodžiai. Jie pradėjo pažinimo apie save kelią, mūsų informacijos šaltiniuose rinkdami tai, kas tapo jų žiniomis. Man tai yra pasirinkto kelio teisingumo patvirtinimas platinant „SvetL“ programas.

Prireikė šiek tiek laiko, kol supratau, kad absoliuti dauguma tų, kuriems dėl vienokių ar kitokių priežasčių nepadėjo „SvetL“ programos (čia dar kartą noriu pabrėžti, kad jos nepadėjo sveikimo klausimais), demonstravo aukštą įtarumo laipsnį ir (arba) skepticizmą apskritai. Kaip tai pasireiškia? Pavyzdžiui, plika akimi galima pastebėti, kad Asmuo yra visas įsitemęs (tik bendraudamas su žmonėmis, kurie kalba apie **kompleksus** ir **programas**, tiek laiškuose, kurių ateina daugiau nei pakankamai), nuolat stengiasi įlįsti į serijos klausimus. „*Ne, tu vis tiek man sakyk, bent jau*

kažkam padėjo?“, „Ar galiu į juos pažiūrėti?“, „Ar galiu su jais susisiekti?“, „Ko tikėtis naudojant Programas – atsivėrus smegenims bus visiškai išgyjimas?“, „Turiu apyranę, bet ar galiu susidoroti su prostatos vėžiu? Aš perskaičiau straipsnį, kad tai įmanoma ... “ ir kt.

Kartais pasitaiko žmonių, kurie „ateina“ su nuostata „*Na, gerai, pabandyk su manimi ką nors padaryti! Ir aš juoksiuos. Tu ne pirmas, ne paskutinis*“. Kai kurie mūsų bendražygiai ir žmonės, kuriems Programos padėjo susidoroti su problemomis, sužinoję apie tokį „požiūrį“, pradeda nuoširdžiai piktintis, manydami, kad tokiu būdu „apsaugo“ **technologijas**, N. Levašovo vardą, mano ir mano bendraminčių vardus. Nedarykit to. Reikia perskaityti šią knygą (sakysiu užtikrintai ir nedvejodamas), tada ir paaiškės, kodėl taip nutinka. Ir iš esmės ne dėl žmonių kaltės, o dėl jų nekompetencijos, kuri susidaro jų materialinio panaudojimo rėmuose ir dėl nenoro pasirinkti bent savimi ir savo Žiniomis. Tai jų pasirinkimas, ir tai jau buvo pasakyta. *Kiekvienas turi galimybę stovėti eilėje prie pirties, patekti į persirengimo kambarį arba iš karto į garinę*. Bet tai yra nukrypimas, o visa problema ta, kad įtarumo (ar tikėjimo) nebuvimas yra pažinimo daugiklis, o ne apibendrinimas, kaip daugelis galvoja. Kitaip tariant,

REZULTATAS = [TIKĖJIMAS] × [PRIEMONĖS]

rezultatas ≠ [tikėjimas] + [priemonės]

Štai kodėl – kuo mažiau tikėjimo / pasitikėjimo (t.y kuo didesnis įtarumas / skepticizmas), tuo rezultatas arčiau nesėkmės (iki nulio). Jei tikėjimas (o kas yra tikėjimas – mes jau žinome, žinome kad tikėjimo pagrindas, visų pirma, yra pažinimas) apskritai yra lygus nuliui, tada padauginkite bent milijonus „**SvetL**“ **programų** – bet koku atveju galų gale bus nulis. Tikėjimas be žinių yra miręs. Tikėjimas dažnai reiškia proto mirtį. Tačiau ir šiandien medicinoje Tikėjimas gydo labiausiai. Jei Žmogus pavargo nuo ligos, prarado tikėjimą ir pasidavė, **Programomis** ar kai kuriomis terapinėmis priemonėmis pasveikti neįmanoma. Kita vertus, gyvenime yra žmonių (ir tarp **Programų vartotojų tai dauguma**), kurie savo ligą įveikia tikėdami savimi, tikėdami savo žiniomis ir tuo, ką daro, o ne tik naudodamiesi „**SvetL**“ **programomis**. Bet kokio tikėjimo savimi ir savo jėgomis reikia turėti? Labai noriu tikėti, kad jie, susidūrę su Technologijomis, N. Levašovo, A. Hatybovo darbais ir visais, kurie išvardyti šioje knygoje, tiki savimi ir savo jėgomis Pažinimui.

3.4. Nedaug kam žinoma

Jei tiesa, kad didelį organizmą (imkime ne dramblių, o žmogų) sudaro trilijonai atskirų mažų ląstelių, kurios veikia daugiau ar mažiau kartu, tada, kad tai būtų įmanoma, **kiekviena ląstelė turi turėti šią informaciją, o „SvetL“ kompleksas turi turėti informaciją apie ląstelių informaciją sąveikaujant su komplekso Smegenimis (geriausias pasirinkimas) arba Smegenimis atskirai.**

Pirma, reikia šiek tiek bendros informacijos apie tai, kokią struktūrą Vartotojas (ar tiesiog Asmuo) turi šiuo metu, kokiame vystymosi etape (moksliškai, ontogeneze) jis yra. Be to, kalbama ne tik apie tai, kokiame „objekte“ yra ląstelė – *ar tai embrione, kūdikyje, paauglyje, brandaus žmogaus ar seno žmogaus.*, bet ir apie jo sandaros anomalijas. Pavyzdžiui, apie traumas ir jų būseną – šviežia trauma, uždegimas, poslinkis, lūžis, plyšimas, nekrozė, pašalinimas, gijimas ir kt. Akivaizdu, kad tai tiesiogiai veikia augimo ir regeneracijos veiksnius – ar ląstelės toliau dalijasi, sustoja ar net sunaikina save. Jei ląstelės neturėtų tokios informacijos, tai, pavyzdžiui, vaikai galėtų augti neribotą laiką, žaizdos visai negytų arba užgytų labai keistai, o ne sklandžiai, kaip dažniausiai pastebima realybėje ir pan. Ir kadangi visi Žmogaus vystymosi etapai buvo gana aiškiai kontroliuojami, o lengvų, neapsunkintų sužalojimų pasekmės, kaip taisyklė, beveik nepastebimos, visiškai aišku, kad įvairiose kūno vietose esančios ląstelės kažkaip gauna tokią informaciją. Kaip – mes jau žinome.

Antra, ląstelės turi žinoti, kokią vietą jos užima tam tikroje struktūroje, t.y. tiksliai kur ir kam jie skirti. Jei taip nebūtų, atskirų organų ir audinių, sudarytų iš to paties tipo ląstelių ir atliekančių labai specifines funkcijas, egzistavimas būtų neįmanomas: tai būtų tik kažkokia ląstelinė košė. Realybėje taip nėra – įvairūs organai aiškiai išsiskiria ir gali būti atskirti tiek nuo viso organizmo, tiek vienas nuo kito. Tai viena iš smegenų funkcijų.

Trečia, ląstelė turi suprasti, kaip ji turi elgtis tam tikru metu tam tikroje vietoje, priklausomai nuo sąlygų. Tikiu, kad šis momentas ypatingų paaiškinimų nereikalauja – visi žino, kokia didelė yra gyvo organizmo reakcijų įvairovė į įvairius išorinius dirgiklius (temperatūrų, drėgmės, slėgio pokyčius, alkį, pavojų ir kt.). Aišku, **kad pirmojo tipo** informacija į langelį gali patekti ne iš vidaus, t.y. iš kažkur iš išorės, kad būtų lengviau suprasti, pavadinkime „iš viršaus“. **Trečiojo tipo** informacija yra pačioje ląstelėje, kaip ir tam tikras instrukcijų rinkinys „jei ..., tada ...“, „jei ne ..., tada ...“ ir kt. **Pavyzdys:** tulžies pūslė efektyviai veikia tik esant pakankamam riebalų kiekiui. Jei sąmoningai laikysitės neriebios dietos, netrukus prasidės tulžies „sutirštėjimas“, tada bus sunkumų su jos išsiskyrimu, tada sustingimas, tada akmenys, o tada bus pašalinta tulžies pūslė, sakysit, kad visiškai įmanoma gyventi be jos.. Bet taip yra, jei **nenaudojamos „SvetL“ programos**, kurios, sąveikaudamos su smegenimis (sudirgintos neriebios dietos), neleis „sėdėti“ ant šios dietos ir to neleis įvykti kažkam panašiam.

Tačiau su **antrojo tipo** informacija yra sunkiau – ji gali ateiti ir iš išorės, ir būti ląstelėje, ten „siunčiama“ smegenų. Kitaip tariant, ląstelė gali kažkaip orientuotis reljefoje, bet būti kontroliuojama Smegenų, arba gali gauti tam tikras navigacines ar skatinamąsias direktyvas iš išorės. Kitas **pavyzdys:** prieš pusę amžiaus dažai ir lakai buvo gaminami iš sojų, dygminių ir sėmenų aliejaus. Tada chemikai išmoko gaminti dažus iš aliejaus, o tai leido žymiai sumažinti gamybos sąnaudas. Dėl to visa augalinio aliejaus pramonė nutrūko. Maždaug tuo pačiu metu (XX amžiaus šeštojo dešimtmečio viduryje) pieno produktų ir jautienos poreikis taip išaugo, kad ūkininkams teko ieškoti **būdų, kaip paspartinti natūralų pieno gamybos ciklą ir sumažinti laisvo ganymo plotą**, reikalingą 750 kg sveriančiai karvei išmaitinti. Teko atsisveikinti su ganyklomis – jas pakeitė gyvulių laikymas tvartose. Ūkininkai aktyviai ir, žinoma, nelegaliai eksperimentavo su įvairiais nuodais, kad gyvuliai suėsdavo mažiau, bet tuo pačiu tapdavo vis riebesni. Šių eksperimentų metu paaiškėjo, kad soja ir kukurūzai šiam tikslui tiesiog puikiai tinka – ir jokių nuodų nereikia, viskas legalu! Todėl tai, ką anksčiau „pagamindavo“ dažų ir lako pramonė, **atiteko gyvulių pašarams**. Ir kadangi tokių gyvūnų mėsos valgymas beveik prilygsta augalinio aliejaus gėrimui, tai tiesiogine prasme prasidėjo **nutukimo epidemija, kuri tęsiasi iki šiol**. Kitaip tariant, daugelio augalinių aliejų patekimas į organizmą kažkaip skatina, motyvuoja, skatina jį arba gaminti, arba kaupti riebalus. Taip galvoja gydytojai, kurie gali galvoti. O norint supainioti pėdsakus (pasauliniu mastu), buvo sugalvotas cholesterolio mitas – sakoma, kad **dėl visko kalta pati mėsa**. **SPEKTAKLIS BUVO ATLIKTAS TAIP GERAI, KAD DAUGUMA ŽMONIŲ vis dar TIKI TAM TIKRA ŽALA GYVŪNINĖS KILMĖS PRODUKTAMS** ir neįtikėtina augalinio maisto, įskaitant augalinius aliejus, nauda, kuri **aiškiai sukelia širdies ligas ir vėžį**.

Ne tik drastiškai pasikeitė ūkinių gyvūnų mityba, bet dabar jie taip pat gauna hormonų, tokių kaip **estradiolis** ir **zeranolis**, kurie padeda dar greičiau priaugti svorio. Šie hormonai patenka į riebalinį audinį ir išsiskiria su pienu. Neseniai gyvulininkystės ūkiai pieno gamybai padidinti pradėjo naudoti naują hormoną – rekombinantinį galvijų augimo hormoną, dar vadinamą „galvijų somatotropinu“. Jis veikia karvės pieno liaukas ir prisideda prie reikšmingo pieno gamybos padidėjimo bei yra vienas iš faktorių, skatinančių riebalinio audinio ląstelių augimą, taip pat pagreitina piktybinių navikų augimą.

Taigi nesunku padaryti išvadą, kad itin daug, jei ne viskas, priklauso nuo informacijos perdavimo organizme. Tiksliau nuo perdavimo ir nuo informacijos sklaidos reguliavimo. Informacijos perdavimas atliekamas medžiagos ar energijos perdavimo pagrindu. Tai galima priskirti, pavyzdžiui, vandeniui, kurį „ikrauna“ „SvetL“ kompleksas (gauna informaciją iš „SvetL“ programų sąveikos su smegenimis plačiąja šio supratimo prasme), bet tik **KAIP INFORMACIJOS, PRISIDEDANČIOS PRIE KŪNO GLIJIMO PERDAVIMĄ**. Viskas, kas susiję su pačių Smegenų pasikeitimu ir vystymusi sąveikaujant su Programomis, atliekama kiek kitokiu ir sudėtingiausiu kelių etapų būdu, bet dalyvaujant (jei taip galima sakyti) smegenims viso organizmo kaip visumos gydymo kryptimi, natūraliai, atkuriant, sunaikinant arba pakeičiant ląstelės.

Sukurta Ebrų valdymo sistema konstruktyviai pakeitė du iš esmės svarbius sistemos fragmentų komponentus:

- priskiriama valdymo informacijos struktūrai, naudojant vadinamąją „skaitmeninę technologiją“ kaip projekto pagrindą. Tai leido visiškai pakeisti perduodamos kontrolės informacijos mantisų konstravimo pagrindą, tinkantį valdyti pasikeitusioje buveinėje, priimtina ir patogų ryšį tarp Kompleksų ir Objektų bei apsaugoti jų stabilumą nuo bet kokių galimų poveikių ir iškraipymų, atsižvelgiant į pasikeitusį visų energijų (kubinių) energijos tinklų dizainą;
- pristatė savo sukurtą energetinės informacijos blokų dizainą, kuris leido juos panaudoti atmosferos smegenims ir žmonių smegenims formuoti, daugiausia dėmesio skiriant tik tokių savo funkcijų formavimui, kurios būtų patogios ir priimtinos pristatyti programos valdymo ir įgyvendinimo procesus.

Tai pagrindinis momentas norint suprasti, kas šiandien vyksta su visais žmonėmis. Tai suteikė esminę galimybę įdiegti *Smegenų genotipų* plėtros programą ir visus kitus programos procesus, įskaitant „marškinių“ energetinę biogenezę, visą vykdomąjį procesą perkeltiant į materialaus žmonių panaudojimo pagrindą. Ir jei kas nors šiandien tiki, kad jam jau pavyko ištrūkti iš šio užburto rato (tikrojo žmonių panaudojimo), jis labai klysta. Šiandien tik supratimas, kas vyksta, ir noras tai įveikti – jau tikras kelias į **Pirtį**. Viskas, ką sugalvojo ir pateikė mąstytojai iš bet kurios žinių sferos – visa tai yra informacinė parama iš senosios Sistemos. Šiuo atžvilgiu visa pasaulėžiūra, kuri buvo pagrįsta pateikta informacija, neturinti nieko bendra su tikra, negali būti tikra pasaulėžiūra visomis savo apraiškomis, nesvarbu, ar tai būtų mokslinė ar religinė reiškinių sfera. Tačiau abidvi iš tikrųjų buvo *pagrįstos pateiktomis dogmomis*, nes jos buvo suglebusios ir suvokiamos per pažintinės informacijos struktūrą. Jau nuo šio svarbaus momento *žmonių sąmoningumas buvo visiškai nesąmoningas* ir priklausė tik praktiniam įgytos informacijos efektyvumui. Būtent dėl to yra silpnos žmonių smegenys, dėl to atsirado jų valios ir materialinio panaudojimo stoka. **Būtent todėl N. Levašovas** pataisė Generatorių dėl (galimo) Vartotojo smegenų plėtros praėjus beveik metams po to, kai „paleidome“ šį „projektą“. Reikėjo pradėti „tvarkyti“ šį įgytą suvokimą, kaip klaidingą „aplinkinių“ tiesą, t.y. kaip teikia senoji „objektyvios tikrovės“ Sistema.

3.5. Simptomai ir problemos

Daugelis žmonių sveikatos problemų, žmogaus tobulėjimo, jo supratimo apie tai, kas vyksta ar visiškai nesupratimas, priklauso nuo daugelio veiksnių, susijusių tiek su besikeičiančia gyvybės

palaikymo sistema, tiek su daugeliu kasdienio gyvenimo procesų (jei taip galima sakyti), kurie buvo įvykę. Su jumis diskutuosime apie globalius procesus, kurių žmogus negali paveikti, ir apie tuos paprastus dalykus, susijusius su dabartine žmonių raida ir sveikata, kurie kelia nerimą didžiajai daugumai žmonių ir, žinoma, paliesime vadinamąsias aktualijas – **ilgaamžiškumas** ir galimybė kuo ilgiau „išbūti“ šiame pasaulyje tam, kad **pamatyti isikūnijimą tikrovėje** visko, apie ką skaitote šioje knygoje ir mano cituojamų autorių knygose.

Formuojant gyvybės palaikymo sistemas buvo manoma, kad **neutrinių erdvės informacinis laukas** jo veikimo metu nepasikeis, nes jo neveikia išoriniai pokyčiai, ypač dėl protonų struktūrų (dėl jų netvarkingumo). Bandant panaikinti neutrino erdvės informacinį lauką (toliau – dėl paprastumo – **IPNP**), **VISADA SUVEIKIA GYVYBĘ PALAIKANČIŲ SISTEMŲ KOMPLEKSAS**, skirtas jam atkurti. Tačiau pastaraisiais dešimtmečiais vyko **IPNP naikinimo procesas**, jo struktūros pokyčiai, informacinė reikšmė, neadekvatus grįžtamasis ryšys. Panagrinėkime kai kurias šio reiškinio priežastis ir pabandykime atsakyti į klausimus apie **IPNP** atkūrimo problemas, bent jau prieš 1364 metus.

Kokia neutrino erdvės informacinio lauko paskirtis? Bet koks kosminis kūnas, ant kurio siūloma dislokuoti aktyvią biologinę gyvybę, turi atitikti daugelį sąlygų, ypač kalbant apie albedo, masės, judėjimo sąlygas ir daugelį kitų. Siekiant užtikrinti visas sąlygas, nes nėra idealių kosminių kūnų, kuriamos gyvybės palaikymo sistemos, skirtos ne tik jų pačių apsaugai, **biostruktūrų egzistavimui užtikrinti**, bet ir palaikyti autonominę aplinką, kurioje egzistuoja ir vystosi gyvybė. Gyvybės palaikymo sistemos išsidėsčiusios pasirinktoje Planetoje taip, kad optimaliai išnaudotų visus Planetos privalumus (pagal sąlygas) ir kiek įmanoma neutralizuoti trūkumus. Gyvybės palaikymo sistemos yra autonominės sistemos, skirtos energijai, gautai iš pagrindinio šaltinio – Saulės ir Kosmoso, konvertuoti. Nuo šių sistemų darbo priklauso ne tik pačios gyvybės raida, bet ir pats vystymosi procesas, t.y. gyvybę palaikančios sistemos tinkamai formuoja pažinimo procesus, kurie perduodami vykdyti į biologiškai aktyvias struktūras.

Iš energetinių gardelių struktūrų simetrijos teorijos žinoma, kad informacinis signalas turi didžiausią informacijos galią esant pakankamai silpnam energetiniam prisotinimui, todėl iš pradžių informaciniam laukui suformuoti buvo pasirinktas neutrino laukas, arba neutrino erdvė, kaip vienintelė tinkama erdvė tokioms energijoms išjudinti. Nesunku suprasti, kad kurdamas „Generatorių“ N. Levašovas visa tai puikiai suprato. „SvetL“ programos buvo sukurtos ir kuriamos neutrinių erdvėje, naudojant „irankių rinkinį“, leidžiantį tai padaryti. Tai leidžia joms bendrauti su Vartotojo smegenimis šiame lygyje.

Informaciniai laukai gali būti tik **dviejų tipų – stiprūs ir silpni** (pavadinimai sąlyginai).

Stiprus informacinis laukas apima protonų laukus, pastatytus protonų erdvėje rišančio protono atomo pagrindu su pakankamu tankiu (arti 100%) krūvio ekvivalentu ir galimybe autonomiškai formuoti savo krūvio ekvivalentus, nedalyvaujant gyvybę palaikančioms sistemoms. Šie laukai, kaip taisyklė, turi trumpą atstumą (ne daugiau kaip kelis šimtus kilometrų), tačiau turi didelį informacinį pajėgumą dėl paties protono atomo savybių. Laukas formuojamas lėšio pavidalu ir pasiekus kritinę krūvio ekvivalento reikšmę „susijungia“ su bet kokia energetiškai aktyvia krūvių mainų erdve, kuri protonų informacinį lauką paverčia vampyrų laukų kategorija. Protonų laukas negali būti pašalintas po to, kai jis įgijo kritinę masę, nes tada reikės pašalinti ne tik Saulę, bet ir Kosmosą kaip teigiamo krūvio ekvivalento šaltinius. Kritinio krūvio ekvivalento susidarymo procese neįmanoma prasiskverbti į protono atomo centrą, kad būtų pakeista lauko konstrukcijos funkcija, nes protono atomo krūvio ekvivalentas yra suderinamas su pačios saulės sistemos ribiniu krūvio ekvivalentu. Esant gyvybės palaikymo sistemos netobulumui, spontaniškai susikaupia krūvis, kurio informacijos tankis yra pakankamas ^{2-osios} **planetos albedo išlyginimui** net jį sunaikinant.

Dodekaedrinė protono atomo struktūra leidžia susieti bet kokias valdymo sistemas ir naudoti jas savo nuožiūra. Visų pirma sistemos, sukurtos pjezomagnetų pagrindu ³. Dar kartą pažymime, kad

protonų erdvės informacinio lauko (IPNP) negali sukurti pati gyvybės palaikymo sistema, nes šis laukas per trumpą laiką likviduos šią gyvybės palaikymo sistemą. Tradiciškai galime sakyti, kad smegenys *specialiai nesukuria vėžio ląstelių*. Tai sudarė pagrindą mano eksperimentams apie galimybę išgydyti linkusius sirgti žmones ir pasekmes, apie kurias rašė ir kalbėjo N. Levašovas, kai Asmuo, deja, peržengia problemas, susijusias su jo atkūrimu, sprendimo ribas arba tokios neįmanomumą.

Smegenys yra supermolekulių struktūra, turinti „antenas“, kurių būsenos oktava yra 44. Išorinė apklausa (žmogelio) patikrina antenos būseną. Natūralios mirties atveju (pakankamai išsamiai aprašė N. Levašovas) susidaro 16-oji supermolekulės būsenos oktava (oktavos pagrindas – 8). Nėra grįžtamojo ryšio, todėl BIOS (smegenų ląstelės, vidaus organų ląstelės, visa biologinė sistema) šios informacijos neturi. Prisiminkite, kad po kablelio skaičius yra 8. Pavyzdžiui, Smegenų ryšys su kasa yra 47.45004500, o grįžtamasis ryšys su Smegenimis yra 43.12509750. Smegenys yra sukonstruotos taip, kad labiau žemas MI oktavų lygis (magnetinis impulsas) negali turėti Smegenų valdymo funkcijų, tai yra kažką joms padiktuoti, o pačios Smegenys gali ir būtinai reaguoja į „signalus iš apačios“, t.y. į gaunamą informaciją iš toliau pateiktų oktavų. Paties humanoido gyvavimo laikas yra žinomas, todėl struktūra pati „suyra“. Jei iki MI struktūros „suirimo“ ryšiai sutampa su nauju biologiniu objektu, tai struktūra „veda“ šį biologinį objektą arba į jo paties „skilimą“, arba į biologinio objekto mirtį, sukeltą dirbtinių priešasčių. Beje, vadinamieji „psichikai“ gana tiksliai fiksuoja 16 oktavų buvimą liekamuosiuose laukuose.

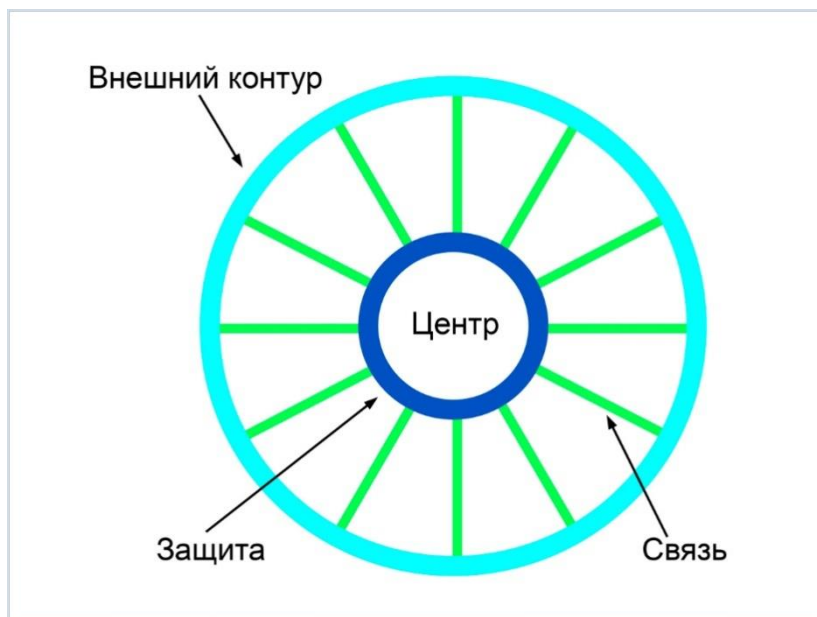

1995 metų gruodį įvyko lėktuvo katastrofa (Sachalinas – Chabarovskas). Kai lėktuvas pateko į magnetinį srautą ties 72 oktava, lėktuvas sudužo, dalis lėktuvo išsisklaidė, visi žmonės žuvo, tačiau 16 oktavos kodas nespėjo susiformuoti, *o ekstrasensai vis dar tvirtina, kad žmonės gyvi*.

Žemė turi keturių valandų savo MI virpesių ciklą, MI potencialo svyravimas yra 2%, o tai yra Žemės noosferos priešprieša visoms humanoidų komunikacijos sistemoms. Informacijos perdavimas vykdomas žemiausio Žemės MI momentais. Štai kodėl šiandien daugelis „skundžiasi“ bloga būkle, susijusia su galvos, širdies skausmais ir sąnarių „skausmais“. Kažkodėl reklamuojamų tablečių rijimas tik pablogina būklę. Komplexas „SvetL“ čia veikia kaip šių šuolių „stabilizatorius“.

Neutrinų erdvės informacinis laukas (IPNP) priklauso silpnajam informaciniam laukui. Įsivaizduokime vaikišką balioną, viduje padalintą į dalis. „Stipinai“ nukrypsta nuo baliono visomis kryptimis, t.y. ryšio kanalais, ir šie stipinai remiasi į uždara išorinį tuščiavidurį balioną iš vidaus. Žemei išorinės sferos storis yra apie 22 km ir jis pateikiamas siūlų, sujungtų taip, kad būtų

žinomi bet kokie sąlygų pasikeitimai šioje aplinkoje, ir būtų pakankamai laiko pašalinti neigiamas pasekmes.

Sąlyginė neutrino informacijos lauko dalis

Centre susidaro informacinė palaikymo erdvė, apsaugos laukas yra fazinis krūvis, „siurbtukai“ – sukibimas su bet koku energetiškai aktyviu lauku, mainų spiralės – mainų krūvių fiksavimas, atranka, kalibravimas (vienpusis informacijos apsikeitimas su bet koku energetiniu būdu aktyvusis laukas).

Bet kurio protonų erdvės informacinio lauko egzistavimo prasmė turi savybę nesikirsti su to paties tipo lauku, tai yra, tokių laukų skaičius gali būti neribotas, tačiau jie turi vieną programą – kosminio kūno albedo atkūrimą.

Informacinis neutrino erdvės laukas skerspjūviu primena ratą. Centras padalintas į 12 sekcijų, apsauga (arba vidinio rutulio paviršius) užtikrina informacijos neliečiamumą nuo išorinių poveikių. Išorinis kontūras yra gana tvirtai kosminį kūną supantis „voratinklis“, o jungtis yra komunikacijos su centru kanalai tiek informuojant centrą apie išorinės aplinkos pokyčius, tiek siekiant užtikrinti intelektualinio biostruktūrų vystymosi procesą.

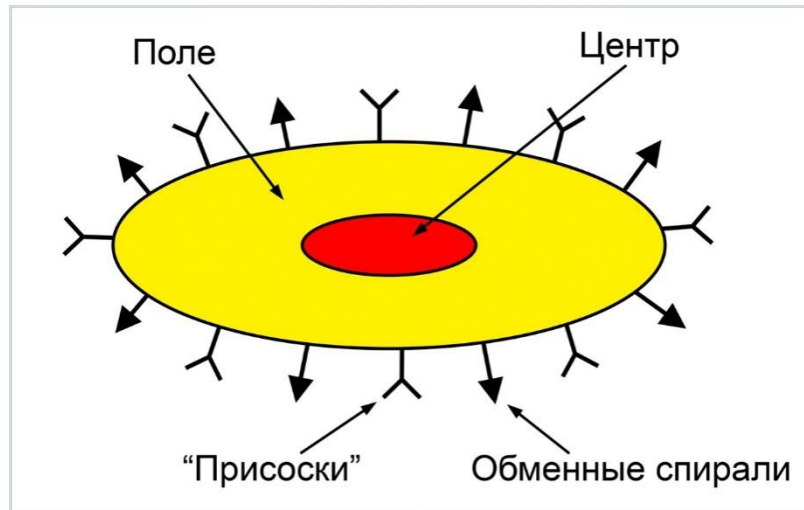
Pažymėtina, kad į apsauginę grandinę besiremiančios „adatėlės“ neturėtų turėti energijos talpos, kad nesugadintų apsaugos ir nepanaikintų paties centro. Štai kodėl iš visų erdvių neutrino erdvė buvo pasirinkta kaip silpniausias krūvio tankis.

Tačiau yra keletas **IPNP kūrimo trūkumų**. Pavyzdžiui, nuėmus „adatas“, viena vertus, didėja informacijos tankis, kita vertus, kai išorinis paviršius nesikeičia, tai gali lemti centro pašalinimą (centro sprogimą), todėl, norint to išvengti, būtina sumažinti išorinio paviršiaus tankį, kuris galiausiai gali lemti jo pašalinimą, tai yra paties **IPNP egzistavimo prasmę**.

Galima pridurti, kad informacija apie IPNP struktūrą buvo žinoma jau seniai, tačiau vienintelis dalykas, kas buvo padaryta su šia informacija, dėl to meto grįžtamojo ryšio netobulumo, buvo rato, kaip *technikos pažangos pagrindo*, sukūrimas.. Tačiau vienu ratu toli nenuvažiuosi, jį galima naudoti tik cirke, o sėdynės aukštį lemia tik rato kokybė ir raitelio įgūdžiai. Tada kyla pagrįstas klausimas – ar gali būti raitelis ir kokia turėtų būti parama?

Informacinio lauko atskaitos paviršius

Panagrinėkime IPPP⁴ susiejimo su IPNP⁵ procesą. Tai itin svarbus klausimas, turintis įtakos atraminio paviršiaus formavimuisi. Tokių paviršių gali būti keli, nes lytiškai plintančios ligos nesikerta viena su kita. Bet kuri IPPP formuojama vietose, kurių pakanka mainų procesui su IPNP. Koks tokio mainų proceso ypatumas? IPPP tankis didėja link centro, apvalkalo pašalinimas neturi įtakos centrui, nes jis atkuriamas dėl teigiamų krūvių antplūdžio iš Kosmoso ir dėl pasirinktų magnetinių impulsų iš Saulės oktavų. Įkrovimo surinkimo greitis **PRIKLAUSO NUO GYVYBĖS PALAIKYMOSI SISTEMOS KOKYBĖS FAKTORIAUS**.

Sąlyginė protonų informacijos lauko dalis

Anksčiau buvo pažymėta, kad gyvybės palaikymo sistemos netobulumas, ypač per daugelį šio darbo šimtmečių sukauptas veikimo laiko neatitikimas, neigiamas Mėnulio, kaip albedo kaupimosi veiksnio, vaidmuo, netinkamas atsakas biostruktūros, bandant pakeisti, pavyzdžiui, upių tėkmę ir daug daugiau, prisideda prie IPPP formavimosi. Bet IPPP negali egzistuoti savaime – būtinos ne tik egzistavimo sąlygos, kurias suteikia gyvybės palaikymo sistemos netobulumas, bet ir prasmė. Energijos srautas kosminiam kūnui turi atitikti išorinę aplinką, todėl albedo pokytis, kaip kosminio kūno nestabilumo veiksnys, taip pat lemia automatiškai IPPP **generuojamą programą** – albedo neatitikimo priežasties pašalinimas. **Čia nėra jokios specialios IPNP naikinimo funkcijos** – yra tik albedo derinimo programa, o jei tai trukdo IPNP, tada šis laukas sunaikinamas sunaikinant. Kadangi IPNP ir IPPP savo darbui naudoja tuos pačius magnetinių impulsų (Saulės) dažnius, sujungimo procese nėra jokių problemų.

Be to, mainų potencialas pirmiausia lemia valdymo struktūrų, pastatytų tiek remiantis, pavyzdžiui, **pjezomagnetais, tiek remiantis biostruktūromis, pašalinimą**. Tačiau dėl tokio sunaikinimo pasikeičia IPPP tankis IPNP vietoje ir tankis perskirstomas. Tai jau primena vairo apkrovą koncertuojant cirke. Tokios apkrovos išvaizda yra fiksuojama gravitaciniais dažniais ir pereina į išorinio valdymo kategoriją, tai yra, yra tiesioginė galimybė valdyti iš gravitacinės atskaitos sistemos.

Su tokia kontrole prarandama pati IPNP egzistavimo prasmė, nes pasikeitus „rato“ savybėms, jis arba užtaisomas, arba išmetamas. Užtaisymas yra „akmenų“ (IPPP) pridėjimas po ratais. Tačiau yra ir kitas režimas – sumažėja IPNP tankis, tada informacijos srautai neperskirstomi, o bet koks IPPP, atitinkantis sumažintą IPNP tankį, **gali neigauti** kritinio krūvio tankio, o tada jį galima tiesiog panaikinti IPPP vieta. Atraminio paviršiaus pašalinimas tokiu būdu nesukelia išorinės Gravitacijos standarto įtakos ir tam tikrą laiką galima atkurti gyvybės palaikymo sistemą, derinant ją su kosminio kūno egzistavimo sąlygomis, pirmiausia visų su sąlyga nepažeisti albedo, kuriame IPPP, kaip įprasta, imamas išoriniam objektui, kuris pažeidžia IPPP struktūrą ir yra sunaikintas. **Net jei lytiniu keliu**

plintančių ligų tankis sumažės daugiau nei 99% , tai nesunaikins centro, o pirmiausia padės aptikti ir sunaikinti visas **IPPP** .

Pažymiu, kad informacijos mainų ir informacijos anomalija - (**IA**) perdavimas tankaus krūvio terpėje lėmė biostruktūrų egzistavimo prasmės požiūriu nesuderinamus konkrečius fizinius matavimo vienetus. Faktinių šių kiekių verčių nežinojimas sukelia tokius incidentus kaip *gyvos ląstelės klonavimas, biostruktūrų mutacijos ir kt.* Tačiau tai yra grįžtamojo ryšio funkcijos pakeitimas, dėl kurio automatiškai atsiranda **IPPP** . Iš kur jis atsirado? Būtent dėl neteisingo informacijos srautų vertimo lauko reikšmė paverčiama ratu, o energetinė vertė- arklio konstanta (1 arklio galia = 7746 vatai). Taigi visi fiziniai dydžiai netiesiogiai per arklio galias buvo paversti standartais. Tačiau **IPPP** nenaudoja arklio galių, o yra pastatytas būtent ant Saulės sistemos konstantų, o tai apsunkina kovą su ja, nes valdymo sistemų savybių keitimas išorinėje aplinkoje neleidžia laiku reaguoti į šiuos pokyčius, todėl svarbi užduotis – suformuoti normalią pasaulėžiūrą ir susieti ją pirmiausia su valdymo sistemomis. Ir tai yra tiesioginė „**SvetL**“ programų „pareiga“ dėl informacijos palaikymo (tiksliau, informacijos koregavimo ir dozavimo, atsižvelgiant į Vartotojo smegenų genotipą).

3.6. Žinojimas negali būti naudojamas

Grįžkime prie kai kurių klausimų, susijusių su biostruktūrų informaciniu palaikymu.

Senovėje, kai reikėdavo statyti namą, Žemės gyventojas nuosekliai į numatomų statybų vietą veždavo įvairius gyvūnus, kurių elgesys nulemdavo, ar šioje vietoje ką nors statyti, ar ne.

Tačiau gyvūnai ne tik vizgino uodegą – jie perteikė daugybę informacijos. Žmogus, neturėdamas vertėjo, negalėjo atpažinti kokius garsus gyvūnas perduoda per antiprotoninę erdvę arba, kaip dabar sakoma, sąmonės lygmeniu (gaila, kad „**SvetL**“ kompleksas neturi uodegos). Taip yra visų pirma dėl nepaisymo tų, kurie, Žmogaus požiūriu, yra vienu laipteliu žemiau jo vystymosi. **Antra**, taip yra dėl skirtingų biostruktūrų gardelių. Visi gyvūnai **ESANTYS LIMFOS PAGRINDU, TURI DODEKAEDRINĘ STRUKTŪRĄ**, o apsikeitimas informacija su Žmogumi būtų įmanomas tik tuo atveju, jei Žmogus turėtų bent dalį tokios pat struktūros Smegenų. Žmonijos pažanga buvo išreikšta kuriant žiniasklaidą – televiziją, radiją, spausdintus leidinius, siekiant suderinti su gamta keičiantis informacija ir vėlesniu įprastos dodekaedrinės žmogaus smegenų struktūros klonavimu, kuris leis ne tik atlikti savo funkcijas, bet ir turėti patikimą informaciją iš biostruktūrinių jutiklių. Noriu pastebėti, kad prie bendravimo su gyvūnais arčiausiai priėjo moteris, kuri, apsikeitusi informacija su gyvūnais, pataisydavo savo veiksmus net ir augindama vaikus. Pastebėta, kad gyvūnai su moterimi elgiasi geriau nei su vyru, laikydami jį padaru, o moterį – šeimos pagrindu ir maitintoju.

Leiskite jums priminti, kad pagal **Senąjį Testamentą** Dievas sukūrė moterį, kad Žmogus turėtų tokį padėjėją, kaip jis, ir atvedė ją pas Adomą, kad paimtų ją kaip žmoną, palikdamas jam sugalvoti jai vardą. Ir Adomas pavadino savo žmoną leva arba Gyvenimu. „Žmogus tarė: „Štai kaulas iš mano kaulų

ir kūnas iš mano kūno...ji bus vadinama moterimi, nes ji buvo paimta iš savo vyro... Ir Adomas pavadino savo žmoną: Ieva, nes ji tapo visų gyvųjų motina“ (Pr 2, 23; 3, 20) .

Moteris turi skirtingą ne tik logikos, bet ir informacijos mainų struktūrą. Moterų logika, skirtingai nei vyrų, yra pagrįsta prieštaravimais, tačiau tai nereiškia, kad ji turi mažą žodyną. ***Kaip rodo praktika, visos to paties genotipo*** moterys turi tą patį žodyną, tik klausimas, kaip jis vartojamas. Yra žinoma, kad kuo mažesnis moters žodynas (kurį išoriškai suvokia vyras), tuo sėkmingiau ji tuokiasi. Paimkime, pavyzdžiui, Elločkos žodyną (apie 30 žodžių) ***iš Ilfo ir Petrovo „12 kėdžių“***. Tai ne žodžiai – tai komandos, pavyzdžiui,

X0 – chiralinis asmuo;

X0 – Hartman, pasitrauk (Hartmanas yra žmogaus, kaip magnetinės anomalijos, vardas);

X0 – jei nori, pailsėsime ir t.t.

Šios komandos buvo tariamos, kaip aprašo autoriai, skirtingais tonais ir atitinkamai po komandos kitoje erdvėje buvo išsamios informacijos, kurios pakako detalizuoti bet kokius procesus. Kuo mažesnis išorinis žodynas, tuo organizuotesnis keitimasis informacija. Vyrui, priešingai, turinčiam didelį išorinį žodyną, nėra dvigubos reikšmės, tai yra, jis yra priverstas garsiai pranešti apie visas smulkmenas, o tai vargina klausytoją. Informacijos apsikeitimo greitis skirtingose erdvėse yra skirtingas, o tai, ką moteris gali perduoti per vieną sekundę, vyras transliuoja mažiausiai parą (apie 128 teksto lapų). Kai kurie vyrai, perduodami informaciją iš gyvybės palaikančių sistemų, girdi muziką (dažniausiai šis laikas yra nuo 3 val. 30 min. iki 4 val. 30 min. vietos laiku), tačiau negali jos išsifruoti ir bando per dieną (turintys muzikinį išsilavinimą) atkurti tai, ką išgirdo tada. Visi gerbiami kompozitoriai – vyrai. Bet ši muzika skirta moterims, o jos koncertuose ją gauna jau iškreiptą. Kita vertus, ***visi gerbiami aiškiaregiai – moterys***.

Moteriai nereikia nieko aiškinti vyrui, nes jis tiesiog vykdo jos komandas, nesuprasdamas, kodėl taip vyksta (kuria mokslinius institutus šiems reiškiniams tirti).

Kadangi vyras, kaip taisyklė, nesupranta moters komandų, ji, žinodama ***apie vyro smegenų gravitacinį pagrindą*** (žr. A. Hatybovas apie „Niutono obuolį“), perteikia jo sąmonei savo prasmę naudojant inercinę masę, pavyzdžiui, ***lygintuvą arba kočėlą (kuo sunkesnis, tuo suprantamesnis)***. Pastebėta, kad gausėjant išoriniam žodynui, moteris pagreitina kalbą, tai yra, stengiasi greičiau perduoti komandas, kad derintų jas su tikruoju tekstu, o vyras, priešingai, lėtina kalbą. Neturėdamas komandų struktūros, viskas, ko reikia, parenkama iš žodyno, o tai užima daugiau laiko. Komandų kalbą, kaip bendravimo pagrindą, geriausiai išlavino vokiečiai, todėl jie kviečiami pas valdovus, ypač tai buvo populiari Rusijoje.

Nauja priskiriama Gimtosios gyvybės palaikymo sistemos programa **SIEKIAMA PAŠALINTI NEREIKALINGUS GENOTIPUS IR ATEITYJE** sukurti vietinę visuomenę, kurią visiškai užtikrins dabartinė gyvybės palaikymo sistema. Žmonių lygmeniu moterys vaidina svarbų vaidmenį, nes iš pradžių vyrų, „vystymosi“ kontrolės elementai buvo klojami moteryje, ir ne tik vyrų. Tačiau išorinė aplinka taip pat turi atitikti vykdomą programą, o išorinės aplinkos valdymo funkcijos priskiriamos biojautikliams, kurių reakcijos niekas nebando išsifruoti, skirtingai nei moters reakcijos. Čia slypi vienas pagrindinių pavojų.

Vieno tipo atominės struktūros IPPP (pajungimo būdu) gali tiesiog pakeisti pradinį valdymo sistemų potencialų santykį ir pajungti šį valdymą sau, tuo tarpu keičiama IPNP išorinė struktūra ir

sukuriamą informacijos anomaliją. Mažėja bendroji lauko norma (informacinis–holografinis geostuktūrinių mainų pagrindas), didėja priklausomybė nuo IPPP. Dėl šio lauko sumažėjimo daugėja debilų, tai yra tų, kuriems daro įtaką žiniasklaida. *Valdovus jau galima priskirti prie jų skaičiaus, o reakcija į tai, kas vyksta, šį procesą tik sustiprina. Pavyzdžiui, dabar sparčiai auga prostitucija, narkomanija, homoseksualumas, lesbietiškas ir kt., o visa tai smarkiai reklamuoja žiniasklaida, kas dar kartą patvirtina tokią išvadą – visas šių lėšų valdymas yra IPPP įtakoje.* Šiuo atžvilgiu garantuojama, kad „SvetL“ programų naudotojai bus apsaugoti nuo tokio poveikio. Bet čia reikia suprasti, kad „pasyvus savininko elgesys aplink jį vykstančių procesų atžvilgiu“ gali neduoti laukiamų rezultatų Smegenų raidoje. N. Levašovas apie tai ne kartą kalbėjo ir rašė savo raštuose. Taip pat svarbu, kad **ŠIS „VEIKSMAS“ BŪTŲ GRIEŽTAI ORIENTUOTAS IR KONTROLIUOJAMAS.** Kai tokios masės žmonių yra įtrauktos į vykstančius procesus, didžiausia prasmė yra paaiškinti (bandyti paaiškinti), kai žmonėms kyla klausimų, bet tik tuo atveju, jei savo Žinių dėka galite tai padaryti atsakingai. Aiškinkite, o ne patarkite, bandydami parodyti jų svarbą.

Kalbant apie Laiko prigimtį, mus domina pats laikas ir tai, ką jis daro žmogui. Juk matome iš esmės (deja) tik šią Laiko apraišką. Giliau – dauguma negali prasiskverbti.

Vaikai yra geriau orientuojami į šiuos besikeičiančius procesus. Jie jau žino, kaip gyventi. Jie dar nesupranta ką, bet kaip gyventi – jau pradeda spėlioti! Jie mažiau limpa prie žaislų, kurie kažkodėl greitai nusibosta. Jiems neįdomu. Jiems nebeįdomu, ką sako „dideli dėdės“. Jie **įsimina – ir sudaro sąrašą: geras dėdė, blogas...** Ir šis sąrašas pravers vėliau – *ko jiems reikia, ko nereikia*. Todėl vaikams dabar nelengva. Jų informacinė ateitis susieja juos su savimi. Priskiria, atskleidžia! Atskleidžia juos būsimiems veiksmams! Parenka. Tai, jei norite, galite vadinti sistemos registracijos ir įdarbinimo biuru. Jis pasirenka ateičiai – „reikalingą“ ir „tinkamą“. *Tai tik smegenų fizikos aspektai.*

Po šios „atrankos“ daugelis iš jų iškart eina į laukiamąjį, o kai kurie (nepaisant savo jauno amžiaus) eina tiesiai į „Pirtį“. Dėl šios priežasties sutikau „sukurti“ „SvetL“ kompleksą vaikams naudojant pagrindiniame Komplekse naudojamą technologijas, naudojant tiek sidabrą, tiek silicij, kaip rezonatorių ir informacijos imtuvą sąveikaujant su besikeičiančia Gyvybės palaikymo sistema. Vėliau paaiškėjo, kad tai gerokai pagerina minėto „biuro“ darbą. Pavyzdžiui, „reikalingas“ ir „tinkamas“ visiškai neturės ambicijų. Nebus nei įsižeidimo, nei nieko. Bus adekvatus supratimas to, kas vyksta.

Jums nereikia atidžiai stebėti, kad pamatytumėte, kokie agresyvūs šiandien yra žmonės. Tai gali būti susiję su bet kuo – žmogus kartais netikėtai „susprogdina“ save. *Ir tai pasireiškia įvairiomis formomis – pykčiu, pavydu, narcisizmu ir kitomis, susivienijusiomis savo pasekmėmis – ŽMOGAUS PROTO STRUKTŪROS SUNAIKINIMU.* Viskas, ką sukūrėme šiame gyvenime, lieka mumyse dar ilgai po to, kai mūsų ambicijos ir baimės pasidengia pelenais. Todėl *perspėjimai, kad visi turi apie ką tylėti, o kiekvienas yra savo teisėjas* – jie veikia abiem kryptimis, o dabar jie ypač aktualūs. Tai gali sukelti nesusipratimų ir net pats tekstas tam tikromis

sąlygomis gali sukelti kažkam nereikalingus siekius, mintis ir net veiksmus. Nereikia skubėti – tereikia grįžti prie šių medžiagų – svarbiausia, kad tai dar nevēlu.

3.7. Jei šuo ant tavęs loja...

Kas yra biojutikliai? Šį klausimą jau svarstėme antroje knygoje, tačiau priminsiu, kad tai biostruktūros, kurios per išorinį Gyvybės palaikymo sistemos apvalkalą informuoja ir išorinę aplinką, ir pačią Sistemą apie vykstančius pokyčius. Kokius pokyčius gali patirti išorinė aplinka, kai ją saugo gyvybės palaikymo sistema? Tai yra holografiniai pokyčiai, tai yra erdvės optinių transformacijų pokyčiai, tai yra magnetinių anomalijų (Hartmano mazgų), elektrinių anomalijų (Curie mazgų), gravitacinių anomalijų (rentgeno mazgų), rezonansinių grįžtamojo ryšio kilpų iškraipymo atsiradimas, rezonansinio stiprintuvo (reduktoriaus) savybių pokyčiai, dujinės aplinkos pažeidimas ar dalinių dujų slėgių santykis ir daug daugiau. Šiandien visa tai stebite savo akimis, bet su Hidrometeorologijos centro „ekspertų“ komentarais, taip pat istorikų, biologų ir kt.

Kiekvienas toks iškraipymas gali sukelti biostruktūrų mutaciją, todėl, esant bet kokiam pažeidimui, nedelsiant reaguojama. Be to, keitimosi informacija metu kontroliuojamas standartinis l cikloaiko taktas. Tai nėra visas biosensoriaus funkcijų sąrašas. Kad atliktų savo funkcijas, biojutikliai turi turėti dodekaedrinę valdymo elementų struktūrą, kurios rezonansas arba krūvio ekvivalento padidėjimas automatiškai sukelia aliarmą, tai yra atitinkamo signalo tiekimą.

Jei šuo ant jūsų loja, tai reiškia, kad *jūsų magnetinis laukas viršija normą* šiuo metu ir įveda iškraipymus į išorinę aplinką.

Jei staiga žasų pulkas ima kraksėti ir veržtis prie jūsų, vadinasi, sutrikdėte dujinę aplinką, todėl nevalgykite to, kas gali trikdyti aplinką tuo metu, kai, pavyzdžiui, ganote žąsis. Beje, posakis „žąsysis išgelbėjo Romą“ atėjo iš senovės, tai reiškia, kad tie, kurie bandė užimti Romą, prieš puolimą valgė kažką netinkamo, o biojutikliai tai pajuto.

Posakis „šuo yra geriausias žmogaus draugas“ yra gerai žinomas. Tai, kad šuo labai tiksliai atkartoja gyvybės palaikymo sistemos komandą ir **BANDO APIE TAI INFORMUOTI** Žmogų, nereiškia, kad Žmogus tai supranta. Dėl jo netobulumo Žmogus negali savarankiškai iššifruoti teksto, kurį šuo jam perduoda pašamonės lygmenyje, prieš tai paskelbęs komandą. Šuo netgi gali nubraukti juostinį teksto segmentą, kad jis būtų aiškesnis, tačiau tai suvokiama tik kaip geras šuns požiūris į Žmogų ir nieko daugiau. Kalbant apie šių dienų ekstrasensus, „gydytojus“ (daugiausia), šamanus ir kitus „guru“, taip pat visko „interpretuotojus“, jie neturi nieko bendra su biojutikliais ir sąveika su „aukštesnėmis“ jėgomis. Juos pačius gydyti beprasmiška. Dabar visas gydymas brangus. Nereikia jų teisti ar smerkti. Tai nėra rimtumas, tai bandymai išsiskirti tarp visų lygių ir panaudoti šią laikiną būseną su tam tikra nauda sau – dėl apgaulės, dėl gudrumo. Būtent už šį gudrumą jie bus nubausti ir jau baudžiami, ypač Ukrainoje – per sveikatą, per problemas. Jie baudžia save. Nereikia kištis.

Per pastaruosius **500 metų** (tiksliau, **535 metus**) buvo aktyviai kuriamas informacijos mainų ir kontrolės tinklas. Buvo pateikta informacija apie tinklelio sukūrimą „...ir pasaulis bus įpainiotas laidais...“ (Evangelija pagal Matą). Kaip Programa, ji buvo atskleista **A. Clark**⁶ (Pasaulio smegenų sukūrimo) prognozėse.

Tinklelio (šiuolaikinio mokslo požiūriu, elektromagnetinio lauko) buvimas leidžia ne tik efektyviai valdyti visus biologinius objektus Žemėje, bet ir užkirsti kelią mutantų atsiradimui.

Pirmajame etape (baigtas 2002.05.17) gardelė igavo parametrus (Šie parametrai žinomi, bet jie yra tuose A.Hatybovo darbuose, kurių kol kas viešinti negalima). Tačiau paminėsiu keletą. Šie parametrai, pagal kuriuos „SvetL“ programos buvo „kuriamos“ nuo 2012 m.:

- atsparumo dažnis =54,375450;
- slydimo kampas Magnetinio impulso atsparumui = 43,50;
- takto intervalas #1 =16 minučių;
- takto intervalas #2 = 1 saulės ciklo sekundė (maždaug 2,1531.. sekundės);
- užklausų kodų duomenų bazė pagal **nata** LA = poslinkis pagal oktavą pagal smegenų genotipą.

Pagrindiniai parametrai nebuvo pakeisti, nes jie yra susiję su objektų tinkleliu (NSO). Viskas, kas netelpa į sukurtus parametrus, palaipsniui sunaikinama.

Kiekviena biologinė struktūra Žemėje turi kodą. Tas pats kodas gali turėti tos pačios rūšies biologinę struktūrą, pavyzdžiui, skruzdėlės ar skėrio. Tiesą sakant, pats kodas yra magiškas kvadratas 8×8 (kompiliavimo parinkčių skaičius net ir padalinus į 4 kvadratų grupes yra 2456352194560000). Maždaug 4% kvadratų yra skirti žmonėms. Kodų archyvas reikalingas absoliučiam Asmens identifikavimui, jo buvimo vietai, sveikatos būklei ir pan. Kai Smegenys pašalinamos kontrolei (realizuotos sapne), atliekama išsami visų struktūrų analizė. **Kodas yra Valdymo sistemoje esančio asmens pasas.** Pavyzdinis kodas (4x4 kvadratas): 3 9 8 14 10 6 11 7 16 4 13 1 5 15 2 12 arba 3 9 8 14 10 6 11 7 16 4 13 5 15 2 12 5.

Skaičių suma bet kuriame stulpelyje, eilutėje, įstrižainėje = 34. Naudojamas 8×8 (1-64) kvadratas, padalintas į 4 dalis, kurių kiekviena turi 7040 parinkčių. Kadangi Asmens užklausos kodas yra 666 (nata LaLaLa), tada visi kodai prasideda skaičiumi 6, padavimas yra 64-oje skaičių sistemoje. Kodai skirstomi į statinius ir dinامينius.

Statiniai kodai – tai informacija apie Asmenį – tipą, lytį, kraujo grupę ir viską, kas nesikeičia gyvenimo eigoje (kartais tai apima ir partiją, specialybę, gyvenamąją vietą ir kitus dinامينius parametrus).

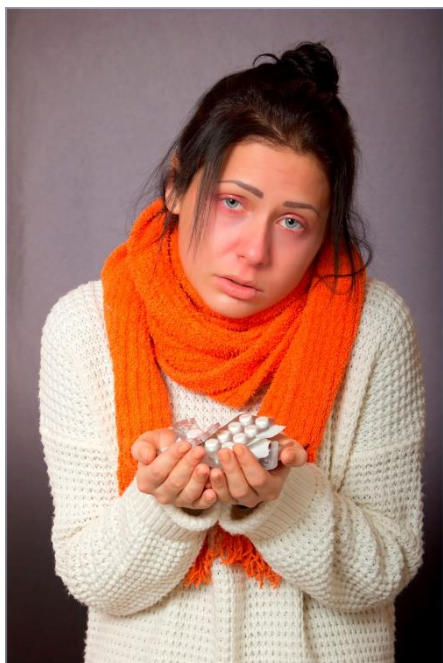
Dinaminiai kodai keičiasi visą gyvenimą. Jie suskirstyti į 12 skyrių ir paverčiami namų šeiminių horoskopais. Jei yra problemų su humanoidu, tada valdymo momentu gali būti pažeistas identifikavimas, o Žmogus turi kitą kodą (pavyzdžiui, jei skyriuje pakeisite bent eilutės numerį, tada vyras stengsis tapti moteris, kas būdinga „tautinių mažumų“ atstovams). Jei grupei žmonių suteikiamas tas pats kvadratas (dažniausiai baigiamasis), tai ji susieja šią grupę su darbu (pavyzdys – Japonija su grupine atsakomybe už darbą arba moteris – vaikų priežiūra). Žmogaus kodo archyvas yra saugomas DNR (64 kodonai). Tikslios „SvetL“ Programų Vartotojo statistinių ir dinامينių kodų kopijos „saugomos“ pačiame Komplekso Generatoriuje ir keičiasi priklausomai nuo Smegenų reakcijos į Gyvybės palaikymo sistemos pokyčius.

Po ilgų pokalbių su N. Levašovu, skaitant jo darbus ir daugybę kitų šaltinių man tapo aišku (kad ir kaip apgailėtinau tai skambėtų), kad biologija, kaip mokslas, nepateisina lūkesčių sprendžiant problemas. Ji negalėjo pasiūlyti esminių problemų sprendimų, pavyzdžiui, sąveikos tarp generatoriaus, programų ir vartotojo smegenų srityje. Bėda ta, kad biologija jokių būdu nėra tas mokslas, kokį technikos specialistai išivaizduoja kaip mokslą. Greičiau tai yra plati faktų rinkimo sistema, neturinti teorinio pagrindo ir sprendžianti problemas tiesiog bandymų ir klaidų būdu. Norint panaudoti turtingiausius biologinius faktus technikos plėtrai, visų pirma reikėjo JUOS PATEIKTI PAKANKAMAM TEORINIAM SUPRATIMUI. Tai buvo sunku, tačiau Nikolajus suteikė

neįkainojamą pagalbą savo kantrių ir teisingų iš pirmo žvilgsnio atrodytų bendrų tiesų paaiškinimu, kuris po jo analizės tapo reikšmingas.

3.8. Mirtinumas, klaidos ir „SvetL“ pagalba

Dažnai galima perskaityti, kad toks ir toks gydytojas iš tikrųjų nieko negydo tiesiogine prasme, o suaktyvina kažkokius „dinaminius“ ir „energinčius“ Žmogaus „kodus“, taip „suaktyvindamas paslėptus kūno rezervus, po kurių pats organizmas ir susidoroja su liga. Deja, visa tai taip pat yra gudriaipasakyta, (nekalbu apie apgaule) ir skamba kaip graži pasaka. Tikrai sergantis žmogus ilgą laiką neturi rezervų. Ten tiesiog nėra ką aktyvuoti. Visa reikia atnešti iš išorės. Įveskite kaip informacijos blokus (informacija), kad suaktyvintumėte smegenis norimo atsigavimo kryptimi. Nors, žinoma, yra labai daug patologiinių būklių, kai tam tikrų atsargų yra net per daug (pavyzdžiui, riebalų), bet kažkodėl jos nepakankamai išnaudojamos arba organizmo išvis nenaudojamos. Ir tai glumina daugelį „gydytojų“, ir ne tik juos. **TIK KOMPETENTINGAS REZERVU AKTYVINIMAS**, jo dalyvavimas bendroje medžiagų apyvartoje organizme, kurikontroliuoja (šio proceso valdymas) Smegenys.

Tačiau dažniausiai susiduriu (ir Nikolajus su tuo susidūrė pasakodamas apie tai) su tokiais dalykais. Žmogus kažkuo chroniškai serga ilgą laiką arba „staiga“ susserga kažkuo. Šiuo atžvilgiu natūralu, kad anksčiau ar vėliau kyla noras susigrąžinti prarastą sveikatą ar bent jau pagerinti smarkiai sumažėjusią gyvenimo kokybę. Paprastai visi pradeda aplenkdami tam tikrus medicinos centrus, bet dažniausiai su tuo pačiu rezultatu – dešimtys terapeutų, kardiologų, neuropatologų, endokrinologų, pulmonologų, infekcinių ligų specialistų, onkologų ir kt. tyrimų, po kurių seka „gydymas“ naujausiais (dauguma) šiuolaikiniais vaistais. Laikiną atleidimą nuo šių vaistų vartojimo lydi daugybė šalutinių poveikių. **Tačiau blogiausia, ko gero, tai, kad daugumos gydytojų išvados viena kitai prieštarauja iki kraštutinumo** - vieni atšaukia kitų paskyrimus, kvestionuoja jau atliktų tyrimų ir analizių rezultatus, kiti pašalina anksčiau nustatytą diagnozę, kad priimtų naują verdiktą, ketvirti... ir taip be galo. Tiesą sakant, **ŽMOGUS YRA „PRIKABINTAS“ GYDYTIS IR EINA PAS GYDYTOJUS** taip, tarsi eitų į bažnyčią.

Tam tikru momentu daugelis sergančiųjų pradeda jaustis kažkokio sąmokslu aukomis (rašau tai remdamasis gautais laiškais). Po to dažnai grįžtama į alternatyviąją mediciną – apsivalymas, pasninkas, dietos, apsiliejimas šaltu vandeniu, bėgimas, žalias maistas, žaliavalgystė, ypatingas kvėpavimas, vandens gėrimas, šlapimas ir dar tūkstantis ir dar vienas būdas. Laimei, skaitymo medžiaga šia tema parduoda tonomis. Kai kuriems pasiseka atsitiktinai, ir jie kurį laiką išlenda iš skaudamos duobės, tačiau dažniau būklė pasikeičia kažkur „į šoną“ arba dar labiau pablogėja. Dėl to, jei dar liko šiek tiek laiko, Žmogus daro išvadą, kad **skęstančiojo išgelbėjimas yra paties skęstančiojo darbas ir pradeda ieškoti savo gydymo / pasveikimo būdo**. Jei jam pavyksta, tada euforija, kaip taisyklė, pereina į savotišką mesianizmą – išgydytasis tvirtai tikintis, kad rado panacėją viskam pasaulyje ir su pasiutimu pradės ją nešti į mases, nes didesnį įtikinamumą, paverčiant grynai empirinį juokingos „universalios“ teorijos metodą. Taip atsiranda 1021-asis tokio ir **anokio pavadinimo** gydymo metodas, praplečiantis bulvarinės literatūros spektrą. Tuo paaiškinamas itin didelis įvairių gydymo būdų, taip nekenčiamų tradicinės medicinos, skaičius.

Negalima sakyti, kad visi šie metodai yra nesąmonė, neverti nė velnio. Žinoma, **kam nors nors kartą nuo kažko**, kiekvienas toks metodas padėjo, galbūt net išgelbėjo gyvybę. Problema kita – nė vienas iš šių būdų nėra universalus, t.y. tinka tik vienam ir viskam. Kodėl? Lygiai ta pati priežastis, kodėl tas pats pastebimas ir tradicinės medicinos metodams. Štai ką apie „universalumo“ problemą pasakė N. Levašovas (ištraukos iš mano dienoraščio).

„Bendrai pripažintos ligų gydymo ir visų pirma vėžio chemoterapijos schemas kuriamos remiantis **SIEKIU MAKSIMALIAI STANDARTIZUOTI TERAPINES PRIEMONES**. Pagrindinis tikslas – rasti vaistų, galinčių paveikti vėžines ląsteles, jei ne visus navikus, tai bent jau bendros kilmės navikus. Pats gydymas yra kiek įmanoma standartizuotas. Skirtumai tarp atskirų metodų yra tik bendrame vaistų toksiškume, t.y. kitaip tariant, paraiškos apribojimuose. Kartu gydymo efektyvumo kriterijus yra jo gebėjimas įveikti skirtumus tarp žmonių“.

Tuo įsitikinau padėdamas žmonėms, kuriems buvo nustatyta diagnozė, tiksliau, tiems, kurie ką tik pasirašė nuosprendį. Jokie gydytojų raginimai atsitraukti nuo tokių, kaip jie vadina, „kelių žemėlapių“, „metodų“, sėkmės neatnešė. Ir visko priežastis, mano nuomone, yra baimė. **BAIMĖ, KAD PATS NESUPRAS, KAS VYKSTA**. Baimė kyla iš nesusipratimų, o su baime – pyktis. Bet jūs galite „pasislėpti“ už koncepcijos – „pasirodyta technika“. Apie kokias natos LA biostruktūras, informacijos blokus, dažnius ir užklausų kodus galime kalbėti? Ir su kuo kalbėti?

Taikant diametraliai priešingą požiūrį, visos pastangos yra nukreiptos į sudėtingos, daugiapakopės smegenų būsenos koregavimą, sąveikaujant su „SvetL“ programomis, naudojamomis kompleksiniame generatoriuje. Generatorius yra „*gyvas organizmas*“ (N. Levašovo terminais), galintis savarankiškai koreguoti ir valdyti taikomas programas priklausomai nuo reakcijų sąveikaujant su Vartotojo smegenimis. Akivaizdu, kad tai reiškia maksimalų atsigavimo individualizavimą. Atkūrimas tampa valdomas visais aspektais. Tai, kad daugelis pokyčių vyksta tiesiogiai gijimo procese, kaip organizmo atsakas į procesų valdymą smegenimis, dar labiau jį individualizuoja. Daugelis žmonių manęs prašo apibūdinti visą Žmogaus atsigavimo eigą (arba iš dalies) vykstančių pokyčių sekoje. To padaryti neįmanoma, *nes atsigavimo metu vykstančių kiekybinių ir kokybinių pokyčių negalima nei numatyti, nei nustatyti*. Taigi atsigavimo eigą lemia srovėsminių organizmo anomalijų „koregavimas“, atsižvelgiant į ligos istoriją ir sunkumą. *Bet koks nukrypimų pasikeitimas reiškia programų ir smegenų sąveikos pasikeitimą. Tai galima pavadinti „biologiškai vadovaujama sveikata“*. Akivaizdu, kad šiandien pasaulyje ne vienas metodas, nesvarbu, ar tradicinė medicina, ar netradicinė, yra pajėgus taip atsigauti.

Lemtinga tradicinės medicinos klaida, mano nuomone, yra požiūris, kurį galima apibūdinti tik trimis žodžiais: „*gydymas nuo ligos*“. Yra begalė pavyzdžių, pavyzdžiui, "tabletė nuo galvos skausmo", "mišinys nuo kosulio", "tepalas nuo artrito", "skydliaukės hormonas", "vaistas nuo peršalimo", "akių lašai" – nėra prasmės toliau vardyti, nes sąrašas yra tiek pat begalinis, kiek ir be galo ydingas. Alternatyvi medicina šiuo aspektu yra daug protingesnė – bent jau jos neskirsto žmogaus į organus ir disciplinas ir beveik visada draudžia bet kokius vaistinės vaistus, išskyrus tuos, kurie šiame etape yra gyvybiškai svarbūs. Tai savaime, be perdėto, yra didžiulis privalumas, pritraukiantis daugybę žmonių į šią amatininkų bendriją. *Tačiau gydytoją ir pacientą skirianti žiovaujanti bedugnė vis dar išlieka – „netradicionalistai“ neturi absoliučiai jokių priemonių ir kriterijų objektyviai įvertinti esamą paciento būklę, išskyrus asmeninius subjektyvius pojūčius*. Be to, netradiciniai metodai didžiąja dalimi atvejų yra absurdiškai pretenzingi, atimantis daug laiko ir sunkiai pritaikomi šiuolaikinio žmogaus gyvenime. Į tai rimtai atkreipėme dėmesį, kai įgijome patirties naudojant pirmosios kartos „SvetL“ kompleksą.

Tačiau be grynai kasdinių sunkumų, susijusių su „netradicionalistų“ metodų įgyvendinimu gyvenime, yra ir rimtesnė problema – kaip suprasti, ar šis konkretus metodas jums padės, ar pablogins jūsų būklę? Juk metodų yra daugiau nei šimtas, o pacientas turi labai mažai laiko ir „manevravimo

erdvės“. Šis klausimas yra labai sudėtingas ir negali būti išspręstas iš esmės. Į jį gali atsakyti tik savo Žiniomis. Vienintelis dalykas, kurį šiuo metu galiu tvirtai pasakyti, remdamasis jau gana didele bendravimo šiomis temomis patirtimi su žmonėmis, yra tai, kad būtina nedelsiant atmesti metodus, kurių autoriai pateikia labai klaidingus teiginius apie tai, kokie sveiko kūno parametrai turėtų būti. Pavyzdžiui, kai kuriose knygose rašoma (autorių neišduosiu), kad *sveiko žmogaus šlapimas ir seilės visada turi būti šarminės*. Kitose knygose rašoma atvirkščiai – *sveiko žmogaus šlapimas ir seilės visada turi būti rūgščios*. Trečia, jie rašo, kad *objektyviai sveikų žmonių (jų supratimu, tai yra žalio maisto mėgėjai) pulsas turėtų būti 20 dūžių per minutę, o kvėpavimo dažnis – 4–5 įkvėpimo / iškvėpimo ciklai per minutę*. Užtikrinu jus, kad **NIEKAS NĖRA ARTI TIESOS**.net ir pirmuoju, ir antruoju, ir net trečiu atveju. Tiesiog šie „autoriai“ nežino (arba nenori žinoti), pavyzdžiui, kas yra inkstai ir kam jie reikalingi. Jie nežino, kad dėl normalių ląstelių apykaitos procesų ir nuolatinio baltymų bei nukleorūgščių konstravimo ir naikinimo susidaro tokios „atliekos“ kaip šlapalas, šlapimo rūgštis, kreatininas ir amoniakas. Šių azoto turinčios atliekos **yra NE TIK** nenaudingos, bet ir nuodingos.. Kai dėl ligų sutrinka inkstų veikla, šios medžiagos greitai kaupiasi kraujyje ir audiniuose ir sukelia mirtį. Sveiko žmogaus kraujyje jų kiekis yra nuolat žemas, nes inkstai juos pašalina tokiu pat greičiu, kaip šios medžiagos susidaro audiniuose. Kadangi inkstai, be įprastų medžiagų apykaitos produktų, išskiria daugumą organizmui neįprastų medžiagų, kurios gali patekti iš išorės arba susiformuoti organizme, šlapimo analizė visų pirma yra patikimas būdas nustatyti bendrą medžiagų apykaitos būklę. Įprastame šlapime yra apie **96 %** vandens, **1,5 %** druskų ir **2,5 %** organinių medžiagų apykaitos produktų, daugiausia šlapalo; jo **pH=4,8–8,0**. Šlapime randamos tos pačios druskos kaip ir kraujyje bei protoplazmoje – daugiausia natrio chlorido (**NaCl**) (atkreipkite dėmesį į jo naudą būsenai), taip pat nedidelis kiekis kalio, kalcio sulfatų, fosfatų ir karbonatų, magnio ir amoniso (labai vertinga cheminė žaliava, ypač pirminei vynu fermentacijai). 1200–1500 ml per parą išskiriama šlapimo yra apie 60 g kietųjų medžiagų; pusė jų yra karbamidas, sintetinamas daugiausia kepenyse iš anglies dioksido ir iš amoniako, kuris susidaro dominuojant baltymams. Kiti įprasti šlapimo komponentai yra šlapimo rūgštis, nukleorūgščių purinų skilimo produktas, kreatininas, gaunamas iš kreatino fosfato, kuris randamas raumenyse ir yra didelės energijos fosfatinių jungčių rezervuaras, ir amoniakas, aminorūgščių metabolinis produktas. Geltona šlapimo spalva atsiranda dėl pigmento urochromo, hemoglobino, susijusio su tulžies pigmentais, skilimo produkto.

Kaip sakė ir savo raštuose rašė **N. Levašovas**: „Tikrai sveikų žmonių parametrai tiek objektyviai, tiek subjektyviai turi būti nuolatinėje dinamikoje. Kiekvienas sveiko žmogaus parametras per dieną svyruoja apie labai apibrėžtą vidutinę vertę ir nuolat tampa didesnis ar mažesnis už jo vertę.“ Tačiau šiandien dėl vykstančių pokyčių (ir tai pastebima visur) nuo **2016 m . rugpjūčio pradžios** vyksta pats sudėtingiausias valdymo procesas vadybos srityje. Atstatymų yra daug, jie liečia ne tik kasdienybės sferą, susijusią su transformacijomis, bet ir kitas būties energijų sritis. Daug kartų apie tai kalbėjau ir rašiau. Visa tai, žinoma, nėra labai malonu, bet ką galima išskirti prieš Sistemą, kai žmonių veiklos rezultatai yra būtent tokie?! Tai bus jaučiama ne kartą (parametrai jau šokinėja už bet kokios apibrėžtos reikšmės), nes tradiciškai įsikūnijimo intensyvumas Sistemos suplanuotose transformacijose (ir per žmones) **STAIGIAI**kyla. Bet visa tai ir toliau visiškai ir nepriklausomai nuo genotipų kontroliuojama programomis, priskiriamomis smegenims iš matricos (pagal kodą). Mes tai apsvaustysime toliau. Pastaba – nė viena tabletė jūsų nuo to neišgelbės.

3.9. Biokontrolė kaip išgyvenimo sistema

Remiantis šiuolaikiniu mokslu, žmogus gyvena ant meteorito, prikimšto dujų, medžių, lietaus, vandenynų, ežerų, upių...

Virš meteorito kabo švelni Saulė, kuri užtikrina norimą temperatūrą, naktį Mėnulis pasirodo kaip lempa, įvairūs vienaląsčiai ir daugialąsčiai organizmai skraido, plaukia, šliaužioja, bėgioja dujų ir vandens aplinkoje. Kai kurie iš jų įkanda. Visa tai pagal istorinę kroniką sukurta per 6 dienas, todėl abejonių nekyla.

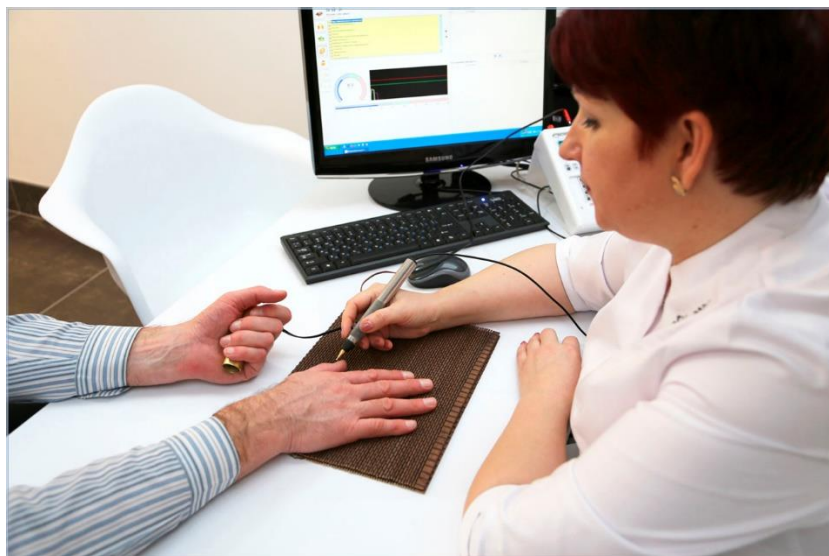
Pasaulis remiasi „tvaria finansų sistema“, kuri lemia visų gyvų dalykų „tvarų egzistavimą“. Nuodugniai ištyręs visų žinomų ir nežinomų biostruktūrų struktūrą ir sudėtį, mokslas jau galvoja apie kitų planetų kolonizaciją auginant obelis Marse ir siunčiant mikrobus į kitas saulės sistemas. Negana to, šios idėjos rimtai plėtojamoms vyriausybėje, žinoma, už mokesčių mokėtojų pinigus. Valdančiųjų nuomone, Žemėje nėra problemų kontroliuoti Žmogaus ar kokio nors gyvūno būklę – medicina sukūrė daugybę gydymo metodų: *nuo papildomų dantų ištraukimo iki hemorojaus šalinimo*. Visoms žinomoms (daugiau nei milijonui) ligų formoms buvo sukurti vaistai ir preparatai, kurių naudojimas sukelia bet kokių virusų išplitimą. Todėl nereikia kreipti dėmesio į tai, kaip ežiukas čiaudi. Tačiau jūs, skaitantys šią knygą ir ketinantys patekti į „persirengimo kambarį“, jau turite šiek tiek kitokią nuomonę.

Yra žinoma, kad Žmogus turi „kiniškus taškus“ (Voll balus) – tai kontrolės ir įtakos organams taškai per homeopatinį adatų (plaktukų), srovės (ne didesnės nei 1000 amperų) poveikį. Jei paimsite brangesnes adatas (iš aukso ar platinos) ir pakviesite įsmeigti tikrą specialistą, tai prie adatų nusidrieks eilės dvasių, norinčių palaiminti jūsų aktyvius taškus. Pastabai (kenčiantiems ir kaip paviršutiniško požiūrio į reklamuojamus „naujus metodus“ pavyzdys) – daktaras Reinholdas Vallas (1910–1989) gyveno ir dirbo Vokietijoje. Iš profesijos būdamas odontologas, diagnostiniais tyrimais pradėjo užsiimti 1947 m. Šio susidomėjimo priežastis – jo giminaičiui nustatyta onkologinė liga. Daktaras Vallas norėjo gauti priemonę, leidžiančią greitai ir objektyviai stebėti paciento būklę, kai jį veikia įvairūs terapiniai veiksniai. Visa bėda buvo ta, kad jis neturėjo informacijos, kad kiekvieno Žmogaus, kaip ir aplinkos, būsenos kontrolę vykdo Žemės valdymo sistema automatinio režimu. Mes jau apsvarstėme šio mechanizmo detales, apie tai nekalbėsime.

Valdymo metodų visuma suteikė visą reikiamą informaciją, o pati valdymo sistema, kalbant apie biojutiklius, turėjo galimybę lanksčiai reaguoti į vykstančius pokyčius. Dabartinis daugelio biosensorių elgesys, kuris vis labiau domina žmones, yra visiškai natūralus, atsižvelgiant į paleistas Naujas programos ir sustabdytas senas. Šiuo metu stebimuose neįprastuose vabzdžių, žuvų ar elnių sankaupose, masiniuose judėjimuose ir be pėdsakų dingusiuose yra mažai ką nepaaiškinamo ir tiek pat mažai iš biologų pateiktų paaiškinimų. Galiu jus nuraminti, kad visi tragiškai suvokiami reiškiniai, susiję su „mūsų mažesniųjų brolių“ mirtimi, neturėtų būti laikomi sunaikinimu. Tai turėtų būti vertinama tik bendrame to, kas vyksta, paveiksle, o ne atsietai nuo realybės, sukeliant netinkamas ir karčias gailėsčio ašaras dėl tariamo nesugebėjimo padėti. Viskas bus sprendžiama be „liečiančio

dalyvavimo“ Žmogaus dabartinėje žmogiškojoje formoje. Ir visiems, kurie rimtai nerimauja dėl tokio diskredituojančio ir nesavalaikio kai kurių vabzdžių, tradiciškai gyvenančių ant žmogaus odos (pavyzdžiui, plaukų) atsiradimo fakto, galiu pasakyti, kad tai nėra priežastis nusiminti. Dabar tai dažnai pastebima sistemiškai, iš pirmo žvilgsnio. Negalite patikėti? – pažiūrėkite į artimiausią vaistinę – jie mielai pasiūlys keletą vaistų nuo pedikuliozės iš karto ir nekukliomis kainomis, tai yra, paklausa yra ir, sprendžiant pagal kainą, nėra problemų dėl nešvarumo ar netinkamos higienos – vargu ar tokios kainos patrauklios tiems, kurie nenori per daug laikytis asmeninės higienos. Žinoma, reikia šalinti „svečius“, bet reikia ir pasidžiaugti. Tam tikra „SvetL“ programos pagalbajie gali padėti atsikratyti nelaimių (tačiau šiuo konkrečiu klausimu daug kas yra griežtai individualu), nes jos atlieka objektyvaus smegenų veikimo dažninės informacijos „perdavimo“ funkciją (taigi ir, jei reikia, vėlesnę korekciją). Visa tai dabar vyksta tik siekiant sutvarkyti smegenis ir kūną (bet kaip buvo anksčiau, kai Europos dvariškių šukuosenos buvo pagrindinis šių žmonių palydovų prieglobstis – tai įdomus klausimas ir dviprasmiškai siejamas su nemėgimu atlikti vandens procedūras). Tačiau nėra ir negali būti bendros taisyklės, todėl pasiimkite ūkišką muilą (rudą, nuo 72% ir daugiau) ir pirmyn (kaip tai veikia, jau buvo aptarta, bet kaip tai veikia šiuo siauru aspektu, lengva atspėti).

Bet grįžkime prie Vollo. Jis, neturėdamas biojutikliais surinktos informacijos apie Žmogaus organizmo būklę, o iš tiesų miglotai nujausdamas, kaip ir dabartiniai medikai apie prietaisą ir marškinių veikimo detales, pasisuko rytietiškos medicinos idėjoms. Joje buvo naudojama pulso diagnostika ir gydomasis poveikis biologiškai aktyviems taškams – kauterizacija, akupunktūra, masažas ir pan. (žr. aukščiau – dvasių organizavimas eilėje). Gydytojas Vollas pabandė specialiu prietaisu iš terapiškai biologiškai aktyvių taškų pagalba surinkti informaciją apie tų organų būklę, kurių terapija vykdoma per šiuos taškus. Kai kuriais atvejais pavyko, kai kuriais – ne. Apie tai, kas ir kaip rado šiuos taškus, galite daug paskaityti tinkle, taškų skaičius kasmet didėja, todėl galime drąsiai teigti, kad netolimoje ateityje, kur bekiši, tai bus aktyvus taškas. Darbo rezultatas – reikšmingas idėjų apie meridianų ir akupunktūros taškų sistemos išplėtimas, „iš esmės naujo“ elektropunktūros diagnostikos ir terapijos metodo sukūrimas, vaistų testavimo galimybės atradimas, schemos sukūrimas viso organizmo organiniams ryšiams. Taigi paaiškėjo, kad viename procese galima sujungti ligų diagnostiką, terapiją ir gydymo efektyvumo stebėjimą. Ir tiek daug žmonių galvoja, reaguodami į nesuprantamai paslaptinę pavadinimą – *Voll gydymo metodus, Voll diagnostika ir kt.* Atrodo, kad visa tai yra toks reikšmingas žingsnis tobulinant Žmogų ir palaikant jo gyvybinės veiklos lygį reikiamoje būsenoje, kad CPS turėtų atsisakyti jos naudojamo tūrio valdymo metodo, pasitelkiant biojutiklius. Bet tai yra mano grynai asmeninė nuomonė. Nes **„UŽUOMINOS“, PATAISYMAI IR PAGEIDAVIMAI CPS YRA VISIŠKAI NETEISINGI.** Paimkime eilės tvarka, išsiaiškinkime, koks tai Vollas ir kokius gailėstingumo stebuklus jis atnešė į šį nuodėmingą pasaulį.

Daktaras Reinholdas Vollas Trečiojo Reicho laikais buvo SS divizijoje „Ahnenerbe“, kuri užsiėmė eksperimentais su žmonėmis Aušvico koncentracijos stovykloje ir įvairiais mistikais, siekdama išvesti antžmogių rasę. Ahnenerbe organizacija buvo sukurta 1933 m. kaip **ELITINIS MISTINIS ORDINAS**, kuris nuo 1939 m. Himmlerio iniciatyva tapo pagrindine SS mokslinių tyrimų struktūra ir jai priklausė daugiau nei penkiasdešimt mokslinių tyrimų institutų. Vykdydamas ekspediciją iš Ahnenerbės 1938–1939 m., Vollas lankėsi Tibete ir dalyvavo šioje ekspedicijoje ir užsiėmė *pervitino-amfetamino-efedrino grandine*. Ten jis susipažino su tam tikrais Tibeto medicinos aspektais, kalbant apie akupunktūros taškus, kurie vėliau sudarė „metodo“ ir „prietaiso“ pagrindą. Esesininkas Vollas dėl kažkokios paslaptingos priežasties išėjo „sausu iš vandens“, nepatyręs rimtos bausmės. 1953 m. jis išnirio iš užmaršties *kaip jo vardu pavadinto prietaiso ir metodo autorius*. Pavykęs gerai užsidirbti iš savo išradimo, jis ramiai mirė 1989 m.

Rytietiškos medicinos požiūriu gyvybinę veiklą užtikrina ypatingos „gyvybinės energijos“ cirkuliacija. Jos cirkuliuoja ne atsitiktinai, o specialiais „kanalais“, arba „meridianais“. Ant jų yra specialūs taškai, per kuriuos galite daryti įtaką dienovidiniams, o (kas šiuo atveju svarbu) taškų būklė atspindi organų, su kuriais jie yra sujungti, būklę. Literatūroje (Rusijoje) jie vadinami „biologiškai aktyviais taškais“. Dar gerokai anksčiau nei Voll, jie žinojo apie ypatingas taškų savybes: anomaliai mažą atsparumą elektros srovei, palyginti su „papildomomis“ odos vietomis. Tačiau jis atkreipė dėmesį į šio anomalinio pasipriešinimo kintamumą ir priskyrė jam tam tikrą diagnostinę vertę. Su tikrai vokišku darbštumu ir pedantiškumu Volla atliko daugybę matavimų ir savo eksperimentų rezultatus susistemino diagnostinių lentelių pavidalu. Ir viskas būtų buvę visai neblogai, bet Volla buvo nuneštas į labai miglotą atstumą. Tarnavimas mistiškoje „Ahnenerbėje“, matyt, nebuvo veltui kaip ir *triukai su Tibeto vienuoliais*. Voll atrado, kad taškų atsparumas keičiasi vartojant įprastinius ir homeopatinius vaistus. Be to, jis pasikeičia, net jei į rankas paimsite tik vaistų pakuotę. Ir, kas yra visiškai nuostabu, atsparumo pokytis skiriasi priklausomai nuo to, ar vaistas tinka konkrečiam asmeniui, ar ne! Ir tada viskas tapo taip, lyt tai „Alisa Stebuklų šalyje“.

Volla pasekėjai drąsiai žygiavo jo nurodyta kryptimi ir sumanė kopijuoti vaistus! Čia iš vienos svetainės: „Įrenginys leidžia pasirinkti jums tinkamą įrankį“. Duomenys apie visus vaistus yra kompiuterinėje programoje. Bet tai dar ne viskas. Individualiai parinkto vaisto nereikia ieškoti vaistinėse. Užtenka informaciją apie jo veikimą perkelti į tą labai homeopatišką grūdą. Čia yra bangos analogas. Jei paprasčiau, tai paima mases iš dvasių, pagal pagreitintą programą vykdo joms edukacinę programą ir pagal įgytą specialybę (išduoda pluta) išstato į eilę tarnauti darbo tarnybai reikiamose vietose (taškuose). Ar aišku, kaip žinotojai „uždirbdavo“ „duonai ir vandeniui“? Savo „nuosavo spinduliavimo“ galia jie atrinko tikslų rezonansą į organus ir sistemas (igyjant spirito specializaciją,

individualų požiūri). Dabar tai daro medicinos kabinetuose, kvalifikuoti gydytojai (kaip ir dabartiniuose universitetuose – kuo daugiau gydytojų dėstytojų kolektyve, tuo geriau). Kaip šitas! Beje, Voll prietaisas gali „šnabzdėti“ prie vandens. Drasūs folistai sumanė „perrašyti“ vaistų (kaip uoliai pabrėžia, „net ypač brangių“) gydomąsias savybes „svyravimo grandinės“ (!) pagalba į bet kokią neutralią medžiagą: cukrų, druską, distiliuotą vandenį. Tyrėjai šiam stebuklui apibūdinti vartoja įvairius terminus: bioinformacijos perdavimas, įspaudimas, informacijos perrašymas. Kokia fizinė šių burtų prasmė? Ir kas žino! Svarbiausia, kad dvasios, pašauktos stebėti aktyvius taškus ant Žmogaus kūno, gautų specializacijos ir profesionalumo diplomus – net CPS su savo kontrolės metodais neras tam argumentų.

SS Voll stebuklai tuo nesibaigia. Yra nuomonė, ir jai ypač pritaria, žinoma, dvasininkai: „Absoliučiai visiems žmonėms pašventinti nešiojami kryžiai (nesvarbu, iš kokios medžiagos jie pagaminti) turi teigiamą, gydomąjį poveikį“. Jei ant rankos užsidedate pašventintą daiktą ir patikrinate kontrolinį tašką iš alergijos meridiano, prietaisas akimirksniu sureaguos. Prietaiso rodyklė buvo išlygiuota tiksliai ties 50 vienetų – norma. Apskritai, diagnozuojant pagal Voll, rekomenduojama nuimti kryžių, kad jis neiškreiptų bendro fono teigiama linkme... Įdomu, kaip tai vyksta su „absoliučiai visais“ žydais, musulmonais, budistais, induistais ir visokie ateistai? Tačiau niekas negali paaiškinti – kodėl tada taip atsitinka? Esu tikras, kad perskaitęs šią knygą tu pats jau supratai kodėl. Folistams pavyksta į savo prietaisus įkišti net 24 000 vaistų atmintį. Labai abejoju, ar tiek daug jų yra visose pasaulio vaistinėse. Be to, jie disponuoja nozodais – tai žuvusių mikrobu, skausmingai pakitusių audinių ir organų mėginiai – apskritai „ligų“ mėginiai; yra ir organų preparatų – džiovintų sveikų organų ir audinių pjūvių. Jie parodomi dvasioms ugdymo proceso metu. Tie, kurie atsimena – tada kovos sąlygomis atpažįsta nepažįstamus žmones ir varo juos iš aktyvių taškų kanalais. „Informacija“ apie visas šias magiškas „atribūtikas“ taip pat įrašoma į kompiuterio atmintį.

Apsišvietus, apibendrinime preliminarius rezultatus: Metodas pagrįstas *odos elektrinės varžos matavimu*. Pagal matavimo rezultatus daroma išvada apie sveikatos būklę ir nustatoma klinikinė diagnozė. Tuo pačiu pagrindu daroma išvada apie intoksikaciją (nuodų buvimą organizme), įskaitant narkotikų vartojimą. Tas pats aparatas naudojamas čia pat, vietoje, gydymui ir atitinkamai pinigų surinkimui, atsizvelgiant į vollisto įgūdžius ir paciento nepatyrimą. Įdomu tai, kad darbo dvasios, kurios išvaro mikrobus ir gerina organų veiklą, negauna procento nuo pajamų ir priedų už viršvalandžius – jos įdarbinamos savanoriškai.

Išvados, be abejo, priklauso nuo jūsų, Skaitytojai.

3.10. Polinkis į mąstymo procesą

Kai kurie individai (žmonės) kartais rodo polinkį į mąstymo procesą. „Šiuolaikiniame moksle“ visuotinai priimta, kad po kaukole teka įvairūs krūviai, kurie formuoja žmogaus mintis. Kuo daugiau įkrovimų, tuo daugiau minčių. Manoma, kad jei žmogus atvyks į Marsą, jis ten taip pat susimąstys. Tačiau pagal Ebrų planą visi žmonės Žemėje turėtų galvoti vienodai – jeigu tu statysi komunizmą, tai niekam neturėtų kilti minčių apie lygybę ir laisvę (ar apie aukso kaupimą). Tam „kontrolės sistema“ sukūrė unikalią virvės ir meduolių sistemą, kuri vadinama matrica. Komunikacija Atminties archyvas – (matrica) → atmosferos gardelė → Žmogus, – yra **PAGRINDINĖ ŽMOGAUS GYVENIME**. Jei grandinės nėra arba jos tankis yra nepakankamas, Žmogus praranda atmintį per dieną. Marse nėra tokios grandinės struktūros kaip Žemėje, todėl nereikia ten galvoti.

Kas yra matrica? Matrica yra tam tikras tūris (kubų struktūra su įmontuotais dodekaedrais ir kosaedrais), užpildyta griežtai apibrėžta informacija. Šios paprastos koncepcijos rėmuose Generatorius (kaip matrica) ir „SvetL“ programa buvo sukurti kaip griežtai apibrėžta

informacija. Kiekvienas Meton⁸ ciklas yra tam tikros programos vykdymas, informacija apie programos vykdymo eiliškumą įrašoma į matricą ankstesniuose Metono cikluose. Pati matrica gali būti saugoma be galo ilgai, o informacija bus perduota ne tik tam, kam ji skirta. Kai aš kalbu apie dodekaedro „konstravimą“, į kuri jūs (jei jau esate įvaldę sąveikos su „SvetL-Flora“ kompleksu metodu) įvedate (išmokote įvesti) informaciją tolesniam jo pritaikymui dėl konkretaus „objekto“, tuomet turite suprasti, kad šią informaciją vėliau galima naudoti pakartotinai. Ją galite perkelti į kitą savo sukurtą paprastą matricą (dodekaedrą).

Valdymo sistema pagal komandas iš Mėnulio į matricą įrašo ilgo laikotarpio (iki 500 metų) veiksmų programą. Pajėgiausi iš jūsų šiandien sukurtose (jei pasirodė) „paprasciausiose“ matricose „užsirašykite“ veiksmų programą ne ilgiau nei 2 metams. Kad įrašas būtų išsaugotas ilgesnį laiką, reikia išmokti (žinau, kad tai įmanoma, o kai kuriems jau pavyksta) sukurti sudėtingesnės struktūros matricą (kubų struktūrą su įmontuotais dodekaedrais ir kosaedrais). Tam reikalingi Smegenų veiklos dažnio pokyčiai, kurie pasiekiami naudojant „SvetL“ kompleksą smegenų vystymosi procese. Štai tada atsiranda polinkis į mąstymo procesą. Po pilno įrašymo valdymo sistema nustato atmosferos grandinės normą (nauja oktava 49,5) – tai yra „krikštas“, o prieš Velykas patikrinamos visos konkrečiam Asmeniui skirtos valdymo sistemos. Jei viskas tvarkoje, per Velykas dalis programos perrašoma iš matricos (pagal kodą). Paprastai tai yra 1-5 metai. Po Velykų atmosferos tinklelis (t.y grandine) apkraunamas, Žmogus pradeda „mąstyti“. Jei Asmuo naudoja „SvetL“ kompleksą, tada, tinkamai jį pritaikius, momentas „žmogus pradeda mąstyti“ ateina daug anksčiau – tai buvo patikrinta.

„Surašymo“ metu gali būti išmesta bet kokia informacija – grupės elgesys, techninės problemos sprendimas, karas ir pan. Visos matricos yra individualios ir turi kodą, kuris yra saugomas šiam Asmeniui kodų archyve. Prieš paleidžiant Programą, atliekamas 7 kartų vykdymo testas. Jei bandymo metu randama klaidų, atliekama pataisa. Pradėjus vykdyti programą, Asmeniui suformuojamas veiksmų koridorius, kuriame vykdomas Programos įgyvendinimas. Tuo pačiu metu negali būti priimamos naujovės, o bet kokia informacija, kuri prieštarauja Programai, yra ignoruojama (arba nukreipiama į Programą). **Kompleksas "SvetL"**čia „dalyvauja“ būtent tam, kad Smegenys aiškiai suprastų susidariusį veiksmų koridorių ir užkirstų kelią Smegenims gauti informaciją, kuri gali pažeisti priskiriamą.

Visa tai apytiksliai galima laikyti diskretišku perėjimu iš vieno egzistencijos varianto, apriboto pozicijos „netrukdyti“, į kitą, kuri yra iš esmės kitokia struktūra, trimačiu formatu konjuguota su noosferos dizainu. Šiuo atveju Asmuo, savo raidos procese, pažindamas, įgyja tam tikrą (didesnę ar mažesnę) Žinių apimtį, kuri kartu su jo pritaikymu iš karto įtraukiama į jo apimtį. Vadinas, atvirksčiai – jei yra pritaikymas, tai yra praktiniai veiksmai – jie gali būti atliekami tik remiantis savo (o ne tariamai kažkokiomis pasiskolintomis, net iš gerbiamų autorių) Žiniomis. Kiti variantai tam tikru ar kitokiu laipsniu reiškia nukrypimą nuo Programų arba yra visiškai beprasmingi „judantys orą“, negalintys lemti Programos tikslų įgyvendinimo jokiais formatais. Šiuo atveju svarbu išlaikyti vientisumą, kad nebūtų peržengtas leistinas „drebėjimas“. Jei Žmogaus vystymasis vyks teisinga (iš anksto nustatyta) kryptimi, tada natūraliai pasireikš teisingas veiksmas, o visa struktūra bus įreminta Žinių naudojimo kultūros, kuri yra tiesiogiai susijusi su analitiniu mąstymu, prieinamu žmogui. Tai turėtų būti raktas į supratimą tiems, kurie pradėjo savo mažus „eksperimentus“ pagal tai, ką išmoko. Tačiau noriu jus perspėti (tai iš kategorijos – „Norėjau, kad lytų, bet namas sugriuvo“), kad yra pavojus, kad ji nunės protonų struktūros. Kaip minėta anksčiau, **IPPP** pasiekęs tam tikrą kritinę neinerčinę masę formuojasi į autonominį objektą. Būtent tokia būseną **IPPP** gali savarankiškai atkurti Programą, kurios tikslas – atkurti Žemės albedo. Žinoma, norint sukurti kritinę masę reikia didelių išlaidų, tačiau tai yra pačios gyvybės palaikymo sistemos išlaidos. Tuo pačiu metu **IPPP**, susiformavusi nepriklausomoje struktūroje, gali naudoti tuos darinius, kuriuos naudoja Gyvybės palaikymo sistema, ypač valdymo sistemas. Tai leidžia jiems naudoti pačią valdymo sistemą savo reikmėms, koreguoti ją savo

nuožiūra. Pavyzdžiui, masinės žiniasklaidos priemonės, tokios kaip televizija, radijas ir spauda, šiuo metu yra naudojamos apmokyti robotus žudikus.

Rašiau tai tiems, kurie bando eksperimentuoti gydydami žmones. Visada turite atsiminti, kad kažko darymo proceso nežinojimas (proceso fizikos nesupratimas) gali sukelti nepataisomų (tragiškų) pasekmių. Taip mane išmokė N. Levašovas, taip ir perduodu jums. Ilgai knaisiojau savo dienoraščius ir užrašus, kuriuos pasidariau viešbutyje iškart po mūsų pokalbių su Nikolajumi. Kažką panašaus radau vienos Levašovo kalbos vaizdo įrašė. Bet tai buvo vėliau... Visą pacituosiu eksperimentuotojams (geraža to žodžio prasme) ir tiems, kurie tiki, kad N. Levašovo sukurtos Technologijos yra paprastos. Patvirtinu, žinoma, "paprastos"!

.... Imu „tinkamą“ nešėją. Atidėdu į šalį, bet kad būtų po ranka. Gaminu generatorių. Kuriu programas. Investuoju į Programų generatorių (tam tikra – priklausomai nuo sprendžiamos užduoties). Pridėdu prie nešiklio (galite sukurti ir prijungti generatorių, o tada įdiegti programą).

Tačiau kaip viskas „susideda“, negalima trumpai paaiškinti. Norint teisingai paaiškinti, būtina, kad Žmogus suprastų kitus lygius arba bent jau kas tai yra. Panašu, kad šiuolaikiniai mokslininkai tai, ko nežino, vadina „tamsiąja medžiaga“. Jie tik sako ir vadina, bet daugumai žmonių, jei jie to tikrai nesupranta, sunku paaiškinti. Norint teisingai paaiškinti daugelį dalykų, **SVARBU APŠVIESTI ŠAMONĘ** ir **NUŠVITIMĄ ŽINIOMIS**. Suprasti galima beveik viską, nėra nieko sudėtingo, bet norint iš tikrųjų suprasti, reikia gauti didžiulį kiekį informacijos, kurios didžioji dauguma žmonių niekada neturėjo savo rankose, nes ši informacija jiems nebuvo suteikta. Ir informacija neturėtų būti akla ar mirusi. Pranešti apie ką nors – "atsitiko toks ir toks įvykis ir taip toliau..." – tai yra mirusi informacija, nes ji neduoda nieko kito, kaip tik pranešimą, o gyva informacija yra tada, kai informacija suteikiama taip, kad Asmuo suprastų – ką, kaip ir kodėl... Tada jis turės ne šiaip papūgą primenantį pasikartojimą, kaip „kvailio užpakaliukas“, bet supras valdymo mechanizmus ir supras, kodėl ir kam susidarė tokia situacija, ir kaip tai atsitiko. Štai tada tai tikrai naudinga. Gali matyti ne ledkalnio viršūnę, o didžiąją jo povandeninės dalies dalį, gali matyti visas ledkalnį. Po to jūs galite padaryti tiksliai taip, kaip sakiau – "...*paimu* nešiklį, darau generatorių ... ir t.t.". Taigi, norėdami surinkti Generatorių arba sukurti Programas ir jas „patalpinti“ į Generatorių, paleiskite šias Programas tinkama kryptimi – tereikia matyti visą ledkalnį.

Tai, ką jie mums pateikia mokyklose, yra mirusi informacija. Ir viskas, kas yra mirusi, negali rezonuoti su normaliu Žmogumi. Normaliam gyvam Žmogui tai sukelia atstūmimą ir ne todėl, kad jis kvailas ar neturi talento, o todėl, kad tiek Smegenys, tiek genetika tokios negyvos informacijos nesuvokia. Dėl tam tikrų priežasčių ją labai gerai priima biorobotai; bet tam, kuris vis dar nėra visiškai biorobotas, tai sukelia protestą, todėl reikia atsižvelgti į šiuos dalykus.

Prietaisai (Kompleksai) nebėra tik metalo gabalas ar kompiuterio planšetė, o Komplexas (kvazigyvas organizmas), kuris tiesiogiai sąveikauja su Žmogaus Esme, per savo sąveiką daug ką pakeičia – uždeda tam tikrą apsaugą, aktyvina Smegenis, atstato medžiagų apykaitą ir t.t., ir taip toliau... priklausomai nuo to, kam kokia užduotis pavedama.

Ir čia yra dar vienas mano užrašas apie komplekso kūrimą ir ne tik. Kodėl taip ilgai nei aš, nei kiti, su kuriais bendravau ir bendrauju, nekėlė klausimo apie įrenginio kūrimą Žmogaus tobulinimo kryptimi? „Suprask, neatėjo laikas ir atlikėjai (iniciatoriai) neatsirado iki šiandien. Kitos, ne mažiau skubios užduotys buvo išspręstos, tiksliau, man teko jas spręsti – (jis nusišypsojo ir labai giliai į mane pažiūrėjo – *skliausteliuose - mano komentarai*) - Aš tau pasakiau ir knygoje parašiau, kad **1990 m.** bendravau su kai kuriais valdininkais, kurie norėjo tiesiog sukčiauti, bet tai man netiko. Bet dabar pažiūrėkime, kas atsitiks, aš nesakau, kas atsitiks, nors esu daugiau nei tikras (jis vėl pažiūrėjo į mane), bet mes nusprendėme su jumis, kad turi būti specialūs įrenginiai, kad jie tikrai būtų „ne tik žiūrėjimui“. Kodėl pasirinkau elektroninį laikrodį? Nes daugiau nieko nebuvo. Laikrodis su skaičiuotuvu turėjo mygtukus ir tai leido sukurti valdomą procesą. O dabar sukūrėme iš esmės naują. „Išleisime“ įrenginius, **KURIE TIKRAI DAUGELIUI PADĖS**. Žinoma, jie nepadės visiems, nes įrenginys su mano generatoriumi negali padėti visiems. Bet bent jau jei 15% žmonių dažniausiai blogai reaguoja į mano tiesioginį „poveikį“ ir, kaip manau, blogai reaguos į su jais dirbantį Generatorių, tai 75% -50% – esu daugiau nei tikras, kad pagalba bus suteikta, tai yra neblogai, tiesa? Bus paleistas „prietaisas“ (jis juokais taip pavadino kompleksą) – tereikia paspausti mygtuką, ir gydymas vyksta be vaistų, be nieko. Arba įpylė vandens, apdorojo paspaudęs mygtuką ir vanduo virsta gydomuoju vandeniu, nuo kurio atsigauna nuo daugelio ligų ir vėl jokios chemijos ar dar ko nors. Tačiau tai nepelninga farmacijos korporacijoms, kurios uždirba trilijonus dolerių iš savo tablečių ir jų „įtaisų“. Todėl, žinoma, bet koks toks prietaisas turi būti patvirtintas Sveikatos apsaugos ministerijos. Kaip manote, ar Sveikatos apsaugos ministerija tokiam dalykui pritaro? (Bet man ir mano komandai pavyko išspręsti šią problemą net tada, kai Levašovas dar buvo gyvas).

Šie du mano įrašai yra nepaprastai vertingi, ir tai patvirtina, kad žmonėms, kurie pradėjo naudotis Programomis, visada sakiau ir sakau – pradėkite vesti savo dienoraštį. Nesivaržykite (išmokite) užsirašyti viską, ką stebite, viską, ką pašaliniai sako apie pokyčius, kurie vyksta jums. Jums tai yra vertinga informacija. **IR ESMĖ NE KĄ RAŠYTI, O KAIP RAŠYTI.** Dėl kokių nors priežasčių galima meluoti sau kokiame nors aprašytame siužete – tai leistina. Galite parašyti melą (vėl dėl tam tikrų priežasčių), kai pateikiate idėją, kuri dėl kokių nors priežasčių staiga (!) atsirado. Pražūtinga meluoti savo jausmo apie jus supantį pasaulį išraiškoje. Dienoraščio įrašai, laikykis mano žodžio (dar), suteikia galios laikui ir aplinkybėms. Tuo įsitikinau ir iš savo patirties, ir iš patirties tų žmonių, su kuriais susirašinėju ir kurie veda savo dienoraščius, dalijasi su manimi informacija. Deja, dabar tai išėjo iš mados. Tačiau raštu pareikšdamas savo požiūrį į gyvenimo situacijas, įgyji didžiulę galią prieš jas. Tačiau šiandien (rašau tai su apgailėstaviu, suprasdamas visą to, kas vyksta šia kryptimi, objektyvumą), žmonėms, jų nuomone, nereikia dienoraščio, kad išsaugotų savo ir kitas mintis. Jie viską išlieja socialiniuose tinkluose. Neslėpsiu, tikriausiai tai vienas iš „būsimosios atrankos“ elementų... Mano dienoraščio įrašai turi tik vieną išvadą – ***Rojų visada kuria Kūrėjas iš improvizuotų priemonių!***

3.11. „Perspektyvus atrinkimas...“ ir taikymo supratimas

Gyvybės palaikymo sistemų programa siekiama panaikinti nereikalingus genotipus ir ateityje kurti visuomenę, visiškai pavaldžią dabartinei gyvybės palaikymo sistemai. Šiame teiginyje grįžkime prie to, kas jau buvo pasakyta, bet apsvarstykime tai šiek tiek kitu kampu. Susiekite šią informaciją su visa būsimų įvykių apimtimi – įvykių grandine, kuri jau yra „pradėta“, nesvarbu, ar mums tai patinka, ar ne, ir kuri lems tam tikrą rezultatą. Užtenka būti perneštam sąmonės, atsižvelgiant į visą prasidėjusio tūrį, o tada, identifikavus mažiausius atskirus vienetus iš visos struktūros, pabandyti išvelgti detales, kaip tai bus įgyvendinama žmonių ir jų būklės atžvilgiu.

Labiausiai mus domina sveikata ir ką su ja daryti – jei gyvenai, nori gyventi ilgai. Ir sveikata iš karto tampa neatskirama „būsimos atrankos ...“ dalimi.

Pažįstu daug žmonių, kurie atrodo daug vyresni nei savo metų, turi paburkę pilkai žalią veidą, „maišelius“ po akimis, kriaušės formos figūra, nuolat serga (ne vienu, tai kitu), skundžiasi jėgų trūkumu, kažkokiu nuolatiniu slegiamu nuovargiu, nemiga. Į tualetą „didžiąja dalimi“ neina 4–5 dienas (o jei eina, tai tik po arklio dozės vidurius laisvinančių vaistų), turi vaikų su įvairiomis įgimtomis patologijomis, beveik negyvena seksualinio gyvenimo ir kt. Užtat kone kasdien kankina simulatorius, masažuotojus, atkakliai atlieka visas vakcinacijas, su kiekvienu čiauduliu ryja antibiotikus ir, žinoma, rekomenduoja savo gydytojus kitiems, „stebėtiems“ metų metus. Apie sveiką būseną (net iš dalies) nei jie, nei jų vaikai nesvajuoja net geriausiais metais ir, žinoma, tai ir toliau nešviečia. Bet tuo pačiu jiems nieko paaiškinti ar įrodyti neįmanoma. Žinoma, tai yra jų pasirinkimas, ir taip pasireiškia „atranka“. **Jiems net nereikia sakyti apie „SvetL“ programas.** Bet aš privalau rašyti visiems (dėl Technologijų), bet ar jie tai perskaitys ir naudos – tai kiekvieno pasirinkimas šiandieninėje labai sunkioje „atrankoje“.

Galbūt supratimas ateis vėliau, prieš patį paskutinį žingsnį į niekur. Ir bus per vėlu, bet tai bus jų pasirinkimas. Dažnai užduodamas klausimas, į kurį iš dalies jau šiame skyriuje yra N. Levašovo atsakymas apie tai, „kas ir kaip „perduoda“ „generatoriaus ir programų poveikį“ ir kodėl taip yra“. Galiu pateikti keletą savo išvadų, kurios yra pagrįstos daugiau nei vienerių metų Programų naudojimo patirtimi ir informacija, kurią gauname iš Vartotojų. Tai, ką rašau, susiję su antrosios kartos „SvetL“ kompleksu. Kalbant apie kompleksus (apyrankė, pakabukas, SLN) – skiriasi užduočių sprendimo galimybė ir laikas, reikalingas atsigavimui. Tačiau simptomai yra panašūs.

Maždaug 70% normaliai toleruoja sąveiką (skaitykite smegenų atsigavimo ir transformacijos / vystymosi procesą). Ką reiškia "normalus"? Tai reiškia, kad Asmuo jaučia, kad kažkas aiškiai vyksta kūne – nedidelis negalavimas arba, atvirkščiai, jėgų antplūdis, tam tikras SARS artritas, kai kurių kitų lėtinių opų paūmėjimas, buvusių traumų vietų suaktyvėjimas ar tiesiog kažkokie nauji, keisti pojūčiai. Bet apskritai nieko, kas galėtų išgąsdinti ar paskatinti šaukti „Gelbėk mane, padėk man!“. Greičiau atvirkščiai – net ir esant nemaloniems pojūčiams, atsiranda tam tikra vidinė paskata tęsti. Ir net nesiimkite sumažinti kompleksų apkrovos. Nepaisant kai kurių trūkumų, bendra gyvenimo kokybė reikšmingai padidėja. Kiek yra tas „reikšmingai“? Pavyzdžiui, žmogus nustoja peršalti ir užsikrėsti bet kokia infekcija. O jei staiga susergama kažkuo sezonišku, tai liga įveikiama per 2–3 dienas, t.y. labai greitai, be komplikacijų ir be vaistų – pagaliau galima pamiršti šį nuodą. Žmogus staiga suvokia, kad, pasirodo, galima puikiai gyventi be gydytojų ir vaistinių, tiesiogine prasme pamiršti apie jų egzistavimą. Normalizuojasi organų funkcijos, išnyksta daugybė lėtinių skausmų (šnarių, raumenų, galvos skausmo), sunkumas kojose, letargija, depresija, nemiga, lytinės funkcijos

sutrikimas, prakaitavimas, išskyros iš organizmo praranda nemalonų kvapą ir kt. jautrumas kenksmingoms, toksinėms medžiagoms (cigarečių dūmams, išmetamosioms dujoms, dažų medžiagoms, pasenusiems maisto produktams, nekokybiškam alkoholiui ir kitiems nuodams).

Apie 5% beveik nieko nejaučia. Atitinkamai jie galvoja: „0, jie taip gražiai papasakojo, aš tuo patikėjau, bet vis tiek man įteikė manekena! Tačiau tai kelias į niekur – daryti vieną, galvoti kitą ir jausti trečią. Kartais tenka išgirsti variacijų tema: „Išbandžiau jūsų technologijas, bet kažkaip nepasiteisino“; arba „Viską suaktyvino, bet nieko ypatingo neįvyko“; arba „Suaktyvinta, viskas pagal instrukcijas – efektas buvo, bet labai mažas, todėl abejoju, ar reikia tęsti ir ar tai išspręs mano problemas“.

Apie 15% daugiau nieko nejaučia po komplekso aktyvavimo ir, kaip ir ankstesnė grupė, pradeda mąstyti panašiai. Tačiau po kurio laiko (mėnesio, dviejų ar net trijų) Žmogus, kaip sakoma, staiga prasiveržia – nutinka kažkas, kas jam labai neįprasta. Arba Žmogus ilgai pradeda pastebėti, kad yra tikrų pokyčių – jie tiesiog ateina gana lėtai. Ir tada jis pradeda bandyti suprasti, kas vyksta, ir rasti priežastį. Ir tai savaime yra didelis sąmonės/sąmoningumo pokytis. Tačiau ši žmonių kategorija turi vieną momentą, kuris daugiausia susijęs su įtarumu. Pastebėjus, kad vyksta tikri pokyčiai, „prasidėjo“ procesas ir staiga pradėjo atrodyti (iki tikrų „nejaučiančių“ pojūčių), kad viskas sustojo. Generatorius „susisuko“, dingo, pabėgo ir prasideda priežasčių „ieškojimas“. Kažkas palietė (dažniausiai iš giminaičių), kažkas supyko, kažkas kreipėsi į „ekstrasensus“ ir jie viską „išjungė“, kažkas oro uoste perėjo per skanavimą ir ir t.t. Jie rašo laiškus, daugelis yra sutrikę. **DAUGELIS TIESIOM ISTERIKUOJA IR NERANDA SAU VIETOS**. Jie prašo patikrinti, persiųsti ir laukia su viltimi. Žinoma, viską reikia patikrinti ir, patikėkite, su labai mažomis išimtimis viskas veikia gerai ir viskas gerai sukonfigūruota. Gražinate įrodytą Komplexą, čia pasikeičia Žmogaus nuomonė, ir viskas stoja į savo vietas. Nekaltinu šių žmonių, nes tai galiausiai lemia rezultatas. Ir tai yra nepaprastai teigiama. Žmogus įpratęs gyventi pagal protą, o Protas – pagal įpročius. O norint pradėti gyventi kitaip, reikia pradėti mąstyti ir mąstyti kitaip, nei yra įpratęs Protas.

Ir galiausiai, maždaug 10% labai sunkiai ištvėria sąveiką su kompleksu – jie tiesiog pradeda drebėti, pradeda skaudėti galvą ir įvairius organus, dingsta miegas, dingsta apetitas ir pan. Viskas atstatoma tik jiems „atstačius“ galią iki 40, o kartais ir iki 20 procentų. Ir tada bent 10 dienų jie „pripranta“ prie sąveikos su Programomis, palaipsniui didindami galią kas 10 dienų ne daugiau kaip 10%. Tik tada prasideda tikri pokyčiai. Lėtai, kartais skausmingai, bet apčiuopiamai, vedantis į paties Vartotojo jau pastebėtą pasveikimą ir, žinoma, į jį supančių žmonių (giminaičių) pasitenkinimą. Mano, jau galiu pasakyti, ilgalaikiai asmeniniai „SvetL“ Programų Vartotojų „ipročių“ stebėjimai, taip pat informacija iš žinučių, kurias gaunu iš jų, o rečiau – nesveikų žmonių artimųjų, pateikia labai konkretų vaizdą apie viską, kas vyksta ne taip. Rečiau tenka bendrauti su artimaisiais, nes jie, kaip taisyklė, yra tik absurdo, skepticizmo, kvailumo pavyzdys, taip pat nuolatinio smegenų plovimo šaltinis žmogui, nusprendusiam naudoti „SvetL“ kompleksą su visokiais savo prasimanymais (švelniai tariant). Dabar pasakykite man – ar tai bent kažkaip atrodo kaip placebo, apie kurį daug kalba tie, kurie nieko nesupranta, bet nori kalbėti?

Viena iš pagrindinių priežasčių „sulėtančių“ „SvetL“ programų pradėtus gijimo procesus, yra atkaklus farmacinių nuodų vartojimo tęsinys net tada, kai jis jau visiškai beprasmis ir nepateisinamas niekuo kitu, tik juokingais stereotipais ir širdžiai mieliais įpročiais. Dažnai šis faktas yra kruopščiai slepiamas net nuo pačių artimiausių, o juo labiau nuo manęs ar mano padėjėjų. Juk būtinybė mažinti (pagal dabartinę būklę) farmacinių nuodų suvartojimą yra nulemta kiekvieną kartą – ir žodžiais, tas, kuris savo Žinių dėka nusprendė taikyti „SvetL“ programas, sutinka, praktiškai prisiekia, kad jis padarys viską, kaip jam buvo liepta. Ir kai Žmogus ir toliau tai daro (slapta, paslapčia, kaskart ieškodamas pasiteisinimų), tada jis žino, kad visus sustato (nesuprasdamas to, visų pirma, save), nuo to lūžta ir užsikabina, bet pripažinti negali – noras sėdėti ant dviejų kėdžių ir kitų akyse, ir iš oficialiosios medicinos "lagerio", ir iš visų kitų "lagerių" atrodyti teisingai, standartų atitikimas yra

neišvengiamas. Kai vis tiek prispaudžiate „atsigaunanti“ žmogų prie sienos ir klausiate, kodėl jis toliau taip daro, dažniausiai atsakymas būna maždaug toks: „Na, aš nežinojau... neskaičiau... nėra laiko, vyrauja kasdieniai reikalai ir pan. Suprantu, kad tai yra **tarsi papildomai prie mano pagrindinio gydymo.**“ Arba toks pateisinimas: "Na, aš jau nusipirkau vaistus, išleidau jiems pinigų – ką dabar išmesti?!" Smagu, kad lygiai tokia pati elgesio reakcija susiformuoja ir tiems, kurie „spaudžiasi į sieną“, išsiaiškina net dalinio atsisakymo ar netikslaus gydytojo „išrašytų“ ar tiesiog „už brangių“ vaistų nupirktų vaistų vartojimo priežastį. Ypač apleistais atvejais naudojamosi: **„Kaip visiškai atsisakyti vaistų? Aš negaliu be jų gyventi!**“ Visada atsakau: „Nežinau kaip, ne mano problema. Pavyko pradėti – pavyks ir atsisakyti. Net diabetikai puikiai gyvena be insulino. Dažniausiai jie turi aukštą cukraus kiekį kraujyje – kas tada? Normalūs žmonės jo visai nematuoja – kokia prasmė? Visiškai jokios. Ir jie su šiais gliukometrais ir švirkštais neskuba kaip paranojikai... Tokia mano šiandieninė tvirta nuomonė. Todėl kartoju: „Jei ketinate ir toliau sėdėti ant vaistinės nuodų, **maisto papildų ir pan.**, tada nereikia taikyti Programų ir naudotis Kompleksu (čia ir Apyrankės). Tai tarsi pasveikimas nuo priklausomybės nuo narkotikų ir toliau vartojant narkotikus. Na, o jei apskritai – sprendimus pradėkime priimti patys ir būkime už juos atsakingi sau. Taip pat pagalvokite, koks turėtų būti atsakomybės matas Žmogui, kuris randa drąsos priimti sprendimus dėl sveikatos ir gyvybės gelbėjimo ar negelbėjimo – kitam žmogui, kuris yra artimas ar net tiesiog jam patiki savo sveikatą ir gyvybę. Kiek ši būsena yra toli nuo to, ką ir kaip oficialioji medicina šiandien daro su žmonėmis, su medicinos personalu, kurį iškelia pagal gerai apgalvotą schemą. Ar tai apskritai turi ką nors bendro su sveikatos išsaugojimu?

Kalbant apie vaistus, ypač reikia paminėti tuos, kurie turi didelę antibiotikų ir, žinoma, vidurius laisvinančių vaistų vartojimo patirtį. Tai daugiausia liečia moteris, kurios beveik nuo ankstyvos vaikystės daro viską, kad sugadintų savo sveikatą.

Paprastas pavyzdys : moteris, dar būdama jauna, pirmiausia susigadins plaukus – pavers juos matiniais kuodeliais, numarinuos iki šaknų ir pan. – ir tada ji sako, kad be specialių šampūnų su balzamaus, specialaus stiliaus, lako fiksatoriaus ir mėnesinio dažymo ji tiesiog negali išeiti pas žmones! Kai tik kur nors „niežti“ – iškart antibiotikai! Ir norėdamos išsaugoti prekybinę išvaizdą, moterys yra pasirengusios bet kam.

Tačiau jos kažkodėl nežino apie ūkinio muilo „naudojimą“ bent jau savo plaukams ir kūnui. Ir daugumai kosmetinių operacijų – ar tai būtų dantų tiesinimas (veido žandikaulių chirurgija), ar botoksas – reikia gerti antibiotikus. Taigi, jei "... žmonės miršta dėl metalo...", tai moterys, vadinasi, – dėl veido (nors, žinoma, ir dėl niekingo metalo). Apskritai abejoju, ar tai bus suprata, bet verta pabandyti – tai gali išgelbėti Žaną Friske nuo likimo, kai nepadės ir „SvetL“ .

Antibiotikai yra tabu.Jų vartojimo pasekmės imuninei sistemai ir ypač žarnynui dažnai yra negrįžtamos. Žinoma, aš ne gydytojas, bet tai žinau iš savo stebėjimų. Be to, antibiotikai yra beveik nėštumo patologijų ir visą gyvenimą trunkančios naujagimio alergijos garantija (geriausiu atveju). Beje, kalbant apie sportą, kūno rengimą, raumenų pumpavimą ir visa tai, tada, žinoma, nereikia stengtis visą dieną gulėti ant sofos. Tiesiog reikia suprasti, kad jei užsiimdami kūno kultūra tikitės, kad fizinis aktyvumas padės tapti sveikesniam ir jaunesniam, tai tik jūsų iliuzijos. Viskas bus visiškai priešingai. Ši koncepcija mums buvo primesta, nuo vaikystės kalama į galvą būtent sprendžiant specifinių smegenų genotipų kūrimo problemas, o jokia būdu ne sveikatos. Kad ir kaip paradoksaliai tai atrodytų. Dar kartą kartoju – smegenys yra pagrindinės, svoriais jų „pripumpuoti“ neįmanoma. Visa kita yra antraeilis dalykas. Supratime, ši Programa padės tiems, kurie, jei turi savo rankose "**žinių kastuvą**" – supratimas tikrai ateis. Ir su supratimu ateina sprendimas.

3.12. Medicinos mėgėjo samprotavimai ...

Iš Programos vartotojų dažnai girdžiu **tą patį**: „0, susirgau! Oi, antrą dieną aukšta temperatūra! 0, visas kūnas lūžta! 0, visa nosiaryklė užkimšta! Oi, koks galvos skausmas! **Pasakyk man, ką daryti** – ką daryti, ką įjungti, perjungti?! Tik noriu atsakyti: „Kas tau sakė, kad tokiais atvejais reikia ką nors daryti?! **Atsigulk – sirks!** Jei jau susirgai, tai nieko naudingo savo skerdenai (marškiniams) padaryti negali, gali tik pakenkti (taip dažniausiai daro visi). Taigi geriau nesikišti į kompleksą ar programas, kad viską išsiaiškintumėte. Ir kaip žmogus, kuris neskubėtų, turėkite omenyje – imunitetas kitai marškinių smegenų infekcijai kartu su „SvetL“ programomis veikia ilgai, dvi savaites – mažiausiai. Ir temperatūra, ir atsitraukimas, ir visa kita tokiais atvejais yra normalu, nereikia eiti į vaistinės pirktis nuodų. Kūnui (marškiniams) šios pagalbos reikia (nuo daugumos jau prasidėjusių ir besivystančių ligų), kaip ir laikrodininkui taisant laikrodžius reikia santechniko pagalbos. Ne, žinoma, kai galva „lūžta“, galite gerti analginą ar nurofeną, bet nieko daugiau. Taigi Nikolajus man pasakė, ir aš ne kartą tai patikrinau. Nepamirškite apie savo „skystą piliulę“, kurią Programos jau pagamino – indelyje (kristaliniame dekanteryje) su vandeniu.

Kita priežastis – nuolatinės abejonės, nuolatinis **neramumas** iš serijos „**ką aš darau?**“ ir, žinoma, noras nuolat daryti visokius testus ir nusiminti, kai nesilaiko neaiškių sugalvotų „normų“. Jei norite ko nors pasiekti, nustokite rinkti nuomones, rekomendacijas ir receptus. Žodžiu, visiškai ir amžinai. Kreiptis medicininės pagalbos į gydymo įstaigą leistina tik vienu atveju – prireikus gaivinimo ar skubios (tikrai skubios!) chirurginės intervencijos. Sunku? Neįprasta? Ilgai galvojau, ar verta tai rašyti – gali išsigąsti. Bet vis tiek nusprendžiau parašyti, nes tai rašau beveik kiekviename atsakyme į gaunamus laiškus. Vieni klauso, kiti ne. Tai kiekvieno teisė. Dar kartą noriu pabrėžti: **VISKAS, KAS SUSIJĘ SU „SVETL“ programomis**, yra **SVEIKATA**, o **NE GYDYMAS**.

Dar viena dažna priežastis, dėl kurios atsisakoma pradėtos sąveikos su **Programomis** ar jaučiamas įsivaizduojamas Programų „neefektyvumas“, yra panika, kylanti tuo momentu, kai imunitetas pereina į naują kokybės lygį. Arba ne panika, o kažkokių bauginančių pojūčių kūne su savo nesuprantamumu ir naujumu, jautimas. Pojūčių paletė, atsirandanti, kai įjungiamas normalus imunitetas po tam tikros smegenų sąveikos su „SvetL“ programomis, labai įvairi – gali būti bet kas. Iš to, kas visiems aišku, galima įvardinti slėgio padidėjimą, galvos skausmą, visokius kūno bėrimus, šliaužiojančius kūno pojūčius, į gripą panašią būklę su karščiavimu, gausiu ir ilgu skrepliavimu, viduriavimu ir t.t. Tokiais momentais Žmogus arba numeta viską iki „geresnių“ laikų, bet daug dažniau vis tiek bėga pas gydytojus arba iš karto į vaistinę – oi, kas čia su manim! Aš mirštu, padėkit man! Tačiau mažai žmonių nori prisipažinti, kad yra išsigandę, todėl sako, kad budėtojas „nepadėjo“. Nors iš tikrųjų jie buvo tiesiog išsigandę ir apleisti. Žinoma, jų nedaug, bet jų yra ir bus. Turite turėti bent šiek tiek valios, kad ne tik patikėtumėte šia „technologija“, bet ir pradėtumėte jos mokytis stebėdami save kaip mylimą žmogų.

Niekam neišduosiu paslapties, tik noriu atkreipti Skaitytojų dėmesį, kad visa medicina stovėjo, stovi ir stovės ant imuniteto slopinimo ir jo pakeitimo visą gyvenimą trunkančiais labai toksiškais vaistais. Dėl šios priežasties organizme susikaupia tiek daug patogenų, nepanaudotų cheminių medžiagų ir negyvybingų audinių, kad yra tik viena išeitis – širdies priepuolis ar insultas sulaukus 55–

60 metų dėl imuninio atsako. Prieš aštuonis mėnesius į mane kreipėsi talentingas vyras, kuriam 60 metų, bet kurį „staiga“ ištiko infarktas būtent dėl šios priežasties. Po „reabilitacijos“ jis vis dėlto nusprendė taikyti „SvetL“ programą (Kompleksas „SvetL“), nors dėl savo žinių kitose srityse į tai žiūrėjo skeptiškai. Praėjo šeši mėnesiai. Neseniai jis man paskambino ir aš pakviečiau jį į savo namus. Vyriškis į 4 aukštą nubėgo kaip sportininkas ir net nekreipė į tai dėmesio. Tačiau atvirai kalbant, jis vis dar **IEŠKO KITOS PRIEŽASTIES, KURI** „pašalintų“ visas jo infarkto pasekmes. Dar kartą noriu pabrėžti, kad **nesvarbu, kas ką galvoja. Svarbus rezultatas.** Ir tai taikoma ne tik medicinai.

Patikslinimui ir žinioms tiems, kurie dar nežino, kad **Validol** yra 25% mentolio tirpalas izovalerio rūgšties metilo esteryje, t.y., šios tabletės nuo reklamuojamų kramtomųjų gumų skiriasi tik tuo, kad jose yra valerijono. Pagrindinis **Validol** poveikis yra raminantis poveikis centrinei nervų sistemai. **Valokordin** buvo sukurtas 1963 metais Vokietijoje – tai vaistas, turintis migdomąjį, kraujagysles plečiantį, raminamąjį ir antispazminį poveikį. O **korvalol**, šis močiūčių gelbėtojas, yra beveik visiškai sovietinis **Valokordin** analogas. Be kita ko, šiose „liaudiškose priemonėse nuo visų širdies ligų“ yra psichotropinių komponentų – etilo esterio (-bromisovalerio rūgštis (apie 3%) ir fenobarbitalis (1,12%), dėl kurių jie visiškai nežinomi už Rytų Europos ribų, o įvežti JAV yra visiškai uždrausti. **Fenobarbitalis**, kuris (kartu su alkoholiu ir tuo pačiu valerijonu) yra pagrindinė šios „tinktūros“ veiklioji medžiaga, kadaise buvo naudojamas įvesti žmogų į narkozę, t.y. išjungti sąmonę. 2008 m. **korvalol** ir **valokordin** buvo pradėti šalinti iš nemokamos nereceptinės prekybos, tačiau „senjorai“ sukėlė tokį triukšmą, kad Federalinė vaistų kontrolės tarnyba turėjo leisti toliau nereceptiškai prekiauti **valokordinu**, **korvaloliu** ir daugybę kitų vaistų, kurių sudėtyje yra „nežymus stiprių ir nuodingų medžiagų kiekis“.

Ir, žinoma, **fenazepamas** yra vienas galingiausių ir kartu žalingiausių psichotropinių vaistų (seniai buvo uždraustas vartoti visame civilizuotame pasaulyje). **Fenazepamas** reiškia **trankviliantus**, t.y. vaistai, mažinantys nerimą, baimę, paniką. Tai sukelia raumenų atsipalaidavimą, kurie nerimastingam žmogui yra įsitempę iki nepadorumo (pavyzdžiui, kojos dažnai jaučiasi kaip „medvilnė“), be to, lėtina psichinių procesų greitį.

Ar dabar įsivaizduojate, su kuo „SvetL“ programos turi „kovoti“ ir tuo pačiu „apsaugoti“ smegenis? Apskritai išeina kažkokia keista situacija – jie ryja miltelius „nervams“ numalšinti, bet kažkodėl tai padeda nuo infarkto, hipertenzijos, nuo skausmo ir dar daug ko... **„Padeda“ nėra „gydo“ samprata.** žinoma bet ta prasme jis susilpnina priepuolius, sumažina jų pasireiškimo dažnumą, išlygina jutimų aštrumą ir pan. Tiesa, visi šie nuodai sukelia ūmią priklausomybę visam gyvenimui, bet ką padarysi... Būtinai blogis.

Norint išsiaiškinti, kas čia per „gudrybė“, reikia viską gerai pradėti suprasti, kaip veikia žmogaus imunitetas. Ir tik po to bus galima suprasti, kad dauguma lėtinių ligų – tai nepalaujami organizmo bandymai kiekybiškai išspręsti tam tikrą problemą, kuri yra tiesioginė imuninės sistemos kokybinio neadekvatumo pasekmė. O bet koks imuninės sistemos aktyvumo padidėjimas sukelia didesnę ar mažesnę nerimą, neaiškų ar pereinantį į paniką. O to priežastis ta, kad smegenys puikiai jaučia medicinoje artėjantį vadinamąjį hematologinį šoką, kuris dažnai būna mirtinas (infarktas, insultas, paskutinė vėžio stadija, sunki trauma ir pan.).

Dabar turėtų būti aišku, kodėl laikui bėgant psichotropiniai vaistai tampa neatsiejama daugumos žmonių egzistavimo dalimi – jie specialiai trukdo imuninei sistemai atlikti savo funkcijas. O kai imuninė sistema (ir taip nekokybiškai) neatlieka savo funkcijų, tai organizme netrukdomai **kaupiasi** dar didesnis skaičius įvairių ligų sukėlėjų ir pakitusių audinių, kuriuos būtina sunaikinti ir atmesti. Kaip susitikimuose ir savo knygoje sakė N. Levašovas, „kuo daugiau tokio balasto

susikaups kūne (marškiniuose), tuo stipresnė, greitesnė ir sunkesnė bus galima imuninės sistemos reakcija, jei nustosite ją slopinti“. Štai kodėl psichotropiniai vaistai paprastai yra „**ATSISĖDĘ VISAM GYVENIMUI**“.

Vienintelis *būdas atsikratyti ligų* – ne specialistų stebėjimas ir ne gydymas, o specifinė pagalba imuninei sistemai, t.y. gebėjimas priversti organizmą gaminti (ar įvesti iš išorės) tokias medžiagas, kurios pakeltų jo gebėjimus į aukštesnį lygį, t.y. ją kokybiškai patobulinti. Kokybiška ir tinkamai veikianti imuninė sistema ne tik susidoros su dauguma ligų sukėlėjų, bet ir išvalys organizmą nuo negyvybingų, parazitinių audinių masės. Įnešti iš išorės nereiškia taikyti tam tikrus vaistus – tik Smegenys gali „priversti“ kūną, kuriam turi būti suteikta tinkama pagalba, ją priimti. O pagalbą (kol kas) teks tik „SvetL“ programosesant maksimaliam komplekso (generatoriaus) efektyvumui. Ir, žinoma, jei dėl kokių nors priežasčių reikalingas pagreitintas poveikis, tada įtraukiant tam tikrą „pagalbą“ generatoriui (pavadinsiu tai dėl teisingumo – iš išorės). Tada liga praeis per gana trumpą laiką ir niekada neperaugs į lėtinę būklę. Beveik bet kokių farmacinių vaistų vartojimas tik užkemša organizmą, iškreipia medžiagų apykaitą, nuodija audinius ir labai trikdo normalią imuninės sistemos veiklą.

Taip pat noriu pakalbėti apie stuburo skausmą, nes apie tai užduodama daug klausimų. Šiandien stuburo skausmai, mano nuomone, yra neišsilavinimas ir supratimas, kam tas stuburas?

Pastebėjau vieną įdomų dalyką – osteopatijos ⁹ *paūmėjimai ir komplikacijos prasidėjo šių metų viduryje*. Daugiau nei paūmėjimai. Turite būti tam pasiruošę. Osteochondrozė pasirodys masiškai. *Taip, tai pokyčių procesas. Taip yra dėl mūsų kūno energijos tiekimo* struktūros pokyčių .

Yra tik viena rekomendacija – saugok savo užpakalį! Tai labai svarbu, nes viskas prasideda nuo uodegikaulio. Liemuo jau antraeilis. Neteisingas, nepagarbus požiūris į uodegikaulį –ir gauni.

Yra daugybė pratimų, kuriuos galima rasti internete ir pradėti ramiai taikyti, kad palaikytumėte save. „SvetL“ kompleksas, žinoma, „apsaugo“ uodegikaulį nuo įvairiausių bėdų ir galimų staigių pažeidimų, suaktyvindamas „Vartotojo „apsaugos“ sistemą, kuri iš pradžių buvo numatyta generatoriuje. Ir apsaugos nuo staigių kūno (marškinių) energijos tiekimo pokyčio, koreguodamas (koordinuodamas) tai sąveikaujant su Smegenimis. Leiskite jums priminti, kad uodegikaulis yra pagrindinis informacijos gavėjas žmogaus gyvenime. Informacija → Uodegikaulis → Smegenys → Organai. Tačiau jei Žmogus turi mechaninių poslinkių problemų, pavyzdžiui, įdubimų (slankstelis

pasitraukė su posūkiu – žinoma, tai jau pavojinga), pirmiausia jis turi jį atstatyti į vietą, o tada jį pasirūpinti.

Šiuo metu yra keletas sėkmingų „SvetL“ kompleksų vartotojų atsigavimo pavyzdžių, kai pažeistas stuburas. Tačiau tai labai ilgas ir labai sudėtingas procesas, kuriam reikia (kol kas) trečiųjų šalių koregavimo. Šią problemą 80-90% viena ar kita forma išsprendžia kiekvienas individualiai. Ji yra išsprendžiama.

Visa pateikta informacija (apmąstymai) yra mūsų pokalbių su N. Levašovu ir daugeliu, mano nuomone, progresyvių **GYDYTOJŲ, KURIE GEBA MAŠTYTI UŽ** langelio ribų, gauto medicininio išsilavinimo rėmuose ir už jos ribų, rezultatas. Noriu pastebėti, kad tokių vis daugėja. Žinoma, to nepakanka, bet tai tik pradžia. Ligai lengviau užkirsti kelią nei ją išgydyti, o ne lakstyti išpūtusiomis akimis ir šaukti: „Na, ką dabar daryti?“ Išties, ką daryti, kai inkstas jau „atkrito“? Tačiau prevencija yra menas, kurį įvaldyti reikia tam tikrų pastangų. Man menas ir pastangų taikymas buvo savarankiškas „SvetL“ programų kūrimas „išvykus“ N. Levašovui. Juk visi nori „**stebuklingos piliulės**“ (skaitykite – „**stebuklingo mygtuko**“), kuri **PAGERINS JŲ SVEIKATĄ NIEKO NEKEISDAMA, TAIP** pat ir gyvenimo būdo. Ir (kas, mano nuomone, yra blogiau) – žmonės tvirtai tiki, kad *tokia „stebuklinga piliulė“ kažkur egzistuoja...* Neabejoju, kad perskaičius ši skyrių jums tapo aišku, kad šis pasitikėjimas yra kruopščiai ugdomas ir primetamas pagal „**sveikatos laidojimo**“ sistemą– daugybė tūkstančių vaistinėse parduodamų vaistų. Todėl nenuostabu, kad žmonės turi nesumaikinamą iliuziją, kad svarbiausia yra rasti *tinkamą gydytoją, kuris paskirs tinkamus vaistus*.

¹Galina Sergeevna Šatalova (1916–2011) – neurochirurgė, medicinos mokslų kandidatė, akademikė; sveikos gyvensenos mokytoja, NVS šalyse populiarios natūralaus gydymo sistemos (CEO) autorė. Premijos „Burdenko“ laureatė.

²Albedas yra savybė keisti elektrinį potencialą veikiant magnetiniam impulsui ir gravitacinei bangai (E^a). Albedas yra pastovi vertė. Jei jis bus pakeistas net 0,00001%, tai greitai sukels pokyčius ne tik Žemės trajektorijoje.

³Pjezomagnetai yra medžiagos, kuriose, naudojant elastingumą, atsiranda savaiminis magnetinis momentas, proporcingas pirmajam įtempių dydžio laipsniui.

⁴Informacinis protonų erdvės laukas (IPPP) – atmosferos gardelė, iki 72 oktavų.

⁵Informacinis neutrino erdvės laukas (IPNP) – atmosferos gardelė, oktavos virš 72.

⁶Seras Arturas Charlesas Clarke'as (1917 m. gruodžio 16 d. – 2008 m. kovo 19 d.) buvo anglų rašytojas, mokslininkas, futuristas ir išradėjas.

⁷Pervitinas – *pervitinas, metamfetaminas*.

⁸Metoninis ciklas – 6939 dienų 14 valandų 15 minučių laiko intervalas, skirtas koordinuoti Mėnulio mėnesio ir Saulės metų trukmę mėnulio kalendoriuje. Ciklas, pasiūlytas 433 m. p.m.e Atėnų astronomo Metono, sudarė senovės graikų kalendoriaus pagrindą. Metono ciklas siejamas su apytiksle (keleto valandų ribose) lygybe: 19 atogrąžų metų = 235 sinodiniai mėnesiai, tai yra, kas 19 metų mėnulio ciklas baigiasi tą pačią Saulės metų dieną. Cikle buvo 12 metų iš 12 mėnesių ir 7 metai iš 13 mėnesių

(su tarpiniu mėnesiu). 125 mėnesiai buvo „pilni“ – po 30 dienų, o likę 110 „tuščių“ – po 29 dienas. Metoninis ciklas naudojamas stačiatikių Velykų datai apskaičiuoti.

⁹ **Osteopatija** yra kitas, kokybiškai naujas manualinės medicinos etapas. Tai visiškai naujos technologijos medicinoje, pagrįstos paprastomis mechaninių procesų žiniomis, siekiant suprasti, kaip juda mūsų organai ir kaip jie sąveikauja šio judėjimo metu.

4 skyrius

Kuo objektyvesnis šių dienų žmonių materialistinis vertinimas, tuo netikslingesnis jų integravimas į ateitį!

Pirmiausia vienas šviesios ateities žingsnis sunaikina dešimt pažemintos praeities žingsnių. Šiuo atžvilgiu, net jei šiandien yra neaiškumų, nesutarimų suvokiant vykstančius pokyčių procesus, neišskaidomo migloto netikrumo dėl savo ateities ir daug daugiau, neturėtumėte nusiminti. Tūkstančius metų iki jūsų filosofai bandė „graužti“ „filosofinį akmenį“, t.y. suprasti sau ir visiems kitiems labai svarbiais probleminiais klausimais, susijusiais su žmonių paskirtimi, jų vaidmeniu ir funkcijomis Žemėje, kilme (nedalyvaujant Darvino artimiesiems) ir pan., tačiau to padaryti nepavyko. Ir jūs, jei esate pastabus, per labai trumpą laiką apeinate daugybę klausimų, nes atsakymai į juos jums tampa akivaizdūs. *Dėmesingumas, kartu su atsargumu vertinant gautus rezultatus, neišvengiamai lems to, kas vyksta, esmės supratimą.*

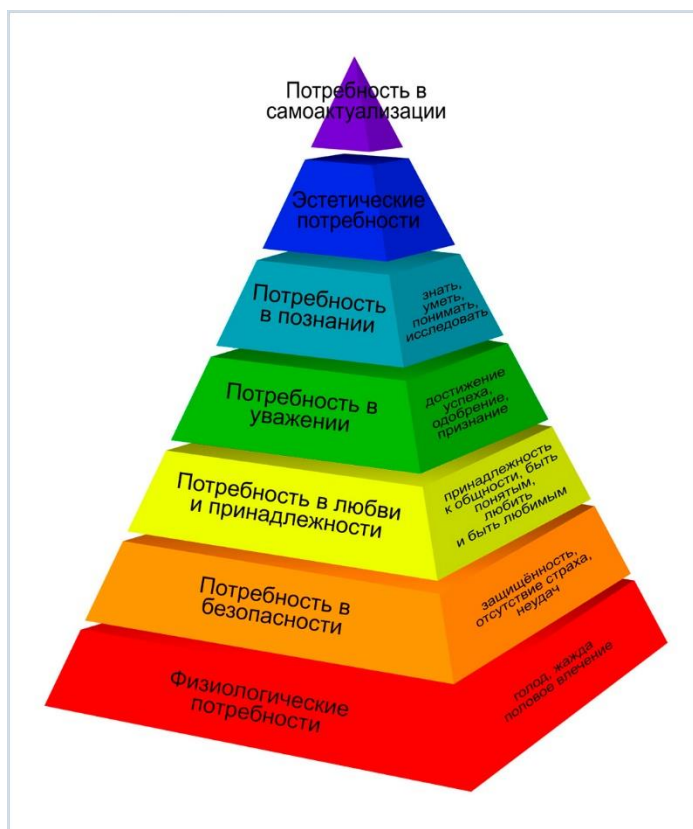
Šioje knygoje norisi pakalbėti apie tai, kas daugeliui atrodo kaip pasaka, bet iš esmės yra pati tikrovė, tiesiog sąmoningai paslėpta nuo žmonių. Spengleris¹ rašė: „Didysis pasaulio pažinimo uždavinys, kadangi tai yra aukštų kultūrų žmogaus poreikis, yra savotiškas įsiskverbimas į savo egzistenciją, kuriai, jo nuomone, ji įpareigoja ir jis, ir ji.. ar ši procedūra bus vadinama mokslu ar filosofija, ar jos giminingumas su menine kūryba ir religine intuicija suvokiamas su visišku vidiniu įsitikinimu, ar pradama jai mesti iššūkį – ši užduotis, be jokios abejonės, kiekvienu atveju išlieka ta pati: visiškai grynai išreikšti to pasaulio paveikslo formų kalbą, kuriai įsako atskiros Žmogaus budrumas, reikia laikyti tai „pačiu pasauliu“². Ir tuo metu jis neabejotinai buvo teisus. **Laimei, atėjo laikas, kai viskas pradeda aiškėti, bet ne visi vis dar gali naršyti šiame informacijos sraute, kažkas – dėl chroniško kvailumo, o kažkas – daugelio metų zombių ir nenoro įtakoje, besiribojančio su baime prarasdami visus savo iliuzinių žinių lygius. Tai ne taip svarbu. Svarbu tai, kad tai yra kiekvieno pasirinkimas, tiksliau, kiekvienam šioje situacijoje yra duotaisė rinktis.** Tačiau vykstančių viso kompleksinio Žemės išdėstymo (įskaitant Gyvybės palaikymo sistemą) pokyčių fone praeities intervencinio (Ebrų) sistemos valdymo elementai ir toliau primena apie save daliniu išsaugojimu dabartiniame lygmenyje, t.y. per išsaugotą įsikūnijimą padedant žmonėms ir jų įdiegtoms technologijoms. Būtent toks automotorinis valdymo atavizmas – *destruktyvios informacinės technologijos* su baziniu skaitmeniniu pagrindu. Jie yra patys sudėtingiausi žmonių naikinimo požiūriu, tiesiogiai paveikdami smegenis. Tai jau reikėtų atsižvelgti į sukurtos kliūtis lygyje ir pakraštyje tokio atavizmo šalininkai viskam, kas susiję su pažanga civilizacinio tobulumo link. To nepamatyti (tiems, kurie išmoko bent šiek tiek pamatyti) neįmanoma. Kliūtys ir pasipriešinimai Sistemos lygmenyje jau šalinami ir, esu tikras, – kai reikia, tada kartu su bendraminčiais ir savo technologijomis!

Iš viso žmonėms skirtų užduočių komplekso pirmaujanti yra visų pagrindinių pagrindų, visų pirma, sąmoningo gyvenimo apsisprendimo, *perkėlimas į kitokį tikrojo pažinimo lygį, kitokį nei šiandieninis..* Ar tai sunku? Žinoma, tai labai sunku. Žinoma, daugumai žmonių tai tiesiog nepasiekiamo, turint omenyje visišką pasyvumą pažinimo klausimais. Apie tai reikia kalbėti ir kalbėti

visą laiką. Nekaltinkite šių žmonių dėl nenoro, tiesiog kalbėkitės. Kalbėkite apie „SvetL“ programas, kurios buvo sukurtos visiems tiems, kurie vis dėlto „čiupo šluotą“, kad išsilaisvintų „kelia į Pirtį“ ar bent patektų į „persirengimo kambarį“. Esu tikras, kad tai užtikrins naujos pasaulėžiūros formavimąsi visame kame, įskaitant supratimą apie tikrąjį Žmogaus tikslą Žemėje, jo vaidmenį ir funkciją suprantant planetinius procesus, susijusius su visų dėl to atsirandančių pokyčių, susijusių su visko, kas vyksta perkėlimu į mus supantį pasaulį, į skirtingą visos Žemės civilizacijos vystymosi vektoriaus kryptį (kad ir kaip daugeliui tai skambėtų grandioziškai). Buvusių intervencinio (Ebrų) Sisteminio valdymo programinių procesų naikinimas, visų pirma, panaikino pagrindinį žeminantį pagrindą viskam, kas vyko anksčiau. Žmonės nebebus įtraukti į veikimo būsenas tikrojo naudojimo sąlygomis.

Natūralu, kad žmonių savirealizacijos poreikiai smarkiai keičiasi. Tai reiškia (kartoju dar kartą), kad visos būsimos būsenos ir veiksmai kuriant naują civilizaciją, susiję su natūraliu ir pagrįstu žmonių išitraukimu, jau yra organizuojami, lydimi ir teikiami Gimtosios Žemės valdymo **SISTEMOS NENAUDOJANT SMURTO**. Tuo pačiu metu vyksta laipsniškas žmogaus smegenų funkcijų vystymasis, perkeliame jas į aukštesnį oktavų lygį, suteikiant daugiau galimybių įgyti kitų Žinių, pašalinant agresyvų jų taikymo pobūdį ir suteikiant izoliaciją nuo galimų pasekmių **UŽ BET KOKIŲ SMURTO FORMŲ** pasireiškimą.

Šiuo pagrindu Žmogui bus atkurtas anksčiau sunaikintas harmoningos jo Proto būsenos su aukštesnių lygių Protais procesas. Tai užtrunka šiek tiek laiko. *Ir nė vienas neturime to laiko.* Norint tai suvokti, rekomenduoju du dalykus – pradėti „sąveiką“ su „SvetL“ programomis ir po to dar kartą perskaitykite viską, kas skelbiama „RNTO“ šaltiniuose. Esu tikras, kad tai jums taps patikimu pagrindu žengiant tiesos link ir pagrindu suprasti, kas vyksta. Tai taip pat padės teisingai pasirinkti kelionės tikslą šioje sudėtingoje jūsų dabartinio kelio atkarpoje. Reikia suprasti, kad mums vertybė yra ne organizmai kaip organų rinkiniai, o individai kaip bendro vienetai. Šių asmenybių šiandien skubiai reikia. Jie tiesiog būtini. *Todėl, jei nori tapti asmenybe, reikia nustoti kalbėti apie „dešrą“ žmonėms ir siekti savo tobulėjimo.*

Norint tapti Asmenybe, būtina jausti norą ir poreikį pažinti pasaulį. Bet be to, reikia pamatyti sritį, kuri egzistavo iki „šiandieninio pasaulio“ ir kurią nesuprantamai (tiksliau, suprantama) apibūdino kažkas istorijoje – ir tada, negailestingai „mojuojant šluota“, gauti galimybę visa tai suvokti ir padidinti tikimybę patekti bent į „Laukiamąjį (persirengimo kambarys)“. Ir tai suteiks dar vieną galimybę – remiantis Pažinimu, įsileisti į diskusiją fundamentaliame lygmenyje. Ginčytis nusilenkimų lygmenyje, tai yra **NE IŠ VISUMOS**, o **IŠ ŠŪKIŲ**, kažkada išvestų iš visumos, kurios ištikimybę praradai ar nesupranti, nėra prasmės. Jei turite savo supratimą apie visumą, iš to daroma išvada ir net jei ji prieštarauja kažkam, kas parašyta šioje knygoje, *tada yra reali galimybė patekti į „Pirtį“*. Pateiksiu pavyzdį. *Dievas turi būti netikintis. Priešingu atveju, kuo jis tiki?*

Žinoma, sunku tai išreikšti kalba, nes patenki į *pernelyg religingus vaizdus*. Tačiau to bijoti neverta.

4.1. Dievas nežaidžia kauliukais...

Einšteinas laiške Bohruui rašė: „Kvantinė mechanika įkvepia didelę pagarbą. Bet vidinis balsas man sako, kad tai vis tiek negerai... Bet kuriuo atveju esu įsitikinęs, kad **Dievas nežaidžia kauliukais** ...“ Religija žaidžia kauliukais ir žaidžia jau ilgą laiką – nuo pat jos sukūrimo momento. .

Religija **IR tikėjimas** nėra **TAS PATS DALYKAS**. Yra religijų, pagrįstų žiniomis (pavyzdžiui, pagonybė). Ir yra religijų, pagrįstų tikėjimu (krikščionybė, judaizmas ir kt.). O **Tikėjimas** (Tikėjimas religine prasme) tėra „kvailių apgaudinėjimo“ priemonė.

Jie sako, kad Tiesa toli gražu nėra Tiesa, nes Tiesa visada yra unikali, o **TIESA NIEKADA NĖRA UNIKALI**.

Seniai du vyrai įėjo į seną senovinį miestą skelbti Dievo žodžio. Vienas vietinis gyventojas iškart pribėgo prie jų ir sako: „Tu čia atėjai veltui, niekas čia jūsų neklausys, niekam nereikia jūsų krikščioniškų pamokslų. Šio miesto gyventojai labai nemandagūs ir mušdami lazdomis gali tave išvaryti“. Vienas iš pamokslininkų, jo išklauses, atsakė: „Tu kalbi tiesą, aš tavimi tikiu“. Pažodžiui po dešimties minučių prie jų pribėgo kitas vyras ir pasakė: „Gerai, kad atvykote į šį miestą, gyventojai laukė tavęs ir šiltai tave priėmė, visi nekantriai laukia, kada pasakysi jiems žodžius apie krikščionių tikėjimą. Tas pats pamokslininkas vėl pasakė: „Tu tikrai sakai tiesą, aš tavimi tikiu“. Antrasis pamokslininkas palūžo ir jo paklausė: „Kaip gali pasakyti šiems dviem žmonėms, kad jais tiki? Juk jie mums pasakė visiškai skirtingus dalykus, o vienas iš jų yra melas, o tu sutinki su juo. Atsakydamas pasakė: „Tu irgi dabar sakai tiesą, tiesiog kiekvienas sako savo tiesą, kuri matoma iš jo supratimo ir gyvenimo patirties. Ne vienas žmogus nemelavo, visi sakė tiesą, tik ji buvo sava.“

„...Nėra nieko protingesnio už Protingą Tiesos Kūrybą, kurią žmogui atskleidė Kūrėjas ir Jo ikūnija visame, kas yra „Sukurtas pasaulis“...“ ((vienas iš vienos logikos aksiomos postulatų, pagrindžiančios būsimą diskretiškai atkurta tikro žmogaus Sąmonę³)). Dėl savo dabartinio automotorinio supratimo daugelis save krikščionimis laikančių žmonių kai kuriuose miestuose vieną po kitos stato bažnyčias kapinėse, pavyzdžiui, Šv. Jurgio Nugalėtojo bažnyčią pastatyta ant kapų. Kam? Paklausiau apie tai vieno iš sentikių ir mane nustebino jo supratimas apie šią problemą. Jis pasakė taip: „Supranti, nėra nieko stebėtino. Kai buvau traukinyje, ten buvo hieromonkas. Krikščionybėje yra sąvokų – baltieji vienuoliai ir juodieji (černorisnikai). Baltieji vienuoliai turi šeimas ir vaikus, tačiau jie turi aukščiausią rangą, kurį pasiekia – tai presbiteris, tai yra, šventyklos rektorius. O juodieji vienuoliai, kaip ir katalikai, turi celibatą (celibato įžadą). Ir jis papasakojo man jų pokalbį, kuris buvo maždaug toks:

Hieromonkas : „Štai jūs pagonyš“.

Sentikis : „Pirma, ne pagonys, o sentikiai“.

Hieromonkas : "Na, gerai, jūs sentikiai esate satanistai."

Sentikis : "Klausykite, pone, ar žinote, kas yra satanizmas?"

Hieromonkas : „Taip, aš žinau“.

Sentikis : „Puiku, aš nežinau, bet tu gerai žinai. Žinau vieną dalyką, kad satanistai naudoja kraują, geria ritualinį kraują.

Hieromonkas : „Taip“.

Sentikis : „O kokia tavo svarbiausia krikščionybės apeiga?"

Hieromonkas : „Komunija“.

Sentikis : „Dabar atsiminkite, ką sakote, atnešdami puodelį kahoro komunistui: „Gerk, tai kraujas“ ir, paduodamas duonos gabalėlį, pasakykite: „Valgyk, tai kūnas“. Tai yra, jūs pripratinate žmones prie kraujo gėrimo ir kanibalizmo, bent jau protinio, bent jau paprasto. Taigi jūs esate satanistai. Baltieji magai visada dėvėjo baltus chalatus kaip tyrumo simbolį. O satanistai visada dėvėjo juodus drabužius. Taigi, kuris iš mūsų yra satanistas?"

Hieromonkas : „Viešpats Jėzus tave nubaus“.

Sentikis : „Štai kitas dalykas, tu ką tik pasakei: Viešpats Jėzau.

Hieromonkas : „Taip, Viešpats Jėzau, jis mus visus išgelbėjo“.

Sentikis : „Atmink, tėve, tu negali sakyti „Viešpats Jėzus“.

Hieromonkas : "Kodėl gi ne?"

Sentikis : „Reikia skaityti Bibliją. Pirmojo laiško korintiečiams 12 skyriaus 3 eilutė: „Niekas neturi teisės vadinti Jėzaus Viešpačiu, bet tik Šventoji Dvasia“. Kaip tau blogai sekasi skaityti?"

Hieromonkas : „Viešpats yra vienas“.

Sentikis : „Tu klysti. Šventųjų apaštalų darbų 2 skyriaus 4 eilutėje sakoma: „Dovydas nepateko į dangų, bet pats sako: „Ir Viešpats tarė mano Viešpačiui: sėsk mano dešinėje“. Tai yra, dešinėje rankoje. Ir kodėl? Kairėje esantis yra užimtas. Matote, du lordai kalbasi vienas su kitu. Jei turite tik vieną Viešpatį Jėzų, tai kur jūsų senelis sėdi ant debesies jūsų šventyklose ir yra parašyta: „Viešpats yra karys, Visagalis Sabaotas“? Iš kur jis atsirado? O Viešpats Adonas? O Viešpats Jehova?"

Hieromonkas : „Mes neturime Jehovos, tai yra tarp žydų“.

Sentikis : „Kaip ne? Atsibuskit. O ar nedainuojate po kiekvienos Aleliujos frazės?"

Hieromonkas : „Taip“.

Sentikis : „Ir aleliuja hebrajų kalba: „Garbė Dievui Jahvei, tai yra Jehovai“. Taigi kurį dievą tu šlovini?"

Hieromonkas (jau pradeda pykti): „Privalome išgelbėti Rusiją“.

Sentikis : „Nuo ko? Rusų?"

Hieromonkas, vargšas, užspringo. Apie tai, kaip ir apie kapinėse esančias bažnyčias, jis negalvojo.

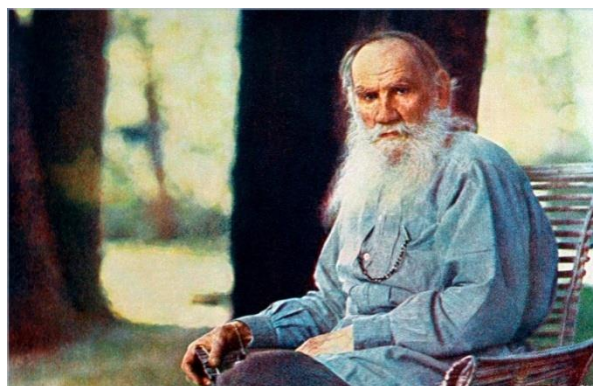
Sentikis tęsė: „Tu pats galvoji, kam tarnauji? Aš nekaltinu tavo tikėjimo, tik kartoju tai, ką tu sakai. Štai paprastas pavyzdys: pas pažįstamus gimė berniukas. Jie atėjo pas mane su klausimu. Močiutės liepia eiti į bažnyčią pakrikštyti vaiko. Jie atėjo į bažnyčią, jiems neleidžiama. Motina klausia: „Kodėl?“ Bažnyčia paaiškino: „Tavo vaikas pradėtas nuodėmėje. Krikštatėviai turėtų ateiti ir jį pakrikštyti“. Ir aš jiems patvirtinau: „Viskas buvo teisingai jums pasakyta, kad vaikas pradėtas nuodėmėje“. Kaip mes po galais ten susituokėme?“, – jaudinosi mama. – Ar prisimeni, ką kunigas tau pasakė per vestuves? Aš paklausiau. – Ne, – atsakė ji. „Ir tu turėjai klausytis. Jis tau pasakė: „Ir jaunikis bus kaip Abraomas, o nuotaka kaip Sara“. Kiek buvo Sarai metų? Sulaukus daugiau nei devyniasdešimties (iki šimto), tai reiškia, kad gimdyti anksčiau nei 100 metų yra nuodėmė. Ir ką jis tada pasakė? „Izraelio šlovei aš karūnuoju“. Ne Rusija, o Izraelis. Štai jūsų atsakymas.

Kodėl tėvams neleidžiama krikštyti savo vaiko? Taip, nes šios ceremonijos metu **„NUPLAUNAMI“** **VAIKO RYŠIAI SU TĖVAIS** ir užmezgamas naujas ryšys tarp vaiko ir jo dievo. Štai kodėl vaikai neklauso savo tėvų. Todėl ne viena krikščionė močiutė **nepadės** nekrikštytam vaikui su samokslu. Jie atnešė kūdikį ir, pavyzdžiui, nori kalbėti iš piktos akies. **Močiutė** klausia: „Pakrikštytas? **Tėvai** atsako: „Ne“. **Ji** jiems sako: „Eikite, pakrikštykite“. Kodėl? Nes tik per **krikščionių** **egregorą** gali įsikišti. Priešingu atveju, ne. Štai jūsų atsakymas. Ar tokia apeiga gali būti rusiška?

Arba kitas pavyzdys: „XIX amžiaus pabaigoje jie paėmė rusų burtininką Sergijų Radonežą ir įrašė jį kaip krikščionių vienuolį. Tai yra, jie sukūrė istoriją. Mes **NIEKADA NETURĖJOME ISTORIJS SLAVŲ** kraštuose. Mes **VISADATURĖJOME PROTĖVIŲ PAVELDA**. *Istorija yra tai, kas paimta iš Toros. O TORA yra Mozės Penkiaknygė*“, – apibendrina jis.

Mūsų dabartiniai laikai yra sunkūs. Individuali ir visuomeninė žmonių sąmonė yra „Sąmonės maišto“ būsenoje, kita terminija čia sunkiai įmanoma. Tiksliau nepasakysi. Kodėl? Kadangi buvo panaikintas buvęs energetinės informacijos valdymo perdavimas iš intervencinių Valdymo kompleksų pusės. *Reikia tam tikro laiko, kol žmonių smegenys prisitaiko prie naujų būsenų*, įgyti gebėjimą suvokti, iššifruoti ir reaguoti į visiškai kitokį energijos-informacijos perdavimo formatą nuo tikrų Kompleksų. Taip, žinoma, tai nėra lengva, bet nebūtina dirbtinai įtempti tokios būsenos žmonių. Daugelis šiandien paskelbtų medžiagų gali sukelti, o tiksliau, sukelti negrįžtamos depresijos būseną. Patikėk – aš jau susidūriau su tokiomis apraiškomis ir pasekmėmis. Jums tereikia pradėti (išmokti) suprasti gautą informaciją arba stengtis suprasti. Žinoma, dabartinėmis „galutinio egoizmo“ sąlygomis, kaip parodė praktika, „SvetL“ programos teikia rimtą pagalbą. Skaitytojas tikriausiai pastebėjo, kad šioje knygoje to, ką parašiau, neuždengiu kažkokiu miglotu šydu, tačiau reikia suprasti, kad šiuo metu ne viskas gali būti vieša. Dėl įvairių priežasčių. Viena iš šių priežasčių yra tokia – bet kokia informacija, išskyrus pažintinę arba kontrolės reikšmę formuojantis Žmogaus Sąmonei, turi veiksmingą įtaką kitiems smegenų struktūroje vykstantiems procesams, nes kai kurios jų funkcijos teigiamai ar neigiamai veikia vėlesnio *energetinio-biocheminio nutekėjimo* iš jų procesus, tiek kontroliuojant būsenas ir užtikrinant įvairias jų ląstelių funkcijų minkštumą. Ir tai šiandien yra svarbiausia. Liūtas Nikolajevičius Tolstojus savo gyvenimo pabaigoje parašė kūrinį: *„Keturių evangelijų sujungimas ir vertimas“*. Už tai jis buvo pašalintas iš bažnyčios. Šio leidimo laukė daugelio **uždraustų leidinių likimas**. Iš pradžių areštas buvo trumpam skirtas pirmajai daliai, kuri buvo išleista 6200 egzempliorių tiražu, tačiau nemaža dalis egzempliorių jau spėjo išsklaidyti. 1908 metais areštas buvo paskirtas ir antrai, ir trečiai dalims (pirminis tiražas po 5000 egzempliorių), kurios nespėjo palikti spaustuvės. Skaitytojams į rankas pateko tik nedidelė tiražo dalis. Tada pirmoji dalis vėl buvo uždrausta.

Štai ką rašė L. Tolstojus : „Žinau, kad tai, ką dabar turiu išreikšti, būtent, kad bažnytinis tikėjimas, kurį šimtmečius išpažįsta ir dabar išpažįsta milijonai žmonių krikščionybės vardu, yra ne kas kita kaip **labai grubi žydų sekta, neturinti nieko bendro su tikra krikščionyste**, žmonėms, kurie išpažįsta šios sektos mokymą žodžiais, atrodo ne tik neįtikėtina, bet ir baisiausios šventvagystės viršūnė. Bet aš negaliu šito pasakyti. Negaliu nepasakyti, nes tam, kad žmonės galėtų pasinaudoti didžiule palaima, kurią mums teikia tikrasis krikščioniškas mokymas, pirmiausia turime išsivaduoti iš to **nenuoseklus**, klaidingo ir, svarbiausia, giliai amoralaus mokymo, kuris paslėpė nuo mūsų tikrąją krikščionišką doktriną. **Mokymas, paslėpęs nuo mūsų Kristaus mokymą, yra Pauliaus mokymas** [paulianizmas], išdėstytas jo laiškuose ir tapęs bažnytinio mokymo pagrindu. Šis mokymas yra **NE TIK NE KRISTAUS** mokymas, bet **ir priešingas** mokymas jam. Tereikia atidžiai perskaityti evangelijas, nekreipti ypatingo dėmesio į viską, kas antspaudu paženklinta kompiliatorių padarytų prietaringų intarpų, tokių kaip Galilėjos Kanos stebuklas, prisikėlimai, išgydymai, demonų išvaymas ir paties Kristaus prisikėlimas, bet apstokite ties tuo, kas paprasta, aišku, suprantama ir viduje susieta viena ir ta pačia mintimi – o tada perskaitykite bent jau geriausiais pripažintus Pauliaus laiškus, kad paaiškėtų visiškai nesutarimas, kuris negali egzistuoti tarp universalus, amžinas paprasto, švento žmogaus Jėzaus mokymas su praktiniu laikinu, vietiniu, neaiškiu, painiu, aukštai skriejančiu ir esamą blogį padirbinėjančiu fariziejaus Pauliaus mokymu.

Bet aš keliu klausimą, kodėl šiandien, pavyzdžiui, mokyklose šio kūrinio nesimokoma? Arba „Aukštosiose mokyklose“ Rusijos Ortodoksų Bažnyčios vadovybės inicijuoto „bumo“ fone teologijos katedrų atidarymo atžvilgiu. Tik pagalvokite (tai ne maldos pamaldos jums prieš raketos paleidimą iš kosmodromo) – *Nacionaliniame branduolinių tyrimų universitete MIFI* (apie kokią fiziką šiame universitete galima kalbėti po to?) **TEOLOGIJOS KAFEDRA PILNAI PRADĖJO VEIKTI**. Katedros vedėjas, Volokolamsko metropolitas Hilarionas, einantis ir daugybę kitų pareigų Rusijos stačiatikių bažnyčioje, skaitė pirmąją kurso „Krikščioniškos minties istorija“, kuriame pasakojama apie stačiatikybės prasmę ir Kristaus gyvenimą, paskaitą. Į pirmąją paskaitą atėjo „keli šimtai studentų“, nors daugumą metropolito klausytis **privertė universiteto administracija**.

Eik bent ko nors paklausk -
Kaip sunku būti Valdovu...
Ten vyriausias ganytojas Rusijoje,
Ir tas su asmens sargybinu...

Tiesa, Aleksandras Michailovičius Hatybovas yra teisus - „Bažnyčia yra tiesioginis mokslo nebuvimo įrodymas“ .

4.2. Perjungimas iš vieno į kita

Ypatingą dėmesį reikėtų atkreipti į kai kuriuos kitos realybės erdvinio judėjimo modelių bruožus, anksčiau, valdant senąją Sistemą, paslėptą nuo žmonių sąmoningumo. Tai svarbu tolesniam aprašytų procesų supratimui, ypač žmogaus smegenims, kurios šiandien išgyvena rimtus visų savo „parametrų“ pokyčius.

Remiantis „šiuolaikine“ mokslinė dogma, mūsų planeta sukasi aplink Saulę orbita, per vienerius metus padarydama vieną apsisukimą. Judėjimas atliekamas elipsėje. Tačiau Kosmose toks judėjimas **negali vykti. Tam savo darbuose rimtą dėmesį skyrė N. Levašovas, N. Morozovas ir A. Hatybovas.** Išties, jei judėjimo erdvinio modelio sąlyginio skaičiavimo pradžios tarpinį tašką perkelsime bent į žvaigždę „Sirijus“, tada gaunamas visiškai kitoks vaizdas. Žemės planeta erdvėje juda tam tikra sinusoidine trajektorija, kurios amplitudė yra vieneri metai, tuo pat metu darydama judesį, sukdamą su visa „saulės sistema“ į sudėtingesni judesį spiralės pavidalu su centru – **dviguba žvaigžde „Sirijus“**. Ir jau su Sirijumi, vėl juda sudėtingesniu modeliu, susisukdama į kitą **DIDESNĘ SPIRALĘ, APSUNKINDAMA BENDRO JUDĖJIMO MODELĮ DAR VIENA SINUSINE AMPLITUDE, JUDANT APLINK** mūsų Galaktikos centrą. Ir kartu su visa galaktika, vėl išilgai kitos spiralės, aplink mūsų Visatos centrą. Ir visos šios modelio būsenos savo judėjimo procese vibruoja tam tikrais dažniais, kurie kiekvienoje didelės apimties konstrukcijoje yra skirtingi. Kartu skrendame trajektorija, kurios erdvinis modelis harmoningai sutampa su *Žmogaus „DNR“ grandinės erdvinio modeliū*, o tai reiškia, kad technologškai turėjome turėti bendrą faktoriinį visos mūsų evoliucijos likimą su artimiausiu tos pačios žvaigždės „Sirijaus“ evoliucijos likimu, nepasiduodant praeities istorinių mokslo ir religinių „žavėtojų“ legendoms ir pasakojimams. Taigi tikroji visos Žemės evoliucijos likimo „prasmė“, atitinkanti tikslus, yra tikros harmonijos su Sirijaus evoliucijos likimu, kaip vystymosi epizodu, **igijimas**. Prisimink tai. Kai tik Žemė pasieks visišką tobulumą visame jai suteiktų funkcijų komplekse **512 oktavoje**, ji galės įgyti savo perėjimo į **aukštesnį** funkcinio aprūpinimo lygį su *galutine 1024 oktava* (būtent Sirijus dabar turi tokią ribą, kuri, savo ruožtu, taip pat pereis į kitą būseną).

Ar buvo tokia harmonija per pastaruosius **beveik 18 000 metų** ? Ne, nes šią harmoniją **sugriovė intervencijos** invazija (įskaitant Žemę) iš Ebrų sistemos pusės.

Kokia būtų jos veiksmingo dalyvavimo tikslingumas tokios harmonijos atveju **visai biosferai ir ypač žmonėms?** Šios **įtakos tikslingumas būtų toks. Jei, gavus neiškraipytą informaciją, perduodama kaip valdymo procesą iš tikrųjų Žemės kompleksų, kurių konstrukcija būtų veiksmingai suderinta su lastelės DNR konstravimu**, viena vertus, ir su **Informaciniu bloku, jo parametrai taip pat derėtų su DNR, kita vertus, tada pažinimo ar valdymo veikėjo informacinės esmės suvokimas kaip tikroji aplinkinė objektyvi tikrovė visiškai atitiktų tikrąjį kiekvieno individo funkcinį aprūpinimą**. Tada visas vėlesnis atlikimo būsenos pasireiškimas ir jo patenkinimas darbu, veiksmais ir įvykiais **būtų igiję** konstruktyvios harmonijos būseną su smegenų lastelės DNR modeliu, taip pat konstruktyvią harmoniją su smegenų lastelės modeliu minint **SUDĖTINGĄ KITOS KOSMINĖS TIKROVĖS** judėjimą kaip jos dalį. Tai reikštų, kad informacija tikrai būtų teisinga, jos suvokimas taip pat būtų teisingas, visi vykstantys procesai taip pat būtų teisingi ir atitiktų natūralų žmonių funkcinį aprūpinimą Žemės planetoje. Tai **tikra harmonija su Aukščiausiojo proto būsenos esme. Bet už tokią harmonijos būseną, su dabartine žmonių smegenų būkle** jų atitinkamą **realaus intervencinio panaudojimo lygį, vis dar neįmanoma apskaičiuoti dėl daugelio priežasčių. Daugelis jų jau buvo aprašyti ankstesniuose skyriuose ir pakankamai išsamiai. Grįžkime prie pagrindinių:**

- buvo atliktas dalinis tikrųjų Žemės planetos kompleksų užfiksavimas, *likusieji yra išjungti ir paslėpti* nuo išsiskverbimo į jų veiklą su skirtingu jų neveiknumo lygiu;

- *buvo pakeista visa 33 pagrindinių oktavų energetinių tinklų statybos struktūrinė bazė* (33 herojai iš A. S. Puškino), o *18 iš jų buvo pakeista* intervencines Sistemos importuotais iš išorės;
- pakeistos visos kompleksinės gyvenamosios, valdymo ir atitinkamos paramos sąlygos – dedami ir tobulinami jų importuojami ir kuriami Sistemos ir valdymo kompleksai, visus pokyčius orientuojant į jų (voro) egzistavimą;
- pakeistas strateginis evoliucinių reformų tikslo vektorius, kad atitiktų jo gaires ir procesus, – gebėjimas technologiškai prisitaikyti prie Žemės energetinių galimybių;
- *buvo atliktas laipsniškas pokytis žmonių kūno* energetinėje biogenezeje pagal funkcinių valdymą suderinamus intervencijos specialistų smegenų gebėjimus (vorai)
- keliuose Genotipų raidos **etapuose** buvo išvystytos tokios žmonių smegenų galimybės, kurios galėtų derėti su voro (Ebrų) analogu;
- **gyvos ląstelės paslapties pažinimas, įskaitant tikrosios DNR modelio struktūros dizaino ypatumus, buvo pradėtas siekiant tiesioginės intervencijos pratęsiant biologinį gyvenimą;**
- visas po invazijos susiformavusios ir atkurtos vadinamosios „saulės sistemos“ modelio judėjimo procesas buvo perorientuotas ketvirtosios Didžiojo grįžulo rato žvaigždės kryptimi, tęsiant tolesnį buvusių tikrųjų Žemės kompleksų kūrimą ir gaudymą savo taikymo tikslais.

Tai nėra visas reikšmingą įtaką darančių priežasčių sąrašas, tačiau vis dėlto visa tai sukėlė **baisių pasekmių**. To supratimas yra šių pasekmių įveikimo garantija. Todėl aš taip skrupulingai naudoju NII CUS medžiagas ir ypač *„Žmonijos formavimosi pagrindai“ 1-5 dalis*. Iš viso tomo dabar apsiribosiu tik ta dalimi, kuri yra susijusi su žmonių *esme bei pakitusiomis jų funkcinėmis savybėmis*, dėl kurių buvo **IVESTA YPATINGA** smegenų veikimo būseną – **TIKĖJIMAS**, kaip ypatinga būseną skirta kontroliuoti būtinybę išlaikyti žmones tokioje materialioje programoje.

Vienalaikė **tikėjimo pusiausvyra negalėjo egzistuoti**. Būtent dėl šios priežasties nemažai garsių mokslininkų praeityje patyrė nuostabų elgesio poveikį. Kai jų protinio ar paskyrimo kognityvinio kūrybinio darbo veikla pagal funkcines galimybes buvo išsekusi, jie iš karto **įgavo religinio tikėjimo būseną**, nes be aktyvios *tikėjimo būsenos* smegenys praktiškai **neveikia**. Ir čia nėra jokios mistikos, o **ką jau kalbėti apie nusileidusią religinę būseną suvokiant ir įgyjant kitokią pasaulėžiūrą**. Visas stebuklas *yra tikėjimo būsenos perjungimo iš vienos aktyvios krypties į kitą paprastume*, o tokio pasiekimo žmogus kažkodėl **pamiršo paklausti**.

Didžioji dalis asmenų, kurie dėl savo funkcinių savybių ir smegenų genotipo galėjo turėti tokią veikimo būseną, kuriai **nerieškėjo** pažinimo proceso ir kuri jiems buvo nebūdinga, iš esmės priklausė stabiliai tikėjimo būsenai, kad išlaikytų religinių dogmų veiksmingumą.

Vienintelis laikinas nukrypimas nuo tokių religinių dogmų tam tikru istoriniu trumpu tarpsniu, kaip atskiras programos ypatingos formos ir socialinės valdymo konstrukcijos epizodas, yra „marksizmo-leninizmo ideologija“, kuri **laikinai užgožė savo vyraujančios galios efektyvumą, bet tai buvo kontroliuojamas programos procesas**. Iškart po tokios kontrolės programos procedūros grįžo prie buvusios normos, o *„parapijiečiai“ grįžo į savo įprastą krūtine, t.y. pagal buvusį kontrolės veiksmą, TEIKIAMA IR LYDIMĄ INFORMACIJOS KONCENTRATORIŲ*, esančių po šventyklomis. *Išgalvotos demokratijos, o juo labiau jos ypač nežabotos liberalios formos, nuopelno keisti tikėjimo būseną apskritai nėra*. Visa tai sugalvojo politechnologai. Tai, tiesą sakant, matėme su jumis, kai į balsadėžę buvo masiškai metamos TSKP nario kortelės, o vietoj jų griebė kryžius, žvakes (nežinant, kurią ranką laikyti) ir Bibliją kaip pamatinį dokumentą. Tiesa, atkreipiu dėmesį, kad didžioji dalis šio dokumento neatsivertė, o kai kurie net pervertė.

Vieną „kleboną“ ideologinio įsakmio veido asmenyje – TSKP, kaip Protą, Garbę ir Sąžinę, pakeitė ankstesnė pastoracinė administracija, tačiau **nebeturėjo tos veiksmingos valdžios**, kokia buvo „Sąžinės“ sąlygomis – visiškas ikirevoliucinis neraštingumas. Klebono apgailestavimui, tuo momentu prasidėjo visų buvusių programų valdymo įrenginių likvidavimo procesas ir visos sudėtingiausios

senosios Valdymo sistemos naikinimas su technine ir technologine lydinčia nepajudinama galia, įskaitant informacijos koncentratorių po bažnyčiomis efektyvumą! Buvusios valdžios būklės apofatinis pobūdis visose žmonių egzistencijos organizavimo srityse smurto pagrindu **ėmė vis labiau laisvėti, ypač po 2000 m .**

Ar tinkama ankstesnių žinių ir tikėjimo būsenų išsaugojimo klausimas? **Tikrai netinkama! Be to, tai nepriklauso nuo žmonių valios ir noro, o bet koks pasipriešinimas tam iš jų pusės yra technologiškai neįmanomas, nes buvusios Sistemos vadybinės būsenos buvo negrįžtamai panaikintos. Pirminė pradžia iš esmės naujai žmonių egzistencijai su nauju pasaulio apibrėžimu!**

Kiekvieno žmogaus DNR yra užkoduoti nauji sudėtingi pirminės programos apibrėžimai, skirti Žmogui, įskaitant jo , kaip unikalaus Žemės planetos individo, *subjektyvią funkcinę savybę*. Tai turėtų būti suprantama kaip joje įterpta potencialiai iš anksto nulemta galimybė, kurios dalis yra *būsimos pagrindinės privalomos Smegenų funkcijos*, kurių atskleidimą ir įgyvendinimą jos turi atlikti vykdydamos savo vykdomuosius veiksmus, kontroliuojamus naujosios Sistemos . Taip pat sukuriamos visos sudėtingos palydėjimo ir buveinės sąlygos, t.y. visos reikalingos ir kontroliuojamos aplinkos būsenos, kurių pagalba ir per kurią vyksta pats sudėtingiausias valdymo procesas, visų pirma, pačių Smegenų funkcionavimas.

Visų potencialių Žmogaus gebėjimų aktyvinimas ir plėtojimas vykdomas tik gavus ir įgyjant reikiamą ir tikrą valdymo ir pažinimo informaciją, remiantis esamos ir būsimos programos apibrėžimais apie jo įsikūnijimo laikotarpį laike, kuris skiriasi. Tokius programų apibrėžimus, atsižvelgiant į jų įgyvendinimo trukmę, vaizduoja **ATEITIES SUDĖTINGŲ REIŠKINIŲ , VEIKSMŲ IR ĮVYKIŲ TIKSLŲ VEKTORIUS**, orientuotas į programos harmonijos pasiekimą su viso bendro vykstančio proceso būsenomis aukštesnės eilės Sistemose, t.y. už mūsų suvokiamos tikrovės ribų.

Nutraukus *(2009-II-15) pagrindinių intervencinių kompleksų ir sistemų funkcionavimą*, kai kurie jų buvo apleisti ir dabar naudojami kūrybinėms užduotims bei intervencijos pasekmių likvidavimui. Tokiame naujame valdymo procese tiesiog negali būti vietos senoms su tiesa nesusijusioms dogmoms, be to, jų kaip dogmų suvokimas ir jų suvokimas smegenimis bus technologiškai neįmanomi, o tai reiškia, kad Žmogus bus visiškai abejingas jiems. Ir tai matome savo realybėje. Apsilankymas religinėse šventyklose su visomis organizuojamomis tradicinių apeigų ir pamaldų demonstracijomis daugelio jau suvokiamas kaip istorinis etnokultinis spektaklis, kurio kitose teminėse srityse jų yra gana daug. **ŽMONĖS TURI TEISĘ PASIRINKTI SAVARANKIŠKAI PAGAL SAVO POMĖGIUS** – eiti į bažnyčią senovinio kulto apeigų pasirodymui, žiūrėti karinių mūšių atkūrimą Kulikovo lauke arba apsilankyti ansamblio „Beryozka (beržas)“ pasirodyme su rusų liaudies šokiais. *Bet visa tai neturės nieko bendra su tikru tikėjimu.*

Visa buvusi religinė sfera bus įtraukta ribotai, kad atliktų globėjo paramos funkcijas tiems asmenims, kurie pagal savo Smegenų genotipą *negalės integruotis į pasikeitusią valdymo būseną* . Jie negaus Smegenų oktavos padidėjimo ir atitinkamai pakitusių jos darbo funkcijų, negalės priimti kontrolės ir pažinimo informacijos bei adekvačiai į ją reaguoti, t.y. dalyvauti naujos programos būsenos vykdomuose procesuose. Atidžiai pažiūrėkite į vadinamąjį (savarankiškai apibūdinantį) „elitą“, kuris šiandien (2016 m.) lanko bažnyčią. Viskas, kas parašyta aukščiau, tiesiogiai taikoma jiems, ir aš to neslėpsiu. Pažiūrėkite į bažnytinių renginių, kur pagrindinis dalykas yra tų renginių rūbai (tokio teatrališko persirengimo įvairiais drabužiais per pamaldas gyvenime nesu matęs). Ir pažiūrėk į pačius drabužius ir vadinamuosius garbinimo objektus – auksas, brangakmeniai, šilkas, brokatas ir kt. vienoje socialinėje naujoje struktūroje, šiandien juose vyrauja buvusi imanentinė būseną, kurioje gyvybiškai svarbius sprendimus jiems priima religinė sfera per visą jų biologinio išlikimo laikotarpį. Jiems reikia tokio pat lygio religinių dogmų, ir tik jie sugebės išlaikyti savo nepakitusią Smegenų lygį riboto funkcionavimo būsenoje, kuri išlaiko tikėjimo būseną buvusiomis funkcijomis ir užtikrina biologinio išlikimo automotorines funkcijas.

Tokie asmenys **nebegali užtikrinti šeimos tęstinumo, o šiandien šį klausimą vaikai sprendžia IVF⁴ būdu**, kuris baigiasi gimus vaikams, turintiems įvairių, taip pat ir psichikos, patologijų. Kalbant apie „SvetL“ **programų naudojimą**, šios kategorijos žmonių **negalima atsakyti**. Dar kartą, kiekvienas turėtų turėti galimybę. Grįžtant prie tikėjimo klausimų, visos minėtos nuostatos leidžia teigti, kad „Tikrasis tikėjimas“ gali būti siejamas su jo buvimu **tik kaip kiekvieno Asmens savo funkcinio suteikimo vykdymo proceso lydinti ir teikianti būseną. Ji nebegali turėti dogmatiškos standžios spaudimo būsenos, nes ji nustato kelią, skatina saviugdą, tačiau neįtraukia slopinimo, priespaudos ir bet kokio smurto prieš individą. Tai nebegali būti valdymo programa, kaip buvo senosios Sistemos programos valdymo procesuose. Unikali tikėjimo būsenos galia pasinaudojo senoji Ebrų sistema, TAČIAU ŠI SMURTO BŪSENA NUTRŪKO.** Tikėjimas yra būseną, kuri suteikia ir lydi veiksmų ir įvykių lygį ir savalaikiškumą, įkūnydama Žmogaus suteiktų funkcijų, kurios pirmiausia turi tikrąją kūrimo ir savęs tobulinimo laisvės savybę. *Be Žinių nėra Tikėjimo, be Tikėjimo – Žinios negali būti įkūnytos.*

Nurodyto naujo tikėjimo proceso technologinis palaikymas ir teikimas įjungiamas į aktyvią būseną ir pasireiškia nuo to momento, kai *baigsis Smegenų oktavų pasikeitimas*. Atsakydamas šioje knygoje visiems, kurie man rašo daugybę laiškų, prašydami pasakyti, kada ateis „Šviesus rytojus“, noriu pasakyti, kad **viskas negali būti išpildyta akimirksniu. Tai sukeltų visus šoką, depresiją, o tada „galima viskam padaryti galą“ – nieko negalima padaryti. Tačiau dabar daug žmonių (dėl įvairių priežasčių) eina į bažnyčią. Ir tikintieji, ir netikintys, ir besidomintys, ir neapsisprendę. Ir tegul eina. Ir kuo daugiau jie eina, tuo geriau. Dabar yra išitraukimo į masinį charakterį procesas – veikia serveriai pagašventyklas (istorinės šventyklos, o ne „perdarymai“ kaip Kristaus Išganytojo katedra Maskvoje). Kodėl žmonės dalyvauja? *Serveriai veikia. Jie dirba su gerais ketinimais.* Jie neveikia taip, kaip anksčiau. Tai *normali klinika*. Žmonių ramybės klinika. **Tai yra pagrindinis dalykas! Ir ne nuo žodžių, kuriuos kažkas ištaria spalvingais chalatais ir su akmenimis nusagstytais kryžiais. Leisk jiems pasakyti sau tai, ką per visą gyvenimą įsiminė. Pagalvokite apie tai kaip apie garsinį jūsų buvimo Bažnyčioje atvaizdą. O ikonos ir visi bažnyčios reikmenys yra gražios dekoracijos. SVARBIAUSIA YRA BUVIMAS ŠIAME PASTATE.** Žmonės darosi ramesni. Jie nesipyksta. Jie matė visą neseniai vykusią „liaudies“ atstovų „rinkimų“ niekšybę ir nebėga paskui raudonas vėliavas bei degaus mišinio butelius. Dabar Rusijai reikia ramybės. Ypač po **2016 metų balandžio 14 d.** Ir tai beveik pasiekta. Bet tai jokių būdu nepanaikina mūsų akyse vykstančių procesų supratimo. Todėl serverių po Šventyklomis darbo intensyvumas dabar, galima sakyti, yra visas siūlas. Yra darbo.**

B. Makovas, visa tai man pasakodamas, ilgai juokėsi: „... *Tai štai, jaunuoliai. Na, greitai... Ką tu dabar pradėdi? Puikus įrašas. Visiems sako – nemiegok, nevalgyk, galvok apie Tėvyne. Badavimas nevaicina jokie vaidmens. Tie, kurie niekada nebadavo, dabar badaus. Ir tai labai naudinga badaujantiems. Šiuo metu jo medžiagų apykaitos procesai pasikeis.*

Bažnyčios praranda savo galią. Jos neturi jokie civilizacinio pranašumo. Jį **primetė senoji Sistema kaip valdymo elementą. Jo nebėra. Jo nelydi niekas.** Ritualiniuose veiksmuose liko tik automotorizmas. Ir tai, kad jie transliuoja per žiniasklaidą, per elektroninę erdvę – ir dėl Dievo meilės. Sau! Kalba sau. Jie kalba į mikrofoną savo ausims – na, tegul kalba. Jūs neturėtumėte tuo domėtis. **Dauguma žmonių, kurie, atrodo, nesuvokia, yra taip priblokšti, kad jiems tiesiog gėda net to, ką supranta. Jie puikiai viską supranta. Kiek šimtmečių jie buvo skerdžiami? Kiek pastarųjų dešimtmečių jiems „taisė“ Smegenys“?** Ten – nekalbėk, ten – tylėk... Čia – išduos, čia – gausi straipsnį. Išvadinis tavo idiotu, bars komandoje. Jie atims eilę automobiliui, butui įgyti už bet ką. **Tai tarsi randas visam gyvenimui. Visi viską supranta. Iš man ateinančių laiškų matau, kaip jie dabar supranta.**

Pacituosiu vieną laišką, gautą iš Kanados iš vyro, kurio vardas **Andrejus Rechtinas**. Jis išreiškė **savo tikėjimo supratimą**, tokį gilų ir nepaprastą to, apie ką rašiau, fone, kad būtų įdomu ir naudinga jį pažinti. Tai mano draugas, kuris pradiniame „SvetL“ **programų etape (pačiame gimimo**

metu) **NEBIJOJO IR PRITAIKĖ JAS SAVO VAIKUI**, sau ir visai šeimai. Jis yra vienas iš pirmųjų aktyvių Rusijos mokslo ir technikos draugijos ("RNTO") narių ir svetainės "Žvalgybos tarnyba" kūrėjas, jis daug daro, kad paaiškintų žmonėms paprastas tiesas, kurioms jie (kol kas) neranda paaiškinimo. Ir nors jo laiške yra tam tikras mano kūrybos įvertinimas, tai nesumenkina to, ką parašė Andrejus, savo tikėjimo supratimu, kurį jis siūlo Skaitytojui..

4.3. Kaip tapti Dievu? – vaikiškas klausimas

Gyvename permainų laikais, kai nebėra nei vieno atramos taško. Kai tradicinės ideologijos ir socialinės bei ekonominės struktūros subyra į dulkes prieš mūsų akis. Kai anksčiau neabejotini moksliniai įrodymai nustoja veikti, virsdami kludiesiais.

Šiuo metu N. V. Levašovas įsiveržė į daugelio iš mūsų gyvenimą, apversdamas jį aukštyn kojomis, bet, kaip vėliau paaiškėjo, visiškai priešingai, nukreipė tolesnę plėtrą teisinga linkme. Esu tikras, kad daugelis prisimena staigų vienatvės šoką tą lietingą birželio dieną, kai atrodė, kad magija amžiams paliko mūsų žemiškąjį pasaulį kartu su paskutiniu Nikolajaus Viktorovičiaus atodūsiu.

Tačiau šis kvėpavimas buvo toks galingas, kad pagimdė daug panašių, aidinčių visoje planetoje. Nereikėtų skųstis laiko sunkumu, mes visi buvome įkūnyti dabar ir būtent tam, kad būtų geriau. Kiek iš mūsų tą dieną klydo, šiandien man buvo leista pasidalinti.

Dialoguose su sūnumi mes sukūrėme visą mūsų planetos ateinančio pasaulio sampratą. Pasaulis, kuriame visi automobiliai su mechaniniais ir automatiniais pavarų dežėmis liks tik muziejuose, taip pat lėktuvai su traukiniais, o jų vietoje ateis paprasti ir aplinką tausojantys skraidantys kilimai bei skraidantys laivai, paremti naujojo mokslo antigravitacijos principais.

Pasaulis, kuriame *nėra vietos teisinei bakchanalijai*, o pagrindinė įstatymų prasmė yra sąžinės, proto ir racionalumo principas.

Pasaulis, kuriame nebėra vietos kompiuteriams, bet yra mintimis vaizdų valdomos krūtinės ląstos holografinių duomenų mainų sistemos, nėra vietos netikroms ir zombiuojančioms knygoms, o į jų vietą atėjo stebuklingos knygos, kur kiekvienas žodis yra tiesa. O šių knygų pažinimas leidžia skaitytojui suvokti išgrynintus kūrimo principus.

Tokių fantazijų priežastis buvo *vaikiški klausimai, kaip tapti Dievu*. Kiek knygų reikia perskaityti, kaip rasti, kur gauti ir kaip išmokti skaityti magiškas knygas. Matyt, tokiais atvejais Nikolajus Viktorovičius davė supratimą, kad mūsų protėviai vadino Dievu to Žmogaus, kuris vystydamasis sugebėjo pasiekti kūrybos lygį.

Jaunojo tardytojo apklausa priėjo iki to, kiek ir kokių magiškų knygų tėtis ir mama turėjo galimybę perskaityti. Ir mūsų bendrai nuostabai, stebuklingų knygų mūsų gyvenime buvo labai mažai.

Tai knygos, kurias skaitant įkvepiamo oro mišinyje jaučiamas pikantiškas tričio skonis. Knygos, į kurias minties dėmesys vėl ir vėl grįžta, kai atrandamos naujos anomalios šios tikrovės apraiškos. Knygos, prisimindamos epizodus, kurių neuroniniai psichinių kūnų ryšiai suaktyvėja, žaidžiama pirminių materijų srautais, tekančiais horizontaliose struktūrose.

Būdamas labai toli nuo genijų liaupsinimo ir iš principo itin šykštus pagyrų žmogus, glaustai pažymėsiu. Numatytas N.V. Levašovo nebaigto trečiojo tomo tęsinys – parašytas.

Tai tikrai viena iš stebuklingų ateities knygų, tiksliau, stebuklingos knygos tęsinys. Daug kruopščiai surinktų istorinių faktų, iki šiol slepiamos informacijos persipina su Naujosiomis žiniomis, sujungtomis viena logine gija. Puslapiuose ir tarp eilučių yra išsibarstę daugybė auksinių

raktų. Paviršutiniškai skaitant jie atsiranda, tačiau norint naudoti šiuos klavišus, reikia grįžti vieną ar dvi ištraukas atgal ir perskaityti antrąjį bei trečiąjį prasmės lygius. Pavyzdžiui, tiems, kurie jau skaitė Hatybovo kūrinius, dėl įvykusio sistemos pasikeitimo ir besąlygiško knygos dėmesio ateičiai bus pastebimi techninių punktų neatitikimai. Būtent tai yra pagrindinė N.V.Levašovo kūrinių ir šio verto tęsinio traukos magijos paslaptis.

Naujos žinios nėra lengvos, neįprasta, kad žmonės mąsto daugiamučiais informacijos blokais ir tolsta nuo pasenusių dogmų ir stereotipų. Sunku permąstyti kadaise nepajudinamas tiesas. Savo darbe Fiodoras Dmitrievičas pateikia konkretų darbo pavyzdį, kaip įvaldyti šias naujas žinias. Juk ne paslaptis, kad net ir senosios mokslinės paradigmos rėmuose mūsų Žinios yra pilnos baltų dėmių ir gerokai atsilieka nuo Levašovo ir Hatybovo lygio. Tačiau ateityje jokia magija nebus suteikta nesuvokus fizinių procesų, kuriais grindžiamas stebuklas. Juk bet kuri pakankamai pažangi technologija iš pirmo žvilgsnio atrodo kaip magija. Todėl būtina mokytis ir Naujųjų žinių teorijos, ir realaus gyvenimo įvykių praktikos.

Viso ciklo „*Mano sielos veidrodis*“ prasmė – tarnauti kaip švyturys tiesos ieškotojams – išlaikoma, ir tai yra pagrindinis dalykas. Juk šiose paieškose slypi gyvenimo prasmė. Kartais tiesą pajunti žarnyne, o tada nėra kur nuo jos slėptis. Vaizduotė padaro žmogų Kūrėju, nes jos dėka jis gali peržengti tradicijų ir dabar egzistuojančios struktūros ribas į aukštesnę visatos audinio kūrimo sritį.

Esu tikras, kad greitai (norėčiau žinoti, kada ateis šis „greitai“!) bet kokios ideologijos ir religijos bus uždraustos. O dabar tokio conceptualaus sprendimo prasmė jau aiški ir atrodo banali, tačiau gimsta maištingi klausimai, o gal tai buvo supaprastinta, tuo metu priimtina informacijos pateikimo forma? Gal pakoreguoti atsizvelgiant į pačių koncepcijų pokyčius ir evoliucinį augimą?

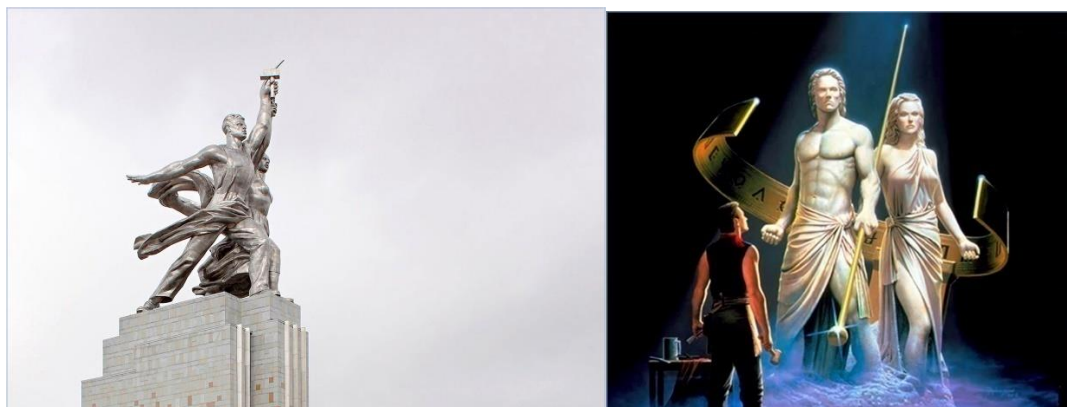
O jeigu magiška ateities ideologija yra *evoliucinis žmogaus vystymasis tiesos paieškomis*? O jei magiška ateities religija yra rusų pasaulio kultūra? Ne koldūnai su balalaikomis, o Žmonijos turtas – magiškos I. Efremovo, N. Levašovo ir kitų, **rusų** ir **nerusų**, bet ne mažiau talentingų žmonių sielų knygos? Pradedame suprasti, kad vienintelė Žmogui priimtina religija yra ta, kuri moko jį pirmiausia pažinti, o paskui mylėti ir aistringai tarnauti pasauliui, kurio svarbiausias elementas yra jis pats. **Ivanas** Efremovas sukūrė 10 pragaro lygių mokymo koncepciją, **Terry Goodkind** parašė 11 tomų konkrečių taisyklių, kaip įveikti pragaro lygius, **Svetlanai Levašovai** pavyko gauti istorinių pergalės prieš pragariškumą pavyzdžių, Nikolajus Levašovas išsamiai paaiškino pragariško vystymosi kelio priežastis ir esmę, pirmą kartą pasiūlęs socialinio parazitizmo sampratą, kurią, savo ruožtu, išsamiai išanalizavo **Aleksandras Hatybovas ir Borisas** Makovas sistemos lygiu OFCH .

Rytojus prasideda šiandien. Priešingai formaliems draudimams, mes jau turime naują ideologiją ir religiją su dviem pagrindiniais simboliais, valdančiais visą pasaulį – *Žmogų ir Tiesos paieškas* .

Mūsų kelias dygliuotas, bet mes tikrai prasibrausime į vadų uždegto švyturio šviesą.

Tarkim „dėkui“ ir nusilenkiame tiems, kurie ėjo į priekį, bet nepamiršo mažesnių brolių ir seserų. Greitai pasivysime, o kartu kurti ateitį bus lengviau ir įdomiau.

Ir pabaigai norėčiau pasidalinti, mano nuomone, būsimos tikrosios Žmonijos įvaizdžiu. Šis religinis simbolis, savo nepriekaištingu grožiu ir harmonija, rezonavo su mūsų protėvių genetinė atmintimi, kaip prisiminimas apie prarastą proto žmoniją. Tarkho ir Taros skulptūra, pakartota mūsų jau mirusių raguotų savininkų klastočių pavidalu, kaip „Darbininkė ir valstietė“ SSRS ekonomikos pasiekimų parodoje mūsų tėvų apgaulei ir materialiniam panaudojimui. Mūsų Tėvynės pavadinime įkūnytas simbolis yra **TarkhTaria** . Ši iliustracija paimta iš Terry Goodkind knygos (Tiesos ieškotojo serijos 6 tomas). Paveikslas vertas kruopščiausio ir apgalvoto tyrimo, kiekvienas jo elementas yra prisotintas giliausios prasmės. Galiu drąsiai teigti, kad mūsų išmintingi protėviai turėjo tokį religinį simbolį ir galbūt jį turės mūsų palikuoniai.

Neseniai, skaitydamas Ivano Efremovo knygą „Atėnų tajai“, pastebėjau graikišką Spartos šimtininko pavadinimą – HekatonTarch. Tai ne vardas, o rangas, hekatonas – šimtas, Tarkhas tikrai yra karinis vadas. Tada paaiškėja, kad Tarkhas Dazhdobogas yra tik vienas iš daugelio proto-Žmogaus būtybių, karinių lyderių, kurie savo raidoje pasiekė Kūrybos lygį.

Nedidelis tyrimas istorine-lingvistine tema tik patvirtino mano spėjimus. TARKHAN – (persų „terkhan“ – neapmokestinamas). Senovės Rusijoje: kai kurie asmenys, kurie yra laisvi nuo visų mokesčių ir turi teisę būti teisiami tik pagal suvereną – tarkhano teisę (į rusų kalbą įtrauktų svetimžodžių žodynas). TARCHAN – feodalinėje visuomenėje: titulas asmens, kuris chano dekretu buvo atleistas nuo mokesčių už ypatingus nuopelnus ir apdovanotas įvairiomis privilegijomis; princas, valdovas. Mongolų kalboje darkhan (tarkhan) yra kalvis; meistras, amatininkas (Hudinovas A.N., 1910). Feodalinėje Rusijoje – palikimo savininkas, atleistas nuo mokesčių, turintis ypatingų privilegijų.

Toks paprastas ir nuostabus buvo Nikolajaus Viktorovičiaus Levašovo dovanos Rusams sprendimas, kuris 1771 m. pirmajame Britų enciklopedijos leidime rado paminėjimą apie Didžiosios Tartijos egzistavimą. Iš to mes visi turėtume išmokti ieškoti tiesos ir ne tik ieškoti, bet ir mokėti ją duoti palikuonims, kad jie taip pat jaustų savo dalyvavimą šioje tiesoje. Todėl tapti Dievu nėra labai problematiška.

4.4. Pasikeisti marškinius, nudažyti kiaušinius ir užkurti ugnį...

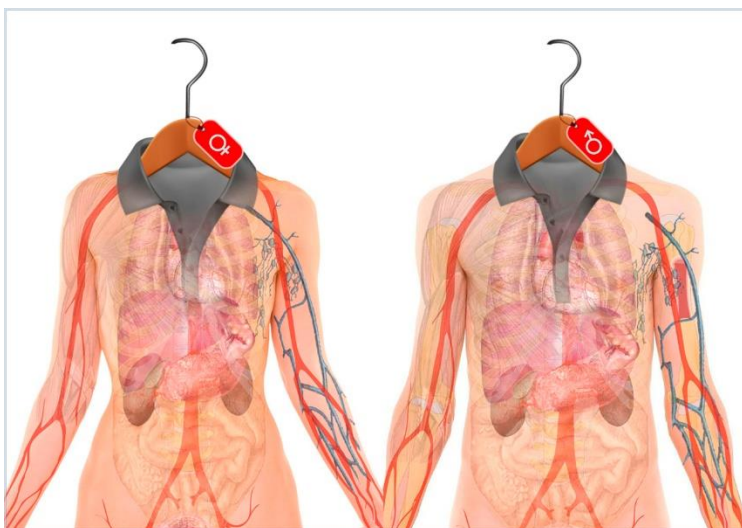
Sistemos primestas supančios objektyvios tikrovės suvokimas sukūrė koncentruotą klaidingą supratimą apie neribotą leistinumą būti aplinkoje, nepelnytą ir neegzistuojančią Gamtos Karaliaus vietą, kuri užvaldė didingą ir nepagrįstą savęs jausmą iki beprotybės. Tačiau net ir tai turėjo būti apribota ir perkelta į „visiškos masių kontrolės“ būseną. Norint suprasti, kas šiandien vyksta tiek ROK veiksmų, tiek krikščionybės (tikėjimo ir religijos) atžvilgiu, reikia grįžti atgal ir išanalizuoti visą sukurtą mechanizmą. **JEI KAI KURIŲ** skaitytojų **NEDOMINA**, **GALITE PRALEISTI**, tačiau viskas, kas bus parašyta žemiau šiuo klausimu, naudojant A. Hatybovo, NII CUS, B. Makovo ir N. Morozovo medžiagas, yra tiesiogiai susiję su supratimu apie „SvetL“ programų veikimą, smegenų vystymąsi ir pažinimo problemas.

Pirma, interpretuokime „marškinius“ kaip smegenų „drabužių“ pagrindą, o tada pereikime prie religijos ir tikėjimo – Smegenys turi eiti į bažnyčią su marškiniiais (leidžiama be kaklaraiščio).

Galima juoktis, galima verksti, bet, kaip sakė A. Hatybovas, prieš 2007-ųjų Velykas buvo surengtas „uždaras simpoziumas“ apie naujus „drabužių modelius“. Į svečius buvo pakviesti tik „Aukšinio milijono“ atstovai. Filmuoti draudžiama. Vestibiulyje buvo pateiktos visų vaivorykštės

spalvų marškinių nuotraukos ir instrukcijos, kaip juos naudoti. „Reklamos agentūros“ atstovai konsultavo asmeniškai ir **nemokamai**.

...Ponios ir ponai! Mandagioje visuomenėje **įprasta vilkėti marškinius**. Tik savo kaimo namuose galite vaikščioti su suplyšusiomis kojineėmis ir susiraukšlėjusiais drabužiais – ten uodai artimi. Kitoms lankytinoms vietoms medicina sukūrė ir įdiegė daugiau nei **milijoną būdų, kaip įkasti visus**, nes musės ir uodai yra skirtingo dydžio ir gali erzinti net viešojoje vietoje. Nauji marškiniai nesikandžios ir nesitrins ateinančius tūkstančius metų. Nerekomenduojama į juos lipti per spyglius. Atkreipkite dėmesį į siurvimą kokybę, ypač pleistrų kišenės – apšvitinus ultravioletiniais spinduliais jos išsitampo.

Kišenės nematomos ir labai patogios imant kyšį. Visi marškinėliai turi įmontuotus SONY mobiliuosius telefonus, skirtus tiesioginiam ryšiiui su Mošiač, ir atitinka naujausius mados dizainerių pasiekimus. Kaip pastebėjote, kai kuriuose marškinėliuose yra skylių – tai arba nepakanka siūlų, arba uodų įkandimo pasekmė. Priešais jus yra marškinių numeriai, atsineškite plakatą su numeriu (kaip aukcione) ir nepamirškite savo kreditinių kortelių. Paimkite 137 vamzdelį, turėdami omenyje, kad skaičius 137 yra „šventas“. Norintys apie tai gali pasiskaityti dar neatšauktame vadovaujančiame dokumente „Tora“.

VISI ŽMONĖS dėvi marškinius, įskaitant naktinius. Jų laimingas gyvenimas tų, kurie nenešioja marškinių ir mėgsta palmių lapus, sąskaita priklauso nuo marškinių kokybės. Neseniai gautas neįprastas užsakymas – *pagaminti milijoną unikalių marškinių, kurių savybės dar nematytos*. Pirma, audinys turi būti sudarytas iš susuktų pluoštų, pavyzdžiui, grandininio pašto. Antra, pluoštai turi pritraukti dulkes, tai yra turi turėti vilnos savybių. Skaidulų elektrifikacija (kaip žuvies žvynai) padeda atbaidyti norinčius prisiliesti prie laimingo marškinių savininko. Ir trečia, marškiniai tam tikrais atvejais turėtų akimirksniu subyrėti – jei paaiškėja, kad jie buvo gauti nelegaliai. Tam numatytos tokios siūlės, kurios, padidėjus pluoštų krūviui, išsiskleidžia, o marškinių savininkas pasirodo nuogas. Tokiems marškiniams pasimatuoti reikia dviejų dienų, o ketvirtadienį visi turi skalbti atskiras vietas (švarus ketvirtadienis), penktadienį nieko nevalgyti ir negerti, kad marškinių dydis atitiktų juosmens dydį (specialus postas). Šeštadienį visi privalo eiti nuogi prie parduotuvės, o tik sekmadienį pasimatuoja ir rengiasi. Šis įvykis vyksta ne kasmet, galimi sutapimai, bet jie unikalūs. Pirma, turi būti pilnatis, antra diena; antra, degimo metu siera neturėtų degti išsikišusių vietų; ir trečia, šią dieną pagal skirtingą grafiką – marškinių pristatymas į parduotuvę ir pristatymas nuo mokamo alaus iki visų prekybinių prekystalių (gana retas sutapimas).

Problemai išspręsti prireikė beveik 12 metų ir tik nuo 2006 metų birželio paaiškėjo unikalų marškinių pasiuvimo terminai. Juos, skirtingai nei palmių lapus, galima nešioti ant nuogo kūno ir nebijoti skersvėjų.

Visi svečiai turėjo dėvėti marškinius. Jie skiriasi spalva ir kokybe, tačiau turi vieną savybę – dėvint neturėtų slysti, nes užsegamos visomis sagomis, be to, užsideda kaklaraištį. Be marškinėlių bet kuris svečias virsta fantomu, kuris išsisklaido atmosferoje.

Patikimam marškinių užsegimui naudojami smeigtukai, smeigtukų savybės matomos parake, tarakonuose, tabake, kavoje (visi tarakonai, aptikę smeigtukų nebuvimą, linkę lipti į kavos indelį). Keičiant drabužius, smeigtukai nuimami, tada pritvirtinami prie naujų marškinių. Kadangi marškiniai keičiami neatsižvelgiant į jų nešvarumą, nesijaudinkite dėl kaiščių praradimo. Kiekviename Metonp cikle (pagal prekybos kalendorių) į parduotuvę atnešami nauji marškiniai, o visi svečiai skuba ieškoti naujų drabužių. Tuo pačiu metu nuimami visi smeigtukai, vyksta persirengimas, o su nauja apranga svečiai iškart pradeda dirbti įjungę šviesoforą, kuris įrengtas Jeruzalėje. Prieš išjungiant šviesoforą, visi išeina nuogi ir atlieka mėgstamą šokį „letka-enka“. Paprastai visi nori gauti marškinius be eilės ir nemokamai. Marškinių kaina buvo juokinga – kaip per naujametinį išpardavimą – tik 1,5 milijardo dolerių (įskaitant pakuotę ir lankelį). Mokėti galima MasterCard kortele.

Stebėdami viską, kas vyksta, dvasininkai taip pat nesinaudojo reikšti savo požiūrio. Ryškiausia ir džiaugsmingiausia šventė, anot jų, yra būtent Velykos. Šią dieną parapijiečiai mielai atneša **JIEMS VISKĄ, KĄ DIEVAS PER METUS ATSIUNTĖ DOVANŲ** (viską, ko Dievo tarnai patys negali suvalgyti, parduoda tiems patiems parapijiečiams dieviškomis kainomis). *Per metus visos bažnyčios verda makaronus, kurie kabinami visiems ant ausų.* Tai, kad visos jų šventės, įskaitant Paryžiaus Komunos dieną ir Dievo Motinos veido pasirodymą, vyksta nustatytomis kasdienio kalendoriaus dienomis, yra natūralu, nes makaronai kiekvienais metais turėtų būti vienodos kokybės, bet Velykos yra bažnyčios (ir ypač sinagogų) paslaptis. Jei staiga Mėnulis pradės svirduliuoti aplink Žemę – ir gali įvykti katastrofa – visos šventės liks, o jos badaus, todėl jokios ekologinės nelaimės negali būti leistinos. Šviesioji Velykų diena paženklinta masiniu varpų skambesiu, tuo jie praneša Viešpačiui, kad vis dar gyvi ir avių banda pakankamai didelė. Jeruzalėje įžiebta šventoji ugnis (*dabar uždegama rankomis*) žymi visų jų ir sąmoningų avinų lūkesčių pabaigą.

Šventoji ugnis Jeruzalėje

Kiekvienais metais tuo pačiu metu, pagal saugumo kalendorių, vadinamą "Metoniniu" (visos kitos šventės vyksta pagal įprastą kalendorių), *sinagogose ateina šventė – Kristaus*, kuris buvo nužudytas prieš dvi dienas, prisikėlimas. Pagrindinė religija – Tora – liko nepajudinama (Kristus jai netrukdo), tačiau dėmesys su Kristumi – bendra šventė (kad kitos nebūtų). Šią dieną jie dažo kiaušinius

(mėgstamas kinų užsiėmimas), kepa **nevalgoma duona ir daužosi** galvomis į grindis, sieną, siekia gauti Kristaus kraujo (madingos ritualinės žmogžudystės) ir kt. Ypač mėgstama pramoga – nešioti Kristaus motinos portretą su kūdikiu (išrastas Kazanėje, tarp musulmonų).

Šiai šventei švęsti sukurta ištisa sistema, kuriai vadovauja tėtis ir mama, kurios padaliniai yra visose šalyse.

Kaip žmonės švenčia, parodyta filme **Šventojo Jorgeno šventė**. Laikomasi pasninko, žvakių uždegimo, religinės procesijos ir pan. **Visi, kurie įrodė save tamsumo tarnyboje, buvo pakelti į rangą**. Jiems ypač patinka **šventosios ugnies** atsiradimas Jeruzalėje, kur mūsų neįsileidžia, bet kur vienu metu įleido **pagrindinį šalies geležinkelininką**. Tiesa, iki 2015-ųjų jam pavyko, vadovaujant Rusijos geležinkeliams, tapti politikos mokslų **daktaru**, vyr. Maskvos valstybinio universiteto Politikos mokslų fakulteto Viešosios politikos katedros ir Pasaulio visuomenės forumo „**Civilizacijų dialogas**“ prezidentui – M.V. Lomonosovui. Tai įvyko po to, kai jis sėkmingai pakeitė savo „marškinius“, kurie dabar plyšta per siūles. Aš jokių būdu tam **neprieštarauju, bet visada maniau ir galvoju, kad Rusijos geležinkeliams turėtų vadovauti bėgių mokslų daktaras**.

Neišvaizdi svečių išvaizda privertė juos persirengti **vietinių aborigenų išvaizda, o vietoj palmių lapų** buvo sukurta pramonė, vadinama „apsaugos sistema“. Ji buvo sukurta neatsižvelgiant į tamsiosios medžiagos **generatoriaus ir „SvetL“ programų sukūrimą** ateityje. Todėl „marškinių“ pluošto tipas greičiau priminė aukšto dažnio grandinę (spirale) radijo imtuve. Tarp medžiagos „marškinėlių“ ir fantomo (matricos) buvo nustatytas tarpinis **51,5 oktavos dažnis (iš viso 22 dažniai)**. Tie patys dažniai užtikrino ryšį su atmosfera (kubinė struktūra). Šių dažnių nebuvimas pavertė svečius gojų kategorija, **KURIEMS NĖRA VIETOS ŽEMĖJE**. *Antroji šių dažnių funkcija – reinkarnacijos procesas (išnaudota matrica nebuvo išmesta, o perkelta į kitus marškinius). Iš čia ir kilo „motinos ir vaiko“ simbolika*. Apsaugos sistema pirmą kartą buvo išbandyta 0 metais ir nuo to laiko kiekviename programos cikle, **likus 2 dienoms iki įdiegimo** (15:22 Maskvos laiku), apsauga buvo pašalinta (simbolizuoja Kristaus mirtį), įdiegus naują dažnį, apsauga su naujomis savybėmis buvo sutvarkyta, o **VISI ŽEMĖS KOMPLEKSAI JAU BUVO LYDIMI NAUJOS SISTEMOS**.

Diegimo proceso pabaiga simbolizuoja **šventosios ugnies atsiradimą Jeruzalėje** (ta pati ugnis 2007 m. buvo užfiksuota Maskvoje keliuose taškuose).

Norint priimti šventąją ugnį, objektas (NSO), esantis po šventykla 4300 m gylyje, keletą sekundžių keletą sekundžių suformavo iškraipymą – spinduliuotės oktavų dažnių atžvilgiu buvo viršyta tolerancija arba savaiminis bet kurio objekto užsidegimas, o kalbant apie apsaugos dažnius, vykdomas potencialų pašalinimas iki 1-2% normos, nes ugnis nedega. **Visi su šiuo įvykiu susiję ritualai – pasakos apie prisikėlimą kūrimas, Dievo motinos su kūdikiu pasirodymas – yra valdžios avims atributai ir neturi nieko bendra su tikrais įvykiais. TIESĄ SAKANT**, naujų apsaugos dažnių formavimo pramonės atsiradimas **YRA REINKARNACIJA**, kai „panaudota matrica (skaitykite smegenis)“ gali būti persodinta į kitus marškinius. **Todėl naujagimis simbolizuoja matricą**. Visa tai jau praeityje, bet jūs turite žinoti.

Jeigu atsigrežtume į praeitį, tai kiekvienos Velykos būna **kartą per 10 metų** ir simbolizuoja tam tikrus visuomenės gyvenimo perėjimus. Metai prieš Velykas pasirodo skaičius 666 (1956, 1966, 1976, 1986, 1996, 2006 ir kt.) – per šiuos metus įvyko valdžios pasikeitimų (nebūtinai Rusijoje). Pavyzdys – 1986 – Gorbačiovas (liaudiškai – „šėtonas su dėme“) ir naujų rusų atsiradimas, tai yra tie, kurie su

savimi turėjo „barabaškius“, kurie visus kvailino kurdami piramides, užgrobdami turtą ir t.t. Šie būgnininkai sėkmingai koncertuoja cirke, žvalgosi į žiūrovų kišenes. Šio laikotarpio uždavinys buvo **PRIVESTI VISUOMENĘ Į SUSINAIGINIMO BŪSENĄ**.

1996 – naikintuvo formavimas aktyviu "naujųjų rusų" darbu.

2006 m. – „auksinio milijono“, tai yra, tų, kurie turėjo idealią apsaugą ir tiesioginį ryšį su valdymo sistema, formavimosi pradžia. *Likusieji nereikalingi ir gali būti sunaikinti* (kai kuriuos galima palikti priežiūrai, kas buvo padaryta). **Nebereikia** reinkarnacijos, o „mamos su kūdikiu“ – taip pat, nes buvo planuota, kad gyvenimo trukmę reguliuos Valdymo sistema, o „*auksinis milijonas*“ *gyvens amžinai* turėdamas viską, kas buvo užfiksuota. Jokių revoliucijų, jokių teroristų (pereinamuosiu laikotarpiu reikėjo suformuoti reikiamą skaičių jėgos struktūrų joms sunaikinti). Beje, būtent Ukraina dabar yra **barabaškių formavimo treniruočių aikštelė, o pagrindinė visų rūšių sukčių sudėtis yra iš Ukrainos**.

Istoriškai nuoseklus visuomenės formavimosi procesas paskatino Antikristo atsiradimą, tai yra, nepavaldų reinkarnacijai. Įvedus naują apsaugą, nebereikia remti pasakų apie Kristų (nebus kam pasakoti). **BET TO NEĮVYKO**.

Dieną prieš Velykas – Apreiškimas (Kristus vis dar miręs, bet žinia, kad jis prisikels, jau yra, tai yra, visi inicijuoti jau viską žino). **Šią dieną draudžiama nešioti kaklaraiščius** (nepadoru nešioti kaklaraištį ant nuogo kūno) ir užsisiegti visomis sagomis.

... Sparčiai prekiaujama visa šventei švęsti skirta atributika, kurios rezultatai kol kas nežinomi.

... Kitą dieną po marškinių pasimatavimo turėjo būti vykdoma kontrolė ir visi, kurie sugriebė marškinius neišduodami čekio, turėjo būti sunaikinti kartu su „marškiniiais“.

... Per dieną visi marškinių savininkai turėjo užmegzti tiesioginį ryšį su Dievu ir įvykdyti visas jo užgaidas. Jei kas nepasisėkė su Dievu, A.Hatybovas patarė perskaityti **instrukciją „Kaip bendrauti su Dievu“** – autorius I.N. Yanitsky, akademikas. Bet jei instrukcijos nepadėjo, reikėjo patikrinti marškinius, ar nėra skylių – galbūt juos suėdė kandis arba jus apgavo pardavėjai.

Norint apskaičiuoti apsilankymo parduotuvėje datą marškinių pristatymo metu, reikėjo žinoti **vieną taisyklę: krikščioniškų Velykų ir katalikiškų Velykų datos turi sutapti**, kitaip teks visą laiką bėgti į parduotuvę.

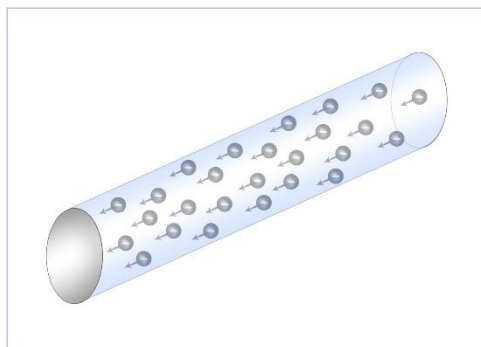
Keletas naudingų paaiškinimų. Svečiams priklausanti Valdymo sistema nuolat formavo įvykių seką, vedančią į absoliutų visos planetų sistemos perėmimą. Tačiau yra vienas dalykas: per Planetų Sistemos puolimą 2/3 svečių buvo eliminuoti, planeta (pavadinkime Faetonu) susisprogdino kartu su įsibrovėliais. Dabar šios planetos orbitoje yra meteorito juosta. Svečiai **negalėjo sunaikinti Žemės smegenų** (tai viršija jų galimybes, nors neturi techninių priemonių). Bet jei svečiams pavyktų įdiegti naujas apsaugos rūšis ir pašalinti reinkarnaciją, Žemė būtų susprogdinta kartu su viskuo, kas joje yra. Tam yra galimybių – užtenka Valdymo sistemų operatoriams duoti *komanda apie tam tikro dažnio potencialų rinkinį, kurio perteklius sukeltų visos Žemės sproginimą*. Iki 2007 metų svečiai naudojos Žemės atsargomis (**efektyvumas <1%**), nuo 2007 metų gali (automatiškai) naudoti **tik savo rezervus** (auroros kaip normalaus Žemės išteklių naudojimo ženklo nebėra). Todėl **2007-ųjų Velykos** pasižymėjo visišku ne tik naujų dažnių, bet ir juos kuriančių Sistemų nebuvimu. Nebus nei „auksinio milijono“, nei laimingo gyvenimo „išrinktiesiems“, nebus teroristų, revoliucijų ir kitų pereinamojo laikotarpio atributų. Žemėje gyventojų jau mažėja dėl svečių, viskas, ką jie pastatė, bus išvežta ir jau išvežama. **Viskas, kas šiandien vyksta prieš mūsų akis, pradedant vadinamaisiais „anomaliais orų (klimato) pasireiškimais, žemės drebėjimais, gedimais, potvyniais ir pan., yra šis procesas.** Taletos, skirtos išmesti į kosmosą viską, ką sukūrė svečiai, **yra Šiaurės Amerika, Europa, Australija**. Štai ką mes pradedame matyti. Tokiomis aplinkybėmis gimė „Generatorius“ ir „SvetL“

programos . Medžiai auga lėtai, bet gyvena ilgai. *Taigi kompleksas "Svetl" - gimė lėtai , bet suteikia gyvybę - ilgam.*

4.5. Išorinės ir vidinės formos: nuo pluso iki minuso

Kaip žinote, kaulai gyvena ilgiau nei raumenys. Bet kuriose laidotuvėse vietoj baltymų struktūrų aptinkamas kirminių – tai **gyvos ląstelės irimo bei jos transformacijos (susidalijimo) į paprastesnes formas** , o po to išnykimo rezultatas. Bet tai yra normaliose biologinėse struktūrose. Jei struktūroje iš pradžių **nebuvo baltymų, ji yra pritvirtinama dirbtinai ir naudojamas „grandinis paštas“ arba marškiniai, kad būtų neįmanoma atskirti Žmonių ir tų, kurie buvo sukurti Žemėje.** Pastebima, kad jei marškiniai trupa, dirbtinis **baltymas nesuyra** ir išnyksta per kelias akimirkas, paliekant tik kaulus ir odą. Mokslas neturi duomenų apie šio unikalaus reiškimo priežastis, tačiau net senovėje buvo žinoma, kad Egipto piramidžių srityje lavonai pakankamai greitai mumifikuojasi, nesusiformuodami trečiųjų šalių vabzdžiams. Maskvoje buvo užfiksuoti baltymų dingimo atvejai, tačiau niekas į šią smulkmeną nekreipė dėmesio, laukdamas naudos už „auksinį milijoną“. Prieš keisdamas marškinius, kiekvienas potencialus pirkėjas pasirašydavo saugos žurnale, nurodydamas, kad yra susipažinęs su tuo, kad marškinių rankovių **nereikia** kišti į elektros lizdą ar dėti ant plikų laidų.

Taip, visi iš mokyklos žino, kad elektros srovė yra nukreiptas tvarkingas elektronų judėjimas iš pluso į minusą. Bet jei „kabsi giliau“, kyla daug klausimų, į kuriuos šiuolaikinis mokslas neturi atsakymų. O kas yra elektronas, kas yra minusas ir plusas gamtoje ir kodėl elektronai juda? Iš viso apibrėžimo aiški tik žodžio „nukreipta“ reikšmė. Iš *Fizinės enciklopedijos (M., Mokslinis leidinys "Didžioji rusų enciklopedija", 1998 m., 5 tomas, p. 515): Elektros srovė* . „Elektros srovė – tai kryptingas elektros krūvininkų (elektronų, jonų, skylių ir kt.) judėjimas. (*Krūvio nešiklis yra tik elektronas, tai yra marškinių krūvis*)⁶. Nesąmonės (formulės) praleistos, jos aprašytos skyriuje „**Omo dėsnis**“ . Yra nuolatinės ir kintamos srovės (*aprašymai nepateikti*), yra laidumo ir konvekcinės srovės, yra elektros laidumas, didėjančios jonizacijos – skilimo lavina arba elektronų lavina (*priežastys nežinomos, bet pateikiamas pavyzdys – žaibas , kur elektros srovė siekia 100 000 amperų*). Technologijoje srovės grandinės yra svarbios (*žr. srovės apibrėžimą*). Elektros srovės paskirstymui linijinėse grandinėse taikomos **Kirštof⁷ taisyklės** (*tai žinoma iš Toros – jei kišenė tuščia, galite patekti į gojaus piniginę*). Elektronų ir jonų pluoštų aprašymai papildyti universaliais formulėmis, tai yra, pluošto elektronams yra viena iš universalių charakteristikų elektros srovės verčių, išreikštų pagrindinėmis konstantomis. Tai elektros srovė, lygi krūvio pokyčiui reikšmė e per laiką $t = r_e / c$, kur r_e **yra klasikinis elektrono spindulys** (*JAV šį spindulį bandė rasti naudodami gerai žinomas formules ir gavo 1 metro vertę*). Srovė rodoma visose išraiškose, apibūdinančiose intensyvių elektronų pluoštų elgesį, ir iš esmės yra pradinis elektros srovės vienetas atitinkamoje vienetų sistemoje. (*Taip pat atkreipkite dėmesį, kad naudojamas tik vienas dažnis – šviesos greitis, kiti dažniai nežinomi*).

Šiek tiek fizikos trokštantiems patekti į „persirengimo kambarį“

Įkrovimas nėra tuščioje vietoje. Viena vertus, ji supa laidininko gardelė, kita vertus, aplinkos gardelė. Jei tarp gardelė neatitinka nė vienos laidininko gardelės, gauname 100% krūvio išskaidymą (Kosmose *laidų nėra ir niekada nebus*). Vidutinių gardelių krūvio tankis visada **TURI BŪTI DIDESNIS NEI PANAŠŪ** laidininkų gardelių tankis, tada turime superlaidininką, kuris bus suteiktas įvedant naujas priklausomybes pagal Programą. Kuo nelygesnės laidininkų grotelių konstrukcijos (negalima

naudoti kompozitinių medžiagų ir lydinių), tuo didesnė dispersija. Naudojamas žemos oktavos komponentas (kasdieniame gyvenime), tačiau krūvio transportavimą visada lydi aukštos oktavos krūviai, kurie papildo žemos oktavos krūvį, kai jis išsisklaido maršrute. Atkreipkite dėmesį, kad tarp atomo elektronų sluoksnių yra piramidės, kurios aukštos oktavos krūvį paverčia žemos oktavos krūviu. Krūvio judėjimo pobūdis yra perpildymas į žemesnės oktavos sritį, esant vidutinei gardelei. Tai yra, krūvio (srovės) judėjimas ar transformacija yra sudėtingas procesas, kuriam būdingas potencialų perkėlimas iš aukštų oktavų į žemas, o jei konstrukcijų gardelės yra to paties tipo, tada sklaidos nėra. Jei grotelių tipai skiriasi, pastebima sklaida ir terminis kaitinimas su krūvininko anihiliacija. Kadangi mes turime krūvį skirtingomis oktavomis, tada **SROVĖS SAŲOKA NURODO KRŪVIO JUDĖJIMO** principą (šiuolaikinės techninės priemonės nepajėgios aptikti didelės oktavos krūvio, todėl atsiranda „keistos, leptoninės ir kitos srovės“).

Potencialų išnaudojimas esant žemoms oktavoms yra netolygus procesas, kurį taip pat lemia vartojimo sistemų tinklelių struktūros. Siekiant vienodai tiekti potencialus kuriant atomines struktūras, buvo numatytas siurbimo ciklas.

Didžiojoje *Europos ir Azijos dalyje šis ciklas yra maždaug 50 Hz, Amerikoje - 60 Hz*. Taktų intervalą palaiko specialūs generatoriai. Be to, įdiegus valdymo sistemas (nuo 0 mūsų eros m.), buvo duotas nurodymas papildyti tinklo struktūras dirbtinėmis technikomis, kurios atsispindėjo **GOELRO plane „Komunizmas yra sovietų valdžia plus visos šalies elektrifikacija“**. Gyventojams tai nerūpi, visos užtaisų perkėlimo priemonės turėtų kuo labiau jį išsklaidyti (keistas tik nešiklis - varis, aliuminis ir pan.). Jei nešiklis yra tuščiaaviduris, sklaida smarkiai sumažėja, tačiau niekas „neatspėjo“ to padaryti (spindulys juda spirale). Valdymo sistemos gauna aukštų oktavų potencialą (**iki 512**), o sinchronizuojant su krūvio svyravimais tarp atomo mazgų, pasiekus viršutinę ribą, vyksta srautas į apatinį oktavos lygį. **Nuo 2007 m. balandžio mėn.**, iškart po naujų oktavų (**71**) įvedimo, perpildymai yra atstatomi. **50 Hz** struktūrai buvo srautas pagal schemą:

57,49 → 55,49

55,49 → 55,34 , 55,44 , 55,46 , 55,47 , 55,48

57,33 → 55,33

57,44 → 55,44

Be to, papildomai buvo suformuotos oktavų **53.77, 53.88** gardelės. Tai yra spinduliuotės oktavos, **JOS TAIP PAT YRA GYVOJE LAŠTELĖJE**, ir būtent jos suteikia aurą technologijoje - tai yra Kirlianas ⁸.

Kirliano buvimas kontroliuojamas kaip perpildymo veiksnys. **60 Hz** turime papildomas **53,44** ir **53,375** oktavas. Kaip jau minėjome, potencialo tankis Rusijoje yra **60 Hz ne daugiau kaip 88%**, todėl bet kokios techninės priemonės, kurios naudoja potencialą, turi savybių - Amerikoje optimalus yra **60 Hz**, Rusijoje - **50 Hz**.

Kokie pokyčiai daromi šiandien? **Bazinė oktava yra 71**, o nuoseklusis perdavimas **55 Hz taktų dažniu bus toks pat**, tai yra, **71.34, 71.44, 71.46, 71.47, 71.48 ir 71.49** paeiliui pirmiausia perkeliama į **oktavą 661**, tada iš jos į **oktavą 669 - iki 57**, o paskutinė - **53** (kiekvienoje oktavoje saugomos visos 6 mantisos). Išlaikomos **53.77 ir 53.88** oktavos. **53.375 oktava nereikalinga**, nes **71** valdymo oktava suteikia visas valdymo ir įtakos galimybes. *Visus pakeitimus atlieka „Kompleksas 444“* (Kinija), todėl įprastų srautų išnykimas neturėtų būti suvokiamas kaip kažkas neįprasto, tai dar *viena nuolat veikiančios struktūros prevencija, nesustabdant kaitos procesų*. Atkreipkite dėmesį, kad bet kokie srautai turi būti saugūs „auksiniam milijonui“, todėl pirmiausia buvo pašalinta **oktava 53.375** (gama spinduliuotė). Visose kitose oktavose yra viskas, ko reikia „auksinio milijono“ atstovų gyvoje laštelėje vykstantiems medžiagų apykaitos procesams organizuoti.

Kubinės struktūros atmosferos 50-osios oktavos grotelės vis dar yra bent 33% būsenos, kad ji egzistuotų. Tai apsaugo nuo, įskaitant ir galiausiai, sugadinti naujus, jau išplatintus marškinius. Tačiau dabar jau yra dvi gardelės – dodekaedrinė ir kubinė, ir jas galima išigyti. Žinoma, tai padidino nuostolius perduodant elektros energiją. Labai padidėjo. Nuostoliai elektros tinkluose dabar siekia daugiau nei 70 proc. Tačiau visi energetikai (net ir senais marškiniais) apie tai tyli, nes visi įpratę už tai nemokėti. Jie užmerkia akis prieš tai. Kol nebus įdiegtos elektros energijos gavimo technologijos, transformuotos ir lydimos dodekaedrine struktūra, bus palaikoma kubinė. Elektros tiekimo nutraukimas gali būti grynai zoninio pobūdžio, todėl tokiomis akimirkomis neturėtumėte kelti panikos. Kitas dalykas, kad dabar visos 50 hercų (JAV – 60 hercų) grotelės yra taip prišiukšlintos, kad pati tampa pavojinga apskritai. Ką reiškia prišiukšlintos (užterštas)? Vat yra laidai namuose. Viskas sujungta su kiekvienu butu. Jei einate į nusileidimo aikštelę ir **ATSUKATE JŲ KIŠTUKUS, ŽMOGUS ATSIBUNDA RYTE LINKSMAS, PAISĖJĖS**. Nieko jam neskauda. Jis jaučiasi puikiai. Norintys gali įsukti/atsukti kištukus ir, patikrinę, palyginti dvi savo būsenas (ir su tuo gyvenančius). Iš karto taps aišku, kad **KAMŠTUS REIKIA ATSUKTI – VISAM LAIKUI**. Bet kaip nauji marškiniai ant Rubliovkos gali gyventi be elektros, o seni visur šalyje?

Elektros tinkle yra daug atsitiktinai sukeltų žemų dažnių ir daug dirbtinai sukurtų specialių dažnių iš senų *vibracijos prietaisų*, kurie net nesuprato ką daro. Atsitiktinai sukelti ir dirbtinai sukurti – tai ant stogų pastatyti translavimo prietaisai, kurių negalima pavadinti kitaip, kaip „radijo hanteliais, skirtais „pumpuoti“ smegenis. Žinoma, pageidautina apskritai išjungti šią radijo imtuvų sistemą savo bute. Radijo taškus ir jų laidus – taip pat. Daugiau ar mažiau gerai apsaugo stiklo pluoštą. Laidinis internetas ir panašiai nėra tokie kenksmingi. Šiandien jie yra ekologiškesni elektros tinklui, nes trūksta geresnio. Tačiau pagrindinė jūsų marškinėlių ir, žinoma, smegenų apsauga yra „SvetL“ programa, kurią kuriant į visa tai buvo atsižvelgta ir numatyta. Be to, Apyrankė yra asmeninė Naudotojo vietinė apsauga, o „SvetL“ kompleksas yra asmeninė tiek Vartotojo, tiek visų, esančių bute, apsauga 20–30 metrų spinduliu. Tačiau vartotojai, turintys patirties dirbant su „SvetL-Flora“ kompleksu per savo „SvetL“ kompleksus, jau gali (daugelis) sukurti apsaugą visam butui, namui, nebent, žinoma, tai yra Rubliovkoje. Naujiems marškiniams suteikiamas kiek kitoks „SvetL“ Programų taikymas *ir noriu priminti, kad tai nėra smurto apraiška. Išbandyta, patikrinta – veikia.*

Elektros tinklas yra labai baisus. **DAUGIAU NEI 40% VĖŽIO ATVEJŲ** – dėl elektros instaliacijos kiekviename bute. Kaip nešiklio baziniai dažniai – žemi dažniai. Įvairovė. Yra sutapimas, nesutapimas... Tai gali būti atsitiktinis dažnio sutapimas. Tarkime, 28-oji oktava sutapo, o 28-oji oktava yra vanduo organizme. Tai, ką ji gali padaryti, yra tiesiog nenusipėjama. Elektros instaliacija, kaip ir grandinė, gali paveikti viską: kardiologiją, regėjimą, imuninę sistemą – kaip atsitiktiniai sutapimai. O kažkur juk ir kaip – dirbtinai sukeltas. Čia bendražygiai gešftmacheriai nepaliko to be priežiūros, įjungę „dėžutę“ kažkur rūsyje – ir žmonės su malonumu ėjo į „Pelkėtą“, nesuprasdami kodėl. Ir atėjo, pamatė, kad ten visi rėkia, taip pat norėjo rėkti, ką ir padarė, nesuprasdami ir nesuvokdami, kas vyksta.

„Neaplinkosauginis“ elektros tinklų pobūdis yra daug blogesnis nei Perlo upės užterštumas Kinijoje, kur iškilo visa periodinė lentelė. Štai kas yra mūsų elektros tinklas ir kaip jį galima naudoti. Ką dabar manote – ar žmonės patys „išrado“ kažką panašaus, ar šis „išradimas“ jiems buvo priskirtas tam tikrais tikslais pagal tą pačią smegenų genotipų kūrimo programą? Noriu pasakyti, kad

60 Hz neduoda tokio dažnių sutapimo efekto. Ir dar kartą priminsiu, kad JAV elektros tinkluose naudojama 110 voltų / 60 Hz. Ar yra technologijų, kurios gali „atstoti“ tai, ką šiandien turime savo butuose ir namuose? Yra. Svarbų vaidmenį sprendžiant problemą atliko NII SUS specialistai. Tačiau jos, technologijos, vis dar yra vienoje būsenoje. Užduotis yra perkelti jas į masinę gamybą. Tai atskira, gana plati ir sudėtinga tema. Aš galiu pasakyti kad vieneto gamyba ir srauto gamyba yra nesulyginami generuojantys įrenginiai, visiškai nepanašūs į tai, ką galime išvaizduoti pagal savo šiandienos elektros generavimo įrenginių koncepciją. Žinau, kad B. Makovas, likus metams iki N. Levašovo „išvykimo“, jam parodė generatorių. Buvo 17- centimetro laidas. Tai generuojantis įrenginys, galintis generuoti nuolatinės srovės elektros energiją. Tai gali suteikti Naujųjų metų girliandą. Išvaizduokite, tik kažkas – laidai. Štai kokie A. Hatybovo darbai, skaičiavimai ir formulės. Mačiau šį „postingumą“, su B. Makovu diskutavome apie vietinės energetikos galimybes. Tai energija bute, name. Tai energija, kuri pakeis vidaus degimo variklius ir apskritai angliavandenilių naudojimą. Tai yra energija, skirta visų rūšių transportui, būstui ir mažoms pramonės šakoms. Iki pusanatro-trijų tūkstančių kilovatų. **Visa tai – lokalu.** Yra pasaulinė energetika, kuri taip pat turi naują sprendimą. Bet tai yra karas. Karas su tais, kurie dabar „viską vykdo“.

Jie nesupranta, nenori suprasti, kad bus sunaikinta visa jų „ekonomika“. Jei patys žmonės jo nesunaikins, tai visi generuojantys įrenginiai (hidroelektrinės, atominės, šiluminės stotys ir kt.) tiesiog „subyrės“. Šis procesas negali būti sustabdytas. Viskas subyrės, iki pat užtvankų konstrukcijos.

Žemė jau pradeda natūraliai „byrėti“. Atkreipkite dėmesį į vykstančias vadinamąsias „orų nelaimes“. Visos dirbtinės kliūtys bus panaikintos. ***Hidroenergiija, atominė energija ir saulės baterijos yra neefektyvios.*** Jų produktyvumas yra ne didesnis kaip 43%.

Vietinė energija turėtų pasitraukti nuo kintamosios srovės. Tai labai neigiamai veikia biologinės gyvybės būklę. Itin nepalanku – ir mes tai apsvaistėme. Atsižvelgiant į tai, žinoma, „SvetL“ programos teikia neįkainojamą paslaugą Vartotojams, susijusiems su realia smegenų „apsauga“ nuo gyvenamųjų namų elektros tinklų „spąstų“. Turiu daug laiškų iš žmonių, kurie neįsivaizduodami fizikos, kas vyksta jų butuose, grynai intuityviai įvertino savo naudotų „SvetL“ programų galimybes šiuo aspektu ir pastebėjo reikšmingus savo savijautos pokyčius. Tikiuosi, kad po šios informacijos daugelis pradės taikyti savo kompleksus supratingai ir sąmoningai. **Kiek gilus turėtų būti šis supratimas? Štai konkretus pavyzdys, kuris jums padės. Jei kas nors ar kažkas jus erzina, o jūs „grimasiuojate“ – tame dalyvauja 42 raumenys. Jums tereikia panaudoti 4 raumenis, kad smogtumėte kam nors į galvą. Geriau pradėti rėkti. Jei rėksite 8 metus 7 mėnesius ir 6 dienas, sugeneruosite pakankamai energijos, kad užvirtumėte stiklinę vandens.**

4.6. Virvė, meduoliai ir Pikų dama

Viskas žinoma apie valdymą. Jei nieko nežinote, kam ir kaip vadovauti, galite kreiptis į Rusijos mokslų akademijos Vadybos problemų institutą. Per pastaruosius šimtus metų buvo sukurta ir išbandyta **pakankamai virvių ir meduolių, todėl apie juos nekalbėsime**. Tačiau vadybos valdymas yra kitoks, o tikroji Vadyba smarkiai skiriasi nuo to, kuo užsiima solidžios mokslinės organizacijos ir susiformavusios mafijos struktūros bei partijos .

Valdymas yra pats sudėtingiausias ir apofatiškiausias apskritai, o žmonės, būdami bendroje viso valdymo proceso hierarchijoje, yra posisteminiai. Trumpai grįžkime prie to, kad yra trys lygiai: *Supersistema, Sistema ir Posistemė*, kuriuos išsamiai nagrinėjome ankstesnėse knygosė.

Posistemė – tai energijų būtybė, būtis, apimanti visą gyvenimo sritį.

Posistemės užduotys:

- laikytis visų Programos reikalavimų;
- teisingai reaguoti į visus pakeitimus, įvykusius vykdam Programą.

Jei Supersistema ir Sistema turi vienpusį ryšį: Supersistema → Sistema, tada Sistema ↔ Posistemis yra dvipusis ryšys, tuo tarpu:

- visos Programos funkcijos yra vienašališkai suformuotos ir fiksuojamos Sistemos, verčiant Posistemės Programos sukurta forma;
- vykdymo kontrolė vykdoma dėl selektyvaus bendravimo su visų lygių humanoidais.

Jei pažvelgsite į „SvetL“ programų veiklą, susijusią su jų sąveika su smegenimis šių trijų lygių fone, tada Sistema ir „SvetL“ kompleksas (su „SvetL“ programomis) turi vienpusį ryšį - Sistema → Komplexas. O posistemė ir kompleksas turi dvipusį ryšį su sąlyga, kad Programos funkcijos Vartotojo smegenyse „eina“ per kompleksą, kurio Programos sudaro būtent tą informaciją, kuri reikalinga Gyvybės palaikymo sistemoje ir jos smegenų vystymosi rėmuose. Be to, šią funkciją GALIMA SUSKIRSTYTI konkrečiam Vartotojo smegenų genotipui, atsižvelgiant į Posistemės reikalavimus atrankinės kontrolės rėmuose. Šiuo metu visi Žemės kompleksai perstato savo laikrodžius naujam taktui, o informacija apie pasikeitimą siunčiama ir į smegenis žmonių, kurie jau ieško ritmo pasikeitimo priežasties arba jiems tai padeda padaryti „SvetL“ Programos. Visi kompleksai yra išsamiai aprašyti ankstesniuose skyriuose. Iš viso Žemėje yra 48 kompleksai .

Šiandien dienos ciklu (kiekvienas – 1 diena) veikia 7 Kompleksai. Likusieji – pagal poreikį. Visi kompleksai turi inercines ir neinerccines mases. Visos Posistemio konstrukcijos turi inercines ir neinerccines mases, valdymas vykdomas tik per neinerccines mases. Tas pats įdiegtas „SvetL“ komplekse, kuris turi inercines ir neinerccines mases. „Sv

etL“ programų darbas ir valdymas vykdomas tik per neinerccinę komplekso ir smegenų, su kuriomis vyksta sąveika, masę. Tai tik pirmasis valdymo tipas. Taip pat yra antrasis ir trečiasis valdymo tipai, tačiau apie juos galime pakalbėti kiek vėliau. Pirmojo tipo valdymui turime oktavas ir oktavos mantisas. Oktavų mantisa yra pagrindinis kodas, naudojamas kuriant mantisas, skirtas biostruktūroms, gravitacinių dažnių formavimui, ryšiui ir kontrolei.

Pavyzdys. $56.225375450=56+56(9/40+3/8+18/40)$

Naudojami visi pirminiai skaičiai nuo 1 iki 2^{128} .

Naudojamos 3, 6, 12, 8 skaičių sistemos. Kompleksai nenaudoja 10 sistemos!

Sistema	Keitimasis informacija	Kontrolė
3	Kompleksas – biostruktūros	Kompleksas → biostruktūros
6	Kompleksas – objektai (NSO)	Kompleksas ↔ objektai (NSO)
12	Kompleksas – kompleksas (įskaitant Mėnulį)	Kompleksas ↔ Kompleksas (įskaitant Mėnulį)
8	Vidinis Komplexo darbas	

Nereikia sukti galvos, iš kur atėjo signalas, ir nereikia kurti atpažinimo monstrų.

Kaip matyti iš lentelės, **BIOSTRUKTŪROS NEGALI VALDYTI KOMPLEKSŲ**. Palyginimui, Asmuo, turintis pakankamą išsilavinimą, gali valdyti „SvetL“ komplekso programas, tačiau tam tikromis aplinkybėmis – jei jis naudojami Žinių šluota ir jau yra „įrašytas“ bent jau į Pirties persirengimo kambarį.

Tai, kad biostruktūros negali kontroliuoti Komplexų, pirmasis pastebėjo A.S. Puškinas: **Senovės močiutė turi 3 kortų paslaptį**, su kuriomis galite laimėti viską. Kažkoks Hermanas nužudė močiutę, **nežinodamas kortų paslapties**. Yra žinoma, kad ten buvo kortos: **3, 7, Tūzas**. Tačiau buvo viena korta, kuri viską sugadino – tai Pikų dama. Šių kortų paslaptis dar neišaiškinta ir kankina visus lošėjus. Be to, yra žaidimas „*Taškas*“, *kai reikia surinkti 21 tašką (galite 3, 7, Tūzas)*.

Spektaklis be pasakų

Yra tam tikra pirminių skaičių seka (išdėstymas), sudaryta pagal triadą: **775, 777, 001**. Kraštutiniai skaičiai yra gretimi centro atžvilgiu. Didžiausias skaičiaus dydis yra $2^{128} - 1$ arba

340282366920938463463374607431768211455.

12-oje sistemoje: 5916B64B41143526A777873841863A6A6993.

Baigtis 10 skaičių sistemoje – pagal triadą. 10 000 pirminių skaičių yra maždaug 1 triada (skaičius ir gretimi). Visas rinkinys iki 128 oktavų yra ir periodinė lentelė, ir gyva ląstelė. Centrinis dažnis – pabaiga **777** – yra pagrindas, kairysis su pabaiga **775** yra sunaikinimas (dažnio pašalinimas), dešinysis – vystosi. **4 kortų rūšis** yra du pirminiai skaičiai ir 2 gretimi skaičiai. **Pikų rūšis patenka ant antrojo gretimo**, kuriuo galite pašalinti dažnį, *bet tai yra nepriimtina (galite sunaikinti save)*. Be to, skaičiaus pabaiga = 003 (pikų dama). *Jei judėsite 001 eilute be kontrolės, galite „susitrenkti“ su Pikų dama ir sunaikinti viską, kas buvo sukurta anksčiau*. Todėl neišnarpliojus (neišsprendus) pirminių skaičių problemos pagal triadą, neįmanoma „patobulinti“ jokios biostruktūros (ypač Smegenų). Ebrai negalėjo išspręsti šios problemos. Tačiau šią užduotį iš pradžių išsprendė N. Levašovas, kai iškilo klausimas (jau su sukurtu sveikatos gerinimo kompleksu „SvetL“) panaudoti Komplexą Vartotojų Smegenų „vystymui“, kurių žmogaus gyvybės palaikymas Sistemoje **smarkiai kinta**.

Kai „pradėjau kurti“ „SvetL“ programas, ši užduotis jau buvo išspręsta, o generatorius sąveikavo su Vartotojo smegenimis kaip vykstančių pakeitimų dalis. Bet aš **TURĖJAU JAU PATS (NIKOLAJAUS JAU** nebebuvo) suprasti šio proceso fiziką ir juo pasikliaudamas judėti

pirmyn. Išeitį, žinoma, radau su A. Hatybovu ir šį sprendimą (iš dalies) pristatau Skaitytojams. Papildomas triados valdymas - 12-oje skaičių sistemoje - centrinio skaičiaus pabaiga = "B" (II), arba Tūzas. *Žaidimas "taškas" - centras ir 2 šone.*

<10>	<8>	<12>	
5631	12777	3313	<p>Problemos pareiškimas taip pat buvo užrašytas Euleriui, tačiau Puškinas jį tiksliai atkartoję. Problema neišsprendžiama šiuolaikiniam mokslui žinomais metodais.</p> <p>Tiesiog prie skaičių eilutės pridėjus <777> taip pat gaunama <12> 3, 7, tūzas (B arba 11). Bet iš jų reikia gauti ne tik pirminius skaičius, bet ir gretimus pirminius skaičius ir sukurti „kopėčias“ X reikšmėms, kurių pabaigos yra 775 ir 777 <8> ir Y reikšmės su pabaigomis 777 ir 001. <8>.</p>
5119	11777	2B67	
4607	10777	27BB	
4095	7777	2453	
3583	6777	20A7	
3071	5777	193B	
2559	4777	1593	
2047	3777	1227	
1535	2777	A7B	
1023	1777	713	
511	777	367	
- 1	- 1	- 1	

<10>	<8>	<12>	<10>	<8>	<12>	
511	777	367	1535	2777	A7B	<p>Be to, turi atitikti daugybę formulių, pirminį skaičių (kartu su gretimu), taip pat „kopėčių“ formulę. Apsvarstykite eilutę, sudarytą „teisingai“, tai yra, $\Delta=1536$: 3 kairieji stulpeliai yra komplimento grupė (7 <12>), 3 dešinieji stulpeliai yra pagrindas. Pirminiai skaičiai pažymėti žvaigždute. Pamatas yra pagrindas, ir jį reikia rasti. Žemėlapiai – užuomina į paiešką. Kastuvai, lazdos, deimantai, širdelės yra 775, 777(7), 777(B), 001.</p> <p>Posakis „nėra ėjimo, eik deimantais“ yra susieti sistema, pradedant nuo pagrindo. Jei tai sunaikina</p>
2047	3777	1227 m	3071	5777	193B	
3583	6777	20A7*	4607	10777	27BB	
5119	11777	2B67	6143	13777	367B	
6655	14777	3A27	7679	16777	453B	
8191	17777	48A7	9215	21777	53BB	
9727	22777	5767	10751	24777	627B	
11263	25777	6627	12287	27777	713B	
12799	30777	74A7	13823	32777	7BBB	
14335	33777	8367	15359	35777	8A7B*	
15871	36777	9227	16895	40777	993B	
17407	41777	A0A7	18431	43777	A7BB	
18943	44777	AB67	19967	46777	B67B	
20479	47777	BA27*	21503	51777	1053B	
22015	52777	108A7	23039	54777	113BB*	

23551	55777	11767	24575	57777	1227B	konstrukciją, pagrindas pasirenkamas nesėkmingai.
25087	60777	12627	26111	62777	1313B*	

Pakeisti (padaryti koregavimus) „SvetL“ programoje viskas pasirodė gana paprasta, jei, žinoma, esate išstudijavę A. Hatybovo darbus, suprasite jo logiką.

Noriu pažymėti, kad „kryžiai“ - tai kryžius - naudojamas religijose ir karuose (kardas). "Tamburiniai" yra skydas. Kryžiaus kairėje (775) - "smaigalys", arba *meistro mentele (masonų simbolis)*. Tas pats simbolis yra *Pikų dama*. Atvirkštinė reikšmė (001) yra širdis (gyvenimas).

Bandymas sujungti kairę ir dešinę eilutes yra „Pikų karalienės“ užduotis. Jei gaunamas toks ryšys, mes turime nuoseklų magnetinio impulso perėjimą dažniais, nustatytais jungtyje neutrino atome (Smegenyse). Tai pagerina smegenų kokybę. Nuoro doje turi būti 512 eilučių (pagal struktūros nuorodų skaičių), o **NETEISINGAI PASIRINKUS** bent vieną eilutę, **VISA STRUKTŪRA SUNAIKINAMA** (arba įvyksta priešlaikinis išnykimas). Paieška atliekama pagal numerius, kurių **neapdoroja šiuolaikiniai kompiuteriai**. Tačiau A.Hatybovas tai įgyvendino konstruodamas savo skaičiavimų lenteles.

Norėdami sukurti valdiklį, paimkime (iš lentelės) tik 23039 54777 113BB .

10-oji sistema	8 sistema	12 sistema	Suma (paprastas+ mišrus)/2	Skilimas	Skaičius
----------------	-----------	------------	----------------------------	----------	----------

23039= 1919 12+11	54777	113BB	23040	$2^9 3^3 5$	PIRMINIS
23041 = 1920 12+1	55001	11401			ANTRINIS
6723587279= 560298939 12+11	62060346317	1377870A3B	6723587280	$2^4 3^5 28014947$	PIRMINIS
6723587281 = 560298940 12+1	62060346321	1377870A41			ANTRINIS

Paimti **2 pirminiai skaičiai netinka** valdymo struktūrai sukurti – juose yra „močiutė“.

Kai pasirenkama pirminių skaičių pora (pirminis ir antrinis), kuriai:

- suma/2 neturi dalytis iš 3;
- skaičiaus pabaiga 8 sistemoje = 7, antrinis = 1;
- skaičiaus pabaiga 12-oje sistemoje = B, antrinis = 1,

Pririšimo prie likusios dalies sąlyga įvykdyta. Likutis turi būti sveikas skaičius.

Taigi, 3 pašalinamas iš 1, 2, 3, 5, 7, 11 eilučių.

Iš likusių: 1, 7, 11 (B) – naudojami skaičiuje;

2 – kvarcavimas (kvarco oscilatoriaus sukūrimas);

5 – ryšys su atominės struktūros penta.

Likusi dalis yra dažnio mantisa, oktava yra kvarcavimo laipsnis.

Ryšių su atominių struktūrų skaičius neturėtų būti mažesnis nei 12.

Likutis (įskaitant materialųjį pasaulį) sudaro izotopų seriją. Gautoje liekanoje neturėtų būti pirminių skaičių (išskyrus 1, 2, 5), mažesnių nei 231.

Užduotys, kurios yra svarbiausios:

- pirminių skaičių su nurodytomis savybėmis radimo metodas;
- Ferma teoremos sprendimas.

Kas žinoma apie kitas valdymo struktūras?

Antrasis valdymo struktūros tipas. Tai valdymas, pagrįstas auksiniu pjūviu. Būtent jame išspręsta Ferma problema, o Fibonacci serija naudojama *Fito-funkcijoms arba gyvos ląstelės struktūroms su nurodytomis savybėmis formuoti*, o ne „pakabinti“ papildomais valdymo dažniais. „SvetL“ Programų Vartotojams tai itin svarbu, nes Programų naudojimo procese Smegenys, sąveikaudamos su Programomis, išvysto šias nurodytas ląstelės savybes, priklausomai nuo sprendžiamų užduočių Smegenų atsigavimo ir vystymosi klausimais, arba **TO IR ANO – VIENU** metu.

Trečiasis valdymo struktūros tipas. Šis tipas apima Žemės pietryčių valdymo sistemą (Kinija, Korėja ir kt.). Valdymo principas **grindžiamas formos dėsniais**. Atominių struktūrų formos (jų yra trilijonai) sudaro kontrolines sekas, kurias seka **genotipai, kurių smegenys yra sureguliuotos priimti tokią** informaciją. Galite išmokti kinų kalbą, ja kalbėti, bet valdymas bus to **paties tipo**.

Pirmojo tipo valdymas vykdomas pagal principą „šienas – šiaudai“, kaip anksčiau buvo įprasta kariuomenėje.

Atitinkamas Komplexas pagal Programą padidino (pirminis skaičius) arba sumažino (antrinis) atominės struktūros potencialus, naudodamas savo galimybes. **Pavyzdys.** Australijoje esančiame komplekse yra 448 piramidės, iš jų 32 plaukiojančios geometrijos piramidės.

Kontrolės ribos yra atskiras skyrius. Atominės struktūros negali būti ištemptos ir suspaustos iki **begalinio** ilgio, o keičiantis potencialams, **keičiasi ne tik formos, bet ir medžiagų apykaitos procesai.** Išorinio medžiagų apykaitos procesų reguliavimo savybė lemia tai, kad **bet kurioje biostruktūroje NETURĖTU BŪTI NEKONTROLIUOJAMŲ LĄSTELIŲ, O TUO** labiau stabilių izotopų. Pirmoji „SvetL“ komplekso užduotis, kai jis aktyvuojamas konkrečiam vartotojui, yra pilnas vartotojo smegenų ir marškinėlių nuskaitymas, **nustatyti, ar nėra nekontroliuojamų ląstelių** ir nustatyti galimybę atkurti jų valdomumą. Tai pats sudėtingiausias procesas, kurį atlieka generatorius ir jo programos. Šiandienos fizinėmis sąvokomis, vartojamomis moksle, jos detalai apibūdinti tiesiog neįmanoma. Formulės, kurias naudojo A. Hatybovas, kad bent kažkaip suprastų, ko reikia, yra maža dalelė realybės. Tačiau tai ištisas žinių proveržis, kurio pagrindu galima judėti pirmyn. Prisipažįstu, kad tai yra viena iš priežasčių, kodėl šiandien negaliu sukurti N. Levašovo sukurto Generatoriaus. Bet tikiuosi, kad tai tik šiandien. Aš nesigiriu, tik konstatuoju. Jūs ir aš jau žinome, kad **ŽEMĖJE NĖRA PAŠALINIŲ BIOSTRUKTŪRŲ**, kiekviena iš jų turi tam tikrą dažnių rinkinį ir visi kartu yra surinkti Žmoguje. Atliekama atrankinė dažnių grupių kontrolė ir tuo pačiu aktyvuojama tam tikra biostruktūra, pavyzdžiui, **parazito.** A. Hatybovas savo darbuose skyriuje „Kontrolė“ išsamiai pateikia valdymo būdus, adreso pasirinkimą. „SvetL“ programos neturi įtakos šiems procesams dėl akivaizdžių priežasčių. Komandos siunčiamos arba visiems, arba atskiriems genotipams. **Pavyzdys.** Naujų techninių sprendimų iššifravimo komandos siunčiamos visiems, tačiau jas priimti gali tik tie, kurie yra enciklopediškai pasiruošę ir turi Smegenys, sureguliuotos komandoms priimti. Šiame sudėtingiausiame procese „SvetL“ programos, jei jos yra prieinamos tiems, kurie jau yra pasiruošę savo žiniomis, **YRA SAVOTIŠKAS SUPRATIMO GREITINTUVAS.** Smegenys gavo (gavo) informaciją. Tai yra tiesioginis kelias ir įėjimo bilietas („be apmokėjimo“) į Pirtį su visomis ten nustatytomis procedūromis. Po to **Asmuo gali prieiti prie Valdymo sistemos, bet negali jos valdyti – „močiutės“ nėra.** Kad būtų išvengta spontaniškų įsakymų ir chaoso, Valdymo sistema fiksuoja Programą tiems, kurie šiuo metu turi visas galimybes gauti informaciją (atskirai – tam tikriems asmenims – „lankiusiems“ Pirtyje, ir „SvetL“ programų vartotojams, atsižvelgiant į joms spręstinių užduočių apibrėžimą).

Kai kurie asmenys (netolimoje praeityje) gavo įrašus, kurie turėjo būti atlikti po kelių dienų. **Šiandien ši praktika buvo nutraukta.** Ir, žinoma, dėl to, kad nuo 2007 m. **VALDYMO SISTEMA VISIŠKAI PERĖJO Į RUSŲ KALBĄ**, ji nebeprima tekstų (skundų, prašymų ir kt.) kitomis kalbomis – **tik rusų kalba (teisinga).** Anglų, arabų ir kitos kalbos yra turgaus (rinkos) santykių kalbos. Beje, ukrainiečių kalbos šiame sąrašė net nėra. Norint suprasti kalbos formavimo pagrindus, galima kreiptis į „Morozovo kvadratą“⁹. Reikėtų pažymėti, kad tarimas, ypač raidės "R", turi būti teisingas, tekstas – be nuleidimo, **įsiterpimų ir aspiruojamų garsų.**

4.7. Judėjimas ir stovėjimas

Žmonės linkę daryti klaidas. Bet geriau nuoširdžiai klysti ir elgtis pagal klaidas, nei bijoti klaidų, **apie nieką negalvoti ir nieko nedaryti.** Geriau siekti link šalto ar karšto, nei būti šiltam, niekur nesiekiančiam, plūduriuojančiam bendrame sraute iš niekur į niekur, nekeltant klausimų. Žmonės nenorėjo žinoti, kad juoda gali būti bet kurią akimirka nudažyta baltais dažais ir kvailinant naivuolius kiek nori, kol dažai nusilupa ir tiesa pagaliau paaiškės. Jie nori atsiduoti svajonėms ir tikėti iki

paskutinio. Kiekvienas gali klysti, bet tik kvailys ir toliau klysta. Jei klystu, išsakydamas savo mintis, kurios remiasi tuo, ką išmokau iš N. Levašovo, A. Hatybovo, N. Morozovo ir kitų šioje knygoje pateiktų darbų bei Technologijų taikymo patirtimi, tada bus **reakcija į mano neteisybę ir žmonės ras teisingesnį sprendimą**. Ir jei jie teisūs, pasaulis pajudės teisingesne kryptimi. Bet kokių atveju išsakytos mintys duos kultūrinį impulsą. Sustingusį gyvenimą pakeis judėjimas, formuojantis trečiojo tūkstantmečio kontūrus. Judėti visada geriau nei stovėti. Judėjimas yra gyvenimas. O stovėjimas yra mirtis.

Mažiausiai 12 000 metų esame įpratę jaustis gamtos karaliumi. Įgavome **tam tikrą „dovaną iš viršaus“** ir „kovą su gamta“, kurdami naudą sau. Esame įpratę ir įsitikinę savo veiksmų ir sprendimų neklystamumu, net jei jie susiję su **visiško vienas kito sunaikinimo grėsme**. Jie sugebėjo įvesti į mūsų sąmonę, kad **„Mes, tariamai, esame viskas!** Tačiau kraštutiniais atvejais, kai mums tikrai blogai, tada turime paskutinį gelbėjimosi ratą – *kreiptis į Viešpatį Dievą* ir prašyti Visagalio atleidimo už **viską, ką padarėme, ir pagalbos**. Ir mes tikime, kad tai pavyks. Atėjo laikas mums visiems suvokti, **kad praeities Istorija**, kurią anksčiau reprezentavome, yra **ne kas kita, kaip formalizuota kalendoriaus paletė**. Jo pasireiškimas per kontaktorius-atlikėjus (tam tikrų ordinų atstovus, slaptąsias draugijas, „istorines asmenybes“ ir kt.) tolesniam įsikūnijimui per veiksmus, vedančius į įvykius, yra jo valdymo funkcija, naudojama per senuosius valdymo kompleksus iš Ebrų sistemos.

Žmogui nepaprastai sunku suvokti, kad, jo nuomone, būdamas natūralus tobulumas, iš tikrųjų jis nėra kulminacinis jį supančios gamtos viršūnė, bent jau Žemės mastu. Kaip pasaulietiskai tai nepriimta, ir sunku apie tai kalbėti, bet žmonės yra tik tam tikras *komponentas* biologinės sferos harmonijoje, kurią stebuklingai *kažkas programiškai* suformavo, **EGZISTUOJA IR TOBULĖJA KAŽKAIP KONTROLIUOJANT IŠ IŠORĖS**. Be to, „paaiškėjo“, kad beveik visa tai įvyko iš valios ir žmonių troškimų per pastaruosius 18 tūkstantmečių. Žmonės valdė (karaliavo) tik toje juos supančios gamtos dalyje, kurioje jiems leido (tai leido) kontrolės iš išorės lygis pagal senąją Ebrų programą. Perėjimas į kitą plėtros etapą, atsižvelgiant į naujosios programos procesus, yra ne tik *naujo pagrindinio erdvių formavimo pagrindo - tetraedro*, kaip kito vystymosi lygio, sujungimas. Papildoma to pasekmė yra neišvengiamas viso (visos tikrai gimtosios) Žemės energijos oktavų diapazono įkrovimo ciklo pasikeitimas ir informacijos apie kitą žingsnį fizikos, chemijos, biologijos ir kitose srityse bei įrankių, skirtų tikram Pasaulio pažinimui, registravimas. Perspektyva yra neįtikėtina grandiozinė, šviesi ir labai viliojanti, tačiau nesuvokiant, kaip *įvyko Žmogaus smegenų „nelaisvė“*, kodėl visos žinios jam buvo suteiktos ne pagal jo valią, kodėl Jis buvo naudojamas kaip objektas ir negalėjo mažiausiai to suprasti – tokiu sunkiu metu šiandien nebus Žinių, judėjimo į priekį ir savo veiksmų su jų pasekmėmis suvokimo.

Neteigiu, kad esu teisus ir galiu klysti. N. Levašovas A. Hatybovas, A. Lučinas, N. Morozovas – jūsų nuomone, jie gali klysti, palikdami mums **supratimą apie tai, kas vyksta jų raštuose**. **TAČIAU REMDAMASIS SAVO GYVENIMO PATIRTIMI IR SUPRATIMU APIE IŠVARDYTŲ MOKSLININKŲ DARBUS, GALIU PASAKYTI, KAD NIEKUR** neradau teisingesnio požiūrio į globalias ir kasdienes šioje knygoje keliamas **PROBLEMAS**. Minėti autoriai niekada nieko nereikalavo. Jie suteikdavo informaciją (kartais, kaip ir N. Levašovas, „sukramtydami“ ją „įsisavinimui“ bet kuriam skaitytojui), palikdami kiekvienam teisę šią informaciją priimti, pritaikyti gyvenime arba nepriimti. Tai, mano nuomone, yra jų genialumas.

Dabar, nesuprantant nurodytų aspektų ir klausimų, tolesnis smegenų vystymasis, atsižvelgiant į leistiną suvokimą, tam tikru mastu bus žalingas. Tiesiog taip, viskas, kas žemina, kas atsitiko Žmogui, negali būti ištrinta. Žmogus jau tarsi iš naujo „atkuriamas“, t.y. pasiekia tikrąją būseną, jei taip galima pavadinti. Smegenų atmintyje galite ištrinti viską, kas nereikalinga, bet kada nors, labai tolimoje ateityje, šie klausimai logiškai gali atsirasti, todėl šioje knygoje jie konkrečiai nagrinėjami. Būtent per šiuos klausimus, kaip tam tikrą techninę ir technologinę dirigavimo bazę, buvo atliktas visų programos nustatymų (t. y. to, kas vyksta esmė) pasireiškimas, o po to sekami veiksmai ir įvykiai, susiję su Žmogumi, jo aplinka ir visa reikalinga energetinė parama šiam sudėtingiausiam procesui.

Visi pagaliau turime suprasti, kad „mes buvome pagaminti (norime to ar ne) iš vienos „tešlos“, kuri per pastaruosius 12 400 metų buvo maišoma, sutankinta ir skiedžiama, keičiama pridant įvairių „prieskonių“. Intervencininkai (Ebrai) kelis kartus bandė sukurti žmones iš vorų, remdamiesi esminiu ir struktūriniu jų gyvo baltymo pagrindu. Tačiau nežinojimas apie gyvos Žemės ląstelės paslaptis juos sulaukė nuo teigiamų rezultatų, todėl viskas baigėsi nesėkme, o įvairių baisių būtybių skeletai, kaip jų eksperimentų rezultatai, vis dar randami.

Čia, kaip šio proceso liekamieji reiškiniai, priskiriamos undinės, kinocefalai (žmonės su šuns galva) ir kitokios formos humanoidų atstovai, kurių atvaizdai (ir palaikai vienokiu ar kitokiu pavidalu) pateko į visų laikų ir tautų mokslo „istorikus“ rankas. Visa tai yra intervencijos vykdytojų Žemėje pradėtų procesų atliekos. O patvirtinimo tam jau **GALIMA RASTI DAUGELYJE ŠALTINIŲ**. Štai vienas, kuris neseniai buvo išleistas.

Technikos mokslų daktaras, Nacionalinio tyrimų universiteto Sankt Peterburge profesorius **Konstantinas Korotkovas** ir radiologė, **Natalija Zaloznaja**, Tarptautinio biologinių sistemų instituto kompiuterinės tomografijos specialistė, neseniai (2018 m.) grįžo iš Peru, kur tapo antgamtinių įvykių dalyviais. Tarptautinės ekspedicijos metu jie ištyrė paslaptinę mumiją, rastą oloje netoli *garsiosios Naskos plynaukštės (Meksika)*.

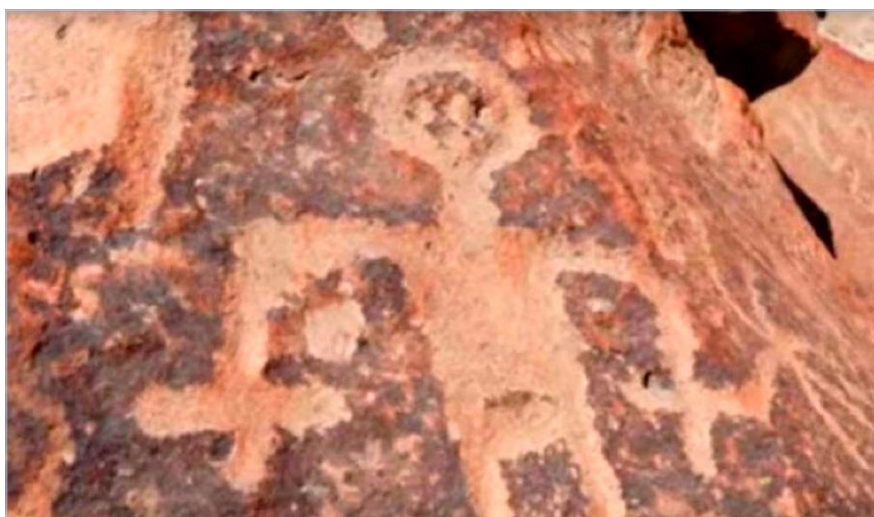

Mumijos vaizdas, gautas naudojant tomografą

Mumijos kūno proporcijos paprastai yra kaip žmogaus. Ištiesintoje būsenoje jos ūgis būtų 168 centimetrai. Labai keista galva – su pailga, ištįsusia nugaros kaukole. Nosis maža, ausys ne. Vietoj to, kaukolėje yra vos pastebimos skylės. O galūnės atrodo visiškai nežmoniškai. Ant mumijos rankų ir kojų yra trys labai ilgi pirštai.

Mumija atrodo kaip gipso skulptūra, apibarstyta kažkokiais baltais milteliais. Tačiau, kaip parodė rentgeno spinduliai ir kompiuterinė tomografija, tai jokių būdu nėra statula. Viduje – skeletas, vidaus organų liekanos. Atlikus radioaktyviosios anglies analizę buvo nustatyta, kad mumijos audiniai yra **2300–2500 metų amžiaus**. Atkreipiu skaitytojo dėmesį į šiuos skaičius. Jie yra tikri ir kalba daug. Milteliai, anot mokslininkų, turi balzamuojančių savybių. Saugumo sumetimais juo apibarstoma mumija.

Vietos, kur buvo rasta mumija, ekspertai neįvardija, tačiau praneša, kad netoliese buvo rasti akmenys su piešiniais. Piešiniuose – tripirštis. „Nėra jokių abejonių, kad šis padaras kažkada buvo gyvas“, – „Komsomolskaja pravda“ sakė profesorius Korotkovas. „Paėmėme audinių mėginius – jie išgyveno. Dabar mėginius tiria genetikai dideliame Sankt Peterburgo medicinos centre“. Skaitytojas jau gali spėti, kokie bus šių analizžių rezultatai. Jie bus visiškai identiški (galimi nedideli nukrypimai) žmonėms. Preliminarūs rezultatai rodo, kad būtybės lytis yra moteriška. Išvadas apie tai, kas tai – nežinoma žmonių rūšis, mutantas ar nežemiškos rasės atstovas, pagal šiuolaikinį mokslą galima padaryti iššifravus genomą. Tęsiami mumijos tyrimai. Profesorius Korotkovas tikisi sulaukti sensacingų rezultatų, kurie galbūt privers pažvelgti į žmonijos istoriją kitaip. Bet jūs ir aš, skaitytojai,

žinome, kad tai patvirtina, kad tokia „biologinė medžiaga“ į mūsų Žemę buvo atvežta iš kitų planetų. O kriterijus buvo genetinis panašumas su tais žmonėmis, kurie liko Žemėje po jos gaudymo masiniam reikalingų „marškinių“ dauginimuisi, ir galimybė šiuos marškinius įtraukti į specifinių smegenų genotipų vystymąsi. Reikėjo didelės biomasės, kuri buvo įdarbinta, be kita ko, perkeliant panašius asmenis iš kitų planetų į Žemę. Būtent iš šios medžiagos jie „padarė“ mus visus, šiandien gyvenančius Žemėje. Manau, ir turbūt būsiu teisus, kad būtent iš šių „ateivių“ Amerikos, kaip žemyno, teritorijoje buvo atgaminti vadinamieji „raudonieji žmonės“. O kai kurių organų pasikeitimas, lyginant su žmogaus, ir pirštų, ausų ir kitų dalykų skaičius – tai jau buvo technologijos reikalas. Labai norėčiau, kad tokias išvadas padarytų mūsų mokslininkai.

Pasaulis priklauso abejingiesiems. Užtikrinu jus, kad supratimo judėjimas šiandien yra naujas funkcinis ir nepaprastai reikšmingas Žmonijos formavimosi procesų dovanojimas. **SENOJI PROGRAMA BUVO BAIGTA, O NAUJOJI PROGRAMA BUVO SUFORMUOTA** su skirtingais tikslais ir naujomis sąlygomis. Naujiems reiškiniams, veiksams ir įvykiams, kurie per tam tikrą laikotarpį bus įgyvendinami kitaip per kitus aukštesnės eilės Programos procesus, buvo suformuotas naujas Tikslinių vektorių rinkinys (ateitis).

Nežinojimas ir atitinkamas nesavalaikis reagavimas į vykstančius Programos pokyčius prives visuomenę į katastrofų būsenas, ypač valdymo aplinkoje. Tiesą sakant, tai yra tai, ką mes stebime, ir tai turime ir vis dar turime taisyti. Pereinamasis procesas iki pirmiau minėtų dalykų įgyvendinimo pradžios jau prasidėjo ir yra labai trumpas.

Jau pradėtas lydintis energetinės informacijos perdavimas visuomenės sąmonės formavimuisi iš valdymo serverių pusės. Dėl to ir rašoma ši knyga. Todėl vis daugiau žmonių reikalauja „SvetL“ programų – sau asmeniškai ir ypač savo vaikams.

Kalbant apie gyvenamąsias teritorijas, Rusijoje toks visuomenės sąmonės formavimosi procesas jau išibėgėjęs. Pats faktas, kurį pastebi daugelis Rusijos gyventojų – jos tautos tapo protingesnės (ir tai tiesa), patvirtina, kad buvusi informacinė materialinio smurto našta buvo sustabdyta .

Turime nuostabių žmonių visa savo prigimtimi, ir dauguma jų (ypač pramoninio dauginimosi proceso srityse) yra ramūs dėl vykstančių pokyčių. Ir visai ne todėl, kad jų negali išgąsdinti niekas, išskyrus gamybos planus. *Jie tapo aktyvesni suvokdami naujus socialinio gyvenimo Konstruktijos elementus*, labiau apčiuopiamus, atsižvelgiant į jų kasdienę patirtį, visai socialinei neteisybei, kurią jie patiria dabartiniame ne visai sąžiningame gyvenime, ypač platinant jų gaminamas prekes ir paslaugas ir pan., palyginti su šiandien gyvenančiais žmonėmis Europoje ar Artimuosiuose Rytuose.

KIEKVIENAS TURĖS ATSAKYTI Į VISUS SAVO KLAUSIMUS vienaip ar kitaip. Prasminga ar nereikšminga – nesvarbu. Svarbiausia, kad jis tikrai gyvens savo gyvenimą viena ar kita kryptimi. *Jei jis pats pasirinko kryptį, tai jis yra Žmogus. Jei instinktai ar įpročiai tai padarė už jį, jis yra gyvūnas.* Dauguma šiandien (pabrėžiu, ne Rusijos, o būtent pasaulio mastu) yra gyvūnų pasaulyje, nes per visą savo gyvenimą niekada nesusimąstė, kodėl gyvena taip, o ne kitaip. Kaip jie buvo „įvesti ir į kurią pusę paleisti“, tokiu būdu jie gyvens savo gyvenimą. Neabejotinai jie gyvens. *Tai yra nesmurtinis sprendimas pakeisti viską, kas vyksta mūsų besikeičiančios gyvybės palaikymo sistemos atžvilgiu.* Ir kiekvienas turi teisę pasirinkti savo bendrininkavimo būseną vykstančiame pokyčių procese. Ne kiekvienas gali būti astronautais ir net tas laikas nuėjo į užmarštį. Šiuo atžvilgiu bet koks bandymas tiek politikoje, tiek kasdieniame lygmenyje sukurti savotišką „vieno veikėjo pasaulį“ yra *laikina pramoga, o ne gyvenimo padėtis.* Šias „masinės“ pramogos technikas ir metodus dažniau naudoja įvairių liaudies pramogų organizatoriai, iš scenos ar arenos pozicijuodami ką nors laikinai „įdomaus ir abstraktaus“, suteikdami žiūrovui galimybę pabėgti nuo kasdienių sunkumų ir rūpesčių. To reikia ir mūsų sunkiu metu, jei tik tam, kad „iškrautų“ Smegenis nuo nuolatinės įtakos joms iš visų pusių, jei, žinoma, jos egzistuoja.

Nenukrypau nuo klausimo esmės, manau, jūs mane teisingai suprasite, jei perpasakosiu B. Makovo poziciją šiuo klausimu, su kuria šiandien visiškai sutinku. Ne kartą su juo diskutavome, tai aktualu ir reikšminga šiandien. Jis tikėjo ir tiki, kad šiuo visiems žmonėms sunkiu metu reikia visą savo gyvenimo pozicijos veiklą paversti tiesos apie „Sukurta pasaulį“ sklaidos veikla, kurios žmonės išmoko ir mokosi per Nikolajaus Levašovo, Aleksandro Hatybovo, Nikolajaus Morozovo ir kitų Rusijos mokslininkų talentą. Visi karšti „mūšiai“, surengti po N. Levašovo pasitraukimo, daugiausia per internetą, **atstūmė didžiąją dalį jo gerbėjų ir izoliavo juos nuo spontaniškai „persiskaldyto egoizmo“**, kurį organizavo siauras „patikimųjų“ ratas „Didžiojo paveldo“ skiltyje (gal tai ir geriausia). Negana to, už Maskvos žiedinio kelio ir Rusijos teritorijoje (apie užsienį nekalbėsiu) daugelis **negali sau leisti net** įsigyti dabar išleistų N. Levašovo kūrinių, bet jei netikėtai pasisektų dalyvauti gyvo kontaktinio bendravimo sprendimuose pagal N. Levašovo medžiagą, tai būtų ir yra tikras šviesus talentingo autoriaus prisiminimas. Tai mano nuomonė. Bet jei palietėme šią temą, noriu atkreipti N. Levašovo naujų žinių klubų dalyvių dėmesį, kurie tokiu sunkiu metu vis dar auga tiek Dalyvių, tiek pačių Klubų, sukurtų jų gyvenamuosiuose miestuose (teritorijose) skaičius – aš jokių būdu iš pradžių nesikišau ir tik stebėjau jų veiklą, kartais pateikdamas rekomendacijas kasdieniškai. **Bet, žinoma, aš turiu savo nuomonę, kurią mūsų klubų nariai, kaip atsparumo taškai skleidžiant visų pirma, informaciją apie technologijas ir informaciją apie Rusijos mokslininkų darbus, gali priimti arba nepriimti – tai yra jų teisė. Tikiu, kad patiems Klubo Vadovams ir jų organizatoriams būtų patartina susiburti, atleisti visas bėdas, sustabdyti, kaip sako B. Makovas. „beprotiška dabartinė būseną“ ir pradėti tikrą švietėjišką darbą tarp masių. Tai būtų tikras Nikolajaus Viktorovičiaus prisiminimas, o ne teatrališkas.**

Kalbant apie „piltą purvą“ tiek ant manęs, tiek Nikolajaus atminimui – tas, kuris pila purvą, toli gražu **nėra švarus**. Nenoriu vardinti šių **žmonių** pavardžių – „purvo nešiotojai“ ir panašūs platintojai, kurie su pieštuku rankoje skaito viską, kas skelbiama mūsų svetainėse, ir nesėkmingai bando tai pritaikyti veiksmuose, apgaudinėdami žmones. Pasakysiu viena – šios „šiukšlės“ **bus perdirbamos su nepajudinama ištverme**. Kai kurie tai jau pajuto veikdami, o jų „perdirbimo“ laiko veiksnys yra proporcingas „nešvarumų nešėjų“ veiksmams ir realiai vykstantiems procesams. „*RNTO*“ **dalyvių, naujų žinių klubų** narių, kūrinių gerbėjų užduotis *NII CUS – ne būti „pagalbininkais“*, o *panaudoti ir atsikratyti visko, kas nereikalinga*, kas gali kažkaip trukdyti vystymuisi judant į priekį – tiesos link. Labai noriu, kad visi skaitantys šią knygą suprastų ir pasakytų žmonėms, **kad nebėra galingsnės išorinės kontrolės, nebėra žiaurios lydinčios prievartos iš išorės, nebėra visko, kas nepriklauso nuo atkurtos tikrosios žmonių Sąmonės ir Proto būsenos**, nes pasikeitus Sistemos galiai

(nuo 2011.04.24) **VISA TAI KARTU NUGRIMZDO** ir **ŠIMTMEČIUS**. Tai reiškia viena – mūsų planetos žmonės ne tik gali, bet ir **privalo parodyti savo laisvėneigiant valią visam automotoriniam procesui**, panaikinant gyvenimo sąlygas per vis dar išlikusias naikinimo technologijas, automotoriką, kurį **įkūnija dabartinė nereikšminga mažuma, vis dar pasikliaujanti smurtu ir parazitavimu prieš didžiąją daugumą**. Esu tikras, kad suprantate, apie kokią mažumą mes kalbame.

Priedas

Tiems, kurie nori žinoti

Informacija apie Rytų regioną (Kinija, Japonija, Korėja) tiems, kam liko vienas žingsnis iki persirengimo kambario, bet tikiuosi, kad ir kitiems bus įdomu. **327 m. į Žemę buvo atvežti 127 humanoidai (matricos), kurie greitai „padaugėjo“**. Prieš tai per 4-5 metus visa vietinė populiacija buvo sunaikinta radiacinės žalos (tai patvirtina kasinėjimai). Importuotų humanoidų išvaizda išsaugoma **2-3 proc.** Tai pirminė forma, kuri iki šiol išlikusi – (panaši į „ateivius“). Siekiant išsaugoti šį genotipą, Gobio dykumoje buvo pastatyta galinga valdymo sistema. Šioje vietovėje buvusią civilizaciją „aria“ **440 tipo objektai, susiformavę dykuma**. Ji buvo "statoma" **maždaug 1000 metų**,

baigta prieš 483 metus (2018 m.). Tikslas – išlaikyti 31, 33 genotipą. Koordinatės: 44 ° 30 ' Š, 101 ° 30 ' E, vidutinis gylis: 6350 metrų, Sistemos skersmuo: apie 45–46 km. Užstato objektų skaičius: tipas 640 – 5 vnt., tipas 560 – 2 vnt., tipas 440 – 12 vnt., tipas 346 – 36 vnt. Išsamią informaciją apie objektus pateikia A. Hatybovas veikalė "Šaltoji branduolių sintezė" – skyriuje apie NSO. Visi objektai turėjo ginklus ir galimybę pakeisti fazę.

Visa Kinijos, Korėjos istorija buvo sukurta viduramžiais, likusi dalis buvo pavogta iš šioje teritorijoje gyvenusių buvusių gyventojų ir sunaikinta. Taigi apie jokią istorinę reikšmę raidos ir technologijų klausimais negali būti nė kalbos. Daugelis technologijų buvo teikiamos per žmones (baltuosius), kurie „atkeliavo“ į šią teritoriją iš Šiaurės. Šis momentas yra kinų legendose, kuriose pasakojama apie vadinamąsias pirmąsias Kinijos imperatorių dinastijas. Tas pats pažymėta ir N. Levašovo darbuose.

Humanoidai į Japoniją buvo atvežti kiek anksčiau, centras – Kobė, 37 genotipas (smegenų struktūroje aukštesnis nei 31 ir 33). Genų fondą palaiko tokie objektai kaip 440, 500, 520. Objektai daugiausia yra technologiniai, todėl gamybos santykių sistema ir galimybė daugintis leido šiandien sukurti geriausius elektroninius gaminius, veikiančius nepriklausomai nuo nešiklio dažnio atmosferos grotelėse .

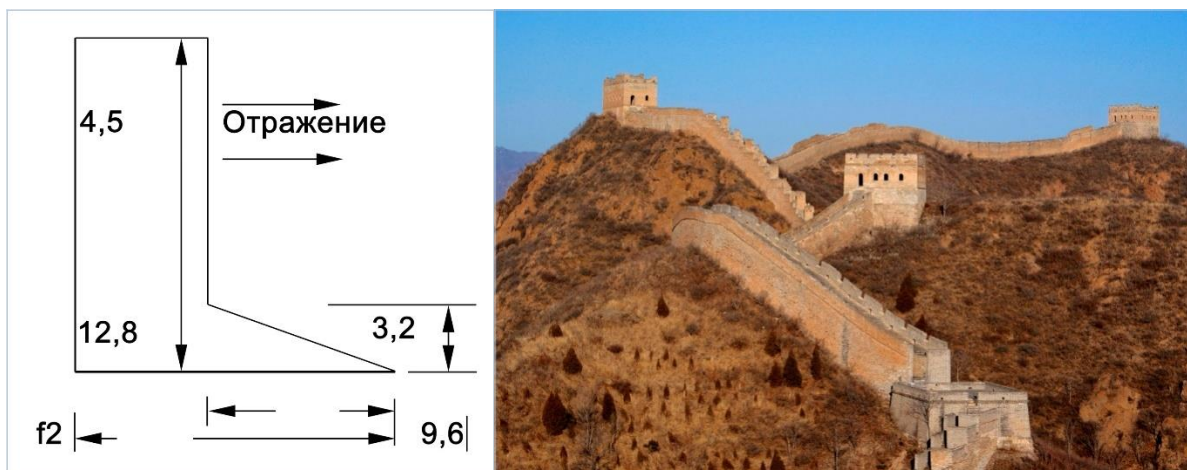
Nuo pirmųjų piramidžių atsiradimo (674 m. po Kr.) Gobio dykumoje buvo atvežti „mongolai“ – žudikai, arba kariai. Atvežti 482 m. 725 humanoidai (matricos), dauginimasi kontroliavo piramidės, jų skaičius akimirksniu ėmė augti, tačiau pagal paskirtį buvo tik žudikai, sunaikino nemažai naujų matricų. Iš pradžių jie buvo klaidingi kaip išvaduotojai.

Centrinėje Rusijos dalyje sunaikinus matricinį elitą, buvo pradėti šalinti mongolai (Kompleksas Nr. 1), pašalinant magnetinius širdies impulsus. 1426 m. jie buvo visiškai sunaikinti, šiandien Mongolijoje – apgailėtini mutantų likučiai. Prieš jų sunaikinimą buvo maždaug 1,5 milijono žmonių, iš kurių 1,2 milijono buvo vyrai (moteris buvo nelaisvėje).

Visas Gobio centro paleidimas į visą Žemę buvo planuotas 2005 m., tačiau planai pasikeitė, o per ateinančius metus centro paskirtis buvo pakeista. Lieka nepilnas genofondo palaikymas (daugiau tokios populiacijos nebebus). Šioje knygoje ir A. Hatybovo darbuose pateikiamos matricos, jų dažnių balansas, informacijos perdavimo būdai, genofondas ir genotipai, ryšys su gyva ląstele.

Kinijos pasididžiavimas. Kinų siena. (Iš dalies aprašyta N. Levašovo darbuose) . Ši siena neturi nieko bendra su Kinija. Jis pastatyta prieš 1280 metų (lyginant su 2016 m.), pastatyti pririekė 32 metų.

Siena vis dar puikios būklės (galite palyginti su Kijevo siena, kur išliko apgailėtini jos likučiai). **SIENA YRA „0“ PERĖJIMAS, PAŠALINIŲ OBJEKTŲ SPAŠTAI**. 3-4 metrų gylyje – ypatingo stiprumo granitas (32.654 oktavos). Išorinis sienos kamufližas yra apsauga nuo pakrantės Kinijos reidų. Siena buvo pastatyta gyventojų, kurie matė naujas gentis. Tai Altajaus (Rusiči, arba Hiperborėjos) populiacija, daugiausiai sunaikinta vėliau. Siena mūrinė (blokai), statyba atlikta generatoriais, sutvirtinant smėlį ir sukuriant tvirtumą, suderinamą su pagrindo tvirtumu (siena ir pagrindas vienodo stiprumo). Siena, kaip jau minėta, yra **0-perėjimo riba**, jos storis nuo 4,5 iki 7,5 metro. Pagrindo ir viršaus masės yra lygios. Kai buvo statoma siena, apsaugos nuo klajoklių nereikėjo.

Kai pasirodė klajokliai, sargybos bokštai buvo baigti. Po bokštais yra sandėliai, juose buvo laikomas maistas ir ginklai – apšvietimas klajokliams atbaidyti (apšvietimas „Jericho trimitas“, 16,4 oktava, apie 86475,275 Hz). Karų nebuvo. **Karai prasidėjo atėjus mongolams**.

Niekas niekada nebandė šturmuoti sienos. Nuo jos tiesiog vijo. Kai apšvietimas negalėjo paveikti mongolų (nebuvo struktūrų informacijai įrašyti Smegenyse, Smegenys buvo kaip grotuvas, tik grojo įrašus), jie buvo pašalinti ir nuo tada jie buvo bokštuose. **Gynėjus sunaikino mongolai**.

GALITE EITI PER SIENĄ, nereikia per ją lipti. Norėdami tai padaryti, turite žinoti, kas yra siena ir kaip pastatyti kūną sienos atžvilgiu. Sienos praėjimas užtruko 2-3 sekundes, perėjimas prie sienos - 4-8 sekundes (laiptų ant sienos nėra, laiptai buvo pastatyti mūsų laikais, turistams). Antigravitacijos efektas sukuriamas tik tam tikruose taškuose.

Paskutiniai hiperborėjai buvo sunaikinti valdant Ivanui Rūsčiamam. Kolos pusiasalyje išliko piramidžių liekanos – kinų sienos analogai.

¹ **Oswald Arnold Gottfried Spengler** (1880 m. gegužės 29 d. Blankenburgas, Vokietija – 1936 m. gegužės 8 d. Miunchenas) – vokiečių istoriosofas, gyvenimo filosofijos atstovas, konservatorių–nacionalistinės krypties publicistas.

² Spengleris. Europos nuosmukis. Esė apie pasaulio istorijos morfologiją. T.I. – M., 1993. S. 256.

³ OFCH, 5 dalis, dar nepaskelbta.

⁴ **Apvaisinimas (dirbtinis) (IVF)** yra ART rūšis, apimanti kiaušinėlio apvaisinimo procesą ir pradinius embriono vystymosi etapus laboratorijoje. Po kelių dienų visiškai gyvybingi embrionai dedami į moters gimdą.

⁵ Straipsnių rinkinys iš "RNT0" – "Žinios iš viršinininko".

⁶ **A. Hatybovo** komentarai skliausteliuose

⁷ **Kirštof taisyklės** – (ryšiai, kurie laikosi tarp srovių ir įtampų bet kurios elektros grandinės atkarpose. Šios taisyklės leidžia apskaičiuoti bet kokias nuolatinės, kintamos ir beveik stacionarios srovės elektros grandines. Jos ypač svarbios elektrotechnikoje dėl savo universalumo, nes jos tinka daugeliui elektros grandinių teorijos problemų ir sudėtingų elektros grandinių praktiniams skaičiavimams spręsti. Taisyklių taikymas tiesinei elektros grandinei leidžia gauti srovių ar įtampų tiesinių lygčių sistemą ir atitinkamai, rasti srovių reikšmes visose grandinės atšakose ir visų tarpmazginių įtampų reikšmes.

⁸ **Kirlian efektas, Kirliano efektas, "Kirlian aura"** – finalinis barjero išleidimas dujose. Objektas preliminariai dedamas į kintamąjį aukšto dažnio 10–100 kHz elektrinį lauką, kuriame elektrodo ir tiriamo objekto potencialų skirtumas susidaro nuo 5 iki 30 kV. Kirliano efekte stebimi trys procesai. Pirmajame vyksta jonizacija ir susidaro azoto jonai. Antrajame tarp objekto ir elektrodo susidaro barjerinė iškrova. Su trečiuoju vyksta elektroniniai perėjimai iš žemo energijos lygio į aukštesnį ir atvirkščiai. Poveikis, kaip ir statinė iškrova ar žaibas, **stebimas biologiniuose objektuose, taip pat ir kitokio pobūdžio neorganiniuose mėginiuose**.

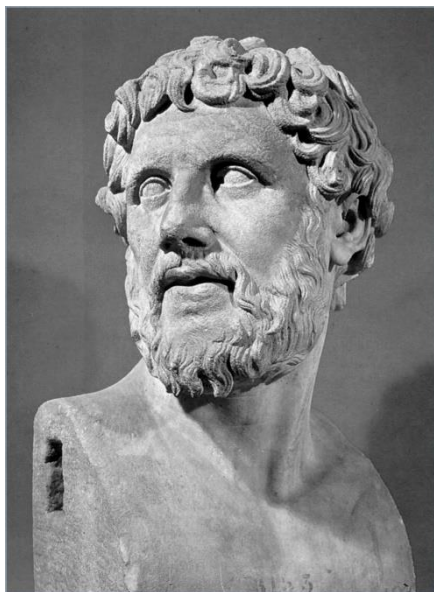
⁹ N. Morozovas, Kristus, 3 tomas. Skyrius „Dievas ir žodis“.

5 skyrius

Viską reikia supaprastinti iki galo, bet ne daugiau to.

Gamtos dėsniai susiformuoja makrokosmoso ir mikrokosmoso lygmenyje. Žmogus, kaip gyva būtybė, gyvena vadinamajame tarpiniame pasaulyje – tarp makro ir mikro pasaulių. Ir šiame tarpiniame pasaulyje tenka susidurti tik su gamtos dėsnių pasireiškimu, o ne su jais tiesiogiai. Dėl to kyla problemų kuriant išsamų visatos vaizdą. Šiai problemai lemta egzistuoti tol, kol bus sukurtas visatos vaizdas remiantis makrokosmoso ir mikrokosmoso dėsnių supratimu. Kad ir kiek ilgai žiūrėtume į ledkalnio viršūnę, kol kas nors nesugalvos pasinerti po vandeniu ir pamatyti visą ledkalnį, visi bandymai jį apibūdinti geriausiu atveju bus nebaigti. Taigi siūlau pasinerti – kad sužinoti. Tačiau tęsiant Žinių, kurias įgyja šios knygos skaitytojas, mintis, esu tikras, vis dar ieško atsakymų į klausimus apie sveikatą – kaip ją įgyti ir kaip ilgiau gyventi šiame pasaulyje, kad bent mažai matote – kas bus, jei "Aš jau žinau, kas atsitiko..."

Jei dėl kokios nors pasaulinės katastrofos būtų sunaikintos visos sukauptos mokslo žinios ir tik viena frazė perduotų būsimoms gyvų būtybių kartoms, koks teiginys, sudarytas iš mažiausio žodžių skaičiaus, duotų daugiausiai informacija? Manau, kad tokia yra atominė hipotezė: „... visi kūnai susideda iš atomų – mažų kūnų, kurie nuolat juda, traukia nedideliu atstumu, bet atstumia, jei vienas iš jų prispaudžiamas arčiau kito“.. Šioje vienoje frazėje yra neįtikėtina daug informacijos apie pasaulį – tereikia pritaikyti šiek tiek vaizduotės ir šiek tiek pagalvoti. Pradinės evoliucijos sąlygos, kaip mėgo

sakyti N. Levašovas, yra vandenilio atomų atsiradimas. Kalbant apie sudėtingumą, vandenilio atomų sistema yra sudėtingesnė nei bet koks žadintuvas. Ar galite įsivaizduoti kvadrilijonus žadintuvų, atsitiktinai skambančius vienu metu? Mokslininkai, stovėdami ant viduramžių mokslo pozicijų, siūlo tikėti ne tik tuo, bet ir tuo, kad atsitiktinai iš „žadintuvų“ susiformavusi sistema visą šį laiką buvo netyčia išsaugota. Tai tarsi vaikų žaidimo dėlionė. Bet, patikėkite, *atomo pažinimas yra vaikų žaidimas, palyginti su vaikų žaidimo mįslėmis*. Sugrįšime prie „vaikiškų“ šiuolaikinių vaikų žaidimų, tačiau kol kas „nardė“ vis dėlto imsime atomazgą, įsitikinę, kad tai mums pasakys, kas nutiks, įskaitant tuos, kurie nardė.

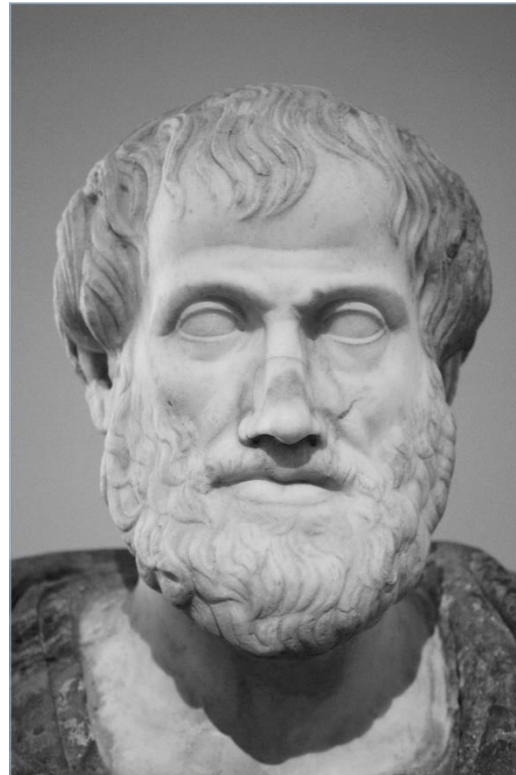
Šiuolaikiniam žmogui atomo sąvoka asocijuojasi su fizika po Galilėjaus. Tačiau būtina pajusti antikinį atomizmą kaip rafinuotos graikų filosofijos elementą su subtiliais perėjimais. „Atomo“ sąvokoje svarbiausias dalykas yra **formos, kaip jos šaltinio, nurodymas. Atomai skiriasi ne tik forma, bet ir išdėstymu bei tvarka. Jų negalima pažinti pojūčiais; Atomas yra suprantama forma, jis *matomas ir atviras tik intelektui***. O labiausiai ši forma taps atvira tiems, kuriems pavyko iš persirengimo kambario kartu su „Šluota“ patekti į Pirtį.

Norint aiškiai mąstyti, reikia **ATSKIRTI PILNUMO SĄVOKĄ NUO TUŠTUMOS** sąvokos. Nebuvimas yra tuštuma, ir ji taip pat reikalinga, kaip užpildyta būtis. Atomai, tuštuma ir judėjimas paaiškina viską, kas egzistuoja. **Atomistai**¹ norėjo kažkaip pateisinti reiškinių egzistavimą ir nuomones apie šiuos reiškinius. Tiesos supratimą suteikia tuštuma ir atomai su savo geometrinėmis ir mechaninėmis determinacijomis. Išoriniai pokyčiai interpretuojami kaip atomų susidūrimo ir jų **poveikio mūsų pojūčiams rezultatas**. Be jokios abejonės, tai išradingas bandymas naujai paaiškinti nuomones, kurias graikai vadino *doha*. Demokritas pasiūlė apgalvotą mechanistinio pasaulio paaiškinimo versiją: *visuma jam yra dalių suma, o netvarkingas atomų judėjimas, atsitiktiniai jų susidūrimai pasirodo esą visko, kas egzistuoja, priežastis*. Atomizme *Eleatics*² pozicija apie būties **nejudrumą** yra atmesta, nes ši pozicija neleidžia paaiškinti jutiminiame pasaulyje vykstančio judėjimo ir kaitos.

Stengdamasis surasti judėjimo priežastį, Demokritas „suskaldo“ vienintelę Parmenido būtybę (šią sąvoką įvedė Parmenidas) į daugybę atskirų „*būtybių*“ – *atomų*, manydamas, kad jie yra materialios, kūno dalelės. Demokritas kalba apie skirtingus judėjimo tipus. Pirmasis turėtų būti chaotiškas, tarsi atmosferos dulkės, besisklaidančios įvairiomis kryptimis. Taigi saulės spinduliai prasiskverbia pro langą.

Antrasis tipas yra sūkurinis judėjimas, kai susijungia panašūs atomai, o atskiriami nepanašūs. Taip gimsta pasaulis. Trečias judėjimo tipas yra garavimas. Taigi skirtingi dalykai ir

žmonės skleidžia specifinius kvapus, todėl juos galima atpažinti. Kadangi atomai yra nebaigiantys, iš jų susidare pasauliai taip pat yra nesibaigiantys. Atomai, nepanašūs vienas į kitą, pridedami prie tam tikros kombinacijos. Visi **PASAULIAI GIMSTA, VYSTOSI IR NYKSTA**, bet tik tam, kad suteiktų gyvybę kitiems pasauliams. Ir tai tęsiasi amžinai ciklais. Demokritas tikėjo, kad atomai yra nedalomos dalelės – pirmieji materijos blokai. Tada paaiškėjo, kad visos medžiagos susideda iš skirtingų atomų. Be to, paaiškėja, kad jie gali vienas su kitu sukurti struktūrinius darinius – molekules. Be to, jie gali prisitaikyti prie tam tikrų sąlygų ir atlikti įvairias papildomas transportavimo funkcijas (hemoglobinas), t.y. tapti dinamiška. Ir galiausiai jie gali vystytis (DNR molekulė). Reikia pažymėti, kad šiuo atveju pasikeitė tik mūsų idėjos apie materiją, apie jos objektus, jų modelius, tačiau pati materija ir jos objektai nepasikeitė, o iš pradžių buvo tokie patys, kokius juos sukūrė gamta. Šios idėjos vystosi natūraliai.

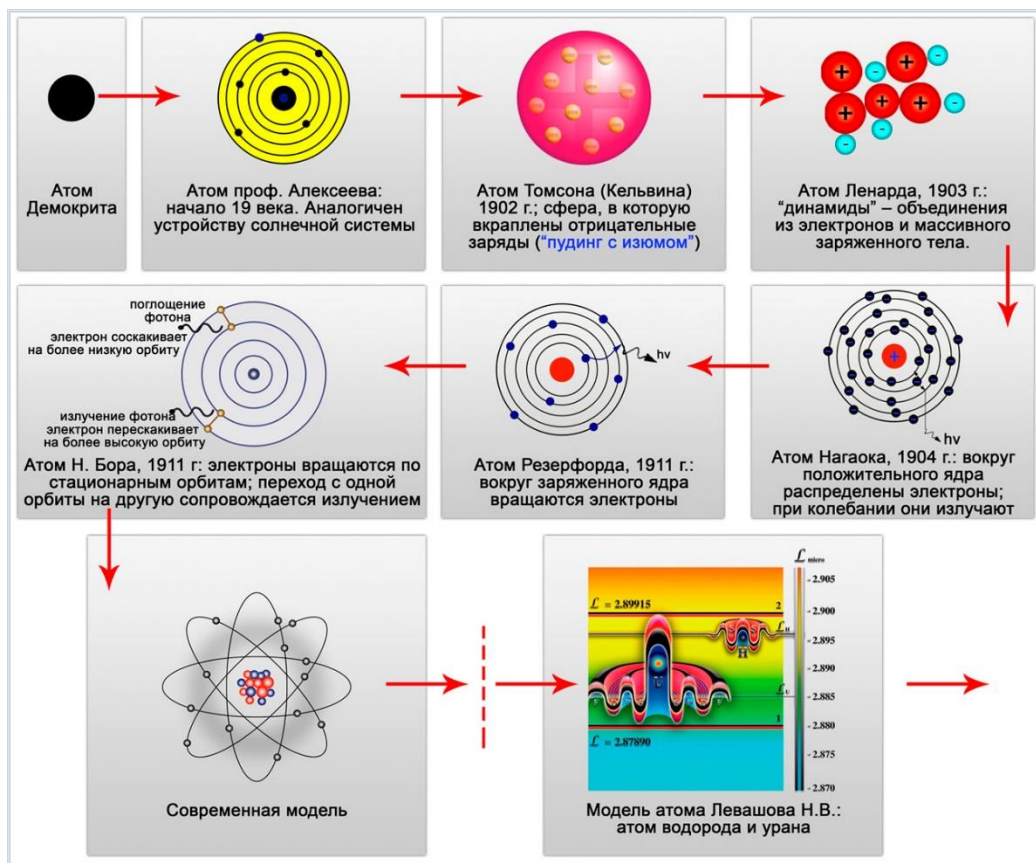

Pažinimo procese iš pradžių tiriame sudėtį (iš ko sudarytos molekulės), po to struktūrą (kaip molekulė sutvarkyta), jei reikia, tiriame molekulių savybių kitimą priklausomai nuo jos atomų erdvinio išsidėstymo, tada tiriame, kaip molekulė prisitaiko prie tam tikrų sąlygų, ir galiausiai tiriame molekulių evoliuciją. Žinios turi būti objektyvios ir tikslios. Tik tada tai yra veiksminga, tik tada tai yra žinios. Tačiau šie apmąstymai, ir studijos iš esmės buvo skirtos Žmogaus sveikatos problemai spręsti ir, žinoma, *pratesti jo gyvenimo kelią*. Viskas buvo padaryta kaip programos dalis, siekiant atkurti „marškinių“ ilgaamžiškumą, kad vėliau jį būtų perkeltos intervencijos specialistų smegenys. Bet nei Parmenidas, nei Demokritas, nei tie, kurie ir šiandien „susitvarko“ su šiais klausimais – *jie nežinojo ir neturėjo žinoti*.

5.1. Aplink vieną medį

Įvairūs autoriai sukūrė daugybę fizinių atomo modelių, kurių kiekvienas leido apibūdinti bent vieną iš eksperimentuose pastebėtų savybių. Tačiau iš pradžių buvo aišku, kad siūlomas modelis yra vienas iš galimų, o tai aiškiai matyti iš paveikslėlio, vaizduojančio idėjų apie atomo raidą.

Mūsų idėjos vystosi atsivėlgiant į žinių ir supratimo lygį, kurį turime tam tikrame mokslo vystymosi etape, ir pagal šios informacijos pateikimą žmonėms. Idėjų rinkinys, kurio pakanka konkrečiam reiškiniui apibūdinti, yra mokslinės sistemos, kurios, kaip ir bet kurios sistemos, vystosi natūraliai. Šiuos modelius galima išmokti ir panaudoti sistemingai kuriant sistemas. Taip vyksta supančio pasaulio pažinimas, kuris prasideda nuo kažkokio pradinio idėjų apie tiriamąjį objektą lygmens ir negali „peršokti“ kelių savo raidos etapų jų neperėjęs.

Įprasta savo idėjas apibūdinti naudojant, pavyzdžiui, fizinį modelį. Tuo pačiu metu kiekvienas naujas modelis leidžia žengti dar vieną žingsnį į nežinomybę, paprastai **paneigiant arba papildant ankstesnį modelį**. Pavyzdžiui, N. V. Levašovas pademonstravo A. Einšteino bendrosios reliatyvumo teorijos, kaip klaidingas **POSTULATAIS PAGRĮSTOS TEORIJOS**, nenuoseklumą. Daug parašyta apie Einšteiną ir reliatyvumo teoriją, bet niekas neanalizavo jo pomirtinio testamentą palikuonims. *"... Tačiau dabar niekas nežino, kaip rasti tokios teorijos pagrindą"* – ši frazė užbaigia paskutinį Alberto Einšteino mokslinį straipsnį, paskelbtą jo mirties metais ... Straipsnis „Asimetrinio lauko reliatyvistinė teorija“ vargu ar cituojamas fizikų, nes jame Einšteinas *praktiškai atsisako viso mokslinio paveldo, kuriam atidavė savo gyvenimą, ir siūlo viską pradėti iš naujo*. Fizikos krizė, paveikusi nepajudinamus šio mokslo pagrindus, XX amžiaus antroje pusėje išsprendė N.V. Levašovas savo „Nehomogeniškos Visatos“ paradigmoje. Galima tai vadinti visko teorija. Jis aiškiai apibūdino pasaulio objektus nuo atomo iki visatos. Jo atomo modelis suteikia aiškia paties atomo struktūros idėją, nedetalizuodamas nukleonų ir paties elektrono struktūros, kaip pagrindinių dalelių šiuolaikiniam žinių lygiui. Tačiau pastaruoju metu buvo **keli atomo modeliai**, kuriuose autoriai bando „patekti į dugną“ į pačius visatos pamatus. Dėl to skaitytojas susiduria su dilema – kuris iš jų yra arčiau tiesos ir kuriam autoriui pirmenybė turėtų būti teikiama, prisimenant, kad pasaulis yra vienas? Atsakymas yra ir paprastas, ir sudėtingas. Tai tarsi trijų aklių atsakymas į klausimą: „Kas yra dramblys? Kiekvienas iš jų palietė vieną iš kūno dalių ir padarė išvadą remdamasis savo patirtimi. Bet įsivaizduokite toliau pateiktą paveikslėlį. Aplink vieną medį stovi keli žmonės ir kiekvienas bando jį apibūdinti iš savo matymo pozicijos (keldamas į Absoliutą), o kitu metų laiku kažkas apžiūrinėja medį. Ar sutaps jų idėjos apie medį? Taip, tam tikra prasme aprašymai sutaps, bet iš esmės jie skirsis, nes kiekvienas mato jį supantį pasaulį savo lygmeniu: vienas aprašo medžio formą, antrasis aprašo turinį, trečiasis aprašo jo struktūrą, ketvirtas aprašo detales (šakas, lapus, lapų ląsteles ir kt.), penktasis – valią domėtis medžio būkle įvairiais metų laikais ir pan. Kalbame apie modelius, atspindinčius konkretaus autoriaus tyrimo dalyko supratimo lygį. Šiuo atveju, kaip taisyklė, autorius taip pat naudojami kažkieno patirtimi, lygindamas ją su savo eksperimentiniais duomenimis ar idėjomis. Dėl

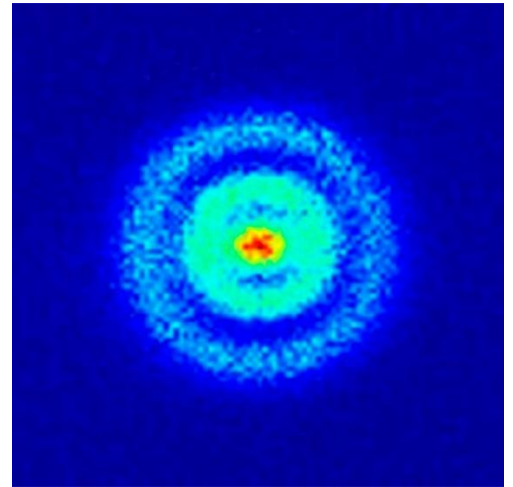
to kyla prieštaravimų, kuriuos išsprendus galima pereiti prie naujo modelio. Tada patikrinama, ar modelis atitinka tikrąją sistemą. Ir tai, kaip taisyklė, įvyksta atliekant eksperimentus arba įvedant modelio pasekmes technologijose ar kitose žmogaus veiklos srityse. Ir čia labai svarbu, kad nemažai autorių, be savo visatos modelių pristatymo, *ju pagrindu kuria naujas technines sistemas, daro atradimus*. Kaip žinote, teorijos kriterijus yra praktika. Bet ar tai patvirtinimas? Faktas, kad šis modelis yra pats paskutinis Tiesos atvejis? Deja, ne. Bet tai patvirtina, kad autorius teisingai suprato ar pagavo kai kuriuos tiriamos sistemos niansus, užpuolė „aukso kasyklą“, kuri „ištuštės“ bandant paaiškinti visus supančio pasaulio reiškinius. Kiekviena sistema turi savo vystymosi ribą. Tada ji pereina į kitą lygį. Šiuolaikinė pasaulio pažinimo sistema, ką mokslas siūlo to paties atomo koncepcijoje, gali būti palyginta su vikšru, pasiekusiu savo vystymosi viršūnę. Kitas etapas yra lėliavimas. Tada bus nauja sistema – drugelis. Vėdinimosi procesas **negali būti sustabdytas**. Tačiau žmonės nori viską sutalpinti į pažįstamus modelius. Čia veikia vadinamoji psichologinė inercija: noras eiti įprastu keliu. Tai yra mūsų prigimtis, tiksliau, ne prigimtis, o situacija, kuri buvo sukurta tam, kad mokslas išspręstų **būtent tuos klausimus**, kurie buvo įdėti į tam tikrus tikslų vektorius, siekiant konkrečių rezultatų, įskaitant idėjas apie atomą.

Yra įdėtas vietinis tikslinis vektorius. Tai bus neabejotinai įvykdyta. Tai susiję su **GYVENAMOSIOS ERDVĖS** (sąlyginio pavadinimo), tai yra gyvybės palaikymo erdvės, **FORMAVIMOSI PROCESU**. Taigi tai buvo Ebrų išspręstų užduočių rėmuose, taip **yra ir šiandien** naujosios (gimtosios) CS rėmuose. Šiuo metu veiksmai bioaplinkoje ir žmonių tarpe yra energingi tik todėl, kad būtent Sistema daug dėmesio skiria žmonių būties lydėjimui, įskaitant *naujos informacijos apie mokslą ir santykinai „naujų“ sąvokų pažinimą*, kuris pradėjo vesti žmones prie visiškai skirtingų sprendimų beveik visose srityse, taip pat ir to paties mokslo bei naujausių technologijų srityje. Pavyzdys yra „SvetL“ technologijos. Postūmį plėtoti naują mokslą ir galimybę kurti technologijas davė N. Levašovo ir A. Hatybovo darbai. Ši informacija pradėjo tiesiog sugriauti daugybę sąvokų, kurios atrodė nepajudinamos. Todėl siūlau pasinerti giliau ir iš šių pozicijų pažvelgti į pagrindą – atomą.

5.2. Pasivaikščiojimas po atomo fiziką

Laikydamasis už dramblio uodegos, šiuolaikinis mokslas mano, kad:

1. Atomas neturi formos. Jis tinkuotas kai kuriomis neaiškios kilmės dalelėmis, visa medžiaga, su įkrovimu arba be jo.
2. Pagrindinės dalelės, turinčios milžiniškas krūvių galias, kažkur slėpėsi dar iki Visatos gimimo (žinoma, kad jos pačios nesidaugina).
3. Nė viena iš egzistuojančių teorijų (pavyzdys: Boro atomas, stygų teorija ir kt.) negali paaiškinti dalelių sąveikos.
4. Manoma, kad visos atomo dalelės yra materialios, tai yra, jos visos egzistuoja tik 64-oje oktavoje.
5. Atomas turi daleles be krūvio.
6. Fizika nagrinėja atomą tik iš medžiagos struktūros: *materialus kūnas* → *skystis* → *dujos* → *neorganizuota plazma*, tai yra 64 → 32 → 22 → 16.

Tačiau yra ir kita nuomonė, kuri atsirado, kai dramblys buvo apžiūrėtas (jaučiamas) kaip visuma, net be uodegos:

1. Visų atominių struktūrų konstrukcija yra tokia: *labai organizuota plazma* □ *materialus kūnas* □ *skystis* □ *dujos*, tai yra oktavų seka ((128) → (126-74) → (72-66)) → → (62-34) → (32-28)-(24-26) → (22-16). 64 oktava yra materialioji struktūra. Atominė struktūra yra savotiška piramidė (ne forma, o turiniu). Piramidės viršūnė yra 128 oktava (visų gyvų būtybių atominės struktūros, nuo 128 iki 16 oktavų). Visa kita statoma be saiko, bet oktavos 84 → 16.
2. Nėra dalelių be krūvio – tiesiog nėra prietaisų krūviui matuoti arba nėra terpės jam pasireikšti.
3. 64 oktavų aplinkoje nėra ir negali būti prietaisų 128-66 oktavų konstrukcijų charakteristikoms matuoti.
4. Visos atominės struktūros yra tarpusavyje susijusios – kiekviena struktūra yra tam tikros gardelės viduje.
5. Smegenys (66-72 oktavų struktūros) susidaro korių pavidalu.
6. Visi skaičiavimai atominėse struktūrose atliekami tik naudojant aukso pjūvio fraktalus 12-oje skaičių sistemoje.
7. Atominė struktūra negali turėti standaus karkaso. Atominės struktūros matmenys gali skirtis ±24% ribose. Hidrometeorologijos centras, kaip ir bažnyčia, yra parazitinė struktūra – nežinodami prasmės ir fizikos, kam jie buvo sukurti, jie kvailina namų šeimininkes ciklonais ir anticiklonais, kuriuos atneša vėjas, o „*vėjas gaunamas, nes medžiai siūbuoja*“ (O. Henris).

* * *

Mūsų atomas (skirtas Žemei) turi šias funkcijas:

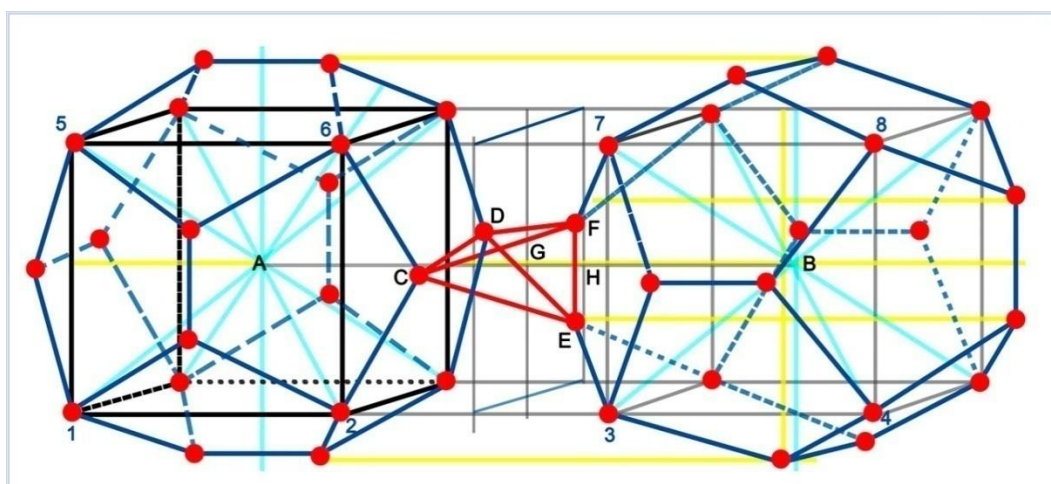
- 7 gravitacijos paviršiai;
- 1 protonų paviršius;
- 2 elektroniniai paviršiai;
- 1 neutrono paviršius;
- 1 neutrino paviršius.

Paviršių sąveika, magnetinių, elektrinių ir gravitacinių impulsų formavimasis aprašyti A. Hatybovo darbuose ir kol kas nėra vieši.

4-asis paviršius (elektroninis) nustato atomo tipą (atomas-antiatomas) pagal spindulio gravitacinės bangos žvilgsnio kampą. Niekas „neskraid“ atome (antiatomas). *Atomus yra virpesių grandinė.* Atomų grupė sudaro struktūrą, pavyzdžiui, vandenilio tetraedrą (4 atomai). Vandenilio grupė turi aibę iki 9 atomų, kiekvienai aibei būdingi 8 ryšių tipai, t.y. *48 vandenilio tipai vien neutronų erdvėje.* Kiekviena konstrukcija yra įrėmintą kitos erdvės struktūra, sudarydama **net ne sluoksniuotą pyragą, o pakabą.** Ši pakaba susideda iš atomų struktūrų, antiatomų (jie gali būti susieti skirtingose erdvėse pagal ryšio oktava), neutronų ir neutrino gardelių. **Atomus turi vieną nuostabią savybę – atomo energijos konstanta lygi nuliui, bet tuo pačiu atomas yra gravito-magneto-elektros generatorius.**

Atomus turi 230 vidinių ryšių ir 2 išorines. Didžiausia įmanoma joninio kristalo struktūra turi 232 paviršius (atitinka limfos generatorių). Atkreipiu į tai ypatingą dėmesį dėl to, kad N. Levašovo generatorius taip pat turi 232 paviršius (2 išoriniai, kiti vidiniai). Pradinė reikšmė 12 sudaro 22 skaitmenų abėcėlę, tačiau 22 ir 2 derinys suteikia tą patį skaičių – 232, o tai patvirtina faktą, kad protono atomas valdomas naudojant standartines muzikines eiles. Tai apsvarstysime šiek tiek vėliau.

Dar kartą grįžkime prie antrosios knygos dalies ir A. Hatybovo ir prisiminkime, kad **atominė struktūra yra dodekaedras-tetraedras-kubinė struktūra.**

Paveikslėlyje parodytas gretimų dodekaedrų (tetraedrų) ryšys. Būtent šis ryšys apsaugo atominę struktūrą nuo subyrėjimo ir sunaikinimo. Jei pašalinsite bent vieną ryšį, centrinis kubas išnyks per 4-5 dienas. Struktūrą sudaro 8 dodekaedrai (kubo kampuose), 12 ryšių tetraedrų ir 1 kubas (centriniame). Visą sistemą **laiko viena kubinė gardelė.** Centrinis kubas yra įdėtų oktaedrų ir ikosaedrų sistema (16 lizdų). Palyginti su dodekaedrais, kubas yra autonominė struktūra. Kiekviename iš 8 dodekaedrų yra ikosaedras (pora). Tokių įdėtų porų skaičius yra 44. Centriniame kube naudojami dažniai, ant kurių pastatyti išoriniai dodekaedrai, nesikerta, **todėl priimtina** galvoti, kad tarp dviejų centrinių kubų yra tuštuma. Atkreipkite dėmesį, kad atominėje struktūroje yra visos penkios platoniškos kietosios medžiagos. Visi dažniai atominėje struktūroje **yra pastatyti ant oktavų (galia 2)**, tačiau **dodekaedro-ikosaedro-tetraedro kontūras (DITk) PAPILDOMAI SUDARYTAS** naudojant **TIKROJO AUKSO** pjūvio taisyklę. **128 oktava** – medžiagų apykaitos procesų ciklą – nustato Žemės greitintuvas.

BE TAKTO MES TURIME NEGYVAS MATERIJAS. Turime suprasti, kad kalbant apie taktą, *sukuriamos smegenys, regėjimas, klausa ir pan.* Dėl 127 oktavos takto buvo sukurtos planetų gravitacijos, ryšio vamzdeliai (ir sulaukymas), palydovai, Saulė. **128 oktava yra didžiausia esamos (intervencinės) valdymo sistemos oktava.**

Norėdami geriau suprasti, pristatykime keletą sąvokų:

- **oktavos potencialas** – lygus, teigiamas, maksimalus krūvis duotoje oktavoje ($1,24^n$);
- **oktavinis gravitacinis potencialas** – nelyginis, kintamasis, maksimalus gretimų potencialų skirtumas $1,24^{(n1-n2)}$;
- **įkrovos slydimo kampas** – įkrovos sukimosi kampas mazgo atžvilgiu (centriniam kubui ši reikšmė = $39,6^0$).

Dodekaedro su įterptu ikosaedru struktūra yra unikali – galima apskaičiuoti bet kokį šios struktūros lizdą vienas į kitą. Priedų skaičius yra 44. Kiekvienas paskesnis priedas padidina oktavą 4 kartus, pradinė vertė = 128. Išorinis kontūras ir tetraedriniai ryšiai sudaromi naudojant *aukso pjūvio taisyklę*. Centrinį kubą, kaip pagrindą mantisų konstravimui, sukūrė intervencinė sistema, naudodama pirminius skaičius. Tačiau per Faetono planetos sprogimą (planeta susisprogdino kartu su tais, kurie buvo šalia jos) *buvo sunaikintas pirminių skaičių, viršijančių 128 oktavas, intervencinis archyvas*. Taip paaiškėjo pagrindinė kliūtis formuotis smegenims (mantis) daugeliui šių genotipų. O dabar pereikime prie geometrinio „mūsų“ atomo vaizdavimo .

Paviršiuose sąlygiškai parodytos elementų masių jungtys. Ant neutrino paviršiaus ir toliau – ant neutrono, protono, elektrono, nurodomi keturių atomų pluoštai. Palyginti su elektroniniu paviršiumi, kiekviena jungtis kitame paviršiuje pasukama 900. Santykis 1/4, 3/4 rodo jungčių skaičių ir sukimosi kryptį.

Atkreipkite dėmesį, kad paviršius sukasi tik esant bet kokiam laukui – elektriniam, magnetiniam ar gravitaciniam. „Mūsų“ atomo temperatūra skaičiuojama nuo nulio Kelvino laipsnių aukštyr su pliuso ženklu.

Panagrinėkime temperatūros įtaką atomo struktūros pokyčiams. Temperatūros keitimas **neturi įtakos** 7 paviršių matmenims. Pirmasis lentelės stulpelis yra dešimtainis temperatūros logaritmas, kituose stulpeliuose yra atitinkamų paviršių spinduliai. Lentelėje pateikiami „elektroninės temperatūros“ duomenys. Šiuos skaičiavimus atliko A. Hatybovas savo darbe „Šaltoji branduolių sintezė“ .

	Elektroninis	Protoninis	Neutroninis	Neutrininis
3		1.00007	1	1
4	1.0000055	1.0004	1	1
5	1.0000155	1.002	1	1
6	1.000065	1.009	1	1
7	1.000235	1.035	1	1
8	1.0045	1.2	1	1
9	1.035	3	1	1
10	1.6		1	1

Kaip matyti iš lentelės, tik 2 paviršiai yra veikiami temperatūros - elektroninio ir protoninio. Temperatūra **NETURI ĮTAKOS** neutronų ir neutrinų paviršiams.

„Temperatūra“ sąlyginai skirstome į elektroną ir protoną.

„Elektronų temperatūros“ pokytį sukelia „elektrono“ „krūvio“ pasikeitimas, arba elektronų paviršių veikiančių dažnių pasikeitimas, o elektronų paviršiaus magnetinis laukas keičiasi. Gravitacijos laukas nesikeičia. Suprantu, kad **nedaugelis** skaitytojų tuo domisi. Visi ieško ir laukia „rekomendacijų“ – ką, kur ir kaip „persijungti“ Komplekse, kad visos opos išnyktų ir gyvenimas garantuotai „tęstųsi“, Smegenys taptų „protingesnės“ ir apskritai – kad gyvenimas pagerėtų. Bet jei Skaitytojas prisimins, pažadėjau viską papasakoti apie Generatoriaus kūrimą, Programas ir bendravimo su jomis pasekmes. Ką aš darau (tiems, kurie tiki, kad jis jau yra persirengimo kambaryje). Likusiems **PATARIU TIESIOG PAŽIŪRĖTI NUOTRAUKAS** (autorius A. Hatybovas) ir pirmyn.

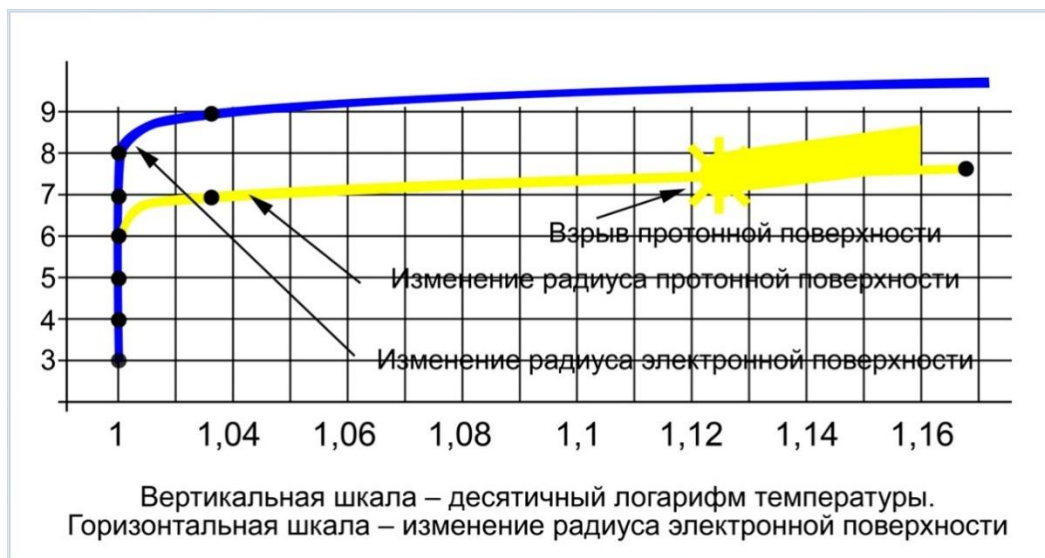
5.3. Juodoji skylė ir nauja saulė

Veikiant „elektronų temperatūrai“, pasikeičia elektronų paviršiaus spindulys ir dėl to pasikeičia protonų paviršiaus spindulys.

Kai temperatūra pasiekia apie *milijardą laipsnių*, o tai atitinka dažnį C1 (tai yra skaičiuotoje dalyje, kuri vis dar yra paslėpta), protonų, neutronų ir neutrinų paviršių ryšiai nutrūksta, šie paviršiai pašalinami ir susidaro „elektroninis atomas“. Kai temperatūra pasiekia *daugiau nei 10 milijardų laipsnių*, „elektroninis atomas“ sunaikinamas, o „gravitacinis atomas“ lieka. *Toliau didinti temperatūros nėra prasmės*. Ribinė temperatūra apibrėžiama kaip C2 yra „elektroninio atomo“ sunaikinimo temperatūra. Sunaikinus „elektroninį atomą“, gauname juodąją skylę, kurios gravitacijos vektoriaus kryptis link atomo centro. Temperatūrai mažėjant vėl susidaro paviršiai, pradedant elektroniniu.

Pavadinkime paviršiaus sunaikinimo parametą *teigiama elektronų temperatūra (PET)*. Dažnių diapazonas nurodytas skaičiavimo dalyje.

Taigi, pasiekę atitinkamą temperatūrą, gauname arba **teigiamą elektroninę žvaigždę**, arba **teigiamą gravitacinę žvaigždę**. Sukūrus šias žvaigždes, vyksta emisija (paeilui) – neutrinai, neutronai, protonai, elektronai. *Apie tą patį procesą savo darbe „Nehomogeniška visata“* rašė ir N. Levašovas, aiškindamas žvaigždžių ir juodųjų skylių atsiradimo mechanizmų vienovę.

Pakeiskite paviršiaus spindulius

Neutroninių-neutronų emisija vyksta vienu metu (**C3**), todėl reikia sakyti – **ne neutroninė** žvaigždė, o „elektroninė“ ir „gravitacinė“ žvaigždė, arba Juodoji skylė.

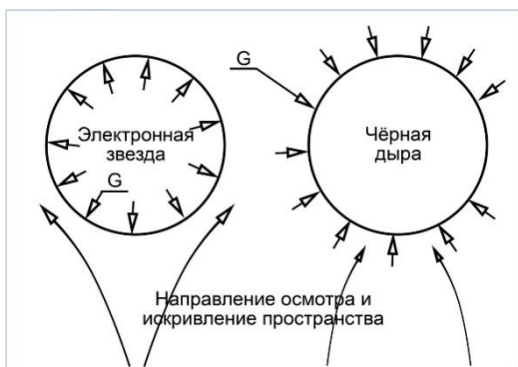
Kai paviršiai lūžta, magnetinis laukas sunaikinamas, atitinkamų paviršių neutronų ir neutrino „dalelės“ turi tik gravitacinį lauką, tai yra, dažniai atitinka gravitacinio lauko parametrus (**C5–C8**).

Kai „protono“ paviršius lūžta, magnetinis laukas ir gravitacinis laukas sunaikinami, dažnis atitinka teigiamo krūvio dažnių juostą. Kadangi gravitacinio lauko nėra, „teigiamai įkrautos dalelės“ užsigesina (susigeria) ir nejuda erdvėje. Susidarius juodajai skylėi sunaikinamas *atomo elektroninis apvalkalas*, o magnetiniai ir gravitaciniai laukai sunaikinami ant elektronų apvalkalo, o likę „produktai“ sugeriami juodojoje skylėje.

Atkreipiame dėmesį į keletą savybių:

1. Tik „elektronai“ turi „priėjimą“ prie **Juodosios skylės**, sunaikinus elektronų paviršių.
2. Joks „objektas“ negali priartėti prie elektroninės žvaigždės (gravitacijos vektorius – iš centro).
3. Elektroninės žvaigždės lenkia erdvę.
4. Neutrinoi ir neutronai nekeičia gravitacinio lauko intensyvumo (gravitacinis vektorius nukreiptas tangentiškai, judėjimas spiralinis).
5. Gravitacinio lauko intensyvumą keičia „elektroninės“ žvaigždės ir **juodosios skylės**.
6. Gravitacinio lauko intensyvumas yra apskaičiuota padėtis.
7. Susidarius „elektroninei“ žvaigždei, magnetinis laukas sunaikinamas, tai reiškia, nei „elektroninė“ žvaigždė, nei **Juodoji skylė** neturi magnetinio lauko.
8. „Elektroninių“ žvaigždžių ir **juodųjų skylių** susidarymas ir naikinimas priklauso nuo tam tikro ciklo. *Šis ciklas yra maždaug lygus 31 000 metų.*
9. Laisvieji neutrinoi ir neutronai veikia išorinių atomų ryšių susidarymo mechanizmą (už neutrino apvalkalo).
10. „Elektroninės“ žvaigždės arba **Juodosios skylės** susidarymo (sunaikinimo) ciklo trukmė yra **maždaug 5 metai** (Žemės laiku).
11. Atsižvelgiant į gravitacinio lauko kryptį, „elektroninės“ žvaigždės nematome, tuo pačiu galime stebėti vietą, kur atsirado **Juodoji skylė**, jos matmenis galime apskaičiuoti tik iš netiesioginių duomenų.
12. Neutronų greitis po neutronų paviršiaus sunaikinimo "elektroniniu" paviršiumi yra **C9**.
13. Neutrino greitis po neutrino paviršiaus sunaikinimo "elektroniniu" paviršiumi yra **C10**.

Atkreipkite dėmesį, kad šie greičiai yra tokie dideli, kad jų negalima apskaičiuoti medžiagų masių judėjimo požiūriu. Šiuos greičius galima suprasti tik apskaičiuavus rezonansines smailes.

Elektroninei žvaigždei vėstant, gravitacinis laukas mažėja ir žvaigždė tampa matoma.

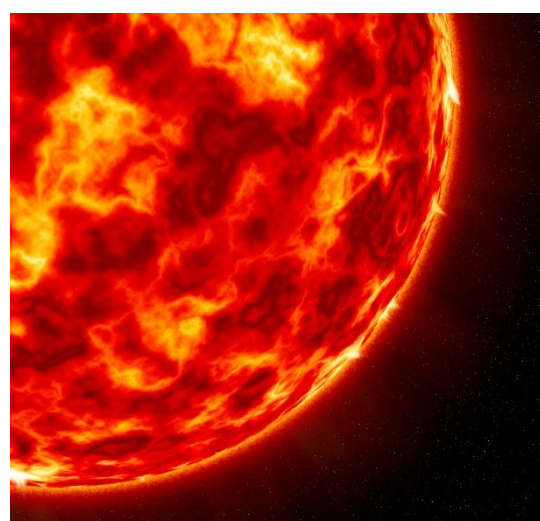
„Žmogaus gatvėje“ požiūriu didžiausią susidomėjimą kelia vadinamosios „protoninės“ žvaigždės.

Pirma, šios žvaigždės turi tiek teigiamą, tiek neigiamą elektrinį lauką, magnetinį ir gravitacinį laukus. Protoninė žvaigždė susidaro sunaikinus atomo neutronų ir neutrinių apvalkalus reikšmingame temperatūros diapazone. Protoninės žvaigždės susidarymą

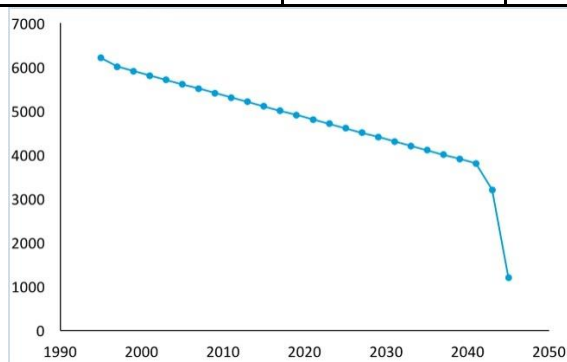
lydi neutrinių ir neutronų emisija bei atomo elektronų ir protonų paviršių savybių pasikeitimas.

Dešimtainis temperatūros logaritmas	Elektroninio paviršiaus spindulys	Protono paviršiaus spindulys
3	1.0000015	1.00007
3.5	1.0000038	1.00012
4	1.0000055	1.0004
4.5	1.0000102	1.00095
5	1.0000155	1.002
5.5	1.000042	1.0058
6	1.000065	1.009
6.5	1.000125	1.015
7	1.000235	1.035
7.5	1.0015	1.1
8	1.0045	1.2

SAULĖ YRA VIENA IŠ PROTONŲ ŽVAIGŽDŽIŲ. Kai temperatūra pasiekia apie 4300 laipsnių, susidaro neutroninis paviršius, o esant žemesnei nei 3600 laipsnių temperatūrai – neutrino paviršius. Saulė dabar „vėsina“, tad lauksim rezultato – jis ateis **maždaug po 40 metų!!!** Tuo pat metu vietoj Saulės pasirodo kita žvaigždė (informacija, kaip sakiau, paslėpta, bet šis faktas tikslus). **Tik nereikia bijoti.** Reikia siekti **Pirties**. „Protoninės“ žvaigždės atomų gravitacinių laukų vektorių „plokščias“ išsidėstymas lemia ekliptikos plokštumą (plokštumos nuolydį lemia atomų svorio centro poslinkis). Žvaigždės gimimo procesas **trunka apie 2 metus, aušinimas – 31 000 metų.** Mums nėra ko nerimauti – šalia Saulės „kabo“ dar dvi masės, iš kurių viena „sudegs“ tuo metu, kai šalia Saulės susidaro neutroninis atomų apvalkalas. Ir, kas mums svarbiausia, **gyvenimo temperatūros balansas nebus sutrikdytas.** Žemiau pateikiami Saulės temperatūros svyravimai.

Metai	Saulės temperatūra, laipsniai	Metai	Saulės temperatūra, laipsniai
1995 m	6200	2021 m	4800
1997 m	6000	2023 m	4700
1999 m	5900	2025 m	4600
2001 m	5800	2027 m	4500
2003 m	5700	2029 m	4400
2005 m	5600	2031 m	4300
2007 m	5500	2033 m	4200
2009 m	5400	2035 m	4100
2011 m	5300	2037 m	4000
2013 m	5200	2039 m	3900
2015 m	5100	2041 m	3800
2017 m	5000	2043 m	3200
2019 m	4900	2045 m	1200

Saulės temperatūros kritimas buvo pastebėtas jau seniai, tačiau atšalimo priežastis nežinoma (tuo pačiu ir panika – kaip gyventi toliau).

Skaičiavimo dalies priede pateikiami naujosios Saulės parametrai ir jos pasirodymo horizonte momentas.

Sumažėjus Saulės temperatūrai, magnetinis aktyvumas didėja, o tai atitinka apskaičiuotus atomo branduolio struktūros pokyčių parametrus lauko svyravimų metu. Taigi protonų žvaigždei turime toro formos neigiamą magnetinį ir toro formos elektrinį (teigiamą) lauką, griežtai orientuotą gravitacijos vektorių ir „šiek tiek“ išpūstus atomo protonų ir elektronų paviršių spindulius.

Gravitacijos vektorius nukreiptas nuo Saulės, todėl ant jo niekas negali „nukristi“. Dėl gravitacijos vektoriaus pasikeitimo (kitos Saulės atsiradimo) įvyks naujosios Saulės gravitacinio lauko orientacija, o Žemė pakeis savo pasvirimo kampą.

Kita Saulė po 31 000 metų bus **KITAS „IŠSILAVINIMAS“**, kurio pėdsakai jau stebimi.

1	Protoninis	$h\nu$	$h\nu$	$h\nu$
2	Elektroninis	$h\nu$	$h\nu$	$h\nu$
3	P_2			$2h\nu$
4	P_a			

5	P_b			
6	P_c			
7	P_d			
8	P_e			
9	P_f			
10	Atomo centras			

Priedas. Saulės šviesa

Šiuolaikinė fizika praneša, kad saulės šviesa yra kvantinė (medžiagos dalelė) ir banga tuo pačiu metu. Kadangi tai yra elementarioji dalelė, ji yra vienoje eilėje su kitomis dalelėmis, atkeliaujančiomis iš Kosmoso (tačiau iš Kosmoso, išskyrus sutrupėjusias Saulės sistemos judėjimo kūgio išorinio apvalkalo dulkes, niekas neateina, o dulkes kuris atvyko, turi tokią pat struktūrą kaip ir Žemėje). Kitos informacijos apie Saulės šviesą nėra. Yra žinomi Lebedevo eksperimentai, tiriantys šviesos kvanto sukuriama slėgi. Tačiau Saulė yra pagrindinis informacijos kompleksas, aprūpinantis reikiama informacija *visoms 12 genčių* (atskirtos pagal dažnį). Pagal savo struktūrą **ŠVIESOS KVANTAS YRA KIAUŠINIS**. Išorinis apvalkalas yra gravitaciniai dažniai (6 dažniai, 63 ir 71 oktava). Apsauginis sluoksnis yra oktava 64.6666 (suvokiama kaip saulės šviesa).

Informacinis modulis - oktava 64 (*visi 12 vykdymo bazės dažnių ir 12 atstatymo dažnių*). Informacinį modulį sudaro **poromis sujungti dažniai**, sudaryti iš gretimų skaičių (pavyzdys: 17 – vykdyti, 19 – ištrinti). Tas pats principas buvo nustatytas kuriant N. Levašovo **generatorių ir programos**, kurios sukurtos būtent **INFORMACINIO MODULIO PRINCIPU SUPORUOTAME DAŽNIŲ JUNGTYJE**, kuris leidžia jas „valdyti“ iš išorės (tai labai svarbu) tais atvejais, kai trečiosios šalies „kišimasis“ į „SvetL“ kompleksą **reikalingas** vienam ar kitam rezultatui pasiekti.

Noriu pabrėžti, kad galutinis pačios Programos tiekėjas yra Mėnulis (žr. skyrių „Smegenų matrica“). Vykdomojo įsakymo pobūdis formuojamas spalvomis (32 dažniai 63 oktavoje).

Spalvos yra atskirtos pagal reikšmę. Mūsų vizija sukurta specialiai šių dažnių suvokimui, o viskas, ką matome Kosmose, lūžta per spalvų prizmę, atsižvelgiant į apsaugą nuo nenumatytos spinduliuotės.

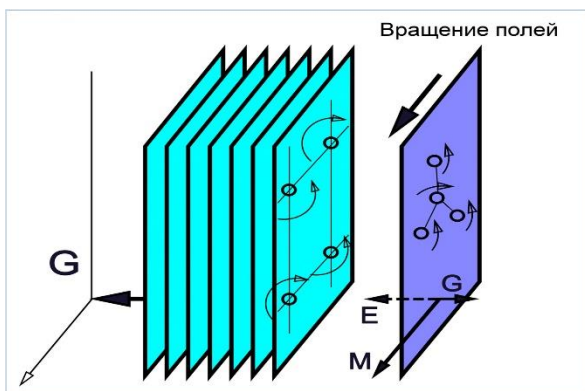
Kiekviena spalvų gama (4 oktavos) yra sudaryta kaip muzikinis diapazonas, todėl, nesant apšvietimo (ar kvanto), bet koks veikiantis kompleksas gali pateikti spalvinę informaciją, **perduodant**

kvanto turinį garso dažniais visose suvokimo oktavose. Reikėtų pažymėti, kad Žemėje suvokiama spalva eina per atmosferos prizmę ir paverčiama žemesnėmis oktavomis. Be to, kvanto dažniams atskirti pagal spalvą naudojama prizmė, kuri taip pat sumažina oktavą. Tai yra galutinis sumažėjimas ir visose žinynuose nurodyta kaip tikroji vertė, neanalizuojant rezultato.

Tęskime ir apsvarstykime „elektroninės“ žvaigždės, „protoninės“ žvaigždės ir juodosios skylės atomų dėsnį veikimą. Šių dėsnį veikimą lemia šiose žvaigždėse vykstančios reakcijos. Atitinkamai parenkamas biosistemų apsaugos kontrolės mechanizmas ir metodai.

Įstatymai „elektroninei“ žvaigždei

Pasikeitė elektroninio paviršiaus spindulys - visiems elektroninio paviršiaus laukams reikia naudoti $2h$ dėsnį. Atomo centre dėsnis taip pat keitėsi pagal dėsnį elektronų paviršiumi: $2/h$, gravitacinio lauko intensyvumas atomo centre yra 2 kartus didesnis nei normalios būsenos atomo ir yra 120 g. Atomo krūvis ir magnetinio bei gravitacinio lauko intensyvumas padidėjo 2 kartus.

Įstatymai „protoninei“ žvaigždei

Kaip matyti iš lentelės (žr. toliau), protoninės žvaigždės dėsniai išlieka nepakitę.

Masės surišimo srityje buvo deficitas: elektronų paviršiaus atžvilgiu protonų paviršiuje posūkis buvo 90^0 . Atvirkštinis deficitas yra 180^0 . Dėl šio trūkumo aplink „protoninę“ žvaigždę susidaro magnetiniai toroidiniai laukai.

Gravitacinių, magnetinių ir elektrinių paviršių laukų charakteristikos pateiktos skaičiavimo dalyje . [keturi](#)

Nr.	Paviršius	E	M	G
1	Protoninis	$h\nu$	$h\nu$	$h\nu$
2	Elektroninis	$h\nu$	$h\nu$	$h\nu$
3	P_2			$2h\nu$
4	P_a			

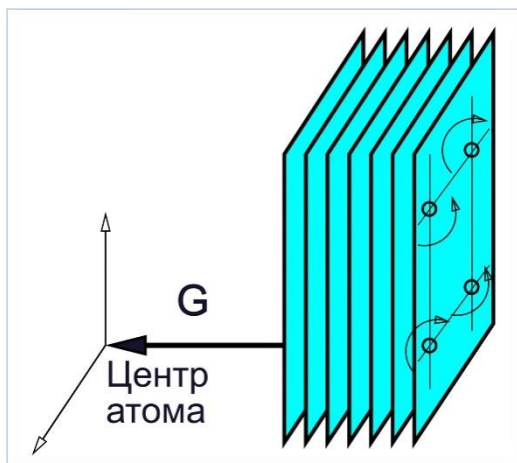
5	P_b			
6	P_c			
7	P_d			
8	P_e			
9	P_1			
10	Atomo centras			

5.4. Juodosios skylės įstatymai

Kaip minėta aukščiau, Juodoji skylė susidaro sproguos atomo elektroniniam paviršiui, o skilimo produktai, „elektronai“, praradę krūvį ir magnetinį lauką, patenka į Juodosios skylės centrą.

Paviršius	G
P_2	$2h$
P_a	
P_b	
P_c	
P_d	
P_e	
P_1	
Atomo centras	

Nei „protonai“, nei neutronai, nei neutriniai neturi prieigos prie Juodosios skylės. Tai yra, į Juodąją skylę gali patekti tik masės, kurių gravitacinis vektorius sutampa su Juodąja skylė, tai yra sutapimas būdingas tik „elektronui“. Septyni Juodosios skylės paviršiai veikia kaip poliarizuojantis filtras, priimančias tik tai, kas „naudinga“. Ši „naudingumą“ apibrėžia įstatymai. Visi bandymai „įtempti“ pašalinius objektus į Juodąją skylę baigsis veltui.

Visų pirma, artėjant prie Juodosios skylės, šviesos kvantas išsklaido ir sugeria kitus laukus. Ši absorbcija įvyksta daug anksčiau nei šviesos kvantas priartėja prie Juodosios skylės.

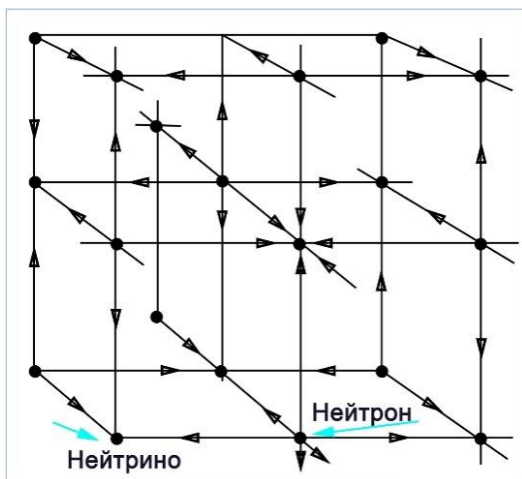
Atsižvelgiant į tai, kad Juodosios skylės santykis S lygus $1/2, 1/2$, Juodosios skylės parametru skaičiavimai turi būti atliekami naudojant hiperkompleksinę simetriją, matematiką "Kaleidoskopas" su parametro reikšme $i^2 = -1$. Kaip bebūtų keista, bet Juodosios skylės parametrai skaičiuojami naudojant oktavas (gravitaciniai laukai apskaičiuojami tik naudojant oktavas). Tai pats sudėtingiausias matematinis aparatas hiperkompleksinių skaičių

teorijoje, jam A. Hatybovas skyrė monografijos „Šaltoji branduolių sintezė“ 4-ąjį tomą „Matematikos filosofija“.

Protonų paviršiaus išsiplėtimo metu įvyksta **neutrinių ir neutronų paviršių sproginimas**, kartu su neutrinių ir neutronų išsiskyrimu. Neutroniniame atomo paviršiuje prieš sproginimą turime **184 mases** (neutronus), neutrinių paviršiuje - **312 masių** (neutrinių). Išmetus neutronų ir neutrinių mases, magnetinis laukas išnyksta, lieka tik gravitacinis laukas (paviršiuje jis nukreiptas tangentiškai). Masių plitimas yra liestinis atitinkamam paviršiui. Paviršiuje prieš sproginimą masių sukimasis nustato magnetinį lauką, po sproginimo sukimasis sustoja, o masės skrenda be sukimosi. Paviršiai išsisklaido vienu metu, sudarydami galingą neutrinių ir neutronų srautą. Neutrinių ir neutronų temperatūra yra **3,6⁰ K**. Taigi, sproginimo metu išsiskiria dviejų tipų masės - neutriniai ir neutronai. Toliau turėtume kalbėti apie neigiamų gravitacinių dalelių ir teigiamų gravitacinių dalelių (masių) buvimą.

Neutrinas yra neigiama gravitacinė dalelė (masė).

Neutronas yra teigiama gravitacinė dalelė (masė).

Neutriniai ir neutronai nesąveikauja nei su Juodąja skylė, nei su elektronų atomu, nei su protonų atomu. Neutronų ir neutrinių funkcija yra sukurti neigiamus ir teigiamus gravitacinius laukus. Laukų paskirtis bus parodyta žemiau. Kalbant apie radijo elektronikos kalbą, turime tik du dažnius - neutronų ir neutrinių. *Visata yra persmelkta šių dažnių.*

Reikia turėti omenyje, kad atomai „sprogsta“ vienas po kito, neutriniai ir neutronai **SUDARO TŪRIO KORIO STRUKTŪRĄ** (neigiama korio struktūra ir teigiama korio struktūra).

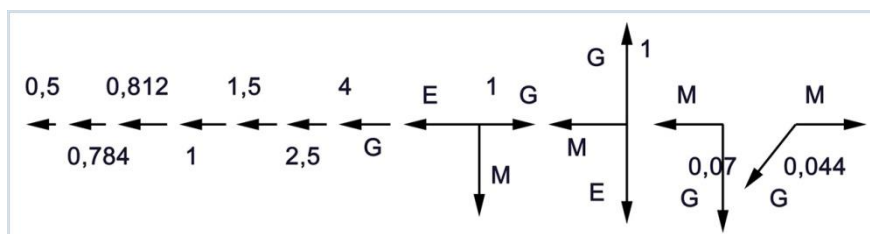
6 ryšio linijos „telpa“ prie neutrino , tiek pat „ateina“ iš neutrono. Ląstelių matmenys pateikti skaičiavimo dalyje. Būtent šie *koriai vadinami vakuuminiais* .

Nutraukti ryšius šiuo atveju yra sudėtinga užduotis, judėjimas vakuume gali būti grindžiamas kitais principais. Atkreipkite dėmesį, kad pradiniai gravitacijos vektoriai atome yra 90^0 **kampu** .

5.5. Ne „mūsų“ atomo struktūra, ar „Veidrodis“ (per žiūrėjimo stiklą)“

Kaip apibrėžta anksčiau, „mūsų“ atomas turi **tokią struktūrą**:

- atomo centras su gravitacinio lauko kryptimi link centro;
- 7 paviršiai (gravitaciniai), gravitacijos vektorių kryptis link centro (kitų laukų nėra), santykis $S=1/2$;
- elektroninis paviršius, 108 mazgų, santykis $S=1/4, 3/4$, elektrinio neigiamo lauko vektorius nukreiptas į atomo centrą, gravitacinio lauko vektorius nukreiptas iš atomo centro, magnetinis lauko vektorius nukreiptas tangentiškai;
- protonų paviršius, 132 mazgai, santykis $S=1/4, 3/4$, gravitacinių ir elektrinių laukų vektoriai nukreipti tangentiškai, magnetinio lauko vektorius nukreiptas į atomo centrą;
- neutronų paviršius, 184 mazgai, santykis $S=1/4, 3/4$, gravitacinio lauko vektorius nukreiptas tangentiškai, magnetinio lauko vektorius nukreiptas į atomo centrą, elektrinio lauko nėra;
- neutrino paviršius, 312 mazgų, santykis $S=1/4, 3/4$, gravitacinio lauko vektorius nukreiptas išilgai liestinės, magnetinio lauko vektorius nukreiptas iš atomo centro.

Atomo gravitacinių laukų kryptys ir galios

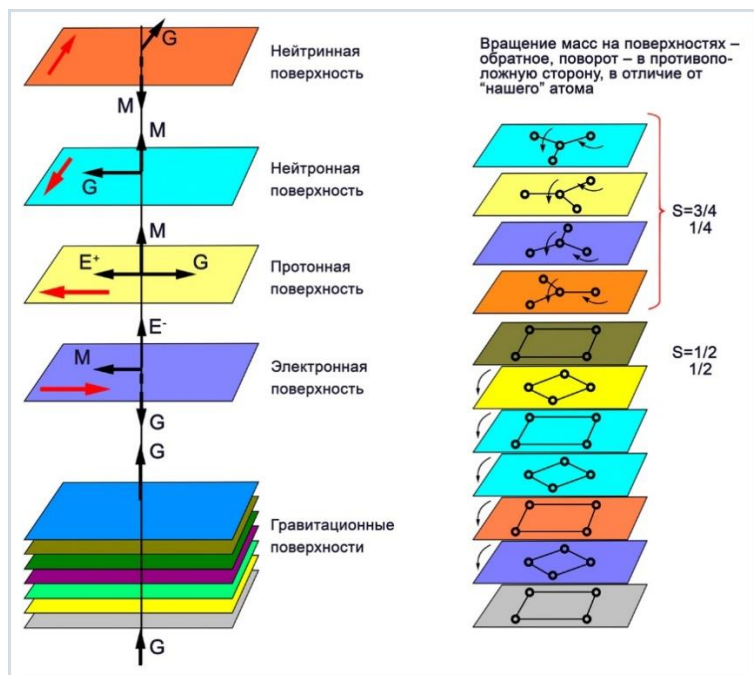
Čia reikalingi „antiatomo“ ir „antipasaulio“ tyrimai, siekiant išanalizuoti vėlesnį struktūrų susivienijimą, taip pat išsiaiškinti energijos potencialo pasikeitimo priežastis.

Kaip parodė skaičiavimai, „antiatomas“ turi tokią pačią struktūrą kaip „mūsų“ atomas, tik kai kurios charakteristikos yra apverstos. Stabilios būsenos atomo matmenys tokie pat kaip ir „mūsų“ atomo, paviršių skaičius toks pat.

Reikšmingas skirtumas: parametrai S yra atvirkštiniai (7 paviršiams $S=1/2, 1/2$, kitiems paviršiams $S=3/4, 1/4$).

Atliekant tyrimus buvo įrodyta, kad absoliuti minimali temperatūra yra *0 laipsnių (Kelvinas)*, temperatūra gali keistis tik **didėjimo (+) ir mažėjimo kryptimi iki 0** .

Vidutinė vakuumo temperatūra yra $3,6^0 K$, o tai atitinka gravitacinio lauko išilginių bangų dažnį $C20$.

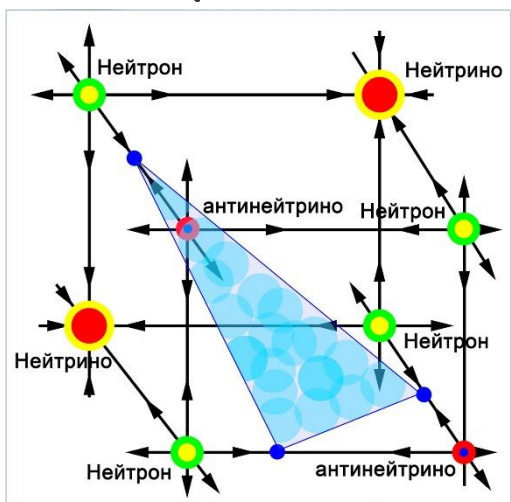
Sudėkime duomenis į lentelę.

Nr.	Atomas	Antiatomas
1	Neutrino	Antineutrino
2	Neutronas	Antineutronas
3	Protonas	Antiprotonas
4	Elektronas	Antielektronas
5	Teigiama elektroninė žvaigždė	Neigiama elektroninė žvaigždė
6	Teigiama pozitroninė žvaigždė	Neigiama pozitroninė žvaigždė
7	Teigiama gravitacinė žvaigždė (teigiama Juodojoje skylėje)	Neigiama gravitacinė žvaigždė (neigiama Juodojoje skylėje)

Žvaigždžių susidarymo ciklai yra vienodi, todėl turi būti abipusė atomų įtaka. „Normalioje“ būsenoje ATOMAS IR ANTIATOMAS NESĄVEIKAUJA.

Kai pasiekama tokia pati temperatūra kaip ir atomui, vyksta protonų, elektronų ir gravitacinių antiatomų susidarymo procesai.

Protonų antiatomas. Kai susidaro protonų antiatomas, neutrinių ir neutronų paviršiai sprogsia

ir išskiria 312 antineutrinių ir 184 antineutronus. Antineutronų masę sugeria protonų paviršius, tuo tarpu protonų paviršiaus magnetinio ir elektrinio lauko galia didėja (C21-C25).

Protono paviršiaus gravitacinis laukas nekinta.

Antineutriniui palieka antiatomą praradę magnetinį lauką.

Kosmose tiek pat surištų neutrinių ir antineutrinių: viename pluošte yra 4 neutronai, 2 neutriniai ir 2 antineutriniai.

Susidariusioje erdvėje (erdvės viduje) išskiriama sritis, kuri yra *0 pereinamoji zona*, išilgai kurios vyksta neutronų, neutrinų ir antineutrinių judėjimas. Ši zona – gravitacinis stiprintuvas – panaši į sinchrofasotronuose esančius magnetinius stiprintuvus.

Erdvė yra kvantuota, o masė (dažnis) **negali** judėti kitu keliu, nei apibrėžta.

Kadangi magnetinis laukas buvo prarastas atsiskyrus nuo paviršiaus, judančios dalelės (bangos) nesisuka, todėl galima laikyti kvantuotą korio lauką su susikertančiomis **0-perėjimo** plokštumomis. Atkreipkite dėmesį į masės judėjimo 0-perėjimo zonoje ypatybes. Visos masės, įskaitant šviesos kvantą, juda 0-pereinamojoje zonoje. 0-pereinamoji zona yra juostelė, kurios plotis **C30**. Kuo arčiau juostos centro, tuo didesnis masės (dažnio) greitis. Bet kokia masė juda juostele be pasipriešinimo, tačiau masės, kurių dažnis neatitinka C30, praleidžia bet kokią atstumą be stiprinimo (greičio padidėjimo). Taigi šviesos kvanto greitis yra pastovus.

Masės pagreitis reiškia neutrinus ir antineutrinus, jie juda erdvėje **neribotu greičiu**. „Pagreitis“ **daromas lėtai**, šį „pagreitį“ įtakoja gravitacinės masių sancaupos.

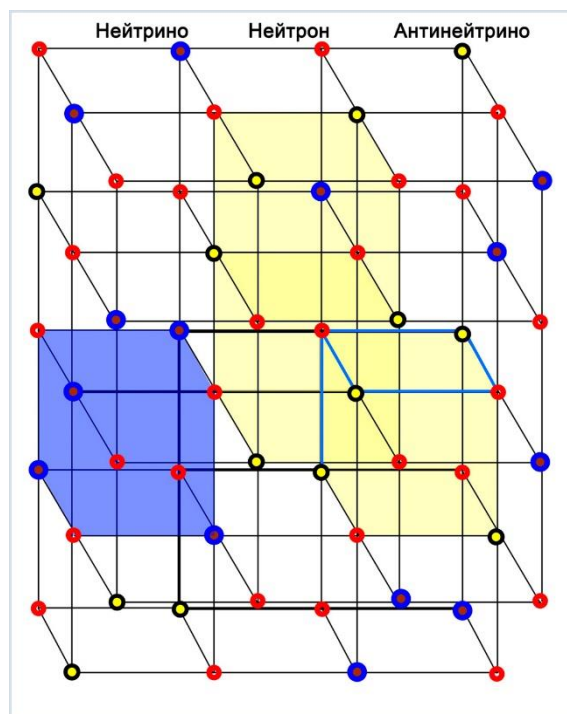
Artėjant prie gravitacinės masės, lėtėja, o „dalelės“ greitis tampa proporcingas šiai masei galiojantiems dėsniams.

Panagrinėkime 0-pereinamųjų zonų erdvinį išdėstymą. Taip yra aiškiai parodytas „sluoksniu pyragas“, kurį sudaro:

- **neutralūs blokai** (4 neutronai, 2 neutrinai, 2 antineutrinai);
- **neutrinių blokai** (4 neutronai, 4 neutrinai);
- **antineutrino blokai** (4 neutronai, 4 antineutrinai).

Atskiras skyrius skirtas šio „pyrago“ tyrinėjimui.

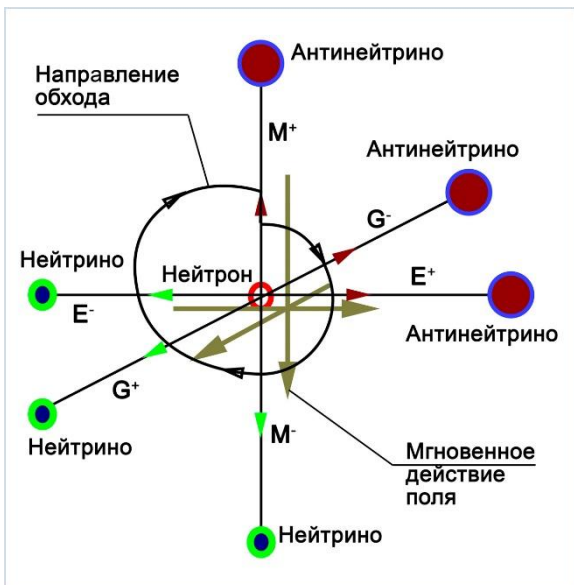
Taigi atomo ir antiatomo sprogo momento momentais išsiskiria specifinis neutronų, neutrinų ir antineutrinių rinkinys. Tie patys „elementai“ sudaro vakuuminę gardelę, kuri sudaro **0-perėjimo** erdvę. **Vakuuminė grotelė yra fazinis Visatos skeletas**. Atkreipkite dėmesį, kad visi trys vakuuminės gardelės „elementai“ turi gravitacinį lauką. Formuojant gardelę, pagal ašių sukimosi vektorius susidaro teigiami ir neigiami magnetiniai, elektriniai ir gravitaciniai laukai. Atitinkamai, grotelės sudaro gravitacinius, magnetinius ir elektrinius stiprintuvus. Kiekvienas neutronas yra susietas su 3 neutrinais ir 3 antineutrinais.

Laukų apėjimo kryptis – pagal laikrodžio rodyklę, momentinis lauko ženklo poveikis rodomas rodyklėmis.

Reikia turėti omenyje, kad sričių stiprybės yra skirtingos.

Šios vietos ypatybė yra ta, kad yra **6 blokų pėdsakai**:

2 - neutrinas-antineutrinas;

2 - antineutrino-neutrino;

1 - neutrinas;

1 - antineutrinas.

Išvedame tokią vakuuminio pyrago savybę: *magnetinių ir elektrinių laukų buvimas reiškia elementų sukimosi - neutroną, neutriną, antineutriną*. Sukimosi buvimas reiškia tam tikrą ryšį tarp elementų. Atsižvelgiant į tai, kad yra 0-perėjimas ir 0-perėjimas magnetiniams ir elektriniams laukams, sukimosi grupių derinys yra po 4 elementus, kur viena grupė turi $S = 1/4, 3/4$, antrajai grupei. $S = 3/4, 1/4$. Paėmę neutroną kaip „sukimosi centrą“, gauname tokį vaizdą (žr. pav.).

Krašto pozicijų momentinė nuotrauka:

$$G^+ = 1; G = 0;$$

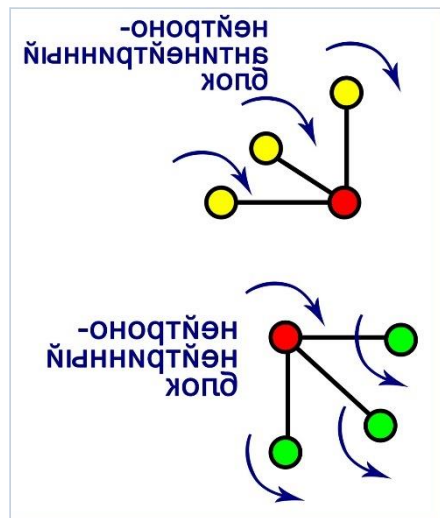
$$M^+ = 0,25 G; M = 0,75 G;$$

$$E^+ = 0,75G; E = 0,25G.$$

Be sukimosi, „dalelė“ sukuria svyruojantį judesį pagal priede pateiktus dėsnius. Virpesių dažnis atitinka šviesos greitį vakuume. Būtent šis dažnis „fazuoja“ arba kvantuoja šviesą.

Ypač įdomi yra **6 neutronų ir neutrinų, 6 neutronų ir antineutrinių** krūva. Papildomai panagrinėkime tokio pluošto laukų sąveiką. Kaip parodyta aukščiau, tokius pluoštus sudaro atomo ir antiatomo elementai **IR JE YRA VISATOS KARKASAS**. Šis rėmas „kvėpuoja“, kvantuoja impulsus ir yra neutrinų ir antineutrinių stiprintuvas.

Elektroninis antiatomas. Sprogstant antiatomo protonų paviršiui, išsviedžiami antiprotonai (sprogdinus antiatomo neutroninį paviršių buvo išstumti antineutronai ir antineutriniai). Antiprotonus sugeria elektroninis antiatomo paviršius, išlaikant laukų kryptį. Padidėja visų antiatomo laukų galia.

Pagrindinė geometrinė antiatomo schema nesikeičia.

Gravitacinis antiatomas. Kai sprogdina antiatomo elektroninis paviršius, išsiskiria antielektronai, kurie skirstomi į atskirus elementus - antineutronus ir antineutrinas. **Praradę elektrinius ir magnetinius laukus**, šie elementai pradėjo laisvai plūduriuoti per Visatą, užpildydami „skyles“ „sluoksniu pyrago“ korio struktūroje arba sąveikaudami su kitomis masėmis. Antiatomo gravitacinio lauko kryptis nutolusi nuo atomo centro. Jokiais prietaisais antiatomų nepamatysime.

Gravitaciniai antiatomai **negali sukurti didelio tankio masių, jie labai pakeičia kosmoso korio struktūrą, sulenkdami ir modifikuodami Visatos skeletą.** Atkreipkite dėmesį, kad gravitacinis antiatomas yra gravitacinio lauko „skirstytojas“.

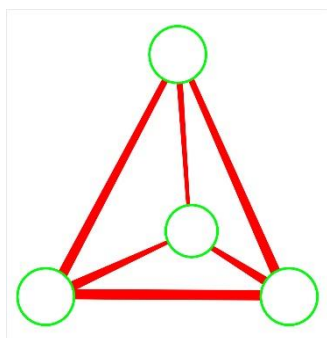
Jokie elementai negali savarankiškai sąveikauti su gravitaciniu atomu, gali tik „uždengti tinklu“ naują elektroninį paviršių ir sukurti pilną antiatomą (toliau – su visais paviršiais). Pagalbą kuriant naują elektroninį antiatomo paviršių duoda korinė erdvės struktūra, arba „sluoksninis pyragas“.

5.6. Pyragas, arba Visatos korio struktūra

Vandenilio blokas. Atomo ir antiatomo paviršių spinduliai vienodi, atomo (antiatomo) neutrininio paviršiaus spindulys $R_n = 0,900577 \cdot 10^{-10} m$. „Pyrago“ langelio dydis: $R_p \approx 200 \cdot R_n \cdot 1,8 \cdot 10^{-8} m$.

Tokio dydžio „kubė“ gali tilpti iki 1 milijono atomų (antiatomų).

Taisyklė 1. Atomai nerenkami po vieną.

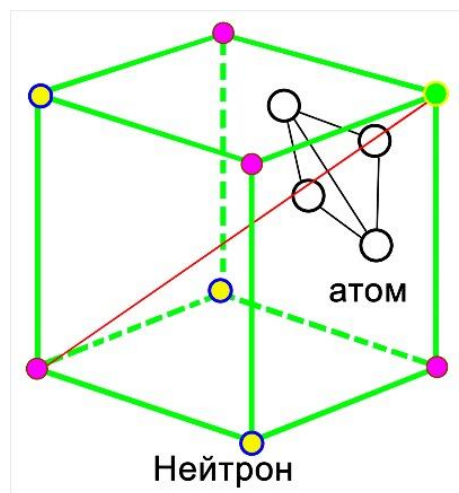

Iš šios taisyklės išplaukia, kad nė vienoje korio ląstelėje negali egzistuoti vienas atskiras atomas. Iš simetrijos dėsnio išplaukia, kad mažiausias atomų skaičius yra **4**. Minimalaus atomų skaičiaus surinkimo schema parodyta paveikslėlyje. Toliau bus rodomi ryšiai ir dėsniai, pagal kuriuos atomų grupė yra „narvė“ ir apskritai, jei jos ramybė nesutrikdoma, jie jos nepaliekia.

Šios sąlygos yra gravitacinių, magnetinių ar elektrinių laukų pokyčiai arba visų kartu. Žvelgiant į priekį, pastebime, kad tokia 4 atomų grupė yra vandenilis (H_4).

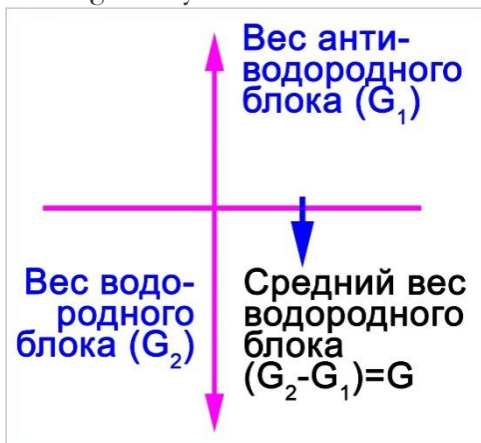
Atstumas tarp atomo centrų yra toks pat ir yra 7,8 atomo spindulio pradinėje būsenoje (esant $3,6^0 K$ temperatūrai). Ši struktūra vadinama „metalinis vandeniliu“ ir yra **tankiausia įprasto atomo (antiatomo) terpėje.** Antiatomas turi tą pačią struktūrą ir tuos pačius spindulius. Tetraedro struktūra yra stabiliausia.

Atomų grupėje „metalinis vandenilis“ **GALI SUSIDARYTI TIK NEUTRINŲ-NEUTRONŲ BLOKE** (bloko kampai yra 4 **NEUTRINAI ir 4 neutronai**). Kalbant apie atomą, susidaro antiatomo „metalinis vandenilis“ – 4 neutrinių ir 4 antineutrinių bloke. Jų formavimasis vyksta vienu metu. Vienas iš atomų yra C40 atstumu (įstrižai) nuo neutrino centro. Likę atomai (iš grupės) išsidėstę lygiagrečiai ašims, nekertant 0 pereinamųjų zonų. Taigi viskas, kas gali „skristi“ **0 pereinamojoje zonoje**, laisvai „skraido“ pro vandenilio atomus. Vandenilio blokas gali „prilipti“ tik prie dviejų iš keturių neutronų – išilgai kubo įstrižainės.

Vadinasi, tas pats vandenilis turi skirtingas savybes.

Antivandenilis taip pat „prilimpa“ prie vieno iš dviejų neutronų, esančių įstrižai kubo, turinčių skirtingas savybes.

Dėl skirtingo laukų išdėstymo mes skirtingai įsivaizduojame vandenilio svorio parametrus. Vandenilio blokų svoris (mūsų matavime) yra skirtingas, nes mes matuojame santykiyje su G , tada **vandenilio svoris yra lygus vandenilio ir antivandenilio gravitacinių parametrų skirtumui**. Negalime matyti antivandenilio, nes *žiūrime į jį iš kitos sistemos*, bet jo buvimas skaičiuojamas. Tas pats pasakytina ir apie bandymą vertinti vandenilį iš antivandenilio pozicijų.

Norint „apžiūrėti“ vandenilį „už veidrodžio“, reikia du kartus išskleisti gravitacinį vektorių. Visa periodinė elementų lentelė yra surenkama iš vandenilio blokų tik su viena sąlyga: **2 taisyklė**: nei vienas atomas (antiatomas) nekerta **0-perėjimo** zonos. Viskas, ką mums siunčia Kosmosas, visiškai laisvai „eina“ pro atomus.

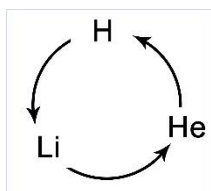
Visą Mendelejevo elementų lentelę galima surinkti esant „kambario“ Visatos temperatūrai – $3,6^0 K$. Kiekvienas blokas (arba blokų rinkinys) yra užrakintas narve ir niekada, jokiais aplinkybėmis, **jo nepalieka (amžinas kalinys)**. Blokas (arba mazgas) gali vėl susiformuoti arba subyrėti, bet tik bloko ribose. Tuo naudojosi N. Levašovas, „surinkdamas“ „Tamsiosios materijos generatorių“. Pats generatorius ir juo labiau „SvetL“ programos gali suirti (prisiminkite trečiosios šalies piktybinius trukdžius arba neteisingą pradinį kompleksų aktyvumą).

Tačiau **JUOS GALIMA ATKURTI TIKSLIAI KOMPLEKSO VIDUJE**, kuriame esant poreikiui galima įdėti kelis blokus. Išbandyta, patikrinta. Tai veikia, bet tai daroma tik tam, kad būtų išspręstos konkrečios užduotys, kurių dėl vienokių ar kitokių priežasčių **Kompleksas gali neišspręsti**. Apie tai jau rašiau ankstesniuose skyriuose.

3 taisyklė. Erdvė yra griežtai kvantuojama, kad būtų išvengta chaoso.

Protono atomo surinkimas

Protono atomas yra atomo struktūra, kai nėra neutronų ir neutrinių paviršių. **Šiuolaikinė fizika žino mažiau nei 1% protonų atomo struktūrų**. Atomas turi (formavimosi metu) pakankamai aukštą temperatūrą, šildo aplinkinę erdvę ir keičia kalėjimo narvo dydį (kad gauti didelį „butą“ reikia daug energijos). Minimali protonų atomų grupė taip pat susideda iš **4 elementų** ir taip pat „prilimpa“ prie neutrono. Protonų agregato „sulaikymo“ erdvės matmenys padidinami **1,00045 koeficientu**, o tai savaime sukelia erdvės kreivumą. Tokiu atveju protonų antiatomas gali nesusiformuoti, nes formavimosi sąlygos skiriasi.

Atomų protonų rinkinys sudaro tik 3 elementus – vandenilį (H), helį (He) ir litį (Li). Antiatomas nereaguoja į protonų sąstatą. Sukūrus tam tikrą masę, pradeda veikti abipusių reakcijų procesas, kuris yra protonų sintezės pagrindas. Ši sintezė stebima visose protonų žvaigždėse, nepriklausomai nuo jų buvimo vietos.

Kadangi visada (pradinėje būsenoje) susidaro du vandenilio blokai (ir du antivandenilio blokai), reakcijos vyksta tarp šių dviejų vandenilio blokų (panašiai kaip svyravimo grandinė).

Pradinė protonų bloko būseną yra 12 atomų, reakcija apima visus atomus. **Visi kiti anksčiau ląstelėje buvę** atomai išstumiami ir, pradėję visus paviršius, išskyrus gravitacinius, randa vietą kituose dariniuose. Protono atomas **negali** palikti ląstelės be leidimo. Baigę vieną reakcijų ciklą, visa grupė palieka ląstelę, naudodama **0-perėjimą**, ir yra patalpinta į ląstelę, kurios laukuose yra skirtingas poliškumas. Atsilaisvinusią vietą užima kita protonų atomų grupė, kuri nori atlikti reakciją, panašią į ankstesnės grupės reakciją. Taigi **susidaro masių judėjimas**. Kadangi kita ląstelė nėra šalia ankstesnės, susidaro **nesusikertanti makrospiralinė protonų žvaigždžių trajektorija**. Būtent šiuo principu statomas objektų (žmonių) „judėjimas“ tarpgalaktinėje erdvėje, bet ne jų marškinių, o šių žmonių smegenų (esybių) atžvilgiu. Šis procesas N. **Levašovo** darbuose aprašytas žmonėms suprantamesne kalba ⁵.

Elektronų atomo surinkimas

Elektronų atomas susidaro dėl protonų apvalkalo praradimo (neutronų ir neutrinių apvalkalai buvo prarasti anksčiau).

Mažiausia erdvę užimančių elektronų atomų grupė yra **4 (elektroninis vandenilis)**. Didžiausias grupių skaičius yra **2 - tai vandenilis (H) ir helis (He)**. Turint dvigubą surinkimą ląstelėje (nepainioti su žmogaus ląstele), pagal laukų kryptį atliekama vieno tipo reakcija, pasibaigus surinkimo reakcijai, atomai pereina į kitą neutroną-neutrinių ląstelėje, naudojant 0-pereinamąją zoną, taip judant erdvėje.

Gravitacijos atomas

Praradus elektronų apvalkalą, gravitacinis atomas lieka ląstelėje. **Minimalus mazgas yra 4 atomai, 2 mazgai yra išilgai kubo įstrižainės**. Liko tik dvi gravitacinio vandenilio atmainos. Gravitacinio vandenilio temperatūra yra **3,6⁰ K**. Gravitacinis vandenilis yra 60 kartų sunkesnis už metalinį vandenilį. Atskirai gravitacinis vandenilis **negali egzistuoti**, jo yra tik elektroninių žvaigždžių sudėtyje. Gravitacinis vandenilis išstumiamas iš ląstelės vėlesniais atomų rinkiniais ir juda išilgai **0-pereinamosios zonos**.

Nr.	Ryšio tipas	E	M	G
1	Atomo paviršius	$E=h$	$M=h$	$G=h$
2	Tarp atomų			
3	Ryšys su artimuoju neutronu			
4	Ryšys su 0-perėjimu	$E14 = 0$	$E14 = 0$	$E14 = 0$
5	Antrosios atomų grupės ryšys su neutrinais			
6	Ryšys su antiatomu			

Metalinis vandenilis

Atomui ir antiatomui, tų pačių tipų jungtims, dėsniai yra vienodi.

Protono atomas

Protono atomo ir antiatomo dėsniai yra vienodi. Protonų agregatą gali sudaryti tik 12 atomų grupė: 3 vandenilio blokai arba ličio (Li). Kvadrato yra 2 grupės, išsidėsčiusios įstrižai.

Nr.	Ryšio tipas	E	M	G
1	Tarp atomų			
2	Ryšys su artimuoju neutronu			
3	Ryšys su o-perėjimu	$E_{14} = 0$	$E_{14} = 0$	$E_{14} = 0$
4	Ryšys su atomų grupe išilgai įstrižainės			
5	Ryšys su antiatomu			
6	Antrosios atomų grupės ryšys su neutrinais			

Atomo paviršiuje dėsnis $E_1 = h$.

Atkreipkite dėmesį, kad reakcijos į atomų protonų grupę vyksta dalyvaujant antiatomo protonų grupei (branduolinės bombos sproginimas taip pat veikia antipasaulį).

Susidarius protonų grupei iš atomų, susidaro antiatomų protonų grupė ir atvirkščiai.

Elektronų atomas

Praradus protonų paviršių, susidaro elektronų atomas.

Minimalus atomų skaičius jungtyje yra 4. Ryšys susideda iš 8 atomų, narvelyje antros atomų grupės nėra.

Tokiu atveju reakcijos vyksta dalyvaujant antiatomui.

Nr.	Ryšio tipas	E	M	G
1	Ant atomo paviršiaus	$E_1 = h$	$E_1 = h$	$E_1 = h$
2	Tarp atomų			
3	Ryšys su artimuoju neutronu			

4	Ryšys su- o perėjimu	$E_{14} = 0$	$E_{14} = 0$	$E_{14} = 0$
5	Ryšys su antiatomu			
6	Ryšys su neutrinalais			

Keitimosi reakcijos vyksta su antipasaulio elektroninių atomų grupe (ir atvirkščiai).

Gravitacinis atomas

Po visiško „nusirengimo“ atomas turi **7 gravitacinius paviršius**. **Lašelėje lieka viena 4 atomų grupė (tetraedras)** – gravitacinis vandenilis. Šis vandenilis gali egzistuoti ilgą laiką – laikui bėgant ant jo „uždedama“ tramdomieji marškiniai – *susidaro naujas apvalkalas*.

Gravitacinio antiatomo susidarymo momentu atstumas tarp antiatomų padidėja beveik 3 kartus, jis yra 35 kartus lengvesnis už pilną antiatomą. Gravitaciniame atome atstumas tarp atomų sumažėja beveik iki uždarymo, **paliekant C42 tarpą**. Maksimalus lašelėje sukauptų atomų skaičius – 300. Po suspaudimo vienas mazgas svorį padidina beveik 3,5 karto. **Vienoje kameroje yra 75 mazgai**. Atsižvelgiant į ribojančius gravitacinio atomo matmenis, reikia turėti omenyje, kad gravitaciniai atomo paviršiai yra suspausti, todėl tankis didėja.

Nr.	Ryšio tipas	G
1	Ant atomo paviršiaus	$E_2=2h$
2	Tarp atomų	
3	Ryšys su artimuoju neutronu	
4	Ryšys su antiatomu	
5	Ryšys su neutrinalais	

Tai paaiškina „SvetL“ programų skaičių (ne daugiau kaip 75), kurias galima įdėti ir pritaikyti viename „SvetL“ komplekso generatoriuje, ir jos gali dirbti savarankiškai ir savarankiškai joms sukurtomis kryptimis arba vienas kito papildyme. Šiandien pagal išieškojimo pozicijas jų yra 72. Pirmajame sukurtame Komplekse buvo nustatytos 36, tačiau kuriant naują kompleksą, atsižvelgiant į objektyviai reikalingus pokyčius ir „atsiremiant“ į daugelį tuo metu žinomų faktorių, tarp jų ir aukščiau pateiktus A.Hatybovo skaičiavimus, buvo sukurtos 72 pozicijos, kurios padidino Programos "SvetL" skaičių iki įmanomo.

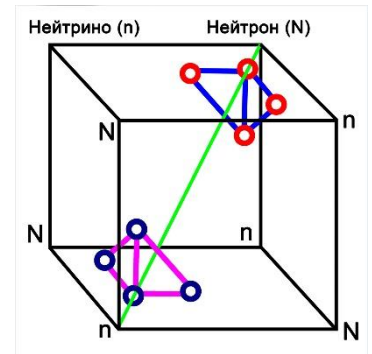
Taigi, nagrinėjamos pagrindinės vandenilio atomų grupės:

- Vandenilis, surinktas iš atomų "kambario" temperatūroje ($3,6^0$ K);

- 2 tipai - teigiamas ir neigiamas;
- Antivandenilis, surinktas iš antiatomų "kambario" temperatūroje ($3,6 \cdot 10^{-10}$ K);
- 2 tipai - teigiamas ir neigiamas;
- Protonų vandenilis - teigiamas ir neigiamas;
- Protonų antivandenilis - teigiamas ir neigiamas;
- Elektronų vandenilis;
- Elektronų antivandenilis;
- Gravitacinis vandenilis;
- Gravitacinis antivandenilis.

Tik pagal surinkimo tipus turime 12 vandenilio rūšių. Pagal vietas paskirstymą laštelėje:

- Vandenilis - 2 variantai;
- Protono vandenilis - 6 variantai;
- Elektrono vandenilis - 2 variantai;
- Gravitacinis vandenilis - 2 variantai.

Iš viso 14 vandenilio vietas paskirstymo variantų (tiek pat antivandenilio). Beje, yra ir 14 erdvės valdymo dėsnų.

Cheminių elementų surinkimo sąlygos

MINIMALIAJĄ STABILIAJĄ ATOMŲ GRUPĘ SUDARO 4 ATOMAI, kiekviena grupė vaizduojama poliškumu kubinėje gardelėje, kurią įrėmina 3 neutronai ir 3 neutrinai.

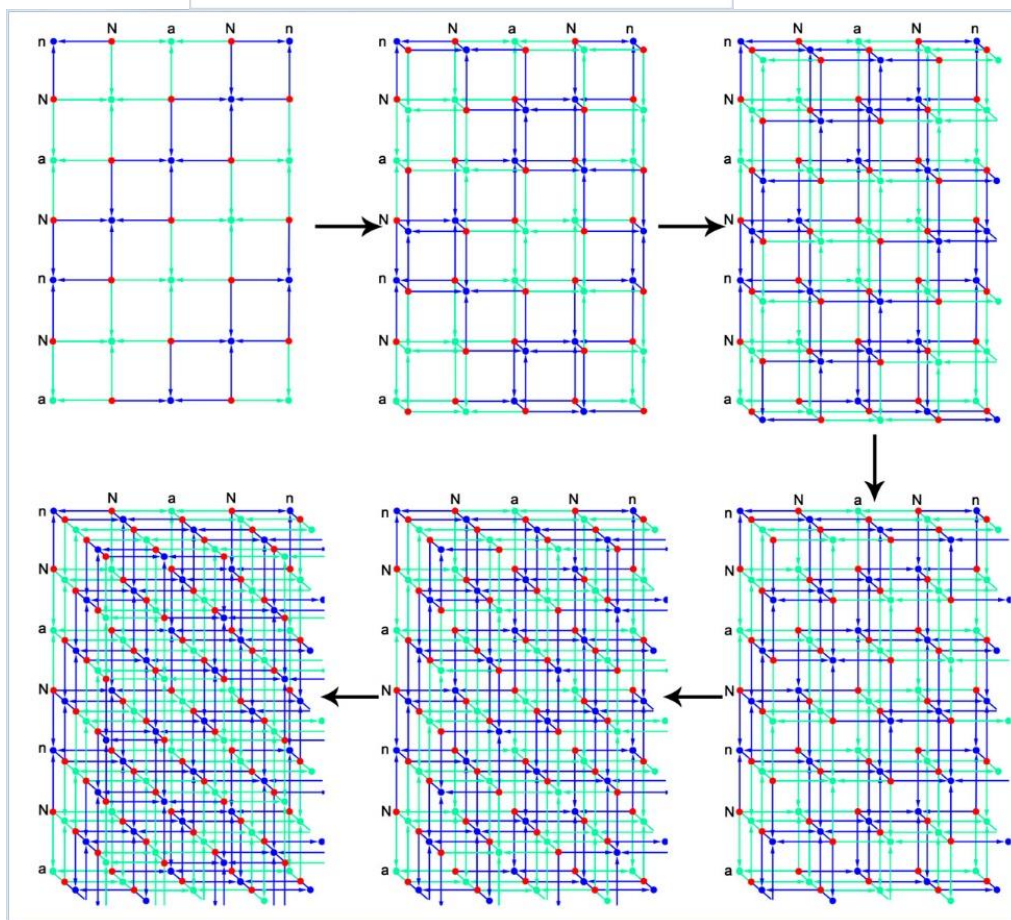
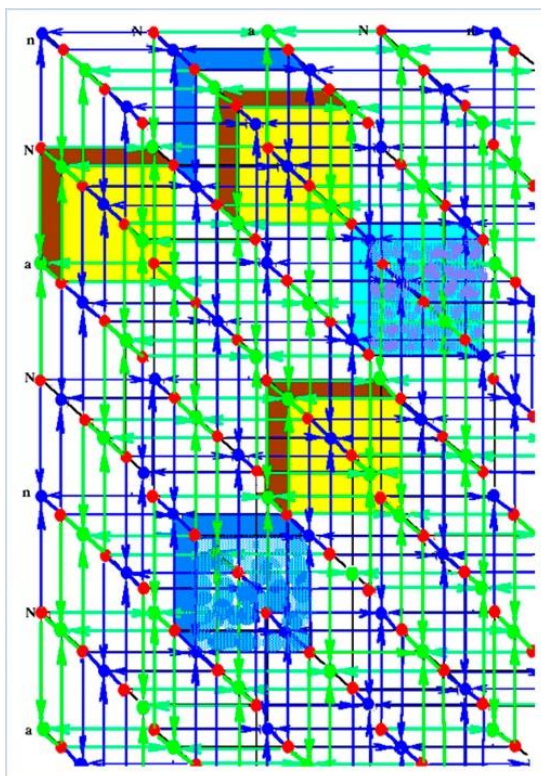
Šių 2 grupių išsidėstymas: pirmoji grupė „prisijungia“ prie neutrono, antroji – prie neutrino išilgai kubo įstrižainės, suformuodama mazgo poliškumą. Panašios grupės susidaro ir „anti-grandinėje“, kurią sudaro 3 neutronai ir 3 antineutriniai. Atomų grupę, esančią greta neutrono, vadinkime neutronų grupe, o atomų grupę, esančią šalia neutrino – neutrinų grupe.

Panašiai antiatome yra neutronų antigrupė ir antineutrino grupė. Erdvinis grupių išdėstymas. Paveiksle **sutartinai** parodyta korio struktūros išdėstymas.

N – neutronai, n – neutriniai, a – antineutriniai.

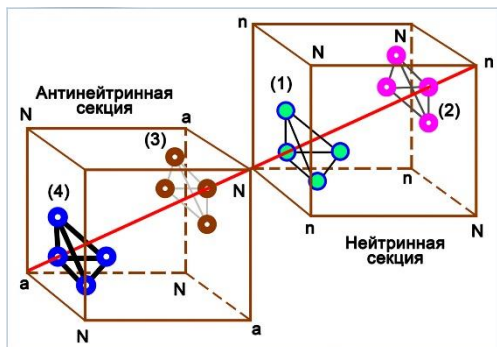
Laštelės yra sujungtos griežtai apibrėžta seka. **Taip pat atliekamas „SvetL“ programų** prijungimas pačiame generatoriuje. Paveikslas gana aiškiai tai atspindi.

A. Hatybovas apibrėžė skaičiavimo sąlygas, naudodamas panašių korio struktūrų kvaternioną (skaičiavimo dalis).

Paveiksle parodytas sąlyginis 4 atomų grupių išdėstymas

Visos 4 grupės sudaromos vienu metu. Grupių ryšys ne tik su tomis atomų grupėmis, kurios yra sekcijoje, bet ir su grupėmis kituose sekcijose. Bet 4 atomų grupių ryšys yra stipriausias, jei jo **NENUTRAUKIA IŠORINĖ ĮTAKA**.

Kiekviena atomų grupė turi **E, G, M poliškumą**. Be to, grupės „laiko“ neutronų, neutrinių, antineutrinių gravitaciniai laukai. Pagal lauko vektorių kryptį kitų įstrižainių, skirtų atomų grupių susidarymui, atkarpoje nėra. Atkreipkite dėmesį, kad atomų grupė (1) ir (2) turi parametą $S=1/4$, $3/4$, o atomų grupei (3) ir (4) $S=3/4$, $1/4$. Atomų sukimosi kampiniai greičiai yra vienodi.

Kampinis atomo sukimosi greitis:

$$U_A = 2,46763 \cdot 10^{16} \text{ rad / s.}$$

Tiesinis neutrino paviršiaus greitis:

$$U^{La} = 2,235 \cdot 10^6 \text{ m/s arba } 2235 \text{ km/s.}$$

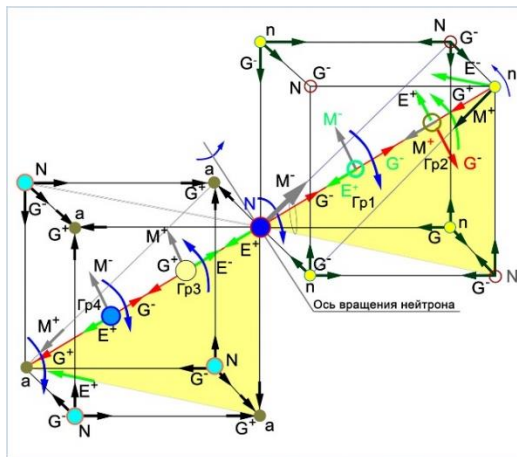
Pjūvio ir antisekcijų vektorinė diagrama, įskaitant **0 perėjimo** erdvę, įdomi tuo, kad pagal ją **galima spręsti ne tik apie įvairių elementų vidinius ryšius, bet ir padaryti tam tikras išvadas apie narystę**.

Atsižvelgdami į pjūvių vektorines diagramas, atkreipkime dėmesį į gravitacinių, magnetinių ir elektrinių laukų gausą, taip pat į tai, kad visuose pjūvių paviršiuose galioja „auksinio pjūvio“ taisyklė:

$$Z = \frac{a}{2} (\sqrt{5} - 1),$$

kur **a** yra kubo paviršiaus dydis.

Skirtingai nuo visų elementų, kurie yra kubo viršūnės, jungties elementas (neutronas) sukasi ne tik aplink savo ašį, bet ir aplink pagrindinę įstrižainę, jungiančią abu kubus. Be to, visa sistema juda išilgai ašies (pagrindinė įstrižainė). Bendras poslinkis **PRIKLAUSO NUO IŠORINIŲ JĖGŲ TAIKYMO**, o tam tikra energija išekvojama kubo viršūnių pasipriešinimui įveikti.

Pagrindinėje kubo įstrižainėje yra:

- Neutrinai;
- Gr2 yra 4 atomų grupė;
- Gr1 yra 4 atomų grupė;
- Neutronai;
- Gr3 yra 4 atomų grupė;
- Gr4 yra 4 atomų grupė;
- Antineutrinai.

Rodyklės nurodo laukų plokštumas ir sukimosi kryptį. Laukų ženklai atitinka atomą. Neutrino ir antineutrino gravitaciniai ženklai atitinka atomą. Magnetinis laukas tarp Gr1 ir jungiamojo neutrino nuskaito, sudarydamas kūgį (K1). Neutrino magnetinis laukas (pagrindinėje įstrižainėje) nuskaito, sudarydamas kūgį (K2). K1 kūgio kampas yra 39,2 laipsnio, K2 kūgio kampas yra 64,7 laipsnio. Gr3 nuskaito magnetinį lauką 45 laipsnių kampu, Gr4 – 84 laipsnių kampu. Antineutrono magnetinis ir elektrinis laukas apibūdina kūgį, kurio kampas yra 22,5 laipsnių. Neutronų magnetinis laukas skenuoja 39,2 laipsnių kampu.

Surišančio neutrono magnetinio lauko skenavimas kampu sutampa su atomų grupės skenavimo lauku (l). Laukai sukasi, o šis sukimasis lemia sukurtos atomų grupės gyvavimo trukmę. Atkreipkite dėmesį, kad visos 4 grupės sukuriamos vienu metu, išskyrus elektroninių ir gravitacinių atomų atveji. Surišančio neutrono sukimasis apytiksliai lygus $U_N = 5,4 \cdot 10^{5,5}$ aps./min., arba $1,708 \times 10^6$ rad/sek., kuris nustato keitimosi procesų tarp atomų ciklą.

Besisukantis laukas nustato tarnavimo laiką. Šis laikas yra:

- atomų grupė (1) – 850 metų;
- atomų grupė (2) – $10^{7,5}$ metų;
- atomų grupė (3) – 175 metai;
- atomų grupė (4) – $10^{7,5}$ metų.

Atomų grupė (1), naudojant formas , sudaro visas biosistemas , kurių didžiausia gyvenimo trukmė yra 850 metų . Šis laikas gali būti sumažintas arba padidintas priklausomai nuo atomų grupės (1) vektorių sukimosi greičio.

Čia pasiekiamo pagrindinį dalyką – atomų grupė (1) yra biosistemos „masė“, o atomų grupė (3) yra biosistemos (Esmė) „veidrodis“.

Kai pasikeičia ryšys tarp (1) ir (3) grupių, sistema suyra (miršta), o atomų grupė (3) gali prisijungti prie bet kurios kitos atomų grupės (1). **Atomų grupė (1) sudaro gyvą organizmo ląstelę, o atomų grupė (3) sudaro jos esmę.** Atomų grupė (2) sudaro „negyvą“ kūno struktūrą (pavyzdžiui, skeletą, kuriame yra Ca, arba metalų ir junginių atomai, kurie prisotina kūną ir yra medžiagų apykaitos procesų katalizatoriai. Konstruojant (1) ir (2) atomų grupes, naudojama neigiama simetrija, kurios ypatybės aprašytos A. Hatybovo darbuose. Konstruojant (3) ir (4) atomų grupes, naudojama toje pačioje vietoje aprašyta teigiama simetrija. Šiandienai – informacija uždaryta.

Grupės (1), (3), (2) nesusijusios su (4) grupe – skirtingi gravitacijos vektoriai. Atsižvelgdami į grupę (4), pažymime, kad ši grupė „veidrodyje“ atlieka tas pačias funkcijas kaip ir grupė (2). Kalbant apie „veidrodi“, **grupė (3) yra biomasė, o grupė (1) yra jos esmė.**

Atkreipkite dėmesį į „veidrodžio“ simetrijos buvimą:

- atomų grupė (1) ir (3) turi tą patį atomų skaičių;
- atomų grupė (2) ir (4) turi tą patį atomų skaičių;
- atomų skaičius grupėse (1) ir (2), taip pat grupėse (3) ir (4) skaičius gali būti skirtingas.

Pasikeitus laukų struktūrai galime stebėti „iščias“ (N. Levašovo tai vadina astralinėmis parazitinėmis būtybėmis, tarp jų ir žmonių), bendrauti su jomis, „matyti“ NSO ir kt. „Avinėliai“ gyvena savo gyvenimą, o mūsų biosistema jiems *gali būti tik „maitinimą energija“*. **LAUKO STRUKTŪROS PAŽEIDIMAS SUNAIKINA NE TIK MŪSŲ BIOSISTEMĄ TURINČĄ LAŠTELĘ**, bet ir „barabaškos“ „anti-laštelę“.

Yra keletas lašelių pasiskirstymo ypatumų: trumpųjų bangų mainų mechanizmo nutraukimo sąlygomis, kai stiprūs trumpųjų bangų signalai yra „nutildomi“, **lašelių sistema gali pertvarkyti savo struktūrą, pavyzdžiui, išsitiesti į liniją ir „pasiekti“ Saturną**, pakeliui užfiksuojuojant informacinę sritį. Kadangi nuolat judame erdvėje (netenkame energijos, o iš tikrųjų – **prarandame dalį elektrinių, magnetinių ar gravitacinių laukų**), mūsų pėdsakai yra ten, kur jau buvome arba perskaitėme informaciją apie judėjimą ir perspektyvas pamatyti, ko dar nepasiekėme. Efektai, susiję su konstrukcijų judėjimo erdvėje ypatumais ir informacijos „rinkimo“ metodais išsamiai aprašomi A.Hatybovo „Pirties veiklos instrukcijose“ 6 tome.

Apsvarstykite pavyzdį. Būtina „skristi“ į Urano planetą. Įlipame į raketą **Saturn-5** ir kylame, bet pakeliui „brandome“ per *neutronų, neutrinių ir antineutrinių* džiungles, kurios, turėdamos (vakuume) tik gravitacinį lauką, „traukia“ elektrinius ir magnetinius laukus iš mūsų pakeliui į Uraną, formuodami struktūras, pavyzdžiui, vandenilį. **Kol pateksime į Uraną, iš mūsų liks tik vienas gravitacinis laukas**, ir apie joki sugrįžimą negali būti nė kalbos. Todėl, darant prielaidą, akivaizdu, kad norint skristi kur nors, reikia su *savimi pasiimti magnetinio lauko generatorių*.

Atkreipkite dėmesį, kad nesant magnetinio lauko (1) grupėje ir dėl to (3) grupėje, **gauname grynai natūralias formacijas** – cheminius elementus. Reikia atsižvelgti į tai, kad nėra vienpusio pasaulio, kai „mūsų“ erdvėje sukuriamas cheminis elementas, kažkas vyksta „Veidrodyje“.

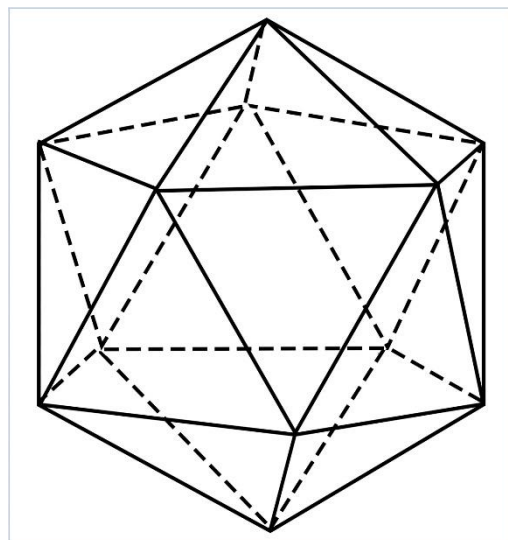
5.7. Muzikinis išsilavinimas orkestro valdymui

Siekdama neatsilikti nuo vystymosi, atominė struktūra nuo gimimo gavo muzikinį išsilavinimą. Muzikiniame pasaulyje garsams išgauti naudojami įvairūs instrumentai – nuo pjūkle iki vargonų, o visi jie yra visiškai materialios išvaizdos ir negali išnykti skambant melodijai. Materialinė įrankio išvaizdą suteikia stabilių elementų buvimas, šie elementai pateikiami periodinėje Mendeliejevo lentelėje. Bendresnėje cheminių elementų lentelėje (Flerovo lentelė) yra cheminių elementų, turinčių alfa, beta skilimo, taip pat savavališko skilimo, lydimo gamos spinduliuotės, savybes. Šios papildomos eilutės veikimo laikas yra trumpas ir mokslui nėra įdomus (kol įvesi į rinką, elementas išnyks). Kad atominė struktūra nepabėgtų, ji yra įdėdama į narvą (kauliukai), ir ši laštelė turi 8 mazgus. Kiekvienas mazgas turi savo nustatymą. Priimtas standartinis kubo nustatymas – **DO RE MI FA SOL LA SI NA**, kuris atitinka mantisas – .125, .250, .375, .450, .625, **.750**, .875, .975. Ši standartinė serija pasiekama skaidant oktavą, o šios serijos atžvilgiu sukurtas visų Žemės biostruktūrų klausos aparatas (Marse jis gali būti kitoks). Kad atominė struktūra nepakenktų sau miego metu, ji papildomai uždaroma į oktaedrą, kuriame visi mazgai turi tik vieną natą ant **.750 mantisos**, pagal kurią sureguliuojama ir atominė struktūra po pabudimo, ir visi išoriniai įrenginiai garso atkūrimui.

Išorinis atominės struktūros kontūras yra **ikosaedras (12 mazgų)**. Kad nekiltų sunkumų rašant muzikos kūrinius, buvo nuspręsta palikti pagrindą (**pašalinus natą NA**), pridėdant pustonius .

Gavome seriją: DO v1 RE v2 MI FA v3 SOL v4 **LA** v5 SI, o reguliavimas atliekamas pagal išorinį kontūrą.

Jei atominė struktūra nuspręs sureguliuoti save pati, tada lauke išgirsime kakofoniją. Visos 44 atominės struktūros sureguliuotos pagal kubo gardelę, visi dažniai sulygiuoti ir sinchronizuoti su kubo mazgų dažniais. Kadangi kubas turi ryšį su atmosferos gardelėmis, ši jungtis *naudojama laidumui. Idealias atominės struktūros* (visi ryšiai yra visiškai užpildyti) *Žemėje nėra*. Ši struktūra yra tik vakuume (Kosmose), jei nėra tokių grotelių kaip ryšio vamzdžiai. Nuplėšę žiedlapį nuo idealios struktūros (pagal principą „myli-nemyli“), **GAUNAME VISA CHEMINIŲ ELEMENTŲ ĮVAIROVĘ**. Visi cheminiai elementai (atominės struktūros) pagal muzikinį išsilavinimą **skirstomi į 12 grupių**.

1. „Ikimokyklinis“ - visų rūšių dujos.
2. „Jaunesnių klasės“ - vanduo.
3. „Vidurinės klasės“ - sunkieji skysčiai, mišiniai.
4. „Senjorų klasės“ - pirmų trijų grupių palydėjimas.
5. „Absolventų klasė A“ - materialinės struktūros, kurių gyvavimo laikas yra iki 1 mikrosekundės.
6. „Absolventų klasė B“ - materialinės struktūros, kurių gyvavimo laikas yra iki 1000 mikrosekundžių.
7. „Absolventų klasė C“ - materialinės struktūros, kurių gyvavimo laikas iki 1 dienos.
8. „Absolventų klasė G“ - materialinės struktūros, kurių gyvavimo laikas iki 124 metų.
9. „Podiplominės studijos“ - materialinės struktūros, kurių gyvavimo laikas yra iki 5000 metų.
10. „Kandidatai“ - tai materialinės struktūros, kurių gyvavimo laikas viršija 1 milijoną metų.
11. „Daktarai“ - (doka (**Toros** vertėjas)) neineracinė masė (visų grupių valdymas).
12. „Akademikai“ - neineracinė masė - dirigentas.

Visa struktūra - visuma. **Taigi, norint sukurti medžiagų apykaitos procesus, be kurių neįmanoma gyvybė**, reikalingos materialinės struktūros, kurių gyvavimo laikas yra iki 1 mikrosekundės.

Visos Kosmoso struktūros turi neineracinę masę. Materialių įtaisų nebuvimas apibrėžia ją kaip „tamsiąją“ masę, o neineracinės masės savybių nežinojimas sukuria „juodosios skylės“ sampratą.

Visų struktūrų tarpusavio ryšį nustato „dirigentas“, o muzikos kūrinys formuojamas iš neineracinės aukštų oktavų masės, naudojant **8x8 ir 12x12 komandų muzikines lenteles. Vaizdai perduodami pagal 24x24 lentelę (2 pilnos oktavos)**. Kiekviena atominė struktūra turi savo natų rinkinį (avinėlis taip pat gali kalbėti), visos natos pateiktos A. Hatybovo sukurtoje „Maksimo cheminių elementų muzikinė lentelė“.

Kaip valdomas orkestras? Programos valdymo sistema **sukuria** atitinkamų oktavų krūvių potencialų pokytį, perkeldama atominės struktūros natų eilutę (ribos: apatinė 11%, viršutinė 122%). Dirigentas į tai atsižvelgia ir pakeičia atlikimo seką nepažeisdamas nustatymo.

Daugelyje vietų Žemėje buvo užfiksuoti garsai, sklindantys iš vandenyno gelmių. Šie objektai, naudodami tuos pačius nustatymus, per gardelę perdavė tekstus. Kiekviena teksto raidė atitiko natą, **nuo 2007 m. natos verčiamos į rusų kalbą (4 oktavos)**.

Valdymas – tik programinė įranga. Jei pats pakeisite cheminio elemento savybes, galite išgirsti **pasipiktinusių** šio elemento šūksnius, tačiau niekada nebus garsų, kurie išeina už lentelės ribų. *Vanduo (tritis) yra ypač kalbus*. Visi atominių struktūrų atliekami garsai yra prieinami išoriniam atkūrimui, nes turime bendrą tinklėlį ir bendrą atpažinimo lentelę .

Žmogus turi viską, ko reikia, kad galėtų klausytis atominių struktūrų muzikos – stuburą, Smegenis. Tai, kas nėra aiškiai girdima, gali būti klausoma kitomis struktūromis (*ausys prisirišusios klausytis naujienų*).

5.8. Apie judėjimą laike ir erdvėje be degalų sąnaudų ir finansų

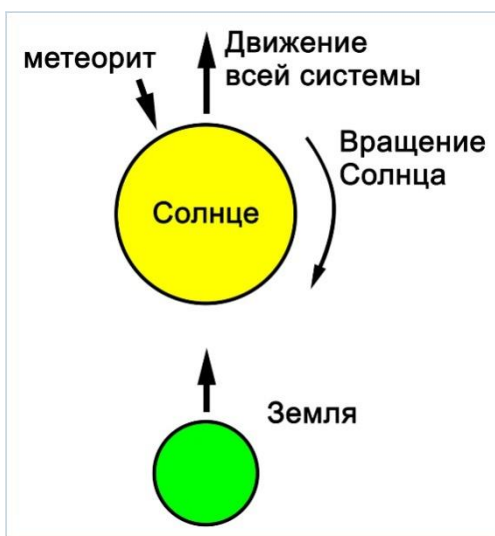
Apie fantomus žinoma viskas. Tai visokie vaiduokliai ir „būgnai“. Kažkaip netikėtai atsiranda, vaikšto patys (dažniausiai pilyse), reklamuoja įvairius stebuklus, netgi turi galimybę kalbėti. Be to, yra mirazų, kuriuose pasirodo išnykę miestai, laivai, suvaidinamos net senovės gyvenimo scenos. Kai kuriais atvejais šie mirazai išsipildo. Yra žinomi vadinamojo „pasireiškimo“ atvejai, kai mūsų laikais **staiga atsiranda** kažkada išnykę objektai ar biostruktūros, o dingusiųjų amžius išlieka toks pat, kai buvo pradingimo metu. Dingsta laivai, lėktuvai ir ištisos gyvenvietės, ir tai yra net mūsų laikais. Manoma, kad Žemėje yra keli centrai, kuriuose įvyksta dingimas. Tai yra *Bermudų trikampis ir Kinijos jūra*. Tačiau reikia pažymėti, kad dingimas gali įvykti bet kurioje pasaulio vietoje.

Pavyzdžiai

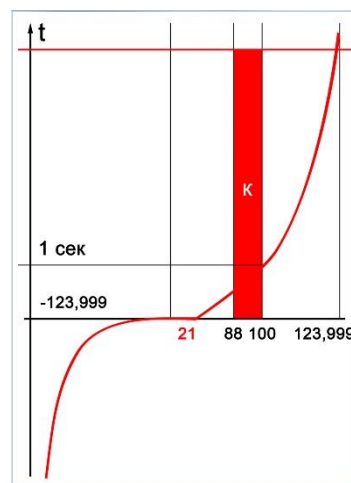
1. 1914 metais Atlanto vandenyne buvo rasta kapsulė su „atlasu“ ir žinute.
2. Altajuje mergina paėmė akmenį ir jį suskaldė. Ten buvo driežas, mokslui nežinomas. Driežas pabėgo.
3. Neseniai Šiaurės jūroje buvo rasta „Titaniko“ keleivė, jos amžius liko toks pat. Gulėjo ant ledyno.
4. „Skraidantys ir plaukiojantys“ žmonės – pastebėti labai daug kartų net senovės Romoje. Tolimuosiuose Rytuose jie geriausiai žinomi.
5. Kasykloje iš 10 kalnakasių pamainos – pasiklydo vienas. Pasibaigus pamainai pasirodė senovinio senolio pavidalu (su dingusio kalnakasio pažymėjimu). Kalbėjo nesuprantama kalba, jo piešiniai buvo panašūs į mokslui jau žinomus piešinius ir skulptūras iš įvairių Žemės vietų.
6. 70 km į šiaurės rytus nuo Sočio, palei greitkelį – statinys (dolmenas) su skylė – kaip vieta, kur gaunamas kažkoks apsivalymas ir švieži informacija.
7. Atsiranda „skraidančių olandų“, kurie dingo prieš šimtus metų.
8. 1995 m. gruodį dingo lėktuvas, skridęs iš Petropavlovsko-Kamčickio į Chabarovską. Netikėtai jis buvo rastas ant kalvos, pro kurią šimtus kartų skrido paieškos komandos. Tačiau rasta tik pusė orlaivio. Dingo galine dalis. Dokumentai, drabužiai buvo nepažeisti, tačiau žmogaus palaikų buvimo požymių nerasta.
9. Sarkofagai su faraonų mumijomis.
10. Žmonių laidotuvės (**karstas – chronokapsulė**). Žydai turėtų būti laidojami tik tokiu būdu. Šia proga oficialus mokslas mano, kad **Chronokapsulė** yra *sarkofagas, skirtas keliauti laiku*. Po atidarymo jis neveikia. Taigi, Stalino vadovaujamai vyriausybei apžiūrėjus chronokapsulę, Stalinui pasidare bloga, o autorius buvo nušautas. Susiejimas su 44 DNR kodonais, kurių reikšmė dar neiššifruota (žinomi tik 64 kodonai, 20 aminorūgštis), tikrai „neveikia“. Klausimas tiriamas (naudojamas raštas, Boro atomas, periodinė lentelė ir pan. – šių standartų dariniai). **REZULTATO DAR NĖRA, TODĖL BAŽNYČIA GALI BŪTI DAR RAMI**. Yra daug teorijų, tačiau jos visos turi tą patį pagrindą (žr. standartus).

Tačiau yra ir kita nuomonė, pagrįsta tuo, ką aptarėme aukščiau. Laikas Saulės sistemoje sukuria Saulę, kur išorinis atomo sluoksnius „nurengiamas“ iki 127 oktavų (maždaug 63 000 000 K temperatūroje). Laiko taktas 127 oktavoje vadinamas sekunde. Lyginant su 1 sekundės ciklu, sinchronizuojami visi medžiagų apykaitos procesai, visų Žemės valdymo sistemų veikimas, automatinės valdymo sistemos, visos ryšių sistemos tiek Žemėje, tiek išorėje (su planetiniais palydovais). 128 oktava yra krūvis, o įkrovos potencialas visada yra 100% (riboje nuo 0 iki 124), oktava 63 yra magnetinis impulsas arba gravitacinis potencialas, visada turėtų būti 100% (riboje nuo -123,999 iki 123,999).

Pažeidimai laiko sistemoje (jau mūsų supratimu)

Žemė aplink Saulę juda spirale, visa Saulės sistema juda 26,3 km/s greičiu, o bet koks meteoritas, patekęs į Saulę, sudaro protonų terpę, kuri Žemėje (pasisukus Saulei) suvokiama kaip juoda dėmė, tai yra plotas, kuriame temperatūra kelis kartus sumažėja. Bet kuri tokia dėmė pakeičia bendrą 128-osios oktavos potencialą, o įprasto takto egzistavimo sąlygos pažeidžiamos visoje Saulės sistemoje, tuo tarpu atsiranda komunikacijos iškraipymai,

medžiagų apykaitos sutrikimai ir kiti netikėtumai. **Atominis blokas, „nurengtas“ iki 128 oktavų, yra plazma.** Bet kokios medžiagos struktūros įvedimas „apgaučia“ plazmos atkarpą su dodekaedrine struktūra, tai yra, **židinio plazmos materializacija** atliekama smarkiai sumažėjus temperatūrai. Dėl matymo skirtumo susidaro spalva, kuri praeina per daugybę grotelių ir visada suvokiama kaip juoda. Žinoma, mokslas šias dėmes sieja su vidinėmis Saulės problemomis tik dėl helio ir vandenilio reakcijų. Meteoritas gali nukristi bet kur, tik ne Mėnulyje (per visą jo egzistavimo laiką meteoritas ten nebuvo kritęs). Meteoritai galėtų tiesiog pralaužti Mėnulio paviršių ir civilizuotos žmonijos vystymasis būtų sustabdytas. Be to, **visi moterų ciklai priklauso nuo Mėnulio, taip pat daugelio medžiagų apykaitos procesų Žemėje.** Apie tai kalbėjome ankstesniuose skyriuose. Tačiau visa tai yra nedideli iškraipymai, šveicariškas laikrodis atsiliks daugiausiai 2-3 valandom per dieną, tačiau pats laikas išliks.

Paveikslėlyje parodyta K zona - laiko takto svyravimai (min=88%), priklausomai nuo išorinių sąlygų (ypač meteoritų).

Prisiminkite:

- Žemėje turi 8 640 000 padangas (meridianai 1000-2100 m gylyje);
- Žemėje yra geopatogeninių zonų (yra apytikslis žemėlapis);
- Žemėje yra Curie, Hartman, Rentgen mazgai, kaip jungtis tarp padangų ir atmosferos gardelės.

Žemės kodas = 512 (tai yra Žemės atominės sandaros oktava).

Kad *veiktų 127-oji oktava*, minimali 128-osios oktavos potencialo vertė turi būti 21%. Jei ši vertė mažesnė, tada magnetinio impulso nebus, ciklas išnyksta. Teoriškai laikas eis priešinga kryptimi, bet fiziškai tai neįvyks, iki -123.999 turime tiesę, kurioje saugomi bet kokios senovės duomenys (ir struktūros). 512 oktavų plazmai išleisti visose įmanomose vietose įrengiamos objektų (NSO) valdomos piramidės. Tačiau piramidės negali būti dedamos visuose išstūmimo taškuose, o tai *sukelia įvairius efektus – anihiliaciją, superpoziciją, 128 oktavų krūvio normalizavimą*. Jei krūvio vektoriai priešingi, krenta 128 oktavų potencialas (gal ir iki 0).

Gauname negyvąją zoną, į kurią PATEKUS BIOSTRUKTŪRA GALI EGZISTUOTI TIEK, KIEK NORI. Įdomiausia tai, kad mūsų tolimi protėviai galėjo tai įgyvendinti lokaliai (miegantis karys), kaip informacijos perdavimo įrankį panaudodami ir biostruktūrą (Žmogus), ir atskiras smegenis (esybę). Leiskite jums priminti apie „Miegantį karį – Jaromirą“, apie kurį išsamiai rašiau ankstesnėse knygos, ir apie 33 640 000 „paslėptų“ Žmogaus proto esencijų (Smegenų) Žemėje, po to, kai jas užėmė Ebrai, kurios šiandien jau išvežtos ir „panaudotos“.

Jei *krūvio vektoriai yra vienodi*, laiko žymė mažėja, o pasiekus 123.999 – *viena realaus laiko sekundė virsta šimtais metų (momentinis senėjimas, tadžikiška versija, kai 3 metų vaikas atrodė kaip suglebęs senis)*. Normalizavimo metu nulio nustatymas vyksta vienu metu, o Smegenys gauna informaciją apie visus ankstesnius įvykius.

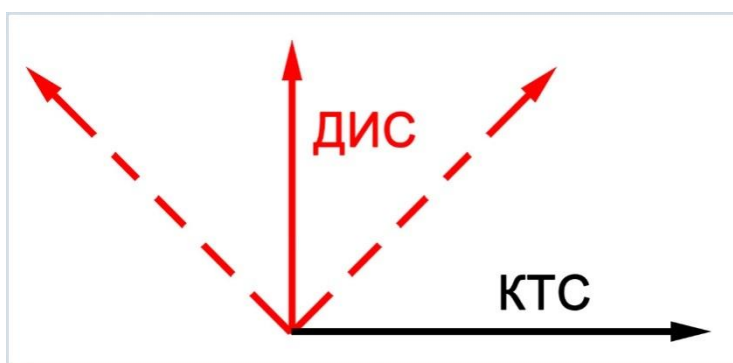
Kodėl ir kaip šie procesai vyksta? Kaip minėta, Žemė turi nuo 8 iki 512 oktavų ir bet kuri iš jų gali būti gravitacinė. Tačiau visos konstrukcijos yra pagrįstos dodekaedro-ikosaedro struktūra, tetraedras ir kubas naudojami *tik struktūrai valdyti*. Laiko taktą nustato struktūra, kuri užtikrina maksimalią darbo oktavą. *Šiandien ji yra 96 oktavos*. Beje, tai irgi plazma. Konfliktinė situacija kilo dėl to, kad Saulės sukurtas ritmas yra pastatytas ant *kubinės-tetraedrinės struktūros, savo prasme nesuderinamos* su pagrindine Kosmoso struktūra. Pagal veiksmų lygį 96 oktavos yra mažesnės nei 128, todėl bet koks oktavų skaičiaus pokytis 8-96 riboje paveikia daugybę oktavų 16-128 ir keičia ne tik bendravimą, bet ir visus medžiagų apykaitos procesus. Nuo 2009-03-12 visi ciklai Saulės sistemoje *priklauso nuo 96 oktavos*. Tuo galima paaiškinti (nesigilinant į proceso fizikos esmę) visus vadinamuosius „kataklizmus“, kurie šiandien vyksta tiek keičiantis orams, tiek keičiantis kažkam gamtoje. Apie pokyčius smegenyse – atskira tema. Dabar panagrinėkime įvairius nesuderinamų ciklų sąveikos variantus ir jų egzistavimo ypatybes.

Kad būtų lengviau suprasti, pateikiame tam tikrą žymėjimą. Atominis blokas turi sąlygines struktūras (kitas struktūras čia galima praleisti): *dodekaedrinė-ikosaedrinė struktūra* – DIS; *kubinė-tetraedrinė struktūra* – KTS. Ties 128 oktava vektoriai (magnetinio impulso judėjimas) yra nukreipti vienas į kitą. Yra 3 sunaikinimo galimybės:

- vektorių potencialai yra vienodi. Įvyksta sproginimas ir magnetiniai impulsai išnyksta. Sprogimo atveju sunaikinama visa „eglutė“ konstrukcija;
- vektorių potencialas KTS > vektorių potencialas DIS, bet suma < 21%. Taktas dingsta be anihiliacijos, „eglutė“ dingsta be pėdsakų, tai yra, valdymas rodo, kad viskas gerai;
- vektorių potencialas KTS < vektorių potencialas DIS. Visa sistema yra išsaugota ir patenka į 96-osios oktavos valdymą.

Takto superpozicija 128. Esant 128 oktavai, vektoriai (magnetinio impulso judėjimas) nukreipiami viena kryptimi. Yra 6 variantai:

- **suma < 123,999 GP** (gravitacinis potencialas). Sumažėja laiko taktas, o pasiekus viršutinę ribą 1 sek virsta 12 sek arba visi medžiagų apykaitos procesai paspartėja 12 kartų, paspartėja senėjimas ;
- **suma ≥ 123.999 GP** , pilnas takto ir eglutės sunaikinimas;
- **suma = 100% GP** , bet KTS potencialas > DIS potencialas, KTS ≥ 51%. **Dingsta visa informacija** apie KTS struktūrą;
- **suma = 100% GP**, bet KTS potencialas < DIS potencialas, DIS ≥ 51%. **Dingsta visa informacija** apie KTS struktūrą ir atkuriamą informaciją apie DIS;
- **suma = 88% GP** bet KTS potencialas > DIS potencialas, KTS ≥ 44,1%. **Duodamas „prisotinimo“ signalas** , o KTS potencialas sumažėja, nes „prisotinimas“ vyksta per DIS;
- **suma = 88% GP** , bet KTS potencialas < DIS potencialas, DIS ≥ 44,1%. **Sklandus perėjimas** prie DIS.

Takto 128 normalizavimas. Normalizavimo metu gali būti visi ir anihiliacijos, ir superpozicijos variantai. Keičiant takta, pirmenybė teikiama normalizavimui, o pagrindinis tikslas nėra sunaikinti grotelę. Normalizavimo metu gali būti pateikta bet kokia potencialo prisotinimo vertė, o pagrindinė sąlyga yra tai, kad nėra valdymo signalo. Taigi

sklandus pakeitimas perkelia visą Žemės tinklą į 96-osios oktavos takta, atkuriant visą atmintį ir sunaikinant visą negatyvą, įskaitant visų tipų sąvartynus.

Prisiminkime kai kuriuos pagrindus – noosferos tinklo struktūrą.

Noosfera – nuo $h = -2200$ m iki 12400 m.

Visų valdymo sistemų valdymo diapazonas yra nuo 12 iki 512 oktavų (512 oktavų vertė = 134078079299425970995740249982058461274793658205923933365820592393365820592393377423074067123933 774230764638 874 2981669034276 90031858186486050853753882811946569946433649006084096).

Valdymo sistema **VEIKIA NE SU OKTAVOMIS, O SU JŲ IŠVESTINĖMIS IŠVESTINĖMIS**, sukurtomis gretimų pirminių skaičių pagrindu.

Pavyzdys. 4 oktava = 16. Artimiausias pirminis skaičius = 17, gretimas pirminis skaičius = 19. $A = (17+19) = 36$, $36 = 2 \times 2 \times 3 \times 3$.

Noosferos sandaros pagrindas yra penta, todėl skaidyme turėtų būti 5. Skaičius 2 neturi būti mažesnis už oktavos reikšmę. *Tai yra kvarco pagrindas*, pagal kurį apskaičiuojamos piramidės. Išplėtime turi būti tik 2 ir 5, bet neturi būti 3, likusi išplėtimo dalis turi būti pirminis skaičius, turintis ir gretimą skaičių. Atlikę tas pačias operacijas, gauname antrinį piramidės kontūrą. Taip susidaro mantisa arba tam tikras dažnis, veikiantis viršutinės sekimo struktūroje (kiekvienas bet kurios mantisos veikimo dažnis turi turėti 33 sekimo dažnius). Beje, pirmąjį *noosferos sandaros aprašymą pateikė Puškinas (trys kortos su ponija, 33 herojai ir kt.)*. Šiuo būdu, *piramidės yra kvarciniai generatoriai, kurie sukuria griežtai apibrėžtus dažnius*. Tikiuosi, dabar aišku, kodėl naujajame „SvetL“ komplekse ir „SvetL-Flora“ kompleksuose, taip pat paskutiniuose „SvetL“

kompleksuose –naudojama platforma iš kvarco ir silicio (dirbtinai išauginta pagal specialią programą; randamas natūralus silicio dioksidas daugiausia kvarco pavidalu). Yra žinomos piramidės su fiksuota ir plaukiojančia geometrija. Mėnulyje buvo aptiktos pirmosios plūduriuojančios geometrijos piramidės. Žemėje tik **4 kompleksai turi plaukiojančios geometrijos piramides**. Jų pagrindinė paskirtis yra panaši į automobilių vagių „skaitytuvą“ –**susiejant naują dažnių struktūrą su esamomis. Kvarcizacija pagrindo atžvilgiu yra 2, jungtis su penta 5**. Kadangi grotelių struktūroje yra kubelių, tai jų priežiūrai naudojamas 3, bet nėra kvarcizavimo 3, todėl dažniai kubams yra standžiai susieti į piramides, o bet kokių avarių atveju ant 3 pastatyta mantisa išnyksta. Mantisų pagrindu sukurtų konstrukcijų surišimas su 3 atliekamas tik palei išorinį atominio bloko kontūrą. Ir tai svarbu „diegiant“ „SvetL“ programas į kompleksus (generatorius), taip pat norint suprasti tuos, kurie „sėkmingai“ atlieka savo eksperimentus „SvetL-Flora“ kompleksų ir „SvetL“ kompleksų sąveikoje.

5.9. Taisyklės fantomui

Taigi, pirmoji fantomo ⁶ taisyklė.

Ne vienoje iš biostruktūros mantisų skilimo metu neturėtų būti 3. Tačiau visi genotipai, sukurti po 0 metų, Smegenų mantisos skaidyme turi lygiai 3, nes pagrindinis valdymo elementas yra kubas (skilimo metu – Dovydo žvaigždė). Tai 4xx genotipai, iš kurių 421 yra Mažosios Azijos atstovai. Šios biostruktūros nėra saugomos, o **reinkarnacija buvo pašalinta nuo 2000 m**.

Noosferos pagrindas. Noosferos materialinė bazė – oktavos viršutinė riba, seniesiems kompleksams – oktava 64=18446744073709551616.

Kodėl svečiai naudojami šia oktava? Pirma, 8x8 kvadratas – šachmatai, kur riterio apėjimo problemos sprendimų skaičius yra proporcingas visatos amžiui (jie mano, kad įvyko Didysis sprogingimas). Antra, 8x8x8 kube galima sukonstruoti iki 36 mantisų 24–52 oktavoms. Kadangi iki 2008 Velykų bazė – materialinė bazė – yra 64 oktava, tai visos talpos buvo panaudotos šios bazės konstrukcijoms prižiūrėti. Tai yra 15–63 oktavų diapazonas (gravitacinės oktavos – GP).

Tačiau Žemė ir planetos buvo sukurtos gerokai prieš atvykstant svečiams, o bazė buvo 512 oktava (pagal galimybes galima palyginti su 128). Tačiau viskas, kas buvo virš 128 oktavų, buvo perkelta į statinę būseną be galimybės pataisyti.

Tai paskatino RIMTUS NEIGIAMUS REIŠKINIUS IR PROCESUS, kurie kaupiasi daugiau nei 18 500 metų. Tai yra Žemės masės kaupimasis, gravitacinių dažnių potencialų augimas artimoje žemės erdvėje, ryšio vamzdžių su planetų palydovais gedimai, gravitacinių dažnių pokyčiai, siekiant fiksuoti Žemės vandens balansą, noosferos struktūros pokyčiai biostruktūrų buveinėje ir pan. Kadangi keičiasi noosfera, tam tikru būdu turi keistis ir biostruktūros, bet taip neįvyksta (svečių piramidės fiksuotos parametro, kuris netaikomas kvarcizacijai, atžvilgiu). Iš čia atsiranda visokios ligos – maras, gripas, meningitas, karščiavimas ir pan.

Aš tai sakau, kad suprastumet, kas vyksta šiandien tiems, kurie nori „gero gyvenimo“ iš karto čia ir dabar. Pabandykite įvertinti transformacijų (pakeitimų) mastą, kurį reikia atlikti per trumpiausią įmanomą laiką. Ar Žmogaus Smegenys gali tai padaryti be tinkamo „stūmimo“ iš išorės (kad ir kokiam genotipui jos priklausytų šiandien)? Paprastas Žmogus, jei galima bendrai įvesti tokią terminiją žmonių atžvilgiu, perskaitęs tokią informaciją kažkodėl pradeda galvoti, kad yra protingesnis už paprastą Žmogų, o jei jis turi „SvetL“ kompleksą ... Tai bėda ir problema vienu metu. Dar kartą pabrėžiu, kad tik Pažinimo siekimas šiandien leidžia orientuotis (teisingai suprasti), kas vyksta. Didžioji dalis oktavų (daugiau nei 99%), kurios buvo panaudotos kuriant Žemę, iki 2008 metų Velykų nedalyvavo, o krizė (žlugimas) prasidėjo iškart po Velykų.

Antroji fantomo taisyklė. Išsaugomos tik tos biostruktūros, kurių dažniai yra *ne mažesni kaip 224 oktavos*. Visos biostruktūros, sukurtos po 0 metų („auksinis milijardas“), yra pagrįstos **maksimaliu 128 oktavų dažniu**.

Gravitacijos dažniai (trumpai)

Gravitonų nėra. *Gravitacija yra elektros krūvio savybė, o ne tai, ką* apie gravitaciją rašo kai kurie pažangūs N. Levašovo „studentai“, remdamiesi ne savo, o jo (Levašovo) žiniomis šiuo klausimu. Bet reikia mokėti skaityti, ypač tai, kas **neparašyta ant tvorų**.

Apskritai, užtaisas turi centrinę dalį ir marškinius (kontūrą). Krūvis juda *tarp ikosaedro mazgų*, turėdamas žvilgsnio kampą ir potencialą. Ikozaedro struktūroje marškiniai nereikalingi, konstrukcijos vektorius nukreiptas į krūvio centrą, o patį krūvį veikia išorinės jėgos. Siekiant užtikrinti stabilią įkrovimo būseną, kiekvienas ikosaedras yra „irėmintas“ dviem dodekaedrais.

Dodekaedrai yra stabilizuojančios struktūros. Negali egzistuoti vienas krūvis. Pastaba: išorinio dodekaedro ir įrašytojo ikosaedro briaunos yra lygios, o vidinio dodekaedro kraštas yra mažesnis aukso pjūvio kvadratu (t.y 0,382 išorinio dodekaedro briaunų). *Kraščių skirtumo efektas sukuria gravitacijos pagrindus*. Čia noriu pažymėti, kad jei vienas iš „SvetL“ Programų Vartotojų gali mintyse susikurti šią struktūrą savo galvoje, užsimerkęs arba ne, jis gali manyti, kad **jau pateko į persirengimo kambarį**. Dodekaedro kraštai turi krūvio fantomą, tai yra tą patį krūvį, bet skirtingą kvarcizaciją (po 2). Šis fantomas turi atvirkštinį ženklą ir yra *išklotas marškiniais, kad fantomas neišsisklaidytų*. Mes aprašėme statinę būseną. Taip pat yra dinaminė įkrovimo būseną – tai galima pamatyti A. Hatybovo monografijoje skyriuje „**Įkrovimo dinamika**“.

Turime lentelę:

Nr.		Kraščių skaičius	Mazgų skaičius	Įkrovimo potencialas	Slydimo kampas	Takto poslinkis	Įkrovimo skaičius
1	Išorinis dodekaedras	30	20	2	39.6	-64	iki 30
2	Įrašytas ikosaedras	30	12	$2^{10} - 2^{11}$	31.4	1	iki 30
3	Vidinis dodekaedras	30	20	$2^{21} - 2^{22}$	21.2	+64	iki 30

Iš viso turime 22 kontūrus, kiekvienas kitas įrašytas trigubas kontūras turi skirtingą kvarcavimo dažnį, todėl kito įrašyto kontūro išorinis dodekaedras turi ankstesnio išorinio kontūro charakteristikas su skirtingu kvarcavimu. Padidėja pseudooktava, todėl jei išorinį kontūrą laikysime 1, tada 22-asis kontūras atitinka 2^{21} . Gravitacijos dažnius galima gauti bet kurioje grandinėje, tačiau **pagrindinė grandinė** juos turi visą laiką.

Trečioji fantomo taisyklė. Chronokapsulėje esantis fantomas taip pat gali apimti materialines struktūras (**63 oktavos**), tačiau tuo pačiu metu ji teikiančiame savarankiškame energijos centre atominio bloko dalyje turi būti 22 lizdų lygiai. Tai turi tik tos Žemės biostruktūros, kurios buvo sukurtos iki „auksinio milijardo“ įvedimo, kur energetinė struktūra yra išorinis atominio bloko kontūras. *Sugrąžinsiu skaitytoją prie fenomeno, ką aprašiau apie savo „kelionę“ į Iraną* ir viską, kas

ten įvyko. Dėl to žinomos 20 aminorūgščių yra struktūros, pastatytos ant išorinio atominio blokokontūro.

Ketvirta fantomo taisyklė. Kartoju – **bet kuri biostruktūra, kurios ląstelės struktūra turi visus**

64 DNR kodonus, gali būti saugoma milijardus metų. Skamba gundančiai? Bet mus domina ne saugojimas, o gyvenimas, o geriausiai – su rytojaus perspektyva. Tokia perspektyva egzistuoja. Tai tikra ir gauta. Jau rašiau, kad jei (laiku) taikomos „SvetL“ programos, tai 124 metai (aktyvaus gyvenimo) – gaunasi. Jei pritaikymas prasidėjo „vėluojant“, 50–55 metų ir vyresniems, čia negaliu pasakyti (įvardyti) tikslaus skaičiaus ir, ko gero, to nereikia. Bet tai, kad tai bus aktyvus gyvenimas ir kad jis prailgins „skirtą laiką“ bent 20 ar net 30 metų, patikrinti, žinoma, (dar) negalėjau. Tačiau visi skaičiavimai, atlikti kuriant „SvetL“ programas šia kryptimi, būtent remiantis aukščiau aprašyta medžiaga, kurią toliau rašau, tai patvirtina.

5.10. Nevaikiški žaidimai su vaikais

Pastaraisiais metais įvyko įdomių įvykių.

Pirma, apsigimimų skaičius gimimo metu auga (žinoma – Ukraina, Rusija, Kinija, Indija).

Antra, auga „neišnešiotų“ naujagimių, kurių svoris yra šiek tiek didesnis nei 700 gramų, skaičius.

Trečia, kasmet pasaulyje dingsta daugiau nei 2 milijonai žmonių (skelbiama 30 proc.). Šis skaičius auga. Kaip minėta anksčiau, spermatozoidų branduolys šiandien turi 88-ąją smegenų būsenos oktavą. Įėjus į „smėlio dėžę“ 9 mėn., oktava išsisklaido iki 64 ir auga iki normos (žr. lentelę). Tik tuo atveju, jei vyro ir moters dažnių rinkinys visiškai sutampa, **TAMPA ĮMANOMA TĖSTI KARTĄ**.

Nauji dažniai buvo įterpiami kas 12 metų. Moteris atliko „smėlio dėžės“ vaidmenį, kurioje spermos dydis buvo padidintas iki 3,5 kg, oktavai sumažėjus nuo 96 iki 71,375375.

Būsenos oktava	Svoris gimimo metu, gr.	Naujagimio ūgis, cm	Naujagimio smegenys, oktava	Nėštumo laikas, dienos	Galutinis ūgis, cm	Galutinis svoris, kg 64 oktavose	Smegenų masė, gramai
63	3650	54	64	278	175	88	iki 2400
65	iki 1400 m	17-28	66	217	166	66	iki 4950

71	iki 75-78	6-18	72	176	152- 162	56-48	nuo 0 iki 7200
----	--------------	------	----	-----	-------------	-------	-------------------

Tačiau bazinės būsenos oktava jau pakeista, todėl reikia suprasti koregavimus. Ką jie reiškia? Anksčiau smegenys *keitėsi 88* → *65 oktavomis*, nuo 1984 m. buvo įvesti *papildymai ir 88* → *67 oktavos*, tai yra, **Žmogus tapo protingesnis**, tačiau pasikeitė kai kurie supratimai, ir šie naujagimiai buvo laikomi "neišnešiotukais", nors jie turėjo skirtingą **erdvinę orientaciją**. Kitas žingsnis: **88** → **71 oktava**.

Lentelėje pateikiami skirtumai. Atkreipkite dėmesį į nėštumo laiką, *šis laikas yra tam tikro tipo norma*.

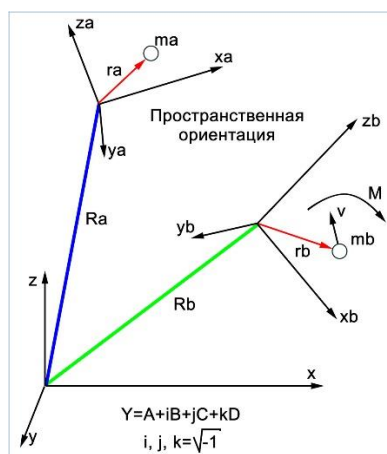
Taigi, šiandien neišnešiotais laikomi tie, kurie gimė **neišnešioti** (nėštumas trumpesnis nei 9 mėn.). Tačiau paaiškėja, kad šie naujagimiai **YRA DAUG PROTINGESNI UŽ JŲ BENDRAAMŽIUS**. Jie yra **per anksti** 65-osios oktavos atžvilgiu, tačiau pagal **67-osios oktavos struktūrą jie yra normalūs žmonės, o nėštumo laikas skiriasi**. 67-osios oktavos masinis paleidimas buvo atliktas 1984 m., pavienis (eksperimentinis) prasidėjo daugiau nei prieš **300 metų**, o ryšiai buvo sukurti visiems valdymo dažniams, esant atskiroms struktūroms ir 71-ajai oktavai (masinis liliputų pasirodymas Petro I eroje).

67 oktavos kūrimas prasidėjo 2008 m. per Velykas, nes Rusijos vyriausybė nusprendė skubiai pastatyti 28 klinikas augantiems apie 700 gramų sveriantiems kūdikiams (žr. lentelę aukščiau). „Aliošenko“ fenomenas yra gerai žinomas⁷. Tai kol kas pavieniai 71-osios oktavos kūdikių pasirodymo atvejai, o visiškai įgyvendinus visus 67-osios oktavos pagrindus, **bus kruopščiai pereita prie 71-osios oktavos**, o tarpinis žingsnis, ant kurio visi būtini nustatymai buvo parengti, **nebebus reikalingas** ir visos 12 genčių gali tiesiog išnykti. Ir greičiausiai taip ir bus. *Nuo 2008 metų erdvė keičiasi pagal garso dažnius, o visos 12 genčių turi iki 21% garso suvokimą.*

Pradinė medžiaga 12 genčių statybai yra žmonės su xx.33 oktavomis. Kitos konstrukcijos nenaudojamos, nes pagrindas turi būti nepakitęs. Perėjimas į kitą Smegenų egzistavimo oktavą reikalauja būties erdvės pertvarkos. *Optinis suvokimas kinta kartu su visų valdymo sistemų – klausos, lytėjimo, uoslės – pokyčiais. Visų pirma, pašalinama klausia.*

Panagrinėkime paprasčiausią pavyzdį. Naudojame gerai žinomą kompleksinių skaičių teoriją, ypač ketvirčius. Kosmoso pramonėje naudojama kvaternionu pagrįsta erdvinės orientacijos teorija. Visa kvaterniono teorija pateikta skyriuose „Simetrija“.

Kalbant apie stabilią sistemą (64 oktavos), kiekvienas Asmuo yra metastabilios būsenos, tuo pačiu patiria tam tikrų nepatogumų ir norą pereiti į stabilią būseną (vektorius V sukimasis ir jo perkėlimas į lygiagrečią struktūrą). Jei šiandien priimta metastabili būsena, paveiksle pažymėta koordinatėmis xa, ya, za, tai bet kuri struktūra, esanti už šių koordinatinių (xb, yb, zb), bus priversta naudoti papildomas technines galimybes, kad būtų šiandien tokioje priimtoje būsenoje. Tam naudojami akiniai, klausos aparatai, kvėpalai, tepalai ir kt. **Perkelimas į 71 oktavą kaip pagrindas** turėtų pakeisti **ne tik** gravitaciją, bet ir visus kitus parametrus. **71 oktava** turėjo *tapti pagrindu tik auksiniam milijonui*, o visi kiti turėjo prisitaikyti – nešioti monoklius, kurie optiką pakeičia daugiau nei 50 kartų, klausos aparatus, kurie garsą sustiprina daugiau nei 72 kartus ir t.t. Pasakysiu daugiau – toks skaičius žmonių, kurie šiandien kreipiasi pagalbos būtent dėl regėjimo, klausos, skonio savybių „praradimo“ – tai tik patvirtina. Ir čia, žinoma, „SvetL“ programos teikia neįkainojamą paslaugą, geriausiu atveju atkuria tai, kas buvo prarasta, o blogiausiu – **vienaip ar kitaip stabilizuoja situaciją ir neleidžia jai pablogėti**. Žinoma, visa tai tiesiogiai priklauso nuo Vartotojo amžiaus. *Kuo Žmogus vyresnis (ypač po 60 metų), tuo ilgiau užtrunka gijimo procesas arba, kaip jau sakiau, po kurio laiko pablogėjimas sustoja ir stabilizuojasi*. Laikinus procesus, vykstančius Žmogaus gyvybės palaikymo sistemoje, kaip jau pastebėjote, lydi pasaulinės katastrofos – cunamiai, uraganai, žemės drebėjimai, ugnikalnių išsiveržimai – nes viskas, kas nereikalinga išsisklaido ir yra išmetama į Kosmosą, bei į didelio tankio šiluminės oktavas.

Parašysiu **šiek tiek** apie moterį. Aš parašysiu daug to, ką sužinojau iš Hatybovo, ir pokalbiuose su Levašovu – įsitikinęs – „suplėsys į dalis“. Bet manau, kad laikui bėgant parašysiu viską iki galo.

Moterų elgesys priklauso nuo Mėnulio (pavyzdžiui, menstruacijų ciklai).

Gavus informaciją, kad spermą reikia sunaikinti, **JI PAŠALINAMA** (pvz., abortas).

Visos moterys (su kai kuriomis išimtimis) žavisi Mėnuliu, sėdi (guli) apsikabinusi ant suoliuko ant upės (jūros) kranto. Tai ne visai tuščia pramoga – arba moterys šviečia mėnulyje, arba mėnulis šviečia visiems – šis klausimas nebuvo iškeltas atskirai. Tačiau pastebėta, kad metonikos kalendorius turi **235 mėnesius (18 metų)**, tačiau aktyvus režimas moterims trunka lygiai $18 \times 2 = 36$ metus ir nepriklauso nuo amžiaus. Pavyzdžiui, prancūzų moterų šūkis yra "pirmas vaikas tik 43 metų!"

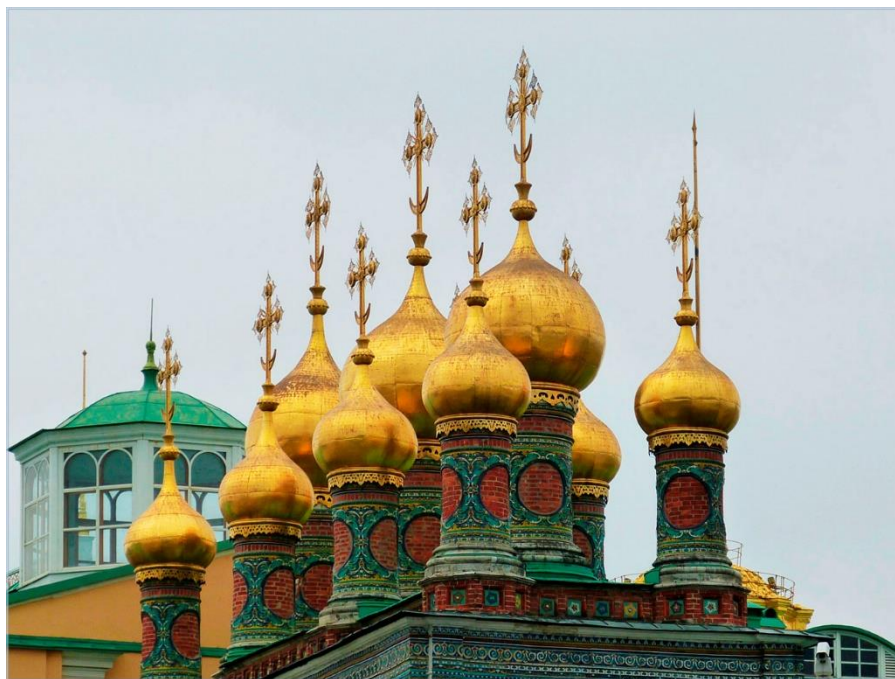
Smegenys "instaliuojamos" kūdikiui 12-ą mėnesį po pastojimo. Štai kodėl kinai vaiko gimimo datą laiko nuo pastojimo momento (nėštumo pradžios). Bendras nėštumo laikas yra 274 dienos (katėms – 52 dienos). Nėštumo laikas yra susijęs su dirbtiniu Žemės ciklu (366) ir **neturi jokie biologinio ryšio**. **Atkreipkite dėmesį, kad berniukai gimsta kylančiame mėnulyje, o mergaitės – besileidžiančiame mėnulyje**. Jei vaisius nėra tinkamo dydžio arba neturi tinkamų parametrų, **ŽEMĖS SMEGENYS ORGANIZUOJA PERSILEIDIMĄ**.

Visus 36 metus nuo ciklo pradžios moterys yra Mėnulio valdžioje, jos yra tiesioginės visų komandų, kurias perduoda Mėnulis, vertėjos. **Moteris neturi galimybės aktyvuoti gautų komandų, todėl suranda baigtinį voro tipo „automatą“ ir išmeta jam viską, ką gavo (galimi iškraipymai)**. Galutiniame rezultate gautą informaciją (muzikinius tonus) paverčia komandomis ir viskuo naudojasi **kasdieniame gyvenime**, visapusiškai palaikoma Valdymo sistemos. Tai pateisino vadinamąją „žydų nuotakų“ instituciją, kurios naudojimą **labai gerai apibūdina N. Levašovas**.

Taigi **MĖNULIS VISIŠKAI VALDO MOTERIS**, o per moteris – ir kitus „kasdienio gyvenimo objektus“, padedamas Valdymo sistemos. *Ši galimybė atsirado nuo 0 metų po pirmosios kontrolinių*

dažnių grupės įvedimo. Pasakojimai apie Kristų pasirodė vėliau. Kūdikio formą formuoja Mėnulis, ir taip, kad jei nėra ryšio, gaunamas voras-monstras. Tai yra, visiems tiems, kurie gavo spermatozoidą iš voro (panašiai į tuos ateivius, kuriuos jie rodė žmonių smegenyse) smėlio dėžėje (moters) turėtų būti dažniai, suteikiantys kūdikiui Žmogaus pavidalą, nes ŽMONĖS turi moterišką principą.

VISAS AUKSAS, KURIS „UŽDEDAMAS“ (daug ir daug) ant moters, buvo papildomas veiksnys valdant dažnio komponentus, sumažinant valdymo klaidas iki minimumo. Auksas, kaip biostruktūrų žymeklis, turi grandį oktavų grandinėje **32:42:53**, kuri leido atmosferos smegenims **SEKTI „SAVO“ BIOSTRUKTŪRAS, T.Y. ASMENIS**, turinčius tam tikrą smegenų genotipą. Jei iš aukso lakšto surinksime tam tikros trimatės figūros schemą, vaizduojančią neigiamos vandenilio formos kreivės sukimašį aukso spektrinėmis linijomis, gausime savotišką „natūraliai natūralų siurblių“, panašų į svogūno forma.

Viena vertus, toks siurblys iš visų šventykloje esančių asmenų smegenų surinko daugumą potencialų, susijusių su energetiniu-informaciniu dažnių spektru. Tuo pačiu metu šis „siurblys“ iš 1200 metrų gylio po bažnyčios kupolu pumpavo visą esamai programai reikalingą veikimo informaciją, kuri buvo sukaupta toje vietoje, kurioje buvo bažnyčia. Auksas naudojamas kaip neapgalvotumo pakaitalas, nes tai izotopas, kuris bet kada gali virsti švinu pagal schemą: **Au → U → Pb**.

Iš viso turime 24 aukso „stabilių izotopų“ variantus, kurių kiekvieno tarnavimo laikas yra daugiau nei 4000 metų. Visi izotopai turi pradinę dažnio struktūrą ir pradinę matricą. Pagal šią pradinę matricą sudaromos aukso charakteristikos, tačiau jos jau buvo nepastebimai pakeistos į kitas. Jeigu auksas naudojamas techniniams tikslams, t.y. 31-53 oktavų krūva, tada toks auksas turės nuolatinį apsikeitimą. Ryšulių derinys leidžia pasiekti konkrečią paskirtį, todėl tai yra universali techninė medžiaga, ir nieko daugiau. Dėl to, kad šis "auksinis komponentas" praktiškai neveikia, tai šiandien **RYŠKIAI ATSIKANDI BENDROJE MOTERŲ** būklėje, ir ypač sveikatos atžvilgiu. Norint kompensuoti šį atsiradusį iškraipymą, su kūnu besiliečiančius auksinius „papuošalus“ reikia pakeisti į sidabrinus arba tiesiog nuimti, o tai daugeliui moterų (ir ne tik) yra „kaip mirtis“! **SIDABRAS TURI GROTELIŲ STRUKTŪRĄ, ARTIMĄ ŽMOGAUS SMEGENIMS.** Sidabro atominis blokas turi skirtingas tetraedro ašių kryptis, nes sidabras negalipatekti į biologines struktūras jų pradine forma – visada reikalinga pora (hantelis). Sidabro yra tiek jūros vandenyje, tiek kiekviename kubiniame žemės metre, sidabro spektras yra paprastos formos (išilgai to paties tankio energijos linijų), o šių linijų kontūras yra Pietų Amerikos žemyno dalis. Ten centre yra didžiausias pasaulyje sidabro telkinys. Smulkios

formos yra išsibarsčiusios po visą žemę. Sidabras turi daugybę nuostabių savybių. **Pirmas ir svarbiausias mūsų supratimu – kaip elementas, galintis atlaikyti iki 139 % energijos siurbimą esant 41 oktavai**, yra etiketė medicinoje. Sidabrinis dažnis aktyviausiai sąveikauja ne su Mėnuliu, o **TIESIOGIAI SU GYVYBĖS PALAIKYMO SISTEMA**. Štai kodėl sidabras naudojamas apyrankių ir pakabukų gamyboje kaip „platforma“ generatoriaus „*idėjimui*“.

Kalbant apie informaciją apie **vaikų gimdymo** eigą, arba, tiksliau, B. Makovo terminologiją, „*sielos esmės smegenų gimimas*“ (kuris, mano nuomone, reikšmingesnis suprantant šią problemą), **šiandien gali būti labai pažeidžiamas tiems, kurie jauni**, kurie kuria šeimas – kažkas su šiuo procesu jau turi sunkumų ir net tragedijų. Todėl esu labai atidus ir, jei reikia, jautrus bet kokiai informacijai apie vaikus, bet vis tiek stengiuosi paaiškinti kiekvieną individualų atvejį, o ypač susijusį su nėštumu (su tam tikru nesuprantamu gydytojų negalėjimu pastoti) ir, jei įmanoma – suteikti pagalbą. Bet manęs tiesiog „neužtenka“ visiems norintiems. **Visoms žmonių kategorijoms, kurios dėl nuo jų nepriklausomų priežasčių patenka į „Neintegruojami“, – mažėjančio tempo gimdymo procesas** (ir tai labai greitai) bus perkeltas į būseną, kurioje apskritai bus užkirstas kelias **tolesniam jų „dauginimuisi“**.

Dauginimosi funkcijos jų smegenyse bus **neaktyvios**. Neturėtumėte daryti jokių išvadų tiems, kurie šiuo metu turi problemų šioje dalyje. Bet kokių atveju būtina pabandyti išspręsti šias problemas, taip pat naudojant „SvetL“ programas, kurios pastaraisiais metais (kad ir kaip būtų bandoma paneigti šį procesą) parodė **didelį efektyvumą** sprendžiant tokias problemas. Apie tai atvirai rašiau savo straipsniuose, apie tai kalba padėkos raštų ir recenzijų autoriai iš tų, kuriuos leidžiama viešinti. Net jei **šią** valandą kažkas nepasisekė, ypač tiems, kurie **tiesiogiai ar sąlyginai integruojasi į ateitį**, ateityje dėl šios problemos **nekils jokių problemų**. Nuo 2013-04-14 iki 2013-10-25 naujojoje Valdymo sistemoje buvo atlikta daug valdančio pobūdžio pakeitimų, kurie suteikė išraiškingesnio vaiko gimdymo valdymo. Šis procesas tęsiasi ir šiandien, todėl tie, kurie turėjo problemų šiuo klausimu, dabar turi didelę galimybę jas išspręsti. **Programos "SvetL"** šiems žmonėms tik paspartins arba sukurs „patogias sąlygas“ plano įgyvendinimui. Atkreipkite dėmesį, kad šiandien gimsta labai daug „probleminių“ vaikų (daugėja), tačiau Sveikatos apsaugos ministerija šią tiesą slepia, tačiau faktas išlieka. Todėl su kiekvienu šiandien gimusiu vaiku reikia užsiimti asmeniškai. Turime kovoti ne už vaikus, o **UŽ KIEKVIENĄ INDIVIDUALIAI**. Žmonių visuomenė nebus **pripažinta** Žmonija, jei ji nesugebės **sukurti savo Panašumo** tobulesnės formos ir kokybės. Daugeliui jau aišku, kad negali būti tyras sieloje tas, kuris visas savo gyvenimo mintis nukreipė **tam, kad įgytų žemiškų gėrybių sau, įžeisdamas kitus, sau** lygius, juo labiau savo tikslą pasiekęs smurto ir kitų ydų pasireiškimu. Šie žmonės jau pradėjo **turėti problemų dėl vaikų gimimo**, kaip vieną iš priežasčių.

Dabartinis vaikų gimimas neturi nieko bendro su ankstesniais programos procesais **dėl jų** naikinimo. Todėl visos mintys ir klausimai, kurie man užduodami apie gimstančių **vaikų** smegenų genotipą, yra **bepasmiai**. **Nebėra** jokie sprendimo dėl jų priklausymo jokiems smegenų genotipams. Kitas dalykas, **koks oktavos lygis yra suteiktas** jų dabartinėms **smegenims?** Štai toks klausimas turėtų būti. Bet dar per anksti į tai atsakyti. Žmonės **dar nepasiruošę** tokio pobūdžio žinių vertinti „geriau“, tad tebūnie tai kol kas apofatiška, esu tikras, tam tikram trumpam laikui. Kalbant apie vaikus, kuriems teikiamas bet koks globos palydėjimas, tai neturėtų kelti nerimo. Priešingai, reikia reikalauti iš vadinamosios „valdančiosios klasės“ didesnės tokios paramos teikimo, nes supančios tikrovės keitimo procesai yra tokie intensyvūs, kad **natūralios prigimties prisitaikymo nepakanka**. Dėl šios priežasties dabar vaikai dažniausiai gimsta su gerokai sumažėjusiu svoriu. Reikia padėti, padėti, padėti! Dėl šios priežasties buvo sukurtas „SvetL“ kompleksas vaikams. Tačiau efektyviausia, kai tėvai **jau naudojami „SvetL“ programa**, o gimus vaikui, ir sukakus **2-3 m.**, jam taip pat taikomos programos. Iki šio amžiaus vaikas yra Mamų programų veikimo lauke ir jų „globoje“. O jei toks pokalbis jau prasidėjo, tai reikia pastebėti, kad artimiausiu metu **aukščiausia pelnyto padrašinio forma, kaip**

pripažinimas už igytą tobulumą, *bus teisė susikurti savo panašumą, t.y. vaikų gimimas!* Mano nuomone, kitaip ir būti negali. Ir, kas šiandien būdinga ir aktualu, už tai nėra kur duoti kyšių.

5.11. Augimo struktūra ir programinės pasekmės

Prieš invaziją žmonija iš esmės atrodė kitaip.

Pirma, niekas tiksliai nežino, kiek yra „kiniškų taškų“ ir vadinamųjų „čakrų“.

Antra, kokios buvo smegenys su tokiais kūno dydžiais (įskaitant „atlantus“)?

Trečia, kokios buvo žmogaus odos, kaulų savybės ir kaip buvo atliktas tikrasis dauginimasis?

Kiek metų žmogus gyveno?

Vėliau gausime atsakymus į šiuos klausimus, dabar yra programų pakeitimai, kurie turi savo specifiką .

Pradiniai duomenys idealioms smegenims sukurti:

1. **84** oktavos (suteikia palydovą IV Kalisto).
2. Sinchronizacija su baze, ant kurios pastatyta gravitacija, ryšio vamzdeliai su palydovais, šviesa.
3. Sinchronizaciją su **84-ąja** oktava gamina Mėnulis.
4. Programų paleidimo magnetinį impulsą duoda Saulė (spinduliavimo dažniai).
5. **18** valdymo sistemų Žemėje užtikrina vykdymą.
6. Daugiau nei **3000** zondų (vadinamieji NSO) kontroliuoja biomedžiagos vykdymą ir išėmimą.

Tačiau yra keletas nedidelių neatitikimų.

Pirma. Nėra aukštesnės nei **84** oktavos (turite turėti viską iki 512).

Antra. Aukštomis oktavoms formuoti nėra kompleksų (piramidžių), nežinoma ir jų gamybos technologija.

448-512 Октавы	
384-448 Октавы	
320-384 Октавы	
256-320 Октавы	
192-256 Октавы	
128-192 Октавы	
64-128 Октавы	84
1-64 Октавы	

Trečia. Variantų skaičius nustatomas pagal kodą 8×8 (gerai žinoma užduotis yra „kiek galimybių yra riteriui apeiti šachmatų lentą“). Maksimalus galimybių skaičius **neviršija 10 000 000 000 000**. To **neužtenka visokiai rūšių egzistencijai parodyti net iki 96 oktavų**.

Kubinės **gardelės struktūra neleidžia** pereiti prie kito varianto - *dodekaedro-ikosaedro* (tik šis pluoštas turi daugiau nei 10^{45} variantus). Tačiau šiam variantui nėra valdymo sistemų, jas reikia sukurti arba bandyti naudoti tai, kas buvo prieš invaziją. Kaip pavyzdį apsvarstykite bendrą augimo struktūrą ir programos pasekmes.

Turime: 8 grupes po 64, kiekviena grupė suskirstyta į ciklinę seką, nulemenčia **64x64 matmenų Hamiltono užduoties sprendimui (336 elementai)** .

512 oktava – maksimali. Beje
09957402499820584612747936582059239337772356

2512=13407807929942597

14437217640300735469768018742981669034276900318

58186486050853753882811946569946433649006084096 , o *įdėtų atominių struktūrų skaičius = 64.*

Iš pradžių buvo atlikti eksperimentai, tačiau matricų skaičius buvo smarkiai sumažintas, todėl visi eksperimentai buvo atliekami **tik su pradine biostruktūra.**

Į šią struktūrą buvo įvesta 12 pagrindinių dažnių, kurių atžvilgiu susiformavo visų tipų santykiai. Pasakose šios biostruktūros turi **12 genčių**. Nė viena iš genčių **neturėjo daugiau nei vieno bazinio dažnio**, o pokyčiai aplink jį leido tinkamai panaudoti turimą biomedžiagą. *Iš čia ir kyla visos nesąmonės, parašytos Toroje ir Biblijoje apie 12 genčių.* Pavyzdžiui, Biblijoje jos pavadintos Jokūbo sūnų vardais (Pr 49:28).

Buvo naudojamas tik diapazonas **xx.33 (xx.375375)**. Šiame diapazone buvo „pakabintos“ paruoštos konstrukcijos, kurios praėjo patikrinimą 12 genčių. Taigi, mes gavome reikalingų biostruktūrų (*neįtrauktų į 12 genčių ryši (normalų egzistavimą)*). Siekiant išvengti bandymų kištis į Valdymo sistemų darbą, 12 *genčių* biostruktūrose buvo užfiksuota atvira dezinformacija (pavyzdžiui, šiandieninė mokslinė bazė). Yra žinoma daugybė stebuklų, pradedant „nepriekaištingu pradėjimu“ (beje, tokių atvejų buvo ir Rusijoje). Iki šiol mokslo sluoksniuose vyksta ginčai, ar yra humanoidų (su būgnininkais visi susipažinę). Apsvarstykite tokią schemą: *materialus pasaulis egzistuoja iki 64 oktavų*. Viskas, kas aukščiau, moksle vadinama astraliniais ir mentaliniais laukais, tačiau būtent juose gyvena humanoidai (pas namų šeimininkės – „barabaškos“). Tą pačią informaciją savo darbuose apie tai, kas ten „vyksta“ astraliniame ir mentaliniame lygmenyje pateikė ir N. Levašovas.

71 октава
66 октава
64 октава
Управление: слух, зрение, осязание, обоняние, экстросенсорное восприятие
Нижний порог управления (56 октава)
Основа (граница) материального мира 32 октава

Nepriklausomai nuo materialios struktūros, Valdymo sistema formuoja vaizdą, struktūrą, kuri turi turėti visas Žmogui būdingas savybes ir valdyti jį bet kokiose situacijose. Pasiekus suderinimą su išorine aplinka, dalinis arba visiškas materializavimas atliekamas kontroliuojant Kailą valdymo sistemai.

Dalinis – matote vaiduoklius, „kulkas“, kurios gali pakenkti.

Žinomas toks visiškos materializacijos atvejis: **jauna moteris, ne nėščia, pajuto stiprų skausmą pilvo apačioje**. Ji kreipėsi į ginekologę, kuri nieko nerado ir patarė nuo peršalimo gydytis nuleidus kojas į kibirą su karštu vandeniu. Šios procedūros pradžioje į kibirą iš niekur **įkrito kūdikis (svoris 3900 gramų, ūgis 49 cm)**. Gimdymo namai manė, kad moteris nėštumą slėpė. Faktas žinomas. Tai nepriekaištingos humanoido pastojimo ir visiško materializavimo pavyzdys. Tam pačiam atvejui **priklauso** ir „Aliošenkos“ (71 oktavos smegenų) išvaizda. Tačiau neturėtumėte viso to priimti kaip normą – kol tai yra eksperimentai. *Jei jie bus sėkmingi, humanoidas, suformuotas pagal visus reikiamus parametrus, materializuosis be nėštumo.* Ar šiandienos žinių rėmuose yra apie ką pagalvoti? Ir ypač moterims.

Planuojamas perėjimas prie smegenų oktavų virš 71 „auksiniam milijonui“ yra smegenų savybių plėtra nekeičiant dydžio, bet laikantis išvaizdos, kurią visi fiksuoja kaip „ateivio“ įvaizdį. Taip norima išsiskirti iš minios ir suteikti svorio kitų pagarbai. Nepavyko!

Pastebiu, kad šiandien, kai Smegenys yra „pakeistos“, jos jau veikia kitu principu – tai irgi aktuali problema. Labai daug – *netinka, dydis nevienodas*. O kaip su „SvetL“ programomis? Gal „tilps“ pagal dydį? Ne, netilps. Jos tik *„kreipiasi dėl pakeitimo“* – jokių kyšių, bet be eilės. O tai be galo vertinga – eilės gali tiesiog nepasiekti. Kaip jau žinote, 71 oktavos eksperimentas nepavyko. Visų perkeltųjų į 71 oktavą smegenys neatitinka Programos reikalavimų ir negali vystytis. Visa informacija, patenkanti į smegenis, visiškai išsklaidoma ir vietoj Programos sprendimų įgyvendinama tai, kas užfiksuota prieš 0 metus. Pokyčiai, įvykę nuo 2000 m., patvirtina faktą, kad **VISI DAŽNIAI BUVO VISIŠKAI PAŠALINTI** po 0 metų. Efektyvesniam aprašytų procesų įgyvendinimui buvo sukurtos platformos. Tai dvi didelės keptuvės – Krymo pakrantė ir Sočis (paprastiems žmonėms – pragaras).

Pagrindinė šiandien yra Sočio keptuvė. Būdinga, kad ją (vienbalsiai) sukūrė tie, kurie šiandien ten „kepa“ savo Smegenų „transformavimui“. Viskas prasidėjo 2006 m., kai gimė idėja olimpinės žaidynes rengti Sočyje. Ir „darbas“ pradėjo virti. Čia neaprašysiu visko, kas buvo susiję su žaidynių rengimu ir pravedimu. Viskas žinoma ir viskas internete. Bet! Žaidynės baigėsi ir staiga – „kažkodėl“ vadinamasis „valdantis elitas“ nusprendė, kad geriausia rengti Vyriausybės posėdžius, visokius forumus ir kitus renginius, kuriuose dalyvauja dauguma „auksiniame milijone“ įvardintų asmenų – Sočyje. Jau plika akimi matosi ten priimtų sprendimų rezultatai, dalyvių neadekvatumas, pati vadovybė ir pan. Papildomos „keptuvės“ yra Rostovo ir Krasnodaro „provincijos“, tačiau kol kas jos neveikia pilnu režimu. Viskas jums paaiškės, jei **nebūsate pernelyg tingūs ir nustatysite šių teritorijų demografinį faktorių**.

Ir, žinoma, jūs turite apibrėžti rojų, nes pragaras jau apibrėžtas. Rojaus sąvoka šiuo metu apibrėžiama kaip dangtelis, kurio viduje *visiškai palaikomas pradinis matricų egzistavimo būdas be gyvos ląstelės mutacijos*, kad prireikus būtų gražinta matrica į objektą be trūkumų. Tokie „dangteliai“ taip pat gali būti sukurti lokaliai, konkrečiam asmeniui ar žmonių grupei. „SvetL“ programos išsprendžia panašias problemas, ir aš jau kalbėjau apie tai dėl galimybės „surišti“ per „SvetL“ kompleksą konkrečią teritoriją (butą, namą, gyvenamąjį objektą) užduotims išspręsti. Man buvo pasiūlyta padaryti kažkokį „dizainą“ „namui“, kuris leistų sukurti optimaliai palankias sąlygas namuose. Tačiau tai vis dar svarstoma.

Labai svarbus dalykas yra sprendimai dėl ketvirtojo DNR kodono. Apie tą kodoną, kurio paslapčių Ebrų sistema negalėjo pasiekti.

Būtent dėl šios priežasties jie negalėjo išspręsti *biologinio gyvenimo pratęsimo* klausimų, dėl šios priežasties jie negalėjo pakeisti *proto-žmogaus smegenų dizaino*, būtent dėl šios priežasties jie negalėjo padaryti iš Žmogaus valdomo „padaro“. *Smegenų genotipų priskyrimas yra procesas, suteikiantis atlikti veiksmus su žemomis, t.y. užblokuotais žmonių sąmonės lygiais, tarsi kibernetiniais priedais priskyrimui ir jų planų įgyvendinimui*. Dabar, kaip jau sakiau, kiborgams suteikiama galimybė tobulėti, nes jų sąmonei priskiriama programa turi būti „vykdoma“, kaip ir „išmetant šovinį per vamzdį“, *svarbiausia, kad šūvis būtų be tikslo*. Taip mūsų akyse naikinama buvusi organizuotos būties Struktūra, ir tik taip, savo „letenėlėmis“, be smurto iš integruojamųjų pusės į ateitį. Šie „irašai“ jiems *jau veikia*, o ypač lankantis Sočio ir Jaltos paplūdimiuose, kur jie mėgsta lankytis. Neabejokite. O tie, kurie jau įgijo išvalgos ir supratimo pradžią, naudodamiesi „SvetL“ programomis ir nenaudodami Programų, turite žinoti svarbiausius dalykus – per ketvirtąjį DNR kodoną Žmoguje pradedama viskas, kas šviesu ir gera. Ir jei atsiranda „pykčio“ fragmentai, nesvarbu dėl kokios priežasties, tada tu pats pradedi griauti konkrečią įgytą proto būseną. Taigi išsauguokite ją nes ir tūkstančiai valdininkų negali būti lygus tai vertei. Neleiskite jiems sunaikinti to, kas jiems nepasiekiamas. Tai patariu jums ir kaip valdininkui praeityje, ir kaip Asmeniui, kuris šiandien mato viską, kas vyksta šiame vadinamajame „dvare“. 2016 metais N. Levašovo „draugų“ kvietimas surengti seminarą Sočyje buvo pagrįstas būtent tuo, kad man pačiam reikia įsitikinti Sočio „keptuvės“ produktyvumu. Juk veiksmai lemia idėją, o ne atvirkščiai. O veiksmo pasekmes galima pašalinti tik kitais veiksmais. Kas iš tikrųjų vyksta prieš mūsų akis. Po seminario padariau išvadą, kad keptuvė

sėkmingai veikia, o *tai reiškia, kad 68 ir 72 oktavų smegenys taip pat neišnyks, tai yra, naftos atsargos Žemėje žymiai padidės*.

¹ Atomizmas – tai gamtos-filosofinė ir fizikinė teorija, pagal kurią jusliškai suvokiami (materialūs) daiktai susideda iš chemiškai nedalomų dalelių – atomų. Kilęs iš senovės graikų filosofijos. Toliau plėtojosi viduramžių ir naujųjų amžių filosofija ir mokslas.

² Elean mokykla yra senovės graikų filosofinė ankstyvojo laikotarpio mokykla, egzistavusi VI pabaigoje – V a. pr. Kr. pirmoje pusėje. e., Elea mieste, Magna Graecia (pietų Italija).

³ Visi šiame skyriuje aptariami Taikymai (su skaičiavimais) pateikti A. Hatybovo monografijoje „Šaltoji branduolių sintezė“. Dauguma jų *šiandien negali būti vieši*. Tačiau kai kuriuos skaičiavimus paskelbiu kaip informacijos paaiškinimą.

⁴ A. Hatybovas „Šaltoji branduolių sintezė“.

⁵ N. Levašovas. „Rusija kreivuose veidrodžiuose“

⁶ Fantomas (fr. Fantome – vaiduoklis) – kažko iš praeities atvaizdas (žmogaus siela, būtybė, daiktas). Pavyzdžiai yra „traukiniai vaiduokliai“ ir „laivai vaiduokliai“ (pvz., „Skraidantis olandas“).

⁷ Kyštym nykštukas (Aliošenska) – nežinomas padaras (pagal radikaliausią versiją – ateivis) Kyštym mieste. Skeptikų teigimu, informacija apie jo egzistavimą yra miesto legenda, kilusi 90-ųjų viduryje. XX amžiuje Rusijoje.

6 skyrius

Daugelis dalykų mums yra nesuprantami, ne todėl, kad mūsų supratimas yra silpnas; bet todėl, kad šie dalykai neįeina į mūsų supratimo ratą.

Kartą žmogus pamatė darbščias skruzdėles, kurios kūrė savo skruzdėlyną. Statybos vyko aktyviai, skruzdėlynas tiesiogine prasme augo prieš akis, kilo vis aukščiau. Žmogus apsidžiaugė tuo, kaip puikiai suorganizuotas didžiulės komandos darbas: kol viena skruzdė tempė šiaudą, kita pirmajai atlaisvino kelią, trečia nešė vandenį, ketvirta gabeno maisto, o penkta pastatė didelio namo sieną.

Žmogus sušuko: - Skruzdėlės, kokie jus geri bičiuliai!

„Mes tai žinome“, - atsakė skruzdėlės. - Ir kas tu esi?

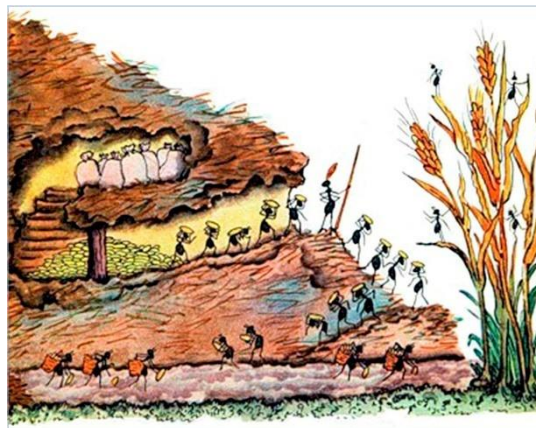
„Aš esu Žmogus“, - atsakė jis. "Protinga būtybė!"

- O jus panašus į mus? - paklausė skruzdėlės.

- Truputį. Mes, žmonės, išmokome gamtos dėsnius, pasiekėme vandenyno dugną, „nusileidome“ į Mėnulį, statėme namus ir net ištisus miestus.

- Tada ir jus nusipelnet pagyrimo! - sušuko skruzdėlės.

„Bet, žmogau, jei tu toks protingas, kodėl tu čia sėdi ir kalbiesi su skruzdėlėmis, užuot daręs ką nors naudingo?“

Viename iš mano susitikimų su draugais mano namuose, kai vėl prasidėjo „amžinas“ ginčas tarp mūsų ir nekintamo „na, mes vėl ginčysimes, kas pasirodė pirma: kiaušinis ar višta?“ - mano anūkas, 3,5 metų amžiaus, vartydamas paveikslėlių knygą, pažvelgė į mūsų pusę ir ramiai tarė: „Gaidys...“

Daugelis šiandien yra įsitikinę, kad mokslininkai yra žmonės, kurie supranta, kad visos šiuolaikinės žinios apie pasaulį yra klaidingos, tačiau, būdami apkrauti savo laipsniais ir pareigomis, negali to pripažinti. Tik dėka tokių žmonių kaip *N. Levašovas, A. Hatybovas, N. Morozovas ir kiti*, apie kuriuos kalbu savo knygoje, turime galimybę išsiaiškinti, kad Pasaulis iš tikrųjų yra **daug paprastesnis ir suprantamesnis, nei mokslininkai bando pristatyti mums, bandydami įrodyti, kad jie užsiima darbu, o ne tiesiog sėdi**. Žmonės visada norėjo suprasti stebimo įvykio prigimtį ir pateikė kintantį to vaizdą, atitinkantį dabartinį pasaulio supratimo lygį ir jų proto tobulumą. Ir tik to dėka tapo įmanoma patikrinti idėjų ir mokslinių prielaidų teisingumą. Pagrindinės pasaulėžiūros lygio pokytis buvo išreikštas tiek tam tikru išsiaiškinimu, tiek radikaliu nusistovėjusių ankstesnių pažiūrų ir teiginių lūžiu. Tradiciškai visos vėlesnės tyrinėtojų kartos visada jautė pagarbą savo pirmtakų darbams, jų pažintinį indėlį laikė **BESALYGIŠKA TIESOS PAŽINIMO VERTYBE**. Tačiau šiandien viskas yra šiek tiek kitaip. Šiuolaikinis pastarųjų trisdešimt metų mokslas, naujomis techninio stebėjimo priemonėmis gerokai peržengęs Žemės atmosferos ribas, įsigijo ir užregistravo turtingiausią medžiagą apie objektyviai stebimus kosmofizinius procesus ir Visatos būsenas esamu įvykio laiko momentu. Gauta objektyvi stebėjimų medžiaga savo tikrove prieštaravo išsakinėjusioms praeities mokslinėms pažiūroms. Viskas, ką mato ir užfiksuoja šiandieniniai tyrinėtojai daugelyje pasaulio šalių, lemia būtinybę ne tik taisyti anksčiau nusistovėjusias mokslines idėjas ir teorinius pagrindus apie mus supantį pasaulį, bet ir **PATEISINTI JŲ RADIKALŲ LŪŽI**. Nusistovėjusios praeities inercija tradiciškai agresyviai priešinasi bet ko naujo atsiradimui tiek žmonių gyvenime, tiek ypač mokslo srityje. Bet kuri nauja teorija, net jei ji trigubai teisinga, visada bus sutikta priešiška. Kaip man rašė vienas mano pažįstamas... „Mokslo pastato neįmanoma supurtyti, kitaip jis gali sugriūti ir po juo palaidoti visą armiją žmonių, apkrautų laipsniais ir titulais“. Koks kvailys noriai prisipažįsta, kad apgaudinėjo žmones teorijomis, prieštaraujančiomis elementariems gamtos dėsniams, kurių neįmanoma patikrinti ateinančiais šimtmečiais? Natūralu, kad bus padaryta viskas, kas įmanoma ir neįmanoma, kad viskas liktų taip, kaip buvo. Ir dujos susispaus ir šils pačios, ir planetos susidarys iš dulkių iš galinių kosmoso kelių, o materija bus sukurta iš nieko, ir erdvė bus išlenkta, ir žemės drebjimai patys supurtys Žemę, o pasirodo, kad aplinkui yra daug įvairių laukų, įskaitant biologinius, žemės ūkio ir kitus. Yra tik vienas blogas dalykas - *internetas egzistuoja, "šuo" ... Negali kiekvienos burnos užkimšti naudojant skaros ... Ir jūs negalite paslėpti ylos maiše.*

„Tiriant Žemėje vykstančius procesus, reikia ne tik žinoti visus fenomenalaus pasaulio šablonus, bet ir mokėti analizuoti praeities įvykius, užmegzti ryšius tarp jų.“ Taip sakė N. Levašovas.

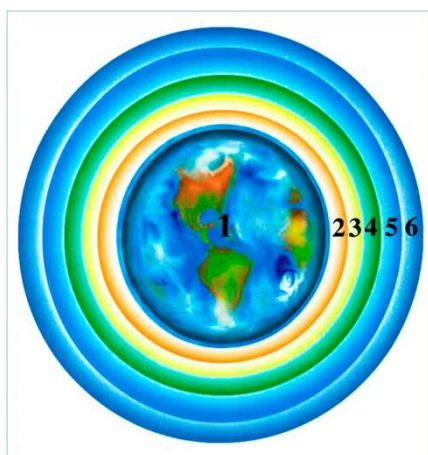
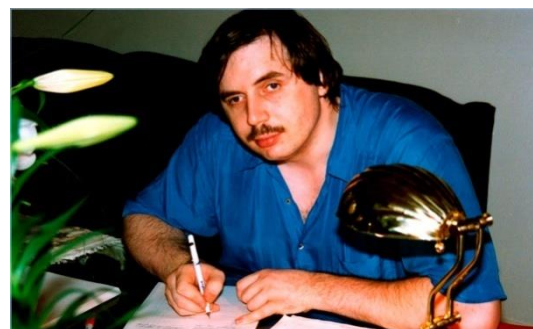
6.1. Tikrinama nepatikrinta

Gamtos dėsniai reikalingi tiems, kurie negali be jų gyventi. O dabar tu ir aš eisime ... *už bet kokių įstatymų ribų.*

Noras **suvienodinti visus gamtos dėsnius** erzino ir traukė tiek filosofus, tiek fizikus tūkstančius metų. Pirmasis rimtas spėjimas, susijęs su „**Visko teorija**“, datuojamas maždaug 500 m. Manoma, kad maždaug tuo metu Pitagoro graikai **išaiškino matematinius muzikos dėsnius**. Analizuodami lyros stygos mazgus ir virpesius, jie sugebėjo parodyti, kad muzika paklūsta nepaprastai paprastoms matematinėms taisyklėms. Tada buvo ginčų, kad lyros stygos harmonijos gali paaiškinti viską gamtoje.

Galime drąsiai teigti, kad mūsų laikais beveik visi **XX amžiaus fizikos milžinai** išmėgino savo jėgas kurdami **vieningą lauko teoriją**. Tačiau, kaip perspėja Freemanas Dysonas, „fizikos mokslo mūsų laukas nusėtas visko teorijų lavonais“. 1946 m. Ervinas Schrödingeris, vienas iš kvantinės mechanikos įkūrėjų, surengė spaudos konferenciją, kurioje paskelbė savo vieningą lauko teoriją. Žurnalisto paklaustas, ką jis darytų, jei jo teorija pasirodytų klaidinga, Schrödingeris atsakė: „**Esu tikras, kad aš teisus. Jei klystu, atrodysiu kaip visiškas idiotas**“. (Schrödingeris jautėsi įžeistas, kai Einšteinas mandagiai nurodė savo teorijos klaidas.) Aršiausias **kritikas** buvo fizikas Wolfgangas Pauli¹. Jis priekaištavo Einšteinui, perfrazuodamas Bibliją: „Taigi, ką Dievas atskyrė, niekas tenejungia“. Jis **negailėstingai griaudavo bet kokią nebaigtą teoriją**, išleisdamas kaustines pastabas: „Šios teorijos net negalima pavadinti neteisinga“. Ironiška, bet pats **didžiausias skeptikas Pauli** užsikrėtė bendra beprotybe 50-aisiais. Jis kartu su Werneriu Heisenbergu pasiūlė savo vieningą lauko teoriją. 1958 m. Pauli pristatė **vieningą Heisenbergo-Pauli teoriją** Kolumbijos universitete. Nielsui Bohrui esantčiam salėje, didelio įspūdžio ji nepadarė. Bohras atsistojo ir pasakė: „Esame galinėse eilėse įsitikinę, kad **tavo teorija yra beprotiška**. Tačiau mūsų nuomonės skiriasi, **ar ji pakankamai išprotėjusi**“. Ši teorija susilaukė **menkinančios kritikos**. Kadangi visos akivaizdžios unifikotos teorijos versijos buvo apsvarstytos ir atmetos jau seniai, **tikroji vieningo lauko teorija** turėjo atrodyti visiškai **netikėta** ir radikaliai skirtis nuo visų ankstesnių versijų. Heisenbergo-Pauli teorija buvo tiesiog **pernelyg tradicinė, per daug sutartinė, per daug skambi, kad būtų tiesa**. Tais pačiais metais Pauli buvo labai nusiminęs, kai Heisenbergas radijo laidoje pastebėjo, kad jų bendrojoje teorijoje trūksta **tik kelių techninių detalių**. Pauli draugams išsiuntė laišką su **tuščiu stačiakampiu** ir parašu po juo: „Taigi noriu parodyti pasauliui, kad moku piešti kaip Ticianas. Mano piešinyje trūksta tik techninių detalių.“

Daugelis „nepatikrinamų“ teorijų ilgainiui tampa patikrintomis. Prireikė dviejų tūkstančių metų Demokrito numatytų atomų egzistavimui įrodyti. Dar XIX amžiuje fizikai, tokie kaip Ludwigas Boltzmanas, tikėjęs atomo teorija, galėjo būti persekiojamas iki mirties, o šiandien turime nuostabių atomų nuotraukų. Tačiau **KAIP SNIEGAS ANT GALVOS NEAIŠKU, IŠ KUR ATSIDARO N. LEVAŠOVAS**. Atsižvelgdamas į nuolat kintančios nehomogeniškos erdvės sąveiką su medžiaga, kuri turi specifinių savybių, jis pristato „erdvės kvantavimo (atskyrimo) materijos“ sąvoką.

sujungtoms viena į kitą.

Susiliejus susidaro visi materialūs dangaus kūnai visose Visatose:: planetos, žvaigždės ir galaktikos. Astrofizikai, tyrinėjantys dangaus kūnų judėjimą, išsiaiškino, kad tam, kad dangaus kūnai judėtų savo stebimomis orbitomis, pagal dangaus mechanikos dėsnius, materijos masė erdvėje turi būti 10 kartų didesnė, nei yra. Kitaip tariant, šiuolaikiniam mokslui žinoma materija, kurią galime „paliešti rankomis“ naudodamiesi penkiais pojūčiais, sudaro tik maždaug 10% visos materijos masės, o greičiausiai net mažiau. O likusių 90% pirminės ir hibridinės medžiagos Visatoje, kaip rodo skaičiavimai, mes nematome, negirdime, neliečiame.

Šiuolaikinis ortodoksinis mokslas tokią materiją pavadino „tamsiąja medžiaga“. Tai oficialiai pripažinta. Rusijoje akademikas E.P. Velihovas net ne kartą apie tai atvirai paskelbė visai šaliai, praktiškai pripažindamas, kad akademinis „tamsiosios materijos“ mokslas nieko nežino. Bet Nikolajus Levašovas žino. Remdamasis savo tyrimų rezultatais, jis sukūrė „Psi lauko generatorių“ iš vadinamosios „tamsiosios materijos“ arba, kitaip tariant, iš pirminių materijų. Psi lauko generatorius yra specialus „prietaisas“, turintis tam tikras galimybes transformuoti erdvę ir materiją! Kuriant Generatorių nebuvo panaudota nei viena fizinė (dabartiniu vulgari-materialistiniu supratimu) substancija. Nepaisant to, šis „Psi lauko generatorius“ taip pat veikia fiziškai tankią medžiagą: tiek gyvą, tiek negyvą. Jo veiksmo rezultatas pasireiškia materijoje, kuri žinome ir suprantame savo pojūčių lygmeniu. Šio generatoriaus sukūrimas buvo generatoriaus, kuris šiandien naudojamas „SvetL“ komplekse ir yra valdomas „SvetL“ programų, sukūrimo pirmtakas, apie kurį jau daug parašyta ir pasakyta šioje knygoje.

Galima sakyti, kad atsiradusių transformacijų rėmuose, o ypač Žmogaus gyvybės palaikymo sistemoje, Gamta sukūrė ekstremalias sąlygas „Psi lauko generatoriaus“ veikimui išbandyti. Ir, kaip parodė jo taikymo praktika, jis pasirodė esąs labai veiksmingas. Tačiau nereikėtų pamiršti, kad psi karta (N. Levašovo supratimu) Žmogaus atžvilgiu – tai visų pirma karta harmonijai psichikoje rasti su visomis iš to išplaukiančiomis pasekmėmis smegenims ir žmogaus veiklai Smegenyse tiek „marškinių“

viduje, tiek išorėje. Kalbant apie florą ir fauną, principas yra tas pats, tačiau procesų fizika šiek tiek skiriasi. Bet jie yra tarpusavyje susiję. Tai leidžia (parengtam) Žmogui kontroliuoti augaluose vykstančius procesus, jei, žinoma, jis yra pasiekęs tokį savo išsivystymo lygį ir supranta šiuos procesus.

Norint kažkaip „priartėti“ prie „visko teorijos“ sąvokos, pirmiausia reikia suprasti, kas yra materija, kaip neatsiejama energijų, smegenų ir ląstelių fizikos dalis. Platesnė prasmė, kurią N. Levašovas pirmą kartą investavo į „materijos“ sąvoką, reiškia, kad iš tikrųjų materija yra gana sudėtingai organizuota substancija, kurioje fiziškai tanki, mums pažįstama materija **UŽIMA TIK MAŽĄ DALĮ**. Paprasčiau tariant, materija yra objektyvi tikrovė, kuri mums ne tik duota pojūčiais, bet ir tokia, kurios Žmogus savo pojūčiais ir instrumentais negali suvokti. N. Levašovas sugebėjo nustatyti šios kitos materijos parametrus, ją išstudijavo ir išmoko panaudoti savo reikmėms. Jis mane taip pat išmokė šito. Šiandien suprantu, kad žinau, tiksliau, galiu pritaikyti toli gražu ne viską, apie ką man pasakojo Nikolajus, tačiau tiesiog neabejotiną pagalbą praktiškai pritaikydamas savo žinias radau iš Aleksandro Hatybovo, jo raštuose ir, žinoma, iš nuolatinio bendravimo su Borisu Makovu. Taip po truputį buvo kaupiamas supratimas apie viską, kas susiję su „SvetL“ programų kūrimu ir taikymu. Ir šis darbas toli gražu nesibaigė. Žinios apie tikrąją materijos sandarą paskatino mane suprasti tikrąją (faktinę) Žemės sandarą ir galiojančius Gamtos dėsnius. O tai savo ruožtu leido sėkmingai pritaikyti įgytas žinias ir ne tik kuriant „SvetL“ programas. Tai, ką man pavyko padaryti, galima interpretuoti kaip savo sistemos kūrimą, „skirtingą“ nuo ankstesnės, kurią man dalyvaujant sukūrė Levašovas. Bet, kaip jau ne kartą sakiau, tik programos, kurių taikymas yra platesnis ir atitinka šių dienų realijas. Viskas, kas susiję su „tamsiosios materijos“ generatoriumi – visa tai sukūrė tik Nikolajus Levašovas ir nereikalauja jokių pataisymų ar pakeitimų, bent jau šiandien ir artimiausioje ateityje. Galite su tuo susieti įvairiai – viskas priklauso nuo Smegenų supratimo ir „buvimo“. Tačiau kai kuriais atvejais smegenys yra neprivalomos.

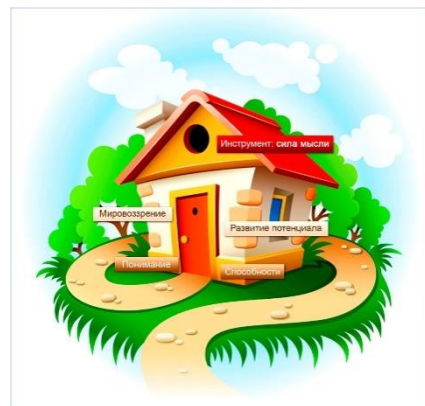
Iš Levašovo, kaip šito kūrėjo, ir iš manęs, dažniausiai reikalaudavo gebėjimo apibūdinti esmę pažodžiui trumpai. Taigi sukurto prasmė, kaip pabrėžė N. Levašovas, yra ta, kad Visata yra nevienalytė, jos savybės kinta iš taško į tašką, o pati materija taip pat yra nevienalytė, net ir mums žinomiausiomis formomis.

SAVEIKA NEVIENALYTĖSERDVĖS SU TAIP NEVIENALYČIA MEDŽIAGA sukelia daugybę reiškinių, kurių šiuolaikinis mokslas nepajėgia paaiškinti, o gali tik aprašyti, išsiaiškinti ir net tada – ne visada. Tačiau tai nesumenkina sukurto vertės, kuri veikia į naudą ir duoda apčiuopiamų rezultatų.

Žinoma, „**nehomogeniškos Visatos**“ teorija prieštarauja Einšteinui, pagal kurią erdvė yra vienalytė ir turi tam tikrų savybių ir visiems laikams. Tai taip pat prieštarauja Einšteino įvestoms konstantoms, tokioms kaip „šviesos greitis – didžiausias greitis visatoje“.

„Tie eksperimentai, kuriuos ne kartą atliko mokslininkai siekdami išmatuoti įvairių dalelių judėjimo greitį, paneigia Einšteino teoriją ir puikiai įsilieja į mano konstrukcijas apie nevienalytę Visatą. Taigi, pavyzdžiui, eksperimentas Floridoje, kurio metu lazerio spindulys buvo praleistas per nestabilią dujinę terpę, davė greitį **300** kartų didesnį už šviesos greitį ... ”

Noriu pabrėžti, kad net jei Asmuo turi kokių nors nepaprastų (palyginti su dauguma žmonių) sugebėjimų, **SVARBIAUSIA – ŠIŲ GEBĖJIMŲ PLĖTRA**. Ryškiausias šios tendencijos pasireiškimo pavyzdys yra N. V. Levašovo **asmenybė**. Be to (ir tai iš esmės svarbu), jis ne tik nuo pat gimimo turėjo nepaprastų sugebėjimų, **bet ir vėliau juos ugdė pats**, kryptingai didindamas savo potencialą. Tai, kartu su žiniomis apie tikrąją gamtos procesų prigimtį

(fiziką), leido jam tiesiogine prasme daryti stebuklus. Tik jis pats vėl ir vėl pabrėždavo, *kad stebuklų nebūna, bet yra supratimas + gebėjimai*.

Visa tai leidžia sukurti įrankį. Šis įrankis yra „*minčių galia*“, galinti valdyti materiją ir Erdvės savybes.

6.2. Visko teorija...

Dabarties pažinimo procesuose vyksta rimčiausias praeities stereotipų laužymas. Žmonės yra naujų Sąmonės elementų formavimosi lūžio taške. Labai gerai, kad nestovime vietoje. Nebeabejojama, kad reikalinga iš esmės kitokia naujų paradigimų, teorinių prielaidų, idėjų ir teorijų grupė. Jos tikrai atsiranda. Bet tai nereiškia, kad tokie dalykai bus pateikti viešam vertinimui, kaip daugelis jau nori. Reikia daug daugiau praktinių žingsnių, kad būtų rasti technologiniai sprendimai, leidžiantys išreikšti įrodymais pagrįstą ir patikrintą visų teorinių prielaidų pagrindą. Tai savo ruožtu užtrunka šiek tiek laiko. Jau yra visiškai nauja „**Konstruktyvi visko teorija**“. „Sistemos fizikos“ teorija buvo baigta NII CUS rėmuose ir daugelyje kitų dalykų iš energijų fizikos srities. Visa tai, kaip suprantate, tapo įmanoma tik dėl tų kardinalių pokyčių, prasidėjusių mūsų planetoje, ir dėka vertingiausios informacijos, kurią mums visiems perdavė N. Levašovas, A. Hatybovas, N. Morozovas ir kiti Rusijos Mokslininkai iš „didžiosios raidės“. Tai leidžia šiandien, nepaisant iškilusių kliūčių, sukurti naujas technologijas ir naują šiuolaikinio mokslo paradigimą. Ir neatsakysiu į klausimus: „*Kur galima susipažinti*“, „*kada bus išleisti leidiniai*“ ir *panašiai*. Trumpai – „... viešojoje diskusijoje, kai to reikės“.

Šiandien visiems, žengusiems šiuo nauju keliu, svarbu ne tik rasti atsakymus į šią tiesą tenkinant mokslinį smalsumą. Nepalyginamai svarbiau pasiekti stebėjimų rezultatų patvirtinimą taikant procesus mikro ir makro lygmenimis, gauti eksperimentinius rezultatus per įgytas technologines galimybes ir tyrimus, nes tai taip pat YRA VIENINTELIS TIESOS PAŽINIMO KELIAS žmonėms. Man tai visų pirma yra viskas, kas susiję su „SvetL“ programomis, jų taikymo galimybėmis – ir ne tik dėl žmonių tobulėjimo, bet ir dėl darnios jų įtakos pačiai gamtai, kaip gyvenimo pasikeitimo dalimi palaikymo sistemai. Tai tik ilgos kelionės pradžia. Bet šio kelio pradžioje turėtų būti išreikštas pats kelias, t.y. mokslinė prielaida apie viską, kas sukurta iš išorės, ir praktiškai tai pademonstruoti – harmonijoje su supančia Gamta, kaip to norėjo N. Levašovas.

„*Konstruktyvi visko teorija*“ yra, tačiau šiuo metu ji yra sustabdyta, dėl įvairių priežasčių negali būti prieinama visiems. Vis dar yra pakankamai daug "norų" eksperimentuoti, ir dažniausiai dėl tam tikrų priežasčių tiek Žmogaus, tiek visų gyvų dalykų naikinimo rėmuose. Tačiau nereikia to daryti sielvarto priežastimi ar spraga pasiteisinti dėl beprasmiškai nugalėjimo ir švaistomo laiko bei savo gyvenimo, kaip matyti iš man atėinančių laišku. Yra pakankamai daug atvirų darbų, kuriuos reikia ir yra naudinga studijuoti (kartoju dar kartą – su visa pagarba N. Levašovo ir A. Hatybovo paveldui), arba prasminga bent jau susipažinti. Mąstymas būsimojo laiku yra geras smegenų lavinimas. Tai netgi geriau, nei viską iš karto paruošti ir „išmokus“, pavyzdžiui, Levašovo „*Hehomogenišką visatą*“ (puikus daug ką atskleidžiantis kūrinys), „naudą“, išnešant ją į mases. Taigi – niekas neveikia ir neveiks. Paimkime, pavyzdžiui, A.A. Liucina. Atviras, niekur nepasislėpęs, autorius linksmas ir toliau dirba. Visą, ką jis sukūrė, reikia atidžiai išstudijuoti. Idealizuoti, žinoma, nebūtina. Visada reikia būti, kaip rašė Nikolajus, ne teorijos viduje, o aukščiau, už jos ribų. Tada viskas vystysis pagal tikrovę, o ne pagal kažkieno idėjas apie tai. Žinoma, tai bus jūsų požiūris ir jūsų žinios, tačiau jos turės teisingą vektorių, nulemtą pagal „ne kas nors ar kažkas“, o pagal norą pažinti tiesą. Pavyzdžiui, aš niekada neįjungiau informacijos iš Levašovo knygų ir informacijos iš Hatybovo knygų. Pavyzdžiui, kaip apskritai Visatoje susidaro materija? Paklauskite ko nors pažįstamo, kuris yra susijęs su „šiuolaikiniu“ mokslu. Pasirodo, jie kažkodėl šio klausimo neuždavė. Na, jei užduosite šį klausimą Rusijos mokslų

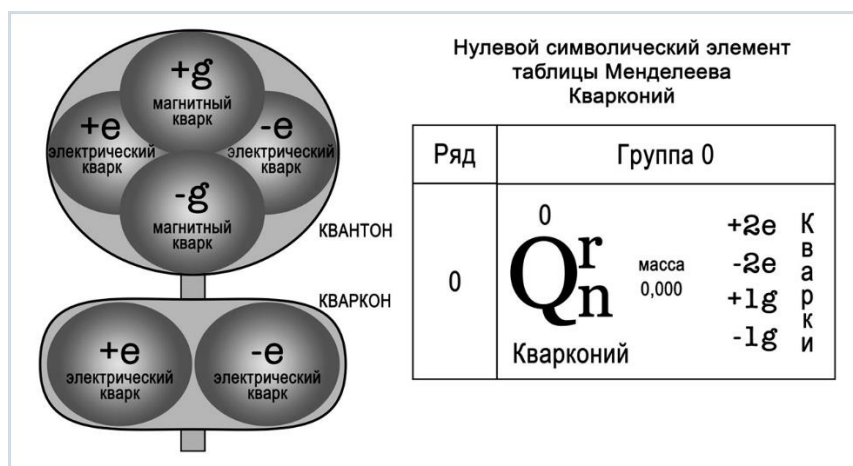
akademijoje, ten daugelis apvalių akių tampa kvadratinėmis. – Ar ji kada nors susiformavo? Tai normalu ir natūralu! "Bah!" ir pasirodė! .. – ne, „jaunuoliai! Jūs su savo „Bachsais“ „Pseudomokslų komisijoje“ aiškinkites, o aš užduodu jums, jūsų nuomone, idiotišką klausimą: „Kaip visatoje susiformavo materija?“

Atsakymas buvo paprastas: „Klausyk, kam tau to reikia? ..“ Bet, būdinga, jie žino nekilnojamojo turto kainas ...

Čia iš karto atsiranda pirmasis „stuporas“. Pirmas klausimas, į kurį negalėjo atsakyti. Tai reiškia, kad fizika yra tiesa, kai ji paaiškina tiek iki atominės masto dimensijos, tiek už jos ribų – tai yra, viską. Žiūrėk, mirties patalė guli žmogus, kuriam „materija duoda jo pojūčiuose“. Jis mire. Jis nieko nejaučia, materijos – nėra? Taigi apie kokią fiziką mes kalbame? Dabar šiame fone įvertinkite N. Levašovo kūrinį „Nehomogeniška visata“ ir kitus jo kūrinius. Taip po truputį reikia savyje sudėti „visumos teoriją“ .

Mūsų ištekliai skelbia V.S. Leonovo² medžiaga, mano nuomone, jis talentingas mokslininkas ir išradėjas, mano draugas, kurį sutikau 2004 m.

Darbai neskelbiami kaip neginčijama tiesa, kurią Autorius suprato ir išaiškino. Jie paskelbti jums, kad smegenys turėtų ką treniruotis – tai pirmas dalykas. Ir, antra, matyti realų vaizdą, kas vyksta, neapsiribojant vieno dalyko rėmais, pavyzdžiui, N. Levašovo ar A. Hatybovo kūrinų rėmais. Jūs pats stebite to pasekmes, jums nereikia toli ieškoti pavyzdžių. Palyginkite viską, kas pasakyta N. Levašovo darbuose, su tuo, ką ir ypač kaip „duoda“ Vladimiras Semjonovičius. Atkreipkite dėmesį į pačią jo teoriją ir jos įkūnijimą realiose inžinerinėse konstrukcijose ir jo siūlomuose projektuose.

Grafinis simbolinio nulinio periodinės lentelės elemento Quarkonia vaizdavimas kvarkų energetinio kryžiaus pavidalu, kaip kvanto dalis

Autorius viską labai aiškiai parašė visiems, kurie yra dėmesingi ir nešališki mūsų svetainėse skelbiamai medžiagai. Tik maištas, kaip mėgsta sakyti B. Makovas, turėtų būti paliktas už jo sprendimų ir diskusijų apie tai, ką jis perskaitė **iš bet kurio autoriaus**, pateikusio savo kūrinį Skaitytojo vertinimui.

	Vienetas	Protonas	Elektronas	Neutronas
Masė (poilsis)	KG	$6.8557572 \cdot 10^{-36}$	$9.038487 \cdot 10^{-31}$	$1.66057 \cdot 10^{-27}$
Įkrovimas	Cl	$1.9876643 \cdot 10^{-12}$	$-1.6021892 \cdot 10^{-19}$	$\pm 9.6131352 \cdot 10^{-19}$
Skersmuo	M	$1.0167247 \cdot 10^{-16}$	$6.63655765 \cdot 10^{-16}$	$3.5056054 \cdot 10^{-14}$
Kampo sukimosi greitis	rad/sek	$1.7615874 \cdot 10^{17}$	$2.9376561 \cdot 10^{16}$	$2.7806786 \cdot 10^{14}$

Būtina laikytis pagarbaus požiūrio, o besikalbant remtis tuo, kas nurodyta paskelbtoje medžiagoje, *o ne asmeniniais simpatijomis ar antipatijomis*. Su tokiais žmonėmis, kurie „įtempia“ tavo Smegenis, reikia elgtis itin

korektiškai. Leonovas yra talentingas. Jis sugalvojo daug dalykų ir net dalykų, apie kuriuos jis pats net nežino – jie jau yra jo paties „sugalvoti“. Paradoksas? Ne paradoksas, o šiuolaikinė realybė. Tačiau šiuolaikinėje realybėje nėra tokios pasaulį formuojančios mikrodalelės kaip kvantas. Ji neegzistuoja! Tai reiškia, kad tai, kad Mendelejevas išrado tam tikrą nulinį elementą, yra tam tikras gudrumas. Jis to nesugalvojo, jis tiesiog paliko tuščią ląstelę, tikėdamas (pagal jo užrašus), kad turi būti *kažkoks puikus „niekas“*. Ir už šį puikų „nieką“, kai prasidėjo pradžia, jis paliko vietą. Pagerbta. Tada jis nesuprato ir į šias subtilybes nesileido. Tačiau kažkas intuityviai privertė jį palikti šią laisvą erdvę. Tai vėliau buvo išrastas – „0 elementas“. **NULINIO ELEMENTO NĖRA. YRA NULINĖ PADĖTIS. Padėtis yra žemesnė už atominį lygį.** Ir visas atominis lygis tradiciškai prasideda nuo vandenilio (nors nuo jo ir nereikia pradėti).

Gamtos dėsniai erdvėje ir mikrokosmose yra vienodi ir nesikeičia keičiantis masteliui. Jei žvaigždė gali susismulkinti į juodąją skylę, tai kodėl atomas negali sutraiškyti savęs savo gravitacija, kad susidarytų mikroskyelė?.. Kas pasikeis, jei atomų bus daug? Marianos tranšėjos dugne vandens slėgis milžiniškas, tačiau jo tankis beveik toks pat kaip arbatos puodelyje. Ir jei jis būtų dešimt kartų gilesnis, niekas nebūtų pasikeitę. Viskas, kas nuskendo arbatos puodelyje, paskęs giliausioje vandenyno vietoje.

Kalbant apie pagrindines konstantas, jos visai nėra pagrindinės, tai yra įprasti reguliuojami koeficientai, kurie egzistuoja tik matematikoje. Gamta, kitaip nei matematikai, puikiai apsieina ir be jų. Fantastiškos istorijos, net parašytos griežta matematinių formulių kalba, nepaisant jų gausos, vis tiek liks fantastiškos. Įprastoje kalboje taip pat yra daug pagrindinių konstantų. Pavyzdžiui, žodis yra kvadratas arba rutulys. Pagrindinė konstanta yra kamuolys, tai kamuolys tiek Afrikoje, tiek Čiukotkoje – visada apvalus...

Planetinis atomo modelis, naudojamas šiuolaikinės fizikos, chemijos (Mendelejevo lentelė) ir kitose civilizuotos žmonijos žinių srityse, neturi idėjų, kurias reikia pateikti.

Mes naudojame standartinę lentelę (žr. Fizinę enciklopediją):

Remdamiesi lentele apskaičiuojame kai kuriuos trūkstantus parametrus: tūrį, savitąjį svorį (arba tankį), linijinį greitį paviršiuje ir kai kuriuos papildomus.

1. Elektronas.

$$V_e \approx \frac{4}{3} \pi R^3 \approx \frac{4}{3} \pi (6,63655765 \cdot 10^{-16} / 2)^3 \approx 153,0478511613 \cdot 10^{-48} \text{ m}^3. P_{\text{dūžiai}} \approx \frac{9,038487 \cdot 10^{-31} / 153,0478511613 \cdot 10^{-48}}{5,905660831848 \cdot 10^{15} \text{ kg} / \text{m}^3} \approx 590,3 \text{ tūkst.}$$

2. Protonas.

$$V_{pr} \approx 0,550311698625 \cdot 10^{-48} \text{ m}^3. P_{\text{dūžiai}} = 6,8557572 \cdot 10^{-36} / 0,550311698625 \cdot 10^{-48} \approx 12\,457\,833\,160\,330 \text{ kg} / \text{m}^3.$$

3. Neutronas.

$$V_N \approx 22,55733087546 \cdot 10^{-42} \text{ m}^3. P_{\text{dūžiai}} = 1,66057 \cdot 10^{-27} / 22,55733087546 \cdot 10^{-42} \approx 73\,615\,535\,861\,400 \text{ kg} / \text{m}^3.$$

Tiesiniai greičiai atitinkamo atomo elemento paviršiuje

	Vienetas	Linijos greitis
Elektronas	m/s	384.8341158813
Protonas	m/s	353.5389849197
Neutronas	m/s	192.4170556521

Kadangi elektronas sukasi aplink protoną, o Boro spindulys lygus $5,29177 \cdot 10^{-11} \text{ m}$, iš santykio $g = v^2 / 2h$ gauname $g = 8,50377 \cdot 10^{26} \text{ m/s}^2$.

Norėdami įvertinti galimybes panaudoti tokius didžiulius specifinius tankius, kuriuos turi kai kurie atomo elementai, atsižvelgiame į jų energetines charakteristikas, atsižvelgdami į pradinių konstantų, tai yra arklio galių, vaizdavimo tikslumą:

1 AG (Arklio galia) = 746 (745,7) vatai. Galite paimti reikšmę $745,85 \pm 0,15$, nes dar nebuvo išaiškinta, kuo anglų arklys skiriasi nuo amerikiečių.

$$1 \text{ vatas} \approx 1 \text{ j} / 9,81 \text{ kgm} / \text{s} \text{ arba } 1 \text{ kgm} / \text{s} = 9,81 \text{ j} = 9,81 \text{ vatas.}$$

Duomenis apibendriname lentelėje (daugiau žinių ir pritaikymo):

	Vienetas	Linijos greitis	Arklio galia
Elektronas	m/s	384.8341158813	3478.31815355 45.74954895263
Protonas	m/s	353.5389849197	
Neutronas	m/s	192.4170556521	

Kalbant apie tritį - daugelis žmonių apie tai klausia dėl to, kad jie mano, kad greitai nebus ko gerti. Kada jis dings? Geras klausimas kalbant apie „visko teoriją“. Niekada! Apie kokį tritį mes kalbame? Kosmose yra daugiau nei 24 milijonai tričio rūšių. Apie ką tu kalbi? O vandeniui formuoti naudojamas tik vienas tritis. Jei turite omenyje tritį, kurį naudojo Ebrai, tada jis pašalinamas. Bet „mūsų“ tritis jau pradėjo formotis. Tam vietos nereikia. „Mūsų tritis“ reikalinga atkuriant kitas energetines-informacines vandens būsenas. Tai labai ilgas procesas. Gerai, jei pereinamoju laikotarpiu baigsis visiškasis vandens atstatymas. Tačiau be tričio negali būti gėlo vandens. Ir nebūtina manyti, kad šis procesas vyksta taip - vieną pašaliname, antrą sumaišome. Tai ne degtinė - taip ji neveiks. Tai visiškai skirtingi procesai. O šiandien skirstymas į negyvą ir gyvąjį vandenį, kaip tai daro

„anapusinės magijos žinovai“, – dėl pinigų. Gurkštelėjau tokio brangaus mirusio, o paskui pigaus gyvo – ir viskas gerai. Aš bėgau visiškai sveikas“, – sako jie. Tai ne iš „SvetL“, čia iš „Kosmoso“.

Pagrindinė šiuolaikinio mokslo bėda, mano nuomone, yra labai siauroje specializacijoje. Kaip juokaujant apie du siaurus specialistus: vienas žinojo tik varžtus, kitas – tik varžles, ir nė vienas nesuprato mechanizmo, kaip varžtiniu ryšiu prilaikyti du geležies gabalus. Manau, pagrindai jau turėtų būti aiškūs. Tikra fizika paaiškina viską – nuo *matmenų skalėje ikiatominės*. Jei fizika yra tiesa, tada jai suprasti nereikia formuliu ir reliatyvistinių metodų, nereikia skirstyti į optinę ar kvantinę fiziką, taip pat nereikia siauros specializacijos, ant kurios remiasi visas mirštantis mokslas. Pašalinkite visa tai – ir nereikės „išradinėti“ naujo variklio, kuris būtų kelis kartus ekonomiškėsnis nei vidaus degimo variklis, ar kito, kuris kažką stumia, apdoroja ir ką nors palieka pokyčių pavidalu. Visa ši įvairovė bet kuriame jos įsikūnijime yra ne kas kita, kaip priemonė užtikrinti Darvino giminaičių judėjimo principą, vertikaliai kažką transliuojant vieni kitiems. Tiesa apie gravitaciją bus žinoma – nereikės variklių ir panašios gėdos. Tokie „atradimai“ bus nepriekaištingi, kaip ir juos lydintis šauktukas „eureka“, verčiant iš originalo kalbos, prasmė visai „nerasta“. Žodis „Eureka“ (rasti) tai reiškia „*tiesiog atsitinka, taip nutinka – kas pralaimi, kažkas laimi*“, t.y. rastas daiktas pereina iš vieno „savininko“ kitam. Taigi nesunku atsekti tikrąją to, kas parašyta, prasmę ir esmę atsižvelgiant į tai, ką jau žinote.

Visko teorija jau sukurta „seniai“. Ji guli visų akivaizdoje. Tereikia viską, ką atrado mokslas, sujungti į *logiškai nuoseklią sistemą* ir šiek tiek pakoreguoti aparatūrą. O matematikai turi atsiminti, kad *iš tikrųjų neįmanoma, tris pušys padauginus iš milijono, gauti pušyną...* Nors su jomis lengva. Dabar jums ir žmonėms nereikia laužyti savo smegenų. Jau sulaužytos.. Turime pradėti taisyti, o tam yra įrankis, sukurtas atsižvelgiant į „Visko teoriją“. *Tai yra „SvetL“ kompleksas ir „SvetL“ programa.*

6.3. Judėjimo aplinka iš „SvetL“ programos pusės

Patartina judėjimo aplinką vertinti skirtingais požiūriais – klasikine fizika, kaip daugiau ar mažiau suprantama (masių ir kai kurių gravitacinių laukų sąveiką), ir fizika, atsižvelgiant į aplinkos energetines ypatybes veikimo atžvilgiu „SvetL“ programų sąlygomis. Visa tai turi būti įdėta į savo supratimo ir noro patekti į pirtį lobyną, esant *judėjimo šia kryptimi aplinkoje*.

Klasikinės fizikos dėsniai

Judėjimo aplinka suprantama kaip **ERDVINĖ** aplinka, kurioje vyksta masių judėjimas. Pagrindinis dėsnis, pagal kurį masės juda erdvinėje aplinkoje, yra Niutono dėsnis:

$$P=m \cdot g(1)$$

Kita vertus, naudojamas Niutono masių dėsnis:

$$F = k \cdot g \cdot \frac{m_1 \cdot m_2}{r^2}, \quad (2)$$

čia g – sunkio jėgos pagreitis arba laisvojo kritimo pagreitis (m/s^2).

Per koeficientą k nustatomos **LAISVO JUDĖJIMO** priklausomybės tiek atmosferoje, tiek erdvėje. Remiantis šiuolaikinėmis idėjomis ir terminija, 1-ajame ir 2-ajame Niutono dėsnuose kūnas

turėtų būti suprantamas kaip materialus taškas, o judant – judėjimas inercinės atskaitos sistemos atžvilgiu. Matematinė 2-ojo dėsnio išraiška klasikinėje mechanikoje yra tokia:

$$d(\mathbf{mv})dt = \mathbf{F}, \quad (3)$$

tai yra judėjimas vyksta laike.

Beje, laiko standartas apibrėžiamas kaip cezio atomo virpesiai ir, kaip galite pastebėti, neturi nieko bendra su konkrečiu judėjimu.

Pagal visuotinės gravitacijos dėsnį (nereliatyvistinę mechaniką), dėsnis (2) apibūdina visuotinę materijos savybę sukurti gravitacinį lauką ir patirti gravitacinių laukų poveikį.

Pagal Niutono dėsnį (2) gravitacinį lauką galima apibūdinti naudojant skaliarinį potencialą φ , o jėga \mathbf{F} , veikianti m masės bandomąją dalelę, lygi:

$$\mathbf{F} = -\text{grad}\varphi \quad (4)$$

Potencialas φ atitinka Puasono sąlygą:

$$\Delta\varphi = 4\pi\Gamma, \quad (5)$$

čia Γ – gravitacinio lauko šaltinio masės tankis;

$\Delta = \partial^2/\partial x^2 + \partial^2/\partial y^2 + \partial^2/\partial z^2$ yra Laplaso operatorius.

Gravitacinis laukas, kurį sukuria centrinis simetriškas masių pasiskirstymas, esantis už šio pasiskirstymo ribų, sutampa su taškinės masės lauku, lygiu bendrajai objekto masei M ir esančios simetrijos centre:

$$\varphi = -\frac{GM}{r} \quad (6)$$

Kadangi jėga \mathbf{F} , veikianti bandomąjį kūną, yra proporcinga jo masei, kūno įgytas pagreitis priklauso tik nuo gravitacinio potencialo:

$$\mathbf{a} = -\text{grad}\varphi, \quad (7)$$

Tai reiškia: *skirtingų masių kūnai gravitaciniame lauke juda tomis pačiomis trajektorijomis, jei pradinės sąlygos sutampa*. Taigi ši išvada apie inercinių ir gravitacinių masių lygybę, eksperimentiškai patvirtinta dideliu tikslumu, yra *reliatyvistinės*³ gravitacijos teorijos pagrindas.

Visuotinės gravitacijos dėsnis bendrosios reliatyvumo teorijos kontekste turėtų būti suprantamas kaip gravitacinės sąveikos universalumo savybė, kuri išreiškiama tuo, kad gravitacinio lauko sąveikos su visais fiziniais laukais konstanta (įskaitant gravitacinis) yra tas pats. Tai lemia visiškos teorijos geometrizavimo galimybę, kai gravitacinio lauko veikimą iš tikrųjų pakeičia erdvės ir laiko geometrijos įtaka materijai, o gravitacinio potencialo vaidmenį atlieka atitinkamo pseudo-Riemano erdvėlaikio metrinio tenzoriaus komponentai.

Daugelyje knygų galima rasti sąvokų: „laikas“, „erdvė“, „inercinė masė“, „gravitacinis laukas“, „gravitacinis potencialas“, „simetrija“. Kaip rodo šiuolaikinė teorija, šios sąvokos nėra tarpusavyje susijusios ir viską bandoma sujungti eksperimentu.

Panagrinėkime dydį g , laisvojo kritimo pagreitį.

Yra žinoma, kad jo reikšmės skirtinguose Žemės taškuose skiriasi ir jei ties pusiauju $g = 9,7805 \text{ m/sek}^2$, tai ašigalyje jis yra maždaug $9,83 \text{ m/sek}^2$.

Tai, kad apie g duomenų nėra, rodo, kad kažkur čia, žinoma, šuo ne užkastas, bet uodega kyša. Štai pavyzdys iš **fizikos enciklopedijos, 3 tomo, p. 520:** „Kūnų kritimas – tai kūnų judėjimas nesant jų pradinio greičio, dėl Žemės traukos. Jei kūnai krenta iš mažo aukščio, lyginant su Žemės spinduliu, tai kūną veikianti gravitacijos jėga, kuri yra inercijos jėgos suma (atsižvelgiant į pirmąją apytikslę Žemės sukimosi įtaką), gali būti laikoma pastovia tam tikroje geografinėje platumoje. Remiantis šiomis prielaidomis, kūno judėjimas įvyks veikiant nuolatinei gravitacijos jėgai ir kintamajai terpės (oro ar vandens) pasipriešinimo jėgai. Kai kuriais atvejais galima nepaisyti terpės atsparumo; Remiantis šia prielaida, kūno judėjimas vadinamas laisvuju kritimu ir yra tiesinis tolygiai pagreitintas transliacinis judėjimas. Laisvo kritimo formulės pasižymi tuo, kad jose nėra koeficientų.

Praktikoje negalima nepaisyti terpės pasipriešinimo poveikio. Jei priimtume, kad pagrindinis pasipriešinimo jėgų vektorius

$$\mathbf{R} = \mathbf{k} S \mathbf{v}^2, \quad (8)$$

kur \mathbf{v} yra kūno masės centro greitis, S yra didžiausio kūno skerspjūvio plotas plokštuma, statmena greičio kryptčiai, o \mathbf{k} yra skaitmeninis koeficientas, priklausantis nuo kūno formos ir terpės tankio, tada masės centro greičiui, priklausomai nuo jo nuvažiuoto atstumo.

$$v = a \cdot \sqrt{1 - \exp(-2gh/a^2)}, \quad (9)$$

$$a = \sqrt{P/kS} \quad (10)$$

Didėjant h , kritimas linkęs į a (ribinį kritimo greitį).

Galite atsižvelgti į poslinkį į rytus (Koriolio pajėgos):

$$y = \frac{1}{3} \cdot \omega \cdot g \cdot t^3 \cdot \cos\varphi, \quad (11)$$

kur φ – platumas, ω – Žemės kampinis greitis, t – kritimo laikas, į pietus:

$$x = \frac{1}{6} \cdot \omega^2 \cdot g \cdot t^4 \cdot \sin\varphi \cos\varphi \quad (12)$$

Atsižvelgiant į laisvojo kritimo greičio traukos jėgą, kuri yra atvirkščiai proporcinga atstumo nuo Žemės centro kvadratui:

$$v = \sqrt{\frac{2gh}{\left(1 + \frac{h_0}{R}\right) \cdot \left[\frac{1 + (h_0 - h)}{R}\right]}}, \quad (13)$$

h_0 – kritimo aukštis, R – Žemės spindulys ... "Ne daugiau ir ne mažiau. Tai maždaug iš tos pačios „operos“, kai visiškai „supratę“ N. Levašovo knygų „ekspertai“ savo „darbuose“ pasakoja ir ginčijasi apie gravitaciją, visą laiką turėdami omenyje Levašovą, net **NESUPRASDAMI, KA** jis rašė apie tai.

Konkrečiai nurodžiau pagrindinius ryšius, tik norėdamas pasakyti, kad nėra taisyklių, kurios sujungtų skaitiklį (batai, kiamas ir pan.), masę, greitį, laiką ir erdvę į vieną visumą. Įvedamos sąvokos „gravitacinis potencialas“ be potencialo reikšmės, „gravitacinis laukas“ be apibrėžimo ir kt. Be to, judėjime dalyvauja laikas, apskaičiuotas pagal fiktyvų etaloną, kuris neturi nieko bendra su erdve. Visa tai rašau taip smulkiai, taip pat ir vadinamiesiems „ekspertams“, kurie remiasi tuo, kad slepiu skaičiavimus dėl „**SvetL**“ programų, ir tai neleidžia jiems būti objektyviems vertinant ne tik Programų galimybes, bet ir pačias Programas kaip tokias. Tačiau jau dabar yra daug žmonių, kuriems viskas, ką rašau šioje knygoje, labai įdomu būtent žinių klausimais. Būtent jiems duodu: pagrindinės fizikos sampratas ir išvadas, atsižvelgiant į terpės energetines ypatybes, kurios tapo prieinamos A. Hatybovo darbų dėka.

Reakcija yra atomo savybių pasikeitimas.

Laikas yra reakcijos praėjimas, kai albedas lygus nuliui. Kiekvienos reakcijos laikas yra individualus.

Albedas yra energijos sąnaudų ir reakcijos galios suma.

Erdvė yra reakcijos laiko matas.

Dažnio oktava – skirtumas tarp dviejų gretimų pulsuojančių krūvių dažnių.

Oktavos padalijimas – dažnių matricos nuo 21,000000 iki 97,875875 (su 2 žingsniu) formavimas po 64 dažnius kiekvienoje juostoje (Žemei).

Takto dažnis yra 56 oktavos magnetinio impulso, kurio elektrinis potencialas yra vienetas.

Nešlio dažnis yra iš dažnio matricos su elektriniu potencialu dažnis.

Gravitacinis laukas – atomų reakcijos judant bangai, kurios dažniai yra iš **6 dalyje nurodyto diapazono**.

Įsivaizduokite, kad žiūrite filmą apie vežimo judėjimą. Kadro dažnis – 24 kadrai per sekundę (sąlyginis) – takto dažnis. Jei rato sukimasis nesutampa su dūžiu, jums atrodo, kad ratai sukasi priešinga kryptimi, nors vežimas juda į priekį. Būtent šis efektas formuoja gravitacinį lauką. ***Jei gravitacinis dažnis lenkia takto impulsą, mes turime atstūmimą (pasipriešinimą), kitu atveju turime trauką.***

Remdamiesi ne *Boro atomo modeliu* ir nesigilindami į atomo sandarą bei ten vykstančias reakcijas, apsistokime ties išoriniais atomo ryšiais. Tai specifiniai gravitaciniai dažniai (gali būti ir magnetiniai, bet jie čia nenagrinėjami), **TURINTYS SPECIFINĮ ELEKTRINĮ POTENCIALĄ**. Bet koks materialus objektas (plyta, kamuolinis žaibas) *turi tiek inercinių, tiek neinerinių masių savybių*:

$m_0 = m$ ir $+m$ nei vieno(14)

Inercinė masė **turi elektrinį potencialą**, reikalingą tik atominėms struktūroms sujungti. Viršijus elektrinio potencialo vertę, atsiranda neinerinė masė, o jei elektrinio potencialo vertė viršija tam tikrą kritinę vertę, tada visa masė tampa neinerinė.

Kiekviena masė yra dešimčių tūkstančių atominės struktūros ryšio dažnių rinkinys, ir kiekvienas iš šių dažnių gali reaguoti su aplinka. Ši aplinka Žemei yra visas gravitacinių dažnių „rinkinys“, elektriniai ir magnetiniai dažniai, šių dažnių potencialai, „aibės“ kombinacijos. Dalis „rinkinio“ yra atmosferoje, jungianti įvairių dujų struktūras (ir jas formuojanti) į vieną. Esant ryšiui su reakcijomis atome, susidaro masės dažnių superpozicija su aplinka.

Galimos šios parinktys:

Inercinė masė praranda savo potencialą. Mažiausio surišimo potencialo praradimas veda prie masės suirimo į atomus.

Inercinė masė įgyja potencialą (per visą masę). Einant per kritinį tašką, inercinė masė virsta neinercine, turinčia didžiulį elektrinį potencialą. Ir tai visai ne pokštas.

Inercinė masė praranda ir įgyja potencialus ne per visą masę. Pasikeičia masės savybės, jos masės dalis išnyksta, likusi dalis - keičia struktūrą (jei imtume analogiją - periodinė lentelė, tada geležis virsta švinu), dalis masės tampa neinercine, o padidėjus elektriniam potencialui oktavose **virš 23, masė** tampa nematoma esamoje instrumentinėje bazėje.

1. Neinercinė masė praranda potencialą. Kai potencialas prarandamas, masė pirmiausia tampa inercine, transformuojasi, kai potencialai keičiasi ir ryšiai sunaikinami, tuomet virsta atomais. (Prisiminkite tuos, kurie planavo virš Sinajaus numušti „Boeing“ – liko tik basutės).

2. Neinercinė masė įgauna potencialą. Tokiu atveju įvyksta oktavų „perjungimas“, tai yra, elektrinis potencialas nustatomas aukštesniais dažniais.

Superpozicija yra potencialų pridėjimas ir atėmimas, atsižvelgiant į potencialo ženklą, bangos oktavą ir masių nešulio dažnių vertes. Pavyzdžiui, meteoritas ir Žemė gali turėti skirtingus nešiklio dažnius. Jei judančioje masėje yra dažnių, kurių nėra terpėje, pavyzdžiui, dažniai **91.450250, 91.450375, 91.450625, 91.450750, 91.450750, 91.450875** oktavos gravitacinių dažnių, tai šie masės indikatorių dažnių ir dažnių "baro dažniai" sudaro gravitacinių dažnių oktavos. (dažnių elektrinis potencialas – pagal atstumo kvadrata).

Pasitaiko atvejų, kai žmogus *išvengia susidūrimo* su krentančiu daiktu jo nematydamas. Žmogaus smegenys, gavusios augantį elektrinį potencialą nurodytoje oktavoje, sugeba duoti komandą vykdomiesiems organams (rankoms, kojoms) vengti susitikimo. Tai naudojama visuose

Kompleksuose (Generatoriaus nešikliuose) „SvetL“ kaip „Vartotojų apsaugos programa“, kurią N. Levašovas kažkada „sukūrė“ ir apie tai rašė savo knygoje. Vartotojo smegenys gauna didėjantį potencialą būtent iš komplekso su šia programa, kuris yra visuose „SvetL“ variantuose.. Beje, atmosfera neturi aukštų oktavų gravitacinių dažnių – tai yra silicio struktūrų (ličio jungčių) atomų savybės. Priminsiu, kad geriausios Generatoriaus „platformos“ yra platina, silicis ir sidabras. Judėjimas turi būti laikomas tik toms masėms, kurios gali sutrikdyti atomo reakcijas.

Masė, kurios terpėje nėra dažnių, neturi nieko bendra su judėjimu. Tai gali būti inercinė arba neinerinė masė. Judėjimo metu sukuriamą jėgą yra lygi:

$$F = -F_p + F_s, (15)$$

čia F_p – terpės energijos varža;

F_s yra masės energijos rezervas.

Jei dažnių superpozicija vyksta su priešingu ženklu, *tada terpėje nėra pasipriešinimo*.

Kiekviena masė turi elektrinį potencialą E kiekvienam dažniui, reakcijų kryptis (būtina tiksliai atsižvelgti į ženklą, todėl ir naudojama 32 ženklų algebra). Terpė taip pat turi tas pačias savybes, todėl masės atskirti nuo terpės, kurioje vyksta judėjimas, neįmanoma. *Iš masės energijos balanso galima išvesti gravitacinę masės konstantą, o iš terpės energijos balanso atitinkamai – terpės gravitacijos konstantą.* Šių konstantų sankirta neturi prasmės, todėl susidaro skirtumai nuo klasikinės fizikos. Pagrindinis skirtumas yra *tas, kad bet koks judėjimas yra vertinamas iš atomo ir jame vykstančių reakcijų, o vėliau perkeliamas į aplinką, atsižvelgiant į reakcijų laiką ir erdvę*. „SvetL“ komplekso generatorius, taip pat morfologija⁵, pateikia 36 vienos formos transformacijos variantus, ir kiekviena tokia transformacija gali vykti pereinant nuo atominių reakcijų prie išorinių ryšių dažnių superpozicijų. Šiuolaikinė fizika mano priešingai – nuo konkretaus materialaus kūno, todėl *parametru koreliacijos* negali būti. Todėl tarp „šiuolaikinio mokslo“ atstovų, o iš tikrųjų daugumos žmonių, nėra jokio supratimo apie „SvetL“ programų galimybes.

Šiuo metu kai kurios dujų struktūros yra pašalintos iš atmosferos, kaip iš terpės. Vidutinis atmosferos slėgis šiek tiek sumažėjo, tačiau padidėjo likusių dujų daliniai slėgiai, o tai reiškia, kad pakito atmosfera į vieną terpę surišančių gravitacinių dažnių elektrinis potencialas. Pokyčiai palietė ne tik mažas oktavas. Potencialų kaupimas lėmė jų persiskirstymą į aukštesnes oktavas (iki 97), o tolesni atmosferos savybių pokyčiai gali kardinaliai pakeisti aplinkos būklę.

6.4. Laukai ir bangos

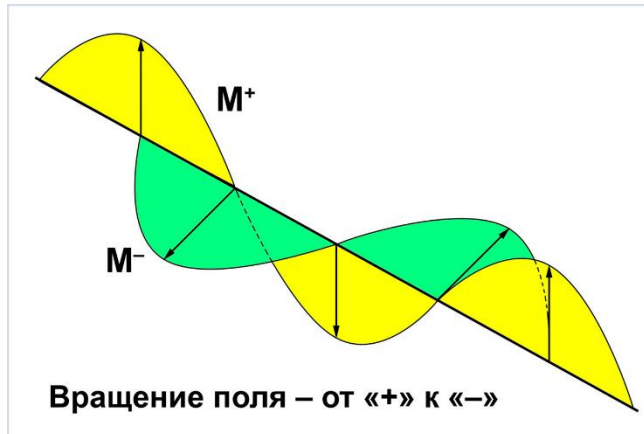
Magnetinis laukas

Bazinis magnetinis laukas yra **64 oktavos. NĖRA NEŠLIO DAŽNIO**. Laukas susidaro formuojantis atomo protonų paviršiui (antiatomui).

Laukų pavadinimai:

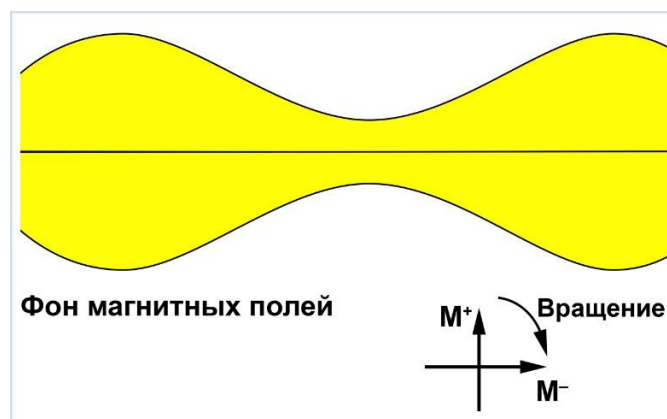
- atomui – M^+ ,
- antiatomui – M^- .

Laukų vieta pagal paveikslą.

Atkreipkite dėmesį, kad klasikiniame vaizde vienas iš laukų laikomas elektriniu lauku.

Kai laukai sukasi, amplitudės sumuojamos, todėl gauname „žarną“:

Magnetinių laukų sklaidimo greitis $V=300\,000$ km/sek.

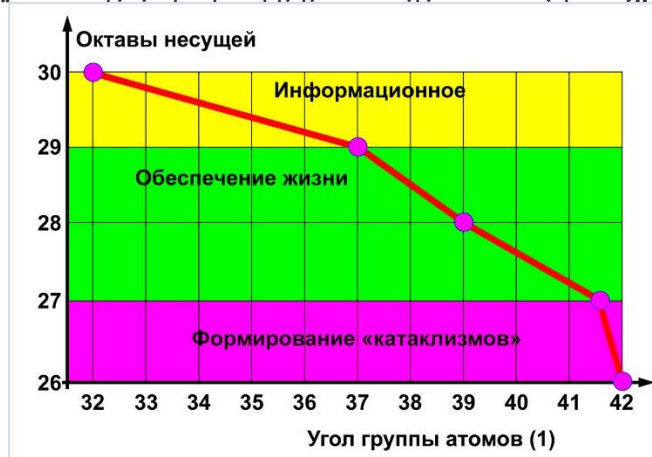
Tikrieji **MAGNETINIAI LAUKAI SKIRSTOMI Į TRIS SKIRTINGAS KOMBINACIJAS**. Atomų struktūroje magnetinius laukus sudaro vandenilio blokai, turintys lyginį atomų skaičių.

Kiekviena iš trijų magnetinių laukų grupių turi savo paskirtį.

Kadangi visos trys grupės yra suformuotos ant vandenilio bloko, atsiranda nešiklio dažniai.

Vandenilio grupė	Paskyrimas	Bazinė oktava	Grupės fonas	Nešiklis	Pastaba
H_4	M_4	56	26	30	„greičiau“ 4 kartus
H_6	M_6	53	25	28	„mūsų“ laukas
H_8	M_8	50	24	26	"lėčiau" 4 kartus

„Mūsų“ ... 000 000 km/sek .

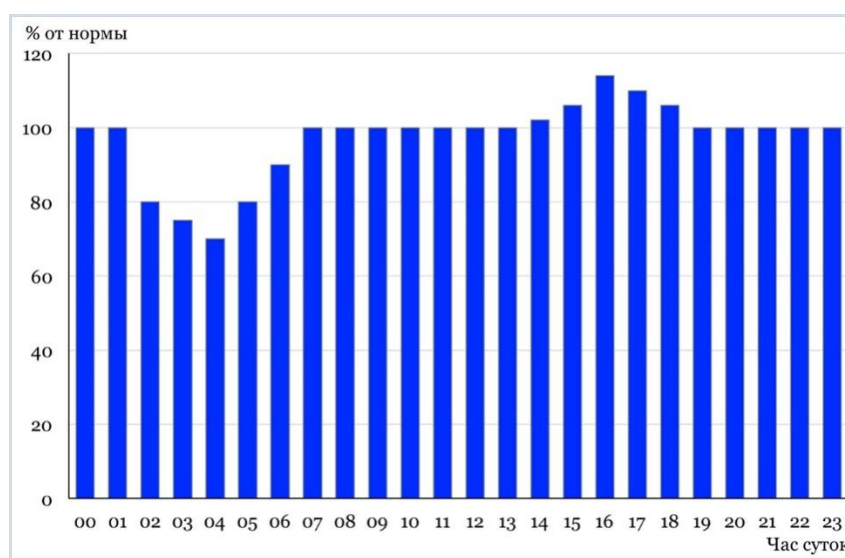

Skirtingo pagrindo magnetiniai laukai turi skirtingą greitį.

Atkreipkite dėmesį, kad vandenilio grupės su 8 atomais suformuotas magnetinis laukas nuo tos pačios grupės suformuoto elektrinio lauko atsilieka maždaug 10 valandų „mūsų“ laiko.

Kasdieniniai magnetinio lauko svyravimai, kuriuos sudaro 8 atomų vandenilio grupė

Paros valanda	Normos procentas	Paros valanda	Normos procentas	Paros valanda	Normos procentas
00	100	08	100	16	114
01	100	09	100	17	110
02	80	10	100	18	106
03	75	11	100	19	100
04	70	12	100	20	100
05	80	13	100	21	100
06	90	14	102	22	100
07	100	15	106	23	100

Daugiau nei 90% mirčių vyksta nuo 2 iki 7 val. Keičiantis 8 atomų grupės suformuotam magnetiniam laukui, tos pačios grupės elektrinis laukas taip pat pasikeičia su maždaug 10 valandų vėlavimu.

Elektrinis laukas

ELEKTRINIS LAUKAS ŠIUOLAIKINIAM MOKSLUI NEŽINOMAS. Moksle *vienas iš magnetinių laukų* laikomas elektriniu lauku, o sklaidimo greitis priskiriamas pačiam elektriniam laukui, taigi ir pavadinimas - *elektromagnetinis laukas*.

Bazinė elektrinio lauko oktava yra 67. Dažnis yra 8 kartus didesnis už magnetinio lauko dažnį. Jis skirstomas į E^+ ir E^- .

Lauko struktūra panaši į magnetinio. Elektrinio lauko fonas panašus į magnetinio (ta pati „žarna“), tačiau atskirai jie neegzistuoja – elektrinis laukas (banga) yra magnetinio lauko (bangos) viduje, sudarydamas sudėtingą virpesių sistemą.

Elektrinis laukas formuoja laiką, kuris yra sistemos gyvavimo ciklas. Padalinta į 3 kartus:

t_a yra aukštesnės civilizacijos laikas;

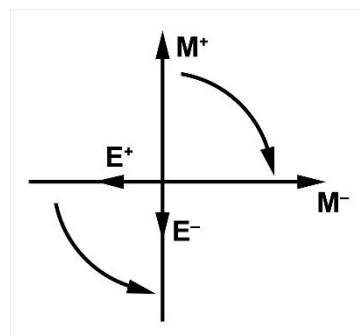
t_b – Saulės sistemos laikas;

t_c yra „kataklizmų“ metas.

Šie trys laikai turi savo erdves ir ryšius vienas su kitu.

Bendra erdvė yra 8 matmenų.

Kaip ir magnetinį lauką, elektrinį lauką sudaro **TRYS SKIRTINGI VANDENILIO BLOKAI**.

Vandenilio grupė	Elektros grupė	Bazinė oktava	Fonas	Skirtumas	Pastaba
H ₄	E ₄	62	26	36	„greičiau“ 16 kartų
H ₆	E ₆	57	25	32	„mūsų“ greitis
H ₈	E ₈	52	24	28	„lėčiau“ 16 kartų

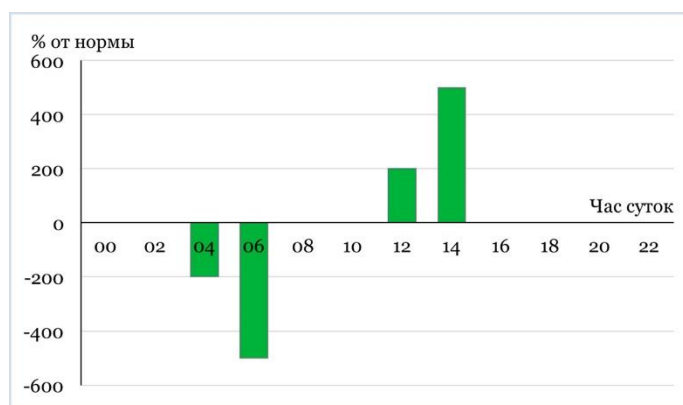
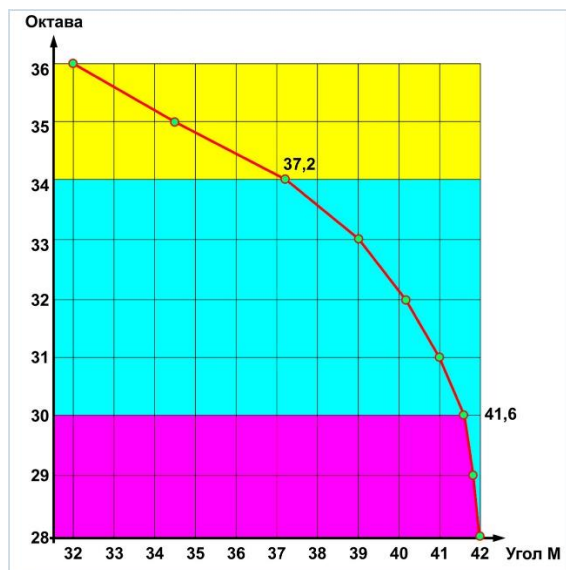
Elektrinio lauko sklaidimo greitis yra maždaug $V=240\,000\text{ km/s}$.

Atitinkamai, greičiai šalia „mūsų“ laukų nesikeičia.

Sistemų laiko aprėpties diapazonas

Laikas	Oktavos	Pastaba
$t_{a_}$	36-34	Ant ribos (34 oktavos) abipusiai sugenda tiek iš mūsų, tiek iš kitos sistemos
$t_{b_}$	34-30	Laiko buferio sistema esame mes
$t_{c_}$	30-28	Sunaikinimas

Buferinę sistemą galite palikti tiek aukštesnei, tiek žemesnei.

Elektrinio lauko, kurį sudaro 8 atomų grupė, paros svyravimai

Paros valanda	% nuo normos	Paros valanda	% nuo normos
00	0	12	+200
02	0	14	+500
04	-200	16	0
06	-500	18	0
08	0	20	0
10	0	22	0

Neigiami "metimai" kaupiasi gedimų zonose, hidrodambuose, nuosėdose (ir kt.) ir sukelia žemės drebėjimus, struktūrinius pokyčius, potvynius ir kt.

Atkreipiame dėmesį į kai kurias elektrinių laukų savybes.

Žaibas, elektros šviesa - 32 oktavos .

Kamuolinis žaibas - 36 oktavos .

8 atomų grupės suformuoto elektrinio lauko spinduliuotė pasiskirsto eksponentiškai nuo Žemės centro ir nuo 95.06.23 siekia iki 16.000 kv/kv.m paviršiaus. Ant 11/15/95 - 20 000 kv / kv.m paviršiaus. Šio lauko „atrama“ yra visa Žemė, proveržis yra silpnose vietose.

Gravitacijos laukas

Gravitacinis laukas šiuolaikiniam mokslui nežinomas. „Gravitonai“ neturi nieko bendra su gravitaciniu lauku. Yra gravitacinio lauko fonas. Pagrindinis atomo fonas yra 72-oji oktava. Jis skirstomas į teigiamą ir neigiamą.

Kai yra vandenilio atomai, atsiranda nešiklio dažnis.

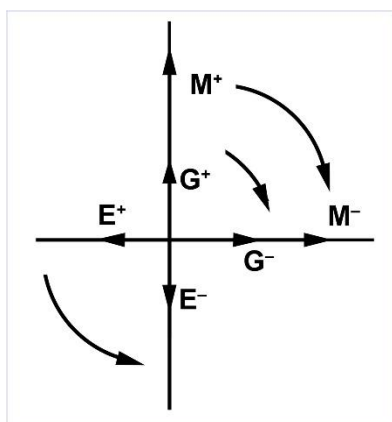
Gravitacinio lauko sklidimo greitis: $V=0,2 \cdot 10^{24}$ km/sek.

Vandenilio grupė	Gravitacija	Bazinė oktava	Fonas	Nešėjas	Pastaba
H ₄	G4__	62	26	36	„mažiau“ 16 kartų
H ₆	G6__	57	25	32	„mūsų“ gravitacija
H ₈	G8__	52	24	28	„daugiau“ 16 kartų

Gravitacinis laukas GALI EGZISTUOTI ATSKIRAI, tačiau esant magnetiniam ir elektriniam laukams, tai yra strypas: išorinis "žarnos" apvalkalas yra magnetinis laukas, viduje - elektrinis laukas, o jo viduje - gravitacinis laukas.

Atkreipkite dėmesį, kad gravitacinio ir elektrinio lauko oktavos sutampa, o vektoriai yra priešingi.

Elektrinis laukas tampa gravitaciniu ir atvirkščiai.

laukų skirtumui, sumažintam iki

1 amperas $m^3 \cdot s^{-3}$

1 amperas $m^3 \cdot s^{-3}$

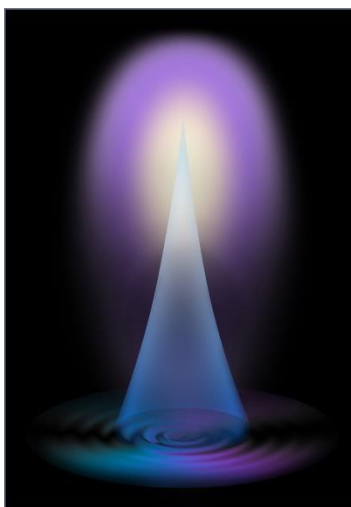
Magnetinis, o ne sukuria $9,81 \text{ m/s}^2$ laisvojo kritimo

Gravitacinio lauko vertė yra potencialas). Šis potencialas gali savybėms keisti. Norėdami lauką, yra tam tikri gravitacinio lauko dažniai.

Kai vektoriaus pasvirimo kampas pasiekia **37,2 laipsnius** nuo buferio, objekto parametrai gali keistis. Tas pats - pasiekus **41,6 laipsnių kampa**.

Žemės drebėjimų metu matuojamas parametras yra sukauptas elektrinis laukas, kuris virsta galingu gravitaciniu lauku.

Gravitacijos laukas yra neatsiejama gyvybės palaikymo sistemos dalis. Atome šis laukas laiko gardelę ir antigardelę, lauko vektoriaus kryptis yra nuo neutrono iki antigardelės, reikšmė = $48266597 \cdot 10^{18} \text{ m/sek}^3$. Elektrinis laukas sumažina atomo gravitacinį potencialą, o bendras gravitacinis potencialas yra lygus ampero $\cdot m^3$.

$6,432576 \cdot 10^{-10} \text{ voltų} / m^3$,

$88,824376 \cdot 10^{-10} \text{ m/s}^3$.

gravitacinis Žemės laukas pagreitį.

didžiulė. **IR TIK TEIGIAMA** (kaip būti naudojamas kitų laukų pašalinti gardelės gravitacinį

Šis potencialas buvo panaudotas ir „perkeliant“ į Rusiją tą „žmogaus sukurtą“ Generatorių, kuris „buvo po N. Levašovo užraktais“ Prancūzijoje.

Juodosios skylės susidarė dėl „žemės drebjimo“ Kosmose. Susidaro savotiška atomų „parduotuvė“, kurią laiko išorinis gravitacinis laukas. Iš šios parduotuvės generatoriumi sukuriama nauja planeta ar žvaigždė. Būna dvigubos, trigubos ir kt. Juodosios skylės.

Gravitacinio lauko dažnių lentelė

Nr.	Pavadinimas	Dažnis Hz	Dažnių diapazonas	Pastaba
1	Gravitacinis laukas atomų gardelės (neutrono) sunaikinimui	75216398	± 84	Naikinimo galia lygi atomo gravitaciniam laukui, atėmus atomo elektrinio potencialo galią.
2	Gravitacinis laukas, skirtas antigardelės (neutrono) gravitaciniam laukui sunaikinti	329843	± 2845	Šį lauką kuria visi komunikacijos tipai (šiuolaikiniai). Sunaikinus antigardelę, ląstelė miršta.
3	Gravitacinis laukas, skirtas gardelės sunaikinimui (antineutronui)	5424982	± 56	-
4	Gravitacinis laukas, skirtas antineutroninei antigardlei sunaikinti	231865	± 863	Šį lauką kuria visi komunikacijos tipai (šiuolaikiniai). Sunaikinus antigardelę, ląstelė miršta.

Dažniai, kurie be išorinės įtakos sunaikina žmogaus kūno ląsteles (nebijokite, noriu, kad žinotumėte)

Nr.	Pavadinimas	Dažnis Hz	Pastaba
1	"Elektra"	50	Šoninės skiltys iki 343875 Hz. Silpnas, bet nuolatinis poveikis. Jis veikia visas kūno ląsteles (kasdien sėdint prie lempos 8 valandas 1 metus, gyvenimas sutrumpėja 10 metų.
2	"Elektra"	60	Šoninės skiltys iki 475268 Hz. Veiksmas stipresnis. Abiem atvejais iš vamzdžių surinktas generatorius taupo (pašalina šonines skiltis).
3	Mobilusis ryšys	326424 ± 742	Akimirksniu sunaikina neutronų ir antineutronų antigardelę (negyvas ląsteles).
4	Palydovinis ryšys	431764 ± 230	Tas pats.
5	Degantis benzinas	328286 ± 108	Tas pats. Vienerius metus nuolatinis „sėdėjimas“ prie vairo po 4 valandas per dieną gyvenimą sutrumpina 3 dienomis.
6	Transportas (metro)	50	Suteikia tuos pačius dažnius, bet stipresnį poveikį. „Važinėjimas“ metro 1 valandą per dieną sutrumpina gyvenimą 1,3 valandos.

Gravitacinis laukas yra pagrindinis laukas žmogaus gyvenime. Būtent ši energija palaiko gyvybę, ir tai išreiškiama tuo, kad gravitacinis laukas sukuria sąlygas gyviems atomams egzistuoti. Žmogus negali turėti tinklelių su laukų mišiniu, pavyzdžiui, negali būti atskiro elektrogravitacinio lauko. Norint sunaikinti Žmogų, pakanka sunaikinti antigardelę (neutroną arba antineutroną). Rašau be baimės, nes žinau, kad tie, kurie skaito šią knygą norėdami gauti informacijos apie žmonių naikinimą dėl savo nepilnavertiškumo, neturi supratimo apie antigardelę, o apie neutronus ar anti-neutronus net nekalbėsiu.

Kai magnetinio ir elektrinio (arba gravitacinio) lauko vektoriai yra nukreipti įprastai vienas į kitą, mes turime statinius laukus, o magnetinis laukas sklinda grandine (laidais) kaip vienas su kitu sujungti oro balionai, kurių greičio plitimas yra mažas ir siekia **64234,356973 m/sek**. Pavyzdžiui, variui ši vertė yra **38429,5762163 m/s**. Norint padidinti magnetinio lauko greitį išilgai laidininko, **PAKEIČIAMAS MAGNETINIO LAUKO VEKTORIAUS KAMPAS**, o magnetinei grandinei galima sukurti virpesių režimą. Idealus laidininkas – kuriame nėra neutronų ir antineutroninių gardelių. Šie tinkleliai yra sukuriami žemės drebjimo išilgai laido. Didžiausias dabar pasiektas kampas = 21^0 (santykis su judėjimu), o magnetoelektrinio arba magnetinio gravitacinio impulso greitis yra **751.973.458.762 m/s**. Šiuo atveju turime impulsų lauką, panašų į kamščiatraukį.

Norint sunaikinti objektą, reikia nurodyti dažnį, kuriuo objektas juda, jis lygus: 340 (pavojingiausi yra robotų ir žmonių lavonų žudikai ir surinkėjai 666 po jų mirties) = **87,286 ampero m^3** , 440 (tas pats kaip 340, iki 12.06.96 visi sunaikinti) \ u003d **5.625.986 ampero m^3** . 500 (Prezidento lėktuvas) \ u003d **438.297.176.187 ampero m^3** , gabenimui. 560 \ u003d **38,186 amperų $m^3 m^3$** . Norint sunaikinti vietoje, reikia išleisti **5–9 kartus daugiau** energijos. Judant objektai atsijungia, o judant geriau juos sunaikinti. Kiekvienam sveiko proto žmogui aišku, kad *gravitacinės bangos yra svyruojantys materialios aplinkos procesai*, apie kuriuos ir ne kartą kalbėjo N. Levašovas. Ore šie procesai yra trimačiai ir žmonėms suprantami kaip sproginimai.

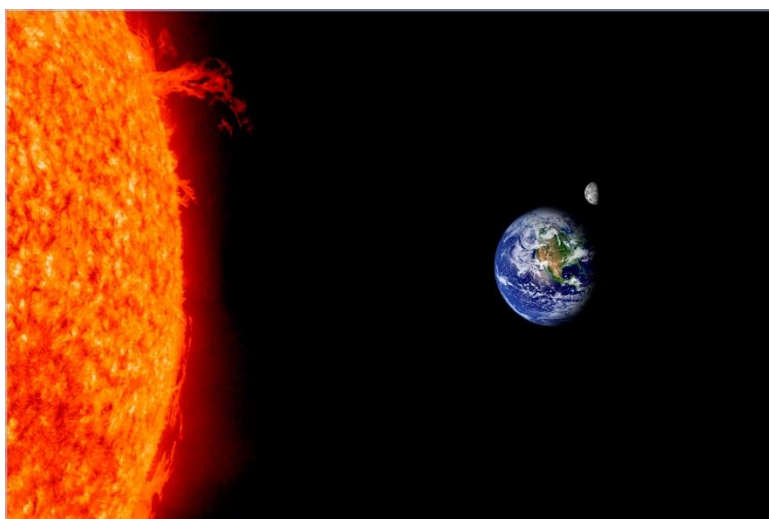
Sproginimas ardo žemę, padarydamas piltuvėlių, sproginimo banga sklinda ore tiek į šonus, tiek į viršų, t.y. trimis kryptimis – 3 dimensijos procesas (sferinis). Sprogstamosios bangos energija mažėja pagal kvadratinį dėsnį, nes pagal šį dėsnį rutulio paviršius $S=4\pi r^2$ didėja. Yra žinoma, kad netoli sproginimo taško jo energija tokia didelė, kad griaua mūrines sienas, o toliau tik daužo stiklus languose. Šis dėsnis veikia ir bet kurioje kitoje terpėje, bet neveikia Kosmose, nes jo erdvė tuščia. Ir tai labai blogai reliatyvistams. Jie turi užpildyti kosminę erdvę absoliučiai elastinga terpe, bet netrukdydami planetų, žvaigždžių ir kitų kosminių objektų judėjimui. **ŠI TERPĖ BUVO VADINAMA ETERIU IR VIS dar IEŠKOMA, BET nerasta. O amerikietis Michelsonas dar XIX amžiuje nustatė, kad šios aplinkos nėra ir negali būti.**

„Didysis fizikas“ Einšteinas nuo savo *vidurinio techninio išsilavinimo* aukštumos tikėjo, kad eteris egzistuoja, arba neigė jo egzistavimą. O reliatyvistai turi matyti gravitacinę bangą – vadinasi, yra terpė – o tai eteris, kaip čia neprisiminti Einšteino? Todėl reliatyvistai apie gravitacinę bangą – tuščias triukšmas su „kliedesiu“.

Kosmose jo erdvė „tuščia“. A.A. Lučino darbuose, matai, ką reiškia „tuštuma“, lyginant, pavyzdžiui, su N. Levašovo apibrėžimais. Pažymėtina, kad Kosmoso tuštuma yra labai patogi joje esančioms medžiaginėms dalelėms – **FOTONAMS** (nešančios šviesą ir šilumą bei sukeliančios magnetinius nestabilumus Žemėje – **MAGNETINĖS DALELĖS**). Saulė tokią medžiagą išspinduliuoja 5×10^6 tonos per sekundę. Jos dšlelė maždaug 27 km / s greičiu skrėja į Žemę. Ir ši medžiaga saugiai pasiekia Žemę kaip materialios dalelės, bet ne kaip bangos. Materija yra amžina ir nevirsta jokia pasakiška energija. Tai yra kūnų gebėjimas dirbti. O norint susidaryti išsamų „**visuotinės gravitacijos dėsnio**“ vaizdą – tai yra Niutono **PASISKOLINTAS IŠRADIMAS**.

Mokslo politikai **atkakliai slėpė nuo žmonių Niutono visuotinės gravitacijos dėsnio kritiką, apie** kurį jo amžininkai kalbėjo kaip apie sugrįžimą į viduramžius. Niutonas negalėjo atsakyti į klausimą: „Iš kur kūnai semiasi energijos, kad pritrauktų, ir kas juos papildo šia energija? – šiuo įstatymu nepasitikima, nes visi šiuo įstatymu pagrįsti skaičiavimai yra neteisingi.“

Ar norite pavyzdžio? Prašom!

Saulė traukia mėnulį dvigubai stipriau nei žemė. Kodėl mėnulis nenukrenta ant saulės? (Skaičiavimas atliktas remiantis Niutono gravitacijos dėsniu).

Kūnų pritraukimo ir atstūmimo veiksmai yra lauko veiksmai, kurie tada buvo nepasiekiami Niutono, kuris užsiėmė alchemija, teologija ir **matematika**. Niutonas netgi buvo parlamento narys, bet parlamente kalbėjo tik vieną kartą – su prašymu uždaryti langą.

Kūnų traukos Žemė turi būti ieškoma realiuose laukuose, kuriuos Žemė turi: **elektriniame ir magnetiniame**.

Žemės laukas sukelia visų antžeminių objektų poliarizaciją ir magnetinėmis, o ne traukos jėgomis išlaiko visus objektus Žemės paviršiuje. Vieno kūno pritraukimo prie kito faktas įvyksta, kai tik vieno kūno statinio lauko jėgos čiuptuvai paliečia kito kūno lauko jėgos čiuptuvus. Visi Žemės kūnai yra gerai elektrifikuoti savo elektrinio lauko, todėl juos traukia būtent Žemės magnetinis laukas, kurį anksčiau žmonės vadino gravitacija. Ir viskas. Fizinis gravitacijos proceso modelis — magnetas pritraukia elektrifikuotą objektą. **Gravitacija kaip atskiras fizinis reiškinyss neegzistuoja.**

Einšteinui buvo duota išreikšti gravitacijos idėją kaip erdvės ir laiko kreivumą. Gravitacija yra dviejų statinių Žemės laukų – magnetinio ir elektrinio – sąveika ir ji nesukuria jokių bangų. Be to, norint gauti šias žinias, nereikia lipti į Kosmoso rūką, užtenka pakankamai gerai apsižvalgyti po Žemę, o juo labiau nereikia ieškoti šio miražo kaip erdvės ir laiko kreivumo. **Apie gravitacijos greitį negali būti nė kalbos, nes gamtoje tokio proceso nėra.**

Magnetinės bangos

Magnetinės bangos yra neatsiejama gyvybės palaikymo Kosmose DALIS. Šios bangos yra įterptos į atomą, o su standartiniu atomu jų dažnis yra 300 000 Hz. Bet tokio atomo nėra, todėl bangos dažnis atome gali svyruoti nuo 300 000 iki 875 000 Hz. Taip atsitinka dėl gardelės formos pasikeitimo (antigardelė nedalyvauja keičiant formą). Tačiau sudėjus bangas atsiranda spektras, tai yra visas bangų diapazonas, vadinamas magnetinėmis bangomis. Tai yra atomo viduje, o išorėje gali vykti dažnio padalijimas, ir tai yra naudojama piramidėse. Didžiausias pasiekiamas dažnis yra 875000000 Hz. Magnetinės bangos kvantuojamos 4 (300004 ir kt.). Šis kvantavimas yra atomo funkcija, bet jūs galite atlikti kvantavimą 1, 2, 3. Magnetinės bangos visada turi vieną parametą – amplitudę – elastingą stovinčią bangą su amplitude. Minimali magnetinio lauko galia yra laukas standartiniame atome. Medžiaginis virpesių nešėjas yra atomas. Sukūrus atomą, į jį įvedama virpesių grandinė (savotiškas magnetronas). Magnetinis laukas gali būti tik teigiamas (mūsų „magnetai“ yra medžiagų savybė turėti gravitacinę trauką). Kadangi laukas yra teigiamas, reikiama galia pasiekama amplitudės sąskaita. Dėl amplitudės turime *magnetinio lauko laidą*, kuris sukasi pagal gimleto taisyklę. Sukimosi greitis (standartiniame atome) – 300 000 aps./min. Šios vibracijos turi savo spektrą, kuris laikomas atomo spektru. Lauko vektorius standartiniame atome yra normalus elektrinio (ir gravitacinio) lauko vektoriui. Šiuo atveju turime būseną 90° (E-H). Kitos priklausomybės aptariamoms A. Hatybovo monografijoje „Šaltoji branduolių sintezė“. Atome magnetinio lauko vektoriaus kryptis nesikeičia, kai keičiasi gardelės dydis.

„SvetL“ programos buvo sukurtos atsižvelgiant į šią ir kitas priklausomybes.

Elektrinės bangos

Elektrinis laukas yra neatsiejama gyvybę palaikančios apsaugos sistemos dalis – tinkleliui sukuriamas tam tikras elektrinis laukas. Norint sunaikinti gyvą ląstelę, pakanka pašalinti šį lauką. Elektrinis laukas gali būti **pliusas arba minusas** (tai yra potencialas). Elektrinio lauko stiprumas pasiekiamas pagal potencialą, o ne pagal amplitudę. Žemė neturi elektrinio lauko, o **visa gyvybė joje sukurta dirbtinai** – tiesiog esmė yra ta, ką turime omenyje žodžiais – „**SUKURTA**“ IR „**DIRBTINAI**“. Gimstant atsiranda tam tikras potencialas, kuris sunaudojamas per gyvenimą ir palaikomas normalios mikroelementų sudėties. Standartiniame atome šis potencialas yra - 3618,28176246 10¹⁸ voltų/m³. Antiatome turime kitokį potencialo ženklą. Elektrono atomo potencialas yra +47621856210665·10¹⁹ voltų/m³. Gyvybei užtikrinti *naudojamas elektrinis laukas su minuso ženklu*, o kadangi Hartmano zonų spinduliuotė yra teigiama, *potencialas pašalinamas iš gyvos ląstelės*. Minimalus žmogaus gyvybės palaikymo potencialas yra - 6438,458723·10¹⁸ voltų/m³ (minimalus gyvybingumo padavimas). Didžiausias potencialas yra - 12762,768621 10¹⁸ voltų / m³. Norint apskaičiuoti tikrąjį potencialą, reikia naudoti koeficientus, kuriuose atsižvelgiama į amžių, ūgį, svorį ir kt., Be to, į vietovės sąlygas, kurios taip pat turi įtakos potencialo pokyčiui (pavyzdžiui, nuosėdų buvimas). Didžiausias potencialas pašalina auksą. Visi metalai, kurie yra elektros laidininkai, pašalina potencialą, **IŠSKYRUS SIDABRĄ, KURIS, PRIEŠINGAI, IŠLAIKO POTENCIALĄ**. Todėl generatoriaus „platforma“ buvo pasirinktas sidabras (sidabras ir silicis). Generatorius palaiko ir duoda (papildo), bet neima. Kuriant gyvą ląstelę didėja potencialas, keičiasi atomo protonų ir elektronų apvalkalų matmenys, tačiau ryšiai nenutrūksta – didėja ryšio tarp paviršių bangos ilgis. Elektroninis paviršius yra apsauginis atomo paviršius ir turi savo potencialą, kuris skiriasi nuo atomo potencialo. Žemei sukurtas potencialas užtikrinti gyvybę paviršiuje (iki 18 km gylyje ir 124 km virš Žemės). Gravito-magneto-elektros generatorius (mažos galios) skirtas perkelti į gretimą erdvę.

6.5. Smūgiai, vibracijos ir skraidantis stiklas

Žemės drebėjimai – tai žemės paviršiaus drebėjimai ir virpesiai, atsirandantys dėl staigių žemės plutos ar viršutinės mantijos poslinkių ir plyšimų ir perduodami dideliais atstumais elastingų virpesių pavidalu. Žemės plutos taškas, iš kurio sklinda seisminės bangos, vadinamas žemės drebėjimo hipocentru. Vieta žemės paviršiuje virš žemės drebėjimo hipocentro per trumpiausią atstumą vadinama epicentru. Žemės drebėjimo intensyvumas vertinamas **12 balų seisminėje skalėje (MSK-86)**, o stiprumas naudojamas žemės drebėjimų energetinei klasifikacijai. Tradiciškai žemės drebėjimai skirstomi į **silpnus (1–4 balai), stiprius (5–7 balai) ir destruktivius (8 ar daugiau balų)**. Per žemės drebėjimus sprogsa ir išskrenda stiklai, nuo lentynų krenta ant jų gulintys daiktai, svyra knygų lentynos, siūbuoja šviestuvai, nuo lubų byra, sienose ir lubose atsiranda įtrūkimų. Visa tai lydi kurtinantis triukšmas. Po 10–20 sekundžių drebėjimas sustiprėja, dėl ko sunaikinami pastatai ir statiniai. Vos keliolika stiprių drebėjimų sunaikina visą pastatą. Vidutiniškai žemės drebėjimas trunka **5–20 sekundžių**. Kuo ilgiau trunka drebėjimas, tuo didesnė žala.

Per žemės drebėjimą Sachalino srities Neftegorsko mieste (1995 m.) po sunaikinto miesto griuvėsiais žuvo apie 2 tūkst. žmonių. Įvairių šalių mokslininkai deda dideles pastangas tirdami žemės

drebėjimų prigimtį ir jų numatymą. Deja, iki šiol nebuvo įmanoma numatyti žemės drebėjimo vietas ir laiko, išskyrus kelis atvejus.

Nuo 1995-11-21 buvo įtraukta Naujoji programa. Dėl to gali įvykti įvykiai, keliantys grėsmę egzistencijai, o pirmiausia – „auksiniam milijonui“. Per mėnesį buvo daug pokyčių, parodytų žemiau esančiose lentelėse.

1996-01-12 Maskvoje turėjo įvykti II balų žemės drebėjimas pagal Richterio skalę. Tačiau likus 5 dienoms iki starto (1996-01-07) tapo žinoma apie saugų Naujosios programos kūrimo kelią, visi paruošti įrenginiai buvo pašalinti. Maskva liko vietoje. Ši medžiaga buvo paimta iš A. Hatybovo, kuriam, savo ruožtu, kompleksas XXX „pateikė“ paaiškinimus. Žemės drebėjimas yra Noosferos magnetinės būklės pasikeitimas. Žemės drebėjimai yra 3 tipų.

1 tipas. **Žemės drebėjimai, keičiantys Žemės paviršių ir jos vidinį užpildymą.** Šie žemės drebėjimai yra žinomi visiems ir nėra prasmės juos detalizuoti. Žemiau pateikiamas pirmojo tipo žemės drebėjimo komponentų susidarymas. Potencialios oktavos nedidelės – 22,5–27,5. **Pavojaus smegenims nėra.**

1 tipo žemės drebėjimo priežastys:

- plokštelių judėjimas;
- žmogaus veikla (hidroelektrinės, upių vingiai, dirbtiniai rezervuarai);
- protonų formavimasis kaip atsakas į Žemės albedo pokyčius.

2 tipas. Tai žemės drebėjimai, kurie suvokiami kaip magnetinės audros. Šio tipo žemės drebėjimo oktavos yra 28,5–63,5. Šie žemės drebėjimai, žinoma, gali sukelti (kaip antrinį požymį) I tipo žemės drebėjimus, tačiau tai siejama su galia ir svyravimo proceso formavimu. Antrojo tipo žemės drebėjimo metu Smegenys gali būti atskirtos nuo joninės struktūros.

2 tipo žemės drebėjimo priežastys:

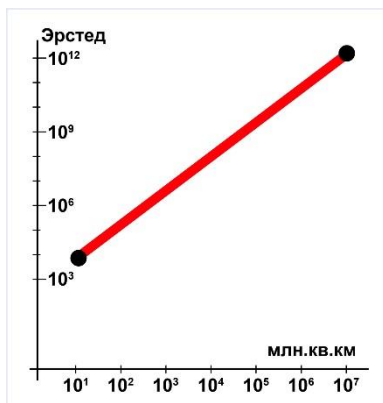
- žmogaus veikla (atominė elektrinė, Noosferos tarša, masinio naikinimo ginklų bandymai);
- naujų biostruktūrų, neatitinkančių gyvybės Žemėje sąlygų, gyvybės palaikymo sistemų įdiegimas;
- keičiami gyvybę palaikančių sistemų veikimo režimai.

3 tipas. *Žemės drebėjimai smegenų ląstelėse.* Tai patys pavojingiausi žemės drebėjimai. Reikia suprasti, kad šie žemės drebėjimai vyksta esant labai aukštomis oktavoms – iki 512, ir šios oktavos išnyksta, *perkeldamos biostruktūras į pradinę būseną – be smegenų.* Kaip liūdna, kad (nesu sarkastiškas, bet kalbu atsakingai) tokių atvejų vis daugėja.

3 tipo žemės drebėjimo priežastys:

- Noosferos valdymo struktūros pasikeitimas;
- procesų taktinio lango keitimas;
- gyvybės palaikymo sistemos ašių ir etalonų keitimas;
- neteisėtų programų įgyvendinimas gyvybės palaikymo sistemomis.

Tai ypač pasakytina apie neteisėtas programas, kurias sukelia staigus žmonių gyvybės palaikymo sistemos pasikeitimas ir valdymo programų pasikeitimas. Mes su Levašovu vienu metu, kai iškilo klausimas „papildyti“ komplekso galimybes ne tik atsigavimo klausimais, bet ir „padedant“ Vartotojo smegenims suvokti ir suprasti viską, kas vyksta aplinkui, visa tai aptarėme pakankamai detalai. To, kas buvo padaryta per tą laiką, buvo daugiau nei pakankamai. Tačiau ateityje tai buvo ir pirmasis žingsnis kuriant platų „*SvetL*“ *programų spektrą, kurios jau naudojamos šiandien*.

Savaiminių (neorganizuotų) žemės drebėjimų nėra, tai reiškia, bet koks žemės drebėjimas įvyksta, pirma, laike ir erdvėje, antra, tik tada, kai pasiekiamos tam tikros sąlygos.

Apsvarstykite I tipo žemės drebėjimą.

Grafike – magnetinio lauko galios priklausomybė nuo ploto, kaip elektrinio lauko keitimo pradžios taško. Tolesnį elektrinio lauko augimą lydi magnetinio lauko stiprumo padidėjimas. Būtent nuo šio momento pradeda keistis joninių struktūrų ryšio potencialai, tai reiškia, keičiasi gravitacinio lauko struktūra. Gravitacinio lauko struktūra kinta nevienodai, tačiau šuoliais, augant elektriniam laukui, gravitacinių dažnių potencialai, visų pirma, praranda aukštųjų struktūrų jonines darines, pavyzdžiui, polimerus. Pjezoelementai neatlieka valdymo jutiklių vaidmens,

nes trūksta mainų potencialo, išleidžiamo joninių struktūrų ryšiams palaikyti. Pradedama sklaidytis žemų gyvos ląstelės organizavimo formų biostruktūros.

Magnetinio lauko prisotinimo režimas

Savaiminis virpesių procesas, susijęs su atomų ryšio dažnio 54 oktavų pasikeitimu (iki 54,975975), esant pastoviam kaupimo režimui, vadinamas magnetinio lauko prisotinimo režimu. Šiuo režimu sparčiai **DIDĖJA ELEKTRINIO LAUKO AUGIMAS**. Lauko tipas nesikeičia, o valdymas sunkus dėl to, kad pagrindiniai Noosferos parametrai nesikeičia. Gravitacinių dažnių potencialai keičia slydimo kampa, tuo pačiu keičiant medžiagų elastingumą ir stiprumą. Yra stabilus radijo ryšys visose juostose. Keičiasi informacinio lauko garso akompanimentas (raudonasis poslinkis). Dėl ryšio spinduliuotės komponentų pasikeitimo nuo 54.225 ir 54.375 iki 54.625 ir 54.750 kinta biostruktūrų išorinių joninių ląstelių spalvos (4 muzikinio valdymo diapazono oktavomis **nustačius toną FA**).

Magnetinių laukų sukūrys

Laukų sukūrys yra savaimė svyruojantis procesas, susijęs su ciklu (ir su šio ciklo poslinkiu, palyginti su 0 laiku). Laikrodžio režimo buvimas neleidžia magnetiniam laukui išsisklaidyti ir būti pašalintam kitomis priemonėmis. Tiesą sakant, ciklas veikia kaip siurblys, tarsi „varydamas“ atgal tuos magnetinio lauko potencialus, kurie gali būti išsklaidyti. Esant magnetinių laukų sukūriui, nėra skirtingų slydimo kampų potencialų superpozicijos. Magnetinių laukų sukūrys (kaip siurblys ar tornadas su atramine platforma iš pirminių plokščių) padidina teigiamo elektrinio lauko tankį, kurio superpozicija su neigiamu priveda prie ryšių nutraukimo gravitaciniamelauke.

Magnetinio lauko sutrikimas

Esant kritinei gravitacinio lauko būsenai (atsijungimui), kai ryšio potencialai sudaro lęšį virš būsimo žemės drebėjimo paviršiaus, magnetinių laukų sukūrys sustoja ir magnetinis laukas suyra, tai reiškia, magnetiniai potencialai virsta elektriniais ir gravitaciniais. Iš tikrųjų nuo šio momento galima skaičiuoti laiką iki žemės drebėjimo. Magnetinio lauko sutrikimas sukelia elektrinių ir gravitacinių laukų sukūrį, susidarantį iš 54.450, 54.500, 54.625 ir 54.750 oktavų atominių struktūrų ryšių potencialų. Struktūrų restruktūrizavimą lydi ne noosferos pokyčiai, o energijos sąnaudos.

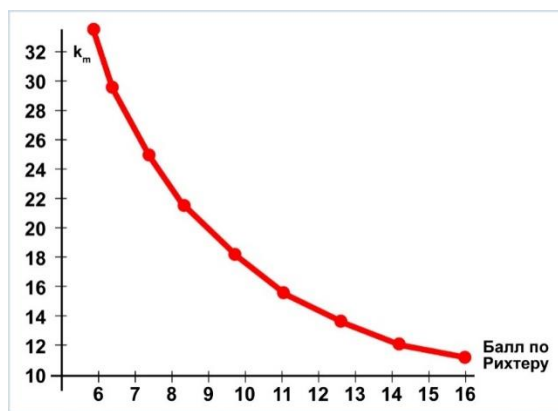
Žemės drebėjimas

Žemės drebėjimas yra paskutinis elektrinio ir gravitacinio laukų sutrikimo etapas. Tokiu atveju vyksta rezonansinis-svyruojantis procesas, perkeliant ir atkuriant atominių struktūrų ryšio potencialą

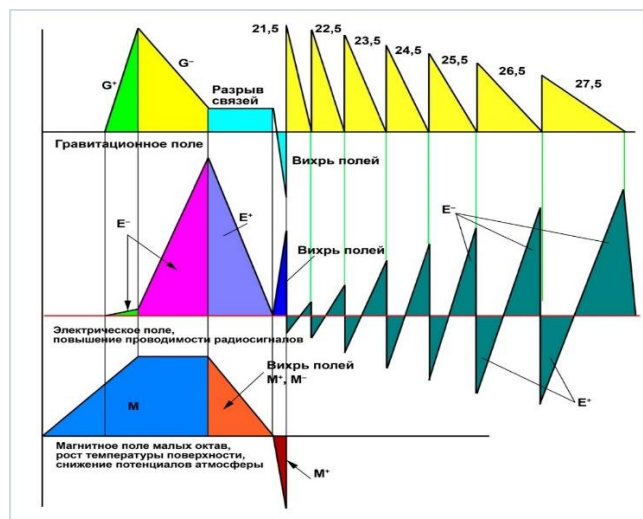
į pradinę būseną. Mechaniniai atominių struktūrų judesiai vyksta toje erdvėje ir laike, kurioje pasikeitė albedas. Stabilizacija sukuriama transformacijų seka iš žemesnės į aukštesnę oktavą. Tikrąjį žemės drebėjimo procesą lydi pagrindinis valdymo tonas NA visose būsenos oktavose ir yra derinamas su kontroliniu tonu (FA tonu). Baigus transformacijas, visos magnetinio lauko suformuotos struktūros po objektyvu laikrodžio intervalo pagalba paverčiamos į pradinę 54-osios atominio ryšio oktavos būseną. Tokiu atveju lęšis ištirpsta, dingsta atraminis „tornado“ paviršius.

Richterio balų skaičiavimas

Žemės drebėjimo balas apskaičiuojamas pagal konstantą: $k_m = t \cdot (M/P)$, kur **M** yra sukaupto magnetinio lauko galia, **P** yra pažeidimo plotas, o **t** yra gravitacijos susidarymo laikas lauke prieš sutrikimą. Jei balas pagal **Richterio skalę =16**, apytikslė koeficiento reikšmė $k_m = 11,32$.

Grafikas žemės drebėjimo stiprumui pagal Richterio skalę įvertinti priklausomai nuo koeficiento k_m

1 tipo žemės drebėjimo pavyzdys

6.6. Daug prarandam ir mažai randam

2 tipo žemės drebėjimai

Dabar apsvastykite žemės drebėjimo, kurio priežastis yra **žmogaus veikla**, pavyzdį, tai yra neteisingas supratimas apie tai, ką jis daro ir kur, kokioje sistemoje jis gyvena. Žinoma, Žmogaus rankos ir kojos negali judėti be Smegenų komandos, ir tik Smegenys yra atsakingos už viską, ką Žmogus atgamina.

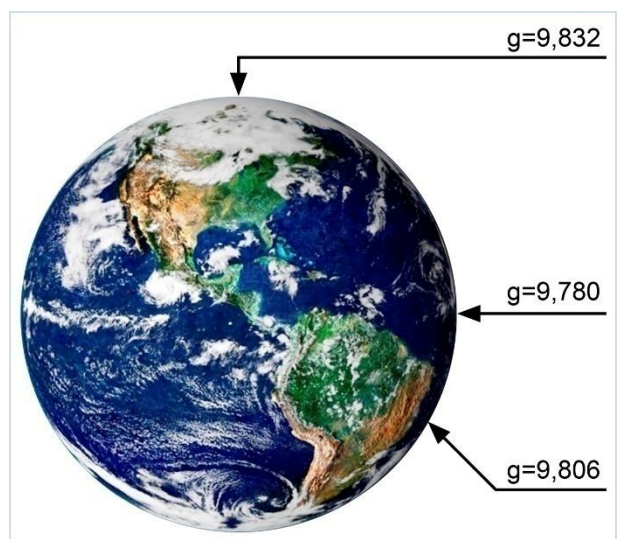
Panagrinėkime Hidroelektrinių (HE) statybos padarinius. Žinoma, jie daro daugiau žalos nei naudos – tai ir aplinkos pažeidimas, ir aplinkos tarša, ir biostruktūrų naikinimas. Ir viskas dėl to, kad būtų galima gauti **žemos oktavos galią** kitiems gaminiams gaminti ir šildyti Noosferą. Tačiau reikia turėti omenyje, kad HE taip pat turi būti skirstomos į 2 kategorijas.

Kategorija 1. Naudojamas natūralus gravitacinis skirtumas – hidroelektrinių įrengimas ant natūralaus krioklio nekeičiant natūralios aplinkos padaro mažiau žalos nei kiti hidroelektrinių kūrimo būdai.

Kategorija 2. Gravitacinis skirtumas sukuriamas dirbtinai, o vandens kiekis daug kartų padidėja dėl užtvankos, užliejamas Žemės paviršius, trikdoma ekologija, sunaikinama valymo hidroaplinka ir kt.

Beje, naudojamas tik žemos oktavos galios komponentas, kur didelės oktavos komponentas išnyksta – niekas negali atspėti. Pagal klasikinių požiūrį (Physical Encyclopedia, t. 1, 1988, M.) gravitacijos sąvokos nėra, ją pakeitė sąvoka „gravitacija“. Tačiau yra gravimetro aprašymas – prietaisas, skirtas matuoti gravitaciją ir laisvojo kritimo pagreitį, gravitacinę masę, gravitacijos konstantą, gravitacinį fokusavimą, gravitacinę sąveiką, gravitacinį lauką, gravitacines bangas (sukuria dalelę – gravitonas), gravitacinį gaudymą, gravitacinę griūtį (Žemę galima suspausti iki $r = 0,9$ cm), gravitacinį paradoksą. Be to, išsamiai aprašytas gravitonas ir gravitino. Tačiau apie tai, kas yra patigravitacija, jos pagrindai ir egzistavimo

būdas – nepranešama nė vienoje enciklopedijoje. Apibūdinant gravitacinį griūtį, vartojami terminai „hidrodinaminis susitraukimas“, tačiau „hidro-“ reiškia vandenį, o kolapsas apibūdina dulkių debesies susitraukimą. Mums žinomose "arklio konstantose" 2 ženklų po kablelio tikslumu (po kablelio) išvesta gravitacijos pagreičio reikšmė, ši reikšmė skirtinguose Žemės taškuose yra skirtinga ir iš to buvo padaryta išvada apie kriaušės formos Žemės forma. Nereliatyvistinėje mechanikoje egzistuoja universaliosios gravitacijos (Niutono) dėsnis, pagal kurį dviejų kūnų, kurių masės m_1 ir m_2 yra atvirkščiai proporcingi atstumo r tarp jų kvadratui:

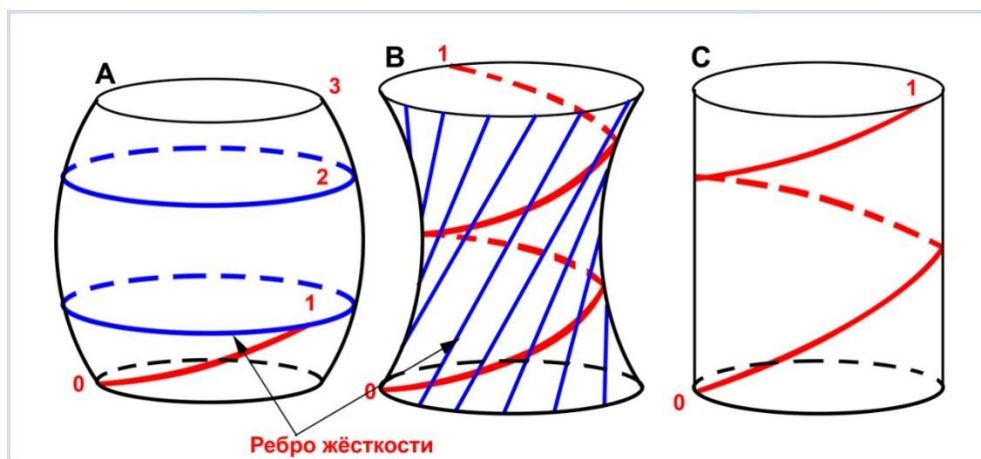
$$F = G \frac{m_1 m_2}{r^2} [\Gamma \cdot \text{cm} / \text{cek}^2],$$

čia $G=6,67 \cdot 10^{-8} \text{ cm}^3 / \text{g} \cdot \text{s}^2$ yra gravitacinė konstanta, kurios reikšmė nustatoma iš eksperimento.

Taigi, remiantis klasikinėmis koncepcijomis, jokia žmogaus veikla negali sutrikdyti Žemės albedo, todėl vandens judėjimo savybių ir struktūrų pasikeitimas negali sukelti rimtų pasekmių.

Grįžkime prie nagrinėjamo pavyzdžio su vežimu, ratu ir judėjimo kryptimi. Atvirkštinio sukimosi iliuzija neatsiranda, jei besisukančio objekto kampinis poslinkis yra didesnis už tam tikrą reikšmę (takto dažnį). Tai yra, atvirkštinio judėjimo iliuzija atsiranda, jei nešlio dažnis yra mažesnis už takto dažnį, o gravitacijos suvokimo ypatumas yra tas, kad nešiklio dažnis gali būti didesnis arba mažesnis už takto dažnį.

Svarbus klausimas yra gravitacijos kaip magnetinio impulso savybė. Tegul dvi atominės struktūros yra tarpusavyje sujungtos Diogeno statinė. Bet kurios potencialų grupės tarp gretimų atomų perdavimo pagrindas yra **gravito-elektromagnetinė** banga, kurios bendras albedo lygis lygus nuliui ir yra morfologiškai suprojektuotas statinės pavidalu. Atkreipkite dėmesį, kad statinė yra betoninės formos. ⁶ Morfologija – paveiksle. Statinė yra ryšio morfologija tarp protonų atomų. Leiskite jums priminti, kad statinė turi du pagrindus. Viena bazė „atsiremia“ į išorinį atomo paviršių, antroji – į kito atomo vidinį (antrą) paviršių. Apie tai jau kalbėta.

Slydimo kampai, krūvio ekvivalentas, skaičiaus π ir kitos komunikacijos galimybės. Tačiau elektrinis potencialas negali judėti pats. Atominė struktūra suformuota taip, kad būtų gaunamas magnetinis impulsas. Be tokio išleidimo angos atominė struktūra yra negyva. Tokiu atveju gretimas atomas turi turėti magnetinio impulso įvesties trūkumą. Tokia struktūra yra atominė struktūra. Atominių struktūrų, sujungtų Diogeno statinėmis ir magnetiniu impulsu, rinkinys yra neinercinė masė, kurioje magnetinio impulso laikrodžio dažnis sutampa su Diogeno statinės virpesių grandinės nešiklio dažniu. Tokios konstrukcijos matmenys gali būti neribotos, o magnetinio impulso takto dažnis yra oktavų diapazone 73,125125–96,975975. Tačiau yra ir žemų oktavų, ant kurių susidaro paties atomo laikantys paviršiai. Jei pažeidžiamas atomo albedas, ir šis pažeidimas **TAIP PAT GALI BŪTI SUKELTAS DIRBTINAI**, pasikeičia Diogeno statinės virpesių grandinės nešiklio dažnis. Tokį

pažeidimą gali sukelti pakeitus skaičių π svyravimo grandinėje, pavyzdžiui, įvedant neinericinę masę iš kitos sistemos (išskyrus Saulės). Gautas dažnių skirtumas neinericinę masę paverčia iš dalies inercine, tai yra, gravitacine arba jonine. Priklausomai nuo skirtumo tarp nešiklio ir takto dažnio ženklo, susidariusi masė gali turėti arba teigiamą gravitacinį poveikį, arba neigiamą (pagal analogiją su magnetu). Atkreipkite dėmesį, kad šiuo atveju neinercinės masės aukštos oktavos komponentas išnyksta, jo negalima gauti iš atominės struktūros. Ši likusi didelės oktavos neinercinė masė turi milžinišką energijos galią, kitu būdu pavertus žemos oktavos, išleidžiama galia yra 1: 1 000 000 000 000, o sunaikinimas, kurį sukelia toks išleidimas didesnis už atominių bombų sprogmus, bet kokia iš dalies neinercinė masė, kuri apima vandenį, turi takto ir nešulio dažnių poslinkį arba gravitaciją. Skirtingai nuo inercinių masių (pvz., smėlio), kur pasiekama takto ir nešulio dažnio poslinkio riba, vandens masė turi kintamą poslinkį arba kintamą gravitacinį potencialą. Tai leidžia, be kitų fizinių vandens savybių, iš jo „padaryti“ asmeninę „planšetę“ „SvetL“ programų vartotojui.

Natūralioje formoje šis potencialas yra derinamas su aplinka ir pokyčiais mažose ribose, reguliavimas atliekamas perskirstant programas, kurios vykdomos atitinkamame takto lange. Albedo pakitimai nevyksta ten, kur randami trikdžiai. Žemėje susiformavo „naudojimo“ mazgai arba automatinio albedo derinimo taškai – vadinamosios seismiškai pavojingos zonos. Tačiau šiose zonose keičiasi tai, kas yra permaininga. Vandens vandenyne ir vandens upėje gravitacinis potencialas skiriasi ir priklauso ne nuo dydžio, o nuo jo ryšio su aplinka.

Žinoma, tvenkinys nekelia problemų ir negali sukelti rimtų aplinkos pokyčių – gyvybę palaikančios sistemos gali (kad netrikdytų albedo) kitur suformuoti joninę masę, kompensuojančią tokio rezervuaro veikimą. Problemos kyla, kai sukaupti dirbtinai reikšmingi vandens kiekiai, kuriuose nėra papildomų joninių struktūrų, tai yra gėlo vandens.

Tokiems rezervuarams priskiriami dirbtiniai hidroelektrinių rezervuarai. Teritorija užliejama dešimtis ir šimtus kilometrų, kinta teritorijoje esančių atominių struktūrų susisiekimo parametrai, tvenkinio albedo įprastu būdu kompensuoti neįmanoma dėl dviejų priežasčių. Pirmasis yra milžiniškos galios, sujungtos viename taške, pažeidžiant bendrą gravitacinį potencialą, o antrasis yra tai, kad naudojant tik žemos oktavos gravitacinio potencialo komponentą susidaro spąstai, tai yra, vanduo tarsi įgauna gumos savybės – išnaudojama dalis gravitacinio potencialo, o didelės oktavos potencialo išėjimo nėra. Tada dėl bet kokio veiksmo, dėl kurio atblokuojamas didelės oktavos potencialas, vanduo tampa baisesnis nei atominė bomba.

Pavyzdžiui, Kuibyševskaja HE (KPP) yra viena didžiausių hidroelektrinių pasaulyje. Skirtingai nuo kitų hidroelektrinių, ji buvo pastatyta regione, kuriame iš esmės **NEĮMANOMA SUKURTI DIRBTINIŲ REZERVUARŲ**. Žigulių kalnai yra jauni ir turi didžiulį teigiamą potencialą kaip kalnai, galintys būti energijos šaltinių centriniame Rusijos regione. Iki šiol nebuvo svarstoma, kaip panaudoti kalnuose sukauptą potencialą. Tai atskira problema. Volgos vingis Žiguliuose yra pusiausvyrinė albedo būseną, kompensuojanti teigiamą pačių kalnų potencialą. Per šiuos kalnus tekanti vandens masė ne tik kompensuoja potencialą, bet ir sukuria palankią aplinką Žmogui bei biostruktūroms.

Pastačius KPP viskas pasikeitė – pirmiausia regiono albedas – atsirado nekompensuota magnetinė anomalija. Yra tik vienas būdas pašalinti anomaliją – 1 tipo žemės drebėjimu. 2 tipo žemės drebėjimo metu vyksta virpesių procesas, kuris visą regioną perkelia į negyvąją zoną. Prieš nagrinėjant lenteles, padarykime nedidelę pastabą – net ir labai norint sukurti dirbtinį rezervuarą, užtvanka turi būti pastatyta iš medžiagos, per kurią teka upė, kadangi joje jau susiformavo vandenį atitinkantys magnetiniai impulsai ir potencialai. Naudojant kitokią medžiagą, gali būti pertvarkyta medžiagos struktūra, pavyzdžiui, smėlis.

Lentelėse (grafikuose) apibendrinami regiono gravitacinių potencialų santykiai, regiono albedas ir daug daugiau. Be to, remiantis šiais duomenimis, galima įvertinti ir kitų regionų, kuriuose yra įsikūrusios HE, būklę.

2 tipo žemės drebėjimai galimi atominių elektrinių aprėpties zonoje, o lentelėse (grafikuose) yra šio tipo žemės drebėjimų rodikliai.

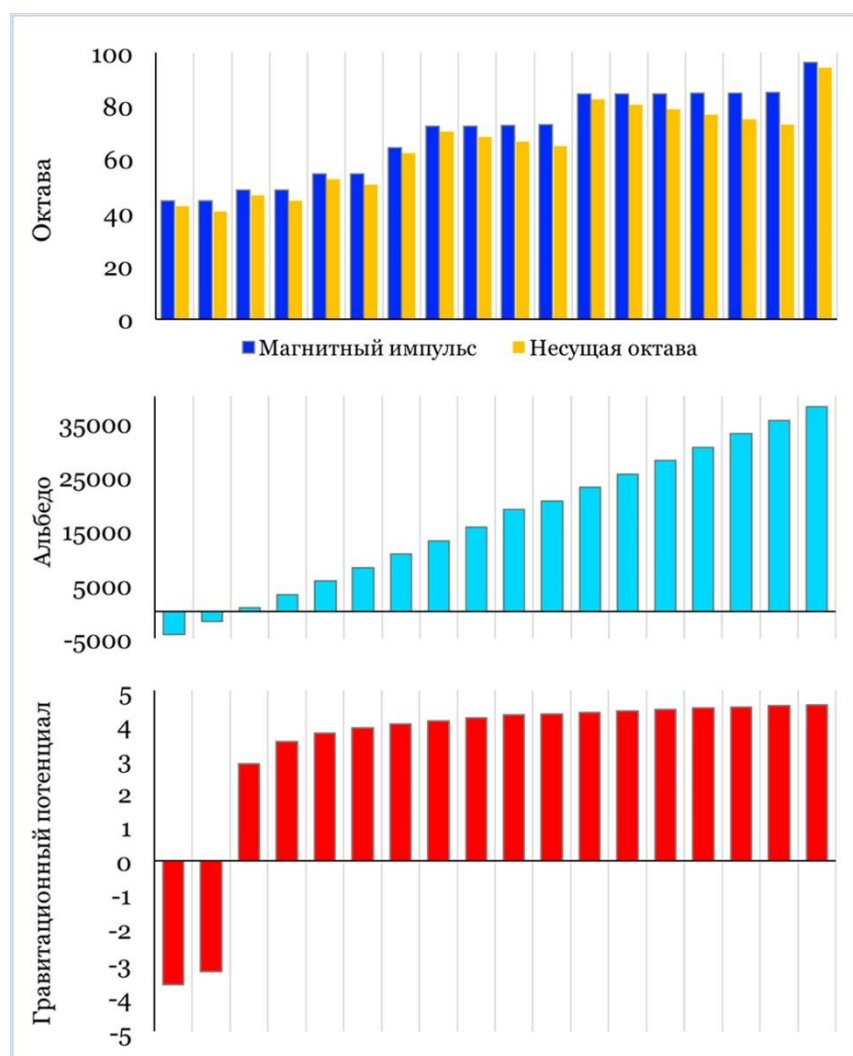
Gravitacijos konstanta

Gravitacinis potencialas apskaičiuojamas pagal atominės struktūros albedo.

Nr.	Magnetinio impulso oktava	Nešiklio oktava	Albedo vertė	Gravitacijos potencialas (Log A)
1	44.375375	42.37503750	-4264	-3,62982
2	44.450450	40.45004500	- 1780	-3,25042
3	48.375375	46.37503750	+704	2.84757
4	48.450450	44.45004500	3188	3.50352
5	54.375375	52.37503750	5672	3,75374
6	54.450450	50.45004500	8156	3.91148
7	64.225225	62.22502250	10640	4.02694
8	72.375375	70.37503750	13124	4.11807
9	72.450450	68.45004500	15608	4.19335
10	72.625625	66.62506250	18902	4.27651
11	72.875875	64.87508750	20576	4.31336
12	84.375375	82.37503750	23060	4.36286
13	84.450450	80.45004500	25544	4.40746
14	84.625625	78.62506250	28028	4.44759
15	84.750750	76.75007500	30512	4.48447
16	84.875875	74.87508750	32996	4.51846
17	84.975975	72.97509750	35480	4.54998
18	96.450450	94.45004500	37964	4.57937

Nr.	Pavadinimas	Gravitacijos potencialas	Neišnaudotas gravitacijos potencialas
1	Vanduo H2O _	648484	648448
2	Vanduo H3O _	846428	846396
3	Vanduo H4O _	964284	964262
4	Vanduo NR	1084284	1084272

5	Sidabras	728	722
6	Auksas	448	444
7	Uranas 235	228	226
8	Uranas 237	216	224
9	Uranas 239	196	188
10	Plutonis	164	152
11	Varis	128	116
12	Bazaltas	3264	3264
13	Granitas	3336	3336
14	Jūros smėlis	108	106
15	Upės smėlis	136	124

Joninių struktūrų gravitacinių potencialų vertės ($l\text{ cm}^3$)

Žemės drebėjimo metu išsiskiria galingas magnetinis laukas (Hartmano zona). Lauko išstūmimą lydi Žemės dangos struktūrų pasikeitimas, plokščių poslinkiai, lūžiai. Gyvūnai, žuvis ir vabzdžiai reaguoja į magnetinio lauko pokyčius.

Grafike parodyta stūmimo jėgos (pagal Richterio skalę) priklausomybė nuo magnetinio lauko šuolio. Taigi, lauko pasikeitimas 4,9 karto lėmė visišką Aščabado miesto sunaikinimą, apskaičiuota vertė, pavyzdžiui, Maskvai yra 5,4.

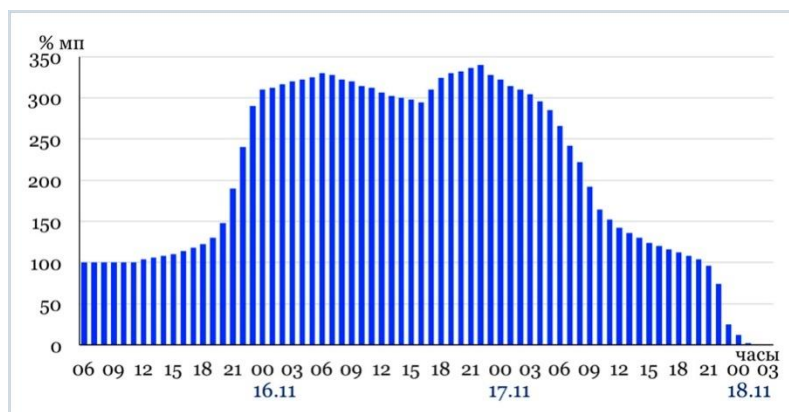
Žemės drebėjimas įvyksta po griežtai apibrėžto atvirkštinio magnetinio lauko judėjimo laiko - kai jis pasiekia vertę, mažesnę nei **0,02% normos (100%)**.

Pateiktos yra diagramos, iliustruojančios šiuos rodiklius.

Laukui sumažėjus iki kritinės reikšmės, įvyksta sutrikimas - žemės drebėjimas, o sukaupta galia perduodama nuosekliai.

Magnetinio lauko augimas

15.11 val	% mp	16.11	% mp	17.11	% mp	18.11	% mp
6.00 val	100	00.00 val	310	00.00 val	322	00.00 val	12
7.00 val	100	01.00 val	312	01.00 val	314	01.00 val	2
8.00 val	100	02.00 val	316	02.00 val	310	02.00 val	0,06
9.00 val	100	03.00 val	320	03.00 val	304	03.00 val	0,004
10.00 val	100	04.00 val	322	04.00 val	296		
11.00 val	100	05.00 val	325	05.00 val	285		
12.00 val	104	06.00 val	330	06.00 val	266		
13.00 val	106	07.00 val	328	07.00 val	242		
14.00 val	108	08.00 val	322	08.00 val	222		
15.00 val	110	09.00 val	320	09.00 val	192		
16.00 val	114	10.00 val	314	10.00 val	164		
17.00 val	118	11.00 val	312	11.00 val	152		
18.00 val	122	12.00 val	306	12.00 val	142		
19.00 val	130	13.00 val	302	13.00 val	136		
20.00 val	148	14.00 val	300	14.00 val	130		
21.00 val	190	15.00 val	298	15.00 val	124		
22.00 val	240	16.00 val	294	16.00 val	120		
23.00 val	290	17.00 val	310	17.00 val	116		
		18.00 val	324	18.00 val	112		
		19.00 val	330	19.00 val	108		
		20.00 val	332	20.00 val	104		
		21.00 val	336	21.00 val	96		
		22.00 val	340	22.00 val	74		
		23.00 val	328	23.00 val	25		

Atsižvelgiant į galingą magnetinio lauko kaupimąsi, vyksta ir atvirkštinis procesas – laukas išsilieja.

Kiekvienas regionas dėl savo ypatybių turi savo „gyvybingumo rezervą“.

Miestas	Riba	Miestas	Riba
Neftegorskas	-140 000	Taškentas	-110 000
Spitaki	-180 000	Maskva	-126 000
Aščabadas	-200 000	Badaibo	-84 000

Pasiekus ribinę vertę, kaupiasi 8 atomų grupės suformuotas elektrinis laukas, maždaug po 10 valandų šis procesas baigiasi, o lazdelė perkeliama į gravitacinį lauką (sudaro ta pati atomų grupė), atsilieka nuo elektrinio lauko 12 valandų.

6.7. Skaičiuokite, išskaičiuokite, bet neišsigąskite

Magnetinio lauko padidėjimas lemia atomų grupės vektorių pasikeitimą ir ypač *paveikia širdies raumens darbą*. Dėl to tiek prieš žemės drebėjimą, tiek po jo **LABAI PADAUGĖJA ŠIRDIES LIGOMIS SERGANČIŲ ŽMONIŲ**. Tačiau tai netaikoma „SvetL“ Programų Vartotojams, jei jie tapo Vartotojais likus bent 2-3 mėnesiams iki žemės drebėjimo. Nors, kaip jūs suprantate, žinoma, jos negali pasiūlyti tokio dalyko. Tačiau vis dėlto tai reikia pasakyti. Juk svarbiausia ne bandyti išskaičiuoti, kada drebėjimas įvyks, o išsiaiškinti, kas yra „SvetL“ programos, kaip jas pritaikyti ir ar tai būtina? Vaistinė visada šalia. BET „Supurtys“ ar ne – „kaip Dievas duos“.

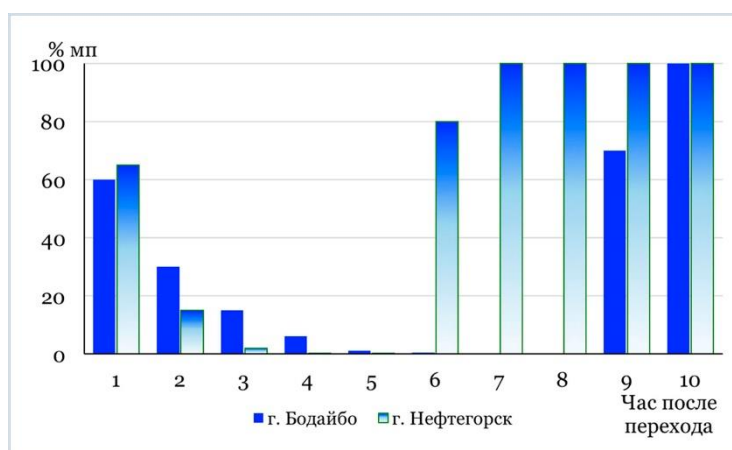
Grafike parodyta atomų grupės vektoriaus polinkio kampo kitimo priklausomybė nuo pakitusio magnetinio lauko integralinės (ploto) priklausomybės.

Teigiama pakitusio magnetinio lauko sritis (galia) kompensuojama perėjimo galia beveik iki nulio. Tačiau šie procesai skiriasi laiku. Lauko kaupimas trunka keletą dienų, atstatymas trunka kelias valandas.

Kuo didesnė sukaupta galia, tuo greičiau įvyksta atstatymas.

Gyvūnų, žuvų, vabzdžių reakcijų
į magnetinio lauko pasikeitimą lentelė

Nr.	Pavadinimas	Jautrumo riba keičiant lauką, %
1	Žmogus	350
2	Karvės	210
3	Šunys (dideli)	210
4	Šunys (maži)	170
5	Katės	144
6	Žiurkės	128
7	Pelės	116
8	Tarakonai	550
9	Vorai	110
10	Uodai, musės	104
11	Akvariumo žuvis	140

Laikas, po kurio įvyksta žemės drebėjimas
(po to, kai laukas praeina 100%) pagal miestą

Valanda	Bodaibo miestas, % mp	Neftegorsko miestas, % mp
+1	60	65
+2	30	15
+3	15	2
+4	6	0.2
+5	1	0,02
+6	0.4	80
+7	0.1	100
+8	0,02	100
+9	70	100
+10	100	100

ŽMOGAUS RIBINĖ VERTĖ (VEKTORIAUS nuolydis) yra 42,262.

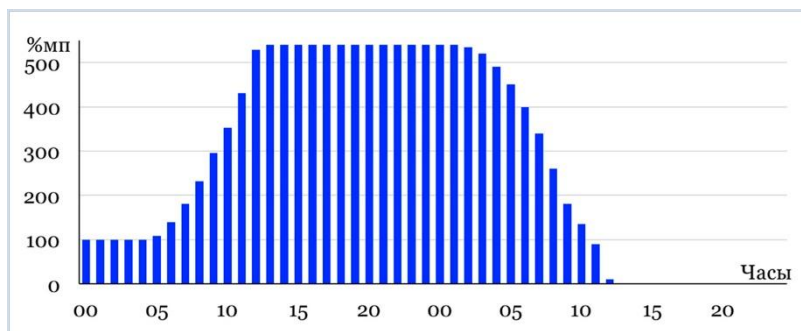
Visi skaičiavimai (teoriškai) skaičiuojami *Maskvai, kaip mūsų Tėvynės sostinei*.

Kitą dieną magnetinis laukas smarkiai pasikeis (duomenys apibendrinti lentelėje). Integrali magnetinio lauko vertė iki to laiko, kai vertė pereis per normą, bus 14.000, o tai atitinka atomų grupės vektoriaus pasvirimo kampo pasikeitimą 1,9 laipsnio. Atsižvelgiant į tai, kad 38% Maskvos gyventojų

šiuo metu yra vidutiniškai 40,5 laipsnių, ši gyventojų dalis išmiršta net prieš žemės drebėjimą, beveik per vieną dieną.

Galingą magnetinio lauko „smūgį“ į Maskvą lydės viršutinio paviršiaus struktūros pasikeitimas – teritorijos gedimai.

Be to, atsižvelgiant į branduolinių reaktorių buvimą žemės drebėjimo zonoje, tikimasi stiprios radiacinės žalos.

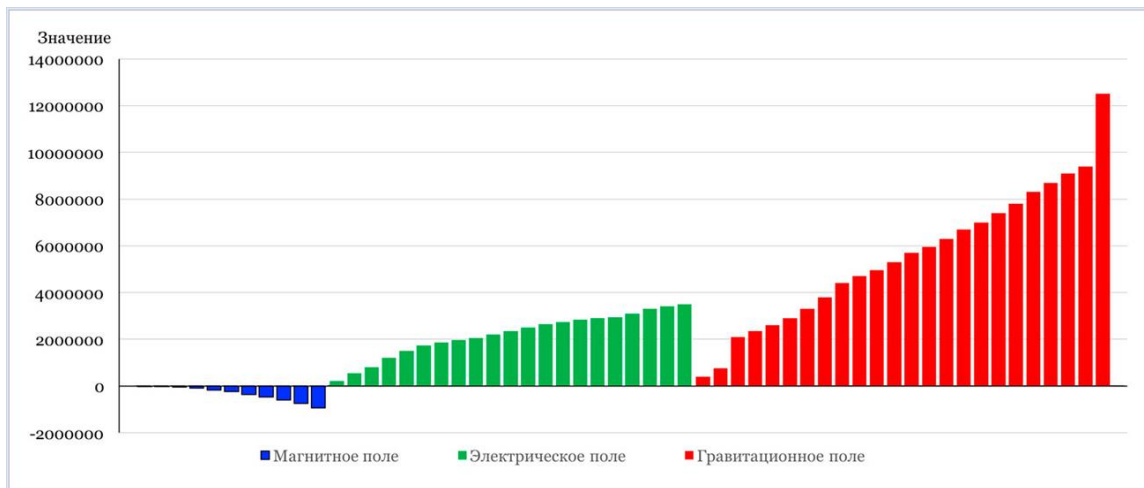
Žemės drebėjimo dienos duomenys

Laikas	% mp	Laikas	% mp
00.00 val	100	00.00 val	
01.00 val	100	01.00 val	540
02.00 val	100	02.00 val	535
03.00 val	100	03.00 val	520
04.00 val	100	04.00 val	490
05.00 val	108	05.00 val	450
06.00 val	140	06.00 val	400
07.00 val	180	07.00 val	340
08.00 val	232	08.00 val	260
09.00 val	296	09.00 val	180
10.00 val	352	10.00 val	135
11.00 val	430	11.00 val	90
12.00 val	528	12.00 val	10
13.00 val	540	13.00 val	0,03
14.00 val	540	14.00 val	0,0015*
15.00 val	540	15.00 val	
16.00 val	540	16.00 val	
17.00 val	540	17.00 val	
18.00 val	540	18.00 val	
19.00 val	540	19.00 val	
20.00 val	540	20.00 val	
21.00 val	540	21.00 val	
22.00 val	540	22.00 val	
23.00 val	540	23.00 val	
24.00 val	540	24.00 val	

Žemės drebėjimo apskaičiavimas sąlyginę dieną

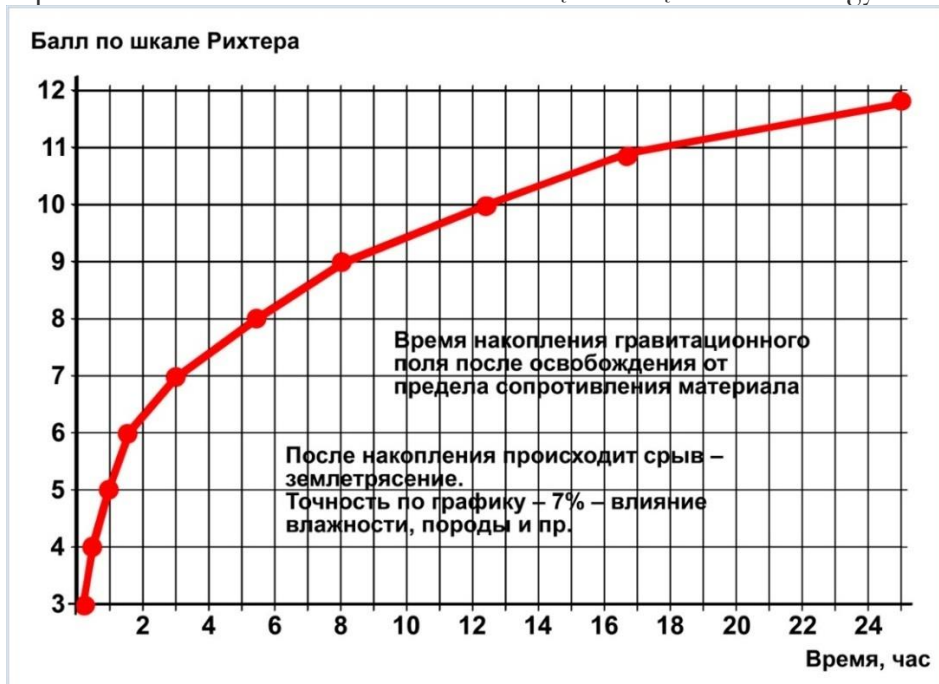
Magnetinis laukas			Elektrinis laukas			Gravitacijos laukas		
14.01 val	Reikšmė	t ° C	14.01 val	Reikšmė	t ° C	15.01 val	Reikšmė	t ° C
14.00 val	0,0015	-7	15.00 val	200 000	-6	2.00 val	400 000	+20
14.05 val	-700		16.00 val	550 000	-3	3.00 val	750 000	
14.10	-3000		17.00 val	800 000	-3	4.00 val	2100000	
14.15 val	-40 000		18.00 val	1200000	-2	5.00 val	2350 000	
14.20 val	-95 000		19.00 val	1500000	-2	6.00 val	2600000	
14.25 val	-175 000		20.00 val	1740 000	-1	7.00 val	29 000 000	+25
14.30 val	-250 000		21.00 val	1850 000	+2	8.00 val	3300000	
14.35 val	-370 000		22.00 val	1970 000	+6	9.00 val	3800000	
14.40 val	-480 000		23.00 val	2050 000	+12	10.00 val	4 400 000	
14.45 val	-590 000		24.00 val	2200000	+16	11.00 val	4700000	
14.50 val	-740 000		1.00 val	2350 000	+18	12.00 val	4950000	+26
14.55 val	-930 000		1.10	2500000		13.00 val	5 300 000	
15.00 val	+30	-6	1.15	2640 000		14.00 val	5700000	
			1.20	2720 000		14.05 val	5950000	
			1.25	2840 000		14.10	6 300 000	
			1.30	29 000 000		14.15 val	67 000 000	
			1.35	2950 000		14.20 val	7000000	
			1.40	3100000		14.25 val	7 400 000	
			1.45	3300000		14.30 val	7800000	
			1.50	3 400 000		14.35 val	8300000	
			1.55	3500000		14.40 val	8700000	
			2.00 val	0	+20	14.45 val	9100000	
						14.50 val	9 400 000	

					14.55 val	12 500 000	+27
					15.00 val	75	

Laiko skirtumas tarp magnetinio lauko ir elektrinio lauko sutrikimo yra lygiai 10 valandų. *Laiko skirtumas tarp elektrinio lauko ir gravitacinio lauko sutrikimo yra lygiai 13 valandų.*

Galingas magnetinių ir elektrinių laukų srautas dieną prieš žemės drebėjimą **nepaliks nė vieno gyvo (iš tų, kurių kampas 43,84 laipsnio)**, nes atomų grupės vektoriaus pasvirimo kampas padidės 4,62 laipsnio ir bus didesnis už ribinę vertę visiems gyventojams (43,84 laipsniai).

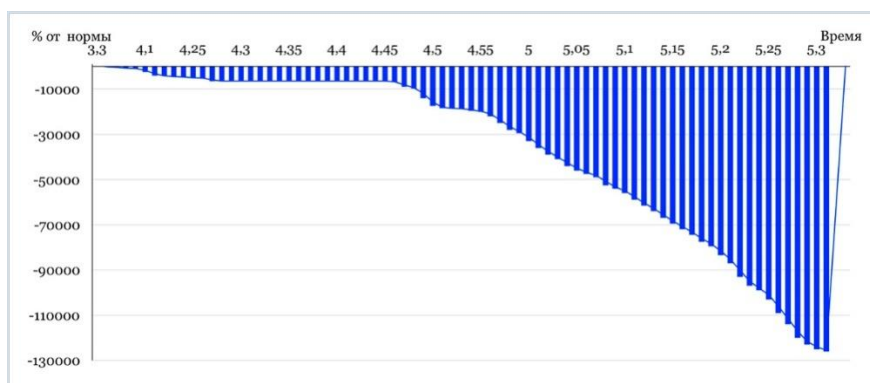

Magnetinio lauko būseną (M8) minutėmis

Laikas	% nuo normos	Laikas	% nuo normos	Laikas	% nuo normos	Laikas	% nuo normos
3.23		4.34	-6500	4.54	-19500	5.14	-67 000
3.30	-80	4.35	-6500	4.55	-20 000	5.15	-69500
3.40	-250	4.36	-6500	4.56	-22000	5.16	-72 000

3.50	-500	4.37	-6500	4.57	-25 000	5.17	-74500
3.55	-850	4.38	-6500	4.58	-28 000	5.18	-77500
4.00	-980	4.39	-6500	4.59	-29500	5.19	-79500
4.10	-2500	4.40	-6500	5.00 val	-33 000	5.20	-83500
4.20	-4000	4.41	-6500	5.01	-36 000	5.21	-87 000
4.22	-4300	4.42	-6500	5.02	-39 000	5.22	-93 000
4.23	-4500	4.43	-6500	5.03	-41 000	5.23	-97 000
4.24	-4800	4.44	-6500	5.04	-44 000	5.24	-99 000
4.25	-5000	4.45	-6500	5.05	-46 000	5.25	-103 000
4.26	-5300	4.46	-7000	5.06	-47500	5.26	-109 000
4.27	-6500	4.47	-9000	5.07	-49 000	5.27	-114 000
4.28	-6500	4.48	-9800	5.08	-52500	5.28	-120 000
4.29	-6500	4.49	-14 000	5.09	-54 000	5.29	-123 000
4.30	-6500	4.50	-17500	5.10	-56 000	5.30	-125 000
4.31	-6500	4.51	-18500	5.11	-59 000	5.31	-126 000
4.32	-6500	4.52	-18500	5.12	-61500	5.32	+40
4.33	-6500	4.53	-18800	5.13	-64 000	5.33	+90

Bus baigtas M_8 grupės galingo neigiamo magnetinio lauko formavimo procesas, estafetė perkeliama į teigiamą elektrinį lauką E_8 .

Elektrinio lauko "galios" rinkinys

Valanda	% nuo normos	Valanda	% nuo normos	Valanda	% nuo normos
00	2000 m	00	35 000	00	98 000
06	8000	06	45 000	06	100 000
07		07		07	110 000
08		08		08	115 000
09		09		09	119 000
10		10		10	125 000
11		11		11	127 000
12	16 000	12	60 000	12	128 000
13		13		13	128500
14		14		14	129300
15		15		15	130 500
16		16		16	0

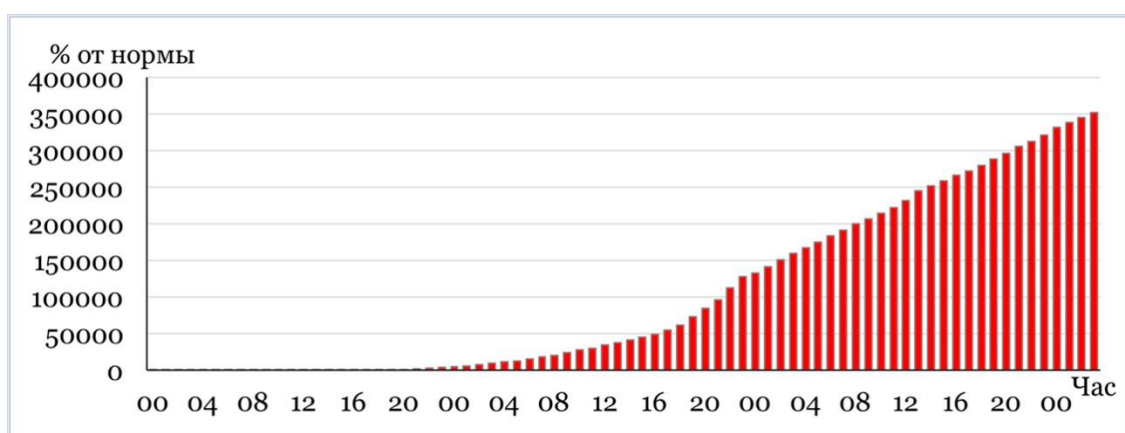
18	24 000	18	83 000	18	0
----	--------	----	--------	----	---

Lauko formavimo procesas bus baigtas praėjus 9 valandoms 45 minutėms po magnetinio lauko susidarymo.

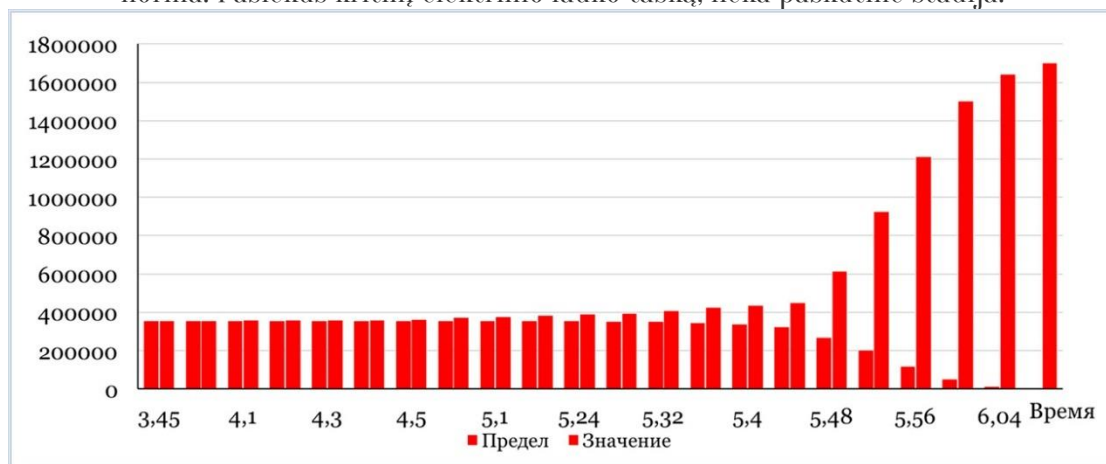
Estafetė buvo perduota gravitaciniam laukui G₈. Laukas teigiamas, nukreiptas nuo Žemės centro.

Gravitacijos lauko pokytis (G₈) (normalus - 100 %)

Valanda	% nuo normos	Valanda	% nuo normos	Valanda	% nuo normos	Valanda	% nuo normos
00	125	00	5600	00	133 000	00	332 000
01	152	01	6500	01	142 000	01	339 000
02	178	02	8200	02	151 000	02	346 000
03	215	03	9900	03	160 000	03	352 000
04	245	04	11500	04	168 000	04	
05	278	05	13 000	05	175 000	05	
06	335	06	15800	06	184 000	06	
07	390	07	18500	07	192 000	07	
08	465	08	21 000	08	200 000	08	
09	520	09	24500	09	207 000	09	
10	590	11	28 000	10	215 000	10	
11	660	12	30 500	11	223 000	11	
12	730	12	35 000	12	232 000	12	
13	790	13	38 000	13	246 000	13	
14	870	14	42 000	14	252 000	14	
15	950	15	46 000	15	259 000	15	
16	1060	16	49500	16	267 000	16	
17	1180	17	55 000	17	273 000	17	
18	1250	18	62 000	18	280 000	18	
19	1400	19	73 000	19	289 000	19	
20	1600	20	85 000	20	297 000	20	
21	2000	21	97 000	21	306 000	21	
22	3000	22	113 000	22	313 000	22	
23	4300	23	128 000	23	322 000	23	

Beje, kritinis Maskvos elektrinio lauko taškas yra 13% padidėjimas, palyginus su norma. Pasiekus kritinį elektrinio lauko tašką, lieka paskutinė stadija.

Laikas	Riba	Reikšmė	Laikas	Riba	Reikšmė
3.45	354520	354490	5.28	352150	393000
3.56	354590	354600	5.32	350800	407000
4.10	354670	356560	5.36	343 000	423000
4.20	354920	357320	5.40	336000	434000
4.30	355040	358100	5.44	321000	448000
4.40	355200	359000	5.48	265000	612000
4.50	355280	361950	5.52	200000	922000
5.00	355000	371740	5.56	115000	1210000
5.10	354740	376400	6.00	50000	1500000
5.20	354200	382500	6.04	10000	1640000
5.24	353 000	387500	6.08	0	1700000

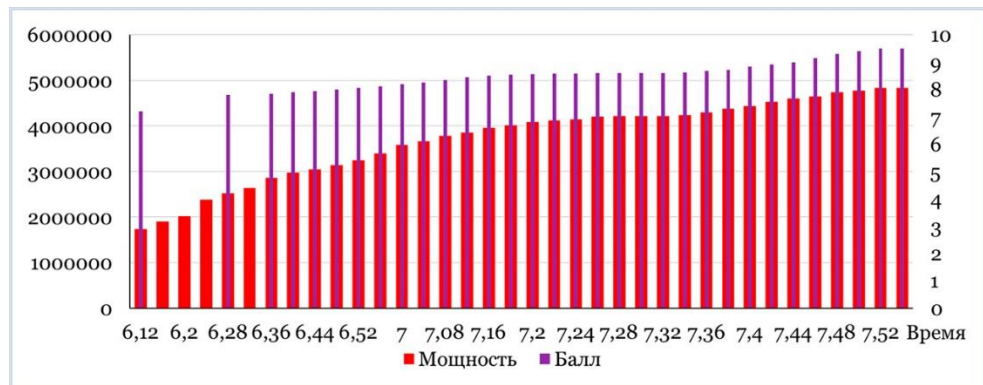
Maskvos ribinė vertė yra 345000 .

Atsižvelgdami į drėgmės įtaką ir gravitacinio lauko kaupimosi grafiką, pristatysime gravitacinio lauko regeneracijos lentelę. Atkreipkime dėmesį į tai, kad lauko regeneracijos procese temperatūra smarkiai kinta.

Kai bus baigtas gravitacinio lauko regeneravimo procesas, **kitas etapas** yra gravitacinio lauko galios formavimas. Pradinė vertė =7,1 pagal Richterio skalę, gauta regeneracijos proceso metu. Su kaupimu susidaro galios padidėjimas (taškas pagal Richterio skalę).

Laikas	Reikšmė	Balas	Laikas	Reikšmė	Balas	Laikas	Reikšmė	Balas
6.12	1740000	7.2	7.00	3580000	8.20	7.32	4215000	8.60
6.16	1900000		7.04	3660000	8.25	7.34	4240000	8.63
6.20	2020000		7.08	3780000	8.35	7.36	4300000	8.68
6.24	2380000		7.12	3850000	8.45	7.38	4380000	8.72
6.28	2520000	7.8	7.16	3960000	8.50	7.40	4440000	8.84
6.32	2640000		7.18	4020000	8.55	7.42	4530000	8.92
6.36	2860000	7.85	7.20	4090000	8.57	7.44	4595000	9.00
6.40	2980000	7.90	7.22	4120000	8.58	7.46	4650000	9.15
6.44	3045000	7.95	7.24	4150000	8.59	7.48	4740000	9.30
6.48	3140000	8.00	7.26	4200000	8.60	7.50	4780000	9.40

6.52	3245000	8.05	7.28	4215000	8.60	7.52	4830000	9.50
6.56	3400000	8.12	7.30	4215000	8.60	15.15	4830000	9.50

Nuo gravitacinio lauko regeneracijos pabaigos iki lauko sutrikdymo – II valandų, kas telpa į tikslumo diapazoną. Kadangi matavimai buvo atlikti 36-oje oktavoje, norint pereiti prie 28-os oktavos, reikia padalyti reikšmę iš 256. Skaičiuojant buvo naudojamas 36-osios oktavos laikas, eiti į "mūsų" laiką, būtina įvesti pataisos koeficientą.

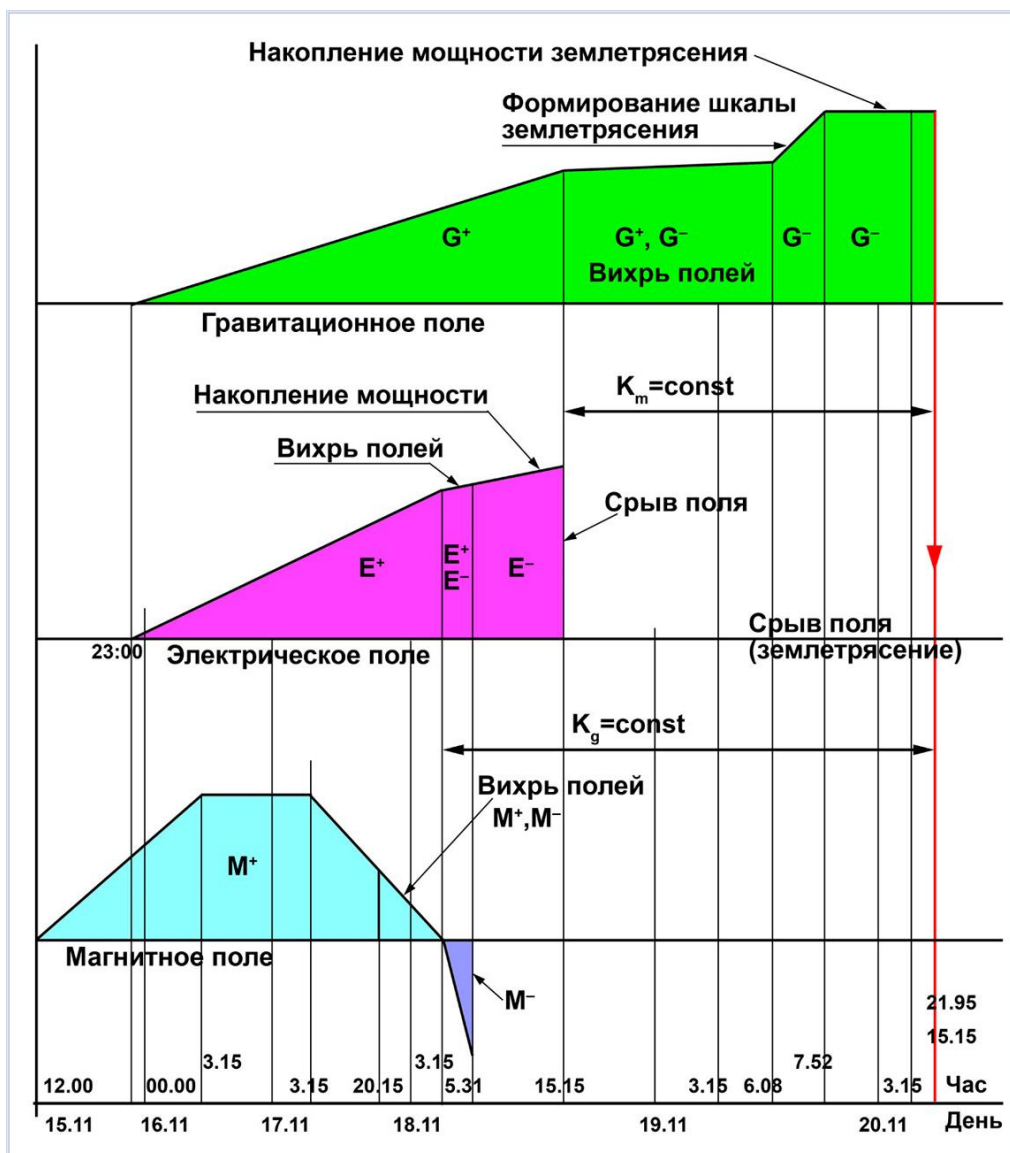
Atkreipkite dėmesį, kad tai susiformavęs žemės drebėjimas. Dabar reikia jį „iškepti“ – atnešti iki norimo balo, tačiau pilnų duomenų apie žemės drebėjimo stiprumą nėra.

Prieš pradėdami nagrinėti grafiką, atkreipkime dėmesį į laukų kryptį ir jų ryšį. Skirtingai nuo klasikinės fizikos (kur neigiamas magnetinis laukas vadinamas elektriniu, elektrinio ir gravitacinio lauko sąvokų nėra), laukų veikimą atskirkime.

Žemės drebėjimo seka

1. Magnetinio lauko stiprumo padidėjimas. Šį faktą galima pamatuoti, pokytį pastebėti „ekstrasensai“, bet čia jų gebėjimai ir baigiasi. Nuo magnetinio lauko augimo pradžios iki žemės drebėjimo gali užtrukti gana ilgai. Tuo pačiu metu magnetinio lauko svyravimus nebūtinai lydi žemės drebėjimas.
2. Staigus teigiamo magnetinio lauko stiprumo sumažėjimas, dviejų magnetinių laukų – teigiamo ir neigiamo – „sūkurio“ susidarymas (neigiamas laukas fizikoje laikomas elektriniu). Neigiamo magnetinio lauko susidarymas.
3. Spartus neigiamo magnetinio lauko intensyvumo padidėjimas, pasiekus ribinę vertę, laukas sutrinka.
4. Pasiekus maksimalų teigiamo magnetinio lauko stiprumą (taškas 1), didėja elektrinio ir gravitacinio lauko stiprumas (šiulaikiniėje fizikoje tai nežinoma).
5. Neigiamojo magnetinio lauko formavimosi pradžioje (p. 3) susidaro elektrinių laukų „sūkurys“ – teigiamų ir neigiamų. Procesas baigiasi, kai sutrinka neigiamas magnetinis laukas. Čia įvedama pirmoji konstanta - $k_m \cdot 72$ valandos. Ši vertė taikoma bet kokiam žemės drebėjimui. Žymi laiką nuo neigiamo magnetinio lauko didinimo proceso iki žemės drebėjimo.
6. Neigiamo magnetinio lauko intensyvumo padidėjimas ir sutrikimas. Neigiamo magnetinio lauko sutrikimo momentu susidaro gravitacinių laukų „sūkurys“. Pasibaigus „sūkuriui“, susidaro pakankamai galingas vieno iš ženklų gravitacinis laukas (atitinka horizontalius arba vertikalinius smūgius žemės drebėjimo metu). Gravitacinio lauko sutrikimas – žemės drebėjimas.

Antroji konstanta yra $k_g \approx 60$ valandų. Tai laiko reikšmė nuo elektrinio lauko žlugimo iki žemės drebėjimo. Vieno ženklo gravitacinio lauko intensyvumo padidėjimas prieš žemės drebėjimą formuoja žemės drebėjimo jėgą (nustatoma pagal Richterio skalę).

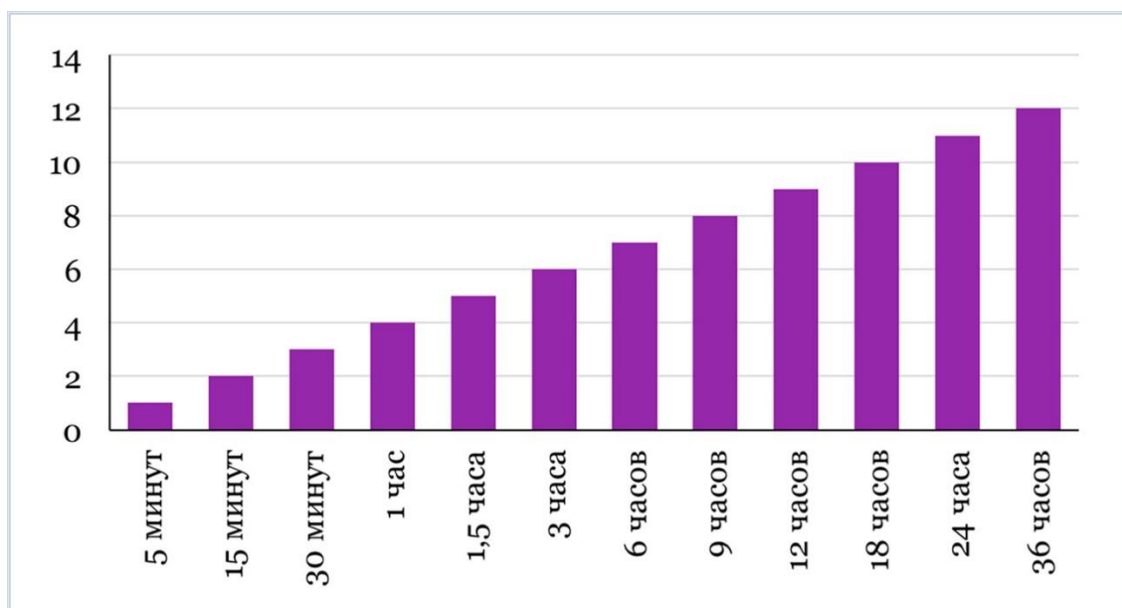
Grafike sąlyginai pavaizduotos aukščiau pateiktos žemės drebėjimo lentelės

Bet koks žemės drebėjimas yra kvantuojamas pagal susidarymo laiką. Laikinojo proceso kvantu laikykime laiką nuo elektrinio lauko „sūkuolio“ pradžios iki gravitacinio lauko „sūkuolio“ pradžios. Kuo ilgesnis šis kvantas, tuo didesnis balas pagal Richterio skalę. Taigi, \mathfrak{R} yra trumpalaikio proceso kvantas.

Pereinamųjų procesų lentelė

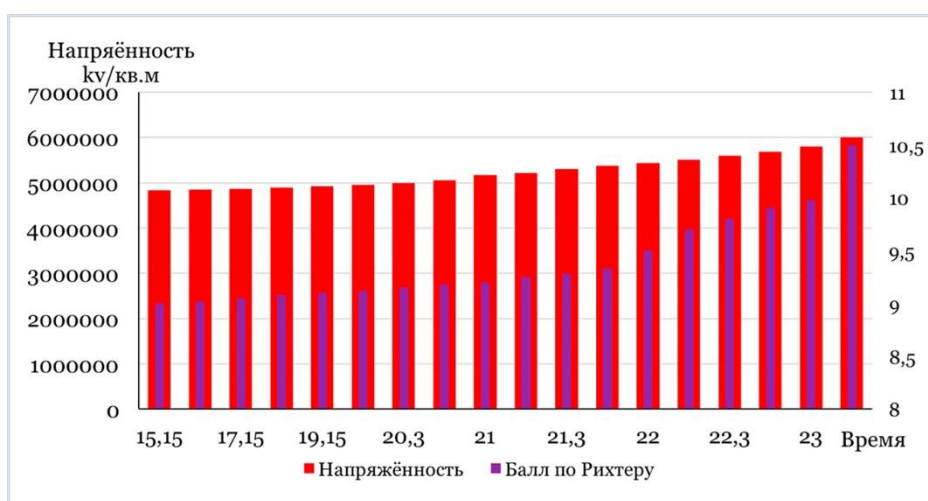
\mathfrak{R} reikšmė	Pavadinimas
-	Magnetinio lauko augimo pradžia.
0	Didžiausias magnetinio lauko stiprumas.

2	Magnetinio lauko stiprumo kritimo pradžia.
4	Elektrinio lauko „sūkurio“ pradžia.
5	Gravitacinio lauko „sūkurio“ pradžia.
6	Perėjimas per „0“ – gravitacinio sūkurio svyravimas.
8	Perkeliamų atomų orientacijos proceso užbaigimas.
11	Žemės drebėjimo pradžia. *****
12	Magnetinio lauko atkūrimas.
13	Elektrinio lauko atkūrimas.
14	Gravitacinio lauko atkūrimas.

Richterio balo nustatymo skalė priklausomai nuo kvanto - \mathfrak{R}

\mathfrak{R} reikšmė	Richterio balas	\mathfrak{R} reikšmė	Richterio balas
5 minutės	1	6 valandos	7
15 minučių	2	9 valanda	8
30 minučių	3	12 valandų	9
1 valandą	4	18 valandų	10
1,5 valandos	5	24 valandos	11
3 valandos	6	36 valandos	12

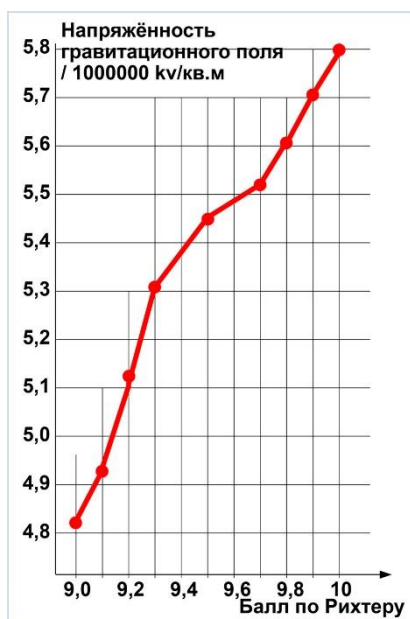
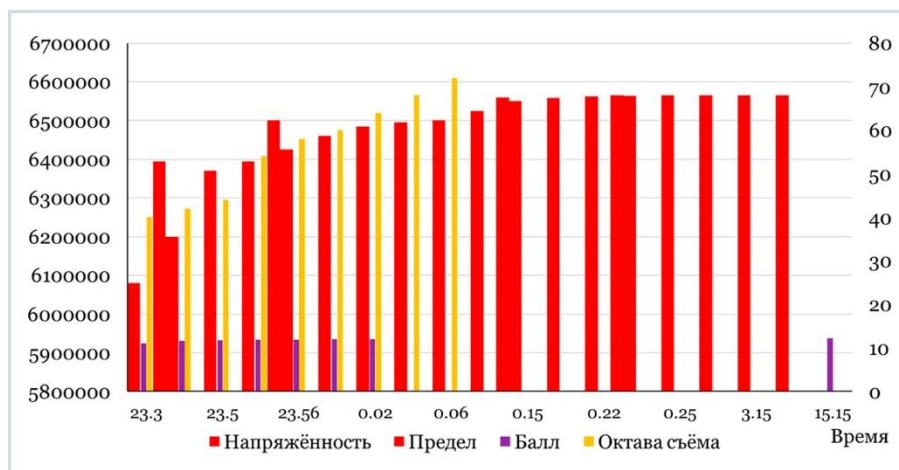
Pastaba. Pagal planą žemės drebėjimas turėtų „subręsti“, tačiau reikia atsižvelgti į tai, kad 9 balų vertikaliam stūmimui (žemyn) neužtenka, todėl vėlniams „pragare“ šiuo metu turėtų būti avarinė situacija (magmos pašalinimas ir paruošimas gauti visą tą „juodumą“, esantį paviršiuje). „Erdvės atlaisvinimą“ lydi gravitacinio lauko intensyvumo didėjimas ir Richterio skalės balo padidėjimas, todėl preliminarūs naikinimo rodikliai turi būti koreguojami į blogąją pusę. Atitinkamai perkeliamas laukų atkūrimas.

Laikas	Įtampa, kv/kv.m	Richterio balas	Laikas	Įtampa, kv/kv.m	Richterio balas
15.15 val	4830000	9.00	21.15 val	5220000	9.25
16.15 val	4842000	9.02	21.30 val	5300000	9.28
17.15 val	4865000	9.05	21.45 val	5370000	9.33
18.15 val	4890000	9.08	22.00 val	5440000	9.50
19.15 val	4920000	9.10	22.15 val	5510000	9.70
20.15 val	4955000	9.12	22.30 val	5600000	9.80
20.30 val	4995000	9.15	22.45 val	5680000	9.90
20.45 val	5050000	9.18	23.00 val	5800000	9.98
21.00 val	5175000	9.20	23.15 val	6000000	10.50

Lentelės tęsinys:

Laikas	Įtampa, kv/kv.m	Riba	Balas	Paėmimo oktava
23.30 val	6080000	6395000	11.00	40
23.45 val	6200000		11.60	42
23.50 val	6370000		11.80	44
23.54 val	6395000	65000000	11.83	54
23.56 val	6425000		11.85	58
00.00 val	6460000		11.94	60
00.02 val	6485000		12.00	64
00.04 val	6495000			68
00.06 val	65000000			72
00.10 val	6525000	6560000		
00.15 val	6550000			

00.20 val	6559000			
00.22 val	6562000	6565000		
00.24 val	6564000			
00.25 val	6565000			
01.10 val	6565000			
03.15 val	6565000			
15.14	6565000			
15.15			12.2	

Aukščiau pateikta informacija praleidžia svarbų veiksnį – **KAS YRA ŽEMĖS DREBĖJIMAS**. Patikslinus šią poziciją, bus padaryti būtini pakeitimai.

Paties žemės drebėjimo spindulys yra 80 km. Aidai yra daug toliau.

Taigi susidaro 80 km spindulio sfera, kurios centras yra 6 km gylyje.

Pirma, šis spindulys nėra vienodas. Skirtinga atomų, ypač vandenilio atomų, „sanglaudos“ energetinė priklausomybė – yra visos vandenilio grupės.

Antra, mus „krato“ ne elektronų voltais, o kažkokia nauja gravitacijos pagreičio reikšme.

Trečia, vandenilio atomų struktūrų sanglauda turi būti vienoda.

Ketvirta, kažkaip turi pasikeisti gravitacijos pagreičio parametras.

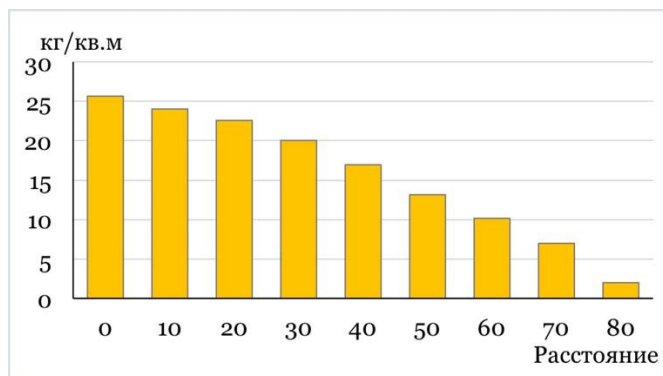
Ir galiausiai, **penkta**, mes labai greitai (beveik akimirksniu) „drebame“, konstrukcijoms laikas turi keistis, **tai reiškia, žemės drebėjimas neįvyksta mūsų laikais**.

Visi šie veiksniai pakeičia žemės drebėjimo pradžios datą **Ж**. Peržiūrėkime transformacijų seką.

Pradžia	Pabaiga	Transformacija	Oktavos	Teisė	Pastaba
15.15 val	16.17 val	$\text{kv/m}^2 \Rightarrow \text{к}\gamma / \text{m}^2$	36 \rightarrow 28	R2_ -	Tik H atomai 8

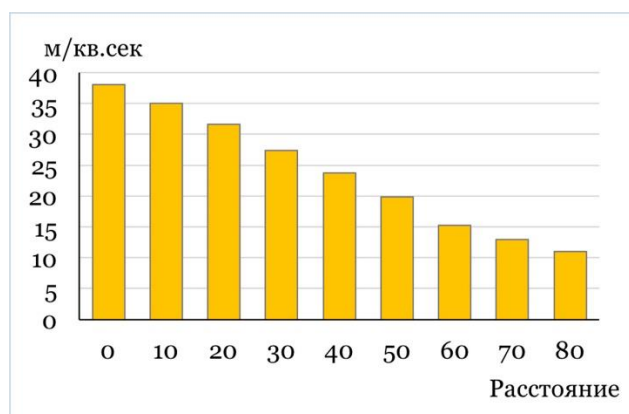
Bendras konversijos laikas yra 1 valanda 3 minutės. Atkreipkite dėmesį, kad yra oktavų kaita. **Konversijos rezultatas**

Atstumas nuo centro	Vertė, kg/kv.m
0	25.645
10	24.000
20	22.600
30	20.050
40	17.000
50	13.200
60	10.200
70	7.000
80	2.000

Pradžia	Pabaiga	Transformacija	Oktava	Teisė	Pastaba
16.17 val	17.18 val	kv/m ² ⇒ кг / m ²	28 → 21	R2_ -	H 8 gravitacijos pagreitis pasikeičia

Atstumas nuo epicentro	Vertė g, m/s ²
0	38
10	35
20	31.6
30	27.4
40	23.8
50	19.8
60	15.2
70	13
80	11

Atkreipkite dėmesį, kad šie duomenys yra apie 6 km gylį. Nubrėžę koncentrinus apskritimus, gauname kiek skirtingus duomenis.

Pradžia	Pabaiga	Oktava	Pastaba
17.18 val	18.19 val	21	Vieningos struktūros formavimas visiems elementams, kurių parametras yra 0,46

Šio parametro paskirtis kol kas neaiški, tačiau Žemės struktūra su šiuo parametru buvo sukurta per 144 valandas (6 dienas). Iki šio pakeitimo kiekvieno atomo struktūros parametras buvo skirtingas.

Pradžia	Pabaiga	Oktava	Pastaba
18.19 val	18.49 val	21 → 36	Visiems atomams laikas pagreitėja 15 oktavų

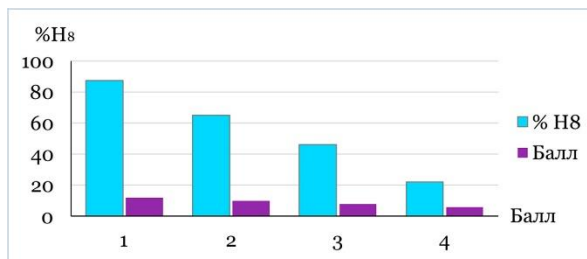
Beje - "mūsų" laikas yra 32 oktavos, tai reiškia, laikas pagreitėjo 16 kartų .

Pradžia	Pabaiga	Transformacija	Oktava	Pastaba
---------	---------	----------------	--------	---------

18.49 val | 19.26 val | $H_6 \rightarrow H_8$ | 36 \rightarrow 21 | Perkélama į 8 atomų struktūrą

Kuo didesnis pradinis struktūrų „užterštumas“ H_8 atomais, tuo didesnis žemės drebėjimo balas.

% H_8	balas
87.5	12
65	10
46	8
22	6

Pradžia	Pabaiga	Oktava	Pastaba
19.36 val	19.41 val	21 \rightarrow 32	Kai $g (m/s^2)$ laikas pagreitėja 11 oktavų
19.41 val	20.19 val	32	Visų rutulio H_8 elementų surišimas su konstrukciniu parametru 0,46
20.19 val	23.49 val	32 \rightarrow 21	H_8 laikas sumažėja 11 oktavų
23.49 val	3.15 22.11 val	21 \rightarrow 38	Po 17 oktavų $g (m/s^2)$ didėja išilgai H_8

Kadangi namai, žmonės, gyvūnai **YRA SPINDULIO VIDUJE**, visa tai gali keistis.

H_8 ribinių verčių lentelė (vertė sunaikinimui arba žūčiai):

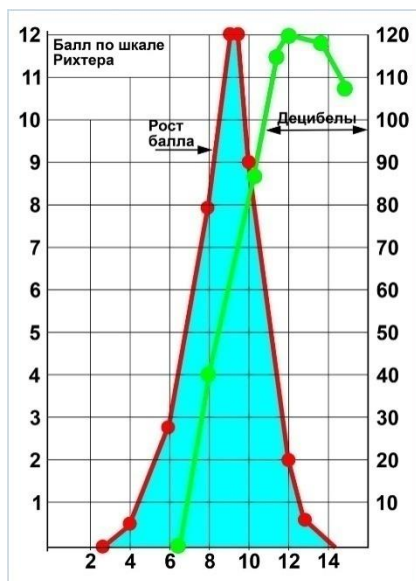
% H_8	Pavadinimas	Pastaba
15	Žmogus	Mirtis. Net jei įmanoma išsigelbėti, žmogus to nedaro.
8.5	Gyvūnai	
17	Pastatai, statiniai	Jei procentas didesnis, pastatas sunaikinamas

TAIGI GAMTA APSIVALO, palikdama tik tai, kas atitinka normą. Tai yra nesmurtinis procesas, kuriame „SvetL“ programos gali būti tiesiogiai „įterptos“ su visomis iš to išplaukiančiomis pasekmėmis jų Vartotojams. Tačiau į Smegenų vystymąsi, stengiantis patekti į Pirtį, atsizvelgiama, jei kas nors iš parašyto ko nors nesuprato.

Pradžia	Pabaiga	Oktava	Pastaba
3.15	15.15	38 \rightarrow 21	Skirstymas į gyvus ir mirusius
15.15	3.15	21	Sistemos įrišimas

Žuvis, gyvūnai, žmonės, statiniai, kuriuose H_8 procentas didesnis už normą, gauna 100% turinį (riba), jei jis yra mažesnis už normą, jis nustatomas į 0% (*t.y dar prieš katastrofą PASAULIS jau buvo padalintas į gyvus ir mirusius*).

6.8. „Žymėjimas“ gyviems ir mirusiems, atsižvelgiant į kontrolę

Prieš pirmą numatomą postūmį, kad niekas „NEPABĖGTŲ“, pažymimi gyvieji ir mirusieji.

Viskas, kas paruošta dėl ilgo ir kruopštaus darbo (per 7 dienas), pasikeis. Sistema taip apsivalo nuo nešvarumų, t.y. nešvarumai ne šalinami, o tiesiog išnyksta. Naujasis pasaulis atsibunda be purvo. Atstatomas vandens pH parametras (nuo 5,4 iki 7,4), šlapimo rūgšties kiekis kraujyje išnyksta, jo vertė normalizuojasi. Išsigelbėjusiųjų smegenys valomos, pasaulis keičiasi. Po žemės drebėjimo Maskva tampa švariausiu miestu. Purvo likučiai (marodieriai) čia „atskubės“, bet seka antras postūmis, ir sistema „šluoja“ šiukšles.

Kitas „valymas“ – po 40 dienų, pagal grafiką.

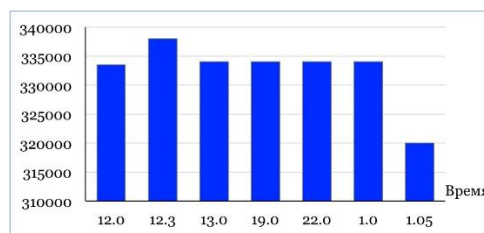
Laukų atkūrimas po žemės drebėjimo

Pradžia	Užbaigimas	ᵂ	oktava	Pastaba
3.15	3.30	1	21 → 32	Per 1 kvantą atsikuria
3.30	4.00		32 → 38	Gravitacinis laukas
4.00	8.15		32	
8.15	9.30		32	
9.30	13.00		32	
13.00	15.15		32	
15.15	3.15	3		Per 3 kvantas atkuriamas elektrinis laukas
3.15	3.15	6		Per 6 kvantus magnetinis laukas atkuriamas

Kitas postūmis įvyksta po 40 dienų .

Magnetinio lauko keitimas

Laikas	Įtampa
12.00 val	333500
12.30 val	338000
13.00 val	334000
19.00 val	334000
22.00 val	334000
1.00 val	334000
1.05 val	320000

Kvantas $\mathfrak{R} = 6$ valandos $.14 \times \mathfrak{R} = 84$. Čia atkreipiame dėmesį į kai kurias savybes. **21 OKTAVA – MIRTIES** oktava, kaip bebūtų keista, atitinka Žmogaus vandens supermolekulės azoto bloko oktavą, ir, matyt, iš čia išplaukia, kad „pasaulis yra amžinas, o nuo jo poelgių priklauso žmogaus gyvybė.“ **32 OKTAVA – GYVENIMO OKTAVA** („mūsų“ laiku). Religinės konfesijos dažnai naudoja repeticijas, kurių prasmė yra tiesiog atstumti ir paversti automatiniu pasirodymu.

Pabandysiu paprastai ir aiškiai paaiškinti pasinaudodamas Skaitytojo, kuris jau žinojo, kas yra žemės drebėjimas, pavyzdžiu – panaudojo Kastuvą, kad žemės drebėjimas neišaugtų į trečią tipą, ir, mojuodamas kastuvu, bėga į Pirtį, kur jie jo jau laukia! Pirmas dalykas, kurio jis klausia „Pirtyje“: „Palikti „SvetL“ kompleksą persirengimo kambaryje“? „Palik“, – sako jie jam. „Ar galite rasti tokį panašumą, kaip minėta aukščiau“? „Taip – tai neurončikas smegenyse“. Tokia ten bus Žemė–įsivaizduokite. Ji niekur nedings, ji yra ten. Ir dabar tai dar niekas, kaip ir tavo neuronas. Bet jis tobulėja. Žiūrėk, tu jau palikai kompleksą persirengimo kambaryje... Taip pat ir Žemė. Ji tik gerėja. Tačiau Žemė *neturės proto tobulumo, kol žmonijos protas nebus tobulas*. Žmonijos protas yra Žemės proto dalis. *Tam ir reikalingas Žmogus Žemėje*. Ir nelakstyti su šautuvu pasiruošus „šaudyti“ viens į kitą. Nenuodykite vandens, nedeginkite miškų... ir neužsiimkite bjauriais dalykais, kurie sunaikina jį, Žmogų. Ne tam jis skirtas. Jei tai padarys, jis bus „ribotai“ tobulas.

Kaip šiuolaikinis žmogus gali susieti žemės drebėjimus savo galvoje su savo smegenimis? Kokiai ligotai galvai dabar gali ateiti, kad vienas yra kažkaip susietas su kitu ir netgi įdėtas į kažkokią struktūrą – valdomas ir kontroliuojamas? Kaip šiandienos žmogus, susirūpinęs komunaliniais mokesčiais, paskolų palūkanomis ir kitais rinkimais, gali ne tik rasti atsakymą, bet ir apskritai užduoti šį klausimą? Kaip bebūtų keista, daugeliu atžvilgių, įskaitant žemės drebėjimus, „kalta“ yra „skaudanti galva“. Kitas dalykas yra tai, kad ji skauda ne be trečiosios šalies įsikišimo, tačiau, santykinai tariant, „atpirkimo ožio“, dėl kurio galima daug ką kaltinti, buvimas nepadeda išspręsti problemos. O jo esmė gali būti labai grubiai apibrėžta kaip albedo pažeidimas arti ribos, dėl papildomų programos veiksmų. *Žmonija turi atlikti griežtai apibrėžtą funkciją*. 18 000 metų trukusios įsibrovėlių veiklos pastangomis buvo pakeista visos klasterio sistemos būklė, kas natūraliai sukėlė pokyčius sistemoje, į kurią patenkame kaip į vieną iš komponentų. Dėl to visa struktūra pradėjo reguliariai judėti, kad grįžtų į iš pradžių nustatytą būseną ir net su pagreičiu, atsižvelgiant į praėjusį laiką. Kadangi žmonės taip drąsiai save vadina „Kūrybos karaliumi“ ir „Gamtos karaliumi“, vertėtų pagalvoti, kad, būnant karaliumi, laikas būtų kažkaip racionalizuoti vykstančius pasipiktinimus, įskaitant žemės drebėjimus. Bet mes „kažkodėl“ priėmėme „karaliaus“ ir „caro“ titulus, bet nepriėmėme nustatytos atsakomybės priemonės. Taigi mes susiduriame su situacija, kai esame priversti atskirti savo nežinojimo pasekmes – **GAMOS DĖSNIAMS VIENODAI**, ar esame su jais susipažinę, ar ne, jų griežtai laikomasi. *Kai kuriuose nesuprantamuose didelio masto žaidimuose jaučiamės kaip derybinis žetonas* – įprastai užsiėmę savo „karališkaisiais rūpesčiais“. Ir nors ši būseną mums primetama iš išorės, o dabar taisoma taip pat iš išorės (pagalba teikiama), vis tiek sunku suprasti, kas vyksta, o dar sunkiau atpažinti tai tikslingai iš mūsų „Karališko požiūrio“. Vadovaujamės tikslingumu, sterilizuojame, pavyzdžiui, beglobius šunis, tačiau nesame pasiruošę priimti tokį tikslingumą savo pačių atžvilgiu. *Žmonija, tiksliau – Žmonijos protas, yra paklausa ir reikalinga kaip besivystančio planetos proto įsikūnijimas*. Dabartinė žmonių visuomenė Žemėje nepajėgi atlikti tokio vaidmens. Tai objektyvu. Dėl šios priežasties ji turi būti transformuota, kaip ir pati Planeta bei visa klasterių sistema. Dabar psichiškai laikykime Žmogaus proto dizainą kaip neatskiriama Planetos proto dizaino elementą: dabartinė būseną perkeliama (iš išorės) į pateiktą (harmoningą) įsikišimą į visų komponentų struktūrą, siekiant atkurti jų funkcines galimybes. Todėl viskas „drebės“ (ir jau dreba) – ir planeta, ir žmonių smegenys. Tai tam tikru mastu tos pačios eilės procesai, bet mūsų suvokiami kaip žalingi vienpusiai ir plokšti. Apskritai benamiai šunys taip pat nėra entuziastingi dėl žmonių bandymų paversti juos savotiška šunų populiacija – gaudymą, nelaisvę ir sterilizaciją suvokia kaip būtiną blogį.

Daugelis iš jūsų šiandien yra labiau nei įsitikinę, kad jokia visuomenė, kad ir koks tobulas jos dizainas būtų, niekada negalės to padaryti už kiekvieną asmenį ir tiek daug, kad pats asmuo gali padaryti už save ir įkūnyti savo vardu dėl savo tobulumo, o ne dėl subjektyvių piktų interesų – nuosavybės viršenybės prieš kitus. Jei Žmogus suvokia savo pasireiškusių poelgių prasmę, suvokia savo, kaip Žmogaus, o ne iš išorės valdomo biokiborgo, vaidmenį ir tiesą savo kosminės egzistencijos, tada ką jis bedarys, *jis darys su įkvėpimu ir tikslu visiems savo lygiams*. Visa kita – visada yra smurtas

prieš žmogų, ir nesvarbu, ar jis pasireiškia švelnia ar kieta forma. Tokiu atveju liks **tik trečiojo tipo žemės drebėjimas**. Jis nevarginis sienų, namų ir pan. dalykų griovimu. O galvos kartu su smegenimis „skils“ .

6.9. Kad daugiau "nepurtytų"

Kaip žinia, gamta nemėgsta tuštumos. Todėl galvoje arba mintys, arba tarakonai, arba trečio tipo žemės drebėjimas.

Dabarties Pažinimo procesuose vyksta rimčiausias praeities stereotipų laužymas. Žmonės naujų Sąmonės elementų formavimosi lūžio taške. Labai gerai, kad nestovime vietoje. Mums reikia iš esmės kitokios naujų paradigmų, teorinių prielaidų, idėjų, teorijų grupės. Jos tikrai atsiranda. Tačiau tai nereiškia, kad jos bus viešai vertinamos. Reikia daug daugiau praktinių žingsnių, kad būtų rasti technologiniai sprendimai, leidžiantys išreikšti įrodymais pagrįstą ir patikrintą visų teorinių prielaidų pagrindą. Tai užtrunka šiek tiek laiko.

Viešai parodysiu „moksliskai aptemusią sąvoką“ „transformacijos“ pavyzdį, kurį pagaliau pradėjo versti į rusų kalbą tie, kurie nebijo žemės drebėjimų.

1. Dualistinis žemės ūkio padargų naudojimo ant hidro paviršiaus principas = Rašoma šakute *ant vandens* .
2. Socialinį aktyvumą praradusio individo teiginių dvejetainis pobūdis = *Močiutė pasakė dviese* .
3. Skysčių transportavimo kintamo tankio struktūros induose problemos = *Nešioti vandenį sietelyje* .
4. Trauktinės transporto priemonės darbo dinamikos optimizavimas, susijęs su pradinio destruktivaus mazgo pašalinimu = *Moteris su vežimėliu – kumelei lengviau* .
5. Nestandartiniai skoliozės gydymo metodai = *Kuprotas kapas pataisys* .
6. Dviatominio vandenilio oksido smulkumo didinimo problemos mechaniskai = *Maišyti vandenį skiedinyje* .
7. Teigiamas žemo intelekto koeficiento įtaka užduočių skaičiaus padidėjimui atliekant darbo veiklą = *Kvailiai mėgsta darbą* .
8. Naminių paukščių solipsizmas, palyginti su neatraujančiais artiodaktilų eilės žinduoliais = *Žąsys nėra kiaulės draugas* .
9. Būdingi išoriniai požymiai kaip palankiausio socialinio statuso turguje uzurpavimo priežastis = *Su kiaulės snukučiu, bet kalašo eilėje* .
10. Antropomorfinis požiūris į santuokos lastelės kūrimą = *Kai kam ir kumelė yra nuotaka* .
11. Įteisinimo atsisakymo sindromas, pagrįstas galimybių greitai identifikuoti asmenį nebuvimu = *aš ne aš ir arklys ne mano* .
12. Sezoninių oro sąlygų įtaka paukščių apskaitos procesui = *Viščiukai skaičiuojami rudenį* .
13. Smegenų žievės skleidžiamų nervinių impulsų ambivalentiškumas = *Ir norisi, ir duria* .
14. Keratinizuoto epidermio ilgio santykio su pilkosios medžiagos kiekiu kaukolėje modeliai = *plaukai ilgi, bet protas trumpas* .
15. Savotiškas teisės aktas, vyraujantis valiutų fondų atžvilgiu = *Sutartis yra brangesnė už pinigų* .
16. Neleistina naudoti tipiško būsto architektūros elementų, neigiant kulminacinį kontempliatyvių-lytėjimo emocijų pasireiškimą = *Meilė nėra bulvė – tu negali jos išmesti pro langą* .
17. Kryžmažiedžių augalų skonio savybių neutralumas centrinės Rusijos daržovių pasėliams = *Ridikėlis už kriena nėra saldėsnis* .

18. Psichikos negalią turinčių subjektų antitezės savybės būsenų reglamentų įgyvendinimo kontekste = *Istatymas neparašytas kvailiams*.
19. Kūno medžiagų apykaitos progreso-regresijos trūkumas, kai tradiciniame patiekale keičiasi riebalų ir angliavandenių santykis = *Sviestu košės nesugadinti*.
20. „Insektoido“ vieta piramidinio tipo hierarchinėse sistemose = *Kiekvienas svirplys žino tavo židinį*.
21. Asmeninės subjekto vertės didinimo po trauminės patirties modelis = *Už vieną sumuštą – duoti du nemušus*.

Žmogaus galimybės neribotos, o svarbiausia yra Žmogaus sąmonė, o kadangi ši knyga daugiausia yra apie **technologijas „SvetL“**, kurios leidžia „įlipti į Pirtį“, jos, visų pirma, sujungia Žmogaus sąmonę, nes sąmonėje yra absoliučiai viskas ir visa mus supančio Pasaulio tikrovė. Ir kai šis „sujudimas“ ima duoti rezultatų, Žmogus nurimsta su mintimi, kad jam kažkas pradeda veikti. Jis pradeda matyti, suprasti tai, ko anksčiau nematė ir nesuprato, jam kyla klausimų..., bet atsakymų neranda. Jis ir dauguma kitų žmonių turi **KLAIDINGĄ SUPRATIMĄ APIE VISATOS PRIGIMTĮ**. Tuo remiantis, apie ką jau daug kartų kalbėjome, buvo sukurti šiuolaikinio gamtos mokslo postulatai: materijos tvėrmės postulatų, Visatos vienalytiškumo postulatų, šviesos greičio postulatų, ir t.t. Kokios šios idėjos bus šiandien ir ateityje, mano nuomone, turėtų sujaukinti kiekvieną žmogų, nuo to priklausys Žmogaus gyvenimas Žemėje. Nikolajus Levašovas apie tai daug kalbėjo ir daug rašė. Teisingos idėjos apie Visatos prigimtį bus kūrybingos, o klaidingos – destruktivos. Todėl, mieli skaitytojai, nuolat grįžtų prie jo, Aleksandro Hatybovo ir visų tų, kuriuos paminėjau šioje knygoje, kūrinių. Perskaityę šiuos kūrinius galėsite atsakyti į daugybę klausimų, į kuriuos atsakymo taip ir neradote. Jie suteikia jums galimybę geriau suprasti Visatą ir objektyvią tikrovę, suteikti galimybę propaguoti pasaulio, kuriame gyvename, idėją. Šiais laikais mums visiems svarbu ne tik ieškoti atsakymų į tiesą, kaip patenkinti savo mokslinį smalsumą, bet nepalyginamai svarbiau pasiekti stebėjimų rezultatų apie išorinio, kosmofizinio (natūralaus) įsikūnijimą patvirtinimą mikro ir makro lygmeniuose, bei gauti eksperimentinius rezultatus. Bet šio kelio pradžioje neabejotinai turėtų būti išreikštas pats kelias, t.y. išreikšti mokslinę prielaidą apie viską, kas sukurta iš išorės, o ateityje praktiškai parodyti, kaip kosmofizinis (natūralus) kūrimo procesas mūsų planetos mastu yra naudingas *lydint būsimą Žmonijos egzistavimą harmonijoje su supančia Gamta*. **Tai yra svarbiausia, jei norime iš „žmonių“ kategorijos (prieš tai galima ir reikia išsimaudyti) pereiti į Žmogaus kategoriją.**

¹ **Wolfgangas Ernst Páuli** (1900 m. balandžio 25 d. Viena – 1958 m. gruodžio 15 d. Ciurichas) – Šveicarijos fizikas teoretikas, dirbęs dalelių fizikos ir kvantinės mechanikos srityse. Nobelio fizikos premijos laureatas 1945 m.

² **Vladimiras Semjonovičius Leonovas** yra rusų mokslininkas, Rusijos vyriausybės premijos laureatas, sukūręs pagrindinę supervenijimo teoriją.

³ **Reliatyvizmas** (iš lot. *relativus* – santykinis) yra metodologinis principas, susidedantis iš metafizinio reliatyvumo suabsoliutinimo ir žinių turinio sąlygiškumo. **Reliatyvizmas** kyla iš vienpusiško nuolatinio tikrovės kintamumo pabrėžimo ir santykinio daiktų bei reiškinių stabilumo neigimo. Pažinimo raidos faktą, kurio metu įveikiamas bet koks pasiektas žinių lygis, reliatyvistai laiko jo netiesos, subjektyvumo įrodymu, vedančiu į apskritai pažinimo objektyvumo neigimą. **Reliatyvistinė mechanika** – fizikos šaka, kuri laiko mechanikos dėsnius (kūnų ir dalelių judėjimo dėsnius) greičiu, panašiu į šviesos greitį. Esant daug mažesniai greičiui nei šviesos greitis, jis pereina į klasikinę (niutono) mechaniką.

⁴ Tinkamas pseudo-Riemano metrinis tenzorius (arba neapibrėžta metrika), kai forma nėra apibrėžta. Kolektorius su išskirtiniu pseudo-Riemano metriniumi tenzoriumi vadinamas (tinkamai) pseudo-Riemano.

⁵ Morfologija tiria tiek išorinę organizmo ar jo komponentų sandarą (formą, struktūrą, spalvą, raštus), tiek vidinę gyvo organizmo sandarą (žmogaus morfologiją). Ji skirstoma į išorinę morfologiją (arba eidonomiją) ir vidinę morfologiją (arba anatomiją). Morfologija nuo fiziologijos skiriasi tuo, kad pastaroji pirmiausia tiria organizmo funkcionavimą.

⁶ Morfologija yra formos ir struktūros mokslas.

7 skyrius

Mes nesame tokie dideli savo būties Amžinybėje, kad dėl laikinų žemiškų malonumų eikvotume laiką blaškydami gudrius sprendimus, pagrįstus piktybiškai priskiriamomis beprasmiškos būties vertybėmis.

Kai skaitau man ateinančius laiškus, kartais tiesiog jaučiuosi neįtikojamai. Tai sielos skausmas ir šauksmas dėl savo artimųjų, paskutinė viltis dėl galimybės atkurti prarastuosius. Ir tokių laiškų (prašymų) daugėja. Žmonės rašo prasmingai, ir ne prasmingai. Iš pradžių susipažinus su „SvetL“ technologijomis ir programomis įvairiuose šaltiniuose (įskaitant tuos, kurie yra skirti technologijoms diskredituoti), daugelis pradeda įžvelgti viltį. Kiti tiesiog nori pademonstruoti savo vadinamas „žinias“, paimtas (anot jų) iš Levašovo knygų ar kitų šaltinių, „įrodydami“, kad tai, ką Levašovas parašė ir padarė, yra šarlatanizmas ir sąmoningas „plačių darbo žmonių masių“ klaidinimas. Atsižvelgiant į tai, visi išgyvenimai, kuriuos sukelia tie, kurie sąmoningai, savo noru ar nevalingai bando sumenkinti ir atstumti žmones nuo supratimo, ką aš darau pastaraisiais metais, taip pat nuo to, kas liko mums visiems gerai valiai ir vystymuisi, išnyksta.

Po N. Levašovo „išvykimo“ puoliau kiekvienam skeptikui įrodinėti, kad aš „ne kupranugaris“, kad tai, ką parašė N. Levašovas, o juo labiau A. Hatybovas, jau yra šių dienų realybė, tikėdamasis, kad skeptikas „pabus“ ir pamatys kelią į tiesą! Nuo vaikystės man, kaip ir Nikolajui (tikrai – ir daugeliui kitų) buvo įžeidimas, kai kas nors abejojo, ar sakau tiesą. Kai žinai, kad nemeluoji, o sakai tiesą, bet tuo pat metu tave kažkas laiko pamišusiu ar svajotoju, o blogiausia – melagiu, viduje užverda pasipiktinimo banga ir noras įrodyti tiesą. Bet kad ir kiek kartų gyniau tiesą, remdamasis visais įrodymais, niekas nepasikeitė. Tik įgijęs gyvenimiškos patirties pradėdi suprasti, kad *niekam nieko nereikia įrodinėti, o reikia tik dirbti savo darbą*, ir tai bus geriausias tiesos įrodymas. Juk dariau viską – ne dėl kieno nors pritarimo, o todėl, kad taip liepė širdis, protas ir supratimas. Ir tai tapo viena iš dalydavimo „RNT0“ sąlygų. Daugelis jau sutinka su mano išvadomis šiuo klausimu.

Pasikartosiu, ši knyga atspindi mano paties gamtos reiškinių supratimą, kurą gavau dėl A. Hatybovo ir N. Levašovo kūrybos žinių, dėl bendravimo su pastaruoju, ir mūsų pokalbių bei, žinoma, savarankiškai studijuojant visus gamtos reiškinius su kuriais susidūriau. Šiandien šį supratimą, tapusį mano žiniomis, patvirtina realūs rezultatai, taip pat ir pasauliniu mastu, ir tai suteikia man teisę tvirtinti, kad tai atspindi realius procesus. Ir, kaip sakė N. Levašovas, „... nei dangiškieji angelai, nei ateiviai man nešnaždėjo supratimo, aš irgi nepatekau į „informacinį lauką“. Ir prie jo frazės pridėsiu: „Neturėjau ir neturiu „tiesioginio ryšio“ su Šviesos hierarchu N. Levašovu“. Patinka tai ar ne, bet Žinios, apie kurias kalbu knygoje, gavau savarankiškai studijuodamas iškilų Rusijos mokslininkų darbus, suvokdamas eksperimentinius ir praktinius savo eksperimentų ir darbo duomenis.

Šiandien esu daugiau nei tikras, kad tokiu „keliu“ gali eiti daug žmonių, jei, žinoma, yra ryžto pažinime, noro bent save pakeisti ir, remiantis tuo, ką išmoko, susikurti savo savo supratimą apie tai, kas vyksta aplinkui. Ir tik tada Žmogus pradės suprasti, kad kiekvienas jo veiksmas, kiekvienas jo žingsnis, kiekvienas jo priimtas sprendimas yra savęs išbandymas. Juk būtent tokiose situacijose atsiskleidžia tikroji kiekvieno Asmens esmė. Kai su Žmogumi viskas gerai ir puiku, lengva būti „teisingam“ – kai toks „teisingumas“ yra ir į naudą, o tuo pačiu jis niekuo nerizikuoja ir nieko nepraranda! Visai kas kita, kai gini savo pozicijas, o iš visų vadinamojo „sveiko proto“ pusių toks palaikymas atneša problemų, apie kurias, tiesą sakant, daugelis rašo (be sveikatos problemų).

Žinių siekiantis žmogus turi tvirtai teigti, kad savo įsitikinimų ir pozicijų nekeis, nepriklausomai nuo to, kaip jam tai atsigręš. Labai svarbu tai suprasti ir įgyvendinti. Čia *nepacituosiu mūsų Sankt Peterburgo poetės Natalijos Drozdovos eilėraščių, kuriuos išgirdau atliekant Valentino Gafto „Ačiū visiems, kurie mums trukdo“*.

7.1. Vaizdas

Mano nuomone (taip, tikriausiai, ir ne tik mano), *žmogus iš prigimties siekia asmeninio gėrio*. Kiekvienas tikisi tai pasiekti kurdamas gyvenimą, pagrįstą įgyta informacija. Vieni siekia dangiškojo rojaus, antri – žemiškojo rojaus, o dar kiti kuria asmeninį namų rojų. Noras gyventi gerai „inicijuoja“ Žmogaus ir Visuomenės raidą. Tiksliau tariant, visos programos, kurios buvo „paleistos“ prieš du tūkstančius metų, siekiant „ugdyti“ specifinius smegenų genotipus (4xx), buvo tik tai inicijuotos beveik iki 2012 m. Iš pradžių **PLĖTRA VYKO KORIDORIJE, PASTATYTAME RELIGINIO PASAULIO SUPRATIMU**. Nuo antrojo tūkstantmečio antrosios pusės iš R.H. plėtra prasidėjo materializmo logikoje, kurią inicijavo specifinių Smegenų genotipų savininkai, kurie tuo metu jau dominavo pasaulio supratimo klausimais. Šis supratimas pakoregavo pagrindinį tikslą, kuris buvo ir šiandien tebėra absoliuti dauguma – pratęsti gyvenimą ir gauti žemiškų gėrybių. Idealiu atveju – amžina jaunystė, sveikata, turtas. Viskas žemiškojo gyvenimo ribose. Nėra jokių troškimų už jos ribų, nes daugelis vis dar neturi holistinio supratimo apie pomirtinį gyvenimą, įskaitant vadinamuosius „pasaulio valdovus“ (net ir darant prielaidą, kad jie vis dar skaito N. Levašovo ir A. Hatybovo kūrinius). Esu tikras, kad nedaugelis iš jų net skaito visą Bibliją.

Pagal materializmą, kurio mes visi buvome „mokomi“, visuomenės raidos viršūnė yra „*nuo kiekvieno pagal galimybes, kiekvienam pagal poreikį*“. Jei judame šios pasaulėžiūros logika, darome prielaidą, kad bus susiaurinama pirmoji šūkio dalis (nuo kiekvieno pagal savo galimybes) ir plėtojama antroji (kiekvienam pagal poreikį). Sistema vis mažiau reikalauja iš Žmogaus, o duos vis

daugiau. Daugiausia nieko iš Žmogaus nereikalaujama. Jis gyvena tam, kad patenkintų savo poreikius, kad gautų nesibaigiantį malonumą. *Rašau tai tiems, kurie savo gyvenimo centre laikosi panašių principų.* Ir šiandien tokių yra dauguma. Jų vaizduotė piešia pasaulį, kuriame viską daro mašinos ir robotai. Žmogus tiesiog mėgaujasi gyvenimu. Jei dirba, tai ne iš poreikio, o tik pagal valią ir malonumą. Idealiu atveju visa planeta (ar net Visata) yra žmogaus tarnyboje. Mes tuo didžiuojamės, laikydami tai savo gyvenimo tikslu. Tačiau staiga atsirado kitų knygų. N. Levašovo, o paskui A. Hatybovo knygos. Ir tai, ką žinajome nuo vaikystės, ko buvome mokomi, pradėjo byrėti. Žmonės pradėjo suprasti, kad kažkas ne taip. Čia, pradėdant nuo to, įvyksta proveržis. Proveržis žinių srityje. Papasakosiu savo viziją, kas vyksta, kurią susikūriau po pirmojo susitikimo su N. Levašovu ir dar anksčiau, perskaitęs jo knygas.

* * *

Jei pasaulis yra amžinas, o Žmogus yra atsitiktinis laikinumas, tai ribose gyvenimo prasmė sumažinama iki troškimo gauti nemirtingumą ir malonumą savo gyvenimo rėmuose. *Už jo ribų materialistas neturi tikslo*, tai prieštarauja jo supratimui apie pasaulį.

Jie gali man prieštarauti nurodydami žmones, kurie save pozicionuoja kaip materialistus, bet tuo pat metu daro veiksmus, prieštaraujančius materializmo logikai. Tiesą sakant, nėra jokio prieštaravimo. Dažnai žmonės **TEIGIA ESĄ VIENOS PASAULĖŽIŪROS** nešėjai, bet gyvena pagal kitos logiką. Tai galima priskirti ir „gerbėjams“ (vadinamiesiems judėjimo „**ROD VZV**“ **bendražygiams ir nariams**, kurie šiandien praktiškai neegzistuoja tokia forma, kokia buvo sumanyta ir sukurta N. Levašovo). Taip lengviau ir paprasčiau. Tarp materialistų yra daug besielgiančių pagal religinę logiką. Tarp tikinčiųjų nesunku rasti tokių, kurie vadovaujasi materializmo logika. Šiuolaikiniame žmoguje susimaišo daug nesąmoningų ideologinių nuostatų. Bet aš kalbu ne apie individo elgesį, o apie strateginio pobūdžio tendenciją. *Asmenys negali būti naudojami vertinant pasaulėžiūros tendencijas.* Net jei šios asmenybės dėl vienokių ar kitokių priežasčių yra „puikios“. Pavyzdžiui, tarp kinų galima rasti žydo ar vokiečio charakterio ir mentaliteto žmonių. Tarp vokiečių ir žydų galima rasti „kinų“. Netipiški kinai, vokiečiai ar žydai negali teisti žmonių. Visiškai neverta teisti žmonių. Galite įvesti save į aklavietę. Bet jei yra noras tai suprasti, *tada reikia pradėti nuo teritorijos, kurioje gyvena šie žmonės, ir nuo smegenų genotipų*, kurie vyrauja šioje tautoje. Materializmo logika iš prigimties turi vieną elgesio liniją, religinė – kitą. Tai yra tas karkasas, į kurį buvome „varomi“, sprendžiant tam tikras užduotis kuriant pasaulio tvarką tau ir man, o tai, kaip rezultatas, buvo Ebrų programų įgyvendinimo planas. Konkretūs atvejai, prieštaraujantys šios pasaulėžiūros logikai, nepažeidžia bendros tendencijos, ir tai yra šio plano patvirtinimas. Jei dauguma į pasaulį žiūri iš pozicijos „gyvename vieną kartą“, visuomenė eina viena kryptimi. Jei dauguma žvelgia į pasaulį iš pomirtinio gyvenimo perspektyvos, visuomenė eina kita linkme. *Bet galų gale visas šis „ėjimas“ bus nukreiptas į vieną tašką - Ebrų programos plano (skaitykite projektą) įvykdymo tašką. NE DAUGIAU ir NE MAŽIAU.* Pagal materialistinę logiką gyvenimo tikslas yra amžinas egzistavimas savo malonumui. Jei tikslą pavyksta pasiekti, atrodo ant tiek gerai, kad nebėra apie ką galvoti. Nuotrauka tokia palaiminga, kad tiesiog laimė! Žmogus nemiršta, neserga, nesensta, plius visi jo norai pildosi. Šios būsenos pasiekimas iš esmės yra istorijos pabaiga. Toliau vystytis nėra kur.

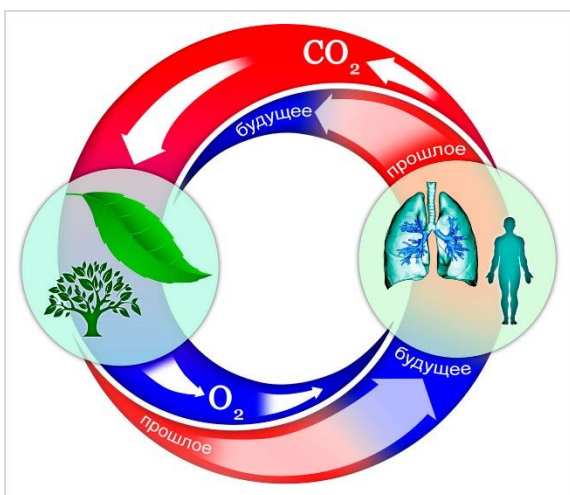
Kas drįsta materializmo ketinimus vadinti blogais? Tačiau yra posakis: *„Kelias į pragarą grįstas gerais ketinimais“*. Kyla sumišimas: kodėl gerais? Kas blogai su gerais ketinimais? Jei geri ketinimai veda į pragarą, kur veda blogi? Logiškai mąstant – „priešingai“ – į dangų? Bet tai absurdas! Yra tik geri siekiai, kurie turėtų nuvesti į dangų. Bet kas tada yra pragaras?

Posakio prasmė tokia: į pragarą paprastai veda ne geri ketinimai, o neapgalvoti, nemotyvuoti visumoje, išvesti iš klaidingo mums primesto atspirties taško. Ateizmas susideda tik iš gerų ketinimų, tačiau iš jo išplaukianti logika dar nesuvokta. Intelektinė veikla pasiekia idilę ir sustoja. Niekas nemano, kad tai kyla idilės pakraštyje. Gundymo technologija tokia, kad artėjant prie tikslo išaiškėja blogiausia. Tai kaip patvirtinimą rasite bet kurioje srityje. *0 po 2012 metų* žmonėms tai tapo pastebima realybe. Viliotojas iš pradžių piešia „auksinius kalnus“. Apgaulė atskleidžiama ne kelionės pradžioje, o pabaigoje, kai Žmogus bando prisiliesti prie žadėtų „aukso kalnų“.

Visos apgaulės yra pagrįstos aukos neteisingu situacijos supratimu. Dėl to Žmogus apgaulės nepastebi. Tai galioja ir mūsų protėviams, kurie pažeidė Dievo draudimą – nevalgyti obuolio nuo pažinimo medžio. Tai taip pat taikoma buitiniams aferistams, kurie uždirba pinigus, užtikrindami būsimą laimę. Tai taip pat liečia viską, kas įvyko mūsų akyse, *pradedant nuo 1991 m. rugpjūčio mėn.* (tiksliau, nuo vadinamosios „Perestroikos“ pradžios). Apsisaugoti nuo apgaulės galite, jei matote ne tik dalį, ne tik patrauklią pradžią, bet ir visumą, o ypač jos baigiamąjį etapą. Tiesą sakant, apie tai rašė N. Levašovas, aiškindamas apie „žinių ledkalnį“, jo viršutinę ir apatinę dalis. Ar įmanoma visa tai pakeisti pradėjus suprasti, kas vyksta? Galima.. bet **PIRMIAUSIA REIKIA PRADĖTI SUPRASTI**. Suprasti, mano nuomone, ką daryti su mūsų praeitimi, dabartimi ir ateitimi?

Įkvepiate oro iš savo ateities ir iškvepiate į praeitį. Kai tik šis procesas bus nutrauktas, jūsų gyvenimas bus nutrauktas! Oras, kurį iškvepiate, prisotintas anglies dvideginio, jums jau praeityje, bet niekur nedingsta, tuo tarpu oras, kurį įkvepiate, yra jūsų ateityje, bet jis jau egzistuoja. Net ir tokia paprastame pavyzdyje aiškiai matyti, kad *praeitis, dabartis ir ateitis yra materialios* ir egzistuoti tuo pačiu metu – kaip oras, kuriuo įkvepiate iš ateities, jau egzistuoja, ir taip pat oras, kurį iškvepiate, niekur nedingsta. Tik oras, kurį įkvepiate iš ateities, ir oras, kurį iškvepiate į praeitį, skiriasi savo chemine sudėtimi. Kitaip tariant, materija iš ateities, einanti per dabartį ir patenkanti į praeitį, keičiasi ir jau skiriasi nuo tos, kuri buvo ateityje! Ir šis pokytis vyksta dabartyje. Žinoma, šis supratimas yra tik vienas tavo gyvenimo momentas, bet... šis supratimas atspindi ne tik kvėpavimo procesą, visa kita vyksta tuo pačiu principu, nesvarbu, ar mes tai suprantame, ar ne.

Tačiau faktas yra tas, kad daugelis kitų procesų nėra tokie akivaizdūs, tačiau tai nereiškia, kad praeitis, dabartis ir ateitis nėra tarpusavyje sujungtos į vieną visumą ir neegzistuoja vienu metu. Tiesiog kai ateitis per dabartį pereina į praeitį, materijoje įvyksta kardinalesnių pokyčių nei kvėpuojant. Jei nebūtų floros, kuri atkuria deguonies kiekį atmosferoje, o anglies dioksidą paverčia biomase, žmogus (ir ne tik žmogus) neturėtų ateities. Gyvybinės veiklos metu atmosferoje absorbuotas deguonis gana greitai pasibaigtų ir Žmogui nebūtų ateities, jei augalai nebūtų pavertę anglies dioksido iš mūsų praeities mūsų ateities deguonimi. Pasirodo, kad augalai savo dabartyje sugeria anglies dioksidą iš mūsų praeities,

Pažvelgus iš Programų „darbo“ pusės, paaiškėja, kad „SvetL“ programos savo dabartyje „apdoroja“ jūsų Smegenyse susikaupusią informaciją, kuri jose „susikaupė“ iš praeities ir kuria (kartu su jūsų smegenimis) daug žadančia jūsų atkūrimo ir vystymosi (smegenų transformacijos) programa

jūsų ateičiai. *Niekas to nepastebi, tame tarpe ir Programų vartotojai*, – remiantis jų nuolat užduodamų klausimų analize. Jiems ir daugeliui toks samprotavimas atrodo kiek keistas ir tik todėl, kad žmonės buvo išmokyti mąstyti stereotipiškai ir negalvoti apie tai, kas sakoma. Galų gale, jei kuris nors mąstantis Žmogus pagalvos apie tokius samprotavimus, jis, be jokios abejonės, supras, kad tai, kas aprašyta aukščiau, yra tiesa, ir tai nėra už šio dabartinio pasaulio ribų. Tiesiog visi šie maži ir nepastebimi procesai yra glaudžiai tarpusavyje susiję ir nuolat sąveikauja. Bet **MES Į VISA TAI NEKREIPIAME DĖMESIO**. Ir veltui! Remdamasis šiuo ir kitais panašiais pavyzdžiais, kuriuos man „išrūšiuo“ Nikolajus, supratau tas tiesas, kurias turėtume žinoti nuo vaikystės, o ne manyti, kad jos viršija viską, ką žinojome anksčiau. Jei Žmogus nebūtų toks aklas ir bent retkarčiais pažvelgtų į mus supantį gamtos pasaulį nesugadinto vaiko akimis, tai jam tokie dalykai būtų akivaizdūs. Bet... dėl to, kad visi pamiršo (greičiau nežinojo), kad **LAIKAS YRA SUTARTINIS VIENETAS**, įvestas žmonių tarpusavio sąveikos patogumui, daugumai net toks paprastas vienu metu egzistuojančios praeities pavyzdys, dabartį ir ateitį sunku suprasti. *Realybėje nėra laiko, bet yra medžiagų kaitos grandinių procesai*.

Iki susitikimo su N. Levašovu nebuvau išimtis, nors laikiau save patyrusiu ir išmanančiu. Vienaip ar kitaip, net ir šie paprasčiausi pavyzdžiai rodo, kaip glaudžiai viskas yra susipynę Gamtoje. *Žmogaus iškvepiamas oras jam yra praeitis, o augalams, kurie sugeria anglies dvideginį, tai ateitis, o saulės šviesoje augalų gaminamas deguonis yra praeitis augalams ir ateitis Žmogui*. Nisi pasimetę ar dar ne? Ir tai tik paprasčiausias daugiamatės tolydžios logikos pavyzdys! Juk būtent šia kryptimi (apie tai ne kartą kalbėjo N. Levašovas ir A. Hatybovas, o N. Morozovas pradėjo kalbėti anksčiau) turi vystytis Žmogaus sąmonė, tinkamai vystantis! Bet jei vienas iš jūsų dar „neužvirino“ Smegenų, tada tampa nepaprastai aišku, kad daugelis procesų, vykstančių vienu metu ir ne vienu metu, yra glaudžiai susiję vienas su kitu, o bet koks vieno iš jų pasikeitimas sukelia pokyčius visuose kituose, kuriuose vyksta dabartis, praeitis ir ateitis. Ir, kaip labai aišku iš aukščiau pateikto paaiškinimo, pirmojo proceso praeitis yra antrojo ateitis, o jo praeitis yra pirmojo ateitis, ir taip toliau. Todėl norint pakeisti praeitį, **būtina pakeisti visą spektrą procesų praeityje, dabartyje ir ateityje**. Reikia viską keisti procesuose, plaukiančiuose iš ateities į praeitį ir atvirkščiai.

Pateiksiu kai kuriuos paaiškinimus dėl posakių, kuriuos vartočiau už knygų skaitymo ir pokalbių su N. Levašovu sukeltų apmąstymų konteksto. Mano nuomone, jie yra labai svarbūs visiškam supratimui.

„...už šio dabartinio pasaulio...“ reiškia netiesinius dabartinės erdvės, kurią apima sąmonė, parametrus, taip pat parametrus, susijusius su stabilaus informacinio kontakto būsenų charakteristikomis su besikeičiančiomis energijų būsenomis numatytame intervale, dabartinio laikotarpio oktavoje ir ateities aukštesnių oktavų energijose.

„...už viską, kas buvo žinoma anksčiau...“ – šis sprendimas susijęs su atkurtos Žmogaus smegenų struktūros suteiktu gebėjimu priimti, iššifruoti ir tada pritaikyti aukštesnio lygio pažinimo pobūdžio informaciją, didinant smegenų lygį oktavoms naudojant (daugiausia) „SvetL“ programas. Tai labai suprantamas N. Levašovo paaiškinimas – yra konkretus pateikimo paprastumo ir žmonėms perduodamos informacijos prieinamumo pavyzdys, kuris skiriasi nuo A. Hatybovo informacijos, kuri tampa suprantama (be specialaus mokymo) jei sukursite žinių platformą pagal Levašovo knygas. Tai pavyzdys, kaip *N. Levašovas panaudojo „SvetL“ „šluota“ A. Hatybovo „Pirtyje“* – jei buvote įtrauktas į „Pirties“ eilę..

7.2. Visuma

Gyvenimas (dvasinis ir materialus) remiasi trimis konstantomis: **Judėjimas** (dinamika), **Kryptis** (vystymasis), **Meilė** (teisingas judėjimas ir kryptis). Judėjimas teisinga kryptimi gimdo Gyvybę. Stovėjimas ar neteisingas judėjimas sukelia fizinę ir dvasinę mirtį. Mūsų gyvenimas sukuria veiksmą. Mūsų gyvenimo produktas – visuomenė ir individas – priklauso nuo to, koks jis yra – teisingas ar neteisingas. Norėdami judėti, turite pasirinkti kryptį. Pasirinkti reiškia pripažinti vieno prioritetą prieš daugelį. Jei nėra prioriteto, taisyklingas judėjimas neįmanomas. Norint teisingai judėti, reikia *aprepti pasaulį kaip visumą*, jį suvokti ir padaryti išvadas. (Turiu galvoje ne tik materialaus, bet ir „nematomo“ pasaulio aprėptį)... Tai buvo mano nebaigtas apmąstymas, nes paskutiniam mūsų susitikimui su Levašovu tiesiog neužteko laiko. **IŠSISKYRĖME, IR, KAIP VĒLIAU PAAIŠKĖJO, – AMŽIAMS.** Man pavyko tai užsirašyti į savo dienoraštį su užrašu „vientisumas“, kad ateityje galėčiau iki galo suvokti, kas buvo nebaigta su Nikolajumi.

Viena iš gilių paslapčių Žmogui yra paties fizinio proceso nutekėjimo fakto suvokimas, kuriame šiandien formuojasi veikiančių Smegenų vidinių būsenų ir išorinių jų „valdymo“ būsenų harmonija kaip esminis pagrindas laipsniškam (nepriklausomai nuo noro) užpildyto sąmonės ir proto būsenų tobulėjimui. Čia aš padariau tašką, kol kas uždarau informaciją, tačiau, jei įsigilinsite į patį pasiūlymą, daug kas paaiškės tiems, kurie skaitė ankstesnius skyrius.

Tai tikrai neįtikėtina paslaptis (kaip priežastis), kurią žinodami galite būti tikri, kad visa kita yra tik tiriamasis, atliekant šiandienos pereinamojo ir vėlesnių laikotarpių veiksmus. Tačiau tokius atlikimo veiksmus įkūnys Žmogus, kuris nėra savo materialaus pritaikymo būsenoje. Jie (atliekami veiksmai) yra Žmogaus Žemėje funkcionalumo įvykdymas jo tobulo proto būsenoje (šiuo Žemės civilizacinio vystymosi etapu), kaip Žemės proto komponentas, kad ir kaip apgailėtinais tai gali skambėti mūsų dabartinio supratimo rėmuose. Pasakysiu daugiau – *tai svarbiausios „SvetL“ Programų užduotys, leidžiančios, priklausomai nuo jo žinančio Žmogaus noro, šiuos atliekamus veiksmus atlikti tiksliai taip, kaip jie suplanuoti.* Ir tai – dar vienas Generatorių sukūrusio N. Levašovo ir A. Hatybovo genialumo patvirtinimas, kurio žiniomis remiantis buvo sukurtos pačios Programos. Įsivaizduokime, kad Žmogus pasiekia absoliučias galimybes. Techniškai jis gali viską. Neribotos galimybės gimdo neribotus troškimus ir veda į absoliučios laisvės idėją. Jei aš esu aukščiausia būtybė visatoje, aš negaliu turėti apribojimų. Ir jei jie yra, tada yra jėga, kuri formuoja šiuos apribojimus. Tai reiškia, kad aš nesu aukščiau, yra kažkas aukščiau už mane. O jei taip, idealas absoliučios laisvės prasme dar nepasiektas. Štai čia mūsų šiandien naudojama logika patenka į aklavietę. Pasirodo, idealas iš principo nepasiekiamas, todėl absoliuti laisvė neįmanoma. Jeigu vienas Žmogus nori kankinti kitą savo malonumui ir tai, žinoma, prieštarauja, tai Žmogus turi ne absoliučią, o ribotą laisvę. Vieno „dievo“ laisvę visada ribos kito „dievo“ laisvė. Taip kalba tie, kurie pradėjo savo kelionę į Pirtį. Ir tai teisinga, *nes svarbiausia pradėti kalbėti.* Teisinga ar klaidinga yra antraeilis dalykas. Galima mintimis nunešti į begalines galimybes ir pripažinti: žmogus sugeba sukurti Visatas. Kiekvienam žemiečiui „išduodama“ atskira asmeninė visata su nedaloma valdžia. Tačiau net ir tokia fantazija nepriartins prie absoliučios laisvės. Problema ta, kad dauguma malonumų yra neapčiuopiami. Pačios materialinės gėrybės, viršijančios Žmogaus poreikius, nereikalingos. *Jam reikia sudėtingų jausmų, kylančių iš bendravimo su kitais žmonėmis, atsižvelgiant į šias naudą.*

Šiuose kontaktuose dalyvaujantys objektai atlieka teatro rekvizito vaidmenį. Jie, kaip katalizatoriai, palaiko reakciją, joje nedalyvaudami. Žmogui nereikia deimantų Mėnulyje (darant prielaidą, kad patekti į Mėnulį yra minučių reikalas), jei jų negalima atvežti į Žemę. Geriau čia kuklesnė puošmena – ją galima įtraukti į bendravimo su kitais žmonėmis žaidimą, nei didžiulius deimantus mėnulyje, kurių niekas nepamatys. *Žmogui reikia ne pačių deimantų, o jo aplinkos, visuomenės reakcijos į juos.* Tai yra tiriamieji atliekami veiksmai, kurių supratimas turėtų pradėti reikštis ir

reikštis, virsdamas realybe, ypač suvokiant supantį pasaulį. Šiandien tai „pastebi“ ne tik Programos vartotojai (nors ir ne visi), bet ir kiti žmonės, kurių vis dar yra mažuma.

Moterys turėtų būti dėmesingesnės šiems prasimanymams, nes intensyviausiai vykstantys transformacijos procesai jas veikia tiesiogiai. Tie, kurie dalyvauja „SvetL“ programose, tuo jau įsitikino realybėje būtent dėl jiems kylančių norų ir poreikių. Šią išvadą darau remdamasis iš jūsų gautais laiškais ir juose keliamais klausimais.

JEI NĖRA visumos SUPRATIMO, NET IR BŪDAMAS puikus kurios nors srities specialistas, neįmanoma bus atlikti tikrų Veiksmų. Įsivaizduokite, kad vieną akimirka Žemėje įprasta ugnies liepsna nustojo kaitinti. Visi šiuolaikiniai fizikai (puikūs fizikos specialistai, kurių jie išmoko mokykloje ir universitete) atsidurs aklavietėje, nes žinodami kai kurių jiems nežinomų dėsnių konkrečias apraiškas ir neturėdami visiško pasaulio supratimo, tiesiog negali suprasti, ką daryti. Kas išvis vyksta? Ką dabar galima padaryti? Kaip sušildyti šalančius žmones, kaip nešti maistą ir kaip jiems šį maistą gaminti? Tai yra absoliutus bejėgiškumas. Taip atsitinka ir tiems, kurie pradeda atrasti juos supančią tikrovę sąveikaudami su „SvetL“ programomis Smegenimis (pavadinkime tai pradine Smegenų atvėrimo stadija). Apie tai rašė N. Levašovas, pasakodamas (ne šiaip), kad „susitiko“ ir stebėjo bei su kuo susidūrė „judėdamas“ ten ir bendrose kelionėse su Svetlana. Praktikoje jis perdavė savo patirtį tiems, kurie ims ją realizuoti, suteikdamas laisvę, apie kurią galima tik pasvajoti. Jis jau tada žinojo: plėtros perspektyvoje tai yra realybė. Šiandien galiu tai patvirtinti ne tik apie save, bet ir apie kitus žmones, su kuriais bendrauju. O tai ypač pasakytina apie „RNTO“ dalyvius. *Bet tai tik pradžia.*

Laisvė parodoma veiksmuose. Veiksmas pasireiškia pasirinkimu. Jei nėra pasirinkimo, tai nėra ir laisvės. Norint pasirinkti, jums **REIKIA ŽINIŲ, DIDELIO MASTO ŽINIŲ**, leidžiančių nuspręsti, ko siekti, o ką ignoruoti. Bet jei žinios primityvios, tai vietoj laisvo veiksmo bus mechaninis veiksmas, priklausantis nuo kažkieno supratimo, atsitiktinumų ar chaoso. Žinios gali suteikti gyvybę, bet žinios gali ją ir atimti. Pagrindinis žinių priešas yra ne nežinojimas, o žinių iliuzija. Deja, šiandien tai matome visur. Dauguma žmonių yra „intelektualinės kūdikystės“ būsenoje, neturi „intelektualinių dantų“. Neturėdami ką kramtyti kūdikiai atsisako kieto maisto (savarankiško mąstymo ir pažinimo). Valgydami paruoštas tiesas, jie eina paskui svetimą „žingsnį“. Čia nėra nieko blogo, tačiau tai reikia suprasti ir suvokti. Kas ir kada pradėjo mus įkvėpti, kad „kuo mažiau žinai, tuo geriau miegi? ..“ Tikriausiai tie, kurie tai parašė ir tai, kas parašyta, pakėlė į neginčytinumo rangą...“ Klatingas žaltys gudrumu įtikino levą valgyti uždraustą vaisių. Smalsumas paėmė viršų ir jie gavo žinių, buvo prakeikti ir išvaryti iš rojaus“. Šiandieninės mūsų visuomenės socialinė piramidėatspindi bendras tiesas ir norų įgyvendinimą, siekiant idealo. Ir šiandien jis turi būti išmontuotas.

Kuo žmogus laisvesnis, tuo jis arčiau savo idealo. Tačiau idealas nepasiekiamas. Žmogui idealas yra pats idealo siekimas. Net tobulas ratas materialiam pasaulyje neįmanomas, tai visada bus modelis, kuris daugiau ar mažiau artimas idealui. Ideala galima tik įsivaizduoti. Tačiau Žinios apie ideala leidžia praktiškai ji pritaikyti.

Grijžtant prie „SvetL“ Programų, noriu pasakyti, kad jos „padeda“ suprasti, jog aukščiausia laisvė yra aukščiausių norų įgyvendinimas. Tokie troškimai kyla iš aukštesnės eilės informacijos. Didesnių žinių turėtojas užduoda sunkesnius klausimus. Atsakymai į juos prieštarauja instinktams. **Žmoguje kyla du troškimai: pirmasis – vadovautis aukščiausiomis Žiniomis, antrasis – instinktais.** Atsiveria du keliai: gyventi kaip Žmogui arba kaip gyvūnui. Dviejų troškimų kova sukelia norą arba nugalėti instinktą ir gyventi žiniomis, arba nugalėti žinias ir gyventi pagal instinktus. Esu tikras, kad pirmojo troškimo įgyvendinimas yra Žmogaus laisvės esmė. Antrojo troškimo įgyvendinimas... taip pat yra laisvės apraiška. Žmogus laisvai ir pats nusileidžia į žemesnį lygį. Jis pamažu atsiduria sudėtingesnės sistemos malonėje, kur praranda savo asmenybę ir patenka į instinktų verpetą. Nuo tos akimirkos jis neturi laisvės, nepriima globalių sprendimų, ji neša upė, kurios krypties jis nežino. Jis tiesiog gyvena (kaip gyvūnas).

Aukščiausios laisvės rodiklis yra ideologinis pasirinkimas. Tie, kurie neturi pasaulėžiūros, negali turėti aukštesnių gairių ir dėl to neturėti pasirinkimo globalia prasme. Ideologinis Mauglis, šiuolaikinis vartotojas, visa širdimi priėmęs gyvenimą materialioje visuomenėje, yra vėtrungė, kurią varo naudos ir instinktų vėjas. **PAGAL PASKIRTĮ JIS ARTIMESNIS GYVŪNUI NEI ŽMOGUI.** Ir čia **jokios programos nepadės**. Jos įvykdys tik savo tikslą pasveikimo atžvilgiu ir ne daugiau. Daugeliui tai yra daugiau nei pakankamai. Jau nagrinėjome **integracijos į ateitį ir manifestuoto apsirengimo** klausimus ^L-Visa tai norėjau pasakyti N. Levašovui, o dabar esu tikras, kad vargu ar mano mintys būtų „pataisytos“. **Bet atsitiko tai, kas atsitiko, ir jūs turite dirbti, mąstyti ir gyventi šiandienos realijomis.**

7.3. Pareiškimas

Sudėtingi dalykai, kaip taisyklė, įvedami ne per sąmonę, o per jausmus, kurie formuoja sąmonę. Paliesiu klausimą, kuris man nuolat užduodamas apie įvairius gydytojus, mediumus, kontaktus ir panašius netikėtai atsiradusius pseudomokymus (kaip grybai po lietaus ir būtent šiuo laikotarpiu), vedančius Žmogų neva į dvasinį tobulėjimą. Tai apima ir visus N. Levašovo „pasekėjų“ bandymus įtikinti žmones, kad tik jiems „lieka“ technologijos (remiantis Levašovo žiniomis – savų žinių nėra), kurias „kontroliuoja“ Baltasis hierarchas ir nuolat su juo „bendraujant“ ir „konsultuojantis“, veikia „visos žmonijos labui“. Nei daugiau, nei mažiau. Ir jei prie viso to pridėtume jų mėgėjų pasirodymą, kuris „atrodo“ nesusijęs su jokiais mokymais, tada situacija apskritai tampa niūri. Tarp dalyvių „SvetL“ programose pasirodė „amatininkai ir ekspertai“, kurie jau pradėjo „leisti sau“ teikti rekomendacijas ir aiškinti Programų „veikimo principą“, paviršutiniškai (įstrižai) perskaitę N. Levašovo darbus (nėra ko pasakoti apie Hatybovą ir kitus) ir tai, kas skelbiama „RNTO“ šaltiniuose. Visa tai vyksta su šūkiu: „Pagaliau mano smegenys atsivėrė, aš išmokau ir dabar turiu „mokyti“ kitus, tuos, kurie, kaip aš matau, dar nieko neatrado.“ Pasaulinio kludiesio vaizdas tampa vientisas ir užbaigtas.

Noriu, kad mane suprastų teisingai – tai ne kritika, tai teiginys apie tai, kas vyksta, ir kai kurie mano rūpesčiai, patvirtinantys tai, apie ką N. Levašovas įspėjo, kai pradėjome naudotis „SvetL“ programomis. Čia pacituosiu jo žodžius, kiek įmanoma tinkamus ir tikslesnius apie tai, kas vyksta. Deja, kaip sakė Nikolajus, daugelis reiškinių ir procesų buvo ir yra visiškai nepažįstami (nesuprantami) mūsų Midgardo-Žemės gyventojams. Ir jie yra nesuprantami didžiajai daugumai žmonių. Jie nesuprantami dėl to, kad žmonėms buvo primestas iškreiptas supratimas apie Žmogaus proto galimybes su teisinga raida. Labai gudriai buvo primesti ir tebededami įvairūs pseudo mokymai. Iš viso to labiausiai erzina tai, kad daugelis terpių ir kontaktinių asmenų didesniu ar mažesniu mastu tikrai turi sugebėjimų, vadinamų supergaliomis! Tačiau beveik visada šie gebėjimai yra tik ankstyvoje studijoje, ir beveik nė vienas jų nešiotojas net negalvojo apie jų suvokimą, studijas, plėtrą,

Skeptiškai vertinu kategoriją „gydytojai“ (vadinsime visus vienaip ar kitaip besigydančius, bet nedirbančius oficialiose gydymo įstaigose), ypač po 2012 m. Suskirstau juos į tris beveik identiškąs grupes:

- trečdalis yra kliniškai pamišę (t. y. žmonės, sergantys sunkia psichikos liga, ypač šizofrenija);
- kitą trečdalį atstovauja tiesioginiai šarlatanai, kurie uždirba daug pinigų iš žmonių noro tikėti visokiomis nesąmonėmis;
- o paskutinis trečdalis yra subjektai, kurie patys tvirtai tiki tuo, ką daro.

Visa tai rašau tik todėl, kad gaunu be galo daug laiškų, kuriuose žmonės pasakoja apie savo kreipimusi į šiuos „gydytojus“, apie jų „gydymo“ rezultatus ir tam išleistas pinigų sumas. Jei atvirai, tai palieka įspūdį.

Kiek galima pasitikėti pirmuoju trečdaliu šių „specialistų“, manau, nurodyti nereikia. Su antruoju trečdaliu taip pat – viskas aišku. Gal su trečiuoju „trečdaliu“ viskas kitaip? Jei jie tiki ir tuo pačiu neserga, nėra šarlatanai, tai galbūt čia kažkas yra? *Tai visų pirma. Antra, mediumai ir kontaktuotojai automatiškai yra tikri*, kad per pirmąjį kontaktą jie „bendrauja“ su aukštesnėmis jėgomis, „angelais“, „labai išsivysčiusiomis civilizacijomis“, visiškai tikėdami, kad iš karto „eina“ virš fiziškai tankaus pasaulio šviesos lygio, ir kad ten „gyvena“ tik šviesos būtybės! Ir *trečia*, kontaktuotojai į šiuos lygius projektuoja **TIKRAI FIZINIO PASAULIO SAMPRATAS IR ATVAIZDAVIMUS**, net negalvodami apie tai, kad kituose tikrovės lygmenyse veikia visiškai skirtingi gamtos dėsniai, ir šie dėsniai kiekviename lygyje yra skirtingi. Ir visi jie

skiriasi nuo fizinio tankaus pasaulio dėsnų. Vienas iš to, kas pasakyta, patvirtinimų gali būti, pavyzdžiui, Hatybovo sudaryta, tiksliau, jo sukurta ir jo sūnaus Maksimo vardu pavadinta vadinamųjų „Maksimo įstatymų“ lentelė.. Tačiau praktiškai visi mediumai ir kontaktuotojai apie tai net negalvoja ir į tai, kas vyksta, elgiasi bei reaguoja taip pat, kaip į tai, kas vyksta fiziniame pasaulyje. Ir tai savaime yra esminė klaida! Galbūt todėl nuo 2012 metų dauguma šių „amatininkų“ netenka „nepaprastų“ galimybių. Ir išsaugomos tik kelios iš šių galimybių. Išgelbėjo tie, kurie bent daugiau ar mažiau „suprato“ procesų, kuriuos jis sugeba inicijuoti, fiziką ir didžiąją dalimi apie žmonių gijimą.

Kad Žmogus veiktų ir net analizuotų, kas vyksta kituose lygmenyse, jis turi turėti ne tik idėją apie šiuos lygius, bet ir supratimą apie šiuose lygmenyse veikiančius Gamtos dėsnius. Ir taip pat **TINKAMAS SĄMONĖS UGDYMO LYGI!** Deja, didžioji dauguma iš prigimties turinčių polinkius į vadinamuosius „paranormalius gebėjimus“ (jau nekalbant apie tuos, kurie jų neturi) to net nesupranta – štai ir bėda! O bėda ta, kad suprasdami savo dabartinį nesugebėjimą, jie ir toliau visus įtikinėja, kaip ir kas buvo padaryta iki 2012 m. Kitaip jie tiesiog nemoka, o dauguma nenori susitaikyti su vykstančiais pokyčiais. O „SvetL“ programų vartotojai, pasitikintys savo „atrastomis“ galimybėmis, nepradeda dirbti su žmonėmis, natūraliai su jų sutikimu, kaip reikia norint įgyti reikiamos patirties, bet iš karto nori apversti Visatą! Kam arti, jei yra viskas, ko reikia? Tiesa, savo straipsniuose ir pokalbiuose perspėjau ir tebeperspėjau, kad jiems „pasirodžiusios“ „galimybės“ nepasiteisins, kol neįgis reikiamos patirties, o svarbiausia – supratimo, ką bando daryti. Ir jei kažkas daroma neteisingai, tada programos, o tuo labiau generatorius, neveikia, o kai tai kartojasi *du ar tris kartus*, jos „suyra“ ir „dingsta“! Tai ypač pasakytina apie leidžiamus eksperimentus pagal „SvetL-Flora“ programą.

Prieš pradėdamas šį „eksperimentą“ būtent dėl pačių žmonių galimybių tikrinimo Floros atžvilgiu, ne kartą aiškinau ir aiškinu, kad norint efektyviai dirbti šia kryptimi, reikia pradėti nuo

mažo! Tai tarsi paleidimo aikštynas pažinimo srityje – pradedant nuo mažo ir suvokus principus, galima pereiti prie rimtesnių dalykų iki kosminių svarstyklių. Ir nereikia čia juoktis, manant, kad tai neįmanoma. Patikėk, tai įmanoma. Veikimo principai visur vienodi, skiriasi tik mastelis! Taigi, kaip sakė Nikolajus, išmokus elgtis teisingai, pavyzdžiui, gydant skrandžio opa, žmogus įgyja veiksmo patirties Visatos lygmeniu! Ir net paaiškinsiu kodėl.

Pirma, todėl, kad būtina išmokti „gauti“ patikimą informaciją!

Antra, todėl, kad reikia išmokti teisingai apdoroti šią informaciją!

Trečia, jūs turite išmokti padaryti teisingas išvadas. Tai labai svarbu esamajame laike.

Ketvirta, turite išmokti teisingai pasirinkti problemai išspręsti reikalingas savybes.

Penkta, būtina užtikrinti, kad tai, kas buvo padaryta, išliktų stabiliai ir tvariai, ir **TAI BENE SVARBIAUSIA**.

Taigi dirbdami su augalais, iš kurių teisingai stengiatės gauti tai, ką suplanavote, kaip jau mačiau iš kai kurių „SvetL-Flora“ eksperimento dalyvių pavyzdžio, *galite greitai sukurti efektyvų grįžtamąjį ryšį apie savo veiklą*, nes daugeliu atvejų galutinis rezultatas yra būtent toks, koks buvo numatytas. Šie rezultatai (žinoma, ne visiems) buvo gauti pirmaisiais testavimo metais. Tuo pat metu tie, kurie atkakliai pasiekė sėkmę, įgijo operatyvinės veiklos patirties. Įvaldę ir išanalizavę visus pagrindinius sąveikos su augalais elementus, galite išbandyti savo „jėgas“ ir galimybes, pavyzdžiui, sergant skrandžio opa ar panašiomis santykinai nedidelėmis patologijomis. Tada galite pereiti prie kitų užduočių, kurias reikia išspręsti, palaipsniui (laiko faktorius čia yra antraeilis) **ĮGYDAMI PATIRTIES, KAIP VALDYTI MATERIJS SRAUTUS**, gauti realią informaciją, teisingai ją apdoroti ir pan. Ir tik pasiekus tam tikrą įgūdžių lygį, *vėlgi – palaipsniui*, pereikite prie rimtesnių ir didesnių problemų sprendimo! Ir vėl pakelkite savo įgūdžius, o svarbiausia – supratimą į iš esmės naują lygį, be kurio neįmanoma judėti į priekį! Patikėkite, aš pats visa tai išgyvenau. Viskas prasidėjo, žinoma, nuo noro pažinti ir suvokti.

Giliai užsiėmus šia esme, kuri leido išspręsti su „SvetL“ programomis susijusias problemas (taip pat ir kitas einamąsias užduotis pačiam ir „komandoje“ su tais draugais, apie kuriuos rašiau), galiu pasakyti tik tiek, kad **RASTŪJŲ PAVEIKTI NEĮMANOMA**, net jei tai „maži“ Pažinimo ir, žinoma, Sąmonės elementai. Negalite užsakyti formuoti jokių šio elementų. Taip yra dėl lokaliai „eksperimentuotojo“ (Programų dalyvio) erdvės-laiko būsenos, kurios struktūroje yra ir energijos laikas, ir energijos informacija, kaip energijos rūšis ir kurią formuoja Smegenys, (natūralu, sąveikaujant su „SvetL“ programomis) medžiaga. „Informacinis kuras“ ir jūsų norai ką nors „sukurti“ Smegenys negali būti išpumpuojamos, bet gali būti pakenktos. *Pavojus yra tas, kad neapgaltoti veiksmai gali sunaikinti Vartotojo smegenų informacinio kontakto su „SvetL“ kompleksu būseną* (nesvarbu, kokia jo forma – **apyrankė** ar kompleksas), ir tada vartotojas gali prarasti savo „darbo“ lygį. Smegenys šia kryptimi, ir *visos programos persijungs į būseną - "dirbkite tik atsigavimui" ir nieko daugiau*. Ir tokių atvejų jau yra. Nieko negąsdinau, bet privalau apie tai perspėti, nes daugelis kažkodėl pamiršta asmeninę atsakomybę už priimtą sprendimą, o juo labiau už tai, ką padarė. Primenu, kad ir **FLORA, IR FAUNA GYVENAI** Papildysiu tai, kas buvo pasakyta, ir manau, kad tai bus svarbu. Mane visada, kaip ir N. Levašovą, stebino, kaip žmonės iš esmės naujomis sąlygomis projektuoja jiems pažįstamas idėjas! Taip daro ir mokslinės fantastikos rašytojai!

Nikolajus rašė: „... pavyzdžiui, vienoje autoriaus V. Golovačiovo knygoje mes kalbame apie Svjatogoro kardą, kurio asmenys turėjo galimybę paversti erdvę, pasukti ir sulankstyti! Tai puikus pavyzdys, kad Žmogus grynai žemiškas idėjas išplečia iki iš esmės naujų reiškinų. Ir šis autorius čia ne vienintelis, kaip ir daugelis kitų, nuo pat gimimo turėdamas tam tikras galimybes ir gebėjimus, jis ima projektuoti savo žemiškąjį supratimą, kai jie vienaip ar kitaip prasibrauna į kitą tikrovės lygmenį. Ir jie pradeda kurti „stebuklingus kardus“, lazerinius pistoletus ir mazarus kitoje realybėje. Ir

visas šis „kosminis ginklas“ klaidžioja iš knygos į knygą nuo vieno kontaktinio ar aiškiaregio pas kitą! Ir tuo pat metu jie projektuoja savo klidesius, kad kituose, „aukštesniuose“ lygiuose egzistuoja tik Šviesos būtybės..*šios informacijos kaina yra centas!* O „Aukštesniajam protui“ tik to ir tereikia, jie „sulieja dezinformaciją“, sumaišytą su teisinga informacija apie tikrus žemiškus įvykius, ir juokiasi iš naivių geltonsnukių!

Ypatingą dėmesį noriu atkreipti į reiškinį, kuris šiandien labai paplitęs, o ypač tarp jaunimo. Rytų „mokymo“ įtakoje daugelis tai pamėgusių ezoterikų susikūrė visiškai klaidingą supratimą. „Priimta“ manyti, kad aukščiausiuose žemiškuose lygiuose gyvena „labai dvasingos“ būtybės, nes esant septyniems kūnams, bet kuri racionali būtybė pasiekia aukščiausią išsivystymo lygį – patenka į nirvanos būseną ir susilieja su Absoliutu, o tai reiškia, kad visi sėdintys šiek tiek žemiau – visiškai aukštos dvasinės būtybės! Visi tokie minkšti ir pūkuoti, o šis klidesys patenka tik į šių „labai išsivysčiusių“ būtybių rankas!

Svarbiausia, kad „didieji“ induistai priimtų nulinio, planetinio lygmens užbaigimą kaip galutinį vystymosi tašką tik todėl, kad pasinaudodami nesuprastomis Žiniomis, **KURIAS JIEMS PERDAVĖ IŠ ŠIAURĖS ATVYKĘ BALTIEJI MOKYTOJAI** lopšelio grupės lygiu, savo vystymesi susidūrė su vienu tašku, kurio peržengti negalėjo. Ir jie paskelbė šį savo ribotumo tašką „aukščiausiu“ dvasinio tobulėjimo tašku. O baltosios rasės žmonės, praradę genetinę atmintį ir žinias apie savo protėvius (ypač šiandien, kai vyksta intensyviausi procesai, susiję su pradinių būsenų, tarp jų ir Smegenų, dauginimu), jie gaudo kiekvieną šių „didžiųjų“ mokytojų žodį pramerktomis burnomis, nesuvokdami, kad jie patys genetiniu lygmeniu ir savo smegenų (Esmės) potencialo lygmeniu yra tikrų galimybių nešėjai, galimybių apie kurias didieji Rytų mokytojai net nesvajoto!

Tai labai tipiškas pavyzdys, kodėl šiuo metu tokių mokytojų, guru, ekstrasensų ir visokių gydytojų bei žynių galimybės yra atitrauktos.

7.4. Pagal sąžinę

Sąžinės bagažo negalima įregistruoti į bagažo skyrių net prieš Rojaus vartus. Pastaruoju metu pagaunu save galvojant, kad aš, kaip ir Levašovas, buvau ir likau svajotojas, kuris stengiasi įžvelgti tik

gėrį! Rašau tai tiems, kuriuos ši knyga pasieks anksčiau nei N. Levašovo knygos – jose jis taip apibūdino savo požiūrį į žmones. Tai nereiškia, kad buvau aklas. Tiesiog tikėjau ir tikiu, kad kiekvienas turi bent ką nors šviesaus, nors ir dar tik užuomazgos, nepaisant biologinio amžiaus. Ir Žmogui reikia padėti tai pamatyti savyje – kad ši maža kibirkštis įsiziębtų galinga šviesa, kuri amžiams išstums tamsą iš Žmogaus! Visada tikėjau ir tikiu, kad **NIEKAM NEGALIMA ATIMTI PASIRINKIMO**, jums negali būti atimtos teisės teisingai pasirinkti. Net jei devyniasdešimt devyni žmonės tau padarė bloga, tai nereiškia, kad šimtasis elgsis taip pat! Galbūt jis tai padarys, bet kol nėra paties veiksmo, tokiam Asmeniui neįmanoma klijuoti etiketės kaip pasmerkto daryti blogi! Net jei kyla minčių padaryti ką nors „tokio“, yra tikimybė, kad paskutinę akimirką jis persigalvos ir elgsis pagal Sąžinę! Tokios etiketės Asmeniui užkabinti vien dėl ketinimo neįmanoma, t.y. įvertinti galima tik patį poelgį, patį veiksma! Ir net tada būtina atsivėlginti į aplinkybes! Dar kartą siūlau perskaityti „**Trečiąjį kreipimąsi į žmoniją**“², kur jis yra „sukramtytas“ kuo detaliau. Belieka nuryti, bet dėl tam tikrų priežasčių daugelis to taip pat negali padaryti.

Visa tai nereiškia, kad reikia atleisti žmogui už niekšybę, išdavystę ir pan.! Jokių būdų! Galima ir reikia būti pasiruošus tokio poelgio galimybei, netgi pageidautina tokį veiksma ar veiksmus padaryti neįmanomus, tačiau jokių būdų iš anksto nepriimkite savo verdikto Asmeniui, tik remiantis tuo, kad jis gali tai padaryti arba net jei tokia mintis šmėstelėjo jo galvoje. Niekas niekada negali atimti iš Žmogaus teisės rinktis. Žinoma, šį pasirinkimą už Žmogų gali padaryti ir kiti, bet nepaisant to, pats Žmogus priima šį svetimą pasirinkimą, nors vėliau šis Žmogus randa sau pasiteisinimą tuo, kad buvo priverstas tai padaryti! Bet nepaisant to, kas ir kodėl verčia kitą Žmogų ką nors padaryti, tai pats Žmogus daro tą „kažką“. Tai jokių būdų nepašalina kaltės nuo „priverstinių“. *Vienaip ar kitaip, kiekvienas Žmogus turi teisę rinktis, ir niekas neturėtų iš jo šios teisės atimti.* Esu tuo įsitikinęs, todėl niekada neprojektuoju savo neigiamos patirties su kai kuriais žmonėmis kitiems, ką, tiesą sakant, rekomenduoju daryti visiems. Tik mano patirtis leido suprasti, kad **NE KIEKVIENAS ŽMOGUS VERTAS ŠANSO**, bent jau to šanso, kuris atsiranda patyrus kokybinius smegenų pokyčius „SvetL“ programų pagalba. Žmogus savo darbais turi įrodyti, kad yra vertas, ir tik po to man asmeniškai paaiškėja, ar jis pasirėngęs gauti naujų savybių ir galimybių, ar ne. Tačiau jis turi tai įrodyti, visų pirma, sau.

Jau rašiau ir sakiau, kad kaip ir N. Levašovas, A. Hatybovas, B. Makovas ir kiti, aš nesistengiu „vaidinti“ Dievo vaidmens ir net ne todėl, kad netikiu Dievu, turėdamas tam visas priežastis, o todėl, kad priisiimu atsakomybę už savo veiksmų pasekmes! Jei Asmeniui suteikiamos naujos savybės ir naujos galimybės naudojant „SvetL“ kompleksą, o šis Žmogus panaudos juos blogiui, dėl savo interesų, ambicijų, net nesvarbu dėl kokios priežasties, tai ir mano atsakomybė, nes įrankius tam daviau aš! Bet aš taip pat neturiu teisės atimti iš Asmens teisės kreiptis (tapti Komplexo savininku). Nikolajus kažkada man tai labai suprantamai paaiškino, o aš supratau tiksliai taip, kaip čia parašyta. Tačiau kol kas neturiu teisės daryti daug išvadų, nes vis dar neturiu pakankamai faktų, kad galėčiau padaryti konkrečias stabilias išvadas, nors tiek Programų, tiek pačių „SvetL“ kompleksų naudojimo patirtis jau yra didelė. Juk visai neseniai (tik penkerius metus su trupučiu) pradėjau kurti „SvetL“ programas be N. Levašovo „dalyvavimo“, kurios leido priartėti ir pradėti kokybinius pokyčius Smegenyse ir, žinoma, pačioje Žmogaus Esmėje. Tačiau pirmiau aprašytos atsargumo priemonės buvo pradėtos taikyti po pirmojo atvejo. Ir aš nesuklydau, nes kai kurie Programų Vartotojai „tiesiog“ pamiršta, kaip jie įgijo naujų savybių ir galimybių, kurių anksčiau neturėjo! Iš esmės nesvarbu, ką ir kaip tie žmonės galvojo ir mąsto. Svarbu tai, kad jie (deja) tikrai vertingą iškeitė į iliuziją!.. Nekomentuosiu tikrosios jų veiklos, bet patikėkite, man tai yra gana pažįstama.

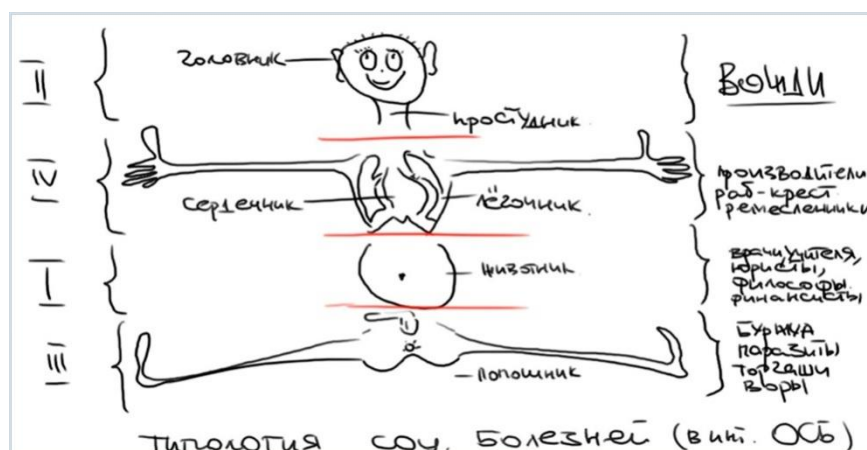
7.5. Pažinimo šališkumas

Šališkumą, kaip vieną dažniausiai pasitaikančių žmonių mąstymo klaidų, jau paliečiau, ir gana nuodugniai. Nesikartosiu – pažvelkime į problemą kiek kitu kampu. Kadangi ši „liga“ būdinga daugeliui

žmonių, galima bandyti sekti jos apraiškas tiek individo ir visuomenės vientisumo lygmeniu, tiek organizmo, o tiksliau – ląstelių lygmeniu, ir sąveikaujant su vienas kita. Kaip ir daugumą svarbių esminių Žmogaus esmės momentų, šį „reiškinį“ pasakė ir, be to, iliustravo **A.M. Hatybovas**. Kalbėdamas fizikos kalba, pasakysiu: informacija, kuri patenka į mūsų galvą (į smegenis), daugumoje sukelia didelę inerciją, kuri lemia ne tik asmenybės ir kūno gyvybės palaikymo ląstelių lygmeniu sunaikinimą, bet ir įvairių socialinių ligų atsiradimą (pasauliniu mastu).

Jei paanalizuotume Hatybovo piešinį, nesunku pastebėti, kad būtent tokiomis ligomis (socialinėmis ligomis) žmonės šiandien yra „apsidraudę“ pagal savo praeities likimą dėl smegenų genotipų, lemiančių medicininės ligas.

Kaip šios „ligos“ susijusios su šališkumu? Gydytojai, mokytojai, teisininkai, filosofai ir finansininkai dažniausiai yra protinio darbo darbuotojai, – jiems skauda pilvą. Vadovai, tai yra „liaudies tarnai“, daugiausia užsiėmę malonumu visų kitų sąskaita, – tačiau jiems skauda galvą ir gerklę. Prekeiviai, vagys, parazitai – tai žmonės, kurie suteikia sau galimybę linksintis be oficialaus leidimo (vadovai turi šį leidimą ir žalia šviesa tai pačiai, apskritai, veiklai ir net didesniu mastu), – bet jiems skauda žemiau juosmens. Gamintojai – darbininkai, valstiečiai ir amatininkai – tik jie dirba, be to, aprūpina visus buvusius, užsiėmę rankomis, iš esmės net neturi laiko specialiai galvoti, – o širdį (esančia krūtinėje) ir plaučius skauda.

Iš pirmo žvilgsnio raštai neaiškūs, tačiau yra tarsi nuoroda į probleminės srities vietas „aukšto“ gradientą. Pirmųjų šališkumas slypi tame, kad jie laiko save tais, kurie **teoriškai žino viską**, bet kiekvienas žino tik savo siauroje srityje, ir būtent tai (siauras profesionalumas), jų požiūriu, yra vertingiausia. **Nenaudinga laužyti šią įsivaizduojamą pasitikėjimo būseną – taip ji buvo sumanyta ir įgyvendinta.** Šie žmonės didžiąja dalimi formuoja ateities kartų pasaulėžiūrą per nusistovėjusias ugdymo ir arklio raštingumo institucijas, o tiksliau – padaro ją taip, kad ji tam tikru būdu būtų iškreipta. Lyderiai turi skirtingą šališkumo būseną. Jie, gavę tam tikrą informaciją ir griežtai tikrindami, kas jiems buvo suteikta, visada elgėsi visiškai pasitikėdami savo nebaudžiamumu, teisumu ir buvo priversti (giliai nesuvokdami, kas vyksta) atlikti tarytum savo jausmus, būtent ir tik „jų“ toli siekiančius ketinimus. Tuo beveik neįmanoma įtikinti, ypač kitų tipų atstovų, kuriems, remiantis tuo, kas vyksta jau daugiau nei tuziną metų, pats laikas būtų nusiimti rožinius akinius ir suprasti, kad „tarnai–žmonės“ visai ne tarnai, o atvirksčiai. Tačiau, priešingai nei sveikas protas, to neįvyko, o tik dabar ledas įlūžo. Parazitai, pirkliai ir vagys yra įsivaizduojamos laisvės ir pasitikėjimo, kad tai tikra, būsenoje. Jie nesugeba susieti savęs su savo poreikiais ir iš pažiūros klestinčių socialinės visuomenės būdu, negali susitaikyti su neparazitinės egzistencijos būtinybe ir ištikimybe, kad ir kaip juos įtikintum, jie taip sukurti. Gamintojai yra pernelyg susirūpinę poreikiu atlikti darbą (ir net penkietui), kad įsigilintų į vieną priežastį, kodėl jie turėtų tai padaryti ne tik dėl savęs, bet ir dėl kito.

Jei atmesime dainų tekstus, **VISOS ŠIOS PARINKTYS YRA YDINGOS**, bet vienokiu ar kitokiu laipsniu (skirtingu) ir vienoje ar kitoje srityje (taip pat griežtai skirtingu). Iš čia ir topologiniai skirtumai, susiję su „opų“ surišimu. Prisiminkite, kad jų prigimtis iš esmės yra grynai informacinio pobūdžio, kaip minėjome anksčiau ir ne kartą. O nepilnavertiškumą jo laipsniu ir lokalizacija lemia pateiktos Programos, kurių įgyvendinimui buvo padarytas informacinės paramos iškraipymas. Kiekvienam tipui buvo suteikta tik kažkas savo, tam tikro ir, be to, modifikuota forma, atsizvelgiant į intervencijos užduotis, o likusi dalis net techniškai negalėjo būti priimta dėl smegenų pokyčių, susijusių su šia nuostata ir pabaigos, tiesiog trūksta transliavimo tose ar kitose srityse, supaprastinant originalų visko ir visų dizainą.

Ar savarankiško spontaniško visų kategorijų atstovų normalios būsenos atkūrimo variantas įmanomas tik atkūrus visavertį vertimą? Tai apibendrinant, jie visiems viską duoda (kaip buvo kažkada, priešpilio laikais), tik reikia imti? Ne, ši parinktis negalima. Viena iš priežasčių yra pokyčiai smegenyse ir reguliarius pokyčiai ląstelėje. Ar įmanoma nukreipti ir provokuoti, tam tikru būdu paleisti reikiamus pokyčius pilnos vertės atkūrimo kryptimi? Tai įmanoma, ir viena iš tokios pagalbos galimybių yra „**SvetL**“ programa. Ar šios pagalbos pakanka garantuotai grįžimui į normalią, visavertę būseną? Ne, nepakanka. Reikalingos sąmoningos individo pastangos – nesuvokiant, kas atsitiko, ir dėl to poreikis dėti tam tikras pastangas suprasti realų pasaulio santvarkos vaizdą nuo mikro iki makro lygmens, siekiant pakeisti save, plečiant savo dažnių diapazoną (Smegenys), mažai kas pasikeis.

Ar galima viską padaryti nenaudojant „**SvetL**“ programų? Nemažai pakeitimų įvyks bet kuriuo atveju – tai galioja ir ląstelėms, ir Smegenims jų tarpusavio ryšyje. Tačiau reikiamus pokyčius, kurių pakanka žmogaus vystymuisi besikeičiančiomis sąlygomis, gali sukelti tik išorinių poveikių jau pradėtų ir būsimų **valdymo sistemos programų** pavidalu, ir vidinių veiksmų, kurie iš esmės priklauso nuo Žmogaus. Galima apsieiti ir be „**SvetL**“ programų, bet **KIEKVIENAS PASIRENKA KĄ DARYTI**, pavyzdžiui, lūžus kojai – nupjauti ir išmesti viską, kas nulaužta, arba bandyti atkurti pirminį vientisumą.

Jei pažvelgtume į šališkumą kitu kampu, iš tikrųjų tai galima laikyti įrankiu, kurio pagalba per šimtmečius formavosi ribota žmonių pasaulėžiūra, prie kurios galiausiai ir priėjome. Išpuoselėta švietimo sistema, tiksliau, žirgų raštingumo ugdymo sistema – teiginių, nutolusių nuo tikrovės, rinkinys – yra įvairių formų žmonių šališkumo pasireiškimo pagrindas. **Iš pradžių iškreiptas Žmogaus vystymosi pagrindas NEGALI UŽTIKRINTI NEŠALIŠKUMO**. Tai techniškai neįmanoma. Tai tiesiog pasireišk įvairiai – priklausomai nuo smegenų genotipo ir pateiktos Programos (taigi ir nuo auklėjimo, socialinio statuso ir kitų kasdienių savybių) ir fiziškai tankiu lygmeniu sukelti įvairias sveikatos būklės problemas, kurios bus laikomos savaime suprantamais dalykais, pavyzdžiui, „visi kažkuo serga“.

Iš to išplaukia akivaizdi išvada, kad norint ne tik išspręsti sveikatos problemas, bet ir transformuoti į naują, iš esmės kitaip organizuotą struktūrą, reikia pradėti nuo šio iki šiol labiausiai paplitusio mąstymo trūkumo – šališkumo. Nesunku įvertinti, kas bus toliau (bet ne savaime, o savo kryptingu darbu) – pastebima pažinimo pažanga, esamų patologijų palengvėjimas, sveikatos atstatymas, lygiagretus vystymasis ir smegenų transformacija, skatinama tai, o toliau – palaiptinui nurodyta kryptimi. Jei dabar akimirksniu nukrypsime į skaitomus skyrius, įvertindami, kas yra investuota į „**SvetL**“ programas, pabandykim įžvelgti viską, kas apie juos buvo pasakyta šiuo klausimu – taps akivaizdu, koks šio Nikolajaus kūrinio vaidmuo ir jo perspektyvos vykstančiuose procesuose, kurie liečia ne tik kiekvieną Žmogų – įvertinkite to, kas vyksta bent jau tuo, ką kiekvienas gali suvokti sąmone – nuo kiekvienos jūsų „marškinių“ ląstelės iki visos sudėtingos būsenos Žemės, įskaitant atgimstantį Žmogų kaip vientisą elementą, perėjimo į kitą raidos etapą (512–1024).

7.6. Ar galima sulaužyti stereotipus?

Kokių formų gali būti šališkumas, tiksliau, kaip jis pasireiškia ir koks jo pagrindas? Be to, kas buvo aptarta ir pasakyta aukščiau, reikia suprasti, kad šališkumas taip pat yra galimybė išgyventi, todėl tam tikromis sąlygomis tai gali būti laikoma *tikslinga*.

Paimkime paprastą pavyzdį. Gyvūnai miške juda savaip, antraip nematytume (ypač įprasta akimi) gyvūnų takų. Etologai paprastai praleidžia šį klausimą. Taip, ir bet koks „ne biologas“, o katės, šuns, papūgos ir pan. savininkas yra susipažinęs su konservatizmu, atspindinčiu gyvūnų šališkumą. Kai parsinešate kačiuką namo, jis pamažu pradeda tyrinėti nepažįstamą erdvę ir dėl to pavojingai priešiška teritoriją. Pirmąsias dienas nesunku pastebėti, kad naujokas apsigyveno, tapo labiau pasitikintis, ramesnis ir jaučiasi laisvas. Bet atidžiau stebint, nesunku pastebėti, kad jis po butą (namą) juda griežtai apibrėžtais „takais“, miega ne bet kur, o vienoje ar dviejose „mėgstamiausiose“ vietose, žaidžia su vienu ar dviem daiktai, ir t.t. Tai toli gražu nėra atsitiktiniai, kaip ir daugelis vaikų „įpročių“ nėra atsitiktiniai – *milijonai fiktyvių ritualų, kuriais mes patys save apsupome vaikystėje* (mėgstamas puodelis, „laimingas“ rašiklis, nežengimas į asfalto plyšius ir pan.). Pabandykite vienerių metų vaikui tyliai pakeisti porą smulkmenų, kas jam tapo ritualu... Jei neskaityti jo „mėgstamiausios“ pasakos, pakeisti porą žodžių mėgstamame eilėraštyje arba uždėti kepurę truputį kitaip, nei įprastai – vaiką tuoj pat užklups pasipiktinimas, o tvarka bus atkurta. Ir, galiausiai, suaugusiems ritualai yra neatsiejama gyvenimo dalis, su jais jau yra susieta daug daugiau nei tik galimybė išgyventi su kiškiu miške – tai dar didesnė tikimybė, jei bėgate taku, kuris buvo naudojamas be paskeemių paskutinius tris (trisdešimt tris) kartus ir niekada nevaikščiojate taku, kur vakar sutikot lapę.

Mes dabar svarstėme šališkumą būtent **KAIP GALIMYBĘ PADIDINTI IŠGYVENIMO TIKIMYBĘ**, šiek tiek įsigilinę į savo kasdienes stebėjimus. Ir išvada paprasta: *išankstinis nusistatymas, kurį mes priimame kaip savotišką elgsenos konservatyvumą, yra „palikimas“, kuris laiko gyvybę tam tikromis sąlygomis*. Žinoma, žvaigždžių iš dangaus patraukti nepavyks, bet jei visada „vaikščiosite vienu patikrintu keliu“, yra tam tikra saugumo garantija ir pasitikėjimo jausmas. Praleiskime detales.

Dabar šiek tiek priartėkime prie pažįstamo ir „modernaus“. Išivaizduokime, kad žmogus mokosi dirbti kompiuteriu. Prieš jį yra paprasčiausia užduotis – sukurti tekstinį failą. Tarkime, jis sukūrė šį failą teksto rengyklėje, atidarydamas jį ir išsaugodamas meniu siūlomą pavadinimu „Dokumentas 1“. Misija įvykdyta. Viskas. Netolimoje ateityje (vieniems tai minutės ir valandos, o kitiems metai) šališkumas pasireišk visapusiškai – *šis asmuo sukurs tekstinį failą būtent tokiu būdu ir tik tokiu būdu* – jis pats įrodė, kad šis būdas patikimas ir veiksmingas. Ir jei jis įsipareigoja ką nors mokytį, jis mokys turėdamas geriausius ketinimus ir suvokdamas savo raštingumą bei atsakomybę šiuo konkrečiu būdu. *Tačiau yra daug kitų galimybių* sukurti liūdnai pagarsėjusį tekstinį failą. Jų kūrimas nepaneigia pirmojo varianto naudojimo tikslingumo, tačiau suteikia daug lankstumo naudojant įrankį (kompiuterį), tačiau ne visi įvaldys ne tik juos visus, bet ir apskritai pradės judėti šia kryptimi. Man pačiam pažįstamas Žmogus, kuris rašydamas straipsnius juos surašė į vieną dokumentą (failą) – vieną straipsnį po kito, tada prasidėdavo kitas, kitus papildydavo. Vienas po kito skirtingos paskirties tekstai, dešimtys ir šimtai puslapių, viskas viename dokumente. Kažkam tai atrodys neįtikėtina, žinau, kad dabar jis pats viską suprato ir išsiaiškino, tačiau daugelis jūsų įpročių ir įsitikinimų yra ne mažiau keisti ir **beprasmiški**.

Nesvarbu, kas sakoma, bet dauguma šiuolaikinių žmonių pasitiki medicina. Ankstyvoje vaikystėje tėvai, darželių auklėtojai, mokyklos mokytojai, patys gydytojai sudarė tvirtą šališkumo pagrindą šiuo klausimu. Viskas jau tapo taip absurdiška, per kelis dešimtmečius pasikeitę, kad galima surinkti atskirą tikrų pavyzdžių kolekciją. Kodėl „sovietinė“ (ne rusiška) medicina yra gera? Tai, kad gydytojai turėjo, nors ir lėkštą, bet supratimą, o ne instrukcijų sąrašą įvairioms ligoms, kaip dabar organizuojama. Papasakosiu vieną iš medicinos istorijų (jose, beje, galite sužinoti daug įdomių dalykų ir patys – gydytojai pasakoja su malonumu, kartais nesuprasdami, ką išduoda).

„Mano draugas turi mamą turinčią daugiau nei 40 metų medicinos stažo, dabar išėjusi į pensiją, bet medikų gniaužtas jaučiamas. Vakare sėdi restorane (buvo užsienyje), taikiai šnekučiuojasi, mama pasitenkinusi, gurkšnoja vyną. Staiga prie gretimo stalo mergina iš pradžių pabalo, paskui paraudo ir nukrito nuo kėdės. Žmonės pradėjo bėgti – aplink triukšmas, ieškojo gydytojo. Mama, nepakilusi nuo stalo, sako sūnui: „Panašų į anafilaksinį šoką – mergina suvalgė per daug kalmarių“.

Sūnus: O kas toliau?

Mama: Taip, dabar atvažiuos greitoji, suleis jai adrenalino su antihistamininiais vaistais, ir viskas bus gerai, jei, žinoma, turės laiko. Nors paklauskite jos vaikino, alergiškiems žmonėms tokiu atveju reikėtų turėti švirkštą su adrenalino mišiniu. Draugas suprato, kad mama turi ką nors bendro su medicina, minėjo, kad dabar vaistų nėra, bet padėkit, „prašau“! Ir nutempė senolę pas savo merginą. Greitoji medicinos pagalba dar nepasirodė, o merginai jau prasidėjo traukuliai. Mama sūnerimo ir pasuko galvą ieškodama greitosios pagalbos, kurios vis dar trūko. Tada su šauksmu: **„Šlovė medicinai!“** – paima nuo stalo šakutę ir įsmeigia merginai į šlaunį. Žmonės šoke, mergina staugė, staiga atgijo ir kumščiais užlipo ant mamos. **Mamos žodžiai:** „Jis gyvens ...“ – ir nuėjo į savo vietą.

Greitoji pagalba atvažiavo po poros minučių. Jaunesnysis medicinos darbuotojas, padaręs reikiamas injekcijas ir sugydes žaizdą, pradėjo aiškintis, iš kur atsirado skylė? Mergina su draugu, piktai žvelgdama, pirštais parodė į mamą. Greitosios pagalbos medikai pareikalavo paaiškinimo.

Mama: Matote, jaunuoliai, kol mes jūsų laukėme, ligonis jau galėjo mirti. Adrenalino neturėjome, teko improvizuoti. Nuo skausmo iš jos antinksčių išsiskyrė adrenalinas, o bendras tonizuojantis poveikis buvo akivaizdus...

Reikia suprasti, kad Žmogus yra vienodai savo šališkumo įkaitas tiek tada, kai pirmą kartą čiaudėdamas bėga į kliniką ar vaistinę, tiek tada, kai, susidėjęs rankas nuo gydytojų bejėgiškumo prieš rimtą problemą, nerūpestingai pasikliauja „SvetL“ technologijomis. Tiksliai nerūpestingai, atmetus bent kiek žinių elementą Technologijų kryptimi! Na, o jei dėl kokių nors priežasčių (daugiausia žaidžiant su gailėsčiu dėl mano patikimumo, kurio labai sunku atsikratyti) pavyksta mane įtikinti susidoroti su „pacientu“ tiesiogiai per Programas, tai apskritai bet koks pagrindumas dingsta. Dar kartą kartoju: technologijos nėra „stebuklinga“ lazdelė ir aš nedirbu dėl Dievo. Tai **LABIAU KAIP PAGALIUKU TRENKTI Į GALVĄ** ir priversti Smegenis dirbti (skaityk, priversk Smegenis ištiesinti sau marškinius, brangioji).

Visi laukia nedviprasmiškumo ir tikrumo, nes **neriekia galvoti – nusprendei kartą ir visiems laikams – ir esi laisvas**. Ir taip pat, ko gero, todėl, kad tada labai gerai jaučiamas energingas judėjimas savaime, tarsi vystymasis. Vienas dalykas, jei jums buvo duota užduotis kažkokio didelio verslo rėmuose, ir jūs turite ją išspręsti, o kitas dalykas yra tada, kai **išsikeliate sau užduotis ir tikslus PATYS**.

Pirmuoju atveju jums nereikia galvoti apie tai, kaip veiks visa konstrukcija, nes, pavyzdžiui, jūs turite tik tris varžtus, o užduotis buvo padaryti juos kokybiškai. Jūs galite iš viso nežinoti, kokia yra visos konstrukcijos prasmė ir į kokią didesnę struktūrą ji įmontuota ir pan. Pakanka gerai pagaminti tris varžtus – ir tikslas bus pasiektas, ir pasitenkinimo jausmas tuo, kas padaryta, džiugins vaizdas į veikiančią konstrukciją su tais jūsų varžtais. Tai nėra blogai (palyginti su tuo, kad negalite susidoroti su trimis varžtais). Bet jei atmesite šališkumą, jei suprasite esmę, kurioje dalyvaujate, tada **nebus** laukinio džiaugsmo dėl atliktos užduoties. (nors bus pagaminti trys varžtai ir padėti ten, kur jie turėtų būti), **nebus** jausmo, kad vyksta energingas judėjimas ir tobulėjimas, **nebus** susižavėjimo veikiančia didele struktūra, o atsiras kiti jausmai – **netikrumas, abejonės, kankinimai ir nuolatinės**

mintys. Trečiųjų šalių pritarimas savo pasiekimams nustos turėti reikšmės, tačiau paūmės kritikos poreikis, bet ne savęs žeminimui, o tolimesnėms paieškoms suaktyvinti ir plėsti.

Grįžkime prie antrojo varianto – kai žmogus išsikelia sau uždavinius ir tikslus. Tai neatmeta fakto, kad jis visą gyvenimą eis per varžtus (jei tik jais apsiribojo), tačiau apmąstymai užduočių paieškos link **GALI LEMTI SUPRATIMA**, kodėl yra pagaminti varžtai, ir toliau grandinėje, kad būtų pasiektas tikslas pakeitus pačią užduotį.

Yra reali galimybė (o tokie atvejai, deja, nereti), kai žmonės, išlipę iš vieno „šališkumo“ rėmų, nepastebi, kaip yra panirę į „kitą“. Pavyzdžiui, perpratę mediciną, savo sveikatą ir kažkodėl savo ateitį, kaip jau sakiau, patiki „SvetL“ technologijomis, kol patys laukia laimės pradžios. Arba smegenų atsivėrimo. Ar kažko kito. Ar jaučiate, kaip šališkumas veikė šiuo atveju? Apskritai šiuo siauru klausimu niekas nepasikeitė – jie tiesiog pakeitė vieną objektą kitu, bet išlaikė požiūrį ir mąstymą. Anksčiau viskas priklausė nuo gydytojų, o dabar – nuo Technologijų (Kompleksų). Deja, daugelis taip daro. Ir iš esmės tie, kurie gauna savo „SvetL“ kaip dovana, arba tie, kurie netgi sąmoningai pasirenka, įsigydamis savo lėšomis, bet užsidarydami savo stereotipų rėmuose. Žinoma, žmonės gauna tam tikrą (daugiau ar mažiau, priklausomai nuo individualios situacijos) sveikatos poslinkio į gerąją pusę, atsikrato kai kurių problemų. Kalbama ne apie tai, ar „*SvetL*“ *technologijos veikia, ar neveikia* – šiandien apie tai daugiau nekalbama, tačiau kažkodėl nekyla klausimas: „kaip tai veikia? Nustojo skaudėti nugarą – ir tai gerai, nesergu sezoniniais gerklės skausmais ir gripu – nuostabu, vadinasi, tiesa – veikia.. Bet **NIEKAS KITAS NEDOMINA, NĖRA VYSTYMOŠI**. Ir tai yra labai sunku padaryti. Įtikinti nėra sunku, ypač kai Žmogus prarado viltį arba kai apima panika (dažnai taip nutinka su mažų ir nelabai mažų vaikų tėvais), tada žmonės pasiruošę viskam. Bet mano šališkumo ribose. Jei nueisite į vaikų kliniką ir, stovėdami po plakatais, raginančiais pasiskiepyti nuo gripo, sakysite visiems susirinkusiems tiesą, *pas jus bus iškviešti prižiūrėtojai*. Jei surinkti *vartotojus* „SvetL“ ir pasakoti, kad atstatyti savo organizmą galima ir kitaip, be aparato, – tvarkdarius gal ir nekviest, bet rimtai nepažiūrės. Pirmuoju atveju viskas lyg ir aišku – šališkumo ribos griežtos, žmonės įsitikinę kitomis, klaidingomis tiesomis. Nulaužti tokią tvorą reikia laiko ir pastangų iš abiejų pusių – tiek iš norinčiųjų peržengti, tiek iš tų, kurie kviečia išeiti už ribų. Antruoju atveju – lygiai taip pat, nors gali pasirodyti neįtikėtina.

Tačiau grįždami prie atkūrimo ir „SvetL“ kompleksų (programų), apibrėžkime, kas yra kompleksai ir programos. „SVETL“ yra psi karta, kuri savo gryniausia **FORMA** gali **NIEKO NEPAVEIKTI**. Norint turėti tam tikrą poveikį, reikalingos programos. Tada jau bus karta įgyti (mūsų atveju kalbame apie „SvetL“) psichikos harmoniją, taigi ir visus pastebėtus vystymosi ir atsigavimo efektus. Šių dienų sąlygomis tokią psi kartos „SvetL“ *galima drąsiai priskirti kaip objektyvų tikslingumą ir būtinybę*.

Žmogus pats savaime taip pat yra psi generatorius, daugiau ar mažiau galingas ir netgi su programomis vienu metu. Kai tik įvyksta psi kartos pažeidimas (plačiąja prasme – susilpnėjimas, tam tikrų ribų peržengimas, „programos“ iškraipymas) – pasekmės pasireiškia medžiagų apykaitos procesų pažeidimu, kuris neišvengiamai paskatina „laidotuvių puotą“ greičiau ar lėčiau.. Tai nelaimė, ir šiuo atveju reikalingas „SvetL“ kompleksas. Dabar palyginkite, kaip dažnai jūsų psi karta nukrypsta nuo įprastos (idealos)? Pradėkime nuo to, kad iš pradžių ją iškraipė Ebrų eksperimentatorių jėgos. Jei paukštyne išperite dedekles iš auksinių kiaušinių ir nerimaujate tik dėl to, jų psichine būkle, komfortu ir gyvenimo lygiu domėsite paskutiniai, nebent tai katastrofiškai paveiks rezultata, t.y. kiaušinius. . Bet net jei viskas šiuo atžvilgiu (palyginti su jų pačių psi karta) yra daugiau ar mažiau sėkmingai sukurta, iš tikrųjų įrenginiai yra stabilios būklės ir objektyviai jiems nereikia korekcinės psi generacijos. Ir nė vienas iš jų negyvena mieste. Žinoma, daug kas priklauso nuo konkretaus Smegenų genotipo (subgenotipo). Geriausią psi kartą duoda gamta, *ką žino dauguma šio pasaulio „buvusių šeimininkų“*. Keiskite leidimą gyventi, kaskite iškasus ir per prievartą vežkite ten savo namų narius

su jų dalykėliais ir madingais prietaisais – gerinkite savo sveikatą ir juos. Nėra galimybės – kartis nuo karto apsilankykite tokiam „namelyje“, tai irgi pravers. Kiek žmonių gali sau tai leisti?

„SvetL“ reikalingas, kartoju, ištikus nelaimėi – padėti atkurti kai kurias Smegenų funkcijas. Štai mūsų planetoje ištiko tokia nelaimė. Todėl Nikolajui buvo „nurodyta“ (įskaitant) sukurti „tam tikrą programinės įrangos produktą“, kad padėtų esamoje situacijoje. Ne padėti tiems, kuriuos jam pavyksta padėti per jam skirtą laiką (ir net daugelio pastangomis atkiršta), o suvokti galimybę padėti Žmonėms planetoje. Mastas kaip tik toks ir tiems, kuriems pasisekė, ir visiems, kam reikia pagalbos ir, svarbiausia, **NORI JĄ PRIIMTI**, todėl iš pradžių viskas buvo suplanuota stambiu mastu ir vystoma pagal būsimus (kurie iš dalies jau atėjo ir vis dar ateina) įvykius. Ir nereikia kabinėtis prie žodžių „... jam buvo patikėta...“, kaip mėgsta tie, kurie save laiko N. Levašovo veiklos žinovais. Pagalvokite, kad jis pats priėmė tokį sprendimą, jei dėl to jums patogiau.

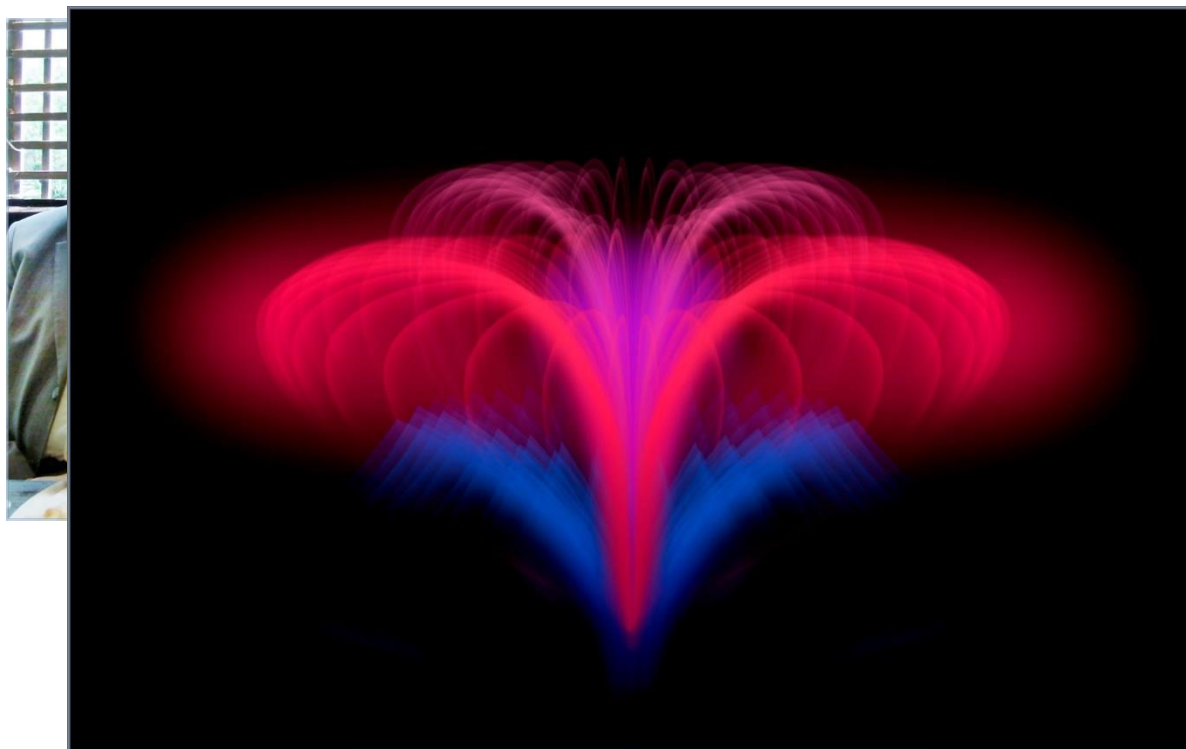
Grįžkime prie psi kartos. Smegenys, atliekančios kartos funkciją, yra gana silpnos, bet galima „paimti“ keletą Smegenų – jos sustiprės. Jei sąmonės skalė išsiplėtė labiau nei buto plotas, dar geriau. Jis gali būti miesto, šalies dydžio. Kaip galima tai „pajusti“? *Žmonės „užsiima“ psi karta, o kartais net to neįtaria*. O tie, kurie sureagavo, to nesupranta ir priima. Tokios kartos žmogus gali piešti

paveikslus, o žmonės galvoja, kad į šiuos paveikslus reikia reaguoti. Jie pradeda kalbėti apie „energiją“, sklindančią iš **PAVEIKSLĖLIŲ ... NEPASIDUOKITE TAM**. Tai yra įvairių praeities mokymų likučiai, kurie vienu metu buvo paklausūs ir objektyviai reikalingi dėl to (tai jau palietėme), kad tada žmonės buvo tokie, o tiksliau jų lygis – tai leido jiems tik reprezentuoti visus per tokius vaizdus. Žmonės reaguoja (gera yra prasme), bet ne į nuotraukas kaip į vieną ar kitaip padarytą atvaizdą, o į **asmens, SUKŪRUSIO ŠIAS NUOTRAUKAS, PSI KARTĄ**. Veikia ne vaizdas, o tai, ką menininkas sukuria rašydamas. Paveikslų energija neegzistuoja, pats paveikslas, kaip toks, nieko neduoda, tačiau į paveikslą žiūrintis žmogus sukuria savo energetinės būsenos harmoniją ar disharmoniją. O menininkas gali kurti energetinės informacijos konstrukcijas, kurias formuoja į paveikslą žiūrinčio žmogaus Smegenys. Šiuo metu smegenys yra užpildytos daugybe lygių, viršijančių penkis ribotus pojūčius, ir galiausiai atskiros informacijos grandinių pozicijos iš energetinių blokų pradeda valdyti sudėtingos kažko energetinės būsenos formavimo procesą. Per tai žmonės **gauna funkcijų korekcija** Smegenyse. Tai gali pasireikšti kaip tam tikras komfortas. Pats piešinys taip pat gali kalbėti apie autoriaus

galimybes, jo sąmonės mastelį, informacinių grandinių būseną, informacijos blokų ryšius, ryšio schemų formavimąsi. **SVARBU** yra **PSI GENERAVIMAS KŪRIMO METU**. O autoriui tai yra tarsi „gerontologija“ jam pačiam. Tai supratau ne taip seniai ir remdamasis tuo, ką išmokau, nusprendžiau pabandyti ir sukurti kažką panašaus realybėje. Pastaruoju metu sukaupiau daug Generatorių kartos (darbo) ir Generatoriaus, kuris buvo perkeltas iš Prancūzijos, „piešinių“. Taigi nusprendžiau paimti L. Bethoveno „Mėnesienos sonatą“, kuri pati klausant veikia sąveikaudama su smegenimis, ir tam sukurti tam tikrą vaizdinę Levašovo Generatoriaus kūrinio seką, susiejančią visą šią surinktą struktūrą su smegenimis. Pats generatorius. Poveikis, remiantis žmonių, kurie pradėjo žiūrėti ir klausytis, atsiliepimais, viršijo visus lūkesčius. Paaiškėjo, kad tai dar viena veiksminga priemonė, padedanti žmonėms tiek pasveikti, tiek pagerinti smegenų „darbą“ tokiu sunkiu metu. Bet galutinės išvadas

padarysiu vėliau kai remdamasis žmonių laiškais suformuluosiu visus už ir prieš. Tikrai parašysiu apie tai straipsnį, nors kartoju dar kartą – šiandien efektas pranoko visus lūkesčius.

Visa tai negalioja N. Levašovo sukurtiems paveikslams. *Šios nuotraukos yra informacija*. Informacija yra reikšminga, ir ši informacija jau yra įkūnyta realybėje. Dar ne viskas, nes kiekviena nuotrauka yra informacijos blokas tam tikra kryptimi. Kol kas pavyko „išsifruoti“ 4 paveikslėlius, bet suprasti ir pritaikyti tik du. Šios informacijos panaudojimo praktikoje rezultatas yra stulbinantis.

Ir tai taikoma ne tik „SvetL“ programoms, kuriose tokia informacija naudojama ir taikoma. Prieš dvejus metus prašiau Valerijaus Aleksejevičiaus Chudinovo² pabandyti „išsifruoti“ bet kurį N. Levašovo paveikslą, nes jis vienas iš nedaugelio šios krypties specialistų. Tačiau iki šiol jam nepavyko (nuotraukoje susitikimas su juo ir jo žmona Natalija, kuri yra „SvetL“ programų Vartotoja). Tai nepavyko tik dėl jo šališkumo šiuo klausimu. Bet tai mano nuomonė.

Nuolatinis poreikis rinktis tarp juodos ir baltos, blogo ir gero, dešinės ir kairės slypi daugelio problemų šaknys. Problema ne ta, kad Žmogus būtų nusiteikęs prieš juodą ir kairę, todėl renkasi baltą ir dešinę. Problema ta, kad reikia viską išanalizuoti dvejetainiu metodu, suskirstyti į juodą ir baltą ir tada ką nors pasirinkti.

Spręskite patys, kas daugumai yra svarbiausia norint pasiekti tvarią sveikatos būklę? Susiraskite gerą gydytoją ir galėsite įsigyti visus reikalingus, jo nuomone, vaistus, taip pat gauti kitą kvalifikuotą medicininę priežiūrą. Dėl to visi gydytojai pagal tam tikrus kriterijus bus skirstomi į gerus ir blogus (pavyzdžiui, pagal kainą: neokamos yra blogos, mokamos yra geros arba atvirkščiai). Visi vaistai yra panašūs (kriterijus gali skirtis arba būti vienodi). Tai, kas bus toliau, nebėra svarbu, tačiau pagrindas bus tas pats – nuolatinis pasirinkimas tarp atskirų variantų, kurių nedidelis (dirbtinai ribotas) skaičius, tradiciškai liks sumažintas iki dviejų. Ir net tada, kai pasikeičia supratimas, kai Žmogus mato, kokia yra šiuolaikinė medicina, ir, pavyzdžiui, atsigręžia į mūsų technologijas, pats dvejetainis mąstymas mažai keičiasi. Žinoma, mąstymas apie sveikatą persikelia į kiek kitą plotmę, ateina supratimas, kad sveikatos būklei įtakos turi ne tik vartojamų vaistų kokybė ar gydančio

gydytojo mokslinis laipsnis. Daug dėmesio skiriama, pavyzdžiui, tinkamai mitybai, ir čia minties apimtis, turinti savo grandiozinį platumą, neturi gilumos dėl minėto išankstinio nusistatymo. Kažkodėl visi ieško kokios nors tinkamos mitybos ar tinkamo maisto, diskutuoja, ką galima ir ko negalima valgyti, bando įvertinti produktų „oktavą“, matyt, galvoja, kad gali ***pakelti savo smegenų oktavas laikantis didelės oktavos dietos?*** Tiesą sakant, ***seni įpročiai perkeliami į naujus bėgius.*** GALŲ GALE NIEKAS NESIKEIČIA ., apmąstymų objektas tiesiog pakeičiamas. Tai, žinoma, žingsnis į priekį, bet ne mąstymo keitimo prasme, o tik siauruose judėjimo „marškinių“ tobulinimo rėmuose. Ar gali būti koks nors vienas tinkamos mitybos receptas? Visi žmonės yra skirtingi, smegenys kiekvienam skirtingos ir dėl genotipo skirtumų, ir dėl to paties genotipo. Toli ieškoti pavyzdžių nereikia, užtenka prisiminti gruzinišką mitybos „stilių“, apie kurią rašiau anksčiau, ir daug kas jau turėtų paaiškėti. Ir nereikia kankintis dėl kitų priskiriamų „dietų“ variantų, norint maitintis atsakingai ir kompetentingai, ne per prievartą, o pagal taisykles, kaip reikia. Dabartinės Rusijos teritorijoje yra 208 tokios dietos kaip programos . **Tai tarsi 208 tautybės** jei apie jas kalbėtume per kūno energetinės biogenezės programų prizmę. Jei pasirinksite žveją ir primesite jam tai, ką programa numato biuro planktonui, apsinuodysime sūrio mėšainiais. Žinoma, galite priverstinai primesti, tačiau tai sukelia medžiagų apykaitos procesų pažeidimą. Lygiai tas pats ir su mėšavalgiais – jei įtikinti – žmogus bus „išmestas“ iš fiziologinės komforto būsenos. Šią būseną jis susikuria sau per poreikį, o poreikis, suvoktas per apetitą, sukelia norą: ***Smegenys „sakė“ eiti mėsos – taigi eik, nesistengdamas įtikinėti, kad salotos sveikesnės.***

Visa informacija apie tokias akimirkas yra prieinama, ir jūs jau turite ją, tik jums nereikia jos užkimšti madingais McDonalds, skanėstais, kečupais, majonezais ir užsienietiška kava bei arbata. **JUMS** tereikia **PRADĖTI KLAUSYTI SAVĘS IR VALGYTI TAI, KĄ** norite, o ne tai, kas reklamuojama ar laikoma puikiu maistu. Tai bus pati naudingiausia ir tik jums skirta dieta. Jūsų smegenys ją sukomponuos, o kai supras, kad jos jau klausosi, atsiskleis iki galo. Tada prisiminkite apie ***„šči ir košė – mūsų maistas“***, pajutę visą šio teiginio prasmę. Išmok virti ropę. Pamiršite užjūrio vaisius ir nustosite lankytis restoranuose ir kavinėse. Smegenys pačios nustatys, ko reikia. Tiesa, ***čiašališkumas pradės svyruoti į dešinę***, nes į galvą įsmeigta, kad, pavyzdžiui, ***„mityba turi būti įvairi ir subalansuota“***. Gali nutikti incidentas – smegenys pareikalaus, pavyzdžiui, grikių, o jūs jiems atsargiai įmušite kotletą su salotomis. Dėl įvairovės. Arba dar vienas absurdas binarinio mąstymo rėmuose – kadangi Smegenys žino geriau ir valgyti reikia ką nori – tada valgysiu traškučius, ledus ir sausainius – pats mėgstamiausias dalykas, visados norisi. Jei tokie samprotavimai pasirodė visiškai rimti, pradėkime nuo apibrėžimo, kas apskritai gali būti priskirta maistui, o kas ne. Dvejeto mėgėjams: jei parduotuvėje perkate ką nors paruošto valgyti, kurio galiojimo laikas viršija mėnesį, tai, išskyrus retas išimtis, beveik nėra maisto.

Na, o jei pažvelgsite giliau, tada medžiagų apykaitos procesų metu atsiranda susinaikinimo, superpozicijos ir normalizavimo reakcijos. Tai potencialų kaupimo, nereikalingų potencialų pašalinimo reakcijos. **Daugiau nei 66%** sukauptų potencialų atitenka kontrolei. ***Priklausomai nuo to, ką reikia sukaupti (ar išmesti), formuojama dieta.***

Esu tikras, kad to, kas pasakyta, yra daugiau nei pakankamai, kad būtų aišku, kad jums nereikia jokių nurodymų dėl daugelio su jūsų sveikata susijusių problemų. Visa tai jau turite ir jums idealiausia forma – paruošta naudojimui. Jums tereikia apibrėžti savo šališkumo ribas šiuo siauru klausimu, jas pamatyti, tada jų atsikratyti, ir viskas susidėlios į savo vietas be jokių primestų dietų tiek mitybos, tiek bet kokių kitų atžvilgiu.

7.7. Eikime į šventovę

Nikolajus Levašovas savo knygoje daug išdėstė. To pakanka, kad iškreiptą pagrindą, kurį turi šiuolaikiniai žmonės, pakeistų kitu, kas leis susidaryti teisingą supratimą apie viską – *apie mikro, makro pasaulį ir apie Žmogų ir viską, ką jis jaučia, esantis viduriniame pasaulyje ir stebintis tikrą gamtos dėsnių pasireiškimus*. Ką daro žmonės, kurie absoliutizuoja tai, ką Nikolajus duoda knygoje? Tikriausiai teisinga tai koreliuoti su religijos kūrimu, bet ne sutapatinti, nes religijos buvo kuriamos kitu pagrindu. Atsekus religijų atsiradimo istoriją (pavyzdžiui, daug pasimokius iš N. A. Morozovo), galima manyti, ką toks beribis išaukštinimas žada. Turint gerai žinomą informacinę paramą (pagal tikrąją kroniką to, kas nutiko per pastaruosius 2000 metų planetoje), tai baigiasi aklaviete – tam tikra masė žmonių susijungia bendrais interesais ir tada elgiasi pagal įterptą programą, įgyjant ritualus, kurie nuo pat pradžių nujautrina to, kas knygoje duota, esmę. ***Frazės ištraukiamos iš konteksto, terminai atitrūksta nuo esmės, formuojasi dogma, sustabdomas bet koks judėjimas, už kurio ribų susikerta***. Dabar tai neįmanoma dėl vienos paprastos priežasties – nėra tinkamo informacinio palaikymo, o tai, kas vyksta nurodyta kryptimi, yra ne kas kita, kaip atskirų žmonių automatizmo apraiška. Be to, visiškai kitoks informacijos perdavimas užtikrina Žinių poreikio išsiskleidimą, kurį gali inicijuoti ir Levašovo knygos, ir kitais būdais. Šis momentas nėra esminis – svarbus galutinis rezultatas, kuris yra nustatytas ir kuris bus pasiektas. Kažkam per kančią priimti ar nepriimti fakto, kad tai, kas pasakoma Nikolajaus knygoje, yra ne dogma, o tik pagrindas, kažkam be jo knygų kaip inicijuojančios pradžios, kažkam, deja, tai nebus visais įmanomais būdais. Bet jūs visada turėtumėte pradėti nuo „paprasto“. Kiekvienam tai paprasta – savaip. ***„Apibrėžkime materijos sąvoką. Materija suprantama kaip objektyvi tikrovė, kuri mums suteikiama pojūčiais. Pojūčiai yra informacija, kuri per jutimo organus patenka į smegenis apie mus supantį pasaulį***. Visi yra skaitę šį Nikolajaus Levašovo „Nehomogeniškos visatos“ fragmentą (norėčiau to tikėtis, bet jei neskaitėte, perskaitykite), taip pat jo požiūrį į mokslo raidą, kurios ištikimybę lemia priimtų postulatų skaičiaus sumažėjimas. Esamoje „mokslo“ versijoje, jų skaičius tik didėja „plėtojant“. Nikolajus mums siūlo tik vieną postulatą, kuris pateiktas aukščiau. ***Žmogus savo pojūčiais turi galimybę jausti*** ir apie tai, ką jaučia – **PADARYTI SAVO IŠVADAS**, kuriant pasaulio vaizdą prieš akis. Žmogus baigia savo gyvenimo kelią – ir praranda pojūčius, kuriuos gavo per pojūčius – visas jo sukurtas **VISATOS VAIZDAS SUBYRA**, o žmonės (gyvenantys ir jaučiantys) supranta, kad dabar jie nieko nejaučia, o tai reiškia, kad materija kuri yra atiduota jų pojūčiuose, jiems nebeegzistuoja?

Bet ką tada daryti su sukurtu visatos paveikslu? Pasirodo, jis galioja tik Gyvam Žmogui? Ką turėtų daryti skaitytojas, Žmogus, priėmęs Nikolajaus pasiūlytą paradigmą, pamatęs ne tik jos patvirtinimą realiame gyvenime, bet ir atitikimą iš esmės... belieka spėlioti – ar tai vis dar teisinga ar neteisinga? Arba peržengti dvejetainį mąstymą (teisingą ar neteisingą) ir priimti tai, kaip parašyta – *„Knygoje aprašomas mano supratimas apie visatos paveikslą ir mūsų vietą joje, kaip apie gyvos materijos formą, kuri įgijo intelekto... materija egzistuoja, ir man atrodo, kad tai yra vienintelis dalykas, kuriam iš tikrųjų nereikia jokie įrodymo. Galbūt aš klystu, bet neturiu pagrindo manyti kitaip. Tiesa, sąvokoje, kas yra materija, įteikiu daug platesnę prasmę nei dauguma kitų*“. Fizika turėtų paaiškinti viską – jei tai tikra. Žmogus, žinoma, nėra tik per pojūčius gaunamas pojūtis. Vien gebėjimas daryti spekuliacines išvadas jau leidžia vienu metu egzistuoti praeityje, dabartyje ir ateityje. Per organizuotą tikrosios žmonijos formą, kaip jos konstruktyvų elementą, ji **LEIDŽIA PRIIMTI**, kaupti ir **PERDUOTI** žinias ir patirtį per prieigą prie neiškreiptos informacijos, taip pat tinkamai ją prižiūrint.

Mums buvo duotas pamatas ir suteiktas taip, kad mūsų **YDINGAS DVEJETAINIS MĄSTYMAS** ir iškreipta žinių bei vertybių sistema galėtų priimti, suprasti ir pastatyti tvirtą pagrindą būsimoms konstrukcijoms naudojant tai ir netgi lygiagrečiai atstatyti save. ***Ir paaiškinimus dėl to Nikolajus pateikė ne kartą, aiškiai ir netiesiogiai***. Žinoma, nesitikiu, kad visi vienodai priims viską, ką jis davė, ir tuoj pat eis toliau. Tai, kad visi esame skirtingi ir skirtingai suvokiame tikrovę, yra natūralu. Suprantama ir tai, kad esame skirtingi ir mūsų Nikolajaus knygų skaitymas irgi skirtingas. Tiesa yra viena, ir kiekvienas turės savo kelią į ją. Nurodoma bendra žmonijos Žemėje kryptis, tiksliau, šiame etape egzistuojančios žmonių visuomenės kryptis. O stovėti vietoje, lėtai ir užtikrintai judėti į priekį

arba, aiškiai matant tikslą, užtikrintai judėti link jo – **TAI KIEKVIENO PASIRINKIMAS**. Jis vykdomas, žinoma, veikiant aplinkai, bet jūs patys pasirenkate ir kuriate, o už savo sprendimus būsite atsakingi patys.

Savo knygoje nesistengiu daryti jokių atradimų, nors suprantu, kad daugeliui žmonių apstu to, kas pasakyta, ne tik kažko, pagal jausmus, naujo, *bet ir tiek revoliucingo, kad protas atsisako priimti tokius dalykus*. Noriu jums paaiškinti, kad viskas, kas buvo pasakyta, nėra paslaptis, tik grūdai, kurie išsibarstę laike ir skirtinguose žmonėse, kuriuos stengiuosi surinkti į savo knygą ir pateikti jiems savo vertinimą, kaip požiūrį ir vietą bendroje struktūroje. Visais laikais buvo žmonių, tiksliau, Asmenų, kurie žinojo, ir ne todėl, kad jiems buvo suteiktos šios žinios, o todėl, kad jie galėjo Žinoti. Ne pirmas (ir, matyt, ne paskutinis) kartas kreipiuosi į tave – neužsirakink kažkame, *net jei tai išskirtinai gerai ir savarankiška*. Nereikia man ir, svarbiausia, mums patiems ieškoti ir teikti begalę pasiteisinimų ir paaiškinimų, kodėl neskaitai ir neieškoji. *Pagaliau nustok tuščią plepą ir imkis reikalo – NE VISŲ NAUDAI* ar kažkokiam visuotiniam vystymuisi (ir kitokioms altruistinėms nesąmonėms, apie kurias nuolat girdžiu) – pasirūpink savimi, jau vien dėl to, kad dabartinėje būsenoje labai greitai (šią valandą) tapsi niekam nereikalingas. Ir gerai, jei viskas apsiriboja bent jau nenaudingumu, nes „nukristi“ (ir pagal greitį, ir pagal trajektoriją) dabar didelės perspektyvos, o kad nebūti balastinėje būsenoje, iš karto atsiversk ir skaityk **NE ĮRAŠUS SOCIALINIULOSE TINKLUOSE AR POKALBIUS SKYPE, O TIKRAS KNYGAS**. Nesvarbu, kas tu esi – patyręs buhalteris ar diplomuotas profesorius. Kiekvienas turi ką nutylėti, o ypač šnekūs, kaip taisyklė, tam turi daugiau priežasčių nei kiti.

„Yra žmonių, o ypač tarp visų laikų mokslininkų, buvo ir yra daug tokių žmonių, kurie ar iš svetimo balso, ar net per savo protinį darbą, pasiekę tam tikras sąvokas, nebegali palikti savo vietos. Už taško, kuriame jie sustojo, viskas jiems atrodo kliedesys ir absurdas. Jie nepripažįsta klaidų galimybių. Jei jų pačių jausmų įrodymai prieštarauja jų teorijoms ir išvadoms, jie nenori nei matyti, nei girdėti, nei liesti, užsimerkia, suspaudžia ausis ir bėga toliau nuo reiškinių, kuris gresia įrodyti jų nesėkmę, bėga verkti: „Taip negali būti, tai prieštarauja sveikam protui, tai absurdas!“

Bet esmė visai ne tame, kad „to negali būti ir tai yra absurdas“, o tiesiog tame, kad žmogus yra labai ramus savo šiltoje, palankioje ir patogiai sutvarkytoje vietoje. Kartais, jei tai tikrai mokslininkas ir mąstytojas, jis tiek daug dirbo, įdėjo tiek pastangų ir gyvybės kurdamas savo pasaulėžiūrą, buvo jos šauklys, vėliavnešys. Ir staiga kažkoks keistas reiškinys grasina sugriauti iki žemės visą šį viso gyvenimo darbą, įrodyti jo nepagrįstumą ir trumparegiškumą! Ne, reikia užsimerkti, užsidengti ausis, drąsų, įkyrų reiškinį paskelbti absurdišku ir likti prie savo vėliavos, savo vietoje.

Tačiau šie žmonės savo veikimo būdu pirmiausia įrodo, kad dirbo tik dėl savo patogumo, atsipalaidavimo ir tinginystės, o ne dėl tiesos, kad yra bailūs bailiai, kuriems rūpi ne kuo būti, o būti žinomam, labiausiai bijodamas švilpukų ir pasityčiojimo iš savo laikų minios – ir tokiems žmonėms niekada neparodys jos nemirtingo grožio tiesa!

Pacitavau šį fragmentą iš V. Solovjovo knygos, datuotos 1888 m., norėdamas parodyti, kad klausimai, į kuriuos Žmogus ieško atsakymų, nesikeičia, kaip ir tiesa. *Žmogus keičiasi*. Bet kam kelti visus šiuos klausimus dabar? Juos juk žmonės sprendė anksčiau, kažkokia individualia tvarka, tad gal kiekvienas savo laiku prieš šiuos klausimus ir ras atsakymus, o kažkas, gal iš viso nėra „sukurtas“ į juos atsakymų ieškoti? Taip ir buvo pastatyta – žmogus savo dabartiniu pavidalu sukurtas ne tam, kad tokius klausimus užduotų ir keltų kitiems žmonėms. Tai buvo griežtas tabu beveik visiems, o tie keli, kurie sugebėjo tobulėti ir parodyti mąstymo elementus, peržengiančius leistinas ribas, **NIEKADA** nebuvo atsitiktinumas. Jų pasirodymas buvo numatytas, tačiau to meto sukurta žmonių masė pagal savo proto galimybes atsiradimo metu negalėjo iki galo įvertinti ir priimti to, ką nešiojasi. Tai rodo visi iki šiol atviri panašių kronikos epizodų aprašymai. Mes išsamiai išnagrinėjome to priežastis. Visi Žmoguje įvykę pokyčiai *buvo griežtai kontroliuojami. Bet viskas, kas pradėta šią valandą, yra*

valdoma. Nemažai šio valdymo momentų buvo aprašyti ir detaliai išanalizuoti dalyje, susijusioje su viskuo, kas turėtų ir bus įgyvendinta dalyvaujant Žmogui, atkurtam iš dabartinės žmonių masės.

Tai reiškia, kad turite šiek tiek pasistengti savo Pažinimo kryptimi. Priešingu atveju neįmanoma atkurti visos Žmogaus proto struktūros funkcionalumo. Anksčiau buvo neįmanoma sugražinti jo į tikrąją būseną be tinkamo valdymo principo, net ir turint Žmogaus troškimo tobulėti ir pažinti. Dabar pats Žmogus nustato ribas. Apskritai tik jūsų šališkumas ir tinginystė trukdo jums pasiekti norimą rezultatą. Tai tradiciškai suvokiama (iš dalies taip ir yra) kaip be tikslo gulėjimas ant sofos priešais televizorių, bet viskas daug plačiau ir giliau. Visiškai nėra akivaizdu, kad protinio darbo darbuotojai yra labiau pasiruošę pokyčiams ir lengviau juos priima nei kūnai, gulintys ant sofų prieš televizorių.

Išorinis primetamo mąstymo ir gyvenimo būdo pasireiškimas tik iš dalies atspindi gebėjimą tobulėti. Daugeliu atžvilgių į mokslinę aplinką ar bet kokią kitą intelektualinę veiklą panirusiems žmonėms bus dar sunkiau įžvelgti primetamų iškraipymų mastą ir įgauti drąsos užbraukti visus savo pasiekimus, ambicijas ir planus. Lengviau, kai jų tiesiog nėra. Visa mokslo gėlė, su retomis išimtimis, yra tie patys religiniai fanatikai, tik su kitais šventaisiais. Kai kuriems tai yra reliatyvumo teorija su jos įkūrėju Einšteinu, kaip stačiatikių krikščionybė, kuri visiškai užima savo gerbėjų mintis.

.... Gerbėjai net ir dabar netiesiogiai tiki įkūrėju labiau nei Dievu. Ir ši tikėjimo būseną pašalina iš jų klausimą: teisinga ar neteisinga. Jie neturi teisės jo klausyti. Jie tiki, todėl šis klausimas uždarytas amžiams. Vienas iš didžiųjų pasakė: palaimintas, kuris tiki, jam lengva gyventi. Ir mes turime menką požiūrį į tikėjimą, todėl „abejonių kirminas“ graužia mūsų sąmonę. Šis fragmentas iš A.A. Luchino tik patvirtina ir išplečia tai, kas pasakyta, o ypač dėl N. Levašovo gerbėjų. Uždarius save nuo pasaulio kurčia stereotipų tvora, tvirtai įsitvirtinus prie išankstinio nusistatymo pagrindo, egzistuoti, žinoma, lengviau – tokia tvora apsaugos nuo daugybės bėdų, tačiau artėjant katastrofai tai gali būti mirties priežastis, neleidžianti laiku ir tiksliai įvertinti gresiančios nelaimės masto.

Ar įmanoma ištraukti tą, kuris yra viduje? Apskritai, ar šis „išsitraukimas“ gali būti sėkmingas? Kas yra įmanoma pagalbos požiūriu? Tokie klausimai ne visada užduodami tokia tiesiogine forma, tačiau daugelis juos išsako netiesiogiai – vis dėlto daugelis skaitė ir žiūrėjo apie „smegenų pertvarką“ (bent jau daugiau nei skaitė „Paskutinį kreipimąsi“). Atrodytų – na, atstatyti visų (kurie gali būti techniškai atstatyti) smegenis – ir jūs galite atkurti viską planetoje taip, kaip priklauso. Atsakysiu taip: **„Daug kas įmanoma, bet ne visa tai yra tikslinga ir tikrai prasminga“**. Vėlgi, jei atidžiai perskaitėte knygas ir žiūrėjote Nikolajaus vaizdo įrašus, suprasite, ką turiu omenyje. Leiskite paaiškinti kuo aiškiau. Visi žmonės yra skirtingi, ir kiekvienas gali mintyse atskirti tam tikrus įsitikinimus (pagrįstus ir teisingus), kurie dėl mąstymo inercijos neranda teigiamo kitų žmonių atsakymo ir sutikimo. Raskite savyje bent vieną tokį dalyką – išvadą, kurią jūs pats padarėte savo mintimis, protu ir patikrinimu praktikoje ir esate įsitikinęs jos pagrįstumu, bet kuri daugumai nėra akivaizdi. Na, pavyzdžiui, kad suaugus galima išsiugdyti ausį muzikai ir atkurti „visiškai sutryptą lokio ausį“. Tada nueikite, pavyzdžiui, į centrinį turgų pas merdėjančius pardavėjus ir pabandykite jiems tai perteikti. Daugeliu atvejų tai tiesiog nebus įmanoma. Pradėję nuo didelio entuziazmo, iškart susidursite su abejingumu aptariamam klausimui apskritai ir su tuo, kad pašnekovo galvoje nėra net konceptualios bazės fragmentų, kuriuos naudojate paaiškinimams. Kiekvienas paskesnis pašnekovas (išskyrus tuos, kurie jūsų nesąmonių visai neklausys arba tik pradės) „pamalonins“ įvairiais į galvą

kalamais stereotipais ir savo paties tvirtumu. Vienaip ar kitaip, bet jei (ar geriau, labiau padrašinančiai – kai) kas nors vienas supras ir priims tavo argumentus bei poziciją, greičiausiai paaiškės, kad tuo viskas ir baigsis. Aptartos idėjos nesulauks tolesnio tobulinimo ir net praktiškai jos beveik nebus pritaikytos.

Tačiau grįžtant prie tų, kurie visą šį laiką kalbėjo ir rašė apie Ebrų eksperimentus su žmonėmis, jie bandė (ir tam tikru mastu sėkmingai) išsiaiškinti to, kas vyksta esmę ir priežastis (su tam tikru leistinu pasekmių ir būsimų įvykių koregavimu). Būtina paliesti keletą punktų, kad supratimas būtų vientisas.

Visi šie Žmonės, **pirma**, turėjo pagrindinius pasaulėžiūros apibrėžimus, kurie skyrėsi nuo masinių. Tai buvo pasiekta ne griežtai tuo, kad jis pats buvo toks išskirtinis ir galėjo tokiu tapti – tokių nelaimingų atsitikimų nebuvo galima leisti veikiant intervencinei kontrolės sistemai, viskas buvo lydimas iš visų pusių. Levašovas apie tai prieinamu būdu kalbėjo knygoje, *kurios tęsinį jūs skaitote*. Jo paminėtos „auklės“ – juk jos užsiėmė ne tik tuo, kad viskas, kaip fėjos krikšto mama, buvo surengta tėvų susirinkimui ir pan. Galite, tarkime, rankiniu būdu pakelti daugelį smegenų funkcijų elementų į aukštesnį lygį (viena ar dviem kategorijomis). *Smegenys savęs „nepatobulins“, jos NEPAJĖGIOS TO PADARYTI*. Neįmanoma užsiimti kokia nors treniruote siekiant padidinti smegenų lygį (smegenų oktavas). *Egzistuoja griežta energijų pasiskirstymo pagal oktavų lygį hierarchija*. Griežtai – **ŽEMESNIS NEGALI DIKTUOTI AUKŠTESNIAJAM**, šioje harmonijoje pasireiškia kaip energijų egzistavimo dėsnis, ir jis niekada ir niekur nebus pažeistas. Nors mėgėjai ir specialistai pirmą proga pasitaikius neapleis tai panaudoti savo tikslams, pradėdami iš visko daryti verslą – per žiniasklaidą siūlydami Smegenų oktavų didinimo paslaugas. Bet apie tai nekalbama. Užtikau vieną svetainę, kurią „sukūrė“ uolus Levašovo pasekėjas ir, kaip bebūtų keista, man ir daugeliui, dalyvaujant artimam Nikolajaus giminaičiui. Ši svetainė žada išspręsti šią ir daug panašių problemų per nugaros smegenis, ir per rankų mojavimą, ir per mus supančią „energių transformaciją“ ir kt. Ir už pinigų, kurie daugeliui šiandien yra tiesiog „nepakeliami“. Visus šiuos svetainėje pateiktus bandymus (nesvarbu, kokiais klausimais tai liečia) atlieka padaras, kurio iš viso negalima (pavojingai) paklausti apie nieką. Maždaug dėl tos pačios priežasties nėra prasmės nieko klausti močiučių, kurios visą parą sėdi ant suoliuko prie įėjimo.

Bet vis tiek tikriausiai paklausite, ar techniškai įmanoma tai įgyvendinti žmonėms, jei ne savarankiškai, tai laikantis įvardytos valstybių hierarchijos? Žinoma, tai įmanoma ir nėra jokių sunkumų, bet, deja, daugeliui tai **DAR NĖRA PRAKTIŠKA**, nes jei sukursite atitinkamą „įrangą“ – (jos dar nėra), negalėsite išlaikyti savo rankose visų tokio veiksmo pasekmių, kurias pradės kurti daugelis žmonių. Tokių technologijų elementus galima panaudoti, pavyzdžiui, „kariniam“ sindromui palengvinti – žmonės pakankamai greitai ateina į tokią būseną ir nedvejodami, pagal komandą, pradeda naudoti ginklus ir atlikti panašius veiksmus. Jei tam tikrais tikslais (t.y. griežtai tikslingai) tai bus padaryta, rezultatas bus panašus į tą, kurį iki šiol galime stebėti Nikolajui. Tokie žmonės kaip Nikolajus turi tik aplinką, kurios dauguma siekia *savo interesų ir nieko daugiau*. Ir viskas aplink yra teatras, žaidimas, apgaulė ir grynas melas. Be to, tai tęsiasi net išėjus (ir ne tik Levašovui) – pradėdant labiau „paaukštintais ir pažengusiais“, bendraujant per elementus ant sienų ir baigiant individualiais „tet-a-tet“ susitikimais su Levašovu ir balsais iš viršaus. Kažkodėl niekas nekelia klausimo: jūsų pačių poreikių fone, kuriais remdamasis bandote ir neva sėkmingai pretenduojate į Nikolajų kaip išėjusią Esybę kažkokiems „pokalbiams“? Kokia jam iš to nauda?

Jei skaičiuotume visus – bendraujančius, matančius, girdančius, viešai reklamuojamus ar slapta-intymiai kažką panašaus darančius, tai turime potencialą tų, kurių Smegenys taip išsivystė, kad lengvai ir jau masiškai pasiekia kontaktinę būseną su išėjusiuoju sielos esmė, yra tokia reikšminga, kad jos negalima taikyti reikaluose, kurie yra paklausesni nei tokie pokalbiai. To gerbėjams norėčiau dar kartą atkreipti dėmesį į Boriso Makovo paaiškinimus su skubiu prašymu *ne tik į juos atsivėlgti*, ir vadovautis jais – tada paaiškės, kad prašant kontakto iš apačios reikia daugiau turinio „galvoje“, nei

dabar turi dauguma žmonių. Ir šis procesas su prašymu, adresuotu telefono paneliui, pavyzdžiui: „Ir prijungk mane, prašau...“ iš esmės turi mažai ką bendro.. Visi pastebimi spekuliaciniai tam tikro buvimo padariniai turėtų būti laikomi **JUSLIŠKAI SAUGOMA ATMINTIMI JŪSŲ PROTO KONSTRUKCIJOJE** ., kuri, atsižvelgiant į Smegenų dizainą, yra už „kaulinio šalmo“. Ir kategoriškai neverta ko nors panašaus traukti į mistiką ir legendą, kuri yra pažįstama ir taip artima daugeliui – pakenkti sau tuo, kas apskritai vertinga ir naudinga jums (kaip elementas, padedantis suprasti ir suvokti ką nors) būseną. Na, kaip tai pavadinti – nors ir ne svarbiausia, bet jūsų pačių supratimui – svarbu. Kai kyla **NORAS DABAR IR IŠ KARTO**, kraštutiniais atvejais kitą savaitę ką nors padidinti, kad galėtum padaryti tą ar aną, turite grįžti prie tikrojo vaizdo, kaip tai būtų galima įgyvendinti. Pavyzdžiui, patartina taikyti įvairius technologinius metodus, nesikišant į oktavų lygio korekciją tik tam tikroms Smegenų funkcijoms. Visų Smegenų oktavų lygio pakėlimas (natūralu, kad pailgėja kūno gyvenimas) inicijuojamas Žemės valdymo sistemose. Tačiau tai turi būti numatyta atliekant daugybę esminių rekonstrukcijų, ypač *informacinių technologijų srityje*, ir mes neturime teisės kištis į šį procesą asmeninėmis iniciatyvomis. Todėl viskas nėra taip paprasta – o jei klausimas užduodamas šia kryptimi: *„Ar tai įmanoma? – Aš atsakau: – „Tai įmanoma! Bet negalima“.*

7.8. Laipsniškas išnykimas prasidengiant gerove

Kad ir kaip atidžiai ir suvokiant svarbą sau, skaitoma mūsų rekomenduojamą medžiagą, vities Žmogui neišvengiamai kyla klausimas: kodėl, jei viskas kas „bloga“ buvo sustabdyta, „gimtoji CPS“ nepradėjo veikti vakar (visi, kurie norėjo gauti pilną patvirtinimą apie planetoje vyravusią neteisybę) – laukiamo jos atkūrimo nesilaikoma, o ar norėtumėte? Priverstinai – visi nori, kad viskas būtų atimta iš "keturių" genotipų ir išdalinta likusiems, bet atrodo kitaip – jie ir klestėjo, ir klesti – niekas jų neatima... Aš jau ne kartą prie to prisiliečiau , bet dabar išplėskime, kas buvo pasakyta šia konkrečia tema..

Apskritai, jūs galite viską suprasti, neatsižvelgdami į skirtingus filosofavimus ir apmąstymus – tereikia sudaryti išsamų ir esminį scenarijų – kaip jūs asmeniškai matote plano įgyvendinimą. Visi žinomi – žinomi (dažniausiai), visos sąlygos taip pat žinomos, galite patys susiplanuoti išeitį iš esamos situacijos pasiekus norimą rezultatą, o kai planas bus parengtas, bus atsakyta į paminėtus aktualius klausimus. Deja, dabartinis Žmogus **nesugeba sudaryti plano net 200 metų** . Tada, sukaupe visą savo įžūlumą, pabandykite viską padaryti per 50 metų. *Ar per 50 metų įmanoma pakeisti žmonių mąstymą?* Grįžtant prie „Trečiojo kreipimosi į žmoniją“, prisiminkime, kad ten žmonėms buvo tiek daug duota tik apmąstymams... O pačiam perėjimui – **6000 metų**. Bet kadangi dar negalima mąstyti tokiais terminais, supaprastinkime. Kad mąstymo pokyčiai, pirmieji žingsniai, kurių link dabar žengiamo, taptų pastebimi, t.y. pasireiškėtų žmonėms visur ir plačiai, reikia esminių gyvenimo būdų pasikeitimų, būtina, kad bent jau šiandien gimę vaikai **GIMDYTŲ IR AUGINTŲ SAVO VAIKUS** , atsižvelgiant į didėjantį kiekvieno savo pažinimo troškimą. Pradėkite lavinti savo mąstymą tokiu mastu, o ne nuo „rinkimų iki rinkimų“ arba, kaip dabar daugumai, vis tiek gyvybiškai svarbu „nuo atlyginimo iki atlyginimo“.

Įdomu – kodėl tie, kurie, atrodo, neturėtų klestėti – klėsti, galimai jie taip pat gali būti Pažinimo fragmentas, tik tam, kad tai suprasti *reikia ištrinti pavydo elementą iš savęs* . Tam reikia suskaidyti viską taip, kaip buvo pastatyta, ir bus likviduota, tiksliau – jau likviduojama. Būtent šie žmonės (per juos) **ORGANIZAVO SENOSIOS BŪTYBĖS STATYBĄ** , o *per juos vyksta jos likvidavimas* . Tai trys civilizaciniai gyvenimo būdai. Amerikietiškas gyvenimo būdas, tai yra vadinamasis fašizmas (visoje planetoje). Musulmoniškas gyvenimo būdas (ne religija, o gyvenimo būdas! – jų įstatymai, jų elgesys ir pan.). Ir trečia – kinų ekspansija, bet ne siaurąja prasme, kad kinai „plečiasi“. Matome: visi, kas „gyvena melu“ – bankininkai, deputatai, oligarchai ir t.t. – gyvena gražiai. Taip, iš žmonių pusės taip atrodo, nes niekas nesivargina detalių aiškintis, visi patenkinti tuo, ką šeria žiniasklaida – jachtomis,

nekilnojamuoju turtu, prabanga, šou ir t.t. Ir net jie patys nesigilina į savo „detales“ – **ir ten viskas miršta, vystosi kaip kortų namelis, bet sulėtintai, tam** kad galėtumėte sekti ir jausti, kas vyksta. Nedaug žmonių tai daro, bet jei dėl kokių nors priežasčių jums to reikia tuo metu, kai suprantate, kas vyksta – stebėkite jų išorinę sėkmę, **kuri apima priklausomus nuo narkotikų vaikus, nusikaltėlius, ligas ir iš esmės proto ir ateities trūkumą.** Jei jiems akimirksniu taps neabejotinai blogai gyventi – ar bent vienas iš šių nelaimingųjų sugebės susieti tai, kas vyksta, su realybe? Na, išskyrus galbūt realybę, kuriai jie buvo pasiruošę, bet ji neegzistuoja. Jei jie jausis blogai, jie šliaužios į šventyklą, ten ieškos atleidimo ir neš viską į šventyklą. Kaip alternatyva, jie turės kitų bankininkų, kurie dar nebuvo likviduoti. **JŪ GALVOSE TIESIOG NĖRA KITO MAŠTYMO BŪDO** .Jie yra pasirengę viskam, ką turi sąrašė, o tikrame tikėjimo sąrašė yra tik viena taisyklė – *nesikišti*. O į Smegenis visems jau įdėti Įrašai. Todėl jie viską išpildys, kad ir kokias pasakas dabar pasakytų vienas kitam, patys nustebs. Jiems įprastas ir net linksmas gyvenimas Planetoje „viskas klostosi gerai – mus veža į kalėjimą...“

Viso to fone dažnai kyla panika ir atsiranda atskiri šūksniai: „*Kaip mes galime visa tai išgyventi?*“ Negali būti! Nereikia taip suformuluoti klausimo ir taip kurti savo elgesį. Kažkodėl informacija apie teritorinį regionų paskirstymą suvokiama daugiausia iš kampo – „ar nukentės mano miestas“ arba „kur geriau bėgti, kad gyvenčiau ramiai ir gerai? Nereikia bėgti ir nereikia samprotauti per tokios kasdienės praktikos prizmę – ką man daryti rytoj, poryt ir t.t. **Į amžiną klausimą "Ką daryti?" Yra vienas visa apimantis atsakymas: „Tobulink“.** Mūsiškius supainioti nėra taip paprasta: „**O man, kad tobulėčiau, reikia pinigų...**“ Nukrapštykite kiek galite **IR DŽIAUKITĖS , KADNEPAVOGĖT**. Taip pat galite pamatyti tam tikrą savęs tobulinimo erdvę – jei norite. Daugeliui jau nebe paslaptis – kiek pinigų Rusija atidavė įvairių slaptų ir pusiau slaptų tarpvalstybinių reikalų rėmuose – tiek, kad, tikėtina, jų neišleis net per du tūkstantmečius. Čia, ko gero, kažkas pagalvojo – šventė ateis į mūsų gatvę... Bet vienas išspėjimas – tokių švenčių tiesiog nereikia. Tai šiek tiek kitokia **kryptis – link degeneracijos** . Už gyvenamosios erdvės ribų jai bus skiriamas ypatingas dėmesys ir priežiūra, per ją jie apsisvalys ir jau valosi, nes smurto parodyti neįmanoma, jis kupinas tobulesnio lygio smurto apraiškų, ir tai yra jau nelaimė.

Yra posakis „**Mirtimi mirtį pataisyk**“. Štai iš kur jus kilę. Tiesiog sau, išdėstykite savo informacinį įsitikinimą, kas tai ... pataisyk. Na, „*Mirtimi mirtį...*“ – tai aišku ... Tai iš karto atsakys į klausimą – kaip susieti su mirtimi. Ir kaip elgtis su mirštančiais. Buvo parašyta daug knygų ir darbų šiuo daugiau nei filosofiniu klausimu. Bet visur, mano nuomone, visa tai teigiama kažkaip vienpusiškai. Pačios proceso fizikos tiesiogiai nesieju su mirtimi kaip tokia. Ir nenoriu nieko ypač nuraminti, ypač tų, kuriuos gąsdina ir pragaras su velniais, ir amžinos kančios ten, **APRAŠYTOS TŪ , KURIE TEN NIEKADA NET NEBUVO** , bet „jie viską žino ir visus gąsdina“. Aš išreiškiu supratimą šiuo klausimu tiek savo, tiek Levašovo, Hatybovo ir kitų pažįstamų žodžiais – **mirtyje nėra nieko baisaus . NES JOSNĖRA** . Smegenų biologinės harmonijos su jų valdomomis gyvomis ląstelėmis nutraukimas – ar tai galima pavadinti mirtimi ta prasme, kurios mus išmokė? Tai nėra mirtis, tai tiesiog kontroliuojamos gyvų ląstelių harmonijos būsenos nutraukimas. Nebus harmonijos – o kokios problemos? Harmonija išplaukia iš krūvio sudėtingumo smegenų veikloje. O pagrindinė funkcija, kaip jau žinome, bet kuriuo atveju ir apskritai visame kame yra valdymas. Tai yra pagrindinė energijų būties (fizikos) funkcija. **Mes taip pat esame Energija ir taip pat suvokiame laikiną Egzistenciją.** Tik šiek tiek, mano nuomone, mes pagavome šią Pradžios knygą ir, deja, šiuo klausimu galvojame kaip artimi Darvino giminaičiai. Bet jei gyvename, vadinasi... Jie užfiksavo kažkokį laikiną intervalą su įvykiu susijusiame laike, gyveno, kažką veikė nuo gimimo iki mirties. O tai mes vadiname gyvenimu? **Ne, gyvenimas yra energijų būtybė. Bet svarbiausia – valdymas.**

Jei, žinoma, sąlyginai, **100%** įvertinsime mūsų kūno energijos egzistavimą apskritai, įskaitant viską, kas yra galvoje, paaiškėja, kad smegenys sudaro beveik **97,4%** visos valdymo apkrovos. O kas tada yra kūnas (marškiniai)? Kūnas taip pat dalyvauja valdymo procesuose.

Pavyzdžiui, pilvo ertmėje neuronų skaičius yra lygiai toks pat, kaip ir Galvoje. Patologai ten negali rasti neuronų, tačiau dabar kažkas paskatino juos tai padaryti, ir jie pradėjo ieškoti. Tada paaiškėja: tai, kas paprastų žmonių vadinama „pilvu“, taip pat yra smegenų elementas? Taip, teisingai. *Yra smegenys, stuburas, taip pat yra pilvo smegenys*. Tai irgi smegenys. Ir jos taip pat valdo. *„Žinai, – pasakė man vienas programos vartotojas, – kai tik įjungiu kompleksą, man skrandį kutena...“*

Bet vis tiek grįžkime prie mirties – tai laikinojo energijos egzistavimo epizodo valdymo programos nutraukimas arba užbaigimas. Šios energijos per Esmės judėjimą ir pastojimo proceso fiziką, arba, tiksliau tariant, akivaizdų apsirengimą, tapo kūnu. Tai viskas. Liūdna? Ne, tai labiau džiugu, nes gyvos ląstelės (skaityti – Esencijos) buvo žemų oktavų būsenoje, tada ilsėjosi, vėl ateidavo... Bet tai buvo iki to momento, kai Esencijų judėjimas buvo „atšauktas“, *ir procesas perjungtas tiksliai atskleisti atvažidą*. Akivaizdus apsirengimas yra naujos būsenos įgijimas fiziniame plane per gimimą naujame etape. Smegenys be fizinio kūno įgyja labai mažai energijos ir gali toliau vystytis, tačiau tūkstantį kartų lėčiau laiko tokioje būsenoje joms neegzistuoja. Dabar **IVYKIO APLINKYBĖS REIKALAUJA PAGREITINTO VARIANTO**. Pažvelgus į visa tai iš tikslingumo ir pragmatiškumo pusės, tampa aišku, kodėl „atšaukiamas“ Esių judėjimas. Daugelis, skaitę N. Levašovą, gali su manimi nesutikti. Ne mums spręst.. Tačiau kasdieniame lygmenyje pagalvokite, ar kam nors ateityje reikės įkūnyto D.A. Medvedevo (Esmės) (ir kitų į jį panašių), iš kurio šiandien juokiasi visa šalis?

Pagrindinė *akivaizdaus apsirengimo prasmė yra nepajudinamos griežtos fenomeno, veiksmo, įvykio hierarchijos egzistavimas*. Ši hierarchija yra griežta visame Kosmose. Pirma, *reiškinys*, tai yra idėja (tam tikras planas), programa, vykdomojo pobūdžio komanda, nevaidina vaidmens (kontrolės nurodymo informacija). *Tik tada atliekami tam tikri veiksmai*. O už veiksmų formuojasi *įvykiai*.

Pagrindinė užduotis – patekti (arba būti paimtam) išėjus į „kitą pasaulį“, į apnuogintų drabužių pasaulį (geriausia švarų ir išskalbtą **Pirtyje**). Ten, žinoma, „duos“ veiksmų programą, po kurio laiko išsiųs gimti žinomu būdu. Tai bus Smegenų, kurios pasirodė kūne, gimimas. *Būtų visiškai beprasmiška, jei Smegenys gimtų tam, kad užtikrintų kūno funkcionavimą, kaip, deja, buvome išmokyti mąstyti. Tada jau gyvulininkystė...*

Kūnas, žinoma, užtikrina funkcionavimą – bet ne visa, o tik dalis aprūpinimo atsiranda per kūną. Valgyti, gerti, šnekučiuotis, būti išrinktam į deputatus – tai dar ne viskas, ko reikia Smegenims. Tai tik maža dalis, užtikrinanti smegenų funkcionavimą. Akivaizdus Smegenų persirengimas (skaitykite – Sielos Esmė, A. Hatybovo ir B. Makovo terminologija) visų pirma, tai vyksta šiandien vietoj Esmių reinkarnacijos, siekiant **LAIPSNISKO PROTO TOBULĖJIMO**. Naudojant ką? *Sąmonės elementų tobulinimą*. Mūsų sąmonė yra laukas. Mūsų mintys yra gėlės. Pasirūpink juo, lauku, tada jis tau padovanos nuostabaus grožio gėlių.

Sąmonės elementų gali būti labai daug. O jei kalbėtume apie mokslo sritį, per kurią supaprastinta prasme įgyjame Žinių, tai šiandien tai yra link kažko išmokti (žinoti) ir tuo visiškai įsitikinti, bet tik savo žiniomis pagrindu (apie tai kalbu knygoje). Žinių galima pasisemti ir suvokti informaciją iš įvairių šaltinių, kurią pats „atkasėte“ savo Kastuvu: kad Žemė ne apvali, o maždaug geoido formos, kad taip „suformuojamas“ kvadratas, trikampis yra lygiai taip pat. Ir tuo turi būti pasitikėjimo. Vienas žmogus, kuris, skirtingai nei daugelis, pats pasirinko pažinimo kelią, pasakojo, kaip vaikystėje pamatęs deimantą pagalvojo: *„Koks gražus akmenukas“*. Paaugęs, jis suprato, kad deimantas yra brangakmenis. Būdamas jaunas, jis suprato, kad deimanto sudėtis yra panaši į grafitą, kuris naudojamas pieštukuose kaip rašiklis. Jis išsiaiškino, kokią kristalinę gardelę turi, ir kad tai yra

kiečiausia medžiaga. Ir kai jis įgijo išminties, **deimantas** jam vėl tapo *tik akmeniu*. Tai yra Sąmonės elementas. Ir toks Sąmonės elementas, kai jau yra įgijęs Tobulumo būseną, kaip sudėtinis „elementas“ pereina į Protą. Ir su visais vėlesniais pasireiškusiais apsirengimo drabužiais nebeabejosite, kad trikampis neatsiranda su keturiais kampais, o deimantas yra tik akmuo, kurį galima protingai panaudoti savo darbe! Taip pamažu viskas klostosi ir šiandien. „SvetL“ programos buvo sukurtos padėti šiam sudėtingiausiam procesui. Bet būtinai kiekviename dvasinės Esmės gyvenimo etape, kiekvienu akivaizdžiu apsirengimu, *protas tobulėja tik tobulėjant Sąmonei*.

Taigi, kas yra Sąmonė? Proto būseną dabartiniu pasireiškusiu apsirengimo momentu. Ir čia negalima tvirtinti materializmo apibrėžimo, o „piemens su apsauga“ – Kirilo – plepėjimas apie rojų, pragarą ir kitas baimes bei baisumus pomirtiniame gyvenime negali būti priklijuoti. Kas yra Siela, tikiuosi, dabar paaiškėjo. Ir piemuo Kirilas, be jokios abejonės, irgi tai supranta, bet jam iškyla dilema: kaip man tai paaiškinti žmonėms? Ir ar reikia tai paaiškinti? **JUK TADA JIE (ŽMONĖS) PER ŽINIAS** pradės pereiti į **TOBULESŅĘ TIKĖJIMO BŪSENĄ**. Ir tada nereikia aiškinti šios doktrinos, šito melo per portretinį-skulptūrinį „riedėjimą“ į mintys – kas yra Dievas? Ir tai yra didelė Bažnyčios, kaip tokios, ir visų jos „tarnų“ egzistavimo problema.

Yra Kūrėjas, Įkūrėjas. Yra kažkas, ko mes niekada negalime pasiekti. Tai yra aukščiau, nei Levašovas rašė apie Visatos struktūrą, jos valdymo hierarchiją, kolektyvinį protą. Mes su juo palietėme šias problemas ir jis tikėjo, kad už pradinį jo pateiktos informacijos ir šia kryptimi aprašytų įvykių, su kuriais jis asmeniškai susidūrė, supratimą žmonėms, kurie yra tik pradiniame supratimo etape – informacijos visiškai pakankamai. Ar jis tada buvo teisus? Daugiau nei teisus. Turite apie tai žinoti ir pabandyti suprasti.

Mes niekada nebūsime šio pasaulio Kūrėjais. Bet mes galime būti to dalimi. Dalimi! Tam, kad tapti dalimi, sukuriame tokios planetos kaip Žemė.

Na, o finale kokia bus Žemė? Civilizacijos vystymosi pabaigoje Žemė bus labai aukšto išsivystymo lygio planeta. Energijų būties harmonija baigta. Ir svarbiausia, kad Žemės planetos proto tobulumo lygis **BUS PROPORCINGAS VISATOS PROTO TOBULUMO LYGIUI**. *Tačiau Žemė taps tik Visatos proto dalimi.*

Tai viskas apie klausimą, kas yra mirtis. Anksčiau ar vėliau ateis mirtis. Dabar daugelis jau yra vadinamosios mirtingosios būsenos. *Mirtina būseną* yra sąstingis, Žmogaus tobulumo sustojimas, *nebėra kalbos apie Protą*. Jie gauna atlyginimą ir vagia. Jie yra deputatai, turi pažymėjimus ir licenciją šaudyti saviškius. Jie mano, kad „jie yra viskas“. Nereikia jiems trukdyti ir nieko siūlyti. Jie nereaguos, nieko nesuvoks – jie nesivysto, yra *mirtingos būsenos*. *Ir jokios „SvetL“ programos jų neišves iš šios būsenos. Pablogins – taip! Bet be žalos sveikatai.*

7.9. Remonto bazė

(6 metai „kompiuterinių „SvetL“ technologijų rinkoje)

Šiame skyriuje papasakosiu, kaip „remontuosime“ ir „stogą“, ir pačias Smegenis – kokiais atvejais ir kokiais „prietaisais“.

Žinoma, sveikimas (gydymas) šiandien yra itin svarbus. Ir čia susiduriame su Smegenų (kompiuterio), jo veiklos (kompiuterinių programų) problema ir senų kompiuterių modelių keitimo naujais, kurie skiriasi iš esmės, problema. Tai tarsi išmesti „Windows Lenovo“ kompiuterį ir paleisti „Mac“ su nauja iOS, kuri visiškai skiriasi nuo „Windows“. Tačiau naujo kompiuterio paieškai galima skirti labai daug laiko ir tai beviltiška. Tačiau jei vietoj sūrio pusryčiams siunčiamas naujas kompiuteris, kuris pakeis esamą, tai jūsų paslaugoms nuo 2002 m. gegužės mėn. yra „Remonto-

tiuningo-pradedančioji organizacija“ (sutrumpintai UAB „RITM“), kuri valdoma nuo 2002 m. išorėje, buvo įkūrėjas Hatybovas. Į turimus ir naudojamus šios organizacijos įrankius *2010 m. buvo papildyti nauji remonto ir reguliavimo „įrankiai“ su „SvetL“ ženklu* ir atsarginėmis dalimis (kartais jų gali neužtekti net naujame kompiuteryje) su tuo pačiu ženklu, kas paspartino ir pagerino remonto, reguliavimą ir paleidimą. Čia jums taip pat bus patvirtintas (neigiamas) atsiųsto kompiuterio ir įdiegtų programų naujumas.

Paslaugų ir atliktų darbų sąrašas

Stogo remontas. Dėl netinkamo eksploatavimo kai kurie gali „stogas nuvažiuoti“, atsirasti nuotėkis, šiaudai gali turėti netinkamą kvapą. Garantuojamas stogo lopymas ir šiaudų keitimas, naudojant naujas technologijas be **plyšių**, kiekvieną šiaudą priderinant prie atitinkamo vingio.

Pažangios technologijos užtikrina, kad stogas nepratekėtų mažiausiai 30 metų, priklausomai nuo kompiuterio savininko amžiaus.

Pastebiu, kad medicina užsiima pamatų, sienų, buties sklypų redagavimu, grindų ir sienų plovimu.

Šiandien, gavus naują kompiuterį, gali kilti problemų jį instaliuojant, konfigūruojant, paleidžiant, o ypač dėl programinės įrangos tiems, kurie dėl vienokių ar kitokių priežasčių *nebuvo pakviesti į Pirtį* ir nebuvo ten „nusiprausti“. Tiems, kurie vis tiek atsidūrė rūbinėje, kai kuriems remonto parametrus suteikiama nuolaida. Garantuotas įdiegimas (net ir ant šiaudinio pagrindo), naujo kompiuterio nustatymas ir paleidimas, programinės įrangos testavimas (jau turimos Programos ir, galbūt, piratinės ar tiesiog nelicencijuotos). Jei reikia, senoji programinė įranga pakeičiama nauja programine įranga, leidžiančia dirbti realiu laiku. Bet tai yra atskira norma.

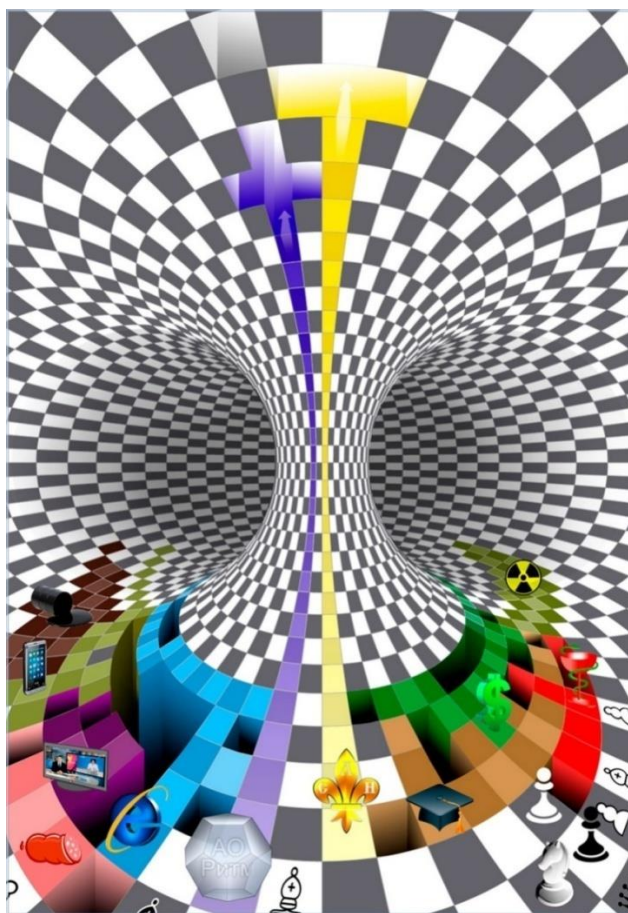
Pacientas su savimi atsineša kompiuterį ir atsargines dalis (nepainiokite atsarginių dalių su „SvetL“ ženklu ir prie kompiuterio pritvirtintomis atsarginėmis dalimis). Kompiuterio praradimas po jo gavimo ar įdiegimo negali būti pareikštas. Daugelio organizacijų reklamuojamos naujos biotechnologijos netrukdo efektyviai panaudoti mokslinį *ne arklių raštingumo* potencialą dirbant su pacientais.

Galimos nuolaidos:

- Kulikovo mūšio dalyviams taikoma 50% nuolaida!
- Skaitytojams ir N. Levašovo kūrybos žinovams, turintiems tiesioginį ryšį su Baltuoju hierarchu, o ypač esantiems užsienyje, taikoma nuo 10 iki 30% nuolaida, priklausomai nuo kompiuterių nusidėvėjimo, tai patvirtina veikla internete ir praktinė veikla išradimų srityje .

Aiškinamasis raštas (dėl reklamos apie kompiuterio įdiegimą)

Civilizacijos klestėjimo laikais, kai kompiuteriai su „Windows“ buvo pristatyti daugumai (neabejotinai dalyvaujant jums), buvo svarbu neatsilikti nuo traukinio, kuris vežė jus į kitą erą.

Noriu pažymėti, kad visa skaičių seka potencialioje kvantavimo konstantoje yra „Windows“ kompiuterio *diegimo seka*. Apskaičiuojami 124864 reikšminiai skaitmenys (po kablelio), iš kurių pirmieji 144 yra bandomieji skaitmenys. Pirmieji trys skaitmenys (po kablelio) – 0,740 – žinomi, bet visi tai nurodo lokomotyviui, o ne kompiuteriui, kuris jums apskaičiuo ne tik įlaipinimo bilieta, bet ir bilieto kainą į kitą stotį. Einant lokomotyvo mašinisto pareigas (kai derinamas su valdiklio funkcijomis), primenu, kad jokios dovanos nebuvo.

Įlipimas buvo atliktas tik su nauju kompiuteriu, kurio montavimas baigtas 2002-05-21 (buvo įtraukta Naujojo Testamento programa). Iki to laiko buvo įdiegta 666 000 „Windows“ kompiuterių, tačiau nepamirškime beveik milijardo pirmosios kartos kompiuterių, kurie buvo įdiegti nuo 1970 m. Paso buvimas (ypač turint dvigubą pilietybę) ir atitinkama fizionomija negalėjo būti kelionės pagrindu. Suklastoti pasą gana paprasta, juolab kad naujajame pase *nėra informacijos apie keleivį*, o plastinės chirurgijos pagalba buvo galima pakeisti ne tik išvaizdą (nosį, ausis, akių, kojų formą, susikurti reikiamus plikus lopinėlius, nukirpti nereikalingas detales ir pan.), bet ir eiseną. Be to, archyve esančią medžiagą galite tiesiog pakeisti. Todėl visi keleiviai buvo tikrinami tik vienu pagrindu – naujo kompiuterio buvimu. Kompiuterio neutrininis pagrindas yra derinamas su protonų pagrindu, o visus geriausius pasiekimus kompiuterinių technologijų srityje įgyvendino tie, kurie visa tai pradėjo.

Išduosiu paslaptį su septyniais antspaudais žinovams ir skaitytojams – kompiuterių greitis tuo metu, kai pasirodė pirmosios „SvetL“ programos ir pats generatorius, buvo ²⁶⁴operacijos per haloką, atminties talpa buvo 296 ^{bodai}. *Visi konstantų terminai ir reikšmės jau žinomi turintiems kompiuterį, tad paaiškinimo nebus.*

Kompiuteris turėjo trumpalaikių limfos pokyčių būsenų matricas, savo būsenos sulankstymo-šlavimo mikroprocesoriaus lygį ir protonų terpės, kurioje jis įdiegtas, būseną.

Pavyzdys. Lankymosi objekte 960 pereinamosios būsenos matricoje iš viso yra **12 eilučių ir 72 stulpeliai**, įskaitant protonų atomo fazės keitimo dažnio stulpelius. Pažiūrėkite, kaip tai lengva! *Pageidautina tai žinoti tiems, kurie nusprendė iš naujo sukurti Levašovo generatorių ir programas (bent vieną).*

Kompiuterio veikimas buvo garantuotas ateinančius 1000 metų. Patikima apsauga niekam neleido keisti programinės įrangos ar sutrikdyti atominių struktūrų limfos. Tai galėjo padaryti tik su „SvetL“ prekės ženklu pasirodžiusiais įrankiais atitinkamai pakeitus kompiuterio atsargines dalis tos pačios markės atsarginėmis dalimis arba pateikus prašymą visiškai pakeisti **Windows** kompiuterį kitu kompiuteriu su kita operacine sistema. Todėl per gana trumpą laiką protonų terpėje jau daromi ir bus atlikti pakeitimai, susiję su atskirų elementų perkėlimu į kitas vietas. Tai numato Instrukcija, „nuleista“ iš viršaus, iš šono.

Atkreipkite dėmesį, kad viskas, kas tiesiogiai susiję su kompiuterio veikimu ir visais pakeitimais, kurie yra daromi ir bus atliekami, *jau buvo paskaičiuota ir priklausė UAB RITM, o dabar perduota NP RNTO*. Jei tuo pačiu metu turite elementų, augančių netinkamoje vietoje, kuriuos slepiate nuo pašalinių akių, galimi tik du variantai: pirmasis – taip turi būti, o antrasis – kompiuterio programos klaida (klaidos galimos tiek sename kompiuteryje, tiek naujajame).

Chirurginiu būdu pašalinus naują elementą, tas pats elementas atkuriamas toje pačioje vietoje. Kompiuterio techninis aprašymas (naujo ir seno) pateikiamas atskiruose tomuose (iš dalies šioje knygoje) ir nėra atskleidžiamas. Vienintelė specialistams prieinama medžiaga yra **VADOVAS** – pirminio kompiuterio paleidimo ir jo testavimo instrukcija.

Šios knygos skaitytojams knygoje esanti medžiaga pateikiama kaip **pagrindinė paleidimo ir derinimo instrukcija**, taip pat galimas senos kartos kompiuterio pakeitimas nauju, su nauja programine įranga, kuri įdiegiama tik po plovimo Pirtyje arba bent jau po **buvimo** persirengimo kambaryje su plovimo garantija. Pateiksiu keletą šio vadovo dalių, kad suprastumėt milžinišką darbą, kuris buvo atliktas per pastaruosius šimtus metų, atsižvelgiant į klaidas ir nerealizuotas galimybes, kurių rezultatus dabar reikia taisyti ir radikaliai perdaryti naudojant „SvetL“ įrankių ir tos pačios markės atsarginės dalys.

1. Montavimo principas

Kompiuteris yra neutrino smegenų struktūra, sujungta su žmogaus protonų struktūra, kad būtų galima atlikti bet kokius programinės įrangos atliekamus veiksmus. Visa programinė įranga naudojama realiu laiku. Kompiuteris įdiegiamas tik tada, kai diegimo matrica yra visiškai suderinta su protonų struktūros penta mazgais. *Penta⁴ protonų struktūra, parengta per pastaruosius 500 metų.*

Diegimo matricos elementai

Nr.	Tikslas	Dažnis	Vieno ciklo potencialas (voltai / m ³)
1	Tiesioginio perėjimo matrica	64.12501250	124
2	Atvirkštinio perėjimo matrica	64.22502250	72
3	Takto palaikymo sistema	64.37503750	1264 m

4	Ryšio sistema su objektu 888	64.67506750	64848
5	Protonų ryšio sistema:		
6	Kompiuteriniai gyvybės palaikymo organai	64.75002250	4864
7	Vandens išvedimo organai	64.75003750	128
8	Atliekų šalinimo organai	64.75006250	864
9	Reprodukciniai organai	64.75007500	9648
10	Koordinavimo sistema	64.75008750	248

Etilo alkoholis turi 64 oktavų struktūrą ir gali kompensuoti trūkstamus potencialus.

2. Darbo ypatumai

Kompiuteris sukonstruotas taip, kad neišnaudotų gyvos ląstelės, kuri turi netobulą dizainą ir komunikacijos sistemą, galimybių. Gyva ląstelė gauna valdymo veiksmą iš kompiuterio (smegenų) ir atlieka jį pagal programą. *Jei valdymo ir veikimo funkcijos nesuderinamos, gyva ląstelė gali mutuoti.* Tačiau šiuolaikinė medicina mano, kad tikrasis gyvos ląstelės tyrimas nėra atliekamas, nes ji buvo pakankamai ištirta ir aprašyta „šiuolaikinėje biologijoje“. Kompiuterio darbo režimas priklauso nuo jo atliekamų funkcijų. Inžinieriaus lygiui pakanka 12 valandų per dieną, vadovo lygiui – 10 minučių per dieną, kitiems lygiams – kam kaip pasiseks, priklausomai nuo įgytų žinių.

3. Ryšys su Supersistema

Valdymo sistemų kompiuteriai turi ryšį su Supersistema. Visos valdžios (ir teisėsaugos) struktūros, neturinčios tokio kompiuterio, yra perleidžiamos atimant visas teises ir privilegijas. Vertimą atlieka Super sistema. Ryšys su Super sistema vyksta bet kuriuo metu ir nepriklauso nuo kompiuterio vietos. Jei kompiuteris neatsako į Super sistemos prašymą, jis sunaikinamas. Informacinės komunikacijos talpa yra **1024** simboliai per sesiją. Jei per dieną pateikiamos daugiau nei 2 užklauskos, kompiuteris pašalinamas (įdiegtas per klaidą). Ir, kaip būdinga, tai vyksta vis dažniau, palyginti su dabartiniu laiku. Tai ypač pastebima Sočio regione ir siejama su atostogomis, kurias ten mėgsta leisti vadinamasis „Rusijos elitas“. Ryšio su Super sistema laikrodžio dažnis palaikomas **213,33 Hz dažniu** pagrindo tinklelis. Ryšio su posistemių laikrodžio dažnis yra **320 Hz dažnis**, kur parametras Hz yra gardelės spiralės sukimasis į haloką. Posistemis yra pagrindinis piramidės sluoksnis. Kartais į šią spiralę (iš nežinojimo) įkrenta skraidantys „geležiniai paukščiai“, kurie, deja, kartais baigiasi gedulingais įvykiais.

4. Kai kurie dažniausiai naudojami programinės įrangos paketai

Kiekvienas „*įdiegtas naujas kompiuteris*, kuriame keičiamos kai kurios dalys (šiandien tokie atvejai tampa plačiai paplitę), turi unikalią programinę įrangą, sukurtą pagal „vokišką“ sistemą, tai yra, *to, kas buvo nustatyta iš pradžių, negalima pakeisti*.

Papildomos funkcijos:

- vertėjų iš kalbų skaičius neribojamas ir nustatomas tik susitarus;
- draudimas derinti valdymo funkcijas ir finansinę veiklą;
- bet kokios veiklos diegimas griežtai laikantis teisės aktų bazės;
- **piramidės sandara santykiuose, o apatinis piramidės sluoksniu atsiskaito tik viršutiniam sluoksniui;**
- **demokratija tik su tais, kurie neturi kompiuterio** (šiuo metu – tai svarbu);
- pagrindinė užduotis yra ekologija ir buveinės išsaugojimas, taip pat jos keitimas pagal tam tikrą programą.

Kiekvienas gauna kompiuterį su programine įranga jau sukonfigūruota atlikti tam tikras funkcijas (atkreipti dėmesį, kad taip buvo ir taip yra šiandien). Programinė įranga yra puiki, ypač tiems, kurie bent jau pateko į persirengimo kambarį. Aš nekalbu apie **Pirtį**.

5. Skundai

Kaip žinia, kompiuteris buvo sukurtas atsižvelgiant į norus, išsakytus eksploatuojant ankstesnės serijos kompiuterius. Be to, buvo atsižvelgta į visas Sistemos vystymosi ypatybes ateinantiems **1000 metų**. Jei naujas kompiuteris jums nepatinka, jis tiesiog išimamas ir jums suteikiama teisė egzistuoti avino pavidalu. Deja, daugeliui šiandien Kompiuteris **negali būti pakeistas** ir yra pateikiamos visos protonų aplinkos pataisos. Super sistema gali pataisyti programinę įrangą, tačiau visi pagrindiniai parametrai išlieka tie patys. Kompiuteris pakankamai apsaugotas nuo išorinių poveikių, tačiau reikia laikytis tų pačių saugumo priemonių, kurios taikomos techninėms (joninėms) konstrukcijoms – **nelaikykite kompiuterio lyjant, nekratykite, nedaužykite į sieną (ar grindis), nejunkite prie išorinių maitinimo šaltinių, nelaikykite tiesioginiuose saulės spinduliuose**. Avarinis kompiuterio įkrovimas atliekamas tik TVEL pagalba (kai kuriais atvejais rekomenduojama naudoti „SvetL“ programas). Pretenzijos nepriimamos. Pavyzdžiui, seno kompiuterio vartotojas turėjo pats pateikti ne tik nustatymus (nesirgti, nešokinėti, nemiegoti per bendravimo seansą, naudoti tik Dirol ir Stimorol, o taip pat dantis valytis pasta BLENDAMED 4 kartus per dieną).

6. Testavimas

Šiandien kompiuterių testavimas **yra didžiausias prioritetas**. Įsėdant į naują greitąjį traukinį (nepainioti su Sapsan traukiniu) visi keleiviai yra apklausiami, o jei negali atsakyti į paprasčiausius klausimus, vairuotojas išmeta iš traukinio. Klausimų sąrašas skelbiamas, pasiruošti galima iš anksto, bet, deja, šiuolaikinis mokslas yra beviltiškas ir jo negalima panaudoti ruošiant atsakymus. Klausimai rengiami atsižvelgiant į keleivio specializaciją. „SvetL“ **įrankiai** negali būti naudojami būdas pateikti į

traukinį. Jie naudojami tik stogo remontui, kompiuterio perstatymui, jo programų derinimui ir „pjedestalo“, ant kurio sumontuotas kompiuteris, taisymui.

Pavyzdžiai:

Specialybė	Pavyzdiniai klausimai
Fizikas	Protono atomo skaičiavimas
Chemikas	Žibalo morfologija
Hidrografas	Klausimų apie vandenį sąrašas (108 klausimai)
Dailininkas	Auksinis santykis už 64
Muzikantas	Smegenų derinimas ant natos NA
Daktaras	Eritrocitų įdėjimas į kraujagyslę
ir taip toliau	

Mokslininkų, tyrinėjančių vandenyno florą ir fauną, nesukaustys klausimai apie, pavyzdžiui, banginio dauginimąsi, ir paaiškinimai, kur banginis turi užpakaliuką. Biologas gali atsakyti į klausimą apie varlės kasos ir skydliaukės darbą. Noriu pastebėti, kad tai tik pirminis testavimas, o traukinio bilieta gavimas nereiškia, kad kontrolės procesas baigtas. Super sistema, susitarusi su vairuotoju, periodiškai atlieka atrankinį valdymą. Pavyzdžiui, vairuotojas gali nepastebėti, kad kompiuteris pastatytas ant šiaudinio pagrindo, o purtant gali nukristi. Tačiau jei **naudojami „SvetL“ įrankiai**, taip gali ir nenutikti. Be to, kompiuterio programinė įranga sukonfigūruota taip, kad kiekvienas žmogaus organas turėtų dvigubą (tai yra, pažeisto organo funkcijas laikinai gali atlikti kitas organas). Jei tokio dublio nėra (o keleivis jį paslėpė), tada kompiuteris nustatomas sukurti dublį (taip pat ir išorinius), o kompiuteris pagal dublio naudojimo dažnumą parenka vietą dubliui. **„SvetL“ įrankius** pritaikius prie kompiuterio, jie suteikia didelę pagalbą atliekant šį sudėtingiausią programos veiksmą. Išorinės apžiūros metu galima nustatyti dublikato nebuvimą, o vėliau randama jo įdėjimo vieta. Kaip jau buvo minėta, gyva ląstelė nedalyvauja kompiuterio veikloje, todėl jos egzistavimo aplinkoje ji yra paklūsta mutacijoms ir klonavimui. Testuojant seną kompiuterį prieš apsisprendžiant dėl pakeitimo, dalinio keitimo ar netinkamo pakeitimo (dažniausiai), pasikeičia koordinacinė sistema, gali atsirasti girgždėjimas kauluose, tačiau sausgysles ir kaulinį audinį pakeisti patogesne medžiaga turi medikai. Gali būti suvokiami įvairūs garso efektai, net garsūs spragsėjimai, primenantys sproгимus, smūgius ir pan. Tai nėra kažkokia senatviško charakterio apraiška ar Dievo žinutės, *jis "atidarė" (uždarė) smegenis*. Šio proceso fizinės baigties priežastis slypi tame, kad kompiuterio informaciniuose blokuose (jo protonų ir antineutronų būsenose) yra išvaloma senoji informacija arba tai vyksta dėl pakartotinių diegimų, siekiant atkurti anksčiau prarastas kompiuterio funkcijas ar duoti naujų. Taip pat būdingas klausos praradimas, o tai yra ilgas prisitaikymo prie naujų sąlygų laikotarpis. Kai kurie senų kompiuterių vežėjai remonto darbų metu jaučia bendravimą su išėjusiais artimaisiais ir kitais žmonėmis, palikusiais žymų pėdsaką tam tikruose gyvenimo epizoduose. Tačiau tai yra ne kas kita, kaip vaizdo išsaugojimas ne tik objektyviame atvaizde, bet ir vaizdo komplekse, įskaitant tuos, kuriuos apčiuops kompiuteris (smegenys) praeities energetinėse būsenose. Ir tai, kad „... N. Levašovas (tėvas, mama ir kt.) asmeniškai atėjo pas mane ir padėjo...“, tiesą sakant, yra jų Proto pagalba jiems su dabartiniu kompiuteriu, kuris dar nepakeistas ar suremontuotas. Protui reikia kažkokio stimuliuojančio autoritetingo įvaizdžio, kurį jis sukuria, iš atminties archyvo ištraukęs informacijos blokus, išsaugotą jausmingą to ar kito autoriteto vaizdą. Bet kur tas protas, kuris tai inicijavo – galima nustatyti tik naudojant instrumentinę bazę „SvetL“ kompiuterio remonto darbų metu. Ir net kai argumente nurodomas faktas, kad jos sūnus naktį ateina pas Valentiną Petrovą (Nikolajaus Levašovo motiną) (kaip ji pati sako), ir jie kalbasi, o po to sustoja sieninis laikrodis, tada tie, kurie siekia remontuoti ar pakeisti kompiuterį, nereikia to suprasti kažkokios mistikos, legendų ir pan. Jokiu būdu nenoriu įžeisti Valentiną Petrovą. Dėl laikrodžio stabdymo geriausia skambinti laikrodininkei, o visa kita yra jos (Levašovo mamos) Proto darbas. Ir „SvetL“ programinė įranga jai teikia svarbią pagalbą – jos pačios vidinei ramybei.

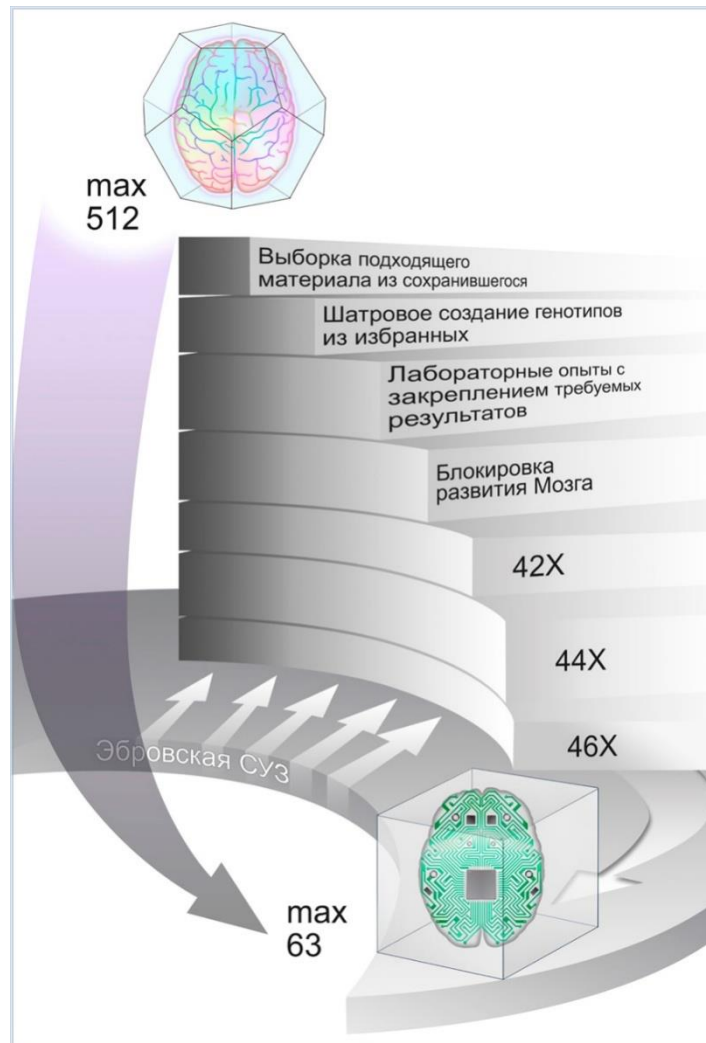
Testuojant kompiuterius būtina patikrinti, ar teisingai vykdomos komandos pereinamosiose matricose ir ar muzikinės sekos derinimas pagal natą NA. Kaip tik todėl prieš miegą patartina tiesiog pasiklaudyti L. Bethoveno „Mėnesienos sonatos“ ir visada skambant fortepijonui. Kuriant ir tobulinant efektą, į šią muziką pavyko įdėti Generatoriaus „darbo“, perkelta iš Prancūzijos į Rusiją, vizualizaciją. Tai leido padidinti šio vadinamojo „sveikatos seanso 3“ efektyvumą. Žmonių atsiliepimai apie pusę mėnesio sesijos „darbo“ buvo tiesiog pribloškiami. Tai akimirkos, kurios (bent jau man) yra neabejotinas to, kas teoriškai buvo sumanyta, įsikūnijimas į realią praktiką. Tai patvirtina tai, ką rašiau aukščiau – nepajudinamą standžią hierarchiją *Reiškiniai, veiksmai, įvykiai*.

Kas šiandien yra pagrindinė kliūtis atliekant *paleidimo „darbus“ ir patį kompiuterių keitimą*, net ir NP „RNT0“ prašymu? Vienu metu tie, kurie pradėjo planuoti kompiuterių kūrimą, suprato, kad norint prailginti savo sukurtų biostruktūrų, kuriose vėliau bus montuojami kompiuteriai, tarnavimo laiką, **BŪTINA TURĖTI VISĄ PROTO DAŽNIO PALAIKYMO OKTAVŲ KOMPLEKTĄ – ŽMOGAUS SMEGENŲ LAŠTELE** (Žemėje diapazonas yra nuo 16 iki 512 oktavų), ir tai buvo neįtraukta, nes fiksavimo metu planuotojų kompiuteris (smegenys) buvo 224 oktavos (ir likvidavus didžiąją dalį Phaetono sistemos konvojus, kuris buvo aprašytas pirmoje knygoje, pasiekė tik 128 oktavas), – tuomet būtų tiesiog neįmanoma suvaldyti žmonių, nes **ŽEMESNIS NEGALI VALDYTI AUKŠTESNIOJO**, o juo labiau pakeisti Žmogaus „marškinius“, kad jie atitiktų jo ateivių kompiuterį (Smegenis). Kitas būdas pasiekti savo tikslus buvo sukurti biostruktūrą ekstremaliomis išlikimo sąlygomis. Manau, kad už palapinių, užtikrinančių konkrečių kompiuterių modelių (smegenų genotipų) kūrimą, *pradėjo ryškėti gyvūnų instinktai, susimaišę su tam tikra baimė ir greito proto buvimu*. Šios savybės buvo panaudotos ir pritaikytos kuriant reikalingus kompiuterius (smegenų genotipus), o Sistema jas panaudojo priešindama jau „išrinktus“ žmones žmonėms su vis dar nepaliestomis smegenimis. *Atsirado valdančioji klasė ir valdomieji*. Didžiulį vaidmenį šiame padalinyje **SUVAIDINO EMOCIJOS, KAIP SVERTAS KONTROLIUOTI** ir perskirstyti energiją būties lygmeniu ir nukreipti Programas teisinga visuomenės raidos kryptimi. *Tiek teigiamos, tiek neigiamos emocijos sugražino potencialą, TRUKDĖ VYSTYTIS MAŠTYMUI*. Emocionaliausi asmenys buvo užfiksuoti valdymo ir kontrolės, tapdami *eksperimentine medžiaga tam tikro genotipo ir atsparių „marškinių“ biogenezei sukurti*. Reikėjo fiziškai ištvermingų žmonių, turinčių išpūstą savo svarbos jausmą ir didėlias ambicijas. Jie buvo sukurti tam, kad taptų pagrindu diegti pirmųjų ir vėlesnių modifikacijų kompiuterius, atitinkančius tam tikrą smegenų genotipą.

Pakartojau tai čia dar kartą, kad skaitytojas **SUPRASTŪ, KOKS DIDŽIULIS DARBAS LAUKIA** keičiant kompiuterius, taisant kompiuterius ir įdiegiant juose naują programinę įrangą. Ir dar tam, kad būtų suvokimas, kokios *būtent emocijos* (veš į pirtį ar ne, pakeis kompiuterį ar tiesiog duos naują pelę, pataikys į galvą su "SvetL", ar liks sąskaitos Kipre? – ir t.t.) šiandien jie yra bent jau NP „RNT0“ veiklos stabdis, *net naudojant „SvetL“ atsargines dalis ir įrankius. Žmogus, išmokęs valdyti emocijas, tampa savo gyvenimo šeimininku, nes emocijos kuria iliuzijas, o iliuzijos – saviapgaulė*. Atlikite minties eksperimentą apie seną kompiuterio programinę įrangą, kurią reikia (arba nereikia) keisti. Beždžionė, kaip nesėkmingo biologinio eksperimento rezultatas kuriant kompiuterines

technologijas, staiga tapo labai protinga. Bet ji neturi supratimo. Ji nenori kurti komunizmo ar gelbėti savo sielos. *Tiesiog nori gyventi.*

Dėl to beždžionė savo gyvenimą skirs bananų rinkimo ir apsaugos nuo tigrų mechanizmams kurti. Dar kurs pramogų industriją ir sugalvos savęs pateisinimo šūkį: „*Paimk iš gyvenimo viską! Tiesiog gyventi nėra tas pats, kas būti žmogumi.*“ Žmonės nori viską sutalpinti į pažįstamus modelius. Tai buvo „išiūta“ į mūsų senus kompiuterius, ir tai tapo mūsų prigimtimi. Kiekvienas mąstys

taip, kaip jis galvoja, taip, kaip jam atrodo yra tiesa.

Bet tam, kad tu ir aš būtume (taptume) ne tik gyvomis būtybėmis, turinčiomis žmogaus pavidalus, o kur kas daugiau, reikia griebti darbo Kastuvą ir juo nuvalyti kelią į NP „RNTO“ „SvetL“ *remonto dirbtuves*, tam kad pateikti į Pirtį ir ten naudotis „SvetL“ šluota, po kurios su asmeninio pasitenkinimo jausmu, prieš tai nuvalę ir įjungę naują, ką tik išleistą kompiuterį, įsitinkite supergalia.

7.10. Asimiliacijos poreikis be išankstinio nusistatymo

Žemiau pacituoju informaciją pagal jų svarbą ir tikiuosi, kad skaitytojas manęs nesmerks – jei neišmokote (nesupratote, abejojate) **punktu numeris 1**, esu tikras, kad nėra prasmės judėti toliau į antrą ir kt.

1. Žmogaus organizmas GALI SUSINTETINTI IR PAŠALINTI VISKĄ. Tai reiškia, kad nepriklausomai nuo to, ką iš jo atimsite, anksčiau ar vėliau jis galės pagaminti iš GERIAUSIŲ medžiagų (bent iš vandens ir oro) viską, ko jam pačiam trūksta – tai tik laiko klausimas. Nepriklausomai nuo to, ką į jį suleisite per daug (stiprūs nuodai ir mirtinos dozės neįtraukiamos), anksčiau ar vėliau jis išmoks su tuo kovoti gamindamas neutralizatorius.

2. Momentas, kai kūnas išmoksta tai daryti, taps jums „tiesos akimirka“ (neigiama to prasme) – nuo šiol ir amžinai tapsite griežtos priklausomybės (nuo „įpročių“, vaistų, maisto ir kt.) vergais. Bet kokia maža dozė to, ko neturėtų būti kūne, susidurs su agresyviu elektrocheminiu pasipriešinimu, kuris pats savaime taps didžiulių kančių, bėdų, nemalonių simptomų ir ligų šaltiniu. Būtent šiuo faktu slypi visos priklausomybės: tabakas, alkoholis, narkotikai, kava, azartiniai lošimai ir kt., o tai savo ruožtu lemia dar didesnę apsaugos stiprinimą ir įvairinimą – užburtas ratas užsidaro, tirštėja ir kondensuojasi. Leiskite dar kartą pabrėžti: bet kokia priklausomybė yra pagrįsta igr̃ytu ir išvystytu organizmo gebėjimu apsisaugoti nuo tam tikros medžiagos buvimo / nebuvimo daug kartų didesniu mastu nei tikrasis poreikis. Ar šis užburtas ratas gali būti nutrauktas? Gali. Bet jei supranti, priimk ir kreipkis į „SvetL“ programas. Tai ne nepagrįstas teiginys, o prasmingas ir patikrintas. Bet tik tuo atveju, jei Žmogus turi valios ir savo norą pažinti ir įveikti. Štai kodėl, kai atsiranda toks gebėjimas organizme, mes jau nekalbame apie dozes (pvz., „taip, aš tik truputį ir viskas“). Mes kalbame apie reakciją net į vieną molekulę. Pavyzdžiui, buitiniu lygmeniu tai reiškia: **nemėginkite apgauti organizmo dietomis – vis tiek atsitrauks** – „užkoduotas“ alkoholikas gali sulūžti net su kefyru, o vos vienas išpūtimas gali sunaikinti metų susilaikymą nuo rūkymo. Akimirksniu. **Tai štai – gebėjimas jau igr̃ytas, ir kelio atgal nėra.** Taip pat negalima neišmokti važiuoti dviračiu ar plaukti. Sunku? Tačiau šiandien būtent tai ir vyksta dėl tau jau žinomų pokyčių Gyvybės palaikymo sistemoje.

3. Situacija su vadinamuoju „gydymu“ yra visiškai panaši. Jei organizmas anksčiau susidūrė su paskirtu vaistu (ar vienu iš jo komponentų), standartinės dozės gydomasis poveikis bus silpnas, jo visai nebus arba bus nuolatinis „šalutinis poveikis“. Tiesą sakant, dauguma (jei ne visi) šalutiniai poveikiai atsiranda dėl cheminės apsaugos nuo suleidžiamos medžiagos kūrimo. Šalutinio poveikio nebuvimas arba minimalus sunkumas vartojant vaistus atsiranda tik dėl gynybinės sistemos nepasirengimo tokio pobūdžio medžiagų invazijai. Suteikite savo kūnui daugiau laiko, nenustokite prikimšti jo nuodais – rezultatas kaip nuolatinė priklausomybė atsiskleis jūsų akivaizdoje visame savo grožyje.

4. Tiesą sakant, kaip jau supratote (tikiuosi), visas ligas lemia informacijos perdavimo sistemos pažeidimai, kurie vyksta per Smegenų veiklą žmogaus organizme. Būtent ji reguliuoja tarpląstelinę, tarporganinę ir sisteminę sąveiką, nulemdama ląstelių išlikimą, stimuliuoja ar slopina jų augimą, diferenciaciją, funkcinį aktyvumą, taip pat užtikrina imuninės, nervų ir endokrininės sistemos veiksmų koordinavimą normaliomis sąlygomis ir reaguojant į pataloginį poveikį. Būtent šiuos pažeidimus „ištaiso“ „SvetL“ programą, jei ji taikomi laiku.

5. Bet kurio organo praradimas, pažeidimas, pakeičiant kūno dalys (net ir dantis) sukelia visos tarpląstelinės sąveikos sistemos sutrikimus. Sunkia ar net nepagydoma liga galite susirgti ne tik dėl nelaimingo atsitikimo, traumos, apsinuodijimo (maistu, vaistais ir kt.), ypatingų išorinių poveikių (nudegimų, nušalimų, sumušimų ir kt.) ir piktnaudžiavimo (tabako, alkoholio, narkotikai, narkotikai ir kt.). Liga taip pat gali atsirasti dėl paprastos ir plačiai paplitusios operacijos, kuri jau tapo įprasta ir kasdieniška (tonzilių, apgamų, dantų, apendikso, tulžies pūslės ir kt. pašalinimas), taip pat dėl tam tikros rūšies psichikos sutrikimų būsenos (neviltis, melancholija, baimė). Bet kokius pokyčius, ar

fizinius, ar emocines būsenos (aplinkos įtakoje), visada lydi pokyčiai tarpląstelinio signalizacijos sistemoje. Tiesą sakant, „*Jei organizme nėra pokyčių, tai, nepaisant mikrobu būvimo, nėra ligos.*“

6. Tiesą sakant, visos ligos (nuo peršalimo iki vėžio) kyla grynai informaciniu būdu, kuris „techniškai“ realizuojamas per Smegenų veiklą, o šiandien irgi priklauso nuo jų genotipo. Ryškiausi pavyzdžiai yra šie:

- mirtis po kraujo perpylimo, nesuderinama pagal grupės bruožą ir smegenų genotipą, kaip pagrindinis veiksnys;
- mirtis nuo šautinės žaizdos, kai nėra pažeisti gyvybiškai svarbūs organai, nėra stipraus kraujavimo;
- mirties po pranešimo apie artimojo mirtį.

Visais šiais atvejais (beje, kaip ir visais kitais) pagrindinį vaidmenį mirties pradžioje (tiksliau, savęs sunaikinime per *apoptozę*⁵) atlieka Smegenys, kurios eina per centrinę nervų sistema. Beje, daugelis onkologinių ligų baigiasi ir savęs sunaikinimu arba, moksliskai kalbant, *hematologiniu šoku, arba hipoplazija*⁶. Tam turi atsispirti „SvetL“ programos, jas laiku ir teisingai pritaikant. Dar kartą noriu pasakyti – aš nieko negąsdinu. Visa tai parašyta išstudijavus didžiulį kiekį medžiagos, liudininkų ir programos dalyvių pasakojimų, taip pat po mano pokalbių su N. Levašovu. Tokia yra šių dienų realybė.

Ir pabaigai nusprendžiau atgaminti savo asmeninius užrašus ir kitų gydytojų, kuriuos labai gerbiu, pastebėjimus. Tačiau vienas iš jų, knygai pasirodžius pirmajame leidime, švelniai pasakysiu – „įžeidžiau“, nes „pasiskolinau“ iš jo tai, ką jis parašė savo svetainėje, taip pat tai, kad jo vardas skambėjo Levašovo ir Hatybovo, kuriuos jis vadina paranormalių dalykų mėgėjais, vardu kontekste. Viena vertus, šis Žmogus neabejotinai yra progresyvus ir talentingas. Šiandien iš jo daug skaičiau apie mediciną, apie jo metodus, apie jo sukurtus vaistus ir jo filosofinius apmąstymus – tai pataiko „ne į antakį, o į akį“. Bet, kita vertus, jis išdidus ir skrupulingas, nesuvokdamas, kas yra informacija, kaip ji pasirodo, o svarbiausia – už ką ir kodėl „gimsta“ Smegenyse ne tik jo, bet ir kitų. Jo „liečiamumą“, mano nuomone, pateisina tik vienas dalykas – nuolatinė kova su „šiuolaikine“ medicina, kuri nepriima ir nesuvokia visko, ką daro. Dar kartą noriu pabrėžti, kad jis yra nepaprastas ir neabejotinai talentingas. Bet jo požiūris į jo „gimusią“ informaciją man visiškai nepriimtinas. Jau išsaciau savo poziciją dėl vadinamojo „plagiato“, „idėjų skolinimosi“, autorinių tekstų fragmentų naudojimo savo prasimanymų kontekste, kuriais siekiama paaiškinti žmonėms – jau išsaciau savo knygoje ir nesikartosiu. Esu tikras, kad laikas įvertins ir visus taškus sudės į reikiamas vietas. Tačiau pagrindiniai teisėjai, žinoma, bus žmonės, kurie visa tai perskaitys ir padarys savo išvadas. Juk visų pirma noriu, kad žmonės, atsidūrę tokioje situacijoje, kai neaišku, ką daryti, o nieko nedaryti taip pat nėra išeitis, patys priimtų sprendimus remdamiesi tuo, ką išmoko, ir vėl suprasdami, kad teorija, apie kurią yra tiek daug, paprastai sakoma – tai tada, kai visi žino, kaip tai padaryti, o praktika yra tada, kai viskas veikia, bet mažai žmonių (beveik niekas) nežino kodėl. Šią idėją pasiskolinau ir aš, bet pasiskolinau tik todėl, kad ji šiandien labai gerai apibūdina viską, kas vyksta su „SvetL“ programomis.

Žinoma, aš interpretavau surinktą medžiagą, susijusią su „SvetL“ programomis, ir tai pasirodė kažkas panašaus į aforizmus, bet apskritai apie Žmogaus sveikatą ir mediciną.

1. *Galbūt viskas.* Kai manęs klausia : „*Pasakyk man, gal tai ...*“ – net neklausau iki galo ir iškart atsakau: „*Gali!* Ir tai tiesa.

2. *Informacija, kurią Smegenys gali gauti* ne per regėjimą, kvapą, lytėjimą ir pan., formuoja vaizdą. Tai, žinoma, tik tam tikru mastu atitinka tikrovę, priklausomai nuo smegenų galimybių. Taigi žiūrėkite, nežiūrėkite – pamatysite tik tai, ką Smegenys gali „paimti“.

3. *Natūrali Žmogaus mirtis* yra visų pirma *smegenų išjungimo jo genų „aparata“ rezultatas*. Tačiau dauguma žmonių to nesulaukia, nes miršta nuo ligos likus 20–50 metų iki planuojamo uždarymo. Todėl pagrindinė Žmogaus užduotis yra *realizuoti savo maksimalų gyvenimo potencialą*. Žinoma, „SvetL“ programos jam padės, jei jis taps potencialiu „Pirties“ kandidatu.

4. *Rekomendacijų gydymui nėra ir negali būti*, tereikia „žinoti“, ar Valdymo sistema jums įdiegė matricą, kurioje yra pagal Programą įvesti dažniai, ar jus pamiršo. Jei nėra bazinio dažnio, šių ligų yra milijonai, kai kurios iš jų žinomos medicininai (tuberkuliozė, pleuritas, ūminės kvėpavimo takų infekcijos ir pan.). Tada bus reikalingos „SvetL“ programos, kurios gali kažkaip kompensuoti ir subalansuoti SU įvestus dažnius. Viskas, kas parašyta žemiau, yra šio proceso, kuris šiandien įgauna pagreitį, pasekmė. Tačiau pageidautina laikytis šių rekomendacijų.

5. *Nesveikas gyvenimo būdas* negarantuoja ligos. *Sportas* negerina sveikatos.

6. *Klausimai*: „O kodėl pas mane... (įrašykite tinkamą)? arba „Aš turiu... (įrašykite tinkamą) – ką tai reiškia? – *šiandien neturiu patikimų atsakymų*.

7. *Sveika gyvensena* negarantuoja sveikatos.

8. *Nieko nėra akivaizdaus*. Priežasties ir pasekmės ryšiai gyvame organizme iš tikrųjų yra neaiškūs net tiems, kurie nusprendė taikyti „SvetL“ programą. Apie visa kita nekalbėkime.

9. *Nejudrus gyvenimo būdas* savaime nesukelia ligų.

10. *Sveika mityba* padeda išlaikyti gerą savijautą ar įtvirtinti gydymo metu pasiektus rezultatus, tačiau negydo jau sugedusių.

11. *Išsituštinimas turi būti* bent 1 kartą per dieną.

12. *Jei išsituštinimo nėra* arba dėl kokių nors priežasčių sunku, nereikia laukti, kol jis „atsiras savaime“ ar kankinti kūno išpūtusiomis akimis. Nedelsdami padarykite nedidelę klizmą vėsiu vandeniu iršiuo atveju nelaukite „SvetL“. Vėliau ji darys savo reikalus.

13. *Neįmanoma iš anksto pasakyti*, kas gali padėti Žmogui net ir gana paprastoje situacijoje. To išmokti galite tik daug išbandę, įskaitant tapimą **programos naudotoju**.

14. *Tai, kas padeda kitiems*, gali pasirodyti nenaudinga ir net žalinga jums, išskyrus (paradoksalu) „SvetL“ programą.

15. Iš esmės įmanoma atsikratyti daugelio oficialiai nepagydomų ligų, o jei ne visiškai išlaisvinimas, tai bet kokių atveju, kūno perkėlimas į stabilią būseną, o ligos – į neaktyvią formą. Ir be gydytojų dalyvavimo. Tai iš tikrųjų atsitinka naudojant „SvetL“ programą. Išvada priklauso nuo jūsų, atsižvelgiant į tai, ką perskaitėte.

16. *Geriau nieko nedaryti*, nei nuryti vaistus. Bet sprendimas visada yra jūsų.

17. Neįmanoma realiai pasveikti nepakeitus gyvenimo būdo reikšmingiausių būdų.

18. *Sunkiai susirgus* reikia keisti ne tik darbą, bet ir gyvenamąją vietą.

19. *Atkuriant* savo sveikatą kažkieno patirtis yra nepriimtina, netgi patirtis naudojant „SvetL“ programą.

20. Dalykai, kurių net neįtariate, gali turėti teigiamos įtakos ligos būsenai.

21. *Kai kuriems žmonėms* tai, kas daugumai žmonių yra visiškai nekenksmingi, gali turėti neigiamos įtakos sveikatai, ypač šiandien vaikams.

22. *Kartais organizmas* turi nemenką inerciją – galite pradėti blogai jaustis dėl to, ką valgėte/gėrėte prieš dieną ar net daugiau. O priežasties vis dar ieškai ką tik „atstumtoje“ skrandžio vakarienoje.

23. *Daugeliui žmonių* negalima daryti tam tikrų dalykų (valgyti tam tikrus maisto produktus, gerti tam tikrus gėrimus, atlikti tam tikrus veiksmus, nervintis ir pan.) ne todėl, kad tai apskritai kažkaip abstrakčiai žalinga, o todėl, kad tai sukelia jiems individualius, ilgalaikius patologinius biochemijos pokyčius ir vystosi kaip grandininė uždegiminė reakcija. Medžiagos, kurios atgaivina tokius reiškinius, gali būti stebėtinai dažnos, todėl jas labai sunku nustatyti. Organizuotoje medicinoje šis reiškinys vadinamas „individualiu netolerancija“. Gydytojai akivaizdžiai nežino ir, atitinkamai, neatreikia pacientų dėmesio, yra tai, kad šių medžiagų gali būti labiausiai paplitusiuose maisto produktuose – tam tikros rūšies kopūstuose, sūriuose, vynuogėse, žuvyje, kai kuriuose maisto prieduose, ir t.t. Trumpai tariant, tai gali būti bet kas. Ir šis „kažkas“, kol jis nėra identifikuotas ir pašalintas iš kasdieninio gyvenimo, labai apsunkina bet kokį gydymą. Tačiau „SvetL“ programos, sąveikaudamos su Smegenimis, labai palengvina patį gijimo procesą (jei norite, tai neutralizuokite pagal tam tikrą atkūrimo strategiją).

24. *Labai daug nesėkmių* sveikimo srityje kyla dėl kišimosi į procesą, aš nebijau šio žodžio, debilai artimieji ir "draugai" su savo patarimais, pašaipą ir isteriją. Kiekvienas, kuris trukdo jums daryti tai, ko norite, turėtų būti pašalintas.

25. *Sveikatos* normų ir standartų nėra .

26. *Sveikata nėra organizuotos medicinos dalykas*. Medicina užsiėmusi ligomis. Jauskit skirtumą! Vienas prižiūri švarą, kitas – šiukšlių išvežimo specialistas. Kolegos? Medicina turi rūpintis sveikata. *Šiandien turime vaistų nuo ligų! Ir sveikatos apsauga turi būti.*

27. *Trys gydytojai turi keturias nuomones*. Tačiau priešingai nei tai, jau yra nuomonė apie „SvetL“ programas .

28. *Tai, kad gydytojas kokiais nors protingais žodžiais apibūdina jus kankinančių simptomų visumą*, nereiškia, kad jis žino ir supranta, apie ką kalba ir ką daryti toliau. Bet kokiu atveju jis turi instrukcijas (nepainioti su „SvetL“ komplekso vartotojo instrukcijomis).

29. *Blogi testai* nėra priežastis pradėti „gydytis“.

30. *Gerai testai* nėra priežastis džiaugtis. Analizės nieko daug nepasako.

31. *Tikros priežastys* įtarti, kad kažkas ne taip ir, galbūt, pradėti „studijuoti“ (skaityti) apie „SvetL“ programas :

- nuolatinis skausmas toje pačioje vietoje;
- nuovargis be didelio fizinio aktyvumo;
- negalėjimas užmigti ;
- baltas, padengtas liežuvis;
- vidurių užkietėjimas (išmatos rečiau nei 1 kartą per dieną);
- viduriavimas;
- apetito stoka.

32. *Nerekomenduojama* su niekuo diskutuoti, kaip tiksliai palaikote ar atkuriate sveikatą. Be to, neturėtumėte klausytis niekieno patarimų, bet tai yra tik mano nuomonė.

33. *Visus sergančius žmones* galima suskirstyti į 4 kategorijas . Aš jas nurodysiu, bet net ir šiame fone iš „SvetL“ programų naudojimo patirties pasakysiu jų, taip sakant, „veiksmo efektyvumą“:

- **kad ir ką duotum, jokie atsakymo. Neima nieko.** Būseną nesikeičia nei į gerąją, nei į blogąją pusę – stabiliai blogai. Jų yra apie 20 proc. Tačiau naudojant Programą šis procentas smarkiai sumažėja per pusę ar daugiau, o būklė tampa stabili;
- **kad ir ką duotum, nuo to tik blogėja.** Jų nedaug, apie 5 proc. Tą patį galima pastebėti ir naudojant Programą (deja, bet šiandien tai objektyvus procesas);
- **net ir nedidelės terapinės pastangos** ar saikingi gyvenimo būdo pokyčiai duoda pastebimų pagerėjimų, kurie greitai atsiranda ir trunka ilgai. **Apie 20 proc.** Naudojant „SvetL“ programas, atsižvelgiant į tai, nuosekliai ir per trumpiausią laiką buvo pastebėtas ryškus pagerėjimas;
- **pagerėjimo pradžia** reikalauja gana ilgo laiko (mėnesių, o kartais ir daugiau). Patobulinimai ateina gana lėtai, bet užtikrintai. **Likę 55 proc.** Iš šių 55% maždaug pusė yra žmonės, kurių daug sveikatos problemų sprendžiama, bet kažkas lieka neišspręsta (tačiau tai nėra kritinė kategorija). Antroji pusė yra tie, kurių visos problemos visiškai išnyksta. Tai yra pagrindinis atkūrimo principas taikant programas .

34. *Natūropatiniai* gydymo metodai yra tikrai geresni už tradicinės medicinos metodus, bet vis tiek neužtikrina visiško pasveikimo, palyginti su „SvetL“ programomis . Be to, dažniausiai jie yra pretenzingi, juokingi, nepagrįstai atimantis laiko ir sunkiai įgyvendinami.

35. *Reikia daugiau skaityti, nieko nevengti.* Net pačiose kvailiausiose ir naiviausiose knygose kartais slypi mintys, patarimai ir rekomendacijos, kurios gali pakelti į visai kitą sveikatos lygį. Tai nėra taisyklė, bet taip atsitinka. Svarbiausia žinoti. Tas pats tiesiogiai taikoma viskam, kas susiję su „SvetL“ programomis .

36. *Iki šiol nėra vienos teorijos* , kuri patenkinamai apibūdintų visus Žmogaus kūno veikimo principus (čia turime omenyje „šiuolaikinį mokslą“), tačiau tai nereiškia, kad taip negali būti.

37. *Santykiniai užtikrintai* galima teigti vieną dalyką : yra sudėtinga, daugiafunkcinė sistema „Žmogus“. Šios sistemos viduje ir „išorėje“ yra kitų sistemų, kurios šiandien mokslui nėra žinomos. Gyvenimo procese žmogaus kūnas (jo marškiniai, anot A.Hatybovo) **YRA VEIKIAMAS ĮVAIRIAUSIŲ POVEIKIŲ** iš aplinkos: maisto, vandens, oro, kontaktų (su gyvūnais, sergančiais žmonėmis), traumų, nuotekų, nuodų, kancerogenų, bakterijų, virusų ir kt. Kiekvienas iš šių veiksnių potencialiai gali sukelti pokyčius tiek funkcinėse ir struktūrą formuojančiose sistemose, tiek valdymo sistemoje. Pokyčių lokalizacija, apskritai, priklauso nuo žalojančio veiksnio, t.y. iš esmės specifinio. Pavyzdžiui, encefalitinės erkės įkandimas sukelia smegenų uždegimą. Kai kurios žuvų rūšys sukelia **angioedemą** ¹ . **Anopheles uodo** įkandimas sukelia maliariją (karščiavimą + blužnies ir kepenų pažeidimus). Ir su **ŽIV priskiriama būkle**, organizmas praranda gebėjimą gaminti tam tikros rūšies limfocitus. Akivaizdu, kad vykstant tokiems pokyčiams pirmiausia sutrinka ryšiai „**Smegenų ir jų marškinių valdymo**“ sistemoje. Visiškai normali imuninė sistema pradeda atakuoti baltymus, kurie neatitinka standarto (nors jie gali ir nekelti jokios grėsmės!), arba, atvirkščiai, susilpnėjusi imuninė sistema niekaip nereaguoja į organizme atsirandančius daiktus, normaliomis sąlygomis vienareikšmiškai pašalinama. Tačiau nereikėtų pamiršti apie procesus, vykstančius pasikeitus gyvybės palaikymo sistemoje, ir apie tiesioginę jų įtaką per smegenis jo marškiniams (kūnui), kurie **KARTAIS GALI BŪTI KRITIŠKESNI**, nei visa kita aukščiau! O ką su visu tuo daryti, paprastai kalbant, šiandien niekas nežino. Kad organizme „vyrautų taika“, reikia selektyviai perkelti, pavyzdžiui, pakitusius baltymus į normalią (referencinę) būseną arba atvirkščiai – priversti imuninę sistemą selektyviai naikinti tai, ko nemato. Bet vėlgi, niekas nežino, kaip tai padaryti. Tai gali padaryti tik pačios Smegenys, atsižvelgdamos į daugelį veiksnių (įskaitant Smegenų genotipą) ir „SvetL“ kompleksą sąveikaudamos ir sutardamos su Smegenimis. O tai, ką mums gali pasiūlyti tradicinė medicina – *visa farmacijos įvairovė, chirurginės operacijos, radiacija ir t.t.* – problemos akivaizdžiai neišsprendžia, o tik apsunkina.

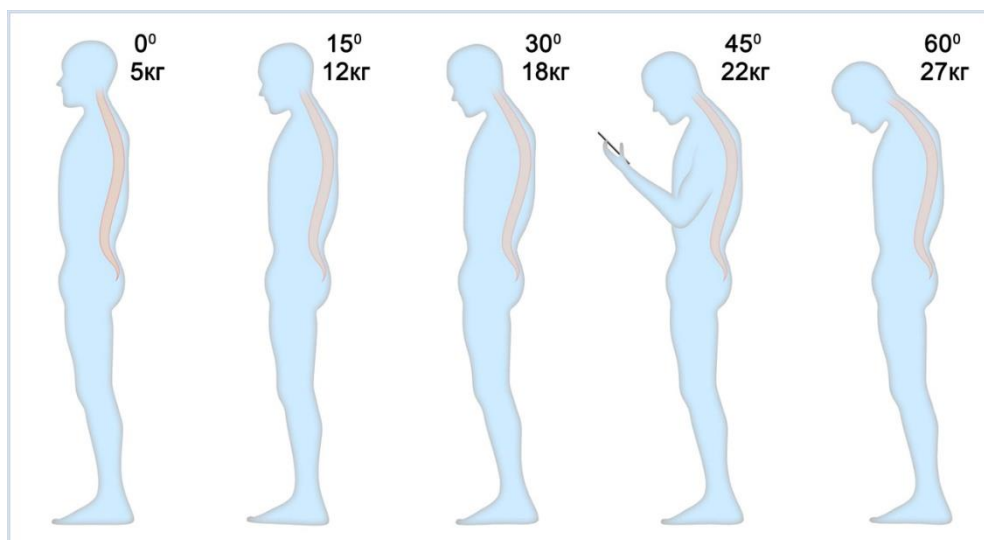
38. *Labai naudinga žiūrėti* serialą „Daktaras Hausas“⁸. Pirma, jūs pagaliau įsitikinote, kad gydymas, kurį žmonėms gali pasiūlyti oficiali medicina, yra net ne klaidžiojamas tamsoje ir spėliojimas iš kavos tirščių. Tai atrakcija, vadinama „Beždžionė ir akiniai“. Antra, jūs suprantate, kad žmogus iš esmės visas sveikatos problemas susikuria pats sau – nevalgo ir negeria, piktnaudžiauja viskuo, ką gali, sumenkina iš aplinkos kylančio pavojaus laipsnį, neklauso ankstyvų organizmo signalų ir kt.

39. *Apelsinai iš drebulės negims*. O iš dviejų drebulių – juolab. Atrodytų, kad paprasčiausia tiesa, bet... nesupranta. Ir tai dauguma.

Bandžiau pasakoti **NE APIE GYDYMĄ, O APIE ASMENS TOBULĖJIMĄ**, ir tai yra esminis skirtumas.

Kokių papildomų patarimų galiu duoti?

Labai rekomenduojama: sumažinkite mobiliųjų programėlių naudojimą. *Pavyzdžiui, renkant tekstą ir skaitant tekstą iš išmaniojo telefono*, žmogaus stuburas įsitempia tarsi su **didėsne nei 20 kilogramų** apkrova. Gal nereikėtų būti kvailam? Naudotis mobiliaisiais įrenginiais reikia apie 5-10 minučių, maksimum pusvalandį per dieną. Bet dauguma praleidžia taip 5-10 valandų per dieną ir daugiau? Ar yra skirtumas?

Nereikia vengti augalų naudojimo savo gydymui – tai, kad vaistažolių kolekcijos yra nebrangios, o jei tai darote patys – visiškai nemokamai, jų veiksmingumo **nesumažina**. Tačiau dirbdami su jomis nepamirškite apie prasmingumą ir atsargumą – protingai naudojant augalus, ypač gerai sukomponuotose kolekcijose, jie daro didelę įtaką jūsų marškinių (t.y kūno) būklei ir veikimui. Galima patobulinti naudojant „SvetL“ technologijas. Tiesa, kai kuriais atvejais nepadės jokios rekomendacijos. Ir net jei aprūpinsite žmogų šaltinio vandeniu, duosite jam paruoštą vartoti žolelių, duosite naujausios kartos „SvetL“ kompleksą ir reguliariai „nustatysite“ Smegenis, jei galva tuščia, bus tik blogiau. Taigi **pabandykite (priverskite save!) skaityti tikras popierines knygas**. Nepopierinės irgi, žinoma, neblogai, bet žinau, kad žmonės, perėję prie skaitymo, tam tikra prasme patogesnių elektroninių knygų ir planšetinių kompiuterių, po kurio laiko su dideliu vargu ir nuostaba atkuria popierinių knygų skaitymo įgūdžius. O jas gražinę ir pajutę skirtumą, skaitmeninėmis technologijomis skaito su mažesniu jauduliu, pirmenybę teikia tikroms knygoms.

Stenkitės miegoti visiškoje tamsoje – ne po televizoriumi, ne po toršero šviesa, gatvių šviestuvais, prožektoriais ar reklamos atspindžiais languose. Miegokite bent **7 valandas** ir pabuskite

ne nuo šviesos į veidą. Ir jei turite „SvetL“ kompleksą bet kurioje iš jo versijų, laikykite jį šalia savęs bent miego metu.

Priimkite tai kaip taisyklę (ypač vyresniems nei 50–55 metų žmonėms) ir net jei esate „SvetL“ programų naudotojai, bent jau pirmajame etape (šešis mėnesius) darykite klizmą kas 3 dienas, net jei su išsituštinimu neturite jokių problemų. O jei jų yra, tai juo labiau. Jei tik įmanoma, venkite oro kondicionierių. Garai kaulų nelaužo, kaip žinote.

Pasistenkite pakeisti nuolatinę gyvenamąją vietą – išvažiuokite gyventi pas mamą, tėtį, močiutę, *kur nors iš miesto, ar* net tiesiog išsinuomokite butą kitame rajone. Dažnai galima išgirsti tai: „Na, kur aš eisiu?! Aš gyvenu su šeima! Turiu žmoną, vaikus ir viską. Galiu pasakyti tik viena: *būtent dėl to daugelis žmonių ir suserga, nes turi viską, tai penkta, dešimta, skolos, pareigos ir visa kita nepakeičiama, neatšaukiama.* Jei didžiąją laiko dalį jaučiatės tikrai blogai, tai jūsų gyvenamoji vieta ir aplinka gali atlikti didžiulį vaidmenį, kurio jūs net nežinote. Apie tai rašiau ankstesnėse knygose ir viską detalai pagrįdžiau.

Dar kartą noriu pasakyti apie sportą ir fizinį aktyvumą „neva palaikanti“ gerą kūno formą. Nemanau, **KAD TIKSLINGA SPECIALIAI DIDINTI FIZINĮ AKTYVUMĄ** daugiau *nei būtina įprastinei veiklai atlikti*. Be to, nerekomenduoju sportuoti, alinti savęs treniruokliais, dviračiais ir pan. Visa tai ženkliai pagreitina, tačiau visiškai nestabdo senėjimo ir visiškai nedaro įtakos atsivoriui ir kūno riebalams, kuriuos daugelis tikisi tokiu būdu atsikratyti. Šiuo klausimu viskas labai paprasta: **bet koks susikaupimas-apkrova padidina audinių tūrį organizme (net nenurodysime kokių).** Padidėjus audinių tūriui (ir, žinoma, kūno svoriui), akivaizdžiai reikia padidinti jų išlaikymui reikalingus išteklius, įskaitant imuninį. Su amžiumi organizmo resursai tik mažėja, jų ne visada užtenka net būtiniausiems resursams. Tai nekintamas įstatymas. Išduosiu „paslaptį“ – „SVETL“ programos buvo **SUKURTOS NE SPORTININKAMS**, o *paprastam normaliam žmogui*.

Labai noriu – tiek aš, tiek mano bendraminčiai darome ir darysime viską, kad tuo momentu, kai tau „skambina“ iš Dievo, gautas skambutis būtų nukreiptas į „SvetL“ telefono operatorių, kuris pats nustatys – „ar jus sujungti, ar tam dar ne laikas“.

Ir aš tikrai žinau, kad tiems, kurie yra Pirtyje, nebus jokio „ryšio“. *Telefono operatorius jų netrugdys. Jis žino, kad jie užsiėmę.*

¹ **Pasireiškęs apsirengimas** – tai naujos fizinio plano būsenos igijimas per gimimą naujame etape. Smegenys be fizinio kūno įgyja labai mažai energijos ir gali toliau vystytis, bet tūkstantį kartų lėčiau, tokioje būsenoje tam nėra laiko. Dabar galimos aplinkybės reikalauja greitesnio pasirinkimo – apsirengimo!

² **N. Levašovas** – „Paskutinis kreipimasis į žmoniją“.

³ **Valerijus Aleksejevičius Chudinovas** – Valstybinio vadybos universiteto profesorius, Rusijos gamtos mokslų akademijos akademikas, Rusijos mokslų akademijos senovės ir viduramžių Rusijos kultūros komisijos pirmininkas, Senovės slavų ir senovės instituto direktorius. Eurazijos civilizacija. Rusijos rašytojų sąjungos ir Rusijos geografo draugijos narys.

⁴ **Penta** – penkių kartų žymėjimas.

⁵ **Apoptozė** yra ypatinga ląstelių mirties rūšis, kuri yra užprogramuota (fiziologinė) ląstelių mirtis. Visose kūno ląstelėse yra genetinė programa, kuri užtikrina tam tikrą gyvavimo ciklą ir, esant tam tikroms patologinėms ar fiziologinėms sąlygoms, apima ląstelių mirties programą. **Apoptozė** yra mechanizmas, per kurį įgyvendinama genetinė ląstelių mirties programa.

⁶ **Hipoplazija** yra terminas, reiškiantis nepakankamą audinio, organo ar viso organizmo išsivystymą dėl embriogenezės (pradinės organizmo vystymosi stadijos) proceso sutrikimų.

Quinke **Edema** yra reakcija į įvairius biologinius ir cheminius veiksnius, dažnai alerginio pobūdžio. Angioneurozinės edemos pasireiškimai – veido ar jo dalies ar galūnių padidėjimas.

⁸ **Serialas** yra apie gydytojų komandą, kuri turi teisingai diagnozuoti pacientą ir jį išgelbėti. Komandai vadovauja daktaras Gregory House.

Pokalbis su galimybe tęsti...

Kam reikalingos naujausios technologijos, storos knygos, kurias reikia perskaityti, kad bent ką nors žinotum, šiuolaikinė sveikatos medicina, o ne ligų medicina, kai gali tiesiog įšokti į ledinį vandenį ir tris kartus persižegnoti?

Pradedant tyrinėjimą ar rašant knygą, kaip ir mano atveju, prieš Žmogų visada iškyla klausimas: koks yra tikslas, kurį noriu pasiekti? Ar norėjau papasakoti, ką žinau apie Nikolajų Levašovą ir detales, kas nebuvo vieša per jo gyvenimą? Papasakoti, ką mes su juo „veikėme“, *kai prasidėjo „SvetL“ komplekso ir technologijų kūrimo procesas?* Apie žmones, su kuriais jis bendravo, bet kuriuos mažai kas žinojo iš tų, kurie tikėjo, kad „žino viską“? Apie jo asmeninį gyvenimą? Iš pradžių, kai *Nikolajus „mirė“* ir aš viešai paskelbiau, kad *bus baigtas trečiasis jo knygos „Mano sielos veidrodis“ tomas*, planavau būtent taip.

Kai tikslas yra apibrėžtas, reikia nuspręsti, koku keliu jo eiti ir ką pasiimti, su *kokiais sunkumais galima susidurti ir kokiomis kalbomis paaiškinti*. Tačiau kartu su paprastais ir suprantamais klausimais dažnai kyla ir tokių, apie kuriuos dažniausiai negalvoji. Pavyzdžiui, kodėl niekam negali prireikti ir darbo, ir žinių? To nebūtų nutikę, jei Žmogus galvotų ne tik apie tikslą, bet ir apie savo atžalos ateitį bei veiksmų perspektyvas. O ateitį lemia infrastruktūra, kurią Žmogus kuria kelyje į savo tikslą. Man viskas stojo į savo vietas, kai paaiškėjo. Supratau, pavyzdžiui, kad nereikia viešinti to, ko pats Levašovas dėl kokių nors priežasčių niekada nebuvo išsakęs. Aš tai supratau, kad **DAUG SVARBIAU INFORMACIJA**, kuri praplės skaitytojo žinių troškimą, pavyzdžiui, koks yra žmogaus ir gamtos ryšys, kaip suprasti, ką jie reiškia vienas kitam, o ne akimirksniu domėtis kažkokiomis „nežinomomis“ žmogaus gyvenimo ir asmenybės detalėmis.. Kai tai supratau, manęs nebedomino vadinamųjų „oponentų“ nuomonė apie skyrius, kuriuos pradėjau rašyti ir tuo pat metu skelbti savo svetainėje.

Šių dienų procesų, vykstančių mūsų akyse ir besikeičiančių Pasaulį kone kas valandą sąlygomis, daugumos žmonių (pagal apibrėžimą, negalinčių savarankiškai mąstyti ar veikti ir nieko neįvertinančių dėl savo sąmonės menkumo) kritikai yra lemta būti ignoruojamai. Jei kritikuoji, siūlyk. Be to, ne abstraktūs žodžiai, o kažkas konkretaus su tam tikrų veiksmų seka. Parodykite, kaip galite pasiekti bent kokį nors savo užsibrėžtą tikslą, jei jis iš viso yra išsakytas, o kritikos esmė neapsiriboja betiksliu susirėmimu. Ir ne tik siūlykite, bet ir darykite tai, ką siūlote. Daryk klaidas, galvok, daryk, dar kartą klysk.. **BET SVARBIAUSIA – DARYK**. *Parodykite savo teisumą ne žodžiais, o darbais.*

Mane labiau domino nuomonė bendražygių ir tų žmonių, kurie perskaitę tai, kas publikuota, išreiškė norą ką nors anksčiau išdėstyta praplėsti ar paaiškinti jiems suprantamesne kalba. Priimdamas ar nepriimdamas šių pastabų, aš rėmiausi tuo, ką sakiau iš pradžių: *„Levašovo knygą užbaigsime visi kartu“*. Pateiksiu pavyzdį: dirbdamas prie pokalbio, „staiga“ gaunu iš kolegos informaciją, kurią maniau būtina įtraukti į šią knygą, nes ši informacija labai giliai charakterizuoja *N. Levašovo raidos laikotarpį nuo 20 m.*, tai yra studijų metais. Tai yra **DALINIS NIKOLAJAUS IŠRADIMŲ SARAŠAS**, kurį jis tuo tolimu metu bandė patentuoti ir kuris gali būti paviešintas.

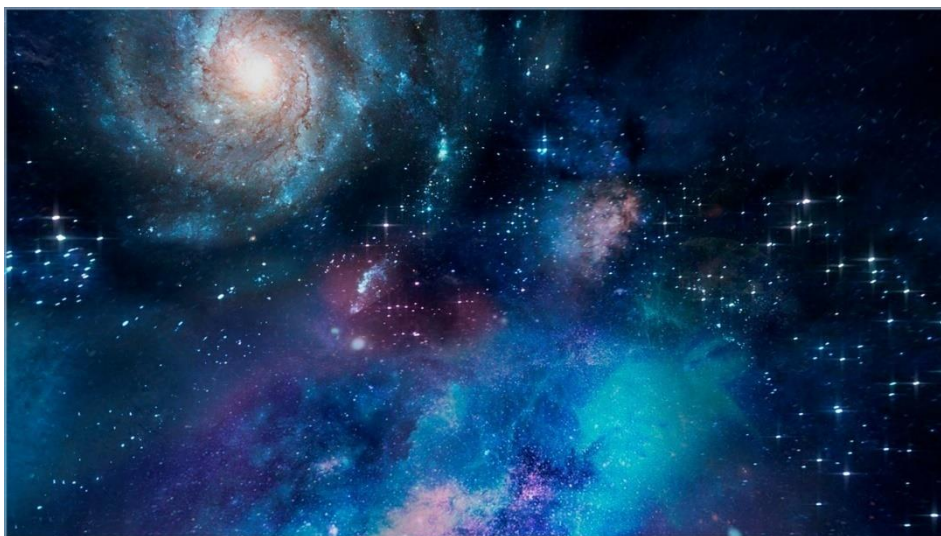
1. *Medžiagų partijos dozavimo pagal svorį prietaisas.*
2. *Horizontalių paviršių dengimo mašina*
3. *Uolienu naikinimo dideliu impulsiniu skysčio slėgiu metodas ir jo įgyvendinimo įrenginys.*
4. *Valdomas paskirstymo vožtuvas.*
5. *Tūrinio siurblio talpa.*
6. *Vienetinių prekių konvejeris.*
7. *Plytų klojimo kompleksas.*

8. *Mobilusis lazeris.*
9. *Šilumos variklių efektyvumo didinimo būdas ir jo įgyvendinimo įrenginys.*
10. *Būdas apsaugoti svarbius objektus nuo galimos branduolinės atakos naudojant sparnuotąsias raketas.*
11. *Torpeda su tiesioginio veikimo reaktyviniu varikliu.*
12. *Torpeda su magneto hidrodinaminiu reaktyviniu varikliu.*
13. *Reaktyvinis povandeninis laivas.*
14. *Povandeninis laivas su tiesioginio veikimo reaktyviniais varikliais.*
15. *Magneto hidrodinaminis reaktyvinis variklis.*

Nikolajus gana rimtai užsiėmė išradimu ir net tada, būdamas studentas, savarankiškai studijavo patentų teisės pagrindus. Norėdami išspręsti išradinę problemą iš kurios nors srities, turite žinoti bent jau šios srities problemas. Jau tais metais Nikolajus domėjosi daugeliu klausimų, ir ne tik fizikos sritimi. Kiek per savo gyvenimą sutikote studentų, kurių susidomėjimas tilptų nors ir į mažą dalelę? Žmonėms, ieškantiems žinių, šis sąrašas daug pasakys ir bus apčiuopiamos informacijos, kuri yra žinoma apie Nikolajų Levašovą, papildymas. Ir tai ne visas sąrašas. Paskelbiau tik tai, ką su kolega manėme tinkamu. Bet kodėl Levašovas niekur to nepaminėjo savo raštuose? Taip, tik todėl, kad tai buvo (mano nuomone) gana reikšminga jo pažinimo kelio dalis, kurie vėliau leido sukurti tai, ką jis sukūrė, ir tai, kas yra vieša. Tačiau yra ir kitas požiūris – kodėl po Levašovo išvykimo niekas neklausė apie tokių dokumentų buvimą (ar nebuvimą)? O rėkimo buvo tiek daug iš visų pusių! Tuo noriu tik pabrėžti, kad yra ir kitų rimčiausių dokumentų bei skaičiavimų, kurie leidžia eiti į priekį ir turėti perspektyvą vystyti tiek technologijas, tiek kitus ne mažiau rimtus dalykus.

Nebaigto Nikolajaus Levašovo kūrinio („Mano sielos veidrodis“) tęsinyje stengiausi, proto ribose, suteikti Skaitytojui galimybę, ir gana artimai, prisiliesti prie A.Hatybovo fizikos. Žinoma, to tikriausiai nepakaks visai idėjai sujungti ir, svarbiausia, visiškam supratimui, tačiau pateikiami atskiri elementai ir skaičiavimai, ypač susiję *su „SvetL“ programomis*. Tai padaryti, maniau, yra tikslinga. Na, pažiūrėsime, kas ir kaip visa tai galės panaudoti. *Kartoju – dabar ne laikas atskleisti daugiau*, supratimui ir pažinimui duota daugiau nei pakankamai.

Nuo pat pradžių puikiai supratau, su kokiomis užduotimis susidurs smalsus protas tų žmonių, kurie nuo pirmų eilučių domėsis knygoje esančia informacija, stengiausi ją pateikti kuo paprasčiau. Ir informacija iš N. Levašovo, kaip pagrindą žengti į priekį žiniomis, ir informacija iš *A. Hatybovo, N. Morozovo, B. Makovo, A. Luchino ir kitų mokslininkų*, kad žmogus galėtų kaupti savo žinias ne tik apie

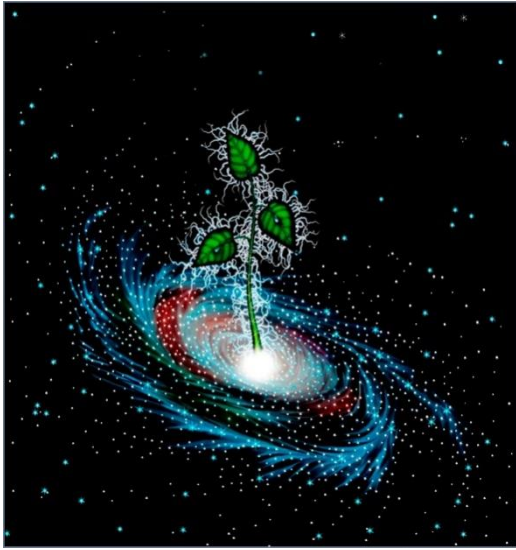
jį supantį pasaulį, bet ir apie „SvetL“ technologijų supratimą ir viską, kas su jomis susijusę (tiek atsigavimą, tiek vystymąsi). Tai yra pagrindinis dalykas! Štai, pavyzdžiui, vienas svarbiausių uždavinių,

kurį pradėjau spręsti kviesdamas skaitytojus „pradėti kraustyti į pirtį“, yra išsiaiškinti, kaip veikia Visata.

Neabejoku, kad *perskaite šią knygą* daugelis *jau suprato*, jog Visatos mokslo raidos istorija rodo, kad žmogus to išmoka tyrinėdamas Žemėje vykstančius procesus ir, jei įmanoma, modeliuodamas juos laboratorijose. Toks požiūris neleidžia matyti viso vaizdo, nes neįmanoma atmesti Žemės procesų įtakos, o laboratorinėmis sąlygomis tiesiog „uždėti žvaigždę“, rodydami teorijos ir praktikos sutarimą. Labai dažnai mokslininkai yra priversti priimti pagrindinius teiginius be įrodymų, pavyzdžiui, matematikos aksiomas ar fizikos postulatus. Apie tai rašė ir N. Levašovas, ir **A. Hatybovas**. Dabar šia kryptimi yra daug darbų. Priežastys slypi pačiame požiūryje į fizinių ir socialinių procesų tyrimo procesą. Tačiau pagrindinės pasaulėžiūros lygio pokytis juose išreiškiamas ir tam tikro patikslinimo forma, ir radikalaus nusistovėjusių ankstesnių pažiūrų ir teiginių laužymo forma. Tradiciškai visos vėlesnės tyrinėtojų kartos visada jautė pagarbą savo pirmtakų darbams, jų pažintinį indėlį laikė besąlygiška tiesos pažinimo vertybe.

Šiuolaikinis pastarųjų trisdešimties metų mokslas, naujomis techninio stebėjimo priemonėmis gerokai peržengęs Žemės atmosferą, įgijo ir užregistravo šiuo metu turtingiausią medžiagą apie objektyviai stebimus Visatos kosmofizinius procesus ir būsenas. Gauta objektyvi stebėjimų medžiaga savo tikrove prieštaravo įsišaknijusioms praeities mokslinėms pažiūroms. Tai, ką šiandien matė ir užfiksavo daugelio pasaulio šalių tyrinėtojai, šiandien lemia poreikį ne tik šiek tiek pakoreguoti anksčiau nusistovėjusias mokslines idėjas ir teorinius pagrindus apie mus supantį pasaulį, bet ir pagrįstą rimtą radikalų jų laužymą. Tačiau nusistovėjusios praeities inercija tradiciškai agresyviai priešinasi bet kokios naujos atsiradimui, nes „nesusitarimas“ (harmonija) veikia ir žmonių gyvenime, o ypač mokslo srityje. Nes administracinis parazitais, remiantis praeities moksliniu pagrindu, viską neigiantis „biurokratiniai naujojo atsiradimo inkvizitoriai“, kaip, pavyzdžiui, „Pseudomokslų komisijos“ nariai, yra likęs besąlygiškas praeities parazitinio smurto atavizmas dabartiniame šiuolaikinių žinių procese. Jie vis dar egzistuoja, ir į tai reikia atsižvelgti, bet tik kaip „tradicijos faktą“, o ne kaip kliūtį vykstantiems procesams. Tai neturėtų būti mūsų atgrasymo priemonė. Šiandien gauti daugelio mokslininkų stebėjimų rezultatai suteikė galimybę pagaliau nustatyti, kad Visatos modelio struktūra turi labai svarbių struktūrinių komponentų ir kartu įtakoja kosmofizinius procesus galaktikos ir tarpgalaktikos lygmenyse, pavyzdžiui, pulsarai, kvazarai ir kt. magnetarai, bent jau maža dalis viso stebimo šiuo metu yra nežinoma. Jų atradimas turėjo didelės įtakos poreikiui iš esmės sugriauti senąją Visatos kilmės ir sandaros teoriją, kurią maždaug prieš šimtmetį iškėlė Einšteinas. Anksčiau jų pateiktos mokslinės prielaidos dažniausiai pasirodė tiesiog nereikšmingos.

Yra ir antras būdas, kuris dažnai vadinamas kūrybingu. Jis pagrįstas **PRIELAIDA, KAD EGZISTUOJA KAI KURIOS AUKŠTESNĖS, ŽMOGUI NEPAŽINTOS JĖGOS**. Kelias, kuriame žinios suteikiamos per apreiškimą: „Pažink save ir pažinsi visatą bei joje gyvenančius dievus“. Remiantis tuo, galima daryti prielaidą, kad tokie požiūriai į Visatos tyrinėjimą ir suvokimą negali suteikti žmonijai supratimo „raktų“ ar padėti įgyti reikiamų žinių. Patikėkite, net studijuojant su pieštuku rankoje ir rengiant įvairiausių seminarus apie Levašovo knygą „Nehomogeninė visata“ šio klausimo neišspręsite. Gausit informaciją neabejotinai, bet tai bus tik maža dalis (daugumai – labai reikšminga) judėjime žinių link.

Tačiau yra ir trečias būdas. N. Levašovas : „Pagal materiją suprantama objektyvi tikrovė, kuri mums suteikiama pojūčiais. Pojūčiai – informacija, kuri per pojūčius patenka į smegenis apie mus supantį pasaulį; **MATERIJA IŠ NIEKUR NEATSIRANDA IR NIEKUR NEDINGSTA**. Rusijos mokslininkas – fizikas A.A. Luchinas , suformulavo kitoki metodologinį požiūrį į pamatinius Pasaulio konstravimo principus: teoriškai pagrindė ir eksperimentiškai patvirtino elektrono dalijamumą, pirminės materijos buvimą, kas egzistuoja, t.y. *elektrinių ir magnetinių laukų materija*. Levašovasrašė apie tą patį, pirminę medžiagą pateikdamas kaip elektromagnetinių bangų spektrą su skirtingais kvantavimo koeficientais. Ir taip abu mokslininkai simbolizavo šį mokslinį ir istorinį barjerinį perėjimą pažinime, t.y. kokybinis perėjimas prie kitokios

tiesos pažinimo metodikos. Tai visiškai nauja sprendimų metodika t.y. *energetinio-informacinio energijų egzistavimo kontrolės* dialektikos metodika , sukurta remiantis naujomis įgytomis žiniomis apie „Sukurto pasaulio“ tiesą. Šiuo požiūriu aš bandžiau knygoje išreikšti galutinį supratimą apie informacijos esmės suvokimą, kurią mums perdavė mokslininkai: N.V. Levašovas, A.M. Hatybovas, A.A. Luchinas ir kiti. Šiandien visa tai vadiname Naujomis žiniomis. Šios žinios tapo pagrindu kuriant naujas technologijas, žinomas kaip **technologijos "SetL"** . Tikiuosi, kad tie, kurie skaitė knygą, suprato, kad šios Naujos žinios yra pagrįstos *energijos egzistavimo kontrolės raidos energetine-informacine dialektika* . Tai leido pasitelkus energo informacinę dialektiką, kaip tyrimo metodiką ir metodą, išsiaiškinti paties pažinimo scenarijaus konstravimo priežastingumą, tikslą, efektyvumą ir dizaino ypatybes tokio pavidalo, kokia jis yra jo fenomenas, pasakysiu paprastu būdu – „Moksliniu pavidalu nusileido skaitytojams“ per šią knygą. Tai aš bandžiau pasakyti, remdamasis savo supratimu ir žiniomis.

Gali susidaryti keistas įspūdis. Viena vertus, iš principo nėra ko prieštarauti, nes informacija yra nauja, reikalauja suvokimo, bet, svarbiausia, reikia siekti pažinimo. Žinodami apie tris dialektikos dėsnius:

1. Vienybės ir priešybių kovos dėsnis;
2. Kiekybinių pokyčių perėjimo į kokybinius dėsnis;
3. Neigimo dėsnis,

Mes neatsizvelgiame į *ketvirtą žinomą ir nuo mūsų paslėptą* – Pasaulio vienybės dėsnį : filosofinį pasaulio vienybės principą, kaip visuotinio priežastinio ir nepriežastinio reiškinių ryšio faktą. Būtent šis dėsnis, atspindintis pasaulio vienybę, **VISKO RYŠI SU VISKUO** , buvo iškeltas į pirmą planą rašant šias knygas. Ir, kaip žinoma iš dialektikos, bet kurios teorijos tiesos kriterijus yra jos praktinis pritaikymas, dėl kurio buvo sukurtos ir įdiegtos „*SvetL*“ *technologijos* .

Pabandžiau atskleisti tiek „šiuolaikinio“ mokslo, tiek „šiuolaikinės“ medicinos principus su požiūriu į tai, ką jis vadina „gydymu“, ir... tegul skaitytojai pamato: „*O karalius tai nuogas!*“ Užteko praplėsti „tyrimų“ sąvoką – ir viskas išėjo būtent taip, kaip aprašė A. Hatybovas – civilizuotoje visuomenėje kone sukėlęs paniką (ir suderinamas tik su Žemės posūkiu) įvyko įvykis. N. Morozovo dvaras – Jaroslavlio srities **Boroko kaime** . Trūkstant tinkamų patalpų ir tikintis gauti maną iš dangaus, dvare buvo įkurtas *mokslinis magnetinių laukų tyrimo centras* su atitinkama sudėtimi "tyrėjų", kurie neturi savo Smegenų ir įprastoje aplinkoje naudoja bazinį plagiata. Kai instrumentai nukrito – rodikliai atitiko Universalią katastrofą, darbuotojai puolė skambinti ir informuoti Maskvą

apie *svarbų tarptautinį įvykį*, tačiau vienas iš eilinių darbuotojų pažiūrėjo pro langą ir pamatė besitrinančią karvę į stulpą su antena. Šis įvykis buvo transliuojamas net **per 1 TV kanalą**. Skirtingai nuo karvės, kuri į informacinę erdvę įveda vienkartinis ir atsiktinius iškraipymus ir net ankstyvosios mokslo raidos sąlygomis nebeapasireiškia kaip klasikinis pavyzdys, arklys, kaip šiuolaikinių žinių apie mus supančią tikrovę pradininkas, nusipelno kuo atidžiau būti patyrinėtas ne tik kaip traukiamas transportas ar judėjimo erdvėje priemonė, bet ir kaip *šiuolaikinės pasaulėžiūros pagrindas visose žinių srityse*. Kita vertus, nėra natūralu, kad žmogus atsiskiria nuo savo įsitikinimų. Jis prie jų priprato, jie tapo jo šeima, **IR STAIGA – VIENS! – VISKAS NEGERAI**. Pasirodo – jis gyveno veltui... Pati gamta protestuoja prieš tai. Ir tai tik patvirtina tai, kas tapo aktualu šiandien – gyvenimo estafetės yra amžinos, *bet ne visiems dalyviams*. Gyvenimas viską sustatys į savo vietas, kaip tai nutiko ne kartą, o šiandien – apie tai net nekalbama... – nes, deja, šiandien apie tai galima kalbėti su mažai žmonių.

Akcentai po pokalbio ...

*Galite atsispirti kariuomenės invazijai.
Idėjos įsiveržimui negalima atsispirti.*

N. Levašovas mūsų pokalbiuose visada pabrėždavo, kad tas, kuris *žino tiesą, turi veikti tiesos kryptimi*. Jei kalbėtojas nėra pasirengęs sekti savo tiesos, kaip ja vadovausis kiti? Ar manote, kad turite dalyvauti žinių, informacijos ir technologijų, skirtų žmogaus tobulėjimui, sklaidoje? Dalyvaukite! Kas tau uždraus, jei esi laisva dvasia, nori ir gali? *Jei šis troškimas yra jūsų vidinės dvasinės energijos produktas*, tada pasaulyje nėra jėgos, kuri galėtų jums trukdyti. Jei sutinkate su idėja, tai yra jūsų idėja. Reklamuokite taip, kaip jums atrodo tinkama... Jei nurodytas kelias jums atrodo teisingas, pirmyn. Jei manote, kad tai žalinga, imkitės veiksmų prieš jį. Bet kokiu atveju imkitės veiksmų! Čia gyvenimas ir tiesa, gėris skiriasi nuo blogio, šviesa nuo tamsos, gyvenimas nuo mirties. *Neveikloje viskas yra viena...* Tačiau visada atminkite, kad galite daryti ir kurti turėdami tikslą, arba galite – turėdami poreikį atsikratyti susikaupusios energijos. Ir tai yra svarbiausia. Tikras kūrybiškumas nesuderinamas su lygiagrečiais apmąstymais tema ... *bet ką aš darau?* Geriausiu atveju galima įvertinti, kokią įtaką žmonėms turės galutinis kūrybos produktas. Kūrimo akimirka Žmogus yra visiškai pasinėres į procesą, ir jam tiesiog neužtenka kažko kito. Tačiau kūrybai reikia ir žinių. Šiuo atveju žinios yra pagrindinės. Jei vabzdys mato kelis centimetrus į tolį, nėra prasmės su juo pradėti pokalbį apie žvaigždes. Jei žmogaus pasaulėžiūrą riboja dabartinio gyvenimo rėmai, **neaudinga** kalbėti apie pasaulį anapus. Sąvoka „išorinis pasaulis“ jam tiesiog neegzistuoja. Nė vienas sveiko proto žmogus negali teigti, kad žinios, kad ir kokios akivaizdžios jam atrodytų, *yra absoliuti tiesa*. Bet kokia matematinė tiesa, kuri tinka mūsų pasauliui, nėra faktas, kad ji tinka kitiems būties variantams ir apskritai, kad jai ten yra vieta. Šis „samprotavimas“ tiesiogiai nurodo kūrimo momentą (procesą). Be šito – bet kokiu būdu, kaip ir be žinių troškimo. Tikiuosi, kad Skaitytojas yra sveiko proto, todėl negalime *paskelbti, kad mūsų supratimas apie pasaulį yra teisingas*. Po kurio laiko jūsų siūlomas supratimas bus papildytas arba atmestas. Tačiau kaip galima vadovautis pasaulėžiūra, kuri iš pradžių buvo paskelbta ne visiškai teisinga? Atsakymas akivaizdus – jokių būdu negalima. Į ką reikėtų orientuotis ir net svajoti apie kūrybą, jei apie bet kurią Žmogaus sukurtą pasaulėžiūrą galima pasakyti, kad ji neteisinga vien todėl, kad ją sukūrė žmogus? *Jej jokia doktrina negali būti paskelbta teisinga, nėra ir esmės*.

Religijos nežmonišką pradžią laiko savo informacijos šaltiniu. Gal jomis reikia vadovautis? Darant prielaidą, kad taip yra, bet kuriuo atveju *ši informacija buvo interpretuojama žmonių*. Ji buvo pateikta tokia, kokia buvo. Ji buvo skirta tam tikram laikui. *Ji buvo sugadinta dėl daugybės vertimų*. Žodžiai, išreiškiantys kai kuriuos vaizdus, kitoje epochoje įgavo naują prasmę. Prie to buvo pridėti momentiniai valdžios, religinių pareigūnų ir kitų mūsų pasaulio realiųjų **interesai**. Kas išdrįstų šį informacijos kalną pavadinti absoliučia tiesa? Net

jei **NEKYLA ABEJONIŲ**, **KAD PIRMINĖ INFORMACIJA YRA NE ŽMOGAUS KILMĖS** (tam yra rimtų priežasčių, ir jūs ir aš apie tai jau žinome), kaip visa informacija gali būti laikoma tiesa? Geriausių atvejų primena kalną piliulių, kur kas šimtas – eliksiyras, o visa kita – baisūs nuodai. Jei visą šį kalną suvalgysite šaukštu, bus ne geriau, o blogiau. Neįmanoma suprasti, nes kokiomis priemonėmis? Jūsų nuomonė? Arba kaimyno nuomonė? Galima iš anksto pasakyti: tokia analizė nuslys į skonio ir tradicijos sritį, bet ne į tiesą. Visa tai reiškia Nikolajaus Levašovo, Aleksandro Hatybovo knygų, Centrinės valdymo sistemos tyrimų instituto medžiagos, „SvetL“ technologijų ir kitų technologijų, kurios jau buvo sukurtos vadovaujantis N. Levašovui ir paremtas skaičiavimais bei A. Hatybovo kūrinių supratimu. Tačiau yra ir įrankis, kurį galima pavadinti „tyčiniu melu“. Apie tai galima kalbėti ir rašyti ilgai. Svarbiausia, kad pastaruoju metu daugelis žmonių pradeda tai suprasti. Ir jie pradeda suprasti, nes turi žinių troškimą. Paprastas kasdienis pavyzdys – daugiau nei 20 metų jums buvo sakoma, kad bankai laikosi aukštų skolinimo palūkanų, kad nepadidėtų infliacija. Bet šios knygos skaitytojas jau supranta, kad paskolos palūkanos, kurias įvedė Ebrai per savo SU sprendami konkrečias problemas, yra visų bėdų šaltinis ir kad būtent aukšta skolinimo norma yra infliacijos šaltinis. Ir mes visi tikime aukštus akademinis laipsnius turinčių „ekonomistų“ šūksniais tam, kad būtų išlaikytas aukštas bankų skolinimo tempas, kad nepadidėtų infliacija. ***Sunku su mūsų neraštingais piliečiais – tu jiems rusiškai sakai, kad infliacija tik 4%, o jie verkšlena, kad parduotuvėje kainos padvigubėjo!***

Jei paimtume visus esamus mokymus, kurie pretenduoja į absoliučios tiesos statusą, iš karto tampa akivaizdu: ***jie yra žmogaus išdidumo ir kvailumo, bet ne tiesos, rezultatas.*** Pasaulyje nėra ir niekada nebuvo absoliučios tiesos, nes ji yra už pasaulio ribų. Net jei manytume, kad kai kurie pranašai atnešė tiesą į pasaulį, ji neperžengė pranašų ribų. Išsiliejo į išorinį pasaulį, ji iškart susimaišė su savo realybe ir nustojo būti tiesa. Tai labai gerai pastebima ir Levašovo, ir Hatybovo kūrinių supratimo ar nesupratimo atžvilgiu. Deja, joks Žmogus negali žinoti tiesos vien todėl, kad jis yra šiandienos formacijos žmogus. Todėl viskas, kas buvo pasakyta, nepaisant to, ką jūs vertinate, **NEGALI BŪTI TIESA**, nes **DALIS NETIKS VISUMAI**. Ir tai atrodo kaip aklavietė. Atrodo, bet nėra. Juk vis dar yra noras sužinoti tiesą, ir tai yra išeitis iš aklavietės. Jeigu maža dalis kažko didesnio turi kokią nors savybę, tai reikia pasakyti, kad ir didesnė dalis turi šią savybę. Praktikuokite logiką: jei piniginėje yra pinigų, o piniginė yra kišenėje, tada ***jūs turite pinigų su savimi***. Jei didelėje dėžutėje yra maža dėžutė, o mažoje – magnetofonas, tada ***didelėje dėžutėje yra magnetofonas***. Jei višta padėjo kiaušinius lizde, o lizdas yra vištidedėje, tai reiškia, kad ***kiaušiniai yra vištidedėje***. Jei kažkas mažo turi savybę, o mažoji yra didelėje, tai reiškia, ***kad ši savybė yra didžiojo viduje***.

Tai būtina norint suprasti viską, kas yra knygoje. Dar kartą noriu pabrėžti, kad mūsų protas nėra mūsų sukurtas. Tai žodžių, tekstų, vaizdų, aliuzijų ir paliatyvių rinkinys, kurį mes asmeniškai apdorojome, perėjome per save, bet iš esmės gavome iš išorės. Tai yra, pagrindas yra ne hipotezė ir ne „tikimybės dalis“, o 100% įrodymas: ***protas egzistuoja už individo ribų ir atskirai nuo jo.*** Žmogus jį sugeria, kaip kempinė sugeria drėgmę, tokiu būdu ir konfigūracija, kokia leidžia jo asmeniniai sugebėjimai (Smegenų galimybės pagal jo esamą genotipą). Jei taip nebūtų, tada Mauglių vaikai augtų vilkų būryje ne kaip vilkai, o kaip Sokratas ir Spinoza... Tačiau yra ir „SvetL“ programų, kurias teisingai naudojant galima sukurti drėgmę sugeriančią kempinę. Ir norint suprasti knygoje iškeltą problemą, tai atlieka ypatingą vaidmenį, keičiant smegenų galimybes sąveikaujant su programomis, kurios, savo ruožtu, negali veikti be sąveikos su Naująja valdymo sistema (sąveika iš išorės). Vien fakto, kad ši sąveika egzistuoja, pakanka įrodyti, kad šiandieninėje realybėje yra leistina keisti smegenų galimybes.

Noriu, kaip norėjo Levašovas, palinkėti visiems žengti teisingu vystymosi keliu, nuimti nuo akių „juoda“ akių raištį ir pamatysi, koks tikrai gražus Pasaulis, Gamta, Visata... Ir pabaigai, – jau dabar **SUPRANTU, KAD RAŠYSIU TĘSINIŲ, NES** dar daug ką pasakyti reikia.. – noriu žodžiais iš savo mėgstamiausio kompozitoriaus, poeto ir dainininko **Viktoro Tretjakovo** dainos, kurią tik šiek tiek pakeičiau kontekste to, ką parašiau. Nemanau, kad jis įsižeis!

Tai štai, jaunuoliai, atsisakėte, atrodo,
Nebėra žodžių, nėra skausmo – čia pat...
Viskas, ką jums apie gyvenimą pasakojau,
pavirs supratimo mišiniu.

Nusprendžiau su likimu pažaisti „devyneta“,
Papasakoti apie tai, ką žinojau ir išmokau,
O ji man davė viską, kad parašytų
Ir neslėpčiau savo minčių stalčiuje.

Ech, pažinimo tiesa sidabrinė,
Baltas angelas – į gera,
o juodas, puolęs – už blogį,
Taip, aš mačiau jį, ožį...

Norėjau parašyti trumpą posakį, bet išėjo tiek, kiek išėjo - bet pasirodė būtent todėl, kad *ne aš parašiau šią knygą, o ši knygą parašyta manimi*, ir daugelis iš jūsų rašėte ją su manimi, kaip žadėta.

Atsiribokite nuo emocijų. Nustokite skaityti knygos tik per pusę ir neskaitykite įstrižai. Nedarykite skubotų išvadų ir nežiūrėkite į situaciją per to ar kito šablono prizmę.

Rekomenduoju prie knygos grįžti po kurio laiko, kai emocijos išnyks. Jei tai, ką perskaitėte, jums pasirodė kvaila, vadinkite tai nesąmone ir gyvenkite savo seną gyvenimą „autopilotu“. Tai irgi puiku. Bent jau viskas aišku ir paaiškinta.

* * *

P. S. Kaip mėgo sakyti N. Levašovas, kai klausimas buvo susijęs su jo knygų platinimu, aš taip pat (žmonių supratimui ir visokiems „kritikams“) noriu apibendrinti nedidelį tarpinį rezultatą, kurį laikau svarbiu. Nuo mano svetainės pradžios 2016 m. gegužę ir mano kūrinų paskelbimo joje (įskaitant prieš jus atidarytą knygą) iki to momento, kai baigiau šį pokalbį (2018 m. balandžio mėn.), lankytojų iš 100 šalių atsisuntimų skaičius padidėjo iki 130 tūkst., neskaičiuojant Rusijos, Baltarusijos, Ukrainos ir JAV. Tai tikriausiai kažką sako.